

DIYANET, WYDAWNICTWO MINISTERSTWA DO SPRAW RELIGII/
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI : 2285
PRACA ŹRÓDŁOWA / KAYNAK ESERLER : 279

GŁÓWNY KOORDYNATOR / GENEL KOORDİNATÖR
PROF. DR. HURİYE MARTI

KIEROWNIK WYDAWNICTWA / YAYIN YÖNETMENİ
DOÇ. DR. FATİH KURT

KOORDYNACJA / KOORDİNASYON
YUNUS YÜKSEL

TŁUMACZENIE / MEALİ HAZIRLAYAN
MUSA ÇAXARXAN CZACHOROWSKI

KOREKTA / REDAKSİYON
BARBARA PAWLIC-MIŚKIEWICZ

ISBN 978-625-435-337-6
2023-06-Y-0003-2285

NUMER CERTYFIKATU / SERTİFİKA NO: 12930

NUMER DECYZJI ZATWIERDZENIA DO WYDANIA /
ESER İNCELEME KOMİSYON KARARI: 28.07.2022 / 415

WYDANIE 2 / 2. BASKI

ANKARA 2023

DRUK / BASKI

TDV/İ

YAYIN MATBAACILIK TIC. İŞLETMESİ
+90 312 354 91 31

SKŁAD / TASARIM

ALIUSMEDIA.PL
MEHMET ALİ KIRCA
UĞUR ALTUNTOP

©DIYANET, MINISTERSTWO DO SPRAW RELIGII / DİYANET
İŞLERİ BAŞKANLIĞI

KONTAKT / İLETİŞİM

GENERALNA DYREKCJA WYDAWNICTWA DO SPRAW RELIGII /
DİNİ YAYINLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

DZIAŁ PUBLIKACJI W JĘZYKACH OBCYCH I DIALEKTACH /
YABANCI DİL VE LEHÇELERDE YAYINLAR DAİRE BAŞKANLIĞI

TEL: +90 312 295 72 81 • FAX / FAKS: +90 312 284 72 88
E-MAIL / E-POSTA: YABANCIDILLER@DIYANET.GOV.TR

• KUR'AN-I KERİM VE LEHÇE MEÂLİ

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

TŁUMACZENIE ŚWIĘTEGO
KORANU NA JĘZYK
POLSKI

MINISTERSTWO DO SPRAW RELIGII

SURA 1. OTWIERAJĄCA

1. W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!
2. Chwała Bogu, Panu światów,
3. Miłosiernemu, Miłosiwemu,
4. Władcy Dnia Sądu!
5. Tylko Ciebie czcimy i tylko u Ciebie szukamy pomocy.
6. Prowadź nas drogą prostą,
7. drogą tych, którym błogosławiś, a nie tych, którzy zasłużyli na Twój gniew, i nie tych, którzy błędzą.

SURA 2. KROWA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, mim.
2. Księga ta z całą pewnością jest wskazaniem drogi prostej dla bogobojnych.
3. Dla tych, którzy wierzą w to, co niewidzialne, odprawiają modlitwy i rozdają z tego, co im daliśmy na utrzymanie.
4. Dla tych, którzy wierzą w to, co ci zesłaliśmy, i w to, co zesłaliśmy przed tobą, i są pewni życia ostatecznego.
5. Oni są na drodze prostej, wskazanej im przez ich Pana. Oni osiągną powodzenie.
6. Zaprawdę, niewierzącym jest wszystko jedno. Będziesz ich ostrzegał lub nie, oni i tak nie uwierzą.
7. Bóg nałożył pieczęć na ich serca i słuch, zaś na oczy nałożył zasłone. Wielka będzie kara, jaką poniosą.
8. Są wśród ludzi tacy, którzy mówią: „My wierzymy w Boga i w Dzień Ostatni”. Jednak oni nie wierzą.
9. Pragną tylko oszukać Boga i tych, którzy wierzą, ale nie pojmują, że oszukują wyłącznie samych siebie.
10. W ich sercach tkwi choroba, zaś Bóg jeszcze ją powiększa. I zostaną surowo ukarani za swoje kłamstwa.
11. Kiedy im się mówi: „Nie czyńcie zła na ziemi”, oni odpowiadają: „My robimy jedynie rzeczy dobre”.
12. Zaprawdę, oni czynią zło, ale sami o tym nie wiedzą.

13. Kiedy im się mówi: „Uwierzcie, jak uwierzyli inni ludzie”, oni odpowiadają: „Alboż to mamy wierzyć, tak jak wierzą owi głupcy?”. Zaprawdę, oni sami są głupcami, chociaż o tym nie wiedzą.

14. Kiedy spotkają się z ludźmi wierzącymi, wówczas mówią: „Wierzymy!”. A kiedy są sam na sam ze swoimi szatanami, mówią: „Jesteśmy z wami, my tylko sobie tak drwimy!”.

15. Bóg zadrwi z nich i powiększy ich zbłądzenie, w którym wędrować będą na oślep.

16. Oni kupili błędzenie za przewodnictwo. Ich handel nie przyniósł im zysku i nie są właściwie prowadzeni.

17. Ich położenie podobne jest do położenia tego, kto zapalił ogień, a kiedy ogień oświetlił wszystko dokoła, Bóg zabrał im światło i zostawił ich w ciemności. Oni nie widzą.

18. Głusi, niemi, ślepi: oni już nie powrócą.

19. Są niczym ci, którzy podczas deszczowej chmury na niebie, niosącej ciemność, grzmot i błyskawicę, zatykają sobie palcami uszy, biorąc je za ostrzeżenie przed śmiercią. Bóg otacza niewiernych.

20. Błyskawica nieomal odbiera im wzrok. Kiedy rozbłyska, oni idą, a kiedy zakrywa ich mrok, wtedy się zatrzymują. Gdyby Bóg zechciał, odebrałby im słuch i wzrok. Zaprawdę, każda rzecz jest w mocy Boga!

21. O ludzie! Oddajcie cześć waszemu Panu, który stworzył was i tych, którzy byli przed wami. Być może staniecie się bogobojnymi.

22. On to rozpostarł dla was ziemię niczym posłanie, a niebo uczynił kopułą i zesłał z nieba wodę, dzięki której wyrosły owoce na wasze zaopatrzenie. Nie dodawajcie więc Bogu podobnych, skoro już wiecie.

23. Jeśli wątpiecie w to, co zesłaliśmy Naszemu słudze, to przyniesiecie rozdział podobny do tego i przywołajcie swoich świadków, oprócz Boga, jeśli mówicie prawdę.

24. Jeśli tego nie uczynicie – a z pewnością nie uczynicie – to bójcie się tego ognia, którego paliwem będą ludzie i kamienie. On przygotowany jest dla niewiernych.

25. Wierzących i czyniących dobro uraduj wieścią, że dla nich będą Ogrody, wśród których płyną strumienie. Zawsze, gdy będą zaopatrzeni w owoce z nich, będą mówić: „To jest zaopatrzenie, jakie dostaliśmy niegdyś”. I ono jest do niego podobne. Będą tam również dla nich małżonki czyste. I tam zamieszkają na wieki.

26. Zaprawdę, Bóg nie obawia się przywołać w przypowieści komara, a nawet to, co jest od niego słabsze. Ci, którzy wierzą, wiedzą, że ta przypowieść jest prawdą od ich Pana. Niewierzący zaś mówią: „Co też Bóg chce powiedzieć przez tę przypowieść?”. On w ten sposób wpro-

wadza wielu w błąd, wielu też kieruje na drogę wiary. Jednak sprowadza w zbłądzenie tylko zbaczących z drogi,

27. tych, którzy naruszają przymierze z Bogiem po jego zawarciu, rozdzielając to, co Bóg nakazał łączyć, i wywołując zgorznienie na ziemi. Oni poniosą stratę.

28. Jakże możecie odrzucać Boga? Byliście martwi, a On was ożywił. Potem ponownie pozbawi was życia i znów ożywi, a wtedy do Niego powrócicie.

29. On jest Tym, który stworzył dla was wszystko, co znajduje się na ziemi. Następnie skierował się ku niebu i zbudował je z siedmiu niebios. On jest o każdej rzeczy wiedzący.

30. Kiedy twój Pan powiedział aniołom: „Ja powołam na ziemi namiestnika”, oni powiedzieli: „Czy powołasz tam tego, kto będzie szerzył nieprawość i przelewał krew, podczas gdy my rozślawiamy Twoją chwałę i Twoją świętość?”. On powiedział: „Ja wiem to, czego wy nie wiecie”.

31. I nauczył Adama nazw wszystkiego, a następnie przedstawił wszystkie stworzenia aniołom i rzekł: „Wymieńcie Mi ich nazwy, jeśli jesteście mówiący prawdę”.

32. Oni powiedzieli: „Chwała Ci! Nie posiadamy żadnej wiedzy poza tą, której Ty nas nauczyłeś. Zaprawdę, tylko Ty jesteś Wiedzący, Mądry”.

33. Powiedział On: „O Adamie! Podaj im ich nazwy”. I kiedy Adam podał aniołom nazwy stworzeń, On powiedział: „Czy nie mówiłem wam, że znam to, co ukryte w niebiosach i na ziemi? I wiem, co ujawniacie i co ukrywacie”.

34. I kiedy powiedzieliśmy aniołom: „Pokłońcie się Adamowi!”, wszyscy się pokłonili oprócz Iblisa. On odmówił, wbijając się w pychę, i stał się niewiernym.

35. Powiedzieliśmy: „O Adamie! Ty i twoja małżonka zamieszkacie w Raju i jedzcie wszystko, gdziekolwiek chcecie, lecz nie zbliżajcie się do tego drzewa, abyście nie znaleźli się wśród niesprawiedliwych”.

36. Szatan jednak doprowadził ich do upadku i usunął stamtąd, gdzie byli. I powiedzieliśmy: „Odejdziecie stąd, będąc sobie wzajemnie wrogami! Do określonego czasu będziecie żyć na ziemi i korzystać z tego”.

37. Otrzymał Adam od swego Pana pewne słowa i On zwrócił się ku niemu. Zaprawdę, Pan jest Przebaczający, Miłośniwy.

38. I powiedzieliśmy: „Odejdziecie stąd wszyscy! Kiedy przyjdzie do was przewodnictwo ode Mnie, to ci, którzy pójdą za Moim przewodnictwem, nie będą się lękać i nie będą się smucić”.

39. A ci, którzy nie uwierzyli i uznali Nasze znaki za kłamstwo, oni będą towarzyszami ognia i w nim pozostaną na wieczność.
40. O synowie Izraela! Wspomnijcie łaskę, którą wam okazałem. Bądźcie wierni przymierzu, które ze Mną zawarliście, abym i Ja mógł być wierny przymierzu, które z wami zawarłem.
41. Wierzcie w to, co zesłałem na potwierdzenie tego, co posiadacie. Nie bądźcie pierwszymi spośród tych, którzy to odrzucają. Nie sprzedawajcie Moich znaków za bezcen. Bójcie się Mnie!
42. Nie mieszajcie prawdy z kłamstwem i nie ukrywajcie prawdy, skoro ją znacie.
43. Odprowadzajcie modlitwy, płaćcie podatek, czcijcie wraz z oddającymi cześć.
44. Czy nakazujecie ludziom dobro, a sami zapominacie o sobie? Przecież czytacie Księgę. Czy wy nie rozumiecie?
45. Proście o pomoc w cierpliwości i modlitwie. Zaprawdę, ciężkie to jest dla wszystkich oprócz ludzi pokornych,
46. którzy myślą, że spotkają się ze swym Panem i że do Niego powrócą.
47. O synowie Izraela! Wspomnijcie o łasce, którą wam okazałem, i o tym, że wywyższyłem was ponad światy.
48. Bójcie się Dnia, kiedy nikt nie będzie mógł niczym odpłacić za innego, kiedy nie będzie przyjęte niczyje wstawiennictwo, kiedy od nikogo nie przyjmie się wykupu i nikomu nie będzie okazana pomoc.
49. Pamiętajcie ten czas, gdy ocaliliśmy was przed ludźmi Faraona, którzy poddawali was najgorszym karom: zabijali waszych synów i zostawiali przy życiu wasze kobiety. W tym była dla was wielka próba od waszego Pana.
50. Wtedy rozdzieliliśmy morze dla was i uratowaliśmy was, a ludzi Faraona potopiliśmy. I wy to widzieliście.
51. Wówczas daliśmy Mojżeszowi przymierze czterdziestu nocy. Po jego odejściu wzięliście sobie cielca i popełniliście niesprawiedliwość.
52. Później jednak przebaczyliśmy wam. Być może, będziecie wdzięczni.
53. I daliśmy wtedy Mojżeszowi tę Księgę i rozróżnienie, abyście byli prowadzeni.
54. Wówczas Mojżesz powiedział do swego ludu: „O ludu mój! Wy rządźcie zło sami sobie, obierając sobie cielca. Dlatego nawróćcie się do waszego Stwórcy i zabijcie występnych. To będzie dla was lepsze

przed waszym Stwórcą”. I On zwrócił się ku nim, On jest Powracający, Miłościwy.

55. Potem powiedzieliście: „O Mojżesz! My ci nie uwierzimy, dopóki nie zobaczymy Boga przed nami”. Wtedy poraził was piorun i wy zobaczyliście.

56. Następnie podnieśliśmy was ze śmierci, abyście mogli być wdzięczni.

57. My oceniliśmy was obłokiem i spuściliśmy wam mannę oraz przepiórki: „Jedzcie rzeczy dobre, w jakie was zaopatrzyliśmy”. Nie Nas oni skrzywdzili, ale wyrządzili krzywdę samym sobie.

58. Wówczas powiedzieliśmy: „Wejdźcie do tej osady i jedzcie to, co tylko zapagniecie. Wejdźcie w bramę, pokłońcie się i mówcie: «Przebacz nam!». Wtedy przebaczymy wam i pomnożymy czyniącym dobro”.

59. Jednak niesprawiedliwi zamienili przekazane im słowo na inne. I spuściliśmy na nich karę z nieba, gdyż byli zepsuci.

60. Kiedy zaś Mojżesz poprosił o wodę dla swego ludu, powiedzieliśmy: „Uderz swoją łaską o skałę!”. I wytrysnęło z niej dwanaście źródeł i każdy znał miejsce, które miał do picia. „Jedzcie, pijcie z woli Boga i nie szercie na ziemi zgorzenia!”.

61. Wówczas powiedzieliście: „O Mojżesz! Nie możemy znieść jednej i tej samej potrawy. Pomódl się dla nas do twego Pana, niech da nam to, co wyrasta na ziemi: jarzyny, ogórki, czosnek, soczewicę i cebulę”. Mojżesz powiedział: „Czyżbyście chcieli zamienić lepsze na gorsze? Ruszajcie do Egiptu, tam znajdziecie to, o co prosicie”. I obarczeni zostali piętnem poniżenia i biedy, i ściągnęli na siebie gniew Boga. To dlatego, że odrzucili przymierze Boga i bezprawnie zabijali proroków, i dlatego, że byli niepokorni i występni.

62. Zaprawdę, dla tych, którzy uwierzyli, i dla żydów, chrześcijan i sabiejczyków, którzy wierzą w Boga oraz Dzień Ostatni i czynią dobro, przygotowana jest nagroda u ich Pana. Oni nie będą się lękać i nie będą się smucić.

63. Oto, wzięwszy od was przyrzeczenie, wznieśliśmy nad wami górę Synaj: „Mocno trzymajcie się Księgi, którą wam daliśmy i wspominajcie to, co w niej jest. Być może, będziecie bogobojni”.

64. Później jednak odwróciliście się od tego i gdyby nie łaskawość Boga nad wami i Jego miłosierdzie, to z pewnością ponieśliście stratę.

65. Znaćcie tych spośród was, którzy naruszyli sobotę. My im powiedzieliśmy: „Bądźcie pogardzanymi małpami!”.

66. I uczyniliśmy z nich przykład dla obecnych oraz ich potomków i pouczenie dla bogobojnych.

67. Wtedy Mojżesz powiedział do swego ludu: „Bóg rozkazał wam zarznąć krowę”. Oni powiedzieli: „Nie robisz sobie z nas kpiny?”. On powiedział: „Ufam Bogu, że nie okażę się głupcem!”.

68. Oni powiedzieli: „Zwróć się za nas do swego Pana, niech nam objaśni, jaka ona ma być”. Mojżesz powiedział: „On mówi, że ma to być krowa ani stara, ani cielka, ale pomiędzy tym a tym. Czyńcie to, co wam nakazano!”.

69. Oni powiedzieli: „Zwróć się za nas do swego Pana, niech nam objaśni, jakiej ma być maści”. Mojżesz powiedział: „On mówi, że ma to być krowa maści jasnożółtej, ciesząca oczy patrzących”.

70. Oni powiedzieli: „Zwróć się za nas do swego Pana, niech objaśni nam jakąż to ona, bo dla nas te krowy są podobne jedna do drugiej. Wtedy, jeśli Bóg zechce, będziemy na pewnej drodze”.

71. Mojżesz powiedział: „On mówi, że ma to być krowa nieużywana ani do orania ziemi, ani do nawadniania roli, zdrowa, bez wad i bez znamion”. Oni powiedzieli: „Teraz przyniosłeś nam prawdę”. I złożyli ją w ofierze, chociaż nie byli w tym zgodni.

72. Potem zabilście człowieka i spieraliście się względem niego, ale Bóg ujawnia to, co wy ukrywacie.

73. I powiedzieliśmy: „Uderzcie go jej częścią”. Tak wskrzesza Bóg martwych i ukazuje wam Swoje znaki. Być może, wy zrozumiecie.

74. Potem wasze serca stwardniały. Stały się niczym kamień, a nawet jeszcze twardsze. Zaprawdę, wśród kamieni są takie, z których wytryskują źródła, i są takie, które pękają i wypływa z nich woda. Niektóre z nich grzęzną na dnie ze strachu przed Bogiem. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie.

75. Czy pragniecie, aby oni wam uwierzyli? Przecież niektórzy z nich słyszeli Słowo Boga, a później, gdy je zrozumieli, celowo je zniekształcili.

76. Kiedy spotykają ludzi wierzących, to mówią: „Uwierzylimy!”. Kiedy zaś zostają na osobności sami ze sobą, mówią: „Czy dlatego przekazujecie im to, co objawił wam Bóg, aby spierali się z wami przed waszym Panem?”. Czyżbyście nie rozumieli?

77. Czy oni nie wiedzą, że Bóg zna to, co oni ukrywają i co ujawniają?

78. Są wśród nich niepiśmienni, którzy nie znają Księgi, a jedynie pragnienia, które są tylko ich wyobrażeniami.

79. Biada tym, którzy piszą Księgę własnymi rękoma, a potem mówią: „To jest od Boga!”, aby uzyskać za to niewielką zapłatę. Biada im za to, co napisały ich ręce! Biada im za to, co zyskują!

80. Oni mówią: „Ogień dotknie nas tylko przez kilka dni”. Powiedz: „Czy zawarliście przymierze z Bogiem – a Bóg nie łamie nigdy Swego przymierza! – czy też mówicie przeciwko Bogu to, czego nie wiecie?”.

81. Nie! Ci, którzy czynią zło i których otaczają ich grzechy, będą towarzyszami ognia i pozostaną w nim na wieczność.

82. A ci, którzy uwierzyli i czynili rzeczy dobre, będą mieszkańcami Raju i pozostaną w nim na wieczność.

83. I pamiętajcie, że zawarliśmy przymierze z synami Izraela: „Tylko Boga czcić będziecie; życzliwość okazywać rodzicom, krewnym, sierotom oraz ubogim; zwracać się do ludzi uprzejmie; odprawiać modlitwy i dawać jałmużnę”. Jednak wy, oprócz nielicznych, odwróciście się i wciąż się oddalacie.

84. Pamiętajcie, że przyjęliśmy od was przymierze: „Nie będziecie przelewać krwi między sobą, nie będziecie wyganiać się wzajemnie z waszych domów”. I potwierdziliście to, i byliście tego świadkami,

85. ale pozostaliście tymi, którzy zabijają się nawzajem i wyganiają niektórych z was z ich domów. Wspieracie się przeciwko nim w ciemieniu i krzywdzeniu, chociaż zakazane wam było ich wyganianie. A kiedy oni przychodzą do was jako jeńcy, to dajecie za nich wykup. Czyżbyście wierzyli w jedną część Księgi, a inną odrzucacie? Dla tych spośród was, którzy tak postępują, nie ma na tym świecie niczego oprócz hańby, a w Dniu Zmartwychwstania zostaną poddani najstraszliwszej karze. Bóg nie lekceważy tego, co wy czynicie.

86. Oni są tymi, którzy kupili życie tego świata za ostateczne. Nie będzie im zmniejszona kara i nie otrzymają pomocy.

87. Zaprawdę, daliśmy Mojżeszowi Księgę, a po nim wysłaliśmy proroków. Daliśmy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody i wsparliśmy go Duchem Świętym. Wy zaś, za każdym razem, gdy przychodził do was prorok z tym, czego nie pragną wasze dusze, wbijaliście się w pychę, jednych uznawaliście za kłamców, a innych zabijaliście.

88. Oni mówili: „Nasze serca są niedostępne”. Nie! Bóg ich pokarał za ich niewiarę! Dlatego też niewielu z nich uwierzy.

89. Kiedy przyszła do nich Księga od Boga, potwierdzająca prawdziwość tego, co posiadają, a wcześniej prosili o zwycięstwo nad niewiernymi, i kiedy przyszło do nich to, o czym już wiedzieli, oni w to nie uwierzyli. Niech przekleństwo Boga spadnie na niewiernych!

90. Za marną cenę sprzedali swoje dusze. Oni nie uwierzyli w to, co objawił Bóg, z zawiści, że Bóg w Swej łasce zsyła objawienie, komu ze chce ze Swych sług. Tak sprowadzili na siebie gniew za gniewem. Dla niewiernych jest kara poniżająca.

91. Kiedy mówi się im: „Uwierzcie w to, co zesłał Bóg”, oni mówią: „My wierzymy tylko w to, co nam zesłano”, i nie wierzą w nic innego, nawet jeśli jest to prawda, potwierdzająca prawdziwość tego, co już mają. Powiedz im: „Dlaczego zatem zabijaliście wcześniej proroków Boga, jeśli jesteście wierzącymi?”

92. Przyszedł do was Mojżesz z jasnymi dowodami, a potem wzięliście sobie cielca i staliście się niesprawiedliwymi.

93. I pamiętajcie, że przyjęliśmy od was przymierze i wzniesiliśmy nad wami górę Synaj: „Mocno trzymajcie się tego, co wam daliśmy i słuchajcie”. Oni powiedzieli: „Słuchamy i nie jesteśmy posłuszni”. I napoiły się ich serca cielcem z powodu ich niewiary. Powiedz: „Jakże złe jest to, co nakazuje wam wasza wiara, jeśli jesteście wierzącymi!”

94. Powiedz: „Jeśli dom ostatni u Boga jest tylko dla was, a nie dla innych ludzi, to życzcie sobie śmierci, jeśli jesteście prawdomówni”.

95. Oni jednak nigdy nie będą sobie życzyć śmierci z powodu tego, co czynią ich ręce. Bóg dobrze zna niesprawiedliwych.

96. I znajdziesz ich najbardziej zachłannych na życie spośród wszystkich ludzi, nawet bardziej niż bałwochwalcy. Każdy z nich pragnąłby żyć tysiąc lat. Jednak długie życie nie oddali ich od kary, Bóg bowiem widzi dobrze, co oni czynią.

97. Powiedz: „Kto jest nieprzyjacielem Gabriela?”. On, za zgodą Boga, sprowadził Koran na twoje serce, aby potwierdzić prawdziwość tego, co było zesłane wcześniej, i jako przewodnictwo i wieść radosną dla wierzących.

98. Jeśli ktoś jest wrogiem Boga, Jego aniołów, proroków, Gabriela i Michała, to przecież i Bóg jest wrogiem niewiernych!

99. My zesłaliśmy ci jasne dowody i nie wierzą w nie jedynie ludzie fałszywi.

100. Gdy oni potwierdzają przymierze, to część z nich je odrzuca. Jednak większość z nich nie wierzy.

101. Kiedy przyszedł do nich Wysłannik Boga, potwierdzający prawdziwość tego, co już mieli, to część z ludzi Księgi odrzuciła Księgę Boga, jakby nic nie wiedzieli.

102. Oni poszli za tym, co opowiadali szatani o królestwie Salomona. Salomon jednak nie był niewiernym. To szatani byli niewiernymi i nauczyli ludzi czarów i tego, co zostało objawione w Babilonie dwom

aniółom, Harutowi i Marutowi. Jednak oni nie nauczali nikogo, zanim nie powiedzieli: „Jesteśmy tylko narzędziem próby, dlatego nie bądź niewiernym!” . Ludzie nauczyli się od aniołów, jak posiać niezgodę pomiędzy mężem a żoną, ale oni nie mogli nikomu zaszkodzić bez pozwolenia Boga. I nauczyli się ludzie tego, co im szkodziło i nie przynosiło pożytku. Oni dobrze wiedzieli, że ten, kto to kupi, nie będzie miał udziału w życiu ostatecznym. Jakże zła jest cena, za jaką sprzedali swoje dusze! Gdyby oni wiedzieli!

103. Gdyby oni uwierzyli i stali się bogobojni, wówczas nagroda od ich Boga byłaby najlepsza. Gdyby oni wiedzieli!

104. O wy, którzy wierzycie! Nie mówcie: „Zajmij się nami”, ale mówcie: „Patrz na nas!”, i słuchajcie. Dla niewiernych jest kara bolesna.

105. Ani niewierni spośród ludu Księgi, ani bałwochwalcy nie chcieliby, aby spotkało was dobro ze strony waszego Pana. Bóg jednak obdarza Swym miłosierdziem, kogo zechce. Bóg jest władcą łaski ogromnej!

106. Kiedy zmieniamy jakiś znak lub skazujemy go na zapomnienie, wtedy dajemy inny, lepszy od niego lub jemu podobny. Czy nie wiesz, że każda rzecz jest w mocy Boga?

107. Czy nie wiesz, że jedynie do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią? I poza Nim nie macie żadnego opiekuna ani pomocnika?

108. Czy będziecie wypytywać waszego Wysłannika, jak wcześniej wypytywany był Mojżesz? Kto zamienia wiarę na niewiarę, ten z pewnością zbłądził z równej drogi.

109. Wielu z ludu Księgi chciałoby przywrócić was do niewiary, gdy już uwierzyliście, z powodu zazdrości, która w nich tkwi, gdy prawda została im ukazana. Przebaczone im i odpuszczone, dopóki Bóg nie przyjdzie ze Swoim rozkazem. Bóg ma władzę nad każdą rzeczą!

110. Odprawiajcie modlitwę i płaćcie podatek. Cokolwiek dobrego czynicie dla siebie, znajdzie się to u Boga. Bóg widzi wszystko, co wy czynicie.

111. Oni mówią: „Nie wejdzie do Raju nikt oprócz żydów i chrześcijan”. Takie jest ich pragnienie. Powiedz: „Podajcie swoje dowody, jeśli jesteście prawdomówni”.

112. Nie! Kto poddał się całkowicie Bogu i czyni dobro, dla tego przygotowana jest nagroda u jego Pana. Tacy nie będą się lękać i nie będą zasmuceni.

113. Żydzi mówią: „Chrześcijanie nie mają oparcia”, i chrześcijanie mówią: „Żydzi nie mają oparcia”, a przecież oni wszyscy studiują Księgę. Podobne słowa mówią ci, którzy nie wiedzą. Bóg w Dniu Zmartwychwstania rozsądzi między nimi to, w czym oni się różnili.

114. Któż jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto zabrania wspomnienia imienia Boga w miejscach, gdzie oddaje się Mu cześć, i kto stara się je zniszczyć? Oni powinni wchodzić tu wyłącznie ze strachem. Dla nich na tym świecie jest tylko hańba, a w życiu ostatecznym kara ogromna!

115. Do Boga należy wschód i zachód. Gdziekolwiek się obrócić, tam jest oblicze Boga. Zaprawdę, Bóg jest Ogarniający, Wiedzący.

116. Oni powiedzieli: „Bóg wziął Sobie syna”. Chwała Mu! Nie! Do Niego należy to, co jest w niebiosach i na ziemi. Wszystko oddaje Mu cześć.

117. On jest Stworzycielem nieba i ziemi. Kiedy cokolwiek postanowi, wtedy mówi jedynie: „Bądź!”, i to już jest.

118. Ci, którzy nie mają wiedzy, mówią: „Dlaczego Bóg nie porozmawia z nami? Dlaczego nie ześle nam jakiegoś znaku?”. Tak samo mówili ci, którzy byli przed nimi. Jakże podobne są ich serca. My wyjaśniliśmy znaki ludziom, którzy trzymają się mocno wiary.

119. Posłaliśmy cię jako zwiastuna prawdy i ostrzegającego. Nie będziesz pytany o mieszkańców Pieła.

120. Nie będą zadowoleni z ciebie ani żydzi, ani chrześcijanie, dopóki nie pójdziesz za ich religią. Powiedz: „Przewodnictwem jest tylko przewodnictwo Boga”. A jeśli pójdziesz za ich pragnieniami, gdy przyszła już do ciebie wiedza, to nie będziesz miał przed Bogiem ani obrońcy, ani pomocnika.

121. Ci, którym daliśmy Księgę, czytają ją z poszanowaniem, to są bowiem ci, którzy w nią wierzą. A ci, którzy ją odrzucają, oni poniosą stratę.

122. O synowie Izraela! Wspomnijcie Moją łaskę, którą was obdarzyłem, i to, że wyniosłem was ponad światy.

123. Bójcie się Dnia, kiedy żadna dusza nie pomoże innej, kiedy od nikogo nie będzie przyjęty żaden wykup, kiedy nie będzie pożytku z żadnego wstawiennictwa i nikomu nie będzie okazana pomoc.

124. I pamiętajcie, jak doświadczył Abrahama jego Pan pewnym poleceniem, które wypełnił. On powiedział: „Uczynię cię prowadzącym dla ludzi”. Abraham powiedział: „I z mego potomstwa?”. Powiedział: „Moje przymierze nie dotyczy niesprawiedliwych!”.

125. I uczyniliśmy Dom Boga miejscem zgromadzenia dla ludzi, miejscem bezpiecznym: „Stanowisko Abrahama zróbcie miejscem modlitwy!”. I nakazaliśmy Abrahamowi oraz Ismailowi: „Utrzymujcie Mój Dom w czystości dla okružających go dokoła, przebywających tam i oddających cześć, i padających na twarz”.

126.I Abraham powiedział: „Panie mój, uczyni to miejsce bezpiecznym, a jego mieszkańców, którzy uwierzyli w Boga i w Dzień Ostatni, zaopatrz w owoce różnorodne”. Powiedział Pan: „Zaopatrzę też i niewiernych, ale niedługo będą się tym cieszyć. Potem zaciągnę ich do kary ognia. Jakże złe to przeznaczenie!”

127.Kiedy Abraham z Izmaelem wzniesli już fundamenty Domu: „O Panie, przyjmij to od nas. Z całą pewnością, Tyś jest Słyszający, Wiedzący!

128.O Panie, uczyni nas poddanymi Tobie, a z naszego potomstwa lud Tobie poddany. Pokaż nam nasze miejsca obrzędów i zwróć się ku nam! Tyś przecież jest Powracający, Miłościwy!

129.O Panie! Wyślij im proroka z nich samych, który będzie przekazywał im Twoje znaki, nauczał ich Pisma i mądrości oraz oczyszczał. Tyś przecież jesteś Potężny, Mądry!”

130.Któż odwraca się od religii Abrahama oprócz głupców? My wybraliśmy go i wywyższyliśmy na tym świecie, a w życiu ostatecznym będzie wśród sprawiedliwych.

131.Gdy jego Pan powiedział mu: „Poddaj się Mojej woli!”, on powiedział: „Poddaję się woli Pana światów”.

132.I Abraham przekazał to swym synom, i uczynił tak Jakub: „O synowie moi! Bóg wybrał dla was tę religię. Nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc poddanymi Jego woli!”

133.Czy byliście świadkami tego, jak śmierć pojawiła się przed Jakubem? Oto powiedział on do swych synów: „Co będziecie czcili po mnie?”. Oni powiedzieli: „Będziemy czcili twego Boga, Boga twoich ojców, Abrahama, Izmaela, Izaaka. Boga Jedyne! Jesteśmy Mu całkowicie poddani!”

134.Byli ludem, który już przeminął. Dla nich to, co pozyskali, i dla was to, co pozyskaliście dla siebie. Nie będziecie pytani o ich zasługi.

135.Oni powiedzieli: „Bądźcie żydami lub chrześcijanami, a będziecie właściwie prowadzeni”. Powiedz: „Nie! Wiara Abrahama jest prawdziwym poddaniem się Bogu. On nie był spośród bałwochwalców”.

136.Powiedzcie: „My wierzymy w Boga i w to, co zostało nam objawione, i w to, co było objawione Abrahamowi, Izmaelowi, Izaakowi, Jakubowi oraz ich potomkom; w to, co zostało dane Mojżeszowi i Jezusowi, i w to, co zostało dane innym prorokom przez ich Pana. Nie robimy różnicy pomiędzy nimi. Jesteśmy poddani Bogu”.

137.Skoro oni uwierzą, jak wy wierzycie, to są właściwie prowadzeni. Jeśli się odwracają, to są odstępcami. Wystarczy ci Bóg przeciwko nim. On jest Słyszający, Wiedzący!

138. „Przyjęliśmy barwę Boga. Cóż jest lepszego od barwy Boga? My jesteście Jego czcicielami!”.

139. Powiedz: „Czy wy będziecie sprzeczać się z nami o Boga, gdy On jest naszym Panem i waszym Panem? My odpowiadamy za nasze czyny, wy za wasze. My jesteśmy Jego szczerymi poddanymi”.

140. Może powiecie, że Abraham, Izmael, Izaak, Jakub oraz ich potomkowie byli żydami lub chrześcijanami? Powiedz: „Czy wy wiecie lepiej niż Bóg? Kto jest bardziej nieuczciwy od tego, który ukrywa świadectwo od Boga?”. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie.

141. Oni byli ludem, który już przeminął. Dla nich to, co pozyskali, i dla was to, co pozyskaliście dla siebie. Nie będziecie pytani o ich zasługi.

142. Niektórzy głupcy spośród ludzi powiedzą: „Cóż to odwróciło ich od kierunku, w którym się zwracali?”. Powiedz: „I Wschód, i Zachód należą do Boga. On prowadzi, kogo zechce, ku drodze prostej”.

143. Tak uczyniliśmy was wspólnotą stojącą pośrodku i byliście świadkami dla ludzi, a Wysłannik świadkiem dla was. Wyznaczyliśmy kierunek, którego się trzymałeś, aby odróżnić tych, którzy podążają za Wysłannikiem, od tych, którzy odwracają się plecami. Był to trudny sprawdzian, ale nie dla tych, których Bóg prowadził. Bóg nie dopuści, aby niszczała wasza wiara. Bóg jest dla ludzi Współczujący, Miłosiwy!

144. Widzieliśmy, że zwracasz swoją twarz ku niebu. Teraz My skierujemy cię w stronę, z której będziesz zadowolony. Zwróć swą twarz w kierunku Świętego Meczetu. Gdziekolwiek będziecie, zwracajcie swe twarze w jego stronę. Ci, którzy otrzymali Księgę, wiedzą dobrze, że jest to prawda pochodząca od ich Pana. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie.

145. Jeśli przyniesiesz tym, którzy otrzymali Księgę, jakikolwiek znak, oni i tak nie zwrócą się w twoim kierunku ani ty nie zwrócisz się w ich kierunku. Część z nich nie zwróci się też w kierunku innych. Jeśli ty, gdy przyszła już do ciebie wiedza, pójdiesz za ich pragnieniami, wtedy również będziesz wśród niesprawiedliwych.

146. Ci, którym daliśmy Księgę, znają ją tak, jak znają swoich synów. Jednak niektórzy z nich ukrywają prawdę, chociaż wiedzą.

147. Prawda pochodzi od twego Pana. Nie bądź wśród wątpiących!

148. Każdy ma swój kierunek, ku któremu się zwraca. Wypredzajcie się więc w rzeczach dobrych. Gdziekolwiek będziecie, Bóg zbierze was wszystkich razem. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

149. Skądkolwiek byś nie wyruszał w drogę, zwracaj swą twarz w stronę Świętego Meczetu. To jest prawda od twego Pana. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie.

150. I skądkolwiek byś nie wyruszał w drogę, zwracaj swą twarz w stronę Świętego Meczetu. Gdziekolwiek będziecie, zwracajcie wasze twarze w jego stronę, aby nie dać ludziom dowodu przeciwko wam, oprócz tych spomiędzy nich, którzy są niesprawiedliwi. Nie bójcie się ich, ale Mnie się bójcie, abym mógł wypełnić Moją przychylność wobec was. Być może, będziecie prowadzeni.

151. Podobnie wysłaliśmy do was Wysłannika spośród was samych, który wyjaśnia wam Nasze znaki, oczyszcza was, naucza Księgi i mądrości, i tego, czego nie wiecie.

152. Wspominajcie Mnie i Ja będę was wspominał. Bądźcie Mi wdzięczni, a nie bądźcie niewdzięcznikami!

153. O wy, którzy wierzycie! Szukajcie pomocy w cierpliwości i modlitwie. Zaprawdę, Bóg jest z cierpliwymi.

154. O tych, którzy zostali zabici na drodze Boga, nie mówcie: „Martwi”. Nie, oni żyją, ale wy tego nie pojmujecie.

155. Zaprawdę, My doświadczamy was nieco strachem, głodem, utratą majątku, życia i owoców. Przekaż jednak cierpliwym radosną nowinę!

156. Tym, którzy, gdy ogarnie ich nieszczęście, mówią: „Do Boga należymy i do Niego powrócimy”.

157. To są ci, nad którymi jest błogosławieństwo i miłosierdzie ich Pana. Oni są właściwie prowadzeni.

158. Safa i Marfa są wśród rytuałów Boga. Kto podejmuje pielgrzymkę do Domu lub jego odwiedziny, ten nie popełni grzechu, okrążając je. Kto z własnej woli czyni dobro, to Bóg jest Wdzięczny, Wiedzący.

159. Tych, którzy ukrywają to, co zesłaliśmy z jasnych dowodów i przewodnictwa, gdy wyjaśniliśmy je ludziom w Księdze, przeklnie Bóg i przeklną inni przeklinający,

160. oprócz tych, którzy okażą skrucę i się poprawią, i jasno opowiedzą. Ku nim się zwracam, jestem Przebaczający, Miłościwy.

161. Nad tymi, którzy odrzucili wiarę i zmarli w niewierze, będzie przekleństwo Boga, aniołów oraz wszystkich ludzi.

162. Oni pozostaną w nim na wieczność. Ich kara nie zostanie zmniejszona i nie będzie im odroczone.

163. Waszym bogiem jest Bóg Jedyny! Nie ma boga jak tylko On, Miłosierny, Miłościwy!

164. Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi, w zmienianiu się nocy i dnia, w statkach pływających po morzach na potrzeby ludzi, w

wodzie, którą Bóg zesłał z nieba i ożywił nią ziemię po jej śmierci, w zwierzętach wszelkiego rodzaju rozrzuconych po ziemi, w wiatrach się zmieniających, w obłokach przemieszczających się posłusznie między niebem a ziemią – są znaki dla ludzi rozumnych.

165. Są wśród ludzi tacy, którzy biorą sobie innych jako równych Bogu i kochają ich tak, jak powinni kochać Boga. Jednak ci, którzy wierzą, są pełni miłości do Boga. O, gdyby niesprawiedliwi mogli wiedzieć, gdy zobaczą karę, że cała moc należy do Boga i że Bóg będzie surowy w karaniu.

166. Wówczas ci, za którymi podążali, wyrzekną się tych, którzy za nimi podążali. Oni zobaczą karę i rozerwą się więzy pomiędzy nimi.

167. I ci, którzy podążali za nimi, powiedzą: „Gdybyśmy tylko mogli powrócić na ten świat, to wyrzeklibyśmy się ich tak, jak oni wyrzekli się nas”. Tak oto ukáže im Bóg ich czyny, aby żalowali, ale nie będzie już dla nich wyjścia z ognia.

168. O ludzie! Jedźcie z tego na ziemi, co dozwolone i dobre, i nie naśladujcie szatana. On jest waszym jawnym wrogiem!

169. On nakazuje wam czynić zło i nikczemność i każe mówić przeciwko Bogu to, o czym nie wiecie.

170. Kiedy jest im powiedziane: „Postępujcie za tym, co objawił Bóg!”, oni mówią: „Nie! My pójdziemy za tym, przy czym zastaliśmy naszych ojców”. A jeśli ich ojcowie byli pozbawieni wiedzy i przewodnictwa?

171. Ci, którzy nie wierzą, podobni są do zwierząt, które oprócz nawoływania i krzyku niczego innego nie słyszą. Oni są głusi, niemi i ślepi i niczego nie rozumieją.

172. O wy, którzy wierzycie! Jedźcie rzeczy dobre, w które was zaopatrzyliśmy i bądźcie wdzięczni Bogu, skoro go czcicie.

173. On zakazał wam tylko padliny, krwi, mięsa świni i tego, co poświęcono komuś innemu niż Bogu. Kto jednak będzie zmuszony zjeść to z konieczności, bez świadomego nieposłuszeństwa i przekraczania granic, nie będzie miał grzechu. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

174. Ci, którzy ukrywają to, co Bóg zesłał w Księdze, i sprzedają to za niewielką cenę, napełnią swoje brzuchy wyłącznie ogniem. Bóg nie zajmie się nimi w Dniu Zmartwychwstania i nie oczyści ich. Ich kara będzie bolesna.

175. Oni są tymi, którzy kupują zbłądzenie zamiast przewodnictwa i karę zamiast przebaczenia. Jaką wytrwałość wykażą w ogniu?

176. Dlatego Bóg zesłał Księgę z prawdą, a ci, którzy spierają się względem Księgi, są w głębokim odstępstwie.

177. Nie jest pobożnością to, że zwracacie swe twarze na wschód lub na zachód, ale pobożnością jest wiara w Boga i w Dzień Ostatni, i w aniołów, i w Księgę, i w proroków. I rozdawanie ze swego majątku, pomimo miłości do niego, bliskim krewnym i sierotom, i ubogim, i podróżującym, i proszącym o wsparcie, i na wykup niewolników; i wytrwałość w modlitwie, i praktykowanie dobroczynności; to wypełnianie zobowiązań, które złożyliście, i cierpliwość w nieszczęściu i biedzie, w czasie przerażenia. Tacy są prawdziwie bogobojni!

178. O wy, którzy wierzycie! Przypisane jest wam prawo wykupu za zabójstwo: człowiek wolny za wolnego, niewolnik za niewolnika, kobieta za kobietę. A jeśli komuś zostanie wybaczone przez brata zabitego, to należy spełnić jego rozsądne żądanie i wypłacić odszkodowanie w sposób przystojny. To jest przyzwolenie i miłosierdzie od waszego Boga. Ktokolwiek potem popełni przestępstwo, tego dosięgnie kara bolesna.

179. W wykupie jest dla was życie, o wy, ludzie rozumni! Być może, się powstrzymacie!

180. Jest zalecane, gdy śmierć zbliża się do któregoś z was, a pozostawia on jakieś dobra, aby sporządził zapis dla rodziców i bliskich krewnych zgodnie z przyjętym zwyczajem. To jest obowiązek bogobojnych!

181. A gdy ktoś zmieni zapis po jego wysłuchaniu, to grzech spadnie na tych, którzy go zmieniają. Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

182. Ten natomiast, kto obawia się nieuczciwości lub niesprawiedliwości wykonawcy zapisu i ustanowi pokój pomiędzy stronami, tego grzech nie obciąży. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

183. O wy, którzy wierzycie! Przepisany jest wam post, tak jak był przepisany tym, którzy byli przed wami. Być może, będziecie wytrwali!

184. To są dni odliczone. Jeśli ktoś z was choruje lub przebywa w podróży, niech pości później taką liczbę dni, jakiej nie pościł. Ci, którzy mogą to uczynić, niech się wykupią nakarmieniem ubogiego. Kto zaś z własnej woli uczyni więcej, to jest lepsze dla niego, ale post będzie lepszy dla was. O, gdybyście tylko wiedzieli!

185. Ramadan to miesiąc, w którym został zesłany Koran jako przewodnictwo dla ludzi, jasne wskazanie drogi prostej i rozróżnienie między prawdą a kłamstwem. Kogo zastanie ten miesiąc, niechaj w nim pości. Kto jest chory lub w podróży, niech pości później taką liczbę dni, ile nie pościł. Bóg pragnie dla was ułatwienia, a nie utrudnienia, abyście dopełnili liczbę dni postu i abyście chwalili Boga za to, że skierował was na drogę prostą. Być może, będziecie wdzięczni.

186. Kiedy Moi słudzy zapytają cię o Mnie, to wiedz, że jestem bardzo blisko i odpowiadam na modlitwę każdego wzywającego. Niechaj także oni posłuchają Mego wezwania i uwierzą we Mnie. Być może, pójdą drogą prawości.

187. Dozwolone jest wam w noc postu zbliżenie się do waszych żon. One są okryciem dla was i wy jesteście okryciem dla nich. Bóg wie, coście czynili potajemnie między sobą, zwrócił się więc ku wam i przebaczył wam. Teraz zbliżcie się do nich i szukajcie tego, co Bóg dla was ustanowił. Jedźcie i pijcie, aż odróżnicie białą nitkę świtu od nitki czarnej. Potem utrzymujcie post do nadejścia nocy. I nie zbliżajcie się do swoich żon, ale przebywajcie w meczetach. Takie są granice Boga, nie przekraczajcie ich! Tak wyjaśnia Bóg Swoje znaki ludziom. Być może, oni będą bogobojni.

188. Nie zjadajcie sobie wzajemnie majątków z próżności. Nie przekupujcie nimi sędziów, aby świadomie i niesprawiedliwie zjadać część własności innych ludzi.

189. Zapytają cię o fazy księżyca. Powiedz: „One są znakami oznaczającymi czas dla ludzi i pielgrzymowania”. Nie jest dowodem prawości to, że wchodzić do waszych domu od tyłu. Prawością jest to, że jesteście bogobojni. Wchodźcie zatem do domu przez drzwi i bójcie się Boga! Być może, wy osiągniecie powodzenie.

190. Walczcie na drodze Boga z tymi, którzy walczą przeciwko wam, lecz nie bądźcie napastnikami. Bóg nie miłuje tych, którzy są napastnikami.

191. I zabijajcie ich, gdziekolwiek ich spotkacie. Wyganiajcie ich stamtąd, skąd oni was wygnali. Prześladowanie jest gorsze od zabicia! Nie walczcie jednak z nimi przy Świętym Meczecie, chyba że oni zaczną was tam zwalczać. Jeśli walczą przeciwko wam, wtedy ich zabijajcie. Taka jest odплата niewiernym!

192. A jeśli się powstrzymają, to Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy.

193. Walczcie z nimi, aż zakończy się prześladowanie, a religia będzie należeć do Boga. I jeśli oni się powstrzymają, to niech nie będzie wrogości, jak tylko wobec ciemiężców.

194. Miesiąc zakazany za miesiąc zakazany i wszystko co zakazane objęte jest prawem odwetu. Jeśli ktoś wystąpi przeciwko wam, wtedy i wy wystąpicie przeciwko niemu, podobnie jak on występuje przeciwko wam. Bójcie się Boga i wiedzcie, że Bóg jest z tymi, którzy się powstrzymują.

195. Rozdawajcie na drodze Boga i nie przyczyniajcie się własnymi rękoma do zguby, ale czyńcie dobro, gdyż Bóg miłuje czyniących dobro.

196. Odbывajcie pielgrzymkę i odwiedziny dla Boga. Jeśli nie możecie, to pošlijcie tam ofiarę, na jaką was stać. I nie gólcie waszych głów, dopóki ofiara nie dotrze na miejsca. Jeśli ktoś z was jest chory albo ma niemoc w głowie, tego wykupem będzie post, jałmużna lub ofiara. A jeśli przeszkoda minie, wtedy ten, kto pragnie kontynuować odwiedzenie lub pielgrzymkę, niech złoży ofiarę, na jaką go stać. Jeśli go nie stać, to powinien pościć trzy dni podczas pielgrzymki i siedem po powrocie – dni pełnych dziesięć. To jest dla tych, których rodzina nie przebywa w obrębie Świętego Meczetu. Bójcie się Boga i wiedzcie, że Bóg jest surowy w karaniu.

197. Pielgrzymka jest w miesiącach znanych. Jeśli ktoś podejmie się w nich pielgrzymki, niech się powstrzyma od nieprzyzwoitości, od bezecności i od wszelkich kłótni podczas pielgrzymki. Bóg wie o tym, cokolwiek dobrego czynicie. Weźcie zaopatrzenie na drogę! A najlepszym zaopatrzeniem na drogę jest pobożność. Bójcie się Mnie, o wy, którzy jesteście rozumni!

198. Nie jest dla was grzechem, że szukacie łaski swego Pana. A kiedy powrócicie z Arafatu, to wspominajcie Boga w uświęconym miejscu. Wspominajcie Go, jak was poprowadził, mimo że wcześniej byliście wśród błędzących.

199. Potem przejdźcie szybko tam, skąd wyruszają pozostali ludzie, i proście Boga o przebaczenie. Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!

200. Kiedy już zakończycie wasze święte obrzędy, to wspominajcie Boga, jak wspominacie waszych ojców albo jeszcze bardziej. Są wśród ludzi tacy, którzy mówią: „O Panie, daj nam na tym świecie”. Oni nie będą mieli udziału w życiu ostatecznym.

201. Są wśród nich i tacy, którzy mówią: „O Panie, daj nam dobro na tym świecie i dobro w życiu ostatecznym i obroń nas przed męką ognia”.

202. Oni otrzymają udział w tym, co zarobili. Bóg jest szybki w rachunku!

203. Wspominajcie Boga podczas dni oznaczonych. Kto się pospieszy i zakończy w dwa dni, ten nie ma grzechu. A kto się zatrzyma, też nie ma grzechu, jeśli jest bogobojny. Bójcie się Boga i wiedzcie, że przed Nim zostanieie zebrani!

204. Jest wśród ludzi taki, którego słowa o życiu ziemskim mogą cię zachwycić. On wzywa Boga na świadka tego, co ma w sercu, chociaż jest najbardziej nieprzejednany spośród nieprzyjaciół.

205. Ledwie się odwróci, to podąży szerzyć na ziemi zgorszenie, niszczyć zasiewy i bydło. Bóg wszakże nie miłuje zgorszenia.

206. Kiedy do niego mówią: „Bój się Boga!”, wtedy pycha prowadzi go do grzechu. Dla niego wystarczy Piekło. Jakże złe będzie to łożo!

207. Jest wśród ludzi także i taki, który oddaje swoją duszę, pragnąc uzyskać zadowolenie Boga. A Bóg jest łagodny dla swoich sług.

208. O wy, którzy wierzycie! Idźcie w pokoju i nie postępujcie w ślad za szatanem. On jest dla was wrogiem jawnym!

209. A jeśli się odwrócicie, gdy otrzymaliście już jasne dowody, to wiedzcie, że Bóg jest Potężny, Mądry.

210. Czy oni oczekują, że Bóg przyjdzie do nich pod osłoną chmur wraz z aniołami i sprawa będzie już rozstrzygnięta? Do Boga powracają wszystkie sprawy.

211. Zapytaj synów Izraela, jak wiele jasných znaków im wysłaliśmy. Jeśli ktoś, gdy dobrodziejstwo Boga przyszło już do niego, zmienia je, to, zaprawdę, Bóg jest surowy w karaniu.

212. Życie tego świata jest pociągające dla niewiernych. Oni szydzą z tych, którzy uwierzyli, ale bogobojni będą ponad nimi w Dniu Zmartwychwstania. Bóg obdarza Swym zaopatrzeniem, kogo chce, bez miary.

213. Ludzie byli jednym narodem. Bóg wysłał proroków jako głosicieli radosnej wieści i ostrzegających. Zesłał wraz z nimi Księgę z prawdą, aby rozsądzać między ludźmi to, w czym oni się różnią. Ci, do których przyszły już jasne znaki, poróżnili się między sobą z powodu wzajemnej zawiści. Bóg, w Swej łasce, poprowadził tych, którzy uwierzyli, ku prawdzie, o którą się poróżnili. Bóg prowadzi, kogo zechce, na drogę prostą.

214. Czy myślicie, że wejdziecie do Raju, nie doświadczając tego, co spotkało tych, którzy byli przed wami? Spadały na nich klęski i cierpienia, przechodzili takie wstrząsy, że nawet Wysłannik i ci, którzy uwierzyli wraz z nim, mówili: „Kiedy nadejdzie pomoc Boga?”. Wiedzcie, że pomoc Boga jest bliska.

215. Oni zapytają cię, co mają rozdawać. Powiedz: „Cokolwiek rozdacie, będzie to dobre. I rozdawajcie rodzicom, krewnym, sierotom, ubogim i podróżującym. Cokolwiek czynicie dobrego, Bóg już o tym wie”.

216. Przepisana jest wam walka, choć czujecie do niej nienawiść. Zdarsza się, że czujecie niechęć do jakiejś rzeczy, która jest dla was dobra, a kochacie jakąś rzecz, która jest dla was zła. Bóg wie, ale wy nie wiecie.

217. Zapytają cię o walkę w świętym miesiącu. Powiedz: „Walka w tym miesiącu jest wielkim grzechem, ale uniemożliwienie podążania drogą Boga, zaprzeczanie Mu, niedopuszczanie do odwiedzania Świętego

Meczetu i wyganianie stamtąd ludzi, jest jeszcze większym grzechem przed Bogiem. Prześladowanie jest gorsze od zabicia”. Oni nie przestaną walczyć z wami tak długo, dopóki nie odwrócą was od waszej religii. A jeśli ktoś z was wyrzeknie się swojej religii i umrze w niewierze, to jego uczynki będą daremne na tym świecie i w życiu ostatecznym. Tacy będą towarzyszami ognia i zamieszkają w nim na wieczność.

218. Ci natomiast, którzy uwierzyli, cierpieli wygnanie i walczyli na drodze Boga, mają nadzieję na miłosierdzie Boga. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy.

219. Pytać cię będą o wino i gry hazardowe. Powiedz: „W obydwu jest wielki grzech, ale i pewien pożytek dla ludzi. Grzech jednak jest większy od pożytku”. Zapytają cię, co mają rozdawać. Powiedz: „To, co wam zbędne”. Tak Bóg objaśnia wam Swoje znaki. Być może, wy się zastanowicie

220. nad życiem tego świata i życiem ostatecznym. Zapytają cię o sieroty. Powiedz: „Najlepszą rzeczą jest to, co uczynicie dla ich dobra. Jeśli łączycie się z nimi, to są waszymi braćmi”. Bóg wie, kto czyni nieprawość, a kto czyni dobro, i gdyby Bóg zechciał, to mógłby sprowadzić na was trudności. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mądry!

221. Nie żęńcie się z bałwochwalczyniami, dopóki one nie uwierzą. Wierząca niewolnica jest lepsza od bałwochwalczyni, nawet jeśli się wam podoba. Nie wydawajcie waszych córek za bałwochwalców, dopóki oni nie uwierzą. Wierzący niewolnik jest lepszy od bałwochwalczy, nawet jeśli się wam podoba. Oni wzywają was do ognia, a Bóg ze Swojej łaski wzywa do Raju oraz przebaczenia. Bóg wyjaśnia Swoje znaki ludziom. Być może, oni się opamiętają.

222. Zapytają cię o okres miesięczny. Powiedz: „Jest to bolesna przypadłość kobiet. Trzymajcie się więc z dala od nich podczas tego stanu i nie zbliżajcie się, zanim się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, wówczas zbliżajcie się do nich tak, jak Bóg przykazał”. Zaprawdę, Bóg miłuje tych, którzy nawracają się ku Niemu, i miłuje tych, którzy się oczyszczają.

223. Wasze kobiety są dla was niczym pole uprawne. Zachodźcie na wasze pole, kiedy i jak zapragniecie, ale uczynicie wcześniej coś dobrego dla swej duszy. Bójcie się Boga i wiedźcie, że się z Nim spotkacie. I głoś dobre wieści ludziom wierzącym!

224. I nie przysięgajcie na Boga, że będziecie czynić dobro, szerzyć bogobojność i pokój między ludźmi. Bóg jest Słyszący, Wiedzący.

225. Bóg nie ukarze was za bezmyślność w waszych przysięgach, ale ukarze was za to, co znajduje się w waszych sercach. Bóg jest Przebaczający, Wyrozumiały.

226. Ci, którzy przysięgają nie zbliżać się do swoich żon, powinni odczekać cztery miesiące. Jeśli potem powrócą, to Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy.

227. Jeśli jednak zdecydują się na rozwód, to Bóg jest Słyszący, Wiedzący.

228. Rozwiedzione kobiety powinny odczekać trzy miesięczne okresy. I jeśli wierzą w Boga i Dzień Ostatni, to nie wolno im ukrywać tego, co Bóg stworzył w ich łonach. A w tym czasie ich mężowie mają większe prawo przyjąć je z powrotem, jeśli zapragną pojednania. I kobiety mają prawa podobne do praw mężczyzn, zgodnie z tym, co sprawiedliwe. Mężczyźni wszakże mają nad nimi pewną przewagę. Bóg jest Potężny, Mądry.

229. Rozwód dopuszczalny jest dwukrotnie. Potem należy zatrzymać je na godnych warunkach albo rozstać się z życzliwością. Nie jest wam dozwolone odbierać cokolwiek z tego, co im daliście, z wyjątkiem sytuacji, gdy obie strony obawiają się, że nie będą w stanie utrzymać granic wyznaczonych przez Boga. Skoro jednak boją się, że naruszą granice wyznaczone przez Boga, to nie będą mieli grzechu, jeśli kobieta się wykupi. Takie są granice Boga. Nie przekraczajcie ich! Ci, którzy je przekraczają, są niesprawiedliwi.

230. Jeśli mężczyzna rozwiedzie się ostatecznie, wtedy nie będzie mógł jej poślubić, chyba że wyjdzie za innego i się z nim rozwiedzie. Nie będzie wówczas dla nich grzechem, jeśli powrócą do siebie z przekonaniem, że nie naruszą granic wyznaczonych przez Boga. Takie są granice Boga, On wyjaśnia je ludziom, którzy są rozumni.

231. Jeśli dalszcie żonom rozwód i kończy się ich okres wyczekiwania, wtedy albo zatrzymajcie je na godnych warunkach, albo uwolnijcie je na godnych warunkach. Nie zatrzymajcie ich, aby je krzywdzić lub wykorzystywać. Kto tak uczyni, ten wyrządzi zło samemu sobie. Nie obracajcie znaków Boga w kpinę, ale rozważajcie dobrodziejstwo Boga względem was i to, co zesłał wam w Księdze i mądrości, pouczając was. Bójcie się Boga i wiedzcie, że Bóg jest o każdej rzeczy wiedzący!

232. Jeśli dalszcie żonom rozwód i minął określony dla nich okres wyczekiwania, to nie przeszkadzajcie im poślubić mężów, jeśli wzajemnie uzgodnili godne warunki. To jest postanowienie dla tych z was, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni. To jest najlepsze dla was i czystsze. Bóg wie, wy zaś nie wiecie.

233. Matki powinny karmić swoje dzieci przez pełne dwa lata, jeśli pragną dopełnić ten okres. Na ojcu spoczywa obowiązek zapewnienia im wyżywienia i odzieży zgodnie z ustalonymi warunkami. Nikt nie zostanie obciążony ponad jego możliwości. Matka nie może być krzywdzona z powodu swego dziecka ani ojciec z powodu jego dziecka. Ta sama powinność spoczywa na spadkobiercy. Jeśli oboje postanowią odstawić dziecko od piersi za obopólną zgodą i po namyśle, to nie popełnią grzechu. A jeśli oddacie potomstwo do karmienia, nie będzie to grzechem dla was, o ile zapłacicie, coście ustalili na uczciwych warunkach. Obawiajcie się Boga i wiedźcie, że Bóg widzi to, co wy robicie.

234. Niektórzy z was umierają i pozostawiają po sobie wdowy: one powinny odczekać samotnie cztery miesiące i dziesięć dni. Kiedy minie wyznaczony im czas, wtedy nie będziecie winni temu, czy postąpią ze sobą w sposób uznany. Bóg jest dobrze obeznany ze wszystkim, co wy robicie.

235. Nie będzie dla was grzechem, jeśli zaproponujecie kobiecie zaręczyny albo zatrzymacie ten zamiar w swoich sercach. Bóg wie, że będziecie o tym myśleć. Nie proponujcie im żadnych potajemnych umów, a jedynie te w pełni uznane. Nie zawierajcie małżeństwa, dopóki nie minie przewidziany okres. Wiedźcie, że Bóg wie, co jest w waszych sercach. Strzeżcie się Go i wiedźcie, że Bóg jest Przebaczający, Wyroczumiąły.

236. Nie będzie dla was grzechem, jeśli rozwiedziecie się z żonami, zanim je dotknęliście i nie wyznaczycie dla nich żadnego wiana. Obdarujcie je jednak odpowiednio; zamożny według swych możliwości i ubogi według swych możliwości. To należy do obowiązków tych, którzy czynią dobro.

237. Jeśli rozwiedziecie się z żonami, zanim je dotknęliście, ale wyznaczycie już dla nich wiano, wówczas dajcie im jego połowę, chyba że się zrzekną albo zrzeknie się połowy ten, w którego ręku jest małżeński kontrakt. Jeśli wy zrezygnujecie, będzie to bliższe bogobojności. Nie zapominajcie o wspańiałości pomiędzy sobą. Bóg widzi dobrze wszystko, co wy robicie.

238. Przestrzegajcie modlitw, zwłaszcza modlitwy środkowej, i stawajcie przed Bogiem pokornie.

239. Jeśli się czegoś obawiacie, wtedy odmawiajcie modlitwę, idąc lub jadąc. Jeśli jesteście bezpieczni, to głoscie chwałę Boga tak, jak was nauczył, gdy tego nie znałście.

240. Ci z was, którzy umierają i zostawiają wdowy, powinni zapisać im roczne utrzymanie i zamieszkanie. Jeśli odejdą z własnej woli, to nie

będziecie mieli grzechu w tym, co one ze sobą postanowią w sposób rozsądny. Bóg jest Potężny, Mądry.

241. Rozwiedzione kobiety mają prawo do utrzymania w rozsądnych granicach. To jest obowiązek bogobojnych.

242. Tak Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. Być może, wy zrozumiecie.

243. Czy nie widziałeś tych, którzy opuścili swoje domostwa, a były ich tysiące, obawiając się śmierci? Powiedział im Bóg: „Umrzyjcie!”. Potem przywrócił ich do życia. Zaprawdę, Bóg jest pełen łaski dla ludzi, ale większość ludzi jest niewdzięczna.

244. Walczcie na drodze Boga i wiedzcie, że Bóg słyszy wszystko i wie o każdej rzeczy!

245. Kim jest ten, kto daje Bogu piękną pożyczkę, którą On pomnaża dla niego wielokrotnie? Bóg daje biedę i daje dostatek. Do Niego będziecie sprowadzeni.

246. Czy nie widziałeś starszyny synów Izraela, żyjących po Mojżeszu? Oni powiedzieli prorokowi, który był między nimi: „Wyznacz dla nas władcę, abyśmy mogli walczyć na drodze Boga”. Prorok powiedział: „Czy nie będziecie walczyć, jeśli walka będzie wam nakazana?”. Oni powiedzieli: „Jakże moglibyśmy odmówić walki na drodze Boga, gdy wygnano nas z naszych domostw i od naszych rodzin?”. Kiedy jednak nakazano im walkę, oni odwrócili się oprócz niewielu z nich. Bóg wie dobrze, kto jest niesprawiedliwy.

247. Ich prorok powiedział im: „Bóg wybrał Saula jako króla”. Oni powiedzieli: „Jakże on mógłby panować nad nami, skoro my jesteśmy bardziej godni władzy? On nie posiada nawet dostatecznego majątku”. On powiedział: „Bóg wybrał go nad wami i obdarzył hojnie wiedzą oraz przewagą cielesną”. Bóg obdarza Swoim królestwem, kogo zechce. Bóg jest Ogarniający, Wiedzący.

248. I ich prorok powiedział: „Na znak jego władzy przyjdzie do was arka, a w niej bezpieczeństwo od waszego Pana i to, co pozostało po rodzie Mojżesza i rodzie Aarona, a nieść ją będą aniołowie. W tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi”.

249. Kiedy Saul wybrał się w drogę wraz ze swymi wojskami, powiedział: „Bóg doświadczy was rzeką. Kto się z niej napije, ten nie będzie ode mnie. Ze mną będą ci, którzy jej nie spróbują, chyba że nieco z ręki”. Oni jednak pili z niej oprócz niewielu. A kiedy przeszli przez rzekę, Saul i wierzący razem z nim, powiedzieli: „Dzisiaj nie poradzimy sobie z Goliatem i jego wojskami”. Ci jednak, którzy byli przekonani, że spotkają się z Bogiem, powiedzieli: „Jakże często z woli Boga

niewielkie oddziały zwyciężały nad liczniejszymi. Bóg jest z tymi, którzy są wytrwali!”.

250. I kiedy oni wyruszyli na spotkanie z Goliatem i jego wojskami, to powiedzieli: „O Panie, wylej na nas wytrwałość, wzmocnij nasze stopy i wspomóż nas w walce z ludźmi niewiernymi”.

251. I za pozwoleniem Boga zadali im porażkę. Dawid zabił Goliata, a Bóg dał Dawidowi władzę i mądrość i nauczył go tego, co zechciał. I gdyby Bóg nie powstrzymał jednych ludzi przez drugich, to ziemia byłaby pełna nieprawości. Bóg jednak jest łaskawy dla światów.

252. Takie są znaki Boga, które przekazujemy ci zgodnie z prawdą. Z prawdę, ty jesteś jednym z posłańców.

253. Niektórym prorokom daliśmy pierwszeństwo nad innymi. Z niektórymi Bóg rozmawiał, a niektórych wywyższył w godności. Jezusowi, synowi Marii, daliśmy jasne dowody i umocniliśmy go Duchem Świętym. Gdyby Bóg zechciał, to kolejne pokolenia nie walczyłyby między sobą, gdy przyszły już do nich jasne znaki, ale oni zaczęli się sprzeczać. Niektórzy z nich uwierzyli, a niektórzy nie uwierzyli. Gdyby Bóg zechciał, to oni nie walczyliby między sobą, ale Bóg czyni to, co chce.

254. O wy, którzy wierzycie! Rozdawajcie z tego, czym was obdarowaliśmy, zanim nadejdzie ten Dzień, gdy nie będzie ani targowania się, ani przyjaźni, ani wstawiennictwa. Niewierni są niesprawiedliwi.

255. Bóg! Nie ma boga oprócz Niego, Istniejącego! Nie ogarnia Go ni drzemka, ni sen. Do Niego należy to, co jest w niebiosach i na ziemi. Któż mógłby wstawić się u Niego inaczej niż za Jego pozwoleniem? On wie, co było przed nimi i co będzie po nich. Ludzie zaś nie mogą pojąć niczego z Jego wiedzy, chyba że On zechce. Jego Tron rozciąga się ponad niebiosami i ziemią i nie męczy Go ich pilnowanie. On jest Wyniosły, Wspaniały!

256. Nie ma przymusu w religii. Droga prawdziwa jasno odróżnia się od fałszywej. Kto nie wierzy w fałszywych bożków, a wierzy w Boga, ten pochwyił za najpewniejszy uchwyt, którego nic nie złamie. Bóg jest Słyszący, Wiedzący.

257. Bóg jest opiekunem tych, którzy wierzą. On wyprowadza ich z ciemności do światła. A opiekunami niewierzących są fałszywe bożki. One wyprowadzają ich ze światła w ciemność. Tacy będą towarzyszami ognia i będą przebywać w nim na wieczność.

258. Czy nie widziałeś tego, który spierał się z Abrahamem w sprawie jego Pana, ponieważ Bóg dał mu królestwo? Kiedy Abraham powiedział: „Moim Panem jest ten, który daje życie i śmierć”, ten powie-

dział: „I ja daję życie i śmierć”. Abraham powiedział: „Bóg wyprowadza słońce ze wschodu, ty więc wyprowadź je z zachodu”. Wtedy ten, który nie wierzył, został zawstydzony. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

259. Albo podobnego do tego, który przechodził nieopodal osady zrujnowanej do fundamentów? On powiedział: „Jakże Bóg przywróci ją do życia po jej śmierci?”. Wtedy Bóg uśmiercił go na sto lat, następnie wskrzesił i zapytał: „Jak długo tam przebywałeś?”. On powiedział: „Przebywałem dzień albo część dnia”. Bóg powiedział: „Nie, ty przebywałeś tam sto lat. Spójrz na twoje jedzenie i picie, one się nie zepsuły. Spójrz na twego osła. Wszystko to dlatego, abyśmy uczynili z ciebie znak dla ludzi. Teraz spójrz na kości, jak My je złączamy, a potem oblekamy je ciałem”. I gdy stało się to dla niego jasne, on powiedział: „Już wiem, że każda rzecz jest w mocy Boga”.

260. I powiedział Abraham: „Panie mój! Pokaż mi, jak ożywasz martwych”. Zapytał: „Czyżbyś nie wierzył?”. Abraham powiedział: „Tak, ale niech moje serce się uspokoi”. Powiedział: „Weź cztery ptaki, oswoj i ubij; potem połóż po kawałku na każdej górze i przywołaj je. One szybko przylecą do ciebie. Wiedz, że Bóg jest Potężny, Mądry”.

261. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga, podobni są do ziarna, z którego wyrasta siedem kłosów, a w każdym kłosie jest sto ziaren. Bóg powiększa wielokroć temu, komu zechce. Bóg jest Ogarniająco, Wiedzący.

262. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga bez wypominania swojej ofiarności i bez poniżania, oni otrzymają nagrodę u swego Pana. Oni nie doznają strachu i nie będą się smucić.

263. Dobre słowo i przebaczenie są lepsze niż jałmużna, po której następuje obraza. Bóg jest Samowystarczalny, Wspaniałomyślny.

264. O wy, którzy wierzycie! Nie czynicie swej ofiary nadaremna poprzez wymówki i obelgi, jak ten, kto rozdaje swój majątek na pokaz, ale nie wierzy ani w Boga, ani w Dzień Ostatni. Jest on podobny jałowej skale pokrytej warstwą ziemi. Gdy spadnie na nią obfity deszcz, pozostawia ją nagim kamieniem. Oni nie mają żadnej władzy nad tym, co zyskali. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących.

265. Ci zaś, którzy rozdają swoje majątki, aby zdobyć przychyłność Boga i wzmocnić swoje dusze, podobni są do ogrodu na wzgórzu: gdy spada na niego obfity deszcz, wtedy przynosi podwójne plony. A jeśli nawet nie spadnie nań obfity deszcz, to i rosa wystarczy. Bóg dobrze widzi, co wy czynicie.

266. Czy któryś z was chciałby mieć ogród z palm daktylowych i winnej latorośli, przez który płyną strumyki, gdzie są wszelakiego rodzaju owoce, a gdy dopadnie go starość, zaś jego dzieci będą jeszcze słabe, aby ogród pochwylił ognisty wicher i spalił całkowicie? W ten sposób Bóg wyjaśnia Swoje znaki. Być może, wy się zastanowicie.

267. O wy, którzy wierzycie! Rozdawajcie dobre rzeczy z tego, co pozyskaliście, i to z ziemi, co poczyniliśmy dla was. Nie zbliżajcie się do tego, co złe, aby rozdawać to, czego sami byście nie wzięli inaczej, jak tylko z zamkniętymi oczami. I wiedźcie, że Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany.

268. Szatan grozi wam ubóstwem i nakłania was do nikkzemnych czynów. Bóg zaś obiecuje wam przebaczenie i Swoją dobroć. Bóg jest Ogarniający, Wiedzący.

269. On obdarza mądrością tego, kogo zechce, a komu jest dana mądrość, ten otrzymuje wielkie dobro. Jednak pojmą to tylko ludzie rozumni.

270. Cokolwiek byście rozdali i jakiegokolwiek przyrzeczenie byście złożyli, to z pewnością Bóg wie o wszystkim. I niesprawiedliwi nie mają pomocników.

271. Dobrze, gdy dajecie jałmużnę w sposób jawny. Jeśli jednak ukrywacie ją i dajecie ubogim, to jest najlepsze dla was. To usunie z was część waszych przewinień. Bóg jest świadomy tego, co czynicie.

272. Nie jest od ciebie wymagane prowadzenie ich drogą prostą. To Bóg prowadzi drogą prostą, kogo zechce. Cokolwiek dobrego rozdajecie, będzie to z korzyścią dla was samych, jeśli tylko rozdajecie, poszukując oblicza Boga. I wszystko dobro, jakie rozdaliście, powróci do was i nie doznacie niesprawiedliwości.

273. To jest dla ubogich, którzy poświęcili się na drodze Boga i nie mogą wędrować po ziemi. Głupiec sądzi z powodu ich skromności, że są pozbawieni pragnień. Ty zaś rozpoznasz ich po ich znamionach: oni nie proszą ludzi natrętnie. I cokolwiek dobrego dajecie, to bądźcie pewni, że Bóg już o tym wie.

274. Ci, którzy rozdają swoje majątki nocą i dniem, skrycie i jawnie, odbiorą swoją nagrodę u swego Pana. Oni nie doznają strachu i nie będą się smucić.

275. Ci natomiast, którzy pożerają lichwę, powstaną tak, jak powstaną ci, których szatan pokalał swym dotknięciem. To dlatego, że oni mówią: „Handel jest podobny do lichwy”, ale Bóg zezwolił na handel, a zabronił lichwy. Ten, kto po otrzymaniu ostrzeżenia od swego Pana, zaprzestał, będzie miał przebaczone. Jego sprawa należy od Boga.

Ci natomiast, którzy powracają do lichwy, będą towarzyszami ognia i przebywać tam będą na wieczność.

276. Bóg zniszczy lichwę, a pomnoży jałmużnę. Bóg nie lubi żadnego grzesznika niesprawiedliwego.

277. Ci, którzy wierzą, czynią dobro, odprawiają modlitwy, płacą podatek, będą mieli nagrodę u swego Pana. Oni nie doznają strachu i nie będą się smucić.

278. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga i pozostawcie to, co zostało z lichwy, skoro jesteście wierzącymi.

279. Jeśli tego nie uczynicie, to przygotujcie się do wojny z Bogiem i Jego Posłańcem. A jeśli zawrócicie, wtedy otrzymacie swój kapitał: nie będziecie niesprawiedliwi i nie doznacie niesprawiedliwości.

280. Jeśli dłużnik znajduje się w ciężkim położeniu, to poczekajcie, aż jego sytuacja się polepszy, ale poniechanie zwrotu jako jałmużny jest dla was lepsze. Gdybyście tylko wiedzieli!

281. Bójcie się tego Dnia, w którym zostaniecie sprowadzeni do Boga. Wtedy każdej duszy będzie wypłacone to, co zarobiła. I nikt nie dozna niesprawiedliwości!

282. O wy, którzy wierzycie! Kiedy zaciągacie pomiędzy sobą dług na ustalony czas, wtedy zapisujcie to. I niech pisarz zapisuje to sprawiedliwe między wami. I niech pisarz nie odmawia zapisania tak, jak nauczył go Bóg. Niech dyktuje ten, kto zaciąga pożyczkę i niech boi się Boga, swego Pana, i nie pomniejsza tego, co jest winien. A jeśli dłużnik jest niedołątny umysłowo albo słabego zdrowia, albo nie może sam dyktować, wówczas niechaj dyktuje jego opiekun zgodnie ze sprawiedliwością. I bierzcie dwóch świadków spośród waszych mężczyzn. Jeśli nie będzie dwóch mężczyzn, to niech świadkami za waszą zgodą będą mężczyzna i dwie kobiety. Jeśli jedna z nich się pomyli, to przypomni jej druga. Świadkowie nie powinni odmawiać, gdy są wzywani. I nie wzbraniajcie się przed zapisaniem długu z podaniem jego terminu, niezależnie od tego, czy będzie mały, czy duży. Tak jest sprawiedliwie przed Bogiem, odpowiedniejsze dla poświadczenia i lepsze dla uniknięcia wątpliwości między wami. Wszakże, gdy przeprowadzacie transakcje i rozliczacie się między sobą na miejscu, nie będziecie mieli grzechu, jeśli tego nie zapiszecie. Jednak wzywajcie świadków, gdy zawieracie umowę handlową i nie stwarzajcie problemów ani pisarzowi, ani świadkom. Jeśli tak uczynicie, to popełnicie grzech. Bójcie się Boga! Bóg was poucza. Bóg jest Wiedzący!

283. Jeśli będziecie w podróży i nie znajdziecie pisarza, wtedy weźcie zastaw. Jeśli jeden z was zaufał drugiemu, to ten, któremu zaufano,

niech zwróci to, co mu powierzono, i niech boi się Boga, swego Pana. Nie ukrywajcie świadectwa! Ktokolwiek je ukryje, tego serce będzie splamione grzechem. Bóg wie o wszystkim, co wy czynicie.

284. Do Boga należy wszystko to, co jest w niebiosach i na ziemi. Czy ujawniacie, co znajduje się w waszych duszach, czy też ukrywacie – Bóg zażąda od was rachunku. On przebaczy, komu zechce, i ukarze, kogo zechce. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy.

285. Wysłannik i wierzący uwierzyli w to, co im zostało zesłane od ich Pana. Wszyscy oni uwierzyli w Boga, w Jego aniołów, w Jego Księgi i w Jego proroków. Oni powiedzieli: „Nie czynimy różnicy między Jego prorokami. Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni! O Panie, prosimy o Twoje przebaczenie, do Ciebie prowadzi nasze wędrowanie”.

286. Bóg nie nakłada na żadną duszę ciężaru ponad jej możliwości. Każde dobro będzie na jej korzyść, a każde zło przeciwko niej: „O Panie, nie potępiaj nas, jeśli zapomnieliśmy albo się pomyliliśmy. O Panie, nie nakładaj na nas ciężaru, jaki nałożyłeś na tych, którzy byli przed nami. O Panie, nie obciążaj nas tym, co ponad nasze siły. Zmaż nasze grzechy, przebac nam i zmiłuj się nad nami. Tyś jest naszym opiekunem, wspomóż nas przeciwko niewiernym”.

SURA 3. RODZINA IMRANA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, mim.
2. Bóg! Nie ma boga poza Nim. On jest Żyjący, Istniejący!
3. On zesłał ci Księgę z prawdą na potwierdzenie tego, co było przed nią. Wcześniej zaś objawił Torę i Ewangelię,
4. jako przewodnictwo dla ludzi. Zesłał też Rozróżnienie. Tych, którzy odrzucili znaki Boga, czeka dotkliwa kara. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mściwy!
5. Zaprawdę, przed Bogiem nie ukryje się nic ani na ziemi, ani na niebie.
6. On jest Tym, który kształtuje was w łonach tak, jak zechce. Nie ma boga oprócz Niego. On jest Potężny, Mądry.
7. On jest Tym, który zesłał ci Księgę. W niej są wersety jasno określone, które stanowią podstawę Księgi. Inne zaś są wieloznaczne. Ci, w których sercach jest zepsucie, postępują za tym, co dwuznaczne, szerząc niezgodę i doszukując się ukrytych znaczeń, ale nikt nie zna

ukrytych znaczeń oprócz Boga. A ci, którzy są umocnieni w wiedzy, mówią: „My wierzymy w nią, wszystko pochodzi od naszego Pana”. To pojmują jednak tylko ludzie rozumni.

8. „O Panie, nie oddalaj naszych serc po tym, gdy wskazałeś nam drogę prostą, ale obdarz nas Swoim miłosierdziem. Tyś jest przecież Obdarzający!

9. O Panie, Ty zbierzesz ludzi w Dniu, co do którego nie ma wątpliwości”. Zaprawdę, Bóg nie zmienia Swojej obietnicy.

10. Tym, którzy nie uwierzyli, nie pomoże przed Bogiem ani ich bogactwo, ani ich potomstwo. Oni staną się podpałką dla ognia piekielnego!

11. Tak było z ludźmi Faraona i z tymi, którzy byli przed nimi. Oni zaprzeczyli Naszym znakom i pochwycił ich Bóg za ich grzechy. Bóg jest surowy w karaniu.

12. Powiedz niewierzącym: „Niebawem zostaniecie zwyciężeni i wysłani do Piekła. Jakże złe to miejsce odpoczynku!”.

13. Był już dla was znak w dwóch zmagających się oddziałach. Jeden walczył na drodze Boga, a drugi pozostał niewierny. Oni na własne oczy zobaczyli, że tamci są dwakroć liczniejsi od nich samych. Bóg wspiera Swoją pomocą tego, kogo zechce. W tym jest pouczenie dla tych, którzy widzą.

14. Upiększeniem dla ludzi jest miłość do rzeczy, do kobiet i do synów, do zgromadzonych zasobów złota i srebra, do wierzchowców szlacheckich, do stad i upraw. Takie są przemijające przyjemności życia tego świata, ale zbliżenie do Boga jest najlepszym celem.

15. Powiedz: „Czy mam wam przekazać wieść, co jest lepsze niż to?”. Dla bogobojnych są u ich Pana Ogrody, przez które płyną strumienie: tam będą przebywać na wieki. I żony czyste, i zadowolenie od Boga. Bóg widzi Swoje sługi,

16. tych, którzy mówią: „Panie nasz! My wierzymy! Przebac nam nasze grzechy i ocal nas od męki ognia”;

17. tych, którzy są cierpliwi i prawdomówni, bogobojni i rozdający, którzy wczesnym rankiem proszą o przebaczenie.

18. Bóg zaświadcza, że nie ma boga oprócz Niego. I aniołowie, i ludzie posiadający wiedzę, poświadczają zgodnie ze sprawiedliwością, że nie ma boga oprócz Boga, Potężnego, Mądrego.

19. Religią Boga jest islam. Ci jednak, którzy otrzymali Księgę, poróżnili się wzajemnie z zawiści, gdy przyszła do nich wiedza. A jeśli ktoś nie wierzy w znaki Boga, to Bóg jest szybki w rozrachunku!

20. Jeśli oni będą się z tobą spierać, powiedz: „Poddałem się całkowicie Bogu razem z tymi, którzy poszli za mną”. I powiedz tym, którym dano Księgę, i ludziom prostym: „Czy się poddaliście?”. Jeśli tak, to są na drodze prostej. Jeśli zaś odwrócili się: na tobie spoczywa tylko przekazanie posłannictwa. Bóg widzi dobrze Swoje sługi.

21. Tym, którzy odrzucają znaki Boga, bezprawnie zabijają proroków i ludzi nakazujących sprawiedliwość, zapowiedz karę bolesną.

22. Oni są tymi, których działania są daremne na tym świecie i w życiu ostatecznym. Oni nie będą mieli żadnych pomocników.

23. Czy nie widziałeś tych, którym dana była część Księgi? Oni byli wezwani do Księgi Boga, aby ona rozstrzygnęła między nimi, ale część z nich odwraca się z odrazą.

24. To dlatego, że mówią: „Ogień dotknie nas tylko przez kilka dni”. I zwiodło ich to, co sami wymyślili w swojej religii.

25. Co będzie, gdy zbierzemy ich tego Dnia, co do którego nie ma wątpliwości? Każda dusza otrzyma wówczas zapłatę za to, co zarobiła i nikt nie dozna niesprawiedliwości.

26. Powiedz: „O Boże, królujący nad wszystkim! Dajesz panowanie, komu zechcesz, i odbierasz panowanie, od kogo zechcesz. Ty wywyższasz, kogo chcesz, i ponizasz, kogo chcesz. W Twojej dłoni jest dobro. Zaprawdę, każda rzecz jest w Twojej mocy!

27. Ty wprowadzasz noc w dzień i Ty wprowadzasz dzień w noc. Ty wyprowadzasz żyjące z martwego i Ty wyprowadzasz martwe z żyjącego. Ty dajesz zaopatrzenie, komu chcesz, bez rachunku”.

28. Niechaj wierzący nie biorą sobie niewiernych za przyjaciół i powierników zamiast wierzących. Jeśli ktoś tak uczyni, nie otrzyma od Boga żadnej pomocy, chyba że się ich obawiacie. Bóg ostrzega was przed samym Sobą. Do Boga prowadzi wędrowanie.

29. Powiedz: „Cokolwiek skrywacie w swych piersiach lub ujawniacie, Bóg o tym wie. On wie, co jest w niebiosach i co na ziemi. Zaprawdę, każda rzecz jest w mocy Boga!”.

30. Tego Dnia każda dusza zobaczy przed sobą wszystkie dobre i wszystkie złe uczynki, które poczyniła. I zapagnie każda, aby pomiędzy nią a jej czynami był wielki odstęp. Bóg ostrzega was przed samym Sobą. Bóg jest łagodny dla swoich sług.

31. Powiedz: „Skoro kochacie Boga, to idźcie za mną, aby Bóg was pokochał i wybaczył wam wasze grzechy. Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!”.

32. Powiedz: „Bądźcie posłuszni Bogu i Posłańcowi! Jeśli jednak się odwrócicie: Bóg nie kocha niewiernych”.

33. Bóg wybrał ponad światy Adama i Noego, rodzinę Abrahama i rodzinę Imrana.
34. Oni są potomstwem jednych od drugich. Zaprawdę, Bóg jest Słyszający, Wiedzący.
35. Oto małżonka Imrana powiedziała: „Panie mój, poświęcam Ci to, co jest w moim łonie. Przyjmij to ode mnie. Zaprawdę, Ty jesteś Słyszający, Wiedzący”.
36. Kiedy ona urodziła, powiedziała: „Panie mój, wydałam na świat dziewczynkę”. Bóg wiedział najlepiej, co urodziła; przecież chłopiec różni się od dziewczynki. „Dałam jej na imię Maria. I ją oraz jej potomstwo powierzam Twojej opiece przed szatanem ukamienowanym”.
37. Pan przyjął ją z łaskawością należną i sprawił, że wyrosła w czystości. Wtedy powierzył ją Zachariaszowi. Ilekroć zachodził Zachariasz do jej izby, to znajdował przy niej pożywienie. Zapytał: „O Mario, skąd to u ciebie?”. Ona powiedziała: „To jest od Boga”. Zaprawdę, Bóg zapewnia zaopatrzenie, komu chce, bez rozliczania.
38. Wtedy Zachariasz pomodlił się do swego Pana, mówiąc: „Panie mój, obdarz mnie od Siebie potomstwem wspaniałym. Ty przecież słyszysz modlitwę”.
39. Obwieścili mu aniołowie, gdy modlił się w miejscu najskrytszym: „Bóg uraduje cię wieścią o Janie. On poświadczy prawdziwość Słowa od Boga, będzie człowiekiem szlachetnym i czystym, prorokiem wśród sprawiedliwych”.
40. Powiedział Zachariasz: „Jakże mogę mieć syna, skoro już dosięgła mnie starość, a żona moja jest bezpłodna?”. Bóg powiedział: „Tak oto Bóg czyni to, co zechce”.
41. Zachariasz powiedział: „Panie mój! Daj mi znak!”. Powiedział: „Znakiem dla ciebie będzie to, że przez trzy dni będziesz rozmawiał z ludźmi tylko gestami. Wspominaj często twego Pana i wychwalaj Go wieczorem i rankiem”.
42. Wówczas aniołowie powiedzieli: „O Mario! Bóg wybrał cię, oczyścił i wywyższył ponad kobiety świata.
43. O Mario! Czuj twego Pana z pokorą, padaj na twarz i skłaniaj się razem z tymi, którzy się skłaniają”.
44. To jest część opowieści o tym, co ukryte, które ci ujawniamy. Nie byłeś razem z nimi, gdy rzucali swe trzciny, aby ustalić, który z nich będzie się opiekował Marią. I nie byłeś razem z nimi, gdy się sprzeczali.
45. Oto powiedzieli aniołowie: „O Mario! Bóg oznajmia ci wieść radosną o Słowie od Niego. Imię jego Mesjasz Jezus, syn Marii. On bę-

dzie wychwalany na tym świecie i w życiu ostatecznym i będzie jednym z najbliższych.

46. Będzie mówił do ludzi już w kołysce i w wieku dojrzałym; on będzie spośród sprawiedliwych”.

47. Maria powiedziała: „Panie mój, jakże mogę mieć syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?”. Bóg powiedział: „Tak właśnie Bóg stwarza to, co zechce. Gdy On zdecyduje, co ma być, to mówi tylko: «Bądź!» – i to już jest!”.

48. Bóg nauczy go Księgi i mądrości, Tory i Ewangelii

49. i uczyni prorokiem do synów Izraela: „Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Uformuję dla was z gliny figurkę na podobieństwo ptaka. Tchnę w nią i stanie się ptakiem za pozwoleniem Boga. I za pozwoleniem Boga uzdrowię ślepego i trędowatego i ożywię martwych. Powiem wam, co jecie i co przechowujecie w waszych domach. Zaprawdę, to jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!

50. Przyszedłem, aby potwierdzić to, co było przede mną w Torze, i uczynić dla was dozwolonym część tego, co było wam zabronione. Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Bójcie się Boga i bądźcie mi posłuszni.

51. Zaprawdę, Bóg jest moim Panem i waszym Panem, dlatego czcicie Go! To jest droga prosta”.

52. Kiedy Jezus wyczuł w nich niewiarę, powiedział: „Kto będzie moim pomocnikiem na drodze Boga?”. Apostołowie powiedzieli: „My jesteśmy pomocnikami Boga. My uwierzyliśmy w Boga! I daj świadectwo, że jesteśmy w pełni poddani!

53. O Panie! Uwierzyliśmy w to, co objawiłeś, i poszliśmy za Posłańcem. Zapisz nas razem z tymi, którzy dają świadectwo”.

54. Oni planowali podstęp i Bóg także planował, a Bóg jest najlepszy z planujących.

55. Oto Bóg powiedział: „O Jezusie! Wezmę cię i wyniosę do Mnie, i oczyszczę z tych, którzy nie uwierzyli. I tych, którzy poszli za tobą, wywyższę ponad niewiernymi aż do Dnia Zmartwychwstania. Wówczas do Mnie powrócicie i rozsądzę pomiędzy wami, w czym się różniliście.

56. A niewiernych ukarzę karą straszną na tym świecie i w życiu ostatecznym, i nie będą mieli żadnych pomocników”.

57. Wierzącym i czyniącym dobre dzieła Bóg wypłaci ich nagrodę. Bóg nie kocha niesprawiedliwych.

58. To jest to, co głósiliśmy ci ze znaków i przypomnienia mądrości.

59. Jezus przed Bogiem podobny jest Adamowi, którego Bóg stworzył z prochu, a potem rzekł mu: „Bądź!” – i on się stał.
60. Prawda pochodzi od twego Pana, dlatego nie bądź wśród wątpiących.
61. A jeśli ktokolwiek będzie się o nią spierał z tobą, gdy otrzymałeś już wiedzę, to powiedz: „Chodźcie, zwołajmy naszych synów i waszych synów, nasze kobiety i wasze kobiety, nas samych i was samych, a potem pomodlimy się gorliwie i wezwiemy przekleństwo Boga na kłamców”.
62. To jest stwierdzenie prawdziwe: nie ma boga oprócz Boga. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mądry!
63. Jeśli oni się odwrócą, to Bóg wie dobrze o tych, którzy szerzą zgorzenie.
64. Powiedz: „O ludu Księgi! Dojdźcie do jednego słowa dla nas i dla was: że nie będziemy czcić nikogo prócz Boga, że nie będziemy dodawać Mu współtowarzyszy i nie będziemy brać spośród siebie panów zamiast Boga”. Jeśli oni się odwrócą, powiedz: „Bądźcie świadkami, że my jesteśmy poddanymi Boga”.
65. O ludu Księgi! Dlaczego spieracie się w sprawie Abrahama, skoro Tora i Ewangelia zostały zesłane po nim? Czy wy tego nie rozumiecie?
66. Jesteście tymi, którzy roztrząsają sprawę, o której macie wiedzę. Dlaczego jednak spieracie się w sprawie, o której nie macie wiedzy? Bóg wie, a wy nie wiecie!
67. Abraham nie był ani żydem, ani chrześcijaninem. Był prawdziwie wierzącym, poddanym woli Boga, i nie należał do bałwochwalców.
68. Zaprawdę, ludźmi najbliższymi Abrahamowi są ci, którzy poszli za nim, a także ten Prorok i ci, którzy wierzą. Bóg jest opiekunem wierzących.
69. Niektórzy z ludzi Księgi pragną sprowadzić was z drogi, ale oni sprowadzają tylko samych siebie i nie są tego świadomi.
70. O ludu Księgi! Dlaczego odrzucacie znaki Boga, skoro jesteście świadkami?
71. O ludu Księgi! Dlaczego ubieracie prawdę w kłamstwo i ukrywacie prawdę, skoro o niej wiecie?
72. Niektórzy z ludu Księgi powiedzieli: „Wierźcie na początku dnia w to, co zostało zesłane wierzącym, i nie wierźcie pod koniec dnia. Być może, oni się odwrócą.
73. I nie wierźcie nikomu, chyba że postępuje za waszą religią”. Powiedz: „Prawdziwą drogą jest tylko droga Boga, aby objawienie zesłane innym było jak to, co wam zesłano, albo oni będą się sprzeczać z wami

przed waszym Panem”. Powiedz: „Zaprawdę, łaska jest w ręku Boga. On obdarza nią tego, kogo zechce. Zaprawdę, Bóg jest Ogarniający, Wiedzący!

74. Bóg obdarza Swoim miłosierdziem, kogo zechce. Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski ogromnej”.

75. Wśród ludu Księgi są tacy, którzy, jeśli powierzysz im skarb, to ci go oddadzą. I są wśród nich tacy, którzy, jeśli powierzysz im jedną monetę, to ci jej nie zwrócą, chyba że będziesz się bezustannie dopominał. To dlatego, że oni mówią: „Nie odpowiadamy za nieświadomych”. Oni kłamią przeciwko Bogu i o tym wiedzą.

76. Nie! Ci, którzy wiernie wypełniają swoje przymierze i są pobożni: zaprawdę, Bóg kocha pobożnych!

77. Ci, którzy sprzedają przymierze z Bogiem i swoje przysięgi za niewielką cenę, oni nie będą mieć udziału w życiu ostatecznym. Bóg nie przemówi do nich i nie spojrzy na nich w Dniu Zmartwychwstania ani ich nie oczyści. Dla nich będzie kara bolesna.

78. Są wśród nich i tacy, którzy swoimi językami zniekształcają Księgę, abyście myśleli, że to pochodzi z Księgi, chociaż to nie jest z Księgi. Oni mówią: „To jest od Boga”, ale to nie jest od Boga. Oni są tymi, którzy kłamią przeciwko Bogu i o tym wiedzą.

79. Nie przystoi człowiekowi, którego Bóg obdarzył Księgą, mądrością i prorocstwem, mówić do ludzi: „Bądźcie sługami moimi, a nie Boga!”. On powinien powiedzieć: „Bądźcie duchowymi przewodnikami, gdyż nauczacie Księgi i ją studiujecie”.

80. On nie nakazuje wam, abyście uznali aniołów i proroków za panów. Czy mógłby rozkazać wam niewiarę, gdy poddaliście się całkowicie?

81. Oto Bóg zawarł przymierze z prorokami, mówiąc: „Dałem wam Księgę i mądrość. Potem przyjdzie do was Wysłannik, potwierdzający prawdziwość tego, co już posiadacie. Uwierzcie w niego i udzielcie mu pomocy. Czy zgadzacie się i przyjmujecie na siebie Mój ciężar?”. Oni powiedzieli: „Zgadzamy się!”. On rzekł: „Nieście zatem świadectwo, a Ja będę z wami wśród poświadczających”.

82. Ci, którzy się później odwrócą, są wiarołomcami.

83. Czyżby oni szukali innej religii niż religia Boga? Przecież wszystko co w niebiosach i na ziemi, dobrowolnie lub wbrew sobie, poddaje się Jego woli, i do Niego wszyscy zostanieie sprowadzeni.

84. Powiedz: „My uwierzyliśmy w Boga i w to, co nam objawił, i co było objawione Abrahamowi i Izmaelowi, Izaakowi i Jakubowi oraz plemionom; w to, co było dane Mojżeszowi, Jezusowi oraz prorokom

od ich Pana. My nie czynimy różnicy między nimi i jesteście całkowicie Mu poddani”.

85. A kto szuka innej religii niż pełne poddanie się woli Boga, to nie będzie ona od niego przyjęta i w życiu ostatecznym znajdzie się wśród tych, którzy ponieśli stratę.

86. Jakże miałby Bóg kierować na drogę wiary ludzi, którzy się jej wyparli, po tym, gdy uwierzyli i poświadczyli prawdziwość Wysłannika, i gdy przyszyły do nich jasne dowody? Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych.

87. Karą dla takich jest przekleństwo Boga, aniołów i wszystkich ludzi, w którym pozostaną na wieczność. Nie będzie złagodzona im kara i nie będzie dla nich wytnienia,

89. z wyjątkiem tych, którzy później wyrazili skruchę i się poprawili. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy.

90. Od tych zaś, którzy odrzucili wiarę, gdy ją przyjęli, a potem wzmocnili się w niewierze, ich skrucha nie będzie przyjęta. Oni są tymi, którzy zbłądzili.

91. Zaprawdę, od tych, którzy odrzucili wiarę i zmarli niewierzącymi, nie zostanie przyjęte nawet tyle złota, ile zawiera ziemia, gdyby chcieli się nim wykupić. Dla nich będzie kara bolesna i nie będą mieć pomocników.

92. Nie osiągniecie pobożności, dopóki nie zaczniecie rozdawać z tego, co kochacie. I cokolwiek rozdacie, Bóg dobrze już o tym wie.

93. Dozwolone było synom Izraela wszelkie pożywienie oprócz tego, co Izrael zakazał sobie przed zesłaniem Tory. Powiedz: „Przynieście Torę i czytajcie ją, skoro jesteście prawdomówni!”.

94. Ci, którzy potem wymyślą kłamstwo przeciwko Bogu, są niesprawiedliwi.

95. Powiedz: „Bóg jest prawdomówny, idźcie więc za religią Abrahama, szczerze wierzącego. On nie był spośród bałwochwalców”.

96. Zaprawdę, pierwszy Dom ustanowiony dla ludzi został w Bakce, błogosławieństwo i przewodnictwo dla światów.

97. Tam są jasne znaki: stanowisko Abrahama. Ktokolwiek tam wchodzi, jest bezpieczny. Pielgrzymka do niego jest obowiązkiem ludzi wobec Boga: tych, którzy mogą sobie na to pozwolić. A kto jest bez wiary: Bóg jest bogaty ponad światy.

98. Powiedz: „O ludu Księgi! Dlaczego odrzucacie znaki Boga? Przecież Bóg jest świadkiem tego, co wy czynicie”.

99. Powiedz: „O ludu Księgi! Dlaczego sprowadzacie z drogi Boga tych, którzy uwierzyli, starając się ją wykrzywić? Przecież jesteście świadkami! Zaprawdę, Bóg nie jest nieświadomy tego, co wy czynicie”.

100. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie słuchać niektórych z ludu Księgi, to oni uczynią z was niewiernych, chociaż wcześniej już uwierzyliście.

101. Czy odrzucicie wiarę, gdy głoszone są wam znaki Boga i jest wśród was Jego Wysłannik? Kto trzyma się mocno Boga, ten będzie poprowadzony ku drodze prostej.

102. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga tak, jak należy! I nie umierajcie inaczej, niż będąc Mu całkowicie poddani.

103. Trzymajcie się wszyscy mocno liny Boga, nie rozdzielajcie się i wspominajcie przychylność Boga nad wami! Byliście sobie wrogami, a On napełnił przyjaźnią wasze serca i dzięki Jego łasce staliście się braćmi. Byliście na krawędzi przepaści ognia, a On ocalił was od niego. W ten sposób Bóg objaśnia wam swoje znaki. Być może, będziecie prowadzeni.

104. Niech powstanie z was wspólnota nawołująca do dobra, nakazująca to, co jest słuszne, i zakazująca tego, co jest złe. Oni są tymi, którzy osiągną szczęśliwość.

105. Nie bądźcie podobni do tych, którzy się podzielili i zaczęli spierać, gdy otrzymali już jasne znaki. Dla nich jest kara straszna!

106. Tego Dnia, gdy niektóre twarze pojaśnią, a niektóre pociemnieją, powiedzą tym, których twarze zrobiły się ciemne: „Czy staliście się niewiernymi, mimo że wcześniej uwierzyliście? Zakosztujcie kary za to, żeście nie wierzycie!”.

107. Ci zaś, których twarze pojaśniały, oni będą w miłosierdziu Boga i w nim zamieszkają na wieczność.

108. Takie są znaki Boga. Głosimy ci je w całej prawdzie. Bóg nie pragnie niesprawiedliwości dla światów.

109. Do Boga należy to, co jest w niebiosach i na ziemi. Do Boga powracają wszystkie sprawy.

110. Wy jesteście najlepszą wspólnotą, stworzoną dla ludzi. Wy nakazujecie to, co jest słuszne, zakazujecie tego, co jest złe, i wierzycie w Boga. Jeśli tylko lud Księgi by uwierzył, to byłoby dla niego lepsze. Są wśród nich wierzący, ale większość z nich to ludzie występni.

111. Oni nie uczynią wam szkody, z wyjątkiem drobnej przykrości. Jeśli będą walczyć z wami, to odwrócą się plecami. I nie otrzymają znikąd pomocy.

112. Dosięgnie ich ponizienie, gdziekolwiek by się znajdowali, dopóki nie zwiążą się z Bogiem i nie zwiążą się z ludźmi. Oni doświadczyli gniewu Boga i dosięgło ich ubóstwo. To dlatego, że odrzucili znaki Boga i bezprawnie zabijali proroków; dlatego, że się zbuntowali i przekroczyli wszelkie granice.

113. Oni nie są wszyscy tacy sami. Wśród ludu Księgi jest wspólnota niezachwiana, która recytuje znaki Boga nocą i pada przed Nim na twarz.

114. Oni wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, nakazują to, co jest słuszne, zakazują to, co jest złe: oni prześcigają się w dobrych uczynkach. Oni są wśród sprawiedliwych.

115. Cokolwiek dobrego uczynią, nic nie będzie im odrzucone. Bóg dobrze zna tych, którzy czynią dobro.

116. Tym, którzy nie wierzą, nie pomoże w niczym przeciwko Bogu ani ich majątek, ani ich dzieci. Oni będą towarzyszami ognia i pozostaną w nim na wieczność.

117. To, co oni wydają w życiu tego świata, podobne jest do wiatru, który przynosi chłód i niszczy uprawy ludzi, którzy wzajemnie się krzywdzili. To nie Bóg ich skrzywdził, ale oni sami sobie wyrządzili krzywdę.

118. O wy, którzy wierzycie! Nie zawierajcie bliskiej przyjaźni z nikim spoza was samych. Oni bowiem nie omieszkają wam szkodzić i pragnęliby, abyście popadli w niedolę. Nienawiść pojawiła się już na ich ustach, a to, co skrywają ich serca, jest jeszcze gorsze. Wyjaśniliśmy wam znaki, jeśli rozumiecie.

119. Wy jesteście tymi, którzy ich kochają, ale oni was nie kochają. Wy wierzycie w całą Księgę, oni zaś, kiedy spotykają się z wami, mówią: „My wierzymy!”. Kiedy zaś zostają sami, to gryzą sobie palce ze złości na was. Powiedz: „Umierajcie w waszej złości! Zaprawdę, Bóg dobrze wie, co skrywacie w piersiach”.

120. Jeśli spotka was coś dobrego, to ich zasmuca. Jeśli spadnie na was coś złego, oni cieszą się z tego. Jeśli jednak będziecie cierpliwi i bogobojni, to ich podstęp wam nie zaszkodzi. Zaprawdę, Bóg ogarnia wszystko, co oni robią.

121. I oto rankiem opuściłeś rodzinę, aby ustawić wiernych na pozycjach do walki. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

122. I dwa oddziały spośród was nieomal się załamały, ale Bóg był ich obrońcą. Niech w Bogu pokładają ufność wierzący.

123. Oto Bóg pomógł wam pod Badr, gdy byliście nieliczni. Bójcie się więc Boga. Być może, będziecie wdzięczni.

124. Niegdyś powiedziałeś do wiernych: „Czy nie wystarczy wam, że wasz Pan wspiera was trzema tysiącami zesłanych aniołów?”.

125. Tak! Jeśli będziecie cierpliwi i bogobojni, a oni ruszą na was niespodziewanie, wtedy wasz Pan pomoże wam pięcioma tysiącami aniołów zaciekle atakującymi.

126. Bóg uczynił to dla was radosnym przesłaniem, aby uspokoiły się wasze serca. Pomoc jest tylko od Boga, Potężnego, Mądrego,

127. aby odciąć część tych, którzy nie wierzą, albo rozbić ich, żeby się wycofali, rozczarowani.

128. Nie do ciebie należy decyzja, czy On zlituje się nad nimi, czy ich ukarze. Oni są bowiem niesprawiedliwi.

129. Do Boga należy to, co jest w niebiosach i co na ziemi. On przebacza, komu zechce, i karze, kogo zechce. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący, Miłościwy.

130. O wy, którzy wierzycie! Nie karmcie się lichwą, podwajając ją i pomnażając! Bójcie się Boga! Być może, osiągniecie powodzenie.

131. Bójcie się ognia, który jest przygotowany dla niewiernych.

132. Bądźcie posłuszni Bogu i Wysłannikowi. Być może, otrzymacie zmiłowanie.

133. I prześcigajcie się w wyścigu po przebaczenie od waszego Pana i do Ogrodu, rozległego niczym niebiosa i ziemia. On jest przygotowany dla ludzi bogobojnych,

134. dla tych, którzy rozdają w szczęściu i w niedostatku, którzy powstrzymują gniew i wybaczą ludziom. Zaprawdę, Bóg kocha czyniących dobro.

135. I dla tych, którzy popełniwszy jakiś grzeszny uczynek lub zło wobec samych siebie, gorliwie wzywają Boga i proszą Go o przebaczenie za swoje grzechy – któż bowiem wybacza grzechy, jak nie Bóg? – i nie pozostają świadomie przy tym, co uczynili.

136. Ich nagrodą będzie przebaczenie od ich Boga i Ogrodu, przez które płyną strumienie. Oni będą tam przebywać na wieczność. Jakże piękna to nagroda dla czyniących dobro.

137. Wiele było już dróg życia, które przeminęły przed wami. Rozejdźcie się po ziemi i patrzcie, jaki był koniec tych, którzy zaprzeczali prawdzie.

138. To jest wyjaśnienie dla ludzi, wskazanie drogi i pouczenie dla bogobojnych.

139. Nie upadajcie na duchu i nie martwcie się. Będziecie górą, jeśli jesteście wierzący.

140. Jeśli cierpicie od jakiejś rany, to od podobnej rany ciepią inni ludzie. Dajemy takie dni ludziom na przemian, aby Bóg poznał tych, którzy wierzą, i żeby mógł wziąć spośród was świadków, Bóg bowiem nie kocha niesprawiedliwych,

141. i aby Bóg oczyścił tych, którzy uwierzyli, i zniszczył niewiernych.

142. Czy sądzicie, że wejdziecie do Raju, zanim Bóg sprawdzi tych, którzy walczyli z oddaniem i którzy byli wytrwali?

143. Życzyliście sobie śmierci, dopóki jej nie spotkaliście. Teraz zobaczyliście ją na własne oczy.

144. Muhammad jest tylko Wysłannikiem: wielu proroków przeminęło już przed nim. Jeśli on umrze lub zostanie zabity, to wtedy odwrócicie się na piętach? Kto odwraca się na piętach, ten nie uczyni Bogu żadnej szkody, ale Bóg wynagrodzi tych, którzy są wdzięczni.

145. Nikt nie umrze inaczej, jak za pozwoleniem Boga. To jest termin ustalony i zapisany. Kto pragnie nagrody tego świata, temu ją damy. Kto zaś pragnie nagrody w życiu ostatecznym, temu także ją damy. My szybko odpłacimy tym, którzy są wdzięczni.

146. Iluż było proroków, którzy walczyli razem z wieloma oddanymi ludźmi? Oni nie słabli od tego, co napotkali na drodze Boga, nie słabli i nie poddawali się. Bóg kocha tych, którzy są wytrwali.

147. Ich słowami było tylko: „O Panie! Przebacz nam nasze grzechy i to, czego dopuściliśmy się w naszych uczynkach. Wzmocnij nasze stopy i wesprzyj nas przeciwko niewiernym”.

148. I Bóg dał im nagrodę na tym świecie i wspaniałą nagrodę w życiu ostatecznym. Bóg kocha czyniących dobro.

149. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie słuchać tych, którzy nie wierzą, to oni obrócą was na piętach i odwrócicie się, ponosząc stratę.

150. Nie! Bóg jest waszym opiekunem i On jest najlepszym z pomocników!

151. My wrzucimy strach w serca niewierzących za to, że dodawali Bogu za współtowarzyszy to, czemu On nie zesłał żadnej władzy. Ich schronieniem będzie ogień. Jakże złe to miejsce dla niesprawiedliwych!

152. Bóg spełnił daną wam obietnicę i za Jego zezwoleniem zniszczyliście ich, ale odwróciliście się i zaczęliście sprzeczać o rozkaz, i odmówiliście posłuszeństwa, gdy pokazał wam to, czego pożądacie. Niektórzy z was pragnęli tego świata, inni zaś pragnęli życia ostatecznego. Potem On odwrócił was od nich, aby was wypróbować. I On wam przebaczył. Bóg jest pełen łaski dla wierzących.

153. Oto wy wycofaliście się i uszliście na wysokie zbocza, nie patrząc na nikogo, chociaż Wysłannik na waszych tyłach wzywał was do po-

wrotu. I Bóg dał wam zmartwienie za zmartwieniem, abyście nie dręczyli się ani waszą stratą, ani tym, co was spotkało. Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie.

154. Po tym zmartwieniu On zesłał na was uspokojenie i sen, który ogarnął niektórych z was. Inni zaś lękali się o siebie, snując o Bogu złe przypuszczenia niczym w czasach niewiedzy. Oni powiedzieli: „Co mamy do powiedzenia w tej sprawie?”. Powiedz: „Zaprawdę, ta sprawa należy do Boga”. Oni ukrywają w sobie to, czego ci nie ujawnią, i mówią: „Gdybyśmy mieli cokolwiek do powiedzenia w tej sprawie, to nie byłibyśmy tutaj zabijani”. Powiedz: „Gdybyście nawet pozostali w swoich domach, to ci, których przeznaczeniem było zginąć, bez wątpienia udaliby się do miejsc, gdzie teraz spoczywają”. To dlatego, aby Bóg sprawdził, co jest w waszych piersiach, i oczyścił to, co jest w waszych sercach. Bóg wie dobrze, co ukrywa się w piersiach.

155. Tych spośród was, którzy odwrócili się tego dnia, gdy zwały się dwa oddziały, szatan doprowadził do potknięcia z powodu tego, co uczynili. Bóg jednak im przebaczył. Bóg jest bowiem Przebacząjący, Wielkoduszny.

156. O wy, którzy wierzycie! Nie bądźcie podobni do niewiernych, którzy mówią o swoich braciach wyruszających w podróż lub do walki: „Gdyby oni zostali z nami, to nie umarliby i nie byłiby zabici”. Bóg uczyni to przyczyną smutku w ich sercach. Bóg jest tym, który daje życie i sprowadza śmierć. Bóg widzi dobrze wszystko, co wy czynicie.

157. Jeśli zostaniecie zabici na drodze Boga lub też umrzecie, to przecież przebaczenie i miłosierdzie od Boga są lepsze od tego, co oni zgromadzą.

158. Jeśli wy umrzecie lub zostaniecie zabici, to do Boga będziecie zabrani.

159. Ze względu na miłosierdzie Boga postępowałeś z nimi łagodnie. Gdybyś był bezwzględny i twardego serca, to oni odstąpiliby od ciebie. Dlatego odpuść im i proś o przebaczenie dla nich, i naradzaj się z nimi w każdej sprawie. A kiedy podejmiesz już decyzję, to zaufaj Bogu. Bóg kocha tych, którzy ufają.

160. Jeśli Bóg wam pomoże, to nikt was nie zdoła pokonać. Jeśli zaś On was opuści, to któż zdoła wam pomóc oprócz Niego? W Bogu niechaj wierzący pokładają zaufanie!

161. Nie może Prorok oszukiwać. Wszakże ten, kto oszukuje, w Dniu Zmartwychwstania stawi się ze swym oszustwem. Wtedy każda dusza otrzyma zapłatę za to, czego dokonała. I nikt nie dozna niesprawiedliwości.

162. Czy ten, kto stara się o zadowolenie Boga, podobny jest do tego, kto ściąga na siebie gniew Boga i kogo siedzibą będzie Piekło? Jakże złe to schronienie!

163. Oni są na różnych stopniach przed Bogiem. Bóg dobrze widzi to, co oni czynią.

164. Bóg okazał wierzącym wielką życzliwość, kiedy zesłał między nich Wysłannika spośród nich samych. On objaśnia im Jego znaki, oczyszcza ich i naucza Pisma i mądrości, wcześniej bowiem byli w błędzie oczywistym.

165. Kiedy dosięgło was nieszczęście, chociaż sami zadaliście im dwakroć większe, powiedzieliście: „Skąd to?”. Powiedz: „To jest od was samych”. Każda rzecz jest w mocy Boga!

166. To, co dosięgło was w dniu, gdy spotkały się dwa oddziały, stało się za przyzwoleniem Boga, aby mógł sprawdzić wierzących

167. i tych, którzy są obłudni. Kiedy powiedziano im: „Chodźcie, walczcie na drodze Boga lub bronście się!”, oni powiedzieli: „Gdybyśmy umieli walczyć, to oczywiście poszlibyśmy za wami”. Tego dnia bliżej im było do niewiary niżli do wiary. Ich usta mówiły to, czego nie było w ich sercach. Bóg wie najlepiej, co oni skrywają.

168. Tym, którzy pozostali w domach i mówią o swoich braciach: „Gdyby nas posłuchali, to nie byliby zabici”, powiedz: „Odwróćcie śmierć od was samych, skoro jesteście prawdomówni!”

169. Nie uważaj za zmarłych tych, którzy zginęli na drodze Boga! Nie! Oni żyją i otrzymują zaopatrzenie u swego Pana,

170. ciesząc się tym, co Bóg dał im w swej hojności, i ciesząc się ze względu na tych, którzy pozostali i jeszcze nie dołączyli do nich, że nie doświadczą strachu i nie będą się smucić.

171. Oni radują się łaską Boga i tym, że Bóg nie zgubi nagrody dla wierzących;

172. dla tych, którzy odpowiadają na wezwanie Boga i Wysłannika nawet wtedy, gdy zostali zranieni. Dla tych, którzy czynili dobro i byli bogobojni, przygotowana jest nagroda ogromna.

173. Dla tych, którym powiedziano: „Czy wiecie, że ludzie zebrali się przeciwko wam? Bójcie się ich!”, ale od tego wzrosła tylko ich wiara i oni powiedzieli: „Bóg nam wystarczy. On jest najlepszym poręczycielem!”.

174. I powrócili z łaską i dobrodziejstwem od Boga, i nie doznali żadnej krzywdy. I postępowali wedle upodobania Boga, a Bóg jest panem łaski ogromnej.

175. Tylko szatan wzbudza strach poprzez swych zwolenników, ale nie bójcie się ich. Bójcie się Mnie, jeśli jesteście wierzącymi!

176. Niech cię nie martwią ci, którzy wyprzedzają się w niewierze: oni nie zaszkodzą w niczym Bogu. Bóg nie da im żadnego udziału w życiu ostatecznym, a ich kara będzie ogromna.

177. Ci, którzy kupili niewiarę za wiarę, nie zaszkodzą w niczym Bogu, a ich kara będzie bolesna.

178. I niechaj nie myślą niewierzący, że zwłoka, jaką im daliśmy, jest dla nich dobrem. Dajemy im zwłokę po to, aby oni powiększyli swoje grzechy. Kara dla nich będzie upokarzająca.

179. Bóg pozostawi wiernych w sytuacji, w jakiej się znajdujecie, dopóki On nie oddzieli złego od dobrego. I Bóg nie ujawni wam tego, co niewidzialne, ale wybiera spośród swych proroków tego, kogo zechce. Dlatego wierzcie w Boga i Jego proroków! Jeśli wierzycie i czynicie dobro, to czeka was nagroda niezmierna.

180. Niech ci, którzy skąpią z tego, co otrzymali od Boga z Jego łaski, nie myślą, że jest to dla nich dobre. Nie, to jest dla nich gorsze. To, czego skąpili, w Dniu Zmartwychwstania będzie dla nich obrozą okreconą wokół szyi. Do Boga należy dziedzictwo niebios i ziemi. Bóg jest dobrze obeznany ze wszystkim, co czynicie.

181. Bóg słyszał słowa tych, którzy mówili: „Zaprawdę, Bóg jest biedny, a my jesteśmy bogaci!”. My zapiszemy to, co oni mówili, i to, że zabijali proroków wbrew prawu, i powiemy: „Zakosztujecie kary ognia palącego!”.

182. To z powodu tego, co przygotowały wasze ręce, Bóg bowiem nie jest niesprawiedliwy dla swoich sług.

183. Tym, którzy powiedzieli: „Bóg przyjął naszą obietnicę, że nie uwierzymy żadnemu prorokowi, zanim nie przyjdzie do nas z ofiarą, którą pochłonie ogień”, powiedz: „Już przede mną przychodzili do was prorocy z jasnymi dowodami i z tym, o czym mówiliście. Dlaczego więc zabiliście ich, jeśli jesteście prawdomówni?”.

184. Jeśli oni uznają cię za kłamcę, to kłamcami uznawano już posłańców przed tobą, którzy przychodzili z jasnymi dowodami, z Psalmami i z Księgą oświecającą.

185. Każda dusza zakosztuje śmierci i w Dniu Zmartwychwstania będzie wam wypłacona pełna nagroda. Ten, kto zostanie oddalony od ognia i wprowadzony do Raju, dostąpi zbawienia. Życie tego świata jest tylko używaniem złudnej przyjemności.

186. Niewątpliwie będziecie doświadczani w waszych majątnościach i w was samych. I usłyszycie wiele złych słów od tych, którzy otrzymali

Księgę przed wami, i od bałwochwalców. Jeśli jednak okażecie cierpliwość i bogobojność, to będzie decydujące we wszystkim.

187.Niegdyś Bóg zawarł przymierze z tymi, którym dana była Księga, aby objaśniali ją ludziom i nie ukrywali jej. Oni wszakże rzucili ją za swoje plecy i sprzedali za marną cenę. Jakże nędzna była to transakcja!

188.Nie myśl, że ci, którzy cieszą się z tego, co dokonali, i lubią być chwaleni za to, czego nie zrobili, nie myśl, że mogą uciec przed karą. A kara dla nich będzie bolesna.

189.Do Boga należy panowanie w niebiosach i na ziemi. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

190.Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi, w przemienianiu się nocy i dnia są znaki dla ludzi rozumiejących,

191.dla tych, którzy wspominają Boga, stojąc i siedząc, i leżąc na boku, i rozmyślają nad stworzeniem niebios i ziemi, i mówią: „Panie nasz, nienadaremnie stworzyłeś to wszystko. Chwała Ci! Zbaw nas od kary ognia!

192.Panie nasz! Kogo wprowadzisz w ogień, ten z pewnością okryje się hańbą. niesprawiedliwi nie znajdują żadnych pomocników.

193.Panie nasz! My usłyszeliśmy wezwanie wzywającego ku wierze: «Uwierzcie w Pana!», i my uwierzylimy. Panie nasz, wybacz nam nasze grzechy, zdejmij z nas nasze winy i wezwij nas razem z prawowiernymi.

194.Panie nasz! Daj nam to, co obiecałeś za pośrednictwem Twoich posłańców, i zbaw nas od wstydu w Dniu Zmartwychwstania. Ty przecież nie łamiesz Swojej obietnicy”.

195.I Pan ich wysłuchał, i odpowiedział im: „Nie pozwolę, aby padł uczynek kogokolwiek z was, czy to mężczyzny, czy kobiety. Wy jesteście dla siebie nawzajem. Z tych, którzy zostawili swoje domy lub zostali z nich wygnani, którzy cierpieli na Mojej drodze, walczyli i byli zabici, zaprawdę, zdejmę z nich ich winy i wprowadzę ich do Ogrodów, przez które płyną strumienie. To jest nagroda od Boga, a nagroda od Boga jest najlepsza”.

196.Niech cię nie zwiedzie pomyślność niewiernych w tym kraju.

197.To tylko krótkie używanie, potem ich schronieniem będzie Piekło. Jakże złe to miejsce odpoczynku!

198.Na tych, którzy boją się swego Pana, czekają Ogrody, przez które płyną strumienie, gdzie przebywać będą na wieczność. To jest dar od Boga, a dar od Boga jest najlepszy dla sprawiedliwych.

199.Zaprawdę, wśród ludu Księgi są tacy, którzy wierzą w Boga i w to, co zostało zesłane wam, i w to, co zesłano im. Skłaniają się z pokorą

przed Bogiem i nie sprzedają znaków Boga za marną cenę. Dla nich jest nagroda od ich Pana, a Bóg jest szybki w rachunku.

200. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie wytrwali i zachęcajcie się wzajemnie do wytrwałości! Bądźcie przygotowani i bójcie się Boga! Być może, wy dostąpicie zbawienia.

SURA 4. KOBIETY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O ludzie! Bójcie się waszego Pana, który stworzył was z jednej istoty i stworzył podobną jej do pary. Z nich dwojga rozprosił wielu mężczyzn i kobiet. Czciejcie Boga, w imię którego zwracacie się do siebie wzajemnie, i szanujcie węzły pokrewieństwa. Zaprawdę, Bóg zawsze was pilnuje.
2. Zwracajcie sierotom ich własność i nie zamieniajcie rzeczy dobrych na złe. Nie pochłaniajcie ich majątku, miesząc go z waszym: przecież to jest grzech wielki!
3. Jeśli obawiacie się, że nie zdołacie być sprawiedliwi wobec sierot, tożeńcie się z kobietami, które wybieriecie: z dwoma, trzema albo czterema. Jeśli jednak boicie się, że nie zdołacie zachować wobec nich sprawiedliwości, wówczasżeńcie się tylko z jedną lub z tą, którą zażwładnęły wasze prawice. To będzie bardziej odpowiednie, abyście uniknęli niesprawiedliwości.
4. I dawajcie kobietom ich wiano jako dar. Jeśli jednak z dobrej woli dadzą wam jakąś część z niego, wtedy używajcie go z pożytkiem.
5. A tym, którzy są nierozumni, nie dawajcie swego mienia, które Bóg dał wam jako zaopatrzenie, ale żywcie ich i odziewajcie, i mówcie do nich słowa życzliwe.
6. Poddawajcie próbie sieroty, aż dojdą do wieku małżeńskiego. A jeśli znajdziecie w nich rozsądny osąd, przekazcie im ich majątek. I nie zjadajcie go rozrzutnie i pospiesznie, obawiając się, że dorosną. Jeśli opiekun jest bogaty, niech się powstrzyma, ale jeśli jest biedny, niech używa w sposób sprawiedliwy i rozsądny. Kiedy zaś będziecie przekazywać im ich majątek, to weźcie świadków. A Bóg wystarczy jako przyjmujący rozliczenie!
7. Z tego, co pozostawili rodzice i bliscy krewni, otrzymają udział mężczyźni i otrzymają udział kobiety. Czy będzie to mało, czy dużo – jest to udział określony.

8. Jeśli przy podziale będą obecni dalsi krewni, sieroty i ubodzy, to zaopatrźcie ich w cokolwiek z tego i mówcie do nich słowa życzliwe.

9. Ci, którzy boją się, że zostawią po sobie potomstwo nieporadne i obawiają się o nie, niechaj boją się Boga i mówią słowa właściwe.

10. A ci, którzy niesprawiedliwie przejadają majątki sierot, napełniają ogniem swoje brzuchy i będą płonąć w jego płomieniach.

11. Bóg nakazuje wam wobec waszych dzieci: część syna ma być równa części dwóch córek. Jeśli córek będzie dwie lub więcej, to ich część wyniesie dwie trzecie spadku, a jeśli będzie tylko jedna, to dostanie połowę. Jeśli zmarły zostawił syna, to każdemu z jego rodziców przypadnie jedna szósta. Jeśli nie ma syna i dziedziczą po nim jego rodzice, to matka otrzyma jedną trzecią. Jeśli ma braci i siostry, wtedy matka dostanie jedną szóstą tego, co pozostawił, po spłacie zapisanych zobowiązań i długu. Wy nie wiecie, kto jest wam bardziej przydatny: wasi rodzice czy wasze dzieci. To jest podział ustanowiony przez Boga. Bóg jest Wiedzący, Mądry.

12. Z tego, co zostawiły wasze żony, wam przypada połowa, jeśli nie mają dziecka. Jeśli zaś mają dziecko, wtedy dostaniecie czwartą część tego, co zostawiły po potrąceniu zapisów oraz spłacie długu. Wdowy po was otrzymają czwartą część tego, co zostawicie, jeśli nie macie dziecka. Jeśli macie dziecko, to otrzymają jedną ósmą tego, co zostawicie po spłaceniu zobowiązań i długu. Jeśli mężczyzna lub kobieta nie zostawili potomstwa ani rodziców, ale mają brata lub siostrę, to każde z nich dostanie jedną szóstą. Gdy jest ich więcej niż dwoje, wówczas dziedziczą trzecią część po spłacie zobowiązań i długu, nie krzywdząc nikogo. To jest postanowienie Boga! Bóg jest Wiedzący, Wielkoduszny.

13. Takie są granice ustanowione przez Boga. Ten, kto jest posłuszny Bogu i Jego Wysłannikowi, będzie wprowadzony do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Tam pozostaną na wieczność, a jest to osiągnięcie niezmiernie!

14. Kto zaś nie słucha Boga i Jego Wysłannika i przekracza Jego granice, będzie wprowadzony do ognia, gdzie pozostanie na wieczność. I czeka go kara hańbiąca!

15. Jeśli któraś z waszych żon dopuści się nieprzyzwoitości, przedstawcie czterech świadków spośród was. Jeśli oni to poświadczą, wtedy zatrzymajcie je w domach, aż śmierć ich nie ukoi lub Bóg nie wskaże im jakiejś drogi.

16. Jeśli dwoje z was dopuści się tego, to ukarźcie oboje. Jeśli się nawrócą i poprawią, wtedy zostawcie ich w spokoju. Bóg wspiera skruszonych, jest miłośniwy!

17. Bóg przyjmuje skruchę tych, którzy dopuszczają się zła z niewiedzy i wkrótce potem żałują tego. Ku nim Bóg zwróci się w miłosierdziu. On jest Wiedzący, Mądry.

18. Na nic zda się jednak skrucha tych, którzy czynią zło, dopóki śmierć nie stanie przed jednym z nich. Wtedy on mówi: „Ja teraz żałuję”. I nie przyda się tym, którzy umierają, będąc niewiernymi. Dla nich przygotowaliśmy karę bolesną!

19. O wy, którzy wierzycie! Nie wolno wam dziedziczyć kobiet wbrew ich woli. I nie czynicie im trudności, aby zabrać część wiano, które im daliście, chyba że dopuściły się jawnej wszeteczności. Żyjcie z nimi w życzliwości, a jeśli poczujecie do nich niechęć, to być może jest niechęć do tego, w czym Bóg umieścił wielkie dobro.

20. Jeśli postanowiliście wziąć inną w miejsce żony, której daliście bogate wiano, to nie odbierajcie czegokolwiek. Przecież nie weźmiecie tego, zniesławiając się i popełniając grzech oczywisty.

21. Jakże moglibyście to odebrać, skoro byliście dla siebie nawzajem i wzięły od was uroczyste przyrzeczenie?

22. Nie żęńcie się z kobietami, które były żonami waszych ojców, chyba że było to w przeszłości. To jest niegodne i odrażające, i zwyczaj wstrętny.

23. Zakazane są wam: wasze matki, córki, siostry, siostry ojca i siostry matki, córki braci i córki siostr, młeczne matki i młeczne siostry, matki waszych żon, pasierbice pozostające pod waszą opieką, zrodzone z waszych żon, z którymi się zbliżyliście, a jeśli nie zbliżyliście się z ich matkami, wtedy nie będziecie mieć grzechu, i żony waszych synów, spółdzonych z waszych lędźwi. I nie bierzcie za żony jednocześnie dwóch siostr, chyba że było to w przeszłości. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

24. I kobiety zamężne z wyjątkiem tych, którymi zawładnęły wasze prawice, co jest postanowieniem Boga. Poza wymienionymi dozwolone jest wam, abyście poszukiwali, korzystając ze swego majątku, żon przyzwoitych, a nie rozwiązłych. Za to, co otrzymujecie od nich, dawajcie im wiano według postanowienia. A co uzgodnicie między sobą po ustaleniu wiano, nie będzie dla was grzechem. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry.

25. Jeśli nie stać was, aby poślubić wolne wierzące kobiety, wówczas żęńcie się z wierzącymi dziewczynami, którymi zawładnęły wasze prawice. Bóg najlepiej zna waszą wiarę. Wy jesteście jedni od drugich. Poślubiajcie je za zgodą ich opiekunów i dawajcie im stosowne wiano, jeśli są niewinne, a nie rozpustne ani szukające kochanków. Jeśli będą

po ślubie i dopuszczają się wszeteczności, wtedy ich kara będzie połową kary przewidzianej dla wolnych kobiet. To jest dla tych spośród was, którzy obawiają się zgrzeszyć. Będzie jednak lepsze dla was, jeśli okażecie powściągliwość. Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.

26. Bóg chce was oświecić i wskazać wam drogę tych, którzy byli przed wami, i zwrócić się ku wam. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

27. Bóg chce zwrócić się ku wam, ale ci, którzy postępują za swoimi namiętnościami, pragną, abyście całkowicie zbroczyli z drogi.

28. Bóg chce wam ulżyć, człowiek bowiem stworzony został słabym.

29. O wy, którzy wierzyacie! Nie zjadajcie waszych majątków między sobą na próżno, chyba że jest to handel między wami za obopólną zgodą. I nie zabijajcie samych siebie! Zaprawdę, Bóg jest dla was miłościwy!

30. A kto uczyni to z wrogości i niesprawiedliwości, tego wrzucimy w ogień! To jest łatwe dla Boga.

31. Jeśli będziecie unikać wielkich grzechów, które są wam zakazane, wówczas My oczyścimy was z wszelkiego zła i wprowadzimy was przez wejście zaszczytne.

32. I nie pożądamy tego, czym Bóg obdarzył niektórych z was bardziej niż innych. Dla mężczyzn przeznaczone jest to, co zarobili, i dla kobiet przeznaczone jest to, co zarobiły. Proście Boga o Jego hojność! Bóg dobrze wie o każdej rzeczy!

33. Dla każdego wyznaczaliśmy spadkobierców tego, co pozostawili rodzice i bliscy krewni. I tym, z którymi związaliście się przysięgą, dawajcie ich udział. Zaprawdę, Bóg jest świadkiem każdej rzeczy.

34. Mężczyźni są opiekunami kobiet, ponieważ Bóg dał jednym przewagę nad innymi i ponieważ utrzymują je ze swoich zasobów. Cnotliwe kobiety są posłuszne i pod nieobecność męża chronią to, co Bóg nakazał ochraniać. Te zaś kobiety, których nieposłuszeństwa się obawiacie, napominajcie, następnie zostawiajcie same w łóżach, a jeśli nadal będą nieposłuszne, wtedy bijcie je. Jeśli są wam posłuszne, to nie czyńcie nic przeciwko nim. Zaprawdę, Bóg jest Wyniosły, Wielki!

35. A jeśli boicie się zerwania więzi pomiędzy nimi dwojgiem, to posłijcie rozsądzającego z jego rodziny i rozsądzającego z jej rodziny. Skoro zechcą się pogodzić, wówczas Bóg doprowadzi do pojednania. Bóg jest Wiedzący, Świadomy.

36. Czczycie Boga i nie dodawajcie Mu współtowarzyszy! Czyńcie dobro rodzicom, krewnym, sierotom, ubogim, sąsiadom, którzy są wam bliscy i którzy są dla was obcy, towarzyszowi przy waszym boku, po-

dróżnemu oraz tym, którymi zawładnęły wasze prawice. Bóg nie kocha ludzi aroganckich i pełnych pychy,

37. tych, którzy są skąpi i nakłaniają do skąpstwa innych, i ukrywają dobrodziejstwa, którymi obdarzył ich Bóg. I przygotowaliśmy dla niewiernych karę hańbiącą.

38. Ani tych, którzy rozdają tylko na pokaz ludziom, a nie wierzą w Boga ani w Dzień Ostatni. Jeśli ktoś bierze szatana za towarzysza, to jakże strasznym jest on towarzyszem!

39. Czy byłoby dla nich ciężarem, gdyby uwierzyli w Boga i w Dzień Ostatni i rozdawali z tego, co dał im Bóg? Przecież Bóg wie dobrze o wszystkim.

40. Bóg nie wyrządzi niesprawiedliwości nawet na wagę pyłku. Jeśli będzie coś dobrego, On to podwoi i da od Siebie nagrodę ogromną.

41. Cóż będzie, gdy My przyprowadzimy świadka z każdego narodu i przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko nim?

42. Tego Dnia, ci, którzy nie uwierzyli i okazywali nieposłuszeństwo Wyśłannikowi, będą pragnęli, aby pochłonęła ich ziemia. I nie zdołają ukryć przed Bogiem żadnego zdarzenia.

43. O wy, którzy wierzycie! Nie podchodźcie do modlitwy w stanie zamroczenia, dopóki nie zaczniecie rozumieć, co mówicie, ani też w stanie nieczystości – chyba że znajdujecie się w podróży – zanim nie wykonacie obmycia. Jeśli jesteście chorzy lub w podróży, lub któryś z was wrócił z ustronnego miejsca albo miał zbliżenie z kobietą i nie znajdziecie wody, wtedy weźcie czysty piasek i pocierajcie nim twarz i ręce. Bóg jest Odpuszczający, Wyrozumiały.

44. Czy nie widziałeś tych, którzy otrzymali część Pisma? Oni handlują zbłądzeniem i pragną sprowadzić was z drogi.

45. Bóg dobrze zna waszych wrogów. Bóg jest wystarczającym opiekunem i wystarczającym pomocnikiem.

46. Wśród żydów są tacy, którzy zamieniają słowa miejscami i mówią: „Słyszeliśmy i nie przestrzegamy”, „słuchaj, czego nie słyhać” i „uważaj na nas”. Wykręcają sobie języki i drwią z religii. Gdyby oni powiedzieli: „Słyszeliśmy i przestrzegamy”, „słyszysz” i „spójrz na nas”, to byłoby dla nich lepsze i właściwsze. Jednak Bóg przeklął ich za ich niewiarę i uwierzy tylko niewielu z nich.

47. O wy, którzy otrzymaliście Księgę! Uwierzcie w to, co zesłaliśmy na potwierdzenie tego, co już posiadacie, zanim My nie zetrzemy niektórych twarzy i nie obrócimy ich do tyłu albo nie przeklniemy ich, jak przeklęliśmy ludzi łamiących sobotę. Postanowienie Boga musi być spełnione.

48. Zaprawdę, Bóg nie przebacza tym, którzy dodają Mu współtowarzyszy. On przebacza inne grzechy, komu zechce, ale dodawanie Bogu współtowarzyszy jest wymyśleniem grzechu wyjątkowo obmierzłego.
49. Czy nie widziałeś tych, którzy uważają się za czystych? Nie! Tylko Bóg oczyszcza, kogo zechce, i nikt nie dozna niesprawiedliwości nawet na wagę łupiny daktyla.
50. Spójrz, jak oni wymyślają kłamstwa przeciwko Bogu, a to już jest grzech oczywisty!
51. Czy nie widziałeś tych, którzy otrzymali część Księgi? Oni uwierzyli w bożków i mówią o niewiernych, że są prowadzeni lepszą drogą niż ci, którzy wierzą.
52. Oni są tymi, których przeklął Bóg. A dla tych, których Bóg przeklął, nie znajdziesz nikogo do pomocy.
53. Gdyby oni mieli jakiś udział w panowaniu, wtedy nie daliby ludziom nawet łupiny daktyla.
54. Czy oni zazdroszczą ludziom tego, co dał im Bóg ze Swojej łaski? My daliśmy rodowi Abrahama Księgę i mądrość i powierzyliśmy im królestwo wielkie.
55. Część z nich uwierzyła mu, a część odwróciła się od niego. Wystarczy Piekło za pałacy ogień.
56. Tych, którzy odrzucają Nasze znaki, będziemy palić w ogniu. A kiedy spłonie ich skóra, zamienimy ją na inną skórę, aby zakoszowali kary. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mądry!
57. Tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, wprowadzimy do Ogrodów, przez które płyną strumienie, gdzie zamieszkają na wieczność. Będą tam dla nich małżonki niepokalane i wprowadzimy ich do cienia orzeźwiającego.
58. Bóg wam nakazuje, abyście oddawali rzeczy, które wam powierzono, ich właścicielom, a jeśli rozsądzacie między ludźmi, to sądziecie sprawiedliwie. Zaprawdę, jakże doskonałe jest to, do czego Bóg was nawołuje! Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Widzący!
59. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie posłuszni Bogu, bądźcie posłuszni Wysłannikowi i słuchajcie tych spośród was, którzy sprawują władzę. Jeśli spieracie się o cokolwiek między sobą, wtedy przedstawcie to Bogu i Wysłannikowi, skoro wierzycie w Boga i Dzień Ostatni. To jest najlepsze i najbardziej odpowiednie zakończenie.
60. Czy nie widziałeś tych, którzy twierdzą, że wierzą w to, co objawiono tobie, i w to, co objawiono przed tobą, ale pragną być sądzeni przez bożka Saguta? A przecież zostało im nakazane, aby nie wierzyli w niego. Szatan chce sprowadzić ich na manowce.

61. Kiedy się im mówi: „Podążajcie do tego, co zesłał Bóg, i do Wyśłannika”, ty widzisz, jak obłudnicy odwracają się od ciebie z niechęcią.
62. I co będzie, gdy dosięgnie ich nieszczęście za to, co przygotowali własnymi rękoma? Wtedy przyjdą do ciebie, przysięgając na Boga: „My chcieliśmy tylko dobrej woli i pojednania”.
63. Bóg wie, co jest w ich sercach. Dlatego odstęp od nich, ale napominaj ich i mów do nich słowa, które dosięgną ich dusz.
64. My wysłaliśmy posłańców, aby słuchano ich zgodnie z wolą Boga. Jeśli oni będą niesprawiedliwi wobec samych siebie i przyjdą do ciebie, prosząc o przebaczenie od Boga i Wyśłannik poprosiłby o przebaczenie dla nich, to znaleźliby Boga przyjmującego skrucę, miłościwego.
65. Nie! Na twego Pana! Oni nie uwierzą, zanim nie uczynią cię sędzią w sporach między nimi. Potem nie znajdą w swych duszach sprzeciwu wobec twojego orzeczenia i przyjmą je z pełnym przekonaniem.
66. Gdybyśmy im nakazali, aby poświęcili swoje życie albo opuścili swoje domy, to uczyniłoby tak niewielu z nich. Gdyby jednak uczynili to, co im nakazano, byłoby to najlepsze dla nich i korzystniejsze dla ich wzmocnienia.
67. I dalibyśmy im wówczas od Siebie nagrodę ogromną,
68. i poprowadzilibyśmy ich drogą prostą.
69. Kto jest posłuszny Bogu i Wyśłannikowi, ten będzie wśród tych, którym Bóg okazał łaskę: z prorokami i prawowiernymi, z męczennikami i bogobojnymi. Jakże piękni to towarzysze!
70. Takie jest dobrodziejstwo od Boga i Bóg wystarczy jako wiedzący o wszystkim.
71. O wy, którzy wierzycie! Zachowujcie ostrożność i albo wyruszajcie do walki oddziałami, albo walczcie wszyscy razem.
72. Niewątpliwie znajdzie się wśród was taki, który chciałby pozostać z dala, a gdy doznacie niepowodzenia, on powie: „Bóg okazał mi łaskę, że nie doświadczyłem tego z wami”.
73. A kiedy doświadczycie wielkoduszności Boga, on z pewnością powie, jakby nie było między wami a nim żadnych uczuć: „O, gdybym był z wami, to odniósłbym wielkie zwycięstwo!”.
74. Niech walczą na drodze Boga ci, którzy sprzedają życie tego świata za życie ostateczne. Kto będzie walczył na drodze Boga i zostanie zabity lub osiągnie zwycięstwo, tego obdarzymy nagrodą ogromną.
75. Dlaczego nie walczycie na drodze Boga oraz za słabych i pokrzywdzonych mężczyzn, kobiety i dzieci, którzy mówią: „Panie nasz! Wyprowadź nas z tego miasta, którego mieszkańcy są niesprawiedliwi. Przyślij nam od Siebie obrońcę, przyślij nam od Siebie pomocnika!”.

76. Ci, którzy wierzą, walczą na drodze Boga, a niewierzący walczą na drodze Saguta. Walczcie przeciwko sprzymierzeńcom szatana! Zaprawdę, słabe są podstępny szatana!

77. Czy nie widziałeś tych, którym powiedziano: „Powstrzymajcie się! Odmawiajcie modlitwę i płacicie podatek”? Kiedy nakazano im walczyć, to niektórzy z nich obawiają się ludzi tak, jakby obawiali się Boga, a nawet bardziej, i mówią: „Panie nasz, czemuś kazał nam walczyć? Nie możesz odłożyć tego na jakiś czas?”. Powiedz: „Krótkie jest korzystanie z tego świata. Życie ostateczne jest lepsze dla tego, kto jest bogobojny. I nie doznacie niesprawiedliwości nawet na łupinę daktyla”.

78. Gdziekolwiek będziecie, śmierć was znajdzie, nawet gdybyście byli w wysokich wieżach. Jeśli spotyka ich jakieś dobro, oni mówią: „To pochodzi od Boga”, a jeśli spadnie na nich coś złego, oni mówią: „To pochodzi od ciebie”. Powiedz: „Wszystko pochodzi od Boga”. Cóż się stało z tymi ludźmi, że ledwie pojmują znaczenie słów?

79. Wszelkie dobro, które ci się przytrafia, pochodzi od Boga, a wszelkie zło, które na ciebie spada, pochodzi od ciebie samego. Posłaliśmy cię do ludzi jako Wysłannika. I Bóg wystarczy za świadka!

80. Kto jest posłuszny Wysłannikowi, ten jest posłuszny Bogu. Kto zaś się odwraca – nie wysłaliśmy cię, abyś ich pilnował.

81. Oni mówią: „Jesteśmy posłuszni”, ale gdy wychodzą od ciebie, to niektórzy z nich rozmyślają nocą o czymś zupełnie innym od tego, coś im powiedział. Bóg zapisuje ich nocne zamysły. Oddal się od nich i zaufaj Bogu. Bóg wystarczy za poręczyciela.

82. Czy oni nie zastanawiają się nad Koranem? Gdyby on pochodził od kogoś innego niż Bóg, to niewątpliwie znaleźliby w nim wiele rozbieżności.

83. Kiedy dochodzi do nich jakaś wiadomość dotycząca bezpieczeństwa lub zagrożenia, oni zaraz ją rozpowszechniają. Gdyby jednak przekazali ją Wysłannikowi i sprawującą władzę, wówczas poznaliby tę wiadomość ci, którzy mogą pojąć jej sens. I gdyby nie łaska i miłosierdzie Boga nad wami, to wy, poza nielicznymi z was, postępowalibyście za szatanem.

84. Walcz na drodze Boga, odpowiadasz bowiem tylko za siebie. I zachęcaj wierzących! Być może, Bóg powstrzyma zaciekłość niewierzących. Bóg jest silniejszy mocą i silniejszy w karaniu.

85. Kto stara się w dobrej sprawie, ten będzie miał w niej swój udział. Kto zaś stara się w złej sprawie, tego obciążą jej ciężar. Bóg za każdą rzecz odpowiada!

86. Kiedy zwracają się do was z pozdrowieniem, to odpowiedzcie jeszcze piękniejszym pozdrowieniem lub choćby takim samym. Bóg każdą rzecz bierze pod uwagę.

87. Bóg! Nie ma boga oprócz Niego. On zbierze was razem w Dniu Zmartwychwstania, co do tego nie ma żadnych wątpliwości. Cóż jest prawdziwsze niż opowieść Boga?

88. Dlaczego podzieliliście się na dwie grupy w sprawie obłudników? Bóg ich potępił za ich czyny. Czyżbyście chcieli poprowadzić tych, których Bóg sprowadził z drogi? Kogo Bóg sprowadził z drogi, dla tego nie znajdziesz żadnej drogi.

89. Oni chcą, abyście stali się niewiernymi, tak jak oni są niewiernymi, i abyście byli sobie równi. Nie bierzcie spośród nich opiekunów i powierników, dopóki nie wyruszą na drogę Boga. A jeśli oni się odwrócą, to chwytajcie ich i zabijajcie, gdziekolwiek ich znajdziecie. I nie bierzcie sobie spośród nich opiekunów ani pomocników,

90. oprócz tych, którzy należą do ludu mającego z wami porozumienie, lub tych, którzy przysli do was ze ściśniętymi pierściami, aby walczyć z wami lub ze swoim ludem. Gdyby Bóg zechciał, to dałby im władzę nad wami i oni walczyliby przeciwko wam. Jeśli oni się wycofają i nie będą walczyć z wami, a zaproponują pokój, to Bóg nie wskaże wam drogi przeciwko nim.

91. Znajdziecie także innych, którzy zechcą pozyskać zaufanie wasze i zaufanie swego ludu. Za każdym jednak razem, gdy ulegną pokusie do buntu, oni się w tym pogrążą. I jeśli nie odstąpią od was, nie zaproponują wam pokoju i nie powstrzymają swoich rąk, to chwytajcie ich i zabijajcie, gdziekolwiek ich znajdziecie. My daliśmy wam przeciwko nim władzę jasną.

92. Nie powinien wierzący zabijać wierzącego, chyba że przez pomyłkę. Kto zabije wierzącego przez pomyłkę, ten musi uwolnić wierzącego niewolnika i zapłacić rodzinie zabitego wykup za krew, chyba że mu odpuszczą. Jeśli zabity należał do ludu wam nieprzyjawnego i był wierzący, to trzeba wyzwolić wierzącego niewolnika. Jeśli zabity należał do ludu, z którym macie porozumienie, wtedy obowiązuje zapłcenie jego rodzinie wykupu za krew i uwolnienie wierzącego niewolnika. Kto nie ma takich możliwości, ten zobowiązany jest do postu przez dwa kolejne miesiące jako pokutę przed Bogiem. Bóg jest Wiedzący, Mądry.

93. Kto zaś zabije wierzącego naumyślnie, tego zapłatą będzie Pieńko, gdzie pozostanie na wieczność. Gniew i przekleństwo Boga spadną na niego i przygotowana jest dla niego kara ogromna.

94. O wy, którzy wierzyacie! Kiedy wyruszą na drogę Boga, to bądźcie rozważni i temu, kto proponuje wam pokój, nie mówcie: „Ty nie jesteś wierzący!”, pragnąc jedynie przemijającego dobra życia tego świata. Przecież u Boga jest zdobycz obfita. Wcześniej sami byliście takimi, zanim Bóg nie obdarzył was Swoją przychylnością. Dlatego poczyńcie dokładne rozeznanie! Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie.

95. Ci spośród wiernych, którzy siedzą spokojnie i nie doznają krzywdy, nie są równi wiernym, którzy walczą na drodze Boga swoimi majątkami i swoimi osobami. Bóg wywyższył o stopień walczących swoimi majątkami i swoimi osobami nad tych, którzy siedzą spokojnie. Wszystkim Bóg obiecał dobro, ale walczących wyróżnił ponad tych, którzy siedzą spokojnie, nagrodą ogromną:

96. stopniami zbliżenia ku Niemu, przebaczeniem i miłosierdziem. Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy.

97. Kiedy aniołowie będą zabierać dusze tych, którzy byli dla siebie niesprawiedliwi, powiedzą: „W jakim położeniu byliście?”. Oni powiedzą: „Byliśmy słabi i uciskani na ziemi”. Aniołowie powiedzą: „Czyżby ziemia Boga nie była wystarczająco duża, abyście mogli się oddalić?”. Dla takich schronieniem będzie Piekło. Jakże źle to przeznaczenie!

98. Wyjątkiem są ci z uciskanych mężczyzn, kobiet i dzieci, którzy nie mają żadnych możliwości i nie są prowadzeni właściwą drogą.

99. Być może, Bóg im przebaczy. Bóg jest Wyrozumiały, Przebaczący!

100. Kto wyrusza na drogę Boga, ten znajdzie na ziemi wiele schronień i obfitości. Kto opuści swój dom dla Boga i Jego Wysłannika i dosięgnie go śmierć, tego nagroda będzie u Boga. Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy.

101. Kiedy podążacie przez ziemię, to nie będzie dla was grzechem skrócenie modlitwy, jeśli obawiacie się, że mogą zagrażać wam niewierni. Niewierni są waszymi jawnymi wrogami.

102. Jeśli znajdziesz się wśród nich i będziesz prowadził dla nich modlitwę, to niech jeden oddział spośród nich stanie z tobą do modlitwy, trzymając przy sobie oręż. A gdy zakończą swoje pokłony, niech staną z tyłu. Potem drugi oddział, który jeszcze się nie modlił, niech modli się z tobą, zachowując ostrożność i oręż przy sobie. Niewierzący chcieliby, abyście zaniedbali swoją broń i oporządzenie, żeby zaatakować was jednym uderzeniem. Nie będzie grzechem, jeśli odłożycie oręż podczas uciążliwego deszczu lub z powodu choroby. Bądźcie jednak ostrożni. Zaprawdę, Bóg przygotował dla niewiernych karę poniżającą.

103. Kiedy zakończycie modlitwę, to wspominajcie Boga, stojąc, siedząc lub leżąc na boku. Kiedy zaś jesteście bezpieczni, wtedy odprawiajcie pełną modlitwę, jaka przepisana jest wiernym w oznaczonym czasie.

104. Nie słabnijcie w ściganiu nieprzyjaciela. Jeśli wy cierpicie, to i oni cierpią podobnie jak wy, ale wy macie od Boga nadzieję na to, na co oni nie mają. Bóg jest Wiedzący, Mądry.

105. Zaprawdę, My zesłaliśmy ci Księgę z prawdą, abyś rozsądzał między ludźmi, jak przykazał Bóg. I nie bądź orędownikiem zdrajców!

106. Proś Boga o przebaczenie, albowiem Bóg jest Przebaczącący, Miłościwy!

107. I nie spieraj się o tych, którzy zdradzają samych siebie. Bóg nie kocha tych, którzy są zdrajcami i grzesznikami.

108. Oni mogą się ukryć przed ludźmi, ale nie zdołają się ukryć przed Bogiem. On jest z nimi, gdy knują nocą słowami, których On nie pochwała. A Bóg obejmuje wszystko, co oni czynią.

109. To są ludzie, dla których możecie czynić starania na tym świecie. Kto jednak będzie starał się o nich przed Bogiem w Dniu Zmartwychwstania, kto będzie ich orędownikiem?

110. Kto popełni zły uczynek lub wyrządzi zło samemu sobie, a następnie poprosi Boga o przebaczenie, ten znajdzie Boga Przebaczącącem, Miłościwym.

111. Kto popełnia grzech, ten popełnia go tylko przeciwko samemu sobie. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

112. A kto zaś popełni występki lub grzech i potem obciąży nim niewinnego, ten weźmie na siebie ciężar oszczerstwa i grzechu haniebnego.

113. Gdyby nie łaska Boga nad tobą i Jego miłosierdzie, to niektórzy z nich chcieliby wprowadzić cię w błąd. Oni jednak mogą wprowadzić w błąd tylko samych siebie, a tobie nie zdołają w niczym zaszkodzić. Bóg zesłał ci Księgę i mądrość i nauczył cię tego, czego wcześniej nie wiedziałeś. Wielka jest łaska Boga nad tobą!

114. W większości ich tajnych rozmów nie ma nic dobrego, chyba że któryś wezwie do rozdawania jałmużny, czynienia dobra lub porozumienia między ludźmi. A kto tak czyni, szukając zadowolenia Boga, temu damy nagrodę ogromną.

115. Jeśli ktoś odstąpi od Wyśłannika, gdy objawione już zostało przewodnictwo, i pójdzie inną drogą niż droga wiernych, to My zostawimy go z tym, co wybrał, i doprowadzimy go do Pieła. Jakże źle to przeznaczenie!

116. Bóg nie przebacza dodawania Mu współtowarzyszy, ale On przebacza, komu zechce, inne grzechy. Kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten zbłądził dalekim zbłądzeniem.

117. Zamiast Niego wzywają żeńskie bóstwa, wzywając jedynie zbuntowanego szatana.

118. Bóg go przeklął, on zaś powiedział: „Ja z pewnością wezmę z Twoich sług oznaczoną część

119. i wprowadzę ich w zbłądzenie. Wzbudzę w nich pragnienia: rozkażę im obcinać uszy bydłu i oszpecać stworzenie Boga!” . Kto weźmie sobie szatana zamiast Boga jako opiekuna, ten z pewnością poniesie stratę dotkliwą.

120. Szatan czyni im obietnice i wzbudza w nich pragnienia, ale obietnice szatana są tylko zwodzeniem.

121. Ich schronieniem będzie Piekło i nie znajdą przed nim ocalenia.

122. Tych, którzy uwierzyli i czynią dobro, My wprowadzimy do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Tam będą przebywać przez wieczność. Obietnica Boga to prawda! A cóż jest bardziej prawdziwe od słów Boga?

123. To nie zależy od waszych życzeń ani od życzeń ludu Księgi. Kto czyni zło, ten otrzyma odpowiednią zapłatę i nie znajdzie dla siebie poza Bogiem opiekuna ani pomocnika.

124. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, mężczyzna lub kobieta, oni wejdą do Raju i nie zostaną pokrzywdzeni nawet na wklęsłość w pestce daktyla.

125. A któż jest lepszy w religii od tego, kto całkowicie poddał się Bogu, czyni dobro i postępuje za wiarą Abrahama, prawdziwie wierzącego? Bóg wziął Abrahama za Swego przyjaciela.

126. Do Boga należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. Bóg jest Tym, który każdą rzecz obejmuje.

127. Oni zapytają cię o wyjaśnienie w sprawie kobiet. Powiedz: „Bóg daje wyjaśnienie o nich. To, co zostało przedstawione wam w Księdze: o osieroconych dziewczynkach, którym nie dajecie tego, co im przepisane, a które chcecie poślubić; o dzieciach słabowitych, i o tym, abyście sprawiedliwie odnosili się do sierot”. A jeśli cokolwiek dobrego uczynicie, to Bóg już o tym wie.

128. Jeśli kobieta obawia się złego traktowania lub opuszczenia przez męża, to nie będą mieli grzechu, jeśli się pojedną, gdyż pojednanie jest lepsze. Wprawdzie w ludzkich duszach tkwi chciwość, ale jeśli czynicie dobro i zachowujecie powściągliwość, to Bóg jest świadomy tego, co czynicie.

129. Nie będziecie w stanie zachowywać się sprawiedliwie wobec każdej z waszych żon, nawet gdybyście tego pragnęli. Nie odwracajcie się od żadnej całkowicie, zostawiając ją w stanie zawieszenia. Jeśli dojdziecie do porozumienia i zachowacie powściągliwość, to Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy.

130. Jeśli małżonkowie się rozstaną, to Bóg wzbogaci każde z nich ze Swojej obfitości. Bóg jest Ogarniający, Mądry.

131. Do Boga należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. My nakazaliśmy ludziom Księgi, którzy byli przed wami, i wam, abyście bali się Boga. A jeśli nie wierzycie, to przecież do Boga należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany.

132. Do Boga należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. I Bóg wystarczy jako poręczyciel.

133. Jeśli On zechce, to usunie was, o ludzie, i stworzy innych. To jest w mocy Boga.

134. Któż zechce nagrody tego świata, gdy u Boga jest nagroda tego świata i ostatecznego? Bóg jest Słyszący, Widzący.

135. O wy, którzy wierzycie! Trzymajcie się mocno sprawiedliwości, poświadczając to przed Bogiem, nawet przeciwko samym sobie, swoim rodzicom lub swoim krewnym, zarówno bogatym, jak i biednym: Bóg jest pierwszy ku nim. Nie podążajcie za namiętnościami, abyście nie zblądziли. Jeśli przekreście lub odmówicie sprawiedliwości, to, zaprawdę, Bóg jest świadomy tego, co czynicie.

136. O wy, którzy wierzycie! Wiercie w Boga, w Jego Wyśłannika, w Księgę, którą On zesłał Swemu Wyśłannikowi, a także w Księgi, które zesłał wcześniej. A kto nie wierzy w Boga, w Jego aniołów, w Jego Księgi, w Jego proroków i w Dzień Ostatni, ten zblądził dalekim zblądzeniem.

137. Tym, którzy uwierzyli, następnie porzucili wiarę, potem do niej wrócili, a potem powiększyli swoją niewiarę, Bóg nigdy nie przebaczy i nie wskaże im drogi.

138. Przekaż obłudnikom, że czeka na nich kara bolesna.

139. Ci, którzy biorą sobie niewiernych zamiast wiernych za opiekunów i powierników: czyżby szukali u nich potęgi? Przecież wszelka potęga należy do Boga!

140. On zesłał wam w Księdze, że jeśli wy usłyszycie znaki Boga, którym zaprzeczają i wyśmiewają się z nich, wówczas nie siedźcie z nimi, chyba że rozpoczną inną rozmowę. W przeciwnym razie staniecie się podobni do nich. Zaprawdę, Bóg zbierze obłudników i niewiernych w Piekło, wszystkich razem!

141. Ci, którzy czekają i obserwują, co z wami będzie, jeśli Bóg da wam zwycięstwo, powiedzą: „Czy nie byliśmy razem z wami?”. Jeśli zaś sukces odniosą niewierni, oni powiedzą: „Czy to nie my was wspieraliśmy? Czy to nie my chroniliśmy was przed wiernymi?”. Bóg rozsądzi między wami w Dniu Zmartwychwstania. Bóg nigdy nie wskaże niewiernym drogi przeciwko wiernym.

142. Zaprawdę, obłudnicy usiłują zwiść Boga, ale to On ich zwiedzie. Kiedy wstają do modlitwy, to podnoszą się bez chęci, aby tylko pokazać się ludziom. I rzadko wspominają Boga.

143. Oni się wahają i nie przyłączają ani do tych, ani do tamtych. Kogo Bóg pozostawi w zbłądzeniu, to nie znajdziesz dla niego drogi.

144. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie niewiernych zamiast wiernych za opiekunów i powierników. Czyżbyście chcieli dać Bogu jawny dowód przeciwko sobie?

145. Zaprawdę, obłudnicy będą w najniższej głębi ognia i nie znajdziesz dla nich pomocnika.

146. Poza tymi, którzy się nawrócili, poprawili, zaufali Bogu i szczerze wyznają swoją wiarę przed Bogiem: oni będą razem z wierzącymi, a Bóg da wierzącym nagrodę ogromną.

147. Dlaczego Bóg miałby was karać, skoro jesteście wdzięczni i uwierzycie? Bóg jest Wdzięczny, Wiedzący.

148. Bóg nie kocha rozprowadania złych słów, chyba że ktoś doznał niesprawiedliwości. Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

149. Jakkolwiek czynicie dobro, jawnie lub skrycie, lub przebaczycie zło, to, zaprawdę, Bóg jest Wyrozumiały, Mocny.

150. Ci, którzy nie wierzą w Boga i Jego proroków i chcą oddzielić Boga od Jego proroków, mówią: „Wierzymy w niektórych proroków, a w niektórych nie wierzymy” – i chcą znaleźć sobie drogę pośrednią,

151. oni, zaprawdę, są niewiernymi. I przygotowaliśmy dla niewiernych karę poniżającą.

152. Natomiast tym, którzy wierzą w Boga i w Jego proroków i nie czynią różnicy między nimi, damy niebawem ich zapłatę. Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy!

153. Ludzie Księgi proszą cię, abyś ty zesłał im Księgę z nieba. Oni prosili Mojżesza o coś większego niż to, mówiąc: „Pokaż nam otwarcie Boga!”, ale poraził ich piorun za ich zarozumiałość. Potem pokłonili się cielcowi, chociaż otrzymali już dowody jasne. My jednak im przebaczyliśmy i daliśmy Mojżeszowi władzę jawną.

154. Wzniesiliśmy nad nimi górę Synaj na znak przymierza z nimi i powiedzieliśmy: „Wejdźcie przez bramę, oddając cześć”. I nakazaliśmy

im: „Nie naruszajcie soboty!”. I zawarliśmy z nimi przymierze uroczyste.

155. Za to, że złamali swoje przymierze, odrzucili znaki Boga, zabijali proroków wbrew prawu, i za to, że mówili: „Serca nasze są niedostępne”. Nie! To Bóg nałożył na nie pieczęć za ich bluźnierstwo. I niewielu z nich wierzy.

156. Za ich niewiarę i za to, że wypowiedzieli przeciwko Marii wielkie oszczerstwo,

157. i za to, że powiedzieli: „Zabiliśmy Mesjasza Jezusa, syna Marii, posłańca Boga”. Jednak oni go nie zabili ani nie ukrzyżowali, a tylko tak się im wydawało. Ci, którzy w tym się różnią, są pełni wątpliwości. Nie mają o tym żadnej wiedzy i kierują się jedynie przypuszczeniami. Z pewnością oni go nie zabili.

158. Nie! Bóg wznosił go do Siebie. Bóg jest Potężny, Mądry.

159. Nie ma wśród ludu Księgi nikogo, kto by nie uwierzył w niego przed swoją śmiercią. W Dniu Zmartwychwstania on będzie świadkiem przeciwko nim.

160. Z powodu niesprawiedliwości żydów, My zakazaliśmy im tego, co wcześniej było im dozwolone. I dlatego, że zawrócili wielu z drogi Boga,

161. i za to, że brali lichwę, co było im zakazane, i niesprawiedliwie zjadali majątki ludzi, My przygotowaliśmy dla tych spośród nich, którzy są niewierni, karę bolesną.

162. Jednak tym z nich, którzy są dobrze utwierdzeni w wiedzy, i wiernym, którzy wierzą w to, co objawione tobie, i w to, co objawione zostało przed tobą; i tym, którzy odprawiają modlitwę i płacą podatek, i tym, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni: tym damy nagrodę ogromną.

163. My objawiliśmy ci, tak jak objawiliśmy Noemu i prorokom po nim. I jak objawiliśmy Abrahamowi, Izmaelowi, Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom, Jezusowi, Hiobowi, Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi. I Dawidowi daliśmy Psalmi.

164. O niektórych posłańcach już wcześniej ci opowiadaliśmy, o niektórych ci nie opowiadaliśmy. I Bóg przemawiał wprost do Mojżesza.

165. Wysłaliśmy posłańców, jako głoszących dobre wieści i ostrzegających, aby po posłańcach ludzie nie mieli żadnych wymówek przeciwko Bogu. Bóg jest Potężny, Mądry.

166. Bóg poświadczy o tym, co ci zesłał. On zesłał to w Swojej wiedzy, co poświadczą aniołowie, ale Bóg wystarczy jako świadek.

167. Ci, którzy nie uwierzyli i trzymają się z dala od drogi Boga, zbłądzili dalekim zbłądzeniem.

168. Tym, którzy nie uwierzyli i są niesprawiedliwi, Bóg nie przebaczy i nie wskaże im właściwej drogi,

169. oprócz drogi do Piekła, gdzie będą przebywać na wieki. To jest dla Boga łatwe.

170. O ludzie! Przyszedł do was Wysłannik z prawdą od waszego Pana. Uwiercie w niego, to jest najlepsze dla was! Jeśli nie uwierzycie: przecież do Boga należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. Bóg jest Wiedzący, Mądry.

171. O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic w waszej religii i nie mówcie o Bogu niczego, co nie jest prawdą! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko posłańcem Boga, Jego Słowem, które On przekazał Marii, i Duchem od Niego. Wierzcie więc w Boga i w Jego proroków i nie mówcie: „Trójca”. Powstrzymajcie się! Tak będzie dla was lepiej. Bóg jest Bogiem Jedynym. On jest zbyt wyniosły, aby mieć syna. Do Niego należy to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. Bóg wystarczy za orędownika.

172. Mesjasz nie wzgardzi tym, aby być sługą Boga, jak nie wzgardzą aniołowie pozostający blisko. Tych, którzy gardzą oddawaniem czci Bogu i są nazbyt dumni, On sprowadzi do Siebie wszystkich razem.

173. Tym zaś, którzy wierzą i czynią rzeczy dobre, On da im nagrodę i pomnoży ją w Swojej hojności. Tych natomiast, którzy są zarozumiali i wywyższają się, On ukarze karą bolesną. I nie znajdą dla siebie – poza Bogiem – ani opiekuna, ani pomocnika.

174. O ludzie! Przyszedł do was dowód jednoznaczny od waszego Pana: zesłaliśmy wam światło jasne.

175. Tych, którzy wierzą w Boga i trzymają się Go mocno, On wprowadzi do Swego miłosierdzia i łaski i poprowadzi ich do Siebie drogą prostą.

176. Zapytają cię o wyjaśnienie. Powiedz: „Bóg nakazuje w sprawie tych, którzy nie zostawiają bezpośrednich potomków: jeśli umrze mężczyzna, który nie miał dziecka, ale zostawił siostrę, to otrzyma ona połowę spadku. Jeśli zaś umrze kobieta, która nie miała dziecka, wtedy jej brat otrzyma cały spadek. A jeśli są dwie siostry, to otrzymają dwie trzecie ze spadku. A jeśli ma braci i siostry, wówczas mężczyźnie przypada dwukrotny udział kobiety”. Tak Bóg wyjaśnia wam to, abyście nie błędzili. Bóg o każdej rzeczy jest wiedzący.

SURA 5. STÓŁ ZASTAWIONY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O wy, którzy wierzycie! Wypełniajcie swoje zobowiązania! Dozwolone są wam wszelkie zwierzęta z trzód oprócz tego, co zostało wymienione. Nie wolno wam polować, gdy jesteście w stanie uświęconej pielgrzymki. Bóg nakazuje to, co zechce.
2. O wy, którzy wierzycie! Nie naruszajcie świętości symboli Boga ani miesiąca świętego, ani zwierząt ofiarnych i wieńców na nich, ani podążających do Świętego Domu, którzy poszukują łaski i zadowolenia swego Pana. Kiedy nie będziecie już w stanie uświęconej pielgrzymki, wówczas możecie polować. Niechaj nienawiść ludzi, którzy nie dopuszczają was do Świętego Meczetu, nie popycha was do występku. Wspomagajcie się nawzajem w pobożności i bogobojności, ale nie wspomagajcie się nawzajem w grzechu i wrogości. Bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest surowy w karaniu.
3. Zakazane są wam: padlina, krew oraz mięso świni, a także to, nad czym podczas uboju nie przywoływano imienia Boga, a jakieś inne. I mięso zwierzęcia uduszonego, zabitego gwałtownym uderzeniem, zabitego na skutek upadku, pobodzonego na śmierć, pożeranego przez drapieżnika – chyba że zabiliście je w sposób właściwy – i to, co zostało złożone na ofiarnych kamieniach. I nie dzielcie się tym, korzystając z wróżbiarskich strzał, jest to bowiem bezbożnością. Tego dnia ci, którzy nie wierzą, stracili wszelką nadzieję z powodu waszej religii. Nie bójcie się ich, ale Mnie się bójcie! Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i dopełniłem Moją łaskę nad wami: wybrałem dla was islam jako religię. Ktokolwiek jednak będzie zmuszony z głodu, nie skłaniając się umyślnie do grzechu, to, zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Miłościwy!
4. Pytają cię, co jest im dozwolone. Powiedz: „Dozwolone są wam wszystkie rzeczy czyste. Jedzcie to, co pochwycą dla was wytresowane drapieżniki, które nauczyliście tego, czego nauczył was Bóg. Wymawiajcie nad tym imię Boga i bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest szybki w rozliczeniu.
5. Dzisiaj dozwolone są wam rzeczy czyste. Dozwolone jest wam pożywienie ludzi Księgi, a wasze pożywienie jest dozwolone im. I kobiety cnotliwe spośród wierzących, i kobiety cnotliwe z tych, którzy otrzymali Księgę przed wami, jeśli daliście im należne wiano i pragniecie czystości, a nie rozpusty oraz potajemnych związków”. Jeśli ktoś od-

rzuca wiarę, to daremne są jego działania i w życiu ostatecznym znajdzie się wśród tych, którzy ponieśli stratę.

6. O wy, którzy wierzycie! Kiedy przygotowujecie się do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce do łokci, przetrzyjcie wasze głowy i umyjcie nogi do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystości, to weźcie kąpiel. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo też obcowaliście z kobietą i nie znajdziecie wody, wtedy weźcie czysty piasek i pocierajcie nim waszą twarz i ręce. Bóg nie chce stwarzać wam trudności, ale chce was oczyścić, aby dopełnić dla was Swoją łaskę. Być może, będziecie wdzięczni.

7. I pamiętajcie o dobrodziejstwie Boga wobec was i o przymierzu, które On z wami zawarł, gdy powiedzieliście: „Słyszeliśmy i jesteśmy posłuszni”. Bójcie się Boga, Bóg bowiem wie dobrze, co ukrywacie w piersiach.

8. O wy, którzy wierzycie! Trzymajcie się mocno Boga, dając świadectwo sprawiedliwości i niech czyjaś nienawiść nie popchnie was do grzechu i niesprawiedliwości. Bądźcie sprawiedliwi! To jest bliskie bogobojności. Bójcie się Boga! Bóg jest świadomy tego, co czynicie.

9. Tym, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, Bóg obiecał przebaczenie i nagrodę wielką.

10. Ci natomiast, którzy nie uwierzyli i uważają za kłamstwo Nasze znaki, będą towarzyszami Piekła.

11. O wy, którzy wierzycie! Wspominajcie dobrodziejstwo Boga nad wami, gdy niektórzy ludzie zamierzali wyciągnąć swoje ręce przeciwko wam, a On powstrzymał je od was. Bójcie się Boga! W Bogu niech pokładają ufność wierzący!

12. Bóg zawarł przymierze z synami Izraela i powołaliśmy spomiędzy nich dwunastu przywódców. Bóg powiedział: „Ja jestem z wami! Jeśli będziecie odprawiać modlitwę, płacić podatek, uwierzycie w Moich proroków, wesprzecie ich i dacie Bogu piękną pożyczkę, to, zaprawdę, Ja odpuszczę wam wasze złe uczynki i wprowadzę was do Ogrodów, przez które płyną strumienie. A jeśli którykolwiek z was będzie jeszcze po tym niewierzący, ten zbłądził z równej drogi”.

13. Oni jednak naruszyli przymierze i My przekłębiliśmy ich i utwardziliśmy im serca. Oni zniekształcają słowa, zamieniając je miejscami, i zapominają część tego, co było im przypomniane. Ty wciąż będziesz spotykał się z ich zdradą, wyjąwszy niewielu z nich, ale przebacz im i odpuść. Bóg kocha czyniących dobro!

14. Przyjęliśmy przymierze od tych, którzy mówią: „My jesteśmy chrześcijanami”. Jednak i oni zapomnieli wiele z tego, co było im

przypomniane. My wzbudziliśmy wrogość i nienawiść między nimi aż do Dnia Zmartwychwstania. I wkrótce Bóg ukaże im to, co oni czynili.

15. O ludu Księgi! Przybył do was Nasz Wysłannik, wyjaśniając wam wiele z tego, co wy ukrywaliście z Księgi, i wiele z tego, co pomijaliście. Przybyło do was od Boga światło i Księga wyjaśniająca.

16. Poprzez nią Bóg prowadzi tych, którzy szukają Jego zadowolenia na drogach pokoju i wyprowadza ich z ciemności – z Jego woli – ku światłu i prowadzi ku drodze prostej.

17. W niewierze są ci, którzy mówią, że Bogiem jest Mesjasz, syn Marii. Powiedz: „Kto zdoła przeszkodzić Bogu, jeśli zechce zgubić Mesjasza, syna Marii, jego matkę i wszystkich tych, którzy są na ziemi?”. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią, i tym, co jest między nimi. On stwarza to, co zechce. Bóg ma władzę nad każdą rzeczą!

18. Żydzi i chrześcijanie powiedzieli: „My jesteśmy synami Boga i Jego umiłowanymi”. Powiedz: „Czemuż zatem On karze was za wasze grzechy? Nie, wy jesteście ludźmi spośród tych, których On stworzył. On wybacza, komu zechce, i karze, kogo zechce. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią, i tym, co jest między nimi. I do Niego powróćcie”.

19. O ludu Księgi! Przyszedł do was Nasz Wysłannik, dający wam wyjaśnienie, po przerwie między posłańcami, abyście nie mówili: „Do nas nie przyszedł ani głosiciel dobra, ani ostrzegający”. Teraz oto przyszedł do was głosiciel dobra i ostrzegający. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy.

20. I powiedział Mojżesz do swego ludu: „O ludu mój! Wspominajcie dobrodziejstwa Boga nad wami! On wybrał spośród was proroków, uczynił was królami i dał wam to, czego nie dał żadnemu ze światów!”

21. O ludu mój! Wejdźcie do Ziemi Świętej, którą Bóg dla was przeznaczył i nie zwracajcie, abyście nie powrócili dla własnej straty”.

22. Oni powiedzieli: „O Mojżeszu, jest w tej ziemi lud olbrzymów. My tam nie wejdziemy, zanim oni stamtąd nie wyjdą. A jeśli oni wyjdą, wówczas my wejdziemy”.

23. Powiedziało dwóch ludzi spomiędzy bogobożnych, których Bóg obdarzył dobrodziejstwami: „Wejdźcie do nich przez bramę. Jeśli wejdziecie tam, zwycięstwo będzie wasze. Zaufajcie Bogu, skoro jesteście wierzącymi”.

24. Powiedzieli: „O Mojżeszu, dopóki oni tam pozostają, my nigdy do niej nie wejdziemy. Idź więc ze swym Panem i walczcie obaj. My zaś tutaj zostaniemy”.

25. On powiedział: „Panie mój! Mam władzę jedynie nad sobą i swoim bratem. Oddziel nas zatem od tego ludu występnego!”.
26. Bóg powiedział: „Ta ziemia jest im zakazana: przez czterdzieści lat będą się po niej błąkać. Nie martw się jednak o ten lud występny!”.
27. Przytocz im historię prawdziwą o dwóch synach Adama. Każdy z nich przyniósł ofiarę, która od jednego została przyjęta, a od drugiego nie. On powiedział: „Ja z pewnością cię zabiję”. Tamten powiedział: „Bóg przyjmuje tylko od bogobojnych.”
28. Jeśli wyciągniesz rękę przeciwko mnie, aby mnie zabić, to ja nie wyciągnę ręki przeciwko tobie, aby cię zabić. Boję się Boga, Pana światów.
29. Chcę, abys wziął na siebie mój grzech i swój grzech i abys znalazł się między towarzyszami ognia. Taka jest nagroda dla niesprawiedliwych”.
30. I jego dusza popchnęła go do zabójstwa brata. I zabił go, i stał się jednym z tych, którzy ponieśli stratę.
31. Bóg wysłał wtedy kruka, który rozgrzebał ziemię, aby pokazać mu, jak ukryć ciało brata. On powiedział: „Biada mi! Czy nie mogę być podobny do tego kruka i ukryć ciało mojego brata?”. I stał się wtedy pełen skruchy.
32. I z tego powodu nakazaliśmy synom Izraela: „Ktokolwiek zabije człowieka, który nie zabił innego człowieka i nie szerzył zgorzenia na ziemi, ten uczyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi. A ktokolwiek uratuje człowiekowi życie, ten uczyni tak, jakby uratował życie wszystkich ludzi”. I przyszli do nich Nasi posłańcy z jasnymi dowodami, ale nawet wtedy wielu z nich dopuściło się przestępstw na ziemi.
33. Karą dla tych, którzy walczą przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi i starają się szerzyć na ziemi zepsucie, będzie to, że zostaną zabici lub ukrzyżowani, lub odcięte im będą naprzemianlegle ręce i nogi, lub zostaną wygnani ze swojej ziemi. Taka czeka ich hańba na tym świecie, a w życiu ostatecznym kara bolesna.
34. Z wyjątkiem tych, którzy okażą skruchę, zanim znajdą się w waszej władzy. Wiedźcie, że Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy.
35. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga, szukajcie okazji zbliżenia się do Niego i walczcie gorliwie na Jego drodze! Być może, osiągniecie powodzenie.
36. Gdyby ci, którzy nie wierzą, posiadali wszystko to, co na ziemi i jeszcze dwakroć więcej, aby się wykupić od kary Dnia Zmartwychwstania, nie będzie to od nich przyjęte. Czeka ich kara bolesna.

37. Oni będą chcieli wyjść z ognia, ale nigdy z niego nie wyjdą. Ich kara będzie trwać wiecznie.
38. Złodziejowi i złodziejce obetnijcie ręce za to, co uczynili. To jest kara ostrzegająca od Boga. Bóg jest Potężny, Mądry.
39. A kto po popełnieniu nieprawości okaże skruchę i poprawi się, temu Bóg odpuści. Bóg jest Przebaczący, Miłościwy.
40. Czy nie wiesz, że do Boga należy królestwo niebios i ziemi? On karze, kogo zechce, i przebacza, komu zechce. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy.
41. O Wysłanniku! Niechaj nie zasmucają cię prześcigający się w niewierze spośród tych, którzy mówią swoimi ustami: „My wierzymy!”, chociaż ich serca nie uwierzyły; i ci spośród żydów, którzy chętnie wysłuchują kłamstw i przysłuchują się ludziom, którzy do ciebie nie przyszli. Oni przekręcają słowa, zamieniając je miejscami, i mówią: „Jeśli to zostało wam dane, tedy bierzcie! A jeśli nie zostało wam dane, tedy strzeżcie się!”. Jeśli Bóg zechce kogoś poddać próbie, temu w niczym nie pomożesz przed Bogiem. Bóg nie zamierza oczyścić ich serc: czeka ich hańba na tym świecie, a w życiu ostatecznym kara ogromna.
42. Oni wciąż słuchają kłamstw i pozerają to, co zakazane. Jeśli oni przyjdą do ciebie, to bądź sędzią między nimi lub odwróć się od nich. Jeśli się odwrócisz, to oni nie mogą ci zaszkodzić. Jeśli będziesz sądził, to sądz między nimi sprawiedliwie. Bóg bowiem kocha sprawiedliwych.
43. Dlaczego jednak mieliby wybrać cię na sędziego, skoro mają Torę, w której jest postanowienie Boga? Oni wszakże później się odwracają. To nie są ludzie wierzący.
44. My zesłaliśmy Torę, która jest przewodnictwem i światłem. Zgodnie z nią sądzili między żydami prorocy oddani Bogu, rabini i uczeni w piśmie, którym powierzono ochronę Księgi Boga. Oni byli jej świadkami. Nie bójcie się ludzi, ale bójcie się Mnie! I nie sprzedawajcie Moich znaków za marną cenę. Ci, którzy nie sądzą według tego, co objawił Bóg, są niesprawiedliwi!
45. My nakazaliśmy im w niej: „Dusza za duszę, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, ząb za ząb, a za rany – odwet. Kto jednak zamieni odwet na jałmużnę, będzie to dla niego oczyszczeniem z grzechów”. Ci zaś, którzy nie sądzą według tego, co objawił Bóg, są niesprawiedliwi!
46. Ich śladem wysłaliśmy Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co objawiliśmy przed nim w Torze. I daliśmy mu Ewangelię, a w niej przewodnictwo i światło, potwierdzającą prawdziwość

tego, co było przed nią w Torze, jako przewodnictwo i napomnienie dla bogobojnych.

47. Niechaj lud Ewangelii sądzi według tego, co Bóg w niej objawił. Ci, którzy nie sądzą według tego, co objawił Bóg, są ludźmi wiarołomnymi.

48. I My zesłaliśmy ci Księgę z prawdą, potwierdzającą Księgę, która była przed nią, i strzegącą ją. Sądź więc teraz między nimi według tego, co objawił Bóg, i nie postępuj za ich pragnieniami, oddalając się od prawdy, którą otrzymałeś. Dla każdego z was okreśiliśmy prawo i otwartą drogę. Gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jednym narodem, ale to sprawdzian dla was w tym, co wam dał. Wyprzedzajcie się więc wzajemnie w dobrych uczynkach. Wszyscy zmierzacie do Boga, a On oznajmi wam to, w czym się różniliście.

49. Sądź ich zatem według tego, co objawił Bóg, i nie postępuj za ich pragnieniami, ale strzeż się, aby nie zwiedli cię od czegokolwiek, co Bóg ci zesłał. Jeśli oni się odwrócą, to wiedz, że Bóg chce ukarać ich za niektóre z ich grzechów. Zaprawdę, wielu z nich to ludzie wiarołomni.

50. Czyżby oni pragnęli sądu z czasów niewiedzy? Któż dla ludzi posiadających pewność może być lepszy w sądeniu niż Bóg?

51. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie żydów ani chrześcijan za opiekunów i powierników. Oni są opiekunami i powiernikami jedni dla drugich. A kto z was weźmie ich za swoich opiekunów i powierników, ten stanie się jednym z nich. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

52. Ty widzisz tych, w których sercach jest choroba, jak gorliwie biegają wśród nich, mówiąc: „Boimy się, że osiągnie nas zmienność losu”. Być może, Bóg da zwycięstwo albo jakieś Swoje polecenie i oni będą żałować tego, co ukrywali w swych duszach.

53. A ci, którzy wierzą, powiedzą: „Czy to nie oni przysięgali na Boga najbardziej uroczystymi przysięgami, że byli razem z nami?”. Daremne będą ich uczynki i oni znajdą się wśród stratnych.

54. O wy, którzy wierzycie! Jeśli ktoś z was odwróci się od religii, to wiedzcie, że wkrótce Bóg sprowadzi ludzi, których On pokocha i oni pokochają Jego. Będą skromni wobec wiernych, dumni wobec niewiernych, waleczni na drodze Boga i nieobawiający się czyichkolwiek wyrzutów. To jest łaska Boga, którą obdarza, kogo zechce. Bóg ogarnia wszystko i wie o wszystkim.

55. Waszym opiekunem i powiernikiem jest tylko Bóg, Jego Wyśłannik oraz ci, którzy uwierzyli, odprawiają modlitwę, płacą podatek i skłaniają się w pokorze.

56. A kto zwraca się ku Bogu, Jego Wysłannikowi i tym, którzy uwierzyli: do zwolenników Boga należy zwycięstwo!
57. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za opiekunów i powierników tych, którzy szydą i wyśmiewają się z waszej religii, będących spośród tych, którym dana była Księga przed wami i spośród niewiernych. Bójcie się Boga, jeśli jesteście wierzącymi.
58. Kiedy wzywacie do modlitwy, oni uważają to za kpinę i zabawę. Jest tak, gdyż oni są ludźmi, którzy nie rozumieją.
59. Powiedz: „O ludu Księgi! Czy potępicie nas dlatego, że wierzymy w Boga i w to, co nam zesłano i co zostało zesłane przed nami? Czy też dlatego, że większość z was jest wiarołomcami?”.
60. Powiedz: „Czy obwieścić wam coś gorszego niż to, jaka będzie wasza zapłata od Boga? Ci, których przeklął Bóg i na których się rozgniewał, których zamienił w małpy i świnie, i którzy oddawali cześć bożkom, są w najgorszym położeniu i najbardziej zbłądzili z równej drogi”.
61. Kiedy oni przychodzą do ciebie, to mówią: „Uwierzyliśmy!”, chociaż przyszli z niewiarą i z niewiarą odeszli. Bóg jednak wie dobrze, co oni ukrywają.
62. I widzisz, jak wielu z nich prześciga się w grzechu i wrogości oraz w zjadaniu tego, co zakazane. Jakże złe jest to, co oni czynią!
63. Czemu ich rabini i uczeni w piśmie nie zabraniają im grzesznych rzeczy i zjadania tego, co zakazane? Jakże złe są ich działania!
64. Żydzi powiedzieli: „Ręka Boga jest związana”. To ich ręce zostały związane, a oni przekłęci za to, co mówią. Ręce Boga są szeroko rozarte: On rozdaje, jak chce. I to, co zostało zesłane od twego Pana, u wielu z nich powiększa bezwzględność i niewiarę. My wrzuciliśmy między nich wrogość i nienawiść aż do Dnia Zmartwychwstania. Za każdym razem, gdy rozpalają ogień wojny, Bóg go ugasza. Oni starają się szerzyć zgorszenie na ziemi, ale Bóg nie kocha szerzących zgorszenie.
65. Gdyby ludzie Księgi uwierzyli i byli bogobojni, to niewątpliwie odpuścilibyśmy im ich złe uczynki i wprowadzilibyśmy ich do Ogrodów szczęśliwości.
66. Gdyby oni trzymali się mocno Tory, Ewangelii i tego, co było im zesłane od ich Pana, to korzystaliby z tego, co ponad nimi, i z tego, co pod ich stopami. Jest wśród nich społeczność skromna, lecz wielu z nich podąża za złem.

67. O Wysłanniku! Głoś to, co zostało ci zesłane od twego Pana. Jeśli tego nie zrobisz, to nie obwieścisz Jego przesłania. Bóg obroni cię przed ludźmi. Bóg nie prowadzi niewiernych drogą prostą.

68. Powiedz: „O ludu Księgi! Wy nie macie niczego, dopóki nie trzymacie się Tory, Ewangelii i tego, co zesłano wam od waszego Pana”. Jednak to, co zesłano ci od twego Pana, powiększa tylko wśród wielu z nich bezwzględność i niewiarę. Ty wszakże nie odpowiadasz za lud niewiernych.

69. Ci, którzy uwierzyli, i ci, którzy są żydami, sabejczykami i chrześcijanami, i ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i czynią dobro, nie muszą obawiać się niczego i nie będą oni zasmuceni.

70. Zawarliśmy przymierze z synami Izraela i wysłaliśmy do nich posłańców. Za każdym razem, gdy przyszedł do nich posłaniec z tym, co nie podobało się ich duszom, to niektórych uznawali za kłamców, a niektórych zabijali.

71. Myśleli, że nie będzie żadnej sprawy i stali się ślepi i głusi. Bóg jednak zwrócił się ku nim z łaską. Potem znowu stali się ślepi i głusi. Bóg dobrze widzi wszystko, co oni czynią.

72. Ci, którzy mówią: „Bóg to Mesjasz, syn Marii”, są niewiernymi. A przecież Mesjasz powiedział: „O synowie Izraela! Czcijcie Boga, mojego Pana i waszego Pana! Kto dodaje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabroni wejścia do Raju i jego schronieniem będzie ogień. Nie-sprawiedliwi nie będą mieć pomocników”.

73. I niewiernymi są ci, którzy mówią: „Bóg jest jednym z trójcy”. Nie! Nie ma żadnego boga oprócz Boga Jedyne! Jeśli oni nie zaniechają tego, co mówią, wówczas kara bolesna dosięgnie tych, którzy nie uwierzyli.

74. Czemu oni nie zwrócą się do Boga i nie poproszą o Jego przebaczenie? Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.

75. Mesjasz, syn Marii, był tylko posłańcem, jak wielu posłańców, którzy przeminęli przed nim, a jego matka była kobietą prawowierną. Oboje musieli się odżywiać. Spójrz, jak wyraźnie objaśniamy im znaki. Potem popatrz, jak oni się odwracają.

76. Powiedz: „Czy zamiast Bogu oddajecie cześć temu, co nie jest zdolne wam zaszkodzić ani przynieść korzyści? I Bóg, On jest Słyszący, Wiedzący!”.

77. Powiedz: „O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej religii, oddalając się od prawdy, i nie postępujcie za namiętnościami ludzi, którzy już wcześniej zblądzili i sprowadzili wielu w zblądzenie. Oni zesłali z równej drogi!”.

SURA 5. STÓŁ ZASTAWIONY

78. Ci spośród synów Izraela, którzy nie uwierzyli, zostali przeklęci ustami Dawida i Jezusa, syna Marii, za to, że nie okazali posłuszeństwa i trwali w bezprawiu.

79. Oni nie powstrzymali się wzajemnie przed nieprawościami, które popełniali. Jakże złe było to, co oni czynili!

80. Ty widzisz wielu z nich, jak zwracają się ku niewiernym. Jakże złe jest to, co przygotowały dla nich ich dusze! Spadnie na nich gniew Boga i w cierpieniu pozostaną na wieki.

81. Gdyby wierzyli w Boga, w Proroka, i w to, co zostało mu zesłane, to nie braliby sobie niewiernych za opiekunów i powierników. Jednak wielu z nich to ludzie wiarołomni.

82. Przekonasz się, że ludźmi najbardziej wrogimi wobec wiernych są żydzi i bałwochwalcy. I przekonasz się, że ludźmi najbardziej przyjaznymi wobec wiernych są ci, którzy mówią: „My jesteśmy chrześcijanami”. To dlatego, że są wśród nich kapłani i mnisi i oni się nie wywyższają.

83. Kiedy oni słuchają tego, co zostało zesłane Wysłannikowi, wtedy zobaczysz, że ich oczy wypełniają się łzami z powodu tego, co poznali z prawdy, i mówią: „O Panie! My uwierzyliśmy! Zapisz nas między świadkami!”

84. Dlaczego mielibyśmy nie wierzyć w Boga i w to, co przyszło do nas z prawdy, skoro pragniemy, aby nasz Pan zaliczył nas do sprawiedliwych?”

85. Za te słowa Bóg wynagrodził ich Ogrodami, przez które przepływają strumienie, gdzie pozostaną na wieczność. Taka jest nagroda dla czyniących dobro!

86. Ci natomiast, którzy nie uwierzyli i uznali Nasze znaki za kłamstwo, oni będą towarzyszami Piekła.

87. O wy, którzy wierzycie! Nie zakazujcie rzeczy dozwolonych, na które Bóg wam zezwolił, i nie przekraczajcie miary. Bóg nie kocha tych, którzy są występni!

88. Jedźcie to, w co zaopatrzył was Bóg, dozwolone i dobre, i bójcie się Boga, w którego wierzycie!

89. Bóg nie będzie was rozliczał za wasze daremne przysięgi, ale On rozliczy was za przysięgi, które złożyliście świadomie. Odkupieniem jest nakarmienie dziesięciu ubogich tym, czym zazwyczaj karmicie swoją rodzinę, lub ubranie ich, lub wyzwolenie niewolnika. Kto zaś nie ma takiej możliwości, niech pości przez trzy dni. To jest odkupienie waszych przysięg, jeśli przysięgaliście. Dotrzymujcie swoich przy-

siąg! Tak Bóg objaśnia wam Swoje znaki! Być może, będziecie wdzięczni.

90. O wy, którzy wierzycie! Wino, hazard, poświęcone kamienie i wrócenie ze strzał, są obrzydliwością poczynioną przez szatana. Unikajcie tego, a być może, osiągniecie powodzenie.

91. Szatan chce tylko wzbudzić między wami wrogość i nienawiść przez wino i hazard, aby odciągnąć was od wspomniania Boga i od modlitwy. Czy wy się nie powstrzymacie?

92. Bądźcie posłuszni Bogu, bądźcie posłuszni Wysłannikowi i strzeżcie się! Jeśli się odwrócicie, to wiedźcie, że do Naszego Wysłannika należy tylko jasne obwieszczenie.

93. Dla tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, nie jest grzechem to, co niegdyś jedli, jeśli są bogobojni, wierzą i czynią dobro, i nadal są bogobojni i wierzą, i pozostają bogobojni i czyniący dobro. Bóg kocha czyniących dobro!

94. O wy, którzy wierzycie! Bóg doświadczy was korzyściami z polowania na zwierzynę rękoma i oszczepami, aby wiedział Bóg, kto boi się niewidzialnego. Kto potem przekroczy ten zakaz, tego dosięgnie kara bolesna.

95. O wy, którzy wierzycie! Nie zabijajcie zwierzyny, gdy jesteście w trakcie uświęconego pielgrzymowania! A jeśli ktoś uczyni tak celowo, to odkupieniem będzie równowartość tego, co zabił, złożona na ofiarę w Kaabie, zgodnie z orzeczeniem dwóch sprawiedliwych spośród was. Albo odkupieniem będzie nakarmienie ubogich lub też równy temu post: aby on zakosztował kary za swój czyn. Bóg przebaczył to, co było w przeszłości, ale jeśli ktoś ponownie się tego dopuści, od tego Bóg weźmie zapłatę. Bóg jest Potężny, Odplacający.

96. Dozwolone jest wam polowanie na morskie zwierzęta i odżywianie się nimi z pożytkiem dla siebie i podróżujących. Zakazane jest wam polowanie na lądzie, jak długo jesteście w trakcie uświęconego pielgrzymowania. Bójcie się Boga, przed którym będziecie zebrani!

97. Bóg ustanowił Kaabę Domem Świętym, miejscem wyjątkowym dla ludzi, a także miesiąc święty i zwierzęta ofiarne oznaczone wieńcami. Wszystko to, abyście wiedzieli, że Bóg wie dobrze, co jest w niebiosach i na ziemi, i że Bóg dobrze wie o każdej rzeczy.

98. Wiedźcie, że Bóg jest surowy w karaniu i że Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy.

99. Na Wysłanniku spoczywa tylko obwieszczenie, a Bóg wie wszystko, co robicie jawnie i co ukrywacie.

100. Powiedz: „To, co złe, i to, co dobre, nie jest sobie równe”, nawet jeśli obfitość zła cię zadziwi. Bójcie się Boga, o wy, którzy rozumiecie! Być może, osiągniecie powodzenie.

101. O wy, którzy wierzycie! Nie pytajcie o rzeczy, które mogłyby sprawić wam problem, gdyby zostały wam ujawnione. Jeśli jednak zapytacie o nie, gdy Koran jest zesłany, wtedy one zostaną wam wyjaśnione. I Bóg wam przebaczy, Bóg jest bowiem Przebaczający, Wielkoduszny.

102. Ludzie, którzy byli przed wami, zadawali takie pytania, a potem stali się niewierzącymi.

103. Bóg nie ustanowił żadnego przesądu, związanego z wielbłądzą płodną lub wielbłądzą wypuszczoną na pastwisko, lub wielbłądzą, która wydała naraz dwoje małych, lub z wielbłądem rozplodowym. Jednak ci, którzy nie wierzą, wymyślają to kłamstwo przeciwko Bogu, ale większość z nich nie rozumie.

104. Kiedy mówi się do nich: „Przyjdźcie do tego, co zesłał Bóg, i do Wysłannika”, oni mówią: „Nam wystarczy to, przy czym znaleźliśmy naszych ojców”. Cóż! Nawet, jeśli ich ojcowie nic nie wiedzieli i nie byli prowadzeni drogą prostą?

105. O wy, którzy wierzycie! Chroncie swoje dusze! Nie wyrządzą wam krzywdy ci, którzy błędzą, jeśli jesteście prowadzeni. Do Boga wszyscy powrócicie i On pokaże wam to, co czyniliście.

106. O wy, którzy wierzycie! Gdy do któregoś z was zbliża się śmierć, to świadkami podczas sporządzania testamentu niech będzie dwóch sprawiedliwych spośród was albo dwóch innych ludzi spoza was, jeśli wędrujecie po świecie i dosięgnie was nieszczęście śmierci. Jeśli zaś macie wątpliwości, to zatrzymajcie ich po modlitwie i niech obaj przysięgną na Boga: „Nie sprzedamy tego za żadną cenę, nawet naszemu bliskiemu krewnemu, i nie ukryjemy świadectwa Boga. Jeśli tak uczynimy, będziemy wśród grzeszników”.

107. Jeśli okaże się, że obydwa popełnili grzech, wtedy niech ich miejsce zajmą dwaj inni spośród tych, przeciwko prawom których wystąpili pierwsi, i przysięgną na Boga: „Nasze świadectwo jest prawdziwsze od świadectwa tamtych dwóch. My nie jesteśmy występni, jeśli tak uczynimy, znajdziemy się wśród niesprawiedliwych”.

108. To jest najbardziej odpowiednie, aby złożyli świadectwo zgodne z prawdą albo obawiali się, że po ich przysięgach przyjęte zostaną inne przysięgi. Bójcie się Boga i słuchajcie! Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi wiarołomnych!

109.Tego dnia Bóg zbierze proroków i zapyta: „Cóż wam odpowiedziano?” Oni powiedzą: „Nie mamy żadnej wiedzy. Ty jesteś Tym, który najlepiej zna to, co ukryte”.

110.Wtedy Bóg powie: „O Jezusie, synu Marii! Wspomnij Moją łaskę okazaną tobie i twojej matce. Ja umocniłem cię Duchem Świętym, gdy przemawiałeś do ludzi, będąc jeszcze w kółysce, i jako człowiek dojrzały. Nauczyłem cię Księgi i mądrości, Tory i Ewangelii. Oto uformowałeś glinę na kształt ptaka – za Moim pozwoleniem – dmuchałeś w to i stało się ptakiem – za Moim pozwoleniem. I uleczyłeś ślepego od urodzenia i trędowatego – za Moim pozwoleniem. I podniosłeś martwego z grobu – za Moim pozwoleniem. Oto ja powstrzymałem od ciebie synów Izraela, gdy przyszedłeś do nich z jasnymi dowodami, a ci spośród nich, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: «To nic innego jak czary oczywiste!».

111.I ja objawiłem apostołom: «Uwierzcie we Mnie i w Mego posłańca», a oni powiedzieli: «Uwierzyliśmy! Poświadcz, że jesteśmy całkowicie poddani!».

112.Powiedzieli apostołowie: „O Jezusie, synu Marii! Czy twój Pan może zesłać dla nas z nieba stół zastawiony?” Jezus powiedział: „Bójcie się Boga, jeśli jesteście wierzący!”.

113.Oni powiedzieli: „Chcemy tylko jeść z niego, aby uspokoiły się nasze serca i abyśmy wiedzieli, że mówisz nam prawdę, i abyśmy byli wśród świadków”.

114.Jezus, syn Marii, powiedział: „O Boże, Panie nasz! Ześlij nam z nieba stół zastawiony, aby stało się to świętem dla pierwszego z nas i dla ostatniego i znakiem od Ciebie. I daj nam zaopatrzenie, Tyś bowiem jest najlepszym z zaopatrujących!”.

115.Bóg powiedział: „Zaprawdę, Ja zesłę go wam, ale jeśli ktoś z was pozostanie po tym niewierzącym, Ja ukarzę go karą, jaką nie ukarałem nikogo ze światów”.

116.I oto Bóg powiedział: „O Jezusie, synu Marii! Czy mówiłeś ludziom: «Weźcie mnie i moją matkę za bóstwa zamiast Boga?»”. Jezus powiedział: „Chwała Ci! Jakże mógłbym mówić to, do czego nie mam prawa? Gdybym tak powiedział, wówczas Ty wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Ty dobrze znasz to, co jest ukryte.

117.Nie mówiłem im niczego poza tym, co Ty nakazałeś mi mówić: «Czciecie Boga, Pana mego i waszego Pana!». Byłem dla nich świadkiem, dopóki przebywałem między nimi. A kiedy powołałeś mnie do

Siebie, tylko Ty jesteś czuwającym nad nimi. Tyś bowiem każdej rzeczy jest świadkiem.

118. Jeśli Ty ich ukarzesz, oni przecież są Twoimi sługami. Jeśli im przebaczysz – Tyś jest przecież Potężny, Mądry!”.

119. Bóg powiedział: „To jest Dzień, w którym prawdomówność przyniesie korzyść prawdomównym. Dla nich są Ogrody, przez które przepływają strumienie. Tam zamieszkają na wieczność”. Bóg jest z nich zadowolony i oni są zadowoleni z Boga. To jest osiągnięcie wielkie!

120. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią, i tym, co jest pomiędzy nimi. I On każdą rzecz ma w Swojej mocy!

SURA 6. TRZODY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Chwała niech będzie Bogu, który stworzył niebiosa i ziemię i uczynił ciemność oraz światło! Niewierzący jednak dodają swemu Panu równych.
2. On jest tym, który stworzył was z gliny, a potem wyznaczył termin. To termin określony przez Niego, ale wy jeszcze powątpiewacie.
3. On jest Bogiem w niebiosach i na ziemi. On wie, co ukrywacie i co ukazujecie. On wie również, co zyskujecie.
4. A gdy przychodzi do nich jakiś znak od ich Pana, to oni odwracają się od niego.
5. I uznali za kłamstwo prawdę, gdy do nich przyszła. Wkrótce jednak poznają to, z czego się wyśmiewali.
6. Czy oni nie widzą, jak wiele pokoleń przed nimi zniszczyliśmy? Umocniliśmy ich na ziemi mocą, jakiej wam nie daliśmy. Zesłaliśmy im z nieba obfity deszcz i kazaliśmy rzekom płynąć u ich stóp. Potem zniszczyliśmy ich za ich grzechy, a po nich stworzyliśmy inne pokolenie.
7. Gdybyśmy zesłali ci Księgę zapisaną na pergaminie i oni dotykałiby jej swymi rękoma, to ci, którzy nie uwierzyli, z pewnością powiedzieliby: „To nic innego jak jawne czary!”.
8. Oni mówią: „Dlaczego nie został posłany anioł?”. Gdybyśmy posłali anioła, to sprawa byłaby już rozstrzygnięta i nie otrzymaliby żadnej zwłoki.
9. A gdybyśmy uczynili go aniołem, to posłalibyśmy go w ludzkiej postaci i przysłonilibyśmy im to, co oni sami przysłaniają.

10. Naśmiewano się z posłańców już przed tobą, ale szyderców dosięgło to, z czego się naśmiewali.
11. Powiedz: „Przejdźcie się po ziemi i popatrzcie, jaki był koniec tych, którzy zaprzeczali prawdzie”.
12. Powiedz: „Do kogo należy to, co jest w niebiosach i na ziemi?”. Powiedz: „Do Boga!”. On przypisał miłosierdzie samemu Sobie. On zbierze was w Dniu Zmartwychwstania, co do którego nie ma wątpliwości. Ci zaś, którzy sami stracili swoje dusze, oni nie wierzą.
13. Do Niego należy wszystko to, co istnieje w nocy i w dzień. On jest Słyszący, Wiedzący!
14. Powiedz: „Czy miałbym wziąć sobie za opiekuna kogoś innego prócz Boga, Stworzyciela niebios i ziemi, Tego, który żywi wszystkich, a Sam nie potrzebuje żywienia?”. Powiedz: „Nakazano mi być pierwszym z tych, którzy poddali się Jego woli, a nie z tych, którzy są bałwochwalcami”.
15. Powiedz: „Lękam się, jeśli nie będę posłuszny memu Panu, kary Dnia Wielkiego”.
16. Jeśli kara tego Dnia zostanie od kogoś odwrócona, będzie to łaska dla niego. I to jest osiągnięcie oczywiste!
17. Jeśli Bóg dotknie cię nieszczęściem, to nikt go nie zdoła odsunąć oprócz Niego. A jeśli On dotknie cię dobrem, to przecież On każdą rzecz ma w Swojej mocy!
18. On ma władzę niezmierną nad Swoimi sługami. On jest Mądry, Wiedzący!
19. Powiedz: „Cóż jest największym świadectwem?”. Powiedz: „Bóg jest świadkiem pomiędzy mną a wami. I objawiony został mi ten Koran, abym przez niego ostrzegął was i tych wszystkich, do których dotrze. Czy możecie zaświadczyć, że poza Bogiem jest inny bóg?”. Powiedz: „Nie! Tego nie zaświadczę!”. Powiedz: „Zaprawdę, On jest Bogiem Jedynym! Zaprawdę, nie jestem winny tego, że wy dodajecie Mu współtowarzyszy”.
20. Ci, którym daliśmy Księgę, znają ją tak, jak znają własnych synów. Ci zaś, którzy stracili swoje dusze, oni nie wierzą!
21. Któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu albo uważa za kłamstwo Jego znaki? Zaprawdę, niesprawiedliwi nie osiągną pomyślności.
22. Tego Dnia zbierzemy ich wszystkich i zapytamy tych, którzy dawali Mu współtowarzyszy: „Gdzież są ci, których przydawaliście Bogu?”.

23. Wtedy nie będą już mieli żadnego wyjaśnienia, tylko powiedzą: „Na Boga, naszego Pana, my nie byliśmy bałwochwalcami!”.
24. Popatrz, jak oni kłamią przeciwko samym sobie i jak opuściło ich to, co sobie wymyślili.
25. Są wśród nich tacy, którzy ci się przysłuchują, ale My położyliśmy zasłony na ich serca, aby tego nie zrozumieli, a w ich uszy głuchotę. I jeśli nawet zobaczą jakiś znak, oni w niego nie uwierzą. A kiedy przychodzą później do ciebie, żeby się z tobą spierać, niewierzący mówią: „To tylko opowieści dawnych przodków!”.
26. Oni zabraniają tego innym i sami trzymają się z daleka, ale gubią tylko samych siebie, choć tego nie pojmują.
27. Gdybyś mógł ich zobaczyć, gdy zostaną postawieni przed ogniem piekielnym i powiedzą: „O, gdybyśmy mogli powrócić, nie uznalibyśmy już znaków naszego Pana za kłamstwo i byłibyśmy wśród wierzących!”.
28. Jednak stało się dla nich oczywiste to, co wcześniej ukrywali. Gdyby oni powrócili, to ponownie zajęliby się tym, co było im zakazane. Oni przecież są kłamcami
29. i mówią: „Jest tylko życie na tym świecie i nie będziemy wskrzeszeni!”.
30. Gdybyś mógł ich zobaczyć, gdy zostaną postawieni przed swym Panem! On powie: „Czyż nie jest to prawdą?”. Oni powiedzą: „Tak! Na naszego Pana!”. On powie: „Skosztujcie zatem kary za to, że nie wierzyliście”.
31. I poniosą stratę ci, którzy za kłamstwo uważają spotkanie z Bogiem. Kiedy jednak przyjdzie do nich nagle Godzina, powiedzą: „O, biada nam za to, co popełniliśmy!” i poniosą swoje ciężary na swoich plecach. Jakże złe będzie to, co poniosą!
32. Życie tego świata jest niczym innym jak grą i zabawą. Życie ostateczne jest lepsze dla tych, którzy są bogobojni. Czy wy tego nie rozumiecie?
33. My wiemy, że smuci cię to, co oni mówią. Oni nie uważają cię za kłamcę, ale niesprawiedliwi zaprzeczają znakom Boga!
34. Za kłamców uznano innych posłańców przed tobą. Oni cierpliwie znosili oskarżenia o kłamstwo i prześladowania, aż przyszła do nich Nasza pomoc. I nikt nie może zmienić słów Boga! Doszły już do ciebie wieści o posłańcach.
35. Jeśli ich wzgarda jest dla ciebie ciężka, to gdybyś mógł poszukać dziury w ziemi lub drabiny do nieba, aby przynieść im znak. Gdyby

Bóg zechciał, to zebrałby ich i poprowadził. Nie bądź zatem wśród nieświadomych.

36. Ci, którzy słuchają, odpowiadają na wezwanie. Martwych zaś wskrzesi Bóg i wtedy do Niego zostaną sprowadzeni.

37. Oni mówią: „Dlaczego nie został mu zesłany jakiś znak od jego Pana?” Powiedz: „Bóg bez wątpienia posiada moc, aby zesłać znak, ale większość z nich tego nie wie!”.

38. Nie ma żadnych zwierząt na ziemi ani ptaków latających na skrzydłach, aby nie tworzyły społeczności podobnych waszym. Niczego w Księdze nie pominęliśmy! Potem do swego Pana będziecie sprowadzeni.

39. Ci, którzy za kłamstwo uznają Nasze znaki, są głusi i niemi, w otchłani ciemności. Bóg sprowadza z drogi, kogo zechce, a kogo zechce, umieszcza na prostej drodze.

40. Powiedz: „Pomyślcie o sobie. Jeśli przyjdzie do was kara Boga lub dosięgnie was Godzina, to będziecie wzywać kogoś innego oprócz Boga? Odpowiedzcie, jeśli jesteście prawdomówni”.

41. Nie! Jego tylko będziecie wzywać, a On, jeśli zechce, odsunie od was to, o co Go prosicie. I wy zapomnicie, co Mu dodajecie.

42. Już przed tobą wysyłaliśmy posłańców do narodów i doświadczaliśmy je nieszczęściem i cierpieniem, aby okazały pokorę.

43. Czemu oni nie zwrócili się do Nas z pokorą, gdy przyszło do nich nieszczęście? Oto ich serca stwardniały, a szatan upiększał im to, co czynili.

44. A kiedy zapomnieli to, co było im przypomniane, otworzyliśmy im bramy do wszystkich rzeczy. I gdy cieszyli się z tego, co otrzymali, nagle ich pochwyciliśmy i oni pograżyli się w rozpacz.

45. Odcieśliśmy więc tych, którzy byli niesprawiedliwi. Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!

46. Powiedz: „Zastanówcie się: jeśli Bóg zabierze wam słuch i wzrok i zapieczętuje wasze serca, to jaki bóg – oprócz Boga – będzie mógł to wam przywrócić?”. Spójrz, jak dokładnie wyjaśniamy im znaki, jednak oni się odwracają.

47. Powiedz: „Zastanówcie się: jeśli przyjdzie do was kara Boga, nagle lub otwarcie, czy zgubieni zostaną inni ludzie oprócz niesprawiedliwych?”.

48. My wysyłamy posłańców tylko jako głosicieli dobrych wieści i jako ostrzegających. Ci zatem, którzy uwierzą i się poprawią, nie będą się bali i nie będą zasmuceni.

49. Tych zaś, którzy Nasze znaki uznali za kłamstwo, dotknie kara za to, że byli występnymi.

50. Powiedz: „Ja nie mówię wam, że posiadam skarbnięcę Boga i znam to, co niewidzialne. I nie mówię wam, że jestem aniołem. Ja podążam tylko za tym, co zostało mi objawione”. Powiedz: „Czy ślepy jest równy widzącemu? Czemu nad tym się nie zastanawiacie?”

51. Ostrzegaj tych, którzy boją się, że będą sprowadzeni przed swego Pana. Poza Nim nie mają oni ani opiekuna, ani orędownika. Być może, oni będą bogobojni!

52. Nie odpychaj tych, którzy rankiem i wieczorem wzywają swego Pana, poszukując Jego oblicza. Nie jesteś za nich odpowiedzialny i oni nie odpowiadają za ciebie. Jeśli ich odepchniesz, wtedy znajdziesz się wśród niesprawiedliwych.

53. I tak doświadczyliśmy jednych poprzez drugich, aby mówili: „To są ci spośród nas, którym Bóg okazał przychyłność?”. Czyż Bóg nie zna najlepiej tych, którzy są wdzięczni?

54. Kiedy przyjdą do ciebie ci, którzy wierzą w Nasze znaki, powiedz im: „Pokój z wami! Wasz Pan przepisał samemu Sobie miłosierdzie. Zaprawdę, jeśli któryś z was nieświadomie popełni zło, ale potem okaże skruchę i się poprawi – wszak On jest Przebaczający, Miłosiwy!”

55. I tak wyjaśniamy dokładnie znaki, aby wskazać drogę grzeszników.

56. Powiedz: „Zostało mi zakazane czcić tych, których wzywacie poza Bogiem”. Powiedz: „Nigdy nie pójdę za waszymi pragnieniami, bo wówczas zbłądziłbym i nie znalazłbym się wśród właściwie prowadzonych”.

57. Powiedz: „Opieram się na jasnym dowodzie od mego Pana, ale wy uważacie to za kłamstwo. To, co pragniecie przyspieszyć, nie leży w mojej mocy. Orzeczenie należy wyłącznie do Boga. On wyznacza prawdę i On jest najlepszym z rozdzielających prawdę od kłamstwa!”

58. Powiedz: „Gdyby leżało w mojej mocy to, co pragniecie przyspieszyć, wówczas sprawa pomiędzy mną a wami byłaby już rozstrzygnięta. Bóg najlepiej zna tych, którzy są niesprawiedliwi”.

59. On ma klucze do niewidzialnego, które zna tylko On. On wie, co jest na ziemi i w morzu. Żaden liść nie spadnie bez Jego wiedzy. I nie ma ziarna w ciemnościach ziemi, i nie ma czegokolwiek świeżego lub uschłego, co nie byłoby wymienione w Księdze wyjaśniającej.

60. On jest Tym, który zabiera wasze dusze nocą i wie, co czyniliście w ciągu dnia. Za dnia przywraca was ponownie do życia, aby wypełnił się wyznaczony wam termin. Wtedy do Niego powrócicie, a On pokaże wam to, co czyniliście”.

61. On ma władzę niezmierną nad Swymi sługami i wysłał do was strażników. Kiedy zaś śmierć zbliżyła się do któregoś z was, wówczas Nasi posłańcy zabierają jego duszę i nigdy nie zawodzą.
62. Potem powrócą do Boga, ich władcy prawdziwego. Czyż nie do Niego należy orzeczenie? On jest najszybszy w rozliczaniu!
63. Powiedz: „Kto ocali was z ciemności lądu i morza? Kogo wzywacie w pokorze i cichości: «Jeśli ocalisz nas od tego, to z pewnością będziemy wśród wdzięcznych!»”.
64. Powiedz: „Bóg wybawia was od tego i od wszelkich nieszczęść, a potem znowu dodacie Mu współtowarzyszy”.
65. Powiedz: „On ma władzę, aby zesłać na was karę z góry albo spod waszych nóg, albo podzielić was na stronnictwa i dać wam zasmakować gwałtowności niektórych z was”. Spójrz, jak wyjaśniamy Swoje znaki. Być może, oni zrozumieją.
66. Za kłamstwo twój lud uznał Koran, mimo że jest on prawdą. Powiedz: „Nie jestem waszym orędownikiem!
67. Każda wieść ma określony czas i niebawem się dowiecie!”.
68. Kiedy zobaczysz tych, którzy pogrążają się w częstym gadaniu o Naszych znakach, to odwróć się od nich, dopóki oni nie przejdą do innej rozmowy. Jeśli zaś szatan sprawi, że o tym zapomnisz, to przypomniawszy sobie, nie pozostawaj z ludźmi niesprawiedliwymi.
69. Nie jest obowiązkiem tych, którzy są bogobojni, żądanie rachunku, ale napominanie. Być może, oni będą bogobojni!
70. Zostaw tych, którzy swoją religię mają za grę i zabawę. Omamiło ich życie tego świata, ale napominaj ich poprzez Koran, że każda dusza doprowadza się do zniszczenia własnymi działaniami i nie będzie miała żadnego opiekuna ani orędownika oprócz Boga. I jeśli zaproponuje jakiś okup, to nie zostanie on przyjęty. Oni są tymi, którzy doprowadzili się do zniszczenia własnymi działaniami i dostaną do picia wrzącą wodę oraz karę bolesną za to, że nie uwierzyli.
71. Powiedz: „Czy mamy wzywać poza Bogiem to, co nie przyniesie wam korzyści ani nie zaszkodzi? I czy odwrócimy się na piętach, gdy Bóg już nas poprowadził, na podobieństwo tego, którego zwiedli szatani i błądził po ziemi, gdy towarzysze wzywają go na drogę prostą: «Chodź do nas!»?”. Powiedz: „Zaprawdę, przewodnictwo Boga jest jedynym przewodnictwem! I zostało nam nakazane poddać się Panu światów!
72. I odprawiać modlitwę, i bać się Boga. On jest Tym, do którego zostaniecie sprowadzeni!”.

73. On jest Tym, który stworzył niebiosa i ziemię w ich prawdzie. Tego dnia, gdy On powie: „Bądź!” – to się staje. Jego słowo jest prawdą! I Jego królestwem będzie Dzień, gdy zadmą w trąby. On zna to, co ukryte, i to, co jawne. On jest Mądry, Wiedzący!

74. Niegdyś Abraham powiedział do swego ojca, Azara: „Czemu bierzesz sobie bożków za bogów? Widzę ciebie i twój lud w jawnym błędzie”.

75. I tak pokazaliśmy Abrahamowi królestwo niebios i ziemi, aby był wśród pewnych w wierze.

76. Kiedy zaś ogarnęła go noc, zobaczył gwiazdę i rzekł: „To jest mój Pan!”, ale gdy zagasła, powiedział: „Ja nie kocham gasnących”.

77. Kiedy zobaczył księżyc wschodzący w blasku, rzekł: „To jest mój Pan!”, ale gdy zniknął, powiedział: „Jeśli mój Pan nie poprowadzi mnie, to z pewnością będę wśród błędzących”.

78. Kiedy zaś zobaczył wspaniałe słońce wschodzące, rzekł: „To jest mój Pan, On jest największy!”, ale gdy zaszło, powiedział: „O mój ludu! Nie widzę tego, co dodajecie Bogu!”

79. Zwracam swoje oblicze ku Temu, który stworzył niebiosa i ziemię, jako prawdziwie wierzący, i nie będę spośród tych, którzy dodają Mu współtowarzyszy”.

80. Jego lud zaczął się z nim spierać. On powiedział: „Czy chcecie spierać się ze mną w sprawie Boga, gdy On mnie poprowadził? Nie boję się tego, co wy dodajecie Bogu, chyba że mój Pan tak zechce. Mój Pan ogarnia Swoją wiedzą wszystkie rzeczy. Dlaczego się nie zastanowicie?”

81. Jakże miałbym bać się tego, co wy Mu dodajecie, skoro wy nie boicie się dodawać tego Bogu, mimo że On nie zesłał na was żadnej władzy? Która z tych grup będzie bezpieczniejsza, jeśli wiecie?”

82. Ci, którzy uwierzyli i nie mylą swej wiary z niesprawiedliwością, są prawdziwie bezpieczni, gdyż są prowadzeni drogą prostą.

83. To jest Nasz dowód, który daliśmy Abrahamowi przeciwko jego ludowi. My wywyższamy stopień po stopniu tego, kogo chcemy. Twój Pan jest Mądry, Wiedzący!

84. My obdarowaliśmy go Izaakiem i Jakubem, których poprowadziliśmy drogą prostą, jak wcześniej poprowadziliśmy Noego, a z jego potomków Dawida, Salomona, Hioba, Józefa, Mojżesza i Aarona. Tak odpłacamy tym, którzy czynią dobro.

85. I Zachariasza, Jana, Jezusa i Eliasza, a wszyscy byli z prawowiernych.

86. I Izmaela, Eliszę, Jonasza i Lota, i wszystkich wynieśliśmy ponad światy.

87. I spośród ich ojców, ich potomków oraz ich braci wybraliśmy niektórych i poprowadziliśmy ich drogą prostą.

88. To jest przewodnictwo Boga. On prowadzi nim, kogo zechce. Gdyby oni dodawali Mu współtowarzyszy, wówczas wszystko to, co uczynili, byłoby daremne.

89. To są ci, którym daliśmy Księgę, mądrość orzekania i proroctwo. Jeśli oni nie uwierzą w nie, to powierzemy je ludziom, którzy nie będą niewierni.

90. To są ci, których poprowadził Bóg. I ty idź za przewodnictwem, które otrzymali! Powiedz: „Ja nie żądam od was zapłaty za to. To jest tylko napomnienie dla światów”.

91. Oni nie oszacowali Boga właściwą miarą, gdy powiedzieli: „Bóg niczego nie zesłał człowiekowi”. Powiedz: „Kto zesłał Księgę, z którą przyszedł Mojżesz, aby była światłem i przewodnictwem dla ludzi? Wy zapisujecie ją na zwojach i niektóre ukazujecie, większość jednak ukrywacie. Wy nauczyliście się tego, czego nie wiedzieliście ani wy, ani wasi ojcowie”. Powiedz: „Bóg!”, a potem zostaw ich, niech się zabawiają próżną paplaniną.

92. To jest Księga, którą ci zesłaliśmy, błogosławiona, potwierdzająca to, co zostało zesłane przed nią, abyś mógł ostrzec Matkę Miast i wszystkich wokół niej. Ci, którzy wierzą w życie ostateczne, wierzą w nią i trzymają się swych modlitw.

93. Któż jest bardziej niesprawiedliwy od tego, który wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu albo mówi: „Otrzymałem objawienie!”, chociaż nic nie zostało mu objawione, albo od tego, który mówi: „Ja mogę objawić coś podobnego do tego, co objawił Bóg!”? Gdybyś tylko widział tych niegodziwców w objęciach śmierci, gdy aniołowie wyciągną ku nim ręce, mówiąc: „Oddajcie swe dusze, dzisiaj otrzymacie zapłatę, karę poniżającą, za to, że mówiliście nieprawdę przeciwko Bogu i pogardzaliście Jego znakami!”.

94. Przychodźcie do Nas pojedynczo takimi, jakimi stworzyliśmy was po raz pierwszy, zostawiając za sobą to, czym was obdarowaliśmy. Nie widzimy z wami waszych orędowników, których uważaliście za współników. Teraz zerwane zostały więzi między wami i straciliście to, co wymyśliliście.

95. Bóg jest Tym, który wyprowadza kiefek z ziarna i pestki. On wyprowadza żywe z martwego i On wyprowadza martwe z żywego. Oto jest Bóg! Dlaczego więc jesteście odwrócenii?

96. On jest Tym, który oddziela świt. On uczynił noc dla odpoczynku, a słońce i księżyc waszym rachunkiem. Oto jest ustalenie Potężnego, Wiedzącego!

97. On jest Tym, który uczynił dla was gwiazdy, abyście z ich pomocą znajdowali drogę w ciemnościach ziemi i morza. Tak wyjaśniamy Nasze znaki dla ludzi, którzy wiedzą.

98. On jest Tym, dzięki któremu powstaliście z jednej duszy, a potem wyznaczył każdemu miejsce zamieszkiwania i miejsce schronienia. Tak wyjaśniamy Nasze znaki dla ludzi, którzy rozumieją.

99. On jest Tym, który zsyła wodę z nieba i dzięki niej dajemy wzrosnąć wszelkim roślinom. Z nich wyprowadzamy zieleń, z niej zaś ziarna zebrane w kłosach. A na palmie z załączków obfite kiście daktyli zwisających i ogrody winnej latorośli, drzew oliwnych i granatów, podobne i niepodobne do siebie. Spójrzcie na ich owoce, gdy wzrastają i gdy dojrzewają. W tym są znaki dla ludzi wierzących.

100. Oni czynią z dzinnów współtowarzyszy Boga, chociaż to On je stworzył. I w swojej niewiedzy fałszywie dodają Mu synów i córki. Chwała i wielkość Temu, który jest ponad wszystkim, co Mu dodają.

101. Stwórca niebios i ziemi. Jakże mógłby mieć syna, skoro nie ma żadnej towarzyszki? On stworzył wszystkie rzeczy i On o każdej rzeczy jest wiedzący.

102. To jest Bóg, wasz Pan! Nie ma boga oprócz Niego, Stworzyciela każdej rzeczy. Cziczcie Go, On jest bowiem każdej rzeczy poręczycielem.

103. Nie ogarniają Go spojrzenia, ale On ogarnia wszelkie spojrzenia. On jest Przenikliwy, Wiedzący.

104. Przyszły do was dowody jasne od waszego Pana. Kto je zobaczy, ten zobaczy dla własnego dobra, a kto będzie ślepy, to ze szkodą dla siebie. Ja nie jestem waszym strażnikiem.

105. Tak oto wyjaśniamy znaki, aby oni mogli powiedzieć: „Tyś nas nauczył”. I tak wyjaśniamy to ludziom rozumiejącym.

106. Postępuj za tym, co zostało ci objawione od twego Pana: „Nie ma boga oprócz Niego!”. Odwróć się więc od bałwochwalców.

107. Gdyby Bóg zechciał, to oni nie braliby sobie fałszywych bożków. My nie uczyniliśmy cię ani ich dozorcą, ani też ich poręczycielem.

108. Nie znieważajcie tego, co oni wzywają oprócz Boga, aby z nienawiści nie znieważali Boga w swojej niewiedzy. Tak oto upiększyliśmy każdemu narodowi jego działania, ale później oni powrócą do swego Pana i On obwieści im to, co czynili.

109. Oni przysięgają na Boga swymi najbardziej uroczystymi przysięgami, że jeśli przyjdzie do nich znak, to oni w niego uwierzą. Powiedz: „Wszelkie znaki są w mocy Boga! Czy nie pojmujecie, że jeśli nawet przyjdzie do nich znak, oni i tak nie uwierzą?”

110. My odwrócimy ich serca i oczy, podobnie jak wówczas, gdy nie uwierzyli za pierwszym razem. Pozostawimy ich, aby błąkali się w ich zarozumiałości na oślep.

111. Gdybyśmy nawet zesłali im aniołów i gdyby przemówili do nich umarli, i gdybyśmy zebrali wszystkie rzeczy przed ich oczami, oni by nie uwierzyli, jeśli nie zechce tego Bóg. Jednak większość z nich jest nieświadoma.

112. I dla każdego proroka uczyniliśmy wroga: szatanów z ludzi oraz dzinnów. Oni oszukują się wzajemnie przymilnymi słowami. Gdyby twój Pan zechciał, to nie czyniliby tego. Zostaw ich zatem z tym, co oni wymyślają.

113. Niech pochylają się ku temu serca tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne, i niech znajdują w tym zadowolenie, i zdobywają to, co zdobywają.

114. Czy poza Bogiem będę poszukiwał innego rozstrzygnięcia, gdy On zesłał wam Księgę dokładnie wyjaśnioną? Ci, którym daliśmy Księgę, wiedzą, że została ona zesłana od twego Pana w prawdzie. Nie bądź więc wśród tych, którzy wątpią!

115. Słowo twego Pana spełniło się w prawdziwości i sprawiedliwości. Nikt nie zdoła zmienić Jego słów. On jest Słyszący, Wiedzący!

116. Jeśli będziesz podążał za większością tych, którzy są na ziemi, to oni sprowadzą cię z drogi Boga. Oni podążają jedynie za domysłami i tylko zmyślają.

117. Twój Pan najlepiej wie, kto schodzi z Jego drogi. I on najlepiej wie, kto jest prowadzony.

118. Jedzcie więc to, nad czym wspomniano imię Boga, jeśli wierzycie w Jego znaki!

119. Dlaczego nie jecie tego, nad czym wspomniano imię Boga? Przecież On wyraźnie wyjaśnił wam, co jest wam zakazane, chyba że będziecie do tego zmuszeni koniecznością. Wielu sprowadza ludzi z drogi przez swoje namiętności, nie mając wiedzy. Zaprawdę, twój Pan najlepiej zna występnych!

120. Powstrzymujcie się od grzechu widocznego i ukrytego, albowiem ci, którzy zarabiają grzechy, zostaną wynagrodzeni tym, co zarobili.

121. Nie jedzcie tego, nad czym nie wspomniano imienia Boga! To byłoby zepsuciem! Szatani zachęcają swych przyjaciół, aby się z wami

spierali. Jeśli będziecie im posłuszni, to i wy staniecie się bałwochwalcami.

122. Czy ten, kto był martwy, a My daliśmy mu życie i światło, dzięki czemu może chodzić między ludźmi, jest podobny do tego, który znajduje się w ciemności i nie może z niej wyjść? Tak upiękkszane jest niewiernym to, co oni czynią.

123. I tak w każdym mieście największych grzeszników uczyniliśmy przywódcami, aby tam prowadzili knowania. Oni jednak knują tylko przeciwko swoim duszom i tego nie dostrzegają.

124. Kiedy przychodzi do nich znak, oni mówią: „My nie uwierzimy, dopóki nie otrzymamy tego, co otrzymali posłańcy Boga”. Bóg wie najlepiej, komu powierzyć Swoje przesłanie. Wkrótce tych, którzy zgrzeszyli, dosięgnie poniżenie przed Bogiem i surowa kara za ich knowania.

125. Kogo Bóg zechce prowadzić drogą prostą, tego pierś otworzy dla poddania się Jego woli. Kogo zaś zechce sprowadzić z drogi, tego pierś uczyni ciasną i skurczoną, jakby miał się wspinać do nieba. Tak czyni Bóg wstrętnymi tych, którzy nie wierzą.

126. To jest droga twego Pana, prosta. My wyjaśniamy dokładnie znaki ludziom, którzy pamiętają.

127. Dla nich będzie Dom Pokoju u ich Pana. On jest ich opiekunem za to, co czynili.

128. Tego dnia, kiedy On zbierze wszystkich: „O zgromadzenie dżinnów! Zbyt wiele wzięliście od ludzi”. Wówczas powiedzą ich przyjaciele spośród ludzi: „Panie nasz, korzystaliśmy z siebie wzajemnie, ale doszliśmy do kresu, który Ty nam wyznaczyłeś”. On powie: „Ogień będzie waszym schronieniem i pozostaniecie w nim na wieki, jeśli Bóg tak zechce”. Twój Pan jest Mądry, Wiedzący.

129. W ten sposób My odpłacamy jednym niesprawiedliwym przez drugich tym, co oni zarabiają.

130. O zgromadzenie dżinnów i ludzi! Czy nie przychodzili do was posłańcy spośród was samych, wyjaśniający wam Moje znaki i ostrzegający przed spotkaniem z tym waszym Dniem? Oni powiedzą: „My świadczymy przeciwko sobie samym”. Tak! Życie tego świata zwiódło ich i oni będą świadczyć przeciwko sobie samym, że są niewiernymi.

131. To nie jest tak, że twój Pan niszczy niesprawiedliwie miasta, których mieszkańcy nie byli ostrzeżeni.

132. Dla wszystkich są stopnie, stosownie do ich uczynków. Twój Pan jest świadomy tego, co oni czynią.

133. Twój Pan jest Bogaty, Miłosierny. Jeśli zechce, to zniszczy was i zastąpi, kimkolwiek zechce, podobnie jak uczynił was z potomstwa innych ludzi.

134. To, co zostało wam obiecane, z pewnością nastąpi. I nie możecie tego udaremnić.

135. Powiedz: „O ludu mój! Czyńcie, cokolwiek możecie – i ja też czynię. Niebawem dowiecie się, kto dostąpi siedziby życia ostatecznego. Zaprawdę, niesprawiedliwi nie osiągną powodzenia”.

136. Oni wydzielają Bogu część z tego, co dzięki Niemu wyrosło w obfitości z upraw i trzody, i mówią: „To jest dla Boga, a to dla naszych współtowarzyszy”. To, co jest wydzielone dla ich współtowarzyszy, nie dociera do Boga, ale to, co wydzielono dla Boga, dociera do ich współtowarzyszy. Jakże złe są ich ustalenia.

137. Tym sposobem ich współtowarzysze upiększają wielu bałwochwalcom zabijanie dzieci, aby doprowadzić ich do zniszczenia i spowodować zamieszanie w ich religii. Gdyby Bóg zechciał, to oni by tego nie czynili. Zostaw ich jednak z tym, co oni wymyślają.

138. I oni mówią, że takie i takie uprawy oraz trzody są zakazane, i że nikt nie może z nich jeść, poza tymi, którym pozwolimy, jak oni twierdzą. Mają też zwierzęta zakazane pod wierzch i juki oraz zwierzęta, nad którymi nie wymieniono imienia Boga. To są wymysły przeciwko Bogu. On odpłaci im za to, co oni wymyślają.

139. I mówią: „To, co znajduje się w łonach takich i takich zwierząt, jest dozwolone dla naszych mężczyzn, a zakazane dla naszych kobiet. Jeśli będzie martwe, wtedy wszyscy oni będą mieli w nim udział”. Niebawem On odpłaci im za to, co oni opisują. On jest Mądry, Wiedzący!

140. Zgubieni są ci, którzy zabijają swoje dzieci z głupoty i niewiedzy i zakazują jedzenia tego, co dał im Bóg, zmyślając przeciwko Bogu. Oni zbłądzili i nie są właściwie prowadzeni.

141. On jest Tym, który tworzy ogrody z winoroślą opartą i nieopartą na kracie, palmy daktylowe, posiewy o płodach różnorodnych w smaku, oliwki, granaty, podobne i niepodobne do siebie. Jedzcie z ich owoców, gdy dojrzeją i dawajcie potrzebującym co im należne w dniu zbiorów, ale nie bądźcie rozrzutni. Bóg nie kocha rozrzutnych.

142. Są wśród trzód takie, które noszą ciężary, i inne, przeznaczone na mięso. Jedzcie to, co dał wam Bóg, i nie podążajcie śladami szatana. On jest dla was wrogiem jawnym!

143. Osiem z trzód parami: z owiec dwie, z kóz dwie. Powiedz: „Czego On zakazał: dwóch samców czy dwóch samic? Czy tego, co noszą

w sobie łoża obu samic? Powiedzcie mi z pełną wiedzą, skoro jesteście prawdomówni”.

144. I spośród wielbłądów dwa, i spośród krów dwie. Powiedz: „Czego On zakazał: dwóch samców czy dwóch samic? Czy tego, co noszą w sobie łoża obu samic? Czy możecie poświadczyć, że Bóg wam to nakazał?”. Kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu i wprowadza w błąd ludzi bez wiedzy? Zaprawdę, Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych.

145. Powiedz: „Nie znajduję w tym, co zostało mi objawione, niczego zakazanego dla jedzącego, oprócz padliny lub krwi rozlanej, lub mięsa świni, które jest obrzydliwe, lub tego, co ubito, poświęcając komu innemu niż Bogu”. Kto jednak będzie zmuszony, bez celowego zamiaru, i nie powróci do tego, to twój Pan jest Przebaczający, Miłosiwy.

146. Tym zaś, którzy są żydami, zakazaliśmy wszelkich zwierząt mających pazury, a z krów i owiec zakazaliśmy tłuszczu, z wyjątkiem tego, który jest na ich grzbietach i w ich wnętrznościach, i tego, który jest zmieszany z kośćmi. Tak odpłaciliśmy im za ich nieposłuszeństwo. Zaprawdę, My jesteśmy prawdomówni.

147. Jeśli oni zarzucają ci kłamstwo, powiedz: „Wasz Pan jest władcą wszechogarniającego miłosierdzia, ale Jego gniew nie zostanie odwrócony od ludu występnego”.

148. Ci, którzy dodają Bogu współtowarzyszy, będą mówić: „Gdyby Bóg zechciał, to nie dodawalibyśmy Mu współtowarzyszy ani my, ani nasi ojcowie, i niczego byśmy nie zakazywali”. Podobnie twierdzili ich przodkowie, dopóki nie zakosztowali Naszej kary. Powiedz: „Czy macie jakąś wiedzę, abyście mogli ją nam pokazać? Wy podążacie tylko za przypuszczeniami i jedynie zmyślacie”.

149. Powiedz: „Do Boga należy argument rozstrzygający. Gdyby On zechciał, to poprowadziłby was wszystkich”.

150. Powiedz: „Przedstawcie waszych świadków, aby zaświadczyli, że Bóg tego zakazał!”. Jeśli oni zaświadczą, to nie zaświadcza razem z nimi i nie postępuj za namiętnościami tych, którzy uważają Nasze znaki za kłamstwo, nie wierzą w życie ostateczne i dodają równych swemu Panu”.

151. Powiedz: „Przyjdźcie, abym wyrecytował to, czego zakazał wam wasz Pan: nie dodawajcie Bogu niczego za współtowarzyszy, bądźcie dobrzy dla swoich rodziców, nie zabijajcie swoich dzieci z obawy przed biedą – My damy zaopatrzenie wam oraz im – nie zbliżajcie się do czynów haniebnych, zarówno jawnych, jak i ukrytych! Nie zabijaj-

cie nikogo, Bóg tego zakazał, chyba że zgodnie z prawem. To zostało wam nakazane, abyście rozumieli.

152. Nie zbliżajcie się do majątku sieroty, chyba że z dobrym zamiarem, dopóki nie osiągnie wieku dojrzałego. Dawajcie miarę i wagę sprawiedliwie. My nie obciążamy żadnej duszy ponad jej możliwości. Kiedy zaś mówicie, to mówcie sprawiedliwie, nawet jeśli dotyczy to waszego bliskiego krewnego, i dotrzymujcie przymierza z Bogiem! To zostało wam nakazane, abyście o tym pamiętali.

153. To jest Moja droga prosta. Idźcie nią i nie podążajcie innymi drogami, aby nie oddaliły was od Jego drogi. To zostało wam nakazane, abyście byli ostrożni!”

154. Niegdyś daliśmy Mojżeszowi Księgę jako dopełnienie Naszej przychylności dla tych, którzy czynią dobro, jako wyjaśnienie każdej rzeczy i jako przewodnictwo oraz miłosierdzie. Być może, oni uwierzą w spotkanie ze swoim Panem.

155. To jest Księga błogosławiona, którą zesłaliśmy. Idźcie za nią i bądźcie bogobojni, abyście dostąpili miłosierdzia.

156. Abyście nie mówili: „Księga była zesłana dwom ludom przed nami i nie wiedzieliśmy, czego się z niej nauczyli”,

157. abyście też nie mówili: „Gdyby Księga została nam zesłana, to bylibyśmy lepiej prowadzeni niż oni”. Teraz jednak otrzymaliście jasny znak od waszego Pana, przewodnictwo i miłosierdzie. Kto jest zatem bardziej niesprawiedliwy od tego, który uważa za kłamstwo znaki Boga i odwraca się od nich? Niebawem odpłacimy złą karą tym, którzy odwracają się od Naszych znaków.

158. Czy oni oczekują, że przyjdą do nich aniołowie albo że przyjdzie twój Pan, albo że przyjdą niektóre znaki twego Pana? W Dniu, gdy przyjdą niektóre znaki twego Pana, nikomu nie przyniesie korzyści to, że uwierzył w nie, jeśli nie uwierzył wcześniej ani nie zyskał prawości poprzez swoją wiarę. Powiedz: „Czekajcie, my również czekamy!”

159. Nie masz nic wspólnego z tymi, którzy podzielili swoją religię i stali się różnymi stronnictwami. Ich sprawa należy do Boga. On potem oznajmi to, co oni czynili.

160. Ten, kto przyjdzie z dobrym uczynkiem, otrzyma zań zapłatę dziesięciokrotną. Kto zaś przyjdzie ze złym czynem, otrzyma w zapłatę jedynie równowartość. I nikt nie zostanie pokrzywdzony.

161. Powiedz: „Pan mój poprowadził mnie ku drodze prostej, religii prawości, religii Abrahama, prawdziwie wierzącego. On nie był spośród bałwochalców”.

162. Powiedz: „Moja modlitwa, moje poświęcenie, moje życie i moja śmierć należą do Boga, Pana światów!

163. On nie ma żadnego współtowarzysza. To zostało mi nakazane i jestem pierwszym z tych, którzy poddali się Jego woli”.

164. Powiedz: „Czy miałbym zamiast Boga szukać innego Pana, skoro On jest Panem każdej rzeczy?”. Każda dusza zarabia tylko na siebie i niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej. Potem do waszego Pana powrócicie, a wtedy On oznajmi wam to, w czym się różniliście.

165. On jest tym, który uczynił was namiestnikami na ziemi i wywyższył niektórych z was stopniami nad innymi, aby doświadczyć was w tym, czym was obdarzył. Zaprawdę, twój Pan jest szybki w karaniu. Zaprawdę, On jest Przebaczający, Miłosiwy.

SURA 7. PRZEGRODY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, mim, sad.
2. Oto Księga zesłana ci, abyś ostrzegał przez nią – niech więc twoja pierś nie będzie ściśnięta – abyś przez nią ostrzegał i jako napomnienie dla wiernych.
3. Idźcie za tym, co zostało wam zesłane od waszego Pana i nie idźcie za innym, poza Nim, opiekunem. Jakże niewiele sobie przypominacie!
4. Ileż to miast już zniszczyliśmy! Nasza kara dosięgała je nocą lub podczas południowego odpoczynku.
5. Kiedy przyszła do nich Nasza kara, ich wołaniem były tylko słowa: „Zaprawdę, byliśmy niesprawiedliwi!”.
6. Wtedy My zapytamy tych, do których wysłaliśmy naszych posłańców, i zapytamy tych, których do nich wysłaliśmy.
7. Potem My opowiemy im z pełną wiedzą; przecież nie byliśmy nieobecni!
8. Waga tego Dnia będzie prawdą. Ci, których szale będą ciężkie, osiągną powodzenie.
9. Ci zaś, których szale będą lekkie, stracili swe dusze, ponieważ traktowali Nasze znaki niesprawiedliwie.
10. To My osiedliliśmy was na ziemi i zapewniliśmy wam na niej środki do życia. Jakże skąpe jest wasze podziękowanie!

11. Stworzyliśmy was, potem nadaliśmy wam kształt i powiedzieliśmy aniołom: „Pokłońcie się Adamowi!”. I oni się pokłonili, oprócz Iblisa. On nie był wśród tych, którzy padli na twarz.
12. Bóg powiedział: „Co powstrzymało cię od pokłonienia się, skoro ci nakazałem?”. Powiedział: „Jestem lepszy od niego: Ty stworzyłeś mnie z ognia, jego zaś z gliny”.
13. Powiedział: „Odejdź stąd! Nie bądź tutaj taki zarozumiały. Odejdź! Jesteś spośród poniżonych”.
14. Powiedział on: „Daj mi zwłokę do Dnia, w którym oni będą wskrzeszeni”.
15. Bóg powiedział: „Bądź wśród tych, którym dano zwłokę”.
16. Powiedział Iblis: „Za to, żeś mi przeszkodził, zasadzę się na nich na Twej drodze prostej,
17. Potem będę ich kusił z przodu i z tyłu, z prawa i z lewa, i w większości z nich nie znajdziesz wdzięczności”.
18. Bóg powiedział: „Odejdź stąd odrzucony! Tymi, którzy pójdą za tobą, Ja wypełnię Piekło.
19. O Adamie! Ty i twoja żona zamieszkajcie w Raju. Jedzcie wszystko, co zechcecie, ale nie zbliżajcie się do tego drzewa, abyście nie znaleźli się wśród niesprawiedliwych”.
20. Wtedy szatan skusił ich, że odkryje przed nimi to z ich nagości, co dotąd było przed nimi ukryte, i powiedział: „Wasz Pan zakazał wam tego drzewa, abyście nie stali się aniołami lub nieśmiertelnymi”.
21. I przysiągł im: „Jestem dla was dobrym doradcą”.
22. W ten sposób ich oszukał: gdy skosztowali z tego drzewa, ukazała się im ich nagość i zaczęli zaślaniać swe ciała rajsłkimi liśćmi. Pan zaś zawołał do nich: „Czy nie zakazałem wam tego drzewa i czy nie mówiłem wam, że szatan jest waszym jawnym wrogiem?”.
23. Oni powiedzieli: „Panie nasz, my skrzywdziliśmy samych siebie. Jeśli Ty nie wybaczysz nam i nie okażesz nam Twego miłosierdzia, to my z pewnością poniesiemy stratę”.
24. Bóg powiedział: „Odejdźcie, będąc sobie nawzajem wrogami! Na ziemi będziecie mieszkać i wasza własność do określonego czasu”.
25. Powiedział: „Na niej będziecie żyć, na niej umrzecie i z niej zostanieie wyprowadzeni”.
26. O synowie Adama! My zesłaliśmy wam odzież, aby okryła waszą nagość oraz aby was zdobiła. Szata pobożności jest jednak najlepsza. Takie są znaki Boga. Być może, będziecie o tym pamiętać.

27. O synowie Adama! Niechaj nie zwiedzie was szatan, jak zwiódł i wyprowadził waszych rodziców z Raju, pozbawiając ich odzienia, aby pokazać im ich nagość. On i jego zastępy obserwują was stamtąd, skąd wy ich nie widzicie. My uczyniliśmy szatanów opiekunami tych, którzy nie wierzą.

28. Kiedy oni dopuszczają się jakiejś niegodziwości, wtedy mówią: „Znaleźliśmy naszych ojców czyniących tak i Bóg nam to nakazał”. Powiedz: „Bóg nie nakazuje niegodziwości. Czy będziecie mówić o Bogu to, czego nie wiecie?”.

29. Powiedz: „Mój Pan nakazuje to, co właściwe. Zwracajcie ku Niemu twarze w każdym miejscu modlitwy i wzywajcie Go ze szczerym oddaniem! On stworzył was na początku i do Niego powrócicie.

30. Niektórych z was On poprowadził, inni znaleźli się w zbłądzeniu. Oni wzięli sobie szatanów za opiekunów zamiast Boga i myślą, że są prowadzeni drogą prostą.

31. O synowie Adama! Ubierajcie się pięknie do każdej modlitwy. Jedzcie i pijcie, ale nie trwońcie, albowiem Bóg nie kocha tych, którzy marnotrawią!

32. Powiedz: „Kto zakazał ozdób Boga, które On przygotował dla swoich sług, i rzeczy czystych z Jego zaopatrzenia?”. Powiedz: „One są dla tych, którzy uwierzyli w życie na tym świecie i będą należały do nich w Dniu Zmartwychwstania”. Tak wyjaśniamy dokładnie Nasze znaki ludziom, którzy pojmują.

33. Powiedz: „Pan mój zakazał czynów haniebnych popełnianych jawnie i skrycie, poczynań bezprawnych, dodawania Bogu za współtowarzyszy tego, czemu nie dał żadnej władzy, i mówienia o Bogu tego, czego nie wiecie”.

34. Każda społeczność ma swój określony czas. I kiedy nadchodzi jego kres, oni nie są w stanie opóźnić go ani przyspieszyć nawet o moment.

35. O synowie Adama! Kiedy przyjdą do was posłańcy spośród was samych, opowiadając wam Moje znaki, to ci, którzy będą pobożni i poprawią swoje życie, nie będą się bali i nie będą zasmuceni.

36. Ci natomiast, którzy uznają Nasze znaki za kłamstwo i odwracają się od nich z wyższością, będą towarzyszami ognia, gdzie pozostaną na wieki.

37. Kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, który wymyśla kłamstwa przeciwko Bogu lub uważa Jego znaki za kłamstwo? Tacy dostaną swój udział zgodnie z tym, co zapisano w Księdze. Kiedy przyjdą do nich Nasi posłańcy, aby zabrać ich dusze, zapytają: „Gdzie są ci, któ-

rym oddawaliście cześć poza Bogiem?”. Oni powiedzą: „Opuścili nas”. W ten sposób zaświadczą przeciwko samym sobie, że byli niewiernymi.

38. I powie On: „Wejdziecie w ogień pomiędzy społeczności dzinnów i ludzi, które przeminęły już przed wami”. Ilekroć wchodzi weń nowa społeczność, to przeklina swą siostrzaną społeczność, a gdy zbiorą się tam wszystkie, to ostatnia będzie mówić o pierwszej: „Panie nasz, oni to wprowadzili nas w zbłądzenie, podwój więc im karę ognia!”. Bóg powie: „Każdemu dostanie się w dwójnasób, ale wy nie wiecie”.

39. I powiedzą pierwsi do ostatnich: „Nie macie nad nami żadnej przewagi, zakosztujcie zatem kary za to, coście czynili!”.

40. Przed tymi, którzy uważają Nasze znaki za kłamstwo i odwracają się od nich z wyższością, nie otworzą się bramy niebios i nie wejdą oni do Raju, dopóki wielbłąd nie przejdzie przez ucho igielne. Taka jest nasza nagroda dla grzeszników!

41. Dla nich ogień będzie posłaniem i przykryciem. Taka jest nasza zapłata dla niesprawiedliwych!

42. Ci, którzy wierzą zaś i czynią dobro – a nie obciążamy żadnej duszy ponad jej możliwości – będą mieszkańcami Raju, gdzie zamieszkają na wieczność.

43. My usuniemy z ich piersi wszelką urazę. Pod nimi będą płynąć strumienie, a oni powiedzą: „Chwała Bogu, który nas tutaj przypro-wadził! Nie znaleźlibyśmy właściwej drogi bez przewodnictwa Boga. Niewątpliwie posłańcy naszego Pana przyszli z prawdą”. I usłyszą: „Oto Raj, który dano wam w dziedzictwo za to, coście czynili”.

44. Mieszkańcy Raju zawołają do towarzyszy ognia: „My przekonaliśmy się, że obietnice naszego Pana są prawdziwe. Czy wy także przekonaliście się, że obietnice waszego Pana są prawdziwe?”. Oni powiedzą: „Tak”. Wtedy ogłosi wzywający wśród nich: „Przekleństwo Boga na niesprawiedliwych,

45. którzy odwracają ludzi od drogi Boga i chcą ją wykrzywić, i nie wierzą w życie ostateczne!”.

46. Pomiedzy nimi będzie zasłona, a na przegrodach ludzie, którzy rozpoznają każdego po jego znamionach. Oni zawołają do mieszkańców Raju: „Pokój wam!”. Nie wchodzi jednak do niego, ale bardzo tego pragną.

47. Kiedy zaś ich wzrok skieruje się na towarzyszy ognia, oni powiedzą: „Panie nasz, nie umieszczaj nas razem z ludźmi niesprawiedliwy-mi!”.

48. Ludzie na przegrodach będą wołać do pewnych ludzi, których rozpoznają po ich znamionach: „Nie pomogło wam to, coście zgromadzili, ani to, czym się pyszniliście!”.

49. Czy nie są to ci, którym przysięgaliście, że Bóg nie obdarzy ich Swoim miłosierdziem? „Wejdźcie do Raju. Nie będziecie się obawiać i nie będziecie się smucić”.

50. A towarzysze ognia będą wołać do mieszkańców Raju: „Wylejcie na nas trochę wody lub cokolwiek z tego, w co zaopatrzył was Bóg”. Oni odpowiedzą: „Jednego i drugiego Bóg zakazał niewiernym,

51. tym, którzy traktowali swoją religię jak grę i zabawę i których zwiodło życie tego świata. Tego Dnia My zapomnimy o nich, jak oni zapomnieli o spotkaniu z tym Dniem i jak odrzucali Nasze znaki”.

52. My przyszliśmy do nich z Księgą, którą wyjaśniliśmy dokładnie, opierając się na wiedzy, jako przewodnictwo i miłosierdzie dla wszystkich, którzy wierzą.

53. Czy oni oczekują jedynie wyjaśnienia? W Dniu, gdy zostanie ona wyjaśniona, ci, którzy wcześniej o niej zapomnieli, powiedzą: „Posłańcy naszego Pana przychodzili z prawdą. Czy mamy teraz orędowników, którzy wstawią się za nami? Albo czy moglibyśmy powrócić, aby postępować inaczej, niż czyniliśmy poprzednio?”. Oni sami stracili swoje dusze i opuściło ich to, co wymyślali.

54. Zaprawdę, waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię w ciągu sześciu dni, a potem zasiadł na Tronie. On ogarnia nocą dzień, nieprzerwanie za nią podążający. I słońce, i księżyc, i gwiazdy podporządkowane są Jego władzy. Czy nie do Niego należy stworzenie i rozkazywanie? Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów!

55. Wzywajcie waszego Pana z pokorą i w skrytości. On nie kocha ludzi przekraczających granice.

56. Nie szercie zgorzsenia na ziemi po jej uporządkowaniu. Wzywajcie Go z bojaźnią i nadzieją, bowiem miłosierdzie Boga jest blisko tych, którzy czynią dobro.

57. On jest tym, który posyła wiatry jako dobre zwiastuny Swego miłosierdzia. Kiedy zaś dźwigają ciężkie chmury, My prowadzimy je nad martwą krainę i zsyłamy z nich wodę, dzięki której wyprowadzamy owoce wszelkiego rodzaju. I tak wyprowadzimy martwych. Być może, sobie to przypomnicie!

58. W dobrym kraju rośliny wyrastają obficie za pozwoleniem jego Pana, a w złym rosną skąpo. W ten sposób wyjaśniamy Nasze znaki tym, którzy są wdzięczni.

59. Niegdyś wysłaliśmy Noego do jego ludu. On powiedział: „O ludu mój! Czciecie Boga! Nie macie innego boga oprócz Niego! Boję się dla was kary Dnia Wielkiego”.

60. Starszyzna jego ludu powiedziała: „Widzimy, żeś pograżył się w jawnym błędzie!”.

61. On powiedział: „O ludu mój! Nie pograżyłem się! Jestem posłańcem Pana światów!

62. Ja przekazuję wam przesłanie mego Pana i daję wam szczerą radę. Wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.

63. Czyżbyście dziwili się, że przyszło do was napomnienie od waszego Pana za pośrednictwem człowieka spośród was, aby was ostrzegł i abyście byli bogobojni? Być może, dostąpicie Jego miłosierdzia”.

64. Oni jednak uznali go za kłamcę. My zaś uratowaliśmy jego i tych, którzy byli z nim na statku, a potopiliśmy tych, którzy uznali Nasze znaki za kłamstwo. Oni bowiem byli ludem ślepym.

65. Do ludu Ad wysłaliśmy ich brata, Huda. On powiedział: „O ludu mój! Czciecie Boga! Nie macie innego boga oprócz Niego! Czy nie będziecie bogobojni?”.

66. Starszyzna jego ludu, która nie uwierzyła, powiedziała: „My widzimy, że oszalałeś i uważamy cię za kłamcę”.

67. On powiedział: „O ludu mój! Nie ma we mnie szaleństwa, jestem posłańcem Pana światów.

68. Przekazuję wam przesłanie mego Pana. Jestem dla was doradcą godnym zaufania.

69. Czyżbyście dziwili się, że przyszło do was napomnienie od waszego Pana za pośrednictwem człowieka spośród was, aby was ostrzegł? Przypomnijcie sobie, jak On uczynił was następcami ludu Noego i dał wam najlepsze postawy. Przypomnijcie sobie dobrodziejstwa Boga. Być może osiągniecie powodzenie”.

70. Oni powiedzieli: „Przyszedłeś do nas, abyśmy oddawali cześć Bogu Jedynemu i wyrzekli się tego, co czcili nasi ojcowie? Przynieś nam więc to, czym nam grozisz, jeśli jesteś spośród prawdomównych!”.

71. Powiedział: „Spadła na was kara i gniew od waszego Pana. Chcecie spierać się ze mną o imiona, które wymyśliliście sobie wy i wasi ojcowie, a którym Bóg nie zesłał żadnej władzy? Czekaćcie zatem! I ja jestem z wami wśród czekających”.

72. Przez Nasze miłosierdzie uratowaliśmy jego i tych, którzy byli razem z nim. Zgubiliśmy zaś tych, którzy Nasze znaki uznali za kłamstwo i nie byli wierzącymi.

73. Do ludu Samud posłaliśmy ich brata, Saliha. On powiedział: „O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie macie innego boga oprócz Niego! Teraz przyszedł do was jasny dowód od waszego Pana. Ta oto wielbłądzica Boga jest dla was znakiem. Pozwólcie jej paść się na ziemi Boga i nie czynicie jej nic złego, aby nie pochwyliła was kara bolesna!”.

74. Przypomnijcie sobie, jak On uczynił was następcami po ludzie Ad i dał mieszkanie na ziemi. Wznosicie sobie zamki na jej równinach i drążycie siedziby w górach. Wspominajcie więc dobrodziejstwa Boga i nie czynicie zła, szerząc na ziemi zgorzenie.

75. Powiedziała wywyższająca się starszyna jego ludu, do tych spośród nich, których poniżali, gdyż byli wierzący: „Skąd wiecie, że Salih został wysłany przez swego Pana?”. Oni powiedzieli: „My wierzymy w to, co zostało nam zesłane”.

76. Powiedzieli ci, którzy się wywyższali: „My nie wierzymy w to, w co wy wierzycie!”.

77. Potem okaleczyli wielbłądzącę i z pogardą sprzeciwili się rozkazowi swego Pana, mówiąc: „O Salihu! Sprowadź na nas to, czym nam grozisz, jeśli jesteś jednym z posłańców”.

78. I pochwyliło ich trzęsienie ziemi i rankiem leżeli w swych domach twarzami do ziemi.

79. Wówczas odwrócił się od nich i powiedział: „O ludu mój! Przekazałem wam przesłanie mego Pana i dałem wam dobrą radę, wy jednak nie miłujecie dobrze doradzających”.

80. I posłaliśmy Lota, który powiedział do swego ludu: „Czy będziecie popełniać takie obrzydliwości, jakich przed wami nie dopuścił się żaden ze światów?”

81. Kierujecie swe pożądanie do mężczyzn zamiast do kobiet. Nie! Wy jesteście ludźmi, którzy przekraczają wszelkie granice”.

82. Odpowiedzią jego ludu były tylko słowa: „Wygońcie ich z naszego miasta, ponieważ są to ludzie, którzy chcą być czysti”.

83. I ocaliliśmy jego i jego rodzinę, poza jego żoną. Ona była wśród tych, którzy zostali w tyle.

84. I zesłaliśmy na nich deszcz ognia i siarki: spójrz, jaki był koniec grzeszników!

85. I do ludu Madianu posłaliśmy ich brata, Szuajba. On powiedział: „O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie macie innego boga oprócz Niego! Teraz przyszedł do was jasny dowód od waszego Pana. Dawajcie zawsze pełną miarę i wagę, nie pozbawiajcie ludzi rzeczy, które są ich własnością i nie szerzcie zgorzenia na ziemi po jej uporządkowaniu. To będzie najlepsze dla was, jeśli jesteście wierzący!”

86. Nie zasadzajcie się na ścieżkach, próbując przestraszyć i zawrócić z drogi Boga tych, którzy w Niego uwierzyli, starając się ją wykrzywić. Przypomnijcie sobie, jak niewielu was było, a On was pomnożył. Popatrzcie też, jaki był koniec tych, którzy szerzyli zgorzenie.

87. Jeśli część z was uwierzyła w to, z czym zostałem posłany, a część nie uwierzyła, to bądźcie cierpliwi dotąd, aż Bóg rozsądzi między wami. On jest najlepszym z sędziów”.

88. Powiedziała wywyższająca się starszyzna z jego ludu: „O Szuajbiel! Wygnamy z naszego miasta ciebie i tych, którzy uwierzyli razem z tobą albo powrócisz do naszej religii”. On powiedział: „Nawet jeśli jej nienawidzimy?”

89. Wymyślilibyśmy kłamstwo przeciwko Bogu, gdybyśmy powrócili na waszą drogę, po tym, jak Bóg nas od niej wybawił. Nie powrócimy na nią, chyba że zechce tego Bóg, nasz Pan. Nasz Pan ogarnia każdą rzecz Swoją wiedzą i w Bogu pokładamy swe zaufanie! Panie nasz, rozsądź między nami i naszym ludem zgodnie z prawdą. Tyś jest najlepszym z rozsądzących”.

90. Starszyzna z jego ludu, która nie wierzyła, powiedziała: „Jeśli pójdziecie za Szuajbem, wtedy z pewnością poniesiecie stratę!”.

91. I pochwytiło ich trzęsienie ziemi i rankiem leżeli w swych domach twarzami do ziemi

92. ci, którzy Szuajba uważali za kłamcę. Zniknęli, jakby nigdy nawet tam nie mieszkali. Ci, którzy uważali go za kłamcę, ponieśli stratę!

93. Tak odwrócił się Szuajb od nich i powiedział: „O ludu mój! Przekazałem wam przesłanie mojego Pana i dałem wam dobrą radę. Dlaczegoż miałbym rozpaczać nad ludem niewiernym?”.

94. Nie posyłaliśmy nigdy posłańca do żadnego miasta, zanim nie doświadczalibyśmy jego mieszkańców cierpieniem i nieszczęściem, aby mogli nauczyć się pokory.

95. Następnie zamieniliśmy zło na dobro, aż się wzmocnili i powiedzieli: „I naszych ojców dosięgały dni biedy i dostatku”. Wtedy My pochwyciliśmy ich znienacka, gdy wcale się tego nie spodziewali.

96. Gdyby mieszkańcy tych miast uwierzyli i byli bogobojni, My otworzylibyśmy dla nich błogosławieństwo nieba i ziemi. Oni jednak uważali, że to kłamstwo, więc pochwyciliśmy ich za to, co oni zarobili.

97. Czyżby mieszkańcy tych miast byli pewni, że Nasz gniew nie przyjdzie do nich nocą, gdy śpią?

98. Czyżby mieszkańcy tych miast byli pewni, że Nasz gniew nie przyjdzie do nich podczas dnia jasnego, gdy się zabawiają?

99. Czyżby oni uwierzyli, że są zabezpieczeni przed przebiegłością Boga? Zabezpieczeni przed przebiegłością Boga są jedynie ludzie, którzy ponieśli stratę.

100. Czy ci, którzy odziedziczyli ziemię po jej poprzednich mieszkańcach, nie pojmują, że gdybyśmy chcieli, to moglibyśmy ukarać ich za ich grzechy i zapieczętować ich serca, że nawet by nie słyszeli?

101. Takie były miasta, o których opowieści ci przekazujemy. Przychodzili do nich posłańcy z jasnymi dowodami, ale oni nie uwierzyli w to, co wcześniej uważali za kłamstwo. I tak Bóg zapieczętował serca niewiernych.

102. W większości z nich nie znaleźliśmy wierności przymierzu. Przeciwnie, okazało się, że większość z nich to ludzie wiarołomni.

103. Potem, po nich, posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami do Faraona i jego starszyny. Oni jednak byli wobec nich niesprawiedliwi. Zobacz, jaki był koniec tych, którzy szerzyli zgorszenie!

104. Mojżesz powiedział: „O Faraonie! Wiedz, że jestem posłańcem od Pana światów,

105. który ma obowiązek mówić o Bogu jedynie prawdę. Przyszedłem do was z jasnym znakiem od waszego Pana. Niechaj odejdą ze mną synowie Izraela”.

106. Faraon powiedział: „Jeśli przyszedłeś ze znakiem, to pokaż go, jeśli jesteś prawdomówny!”.

107. Mojżesz rzucił wówczas swoją laskę i naraz stała się ona wężem oczywistym.

108. Potem wyciągnął swoją rękę i naraz stała się ona biała dla patrzących.

109. I powiedziała starszyna ludu Faraona: „To jest jakiś uczony czarownik”.

110. „On chce wygnać was z waszej ziemi. Cóż więc radzicie?”.

111. Oni powiedzieli: „Przytrzymaj jego i jego brata i roześlij po miastach gońców,

112. aby przyprowadzili do ciebie wszystkich uczonych czarowników”.

113. Czarownicy przyszli do Faraona i powiedzieli: „Czy otrzymamy nagrodę, jeśli będziemy zwycięzcami?”.

114. Powiedział: „Tak, i będziecie wśród bliskich mnie”.

115. Oni powiedzieli: „O Mojżeszu! Czy ty rzucisz, czy my mamy rzucać?”.

116. On powiedział: „Rzucajcie”. A kiedy oni rzucili, to zaczarowali ludziom oczy i napełnili ich przerażeniem, i dokonali wielkiego czarodziejstwa.

117. I My objawiliśmy Mojżeszowi: „Rzuć swoją laskę!”. I oto połknęła ona wszystko, co oni wyczarowali.

118. Tak objawiła się prawda i wszystko, co oni czynili, okazało się fałszem.

119. Zostali tam pokonani i odwrócili się poniżej.

120. I padli czarownicy twarzami na ziemię w pokłonie,

121. mówiąc: „Uwierzyliśmy w Pana światów,

122. Pana Mojżesza i Aarona!”.

123. Faraon powiedział: „Uwierzyliście w Niego, zanim wam pozwoliłem? Zaprawdę, to jest podstęp, który zaplanowaliście w tym mieście, aby wyprowadzić z niego mieszkańców! Niebawem się dowiecie!

124. Każę odrąbać wasze ręce i nogi naprzemianlegle i wszyscy zostaniecie ukrzyżowani!”.

125. Oni powiedzieli: „My powrócimy do naszego Pana.

126. Ty mścisz się na nas za to, że uwierzyliśmy w znaki naszego Pana, gdy one do nas przyszły. Panie nasz! Napełnij nas cierpliwością, abyśmy umarli jako poddani Twej woli”.

127. Starszyzna z ludu Faraona powiedziała: „Poniechasz Mojżesza i jego lud, aby szerzyli zgorzenie na ziemi i opuścili ciebie oraz twoich bogów?”. On powiedział: „Zabijemy ich synów i pozostawimy przy życiu ich kobiety. My mamy nad nimi przewagę!”.

128. Mojżesz powiedział do swego ludu: „Proście Boga o pomoc i bądźcie cierpliwi, wszakże ziemia należy do Boga. On daje ją w dziedzictwo temu, komu zechce ze Swoich sług. Koniec należy do bogobojnych”.

129. Oni powiedzieli: „Cierpieliśmy już przed twoim przyjściem i po tym, gdy przyszedłeś do nas”. On powiedział: „Możliwe, że wasz Pan zniszczy waszych nieprzyjaciół i uczyni was następcami na ziemi, aby zobaczyć, jak postępujecie”.

130. I ukaraliśmy ród Faraona latami nieurodzaju i brakiem zbiorów. Być może, oni się opamiętają!

131. Kiedy jednak przyszło do nich dobro, oni powiedzieli: „To jest dla nas!”. A kiedy dosięgło ich zło, wtedy przypisywali je wróżbom związanym z Mojżeszem oraz jego ludźmi. Jednak ich los wyznaczony był przez Boga, ale większość z nich nie wiedziała.

132. Oni powiedzieli: „Jakikolwiek przyniósłbyś znak, aby nim nas oczarować, my nigdy ci nie uwierzymy”.

133. I wtedy zesłaliśmy na nich potop, szarańczę i wszy, żaby i krew jako znaki połączone. Oni jednak trwali w pysze i byli ludem występny.

134. A kiedy spadła na nich plaga, oni powiedzieli: „O Mojżeszu! Zwróć się za nas do twego Pana, przez wzgląd na Jego przymierze

z tobą! Jeśli odsuniesz od nas tę plagę, to my z pewnością ci uwierzemy i odeślemy z tobą synów Izraela”.

135. Kiedy odsunęliśmy od nich plagę do określonego terminu, który musieli dotrzymać, oni zaraz złamali swoje słowo.

136. Wtedy zemściliśmy się na nich: potopiliśmy ich w morzu za to, że uznali za kłamstwo Nasze znaki i nie zważali na nie.

137. A ludowi, który był poniżony, daliśmy w dziedzictwo wschody i zachody ziemi, którą pobłogosławiliśmy. I spełniło się piękne słowo twego Pana, dane synom Izraela za to, że byli cierpliwi. I zniszczyliśmy doszczętnie to, co zbudował Faraon i jego lud oraz to, co wzniesli.

138. Przeprowadziliśmy synów Izraela przez morze, a potem przyszli oni do ludu, który oddawał cześć swoim bożkom i powiedzieli: „O Mojżeszu! Zrób dla nas boga podobnego do ich bożków”. On powiedział: „Zaprawdę, jesteście ludem nieświadomym.

139. To, czemu oni się poddali, będzie zniszczone i daremne jest wszystko, co oni czynią”.

140. On powiedział: „Czyżbym miał szukać dla was boga innego niż Bóg, który wyniósł was ponad światy?”.

141. My ocaliliśmy was przed ludźmi Faraona, którzy poddawali was najgorszym karom, zabijali waszych synów i pozostawiali przy życiu wasze kobiety. Było to dla was wielkie doświadczenie od waszego Pana.

142. Obiecaliśmy Mojżeszowi trzydzieści nocy i dodaliśmy do tego jeszcze dziesięć. W ten sposób czas wyznaczony przez jego Pana wynosił czterdzieści nocy. Mojżesz powiedział do swego brata, Aarona: „Zajmij moje miejsce wśród mojego ludu, czyń dobrze i nie idź drogą tych, którzy szerzą zgorzenie”.

143. A kiedy Mojżesz przyszedł w wyznaczonym przez Nas czasie i jego Pan przemówił doń, Mojżesz powiedział: „Panie mój, ukaż mi się, abym mógł Cię zobaczyć!”. Bóg powiedział: „Nie możesz mnie zobaczyć, ale spójrz na tę górę: jeśli ustoi na swoim miejscu, wtedy Mnie zobaczysz”. Gdy Pan objawił się na górze, stał ją na proch, a Mojżesz padł niczym rażony piorunem. Kiedy przyszedł do siebie, powiedział: „Chwała Ci, Panie! Zwracam się ku Tobie z pokorą i jestem pierwszym z wierzących!”.

144. Bóg powiedział: „O Mojżeszu! Wybrałem cię ponad wszystkich ludzi do głoszenia Mego przesłania i Mego słowa. Weź więc to, co ci daję i bądź spośród tych, którzy są wdzięczni”.

145. My zapisaliśmy dla niego na Tablicach wszelkie napomnienia i wyjaśnienia każdej rzeczy i powiedzieliśmy: „Weź i trzymaj się ich mocno,

i nakaz swemu ludowi trzymać się mocno tego, co w nich najlepsze. Wkrótce pokażę wam siedzibę występnych!”.

146.Odsunę od Moich znaków tych, którzy wywyższają się na ziemi bez jakiegokolwiek prawa! Nawet jeśli oni zobaczą jakikolwiek znak, to w niego nie wierzą; jeśli zobaczą drogę prawości, to nie wybiorą jej za swoją drogę; jeśli jednak zobaczą drogę błędu, to będzie droga, którą wybiorą. Oni bowiem uznali Nasze znaki za kłamstwo i nie zważali na nie.

147.Daremne są działania tych, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki i spotkanie z życiem ostatecznym. Czyżby miało być im odpłacone za cokolwiek innego niż to, co czynili?

148.Lud Mojżesza po jego odejściu zrobił sobie ze swoich ozdób cielca, który jakoby muczał. Czyżby oni nie widzieli, że on nie odzywał się do nich ani nie wskazywał im drogi? Wzięli go sobie i stali się niesprawiedliwi.

149.A kiedy opamiętali się i załamali ręce, zobaczyli, że zabłądzili i powiedzieli: „Jeśli nasz Pan nie zmiłuje się nad nami i nie przebaczy nam, to z pewnością będziemy wśród stratnych!”.

150.I kiedy Mojżesz powrócił do swego ludu zagniewany i zmartwiony, powiedział: „Jakże złe jest to, coście uczynili pod moją nieobecność. Czy chcecie przyspieszyć rozkaz waszego Pana?”. I rzucił Tablice, i pochwycił swego brata za głowę, przyciągając go do siebie. Powiedział: „O synu mojej matki! Lud mnie zlekceważył i gotów był mnie zabić. Nie pozwól, aby wrogowie cieszyli się z mego nieszczęścia i nie umieszczaj mnie wśród ludzi niesprawiedliwych!”.

151.Powiedział: „Panie mój! Przebacz mnie i mojemu bratu i przyjmij nas do Swego miłosierdzia. Tyś jest najmiłosierniejszy z miłosiernych!”.

152.Zaprawdę, tych, którzy wzięli sobie cielca, dosięgnie gniew ich Pana i poniżenie w życiu tego świata! Tak odpłacamy tym, którzy wymyślają kłamstwa!

153.Dla tych zaś, którzy czynili zło, ale potem żalowali i uwierzyli, za prawdę, twój Pan jest Przebaczący, Miłosiwy!

154.Kiedy uspokoił się gniew Mojżesza, wziął Tablice, na których zapisane było przewodnictwo i miłosierdzie dla tych, którzy boją się swego Pana.

155.I wybrał Mojżesz siedemdziesięciu mężów ze swego ludu na wyznaczony przez Nas czas. A kiedy pochwyciło ich trzęsienie ziemi, Mojżesz powiedział: „O Panie! Gdybyś chciał, to zniszczyłbyś ich wcześniej, a mnie razem z nimi. Czyżbyś chciał zniszczyć nas za to, co zrobili głupcy spośród nas? To tylko Twoja próba, którą sprowadzasz z dro-

gi, kogo zechcesz, i prowadzisz drogą, kogo zechcesz. Tyś jest naszym opiekunem: przebacz nam i zmiłuj się nad nami. Tyś jest najlepszym z przebaczących!

156. Zapisz dla nas to, co dobre w życiu tego świata i w życiu ostatecznym. My zwróciliśmy się ku Tobie!”. Powiedział: „Dotygam Moją karą, kogo zechcę, a miłosierdzie Moje obejmuje każdą rzecz. Zapiszę je tym, którzy są bogobojni, płacą ustalony podatek i którzy wierzą w Nasze znaki;

157. którzy idą za Wysłannikiem, prorokiem niepiśmiennym, którego znajdują wspomnianego w Torze i Ewangelii, który nakazuje to, co jest dozwolone, a zakazuje tego, co niedozwolone. On zezwala im na rzeczy dobre, a zabrania rzeczy złych; on zdejmuje z nich brzemię i jarzmo, które na nich ciążyły. Ci, którzy wierzą w niego, którzy szanują go i wspierają, i postępują za światłem, które zostało z nim posłane – to są ci, którzy osiągną powodzenie!”.

158. Powiedz: „O ludzie! Jestem Wysłannikiem Boga do was wszystkich, Tego, do którego należy panowanie nad niebiosami i ziemią. Nie ma boga oprócz Niego! On daje życie i daje śmierć. Wierźcie zatem w Boga i w Jego Wysłannika, proroka niepiśmiennego, który wierzy w Boga i Jego słowa. Idźcie za nim, być może, będziecie prowadzeni właściwą drogą!”.

159. Była wśród ludu Mojżesza społeczność, która kierowała się prawdą i ją ustanawiała.

160. My podzieliliśmy ich na dwanaście plemion – narodów. I natchnęliśmy Mojżesza, gdy jego lud prosił go o wodę: „Uderz swoją laską o skałę!”. Wytrysnęło z niej dwanaście źródeł i każde plemię poznało swoje miejsce do picia. I daliśmy im chmury ocieniające, i zesłaliśmy na nich mannę i przepiórki: „Pożywiajcie się dobrymi rzeczami, w które was zaopatrzyliśmy!”. Oni nie wyrządzili Nam krzywdy, ale sami sobie uczynili krzywdę.

161. Powiedziano im tak: „Zamieszkajcie w tym mieście, jedźcie tam, co chcecie, i mówcie: «Przebacz nam!». Wejdźcie w bramę i padnijcie na twarz, a My przebaczymy wam wasze grzechy. I powiększymy udział tym, którzy czynią dobro”.

162. A ludzie występni spośród nich zamienili słowo, które było im dane, na inne. I zesłaliśmy na nich plagę z nieba za to, że byli niesprawiedliwi.

163. I zapytaj ich o miasto położone nieopodal morza. Oni naruszali sobotę, gdy tego dnia przyplływały ich ryby, ale w dniu, gdy nie mieli

soboty, one nie przyływały. Tak doświadczamy tych, którzy są ludem występny!”

164.Jedna społeczność spośród nich powiedziała: „Dlaczego napominacie ludzi, których Bóg i tak zniszczy lub ukarze karą okrutną?”. Oni powiedzieli: „To dla usprawiedliwienia przed waszym Panem. Być może, oni staną się bogobojni”.

165.A kiedy oni zapomnieli o tym, co im przypominano, My uratowaliśmy tych, którzy zakazywali zła, zaś niesprawiedliwych pochwyciliśmy karą surową za to, że byli bezbożnikami.

166.Kiedy w swym zadufaniu przekroczyli wszelkie zakazy, powiedzieliśmy im: „Bądźcie małpami wzgardzonymi!”.

167.I obwieścił twój Pan, że wyśle przeciwko nim tych, którzy aż do Dnia Zmartwychwstania będą ich nękać najgorszymi mękami. Twój Pan jest szybki w karaniu i jest także Przebaczący, Miłościwy!

168.I rozdzieliliśmy ich na ziemi narodami. Są wśród nich sprawiedliwe i są całkiem odmienne. My doświadczaliśmy je powodzeniem i przeciwnościami, aby się nawróciły.

169.Przyszli po nich następcy, którzy odziedziczyli Księgę. Oni wybierają tylko marność tego świata i mówią: „Będzie nam wybaczone!”. I jeśli przyjdzie do nich podobna marność, pochwycą i ją. Czyżby nie zostało od nich wzięte przymierze Księgi, że będą mówić o Bogu tylko prawdę? A przecież oni studiowali, co w niej było. Dom ostateczny jest lepszy dla ludzi bogobojnych. Czyż tego nie rozumiecie?

170.Ci natomiast, którzy trzymają się mocno Księgi i odprawiają modlitwy: My nie zgubimy nagrody dla tych, którzy starają się o poprawę!

171.I oto, gdy wynieśliśmy nad nimi górę niczym baldachim, oni myśleli, że na nich spadnie. „Trzymajcie się mocno tego, co wam daliśmy, i pamiętajcie, co tam jest. Być może, wy będziecie bogobojni!”.

172.I oto twój Pan wziął potomstwo z lędźwi synów Adama, aby dali świadectwo samym sobie: „Czyż Ja nie jestem waszym Panem?”. Oni powiedzieli: „Tak, poświadczamy”, abyście nie mówili w Dniu Zmartwychwstania: „Nie byliśmy tego świadomi”.

173.Albo żebyście nie powiedzieli: „Nasi ojcowie byli wcześniej bałwochwalcami, a my jesteśmy ich potomkami. Czyżbyś chciał zgubić nas za to, co czynili ci, którzy poszli za fałszem?”.

174.W ten sposób wyjaśniamy dokładnie znaki. Być może, oni powrócą.

175.Przytocz im opowieść o tym, któremu daliśmy Nasze znaki, ale on przeszedł obok nich. I poszedł za nim szatan i on znalazł się wśród błędzących.

176. Gdybyśmy chcieli, to byśmy go wywyższyli, ale on pochylił się ku ziemi i poszedł za swoją namiętnością. Podobny jest do psa: jeśli rzucisz się na niego, warczy z wystawionym jęczorem, a jeśli go zostawisz, także warczy z wystawionym jęczorem. To jest przypowieść o ludziach, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki. Opowiedz im tę historię, być może, oni się zastanowią.

177. Jakże złym przykładem są ci, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki! Oni sami sobie wyrządzili krzywdę.

178. Kogo Bóg prowadzi, ten jest właściwie prowadzony, a kogo On wprowadzi w zbłądzenie, ten będzie wśród przegranych.

179. My wezwiemy do Piekła wielu dzinnów i ludzi: oni mają serca, którymi nie pojmują, mają oni oczy, którymi nie widzą, mają oni uszy, którymi nie słyszą. Oni są niczym bydłęta, a nawet jeszcze bardziej zabląkani, są bowiem niedbali.

180. Do Boga należą imiona najpiękniejsze: wzywajcie Go nimi i pozostawcie tych, którzy bluźnią Jego imionom. Niebawem będzie im odpłacone za to, co czynią!

181. Wśród tych, których stworzyliśmy, jest społeczność, która kieruje się prawdą i według niej zaprowadza sprawiedliwość.

182. Tych natomiast, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki, poprowadzimy do upadku, że nawet nie będą o tym wiedzieć.

183. Ja daję im zwłokę, Mój plan jest bowiem pewny.

184. Czy oni się nie zastanawiają? Ich towarzysz nie jest ogarnięty szaleństwem. On jest tylko jawnym ostrzegającym!

185. Czy oni nie dostrzegają niczego w królestwie niebios i ziemi i we wszystkim, co stworzył Bóg? Być może, zbliża się już ich termin. W jakież więc po tym opowiadanie oni uwierzą?

186. Kogo Bóg wprowadzi w zbłądzenie, ten nie będzie miał przewodnika. On sprawi, że będą bląkali się na oślep.

187. Oni będą pytać cię o Godzinę: kiedy ona nastąpi? Powiedz: „Wiedza o niej jest u mojego Pana. Tylko On ujawni ją we właściwym czasie. Cięży ona na niebiosach i na ziemi i przyjdzie do was nieoczekiwanie”. Oni będą cię pytać, jakbyś był o niej powiadomiony. Powiedz: „Wiedza o niej jest tylko u Boga, ale większość ludzi nie wie”.

188. Powiedz: „Nie jestem władny poczynić samemu sobie ani korzyści, ani szkody, jeśli Bóg tego nie zechce. Gdybym znał niewidzialne, to pomnożyłbym dla siebie wszelkie dobro i nie dotknęłoby mnie żadne zło. Ja jestem tylko ostrzegającym i zwiastunem dla ludzi, którzy wierzą”.

189. On jest tym, który stworzył was z jednej istoty i uczynił z niej małżonkę, abyście wzajemnie się wspierali. Kiedy on ją posiadł, ona zaczęła nosić niewielkie brzemię i chodziła z nim. Kiedy stała się ociężała, oboje zwrócili się do Boga, swego Pana: „Jeśli Ty dasz nam sprawiedliwego, to my z pewnością będziemy wdzięczni!”.

190. Kiedy On dał im sprawiedliwego, oni zaczęli dodawać Mu współtowarzyszy w tym, czym ich obdarował. Bóg jednak przewyższa wszystko, co oni dodają Mu za współtowarzyszy!

191. Czyżby oni dodawali Bogu za współtowarzyszy to, co niczego nie stwarza, a samo jest stworzone

192. i nie może pomóc ani im, ani sobie samemu?

193. A kiedy zapraszacie ich na drogę prostą, oni nie idą za wami. Dla was to jest bez znaczenia, czy ich zaprosicie, czy będziecie milczeć.

194. Zaprawdę, ci, których wzywacie poza Bogiem, to słudzy podobni do was! Wzywajcie ich: niech wam odpowiedzą, jeśli jesteście prawdomówni.

195. Czy oni mają nogi, na których chodzą; czy oni mają ręce, którymi chwytają; czy oni mają oczy, którymi widzą; czy oni mają uszy, którymi słyszą? Powiedz: „Wzywajcie waszych współtowarzyszy, a potem spisujcie przeciwko mnie i nie dajcie mi czekać!

196. Moim opiekunem jest Bóg, który zesłał Księgę. On wspiera prawowiernych!

197. A ci, których wzywacie poza Bogiem, nie są zdolni pomóc wam i nie pomagają samym sobie”.

198. Kiedy zapraszacie ich na drogę prostą, oni nie słyszą. I zobaczysz, jak oni patrzą na ciebie, ale oni nie widzą.

199. Trzymaj się przebaczenia, nakazuj to, co uznane, i odwracaj się od nieświadomych!

200. A jeśli dosięgną cię podszepty od szatana, to szukaj schronienia u Boga. On jest Słyszący, Wiedzący!

201. Ci, którzy boją się, gdy dotyka ich zwodzenie szatana, przypominają sobie i wtedy widzą jasno.

202. A ich bracia pogrążają ich w błędzie i potem już go nie zmniejszają.

203. I kiedy nie przynosisz im żadnego znaku, oni mówią: „Dlaczego jeszcze go nie dostałeś?”. Powiedz: „Ja idę tylko za tym, co zostało mi objawione od mojego Pana. To są dowody od waszego Pana, przewodnictwo i miłosierdzie dla wszystkich wierzących”.

204. A kiedy recytowany jest Koran, to przysłuchujcie się temu w skupieniu. Być może, dostąpicie miłosierdzia!

205. Wspominaj twego Pana w duszy z pokorą i szacunkiem rankiem i wieczorem. I nie bądź wśród niedbałych!

206. Ci, którzy są u twego Pana, nie są nazbyt dumni, aby Mu nie służyć, wysławiając Go i padając przed Nim na twarz.

SURA 8. ZDOBYCZ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Oni zapytają cię o zdobywcę. Powiedz: „Zdobycę należy do Boga oraz Wysłannika. Bójcie się więc Boga i utrzymujcie zgodę między wami. Słuchajcie Boga i Jego Wysłannika, jeśli jesteście wierzący!”
2. Wierzącymi są ci, których serca zaczynają drzeć, gdy wspominana się Boga, a kiedy recytowane są im Jego znaki, wtedy powiększa się ich wiara. I pokładają ufność jedynie w swym Panu.
3. Oni odprawiają modlitwę i rozdają z zaopatrzenia, które dostali.
4. Oni są prawdziwie wierzącymi. Dla nich przygotowane są stopnie u ich Pana, przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.
5. Wyprowadził cię twój Pan z twego domu z prawdą, ale część wiernych sprzeciwiała się temu,
6. spierając się z tobą o prawdę, gdy została już wyjawiona, jak gdyby byli prowadzeni na śmierć i przyglądali się temu.
7. I obiecał wam Bóg, że jeden z dwóch oddziałów będzie wasz; pragnęliście, aby dostał się wam ten, który nie posiadał uzbrojenia. A Bóg chciał potwierdzić prawdę Swoimi słowami i wyciąć niewiernych do ostatniego,
8. aby potwierdzić prawdę i zniszczyć fałsz, nawet jeśli byłoby to nie-nawistne dla grzeszników.
9. Kiedy błagaliście waszego Pana o pomoc, On odpowiedział wam: „Ja wesprę was tysiącem aniołów idących jedni za drugimi!”
10. I uczynił to Bóg wieścią radosną, aby uspokoić tym wasze serca, gdyż pomoc przychodzi jedynie od Boga. Bóg jest Potężny, Mądry!
11. Oto On ogarnął was drzemką jako uspokojeniem od Niego i zesłał na was wodę z nieba, aby was nią oczyścić i usunąć z was brud szatana, wzmocnić wasze serca i utwierdzić tym wasze stopy.
12. I twój Pan objawił aniołom: „Jestem z wami, wesprzyjcie tych, którzy wierzą! Ja rzucę strach w serca niewiernych. Uderzajcie ich po szyjach, uderzajcie ich po wszystkich palcach!”

13. To dlatego, że oni wystąpili przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi. A jeśli ktoś występuje przeciwko Bogu i Jego Wysłannikowi, to Bóg jest straszny w karaniu!

14. Tak więc zakosztujcie tego, co jest dla niewiernych: jest to kara ognia!

15. O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotkacie się z niewiernymi w natarciu, to nie odwracajcie się do nich plecami.

16. Kto w taki dzień odwróci się do nich plecami, chyba że powracając do bitwy lub przyłączając się do oddziału, ten ściągnie na siebie gniew Boga i jego schronieniem będzie Piekło. Jakże złe to przeznaczenie!

17. Nie wy ich zabijaliście, ale Bóg ich zabijał, i nie ty rzuciłeś, kiedy rzuciłeś, ale Bóg rzucił, aby doświadczyć wiernych od Siebie doświadczeniem pięknym. Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

18. Jest tak, bowiem Bóg osłabia knowania niewiernych.

19. Jeśli wy pragnęliście zwycięstwa, to zwycięstwo przyszło do was. Jeśli się powstrzymacie, to będzie dla was lepsze, a jeśli powrócicie do walki, to i My powrócimy. Na nic przydadzą się wam wasze zastępy, nawet jeśli będą liczne. Zaprawdę, Bóg jest razem z wierzącymi!

20. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi i nie odwracajcie się od niego, kiedy słyszycie.

21. I nie bądźcie jak ci, którzy mówią: „Słyszeliśmy!”, mimo że nie słuchają.

22. Najgorszymi spośród zwierząt w oczach Boga są głusi i niemoty, które niczego nie rozumieją.

23. Gdyby Bóg znalazł w nich cokolwiek dobrego, to On dałby im usłyszeć, ale nawet gdyby dał im usłyszeć, oni by się odwrócili i oddalili.

24. O wy, którzy wierzycie! Odpowiadajcie Bogu i Wysłannikowi, kiedy wzywa was do tego, co daje wam życie. I wiedźcie, że Bóg stoi pomiędzy człowiekiem a jego sercem, i że do Niego będziecie doprowadzeni!

25. Bójcie się pokuszenia, które nie dosięgnie tylko tych z was, którzy są niesprawiedliwi. I wiedźcie, że Bóg jest surowy w karaniu!

26. Przypomnijcie sobie, gdy było was niewielu na tej ziemi. Byliście osłabieni i obawialiście się, że ludzie was pochwyćą. On dał wam wówczas schronienie, wzmocnił was Swoją pomocą i zaopatrzył was w dobre rzeczy. Być może, będziecie wdzięczni!

27. O wy, którzy wierzycie! Nie zdradzajcie Boga ani Jego Wysłannika, abyście nie zdradzili tego, co wam powierzone, gdy już wiecie.

28. Wiedźcie, że wasze majątki i wasze dzieci są tylko próbą i że u Boga jest nagroda ogromna.
29. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie lękać się Boga, On da wam zdolność rozróżnienia i odpuści wam złe uczynki, i przebaczy wam. Bóg jest władcą łaski ogromnej!
30. Pamiętaj, jak ci, którzy nie uwierzyli, spiskowali przeciwko tobie, aby cię uwięzić lub cię zabić albo wypędzić. Oni planują podstęp i Bóg także planuje, a Bóg jest najlepszym z planujących!
31. I kiedy głoszone są im Nasze znaki, oni mówią: „My już to słyszeliśmy. Gdybyśmy chcieli, to powiedzielibyśmy to samo. To są jedynie opowieści przodków!”.
32. I oto oni powiedzieli: „O Boże! Jeśli jest to prawda od Ciebie, to ześlij na nas deszcz kamieni z nieba albo poddaj nas karze bolesnej”.
33. Bóg jednak nie ześle na nich kary, gdy jesteś pośród nich. I Bóg nie będzie ich karał, gdy oni proszą o przebaczenie.
34. Tylko dlaczego Bóg nie miałby ich ukarać, skoro oni nie dopuszczają wiernych do Świętego Meczetu? Oni nie są jego opiekunami, bo jego opiekunami mogą być tylko prawowierni, ale większość z nich nie wie!
35. Ich modlitwa w Domu Boga to jedynie gwizdanie i klaskanie w dłonie. Zakosztujcie kary za waszą niewiarę!
36. Ci, którzy nie wierzą, trwonią swoje majątki, aby zawrócić ludzi z drogi Boga. Oni będą je trwonić, aż stanie się to dla nich zgryzotą i zostaną pokonani! A ci, którzy nie uwierzyli, będą zebrani w Piekło,
37. aby Bóg oddzielił niegodziwych od czystych i umieścił niegodziwych jednego na drugim. I aby zebrał ich wszystkich i wprowadził do Piekła. Oni będą tymi, którzy ponieśli stratę.
38. Powiedz tym, którzy nie wierzą, że jeśli odstąpią od niewiary, zostanie im wybaczone to, co było wcześniej, ale jeśli pozostaną w niewierze, to mają przykład poprzedników.
39. I walczyć z nimi, aż nie będzie już prześladowań i cała religia będzie należeć do Boga. Jeśli jednak oni się powstrzymają: zaprawdę, Bóg widzi to, co oni czynią!
40. A jeśli oni się odwrócą, to wiedźcie, że Bóg jest waszym Opiekunem. Jakże wspaniały to Opiekun, jakże wspaniały Pomocnik!
41. I wiedźcie, że jeśli weźmiecie jakkolwiek zdobycz, to piąta część należy do Boga i Wysłannika, do bliskich krewnych i sierot, do ubogich i pielgrzymujących – jeśli wierzycie w Boga i w to, co My zesłaliśmy Naszemu słudze w dniu rozróżnienia, w dniu spotkania się dwóch zastępów. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

42. Oto wy byliście na najbliższym stoku doliny, a oni na najdalszym stoku, jeźdźcy zaś poniżej was. Gdybyście to wy wyznaczyli termin spotkania, to pewnie byście się nie spotkali, ale to Bóg rozstrzygnął sprawę, która miała się dokonać: aby zginął ten, kto zginął, zgodnie z jasnym dowodem, i aby żył ten, kto przeżył, zgodnie z jasnym dowodem. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

43. Oto w twoim śnie Bóg pokazał ich jako nielicznych; gdyby pokazał ci ich wielu, wtedy z pewnością byście się zniechęcili i zaczęli się spierać w tej sprawie. Bóg wszakże was wybawił: On dobrze wie, co jest w piersiach!

44. I gdyście się spotkali, On pokazał ich jako nielicznych w waszych oczach i pomniejszył was w ich oczach, aby Bóg rozstrzygnął sprawę, która miała się dokonać. Do Boga powracają wszystkie sprawy!

45. O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotykacie wrogi oddział, to bądźcie nieugięci i wspominajcie często Boga! Być może, osiągniecie powodzenie.

46. I bądźcie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi, i nie spierajcie się wzajemnie, abyście nie osłabli i nie opuściła was wasza moc. Bądźcie cierpliwi, gdyż Bóg jest z cierpliwymi.

47. Nie bądźcie podobni do tych, którzy wyszli ze swoich domostw zuchwale, aby pokazać się ludziom i odpychać z drogi Boga. Bóg wszakże ogarnia wszystko to, co oni czynią.

48. Oto szatan upiększył im ich działania i powiedział: „Nie ma nad wami dzisiaj zwycięzcy spośród ludzi, ja zaś jestem waszym sąsiadem”. A kiedy już pojawiły się oba oddziały, on odwrócił się na piętach i powiedział: „Ja jestem niewinny. Widzę to, czego wy nie widzicie. Ja boję się Boga, Bóg jest straszny w karaniu!”.

49. Oto mówią obłudnicy i ci, w których sercach jest choroba: „Tych ludzi zwiodła ich religia”. Kto jednak zaufał Bogu, to, zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mądry!

50. Gdybyś ty widział, jak aniołowie zabierają dusze tych, którzy nie uwierzyli. Oni biją ich po twarzach i po plecach: „Zasmakujcie męki ognia!

51. To jest za to, co przygotowały wasze ręce. Bóg nie jest niesprawiedliwy dla Swoich sług”.

52. Podobnie było z rodem Faraona i tymi, którzy byli przed nimi. Oni nie uwierzyli w znaki Boga i Bóg ukarał ich za ich grzechy. Zaprawdę, Bóg jest mocny, surowy w karaniu!

53. To dlatego, że Bóg nie zmienia łaski, którą obdarzył ludzi, dopóki oni nie zmienią tego, co jest w ich duszach. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Wiedzący!
54. Podobnie było z rodem Faraona i tymi, którzy byli przed nimi. Oni uznali za kłamstwo znaki swego Pana i zniszczyliśmy ich za ich grzechy, i potopiliśmy ludzi Faraona. Oni wszyscy byli ludźmi niesprawiedliwymi.
55. Najgorszymi ze zwierząt w oczach Boga są ci, którzy odrzucili wiarę. Oni nie będą wierzącymi,
56. ci, z którymi zawarłeś przymierze. Potem oni łamią swoje przymierze za każdym razem i nie są bogobojni.
57. Aby zdobyć nad nimi przewagę na wojnie, wywołaj zamieszanie wśród tych, którzy idą za nimi. Być może, oni się opamiętają!
58. Jeśli jednak obawiasz się zdrady pewnych ludzi, wtedy również odrzuć ich przymierze, gdyż Bóg nie kocha zdrajców!
59. I niech nie myślą ci, którzy nie wierzą, że was wyprzedzą. Oni nie zdołają niczego udaremnić.
60. Przygotujcie przeciwko nim jak największe siły oraz jeźdźców, aby przerazić nieprzyjaciół Boga i waszych nieprzyjaciół, i innych poza nimi, których nie znacie, ale których zna Bóg. A cokolwiek poświęcicie na drodze Boga, zostanie wam w pełni zwrócone i nie doznacie niesprawiedliwości.
61. A jeśli oni skłaniają się ku pokojowi, wtedy i ty skłoń się ku niemu i zaufaj Bogu. On jest Słyszący, Wiedzący!
62. A jeśli oni zechcą cię oszukać: zaprawdę, Bóg ci wystarczy! On jest tym, który umocnił cię Swoją pomocą i pomocą wiernych.
63. On zjednoczył ich serca. Gdybyś wydał wszystko, co jest na ziemi, to nie zjednoczyłbyś ich serc, ale Bóg je zjednoczył. On jest przecież Potężny, Mądry!
64. O Proroku! Bóg wystarczy tobie i tym spośród wierzących, którzy za tobą idą.
65. O Proroku! Pobudzaj wiernych do walki! Jeśli wśród was jest dwudziestu cierpliwych, to zwyciężą dwustu, a jeśli wśród was jest stu cierpliwych, to zwyciężą tysiąc tych, którzy nie wierzą, ponieważ oni nie rozumieją.
66. Teraz Bóg wam ułatwił: On wie, że jesteście słabi, ale jeśli wśród was będzie stu wytrwałych, to zwyciężą dwustu. Jeśli zaś będzie tysiąc, to zwyciężą dwa tysiące za pozwoleniem Boga. Bóg jest przecież z wytrwałymi!

SURA 9. SKRUCHA

67. Nie jest dane Prorokowi, aby brał jeńców, zanim nie opanuje ziemi. Wy pragniecie dóbr tego świata, a Bóg chce życia ostatecznego. Bóg jest Potężny, Mądry!

68. Gdyby nie było już wcześniejszego nakazu Boga, to za to, coście wzięli, dosięgłaby was ogromna kara.

69. Teraz cieszcie się wszystkim, coście wzięli jako zdobycz dozwoloną i dobrą, i bójcie się Boga! Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

70. O Proroku! Powiedz jeńcom, którzy są w waszych rękach: „Jeśli Bóg znajdzie jakieś dobro w waszych sercach, to On obdarzy was czymś lepszym niż to, co wam odebrano, i przebaczy wam. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!”

71. A jeśli oni zamierzają cię zdradzić, to już wcześniej zdradzili Boga i On dał ci władzę nad nimi. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

72. Ci, którzy uwierzyli, przesiedlali się i walczyli na drodze Boga swoimi majątkami i swoimi duszami, i ci, którzy dali im schronienie i pomagali – oni są opiekunami i powiernikami dla siebie wzajemnie. A wobec tych, którzy uwierzyli, ale się nie przesiedlili, nie macie obowiązku opieki nad nimi, dopóki się nie przesiedlą. Jeśli jednak poproszą was o pomoc w religii, to jest waszym obowiązkiem pomóc im, byle nie przeciwko ludowi, z którym macie zawarte przymierze. Bóg widzi jasno to, co czynicie.

73. Ci, którzy nie wierzą, są opiekunami i powiernikami dla siebie wzajemnie. Jeśli nie postąpicie podobnie, to powstanie zamęt na ziemi i wielkie zepsucie.

74. Ci natomiast, którzy uwierzyli, przesiedlili się i walczyli na drodze Boga, i ci, którzy dali im schronienie i pomagali, oni są prawdziwie wierzącymi! Oni dostaną przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.

75. Ci natomiast, którzy później uwierzyli, przesiedlili się i walczyli razem z wami, oni są spośród was. Jednak związani pokrewieństwem są bliżsi sobie zgodnie z Księgą Boga. Bóg dobrze wie o każdej rzeczy!

SURA 9. SKRUCHA

1. To jest uwolnienie od Boga i Jego Wysłannika dla tych, z którymi zawarłście porozumienie spośród bałwochwalców.

2. Podrózujcie swobodnie po ziemi przez cztery miesiące, ale wiedźcie, że nie zdołacie osłabić Boga i że Bóg okryje hańbą niewiernych!

3. I wezwanie od Boga i Jego Wysłannika do ludzi w dniu wielkiej pielgrzymki, że Bóg wyrzeka się bałwochalców, podobnie jak Jego Wysłannik. Jeśli okażecie skruchę, to będzie dla was najlepsze, ale jeśli się odwrócicie, to wiedźcie, że nie osłabiecie Boga. Ogłoś więc tym, którzy nie wierzą, karę bolesną,
4. poza tymi spośród bałwochalców, z którymi zawarliście przymierze i którzy później w niczym go nie naruszyli i nie wspierali nikogo przeciwko wam. Dotrzymajcie przymierza z nimi do upływu jego terminu. Zaprawdę, Bóg kocha ludzi pobożnych!
5. Kiedy zaś miną zakazane miesiące, wtedy zabijajcie bałwochalców, gdziekolwiek ich znajdziecie, chwytajcie ich, oblegajcie i zasadzajcie się na nich w każdym dogodnym miejscu! Jeśli jednak oni okażą skruchę, będą odprawiać modlitwę i płacić podatek, to dajcie im wolną drogę. Bóg jest przecież Przebaczający, Miłosiwy!
6. Jeśli któryś z bałwochalców poprosi cię o schronienie, to daj mu schronienie, aby mógł usłyszeć słowa Boga, a potem odprowadź go w bezpieczne miejsce. To dlatego, że oni są ludźmi, którzy nie wiedzą.
7. Jacyż bałwochwalcy mogą mieć przymierze z Bogiem i Jego Wysłannikiem, z wyjątkiem tych, z którymi zawarliście porozumienie w Świętym Meczecie? Jak długo oni będą wam wierni, to i wy bądźcie wierni im. Bóg kocha ludzi pobożnych!
8. Jak widać, jeśli oni mają nad wami przewagę, to nie zważają ani na więzi z wami, ani na żadne zobowiązania o opiece. Oni starają się zadowolić was swoimi ustami, ale ich serca są temu przeciwne. Większość z nich to ludzie wiarołomni.
9. Oni sprzedali znaki Boga za niewielką cenę i sprowadzili wielu z Jego drogi. Jakże złe jest to, co oni czynią!
10. Wobec wiernego nie zważają ani na więzi, ani na zobowiązania o opiece. Oni są ludźmi występny!
11. Jeśli jednak okażą skruchę, będą odprawiać modlitwę i płacić podatek, wówczas będą waszymi braćmi w religii. Tak My wyjaśniamy dokładnie znaki ludziom wiedzącym.
12. Jeśli naruszą swoje przysięgi po zawarciu przymierza i będą atakować waszą religię, to walczcie z przywódcami niewiary! Nie dawajcie im wiary, chyba że się powstrzymają.
13. Czy nie będziecie walczyć z ludźmi, którzy złamali swoje przysięgi i zamierzali wygnać Wysłannika? To oni zaatakowali was pierwsi. Czyżbyście się ich obawiali? Zaprawdę, Bóg jest tym, którego bardziej powinniście się obawiać, skoro jesteście wierzącymi!

14. Walczcie z nimi, Bóg ukarze ich waszymi rękoma i okryje ich wstydem! On pomoże wam w zwycięstwie nad nimi i uzdrowi piersi ludzi wierzących,

15. i usunie gniew z ich serc. Bóg zwraca się ku temu, komu zechce. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

16. Czy myślicie, że będziecie pozostawieni sami sobie, zanim Bóg nie pozna spośród was tych, którzy walczą i którzy nie wzięli sobie oprócz Boga, Jego Wysłannika oraz wierzących nikogo innego za przyjaciół i opiekunów? Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie.

17. Nie przystoi, aby bałwochwalcy zarządzali świątyniami Boga, gdy poświadczają niewiarę przeciwko samym sobie. Daremne są ich działania i w ogniu oni zamieszkażą na wieki!

18. Świątyniami Boga może zarządzać jedynie ten, kto wierzy w Boga i Dzień Ostatni, odprawia modlitwę, płaci podatek i boi się tylko Boga. To oni są wśród tych, którzy będą prowadzeni!

19. Czy uważacie, że ten, kto napoi pielgrzyma i zarządza Świętym Meczetem, jest równy temu, kto uwierzył w Boga i w Dzień Ostatni i walczy na drodze Boga? Oni nie są równi przed Bogiem. Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych.

20. Ci, którzy uwierzyli, przesiedlili się i walczyli na drodze Boga swoimi majątkami i swoimi duszami, mają najwyższy stopień u Boga. Oni osiągną powodzenie.

21. Ich Pan obwieści im radosną wieść o swoim miłosierdziu i Jego zadowoleniu oraz o Ogrodach, gdzie czeka ich nieprzemijająca szczęśliwość.

22. Oni zamieszkażą tam na wieczność. Zaprawdę, u Boga jest nagroda ogromna!

23. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za powierników waszych ojców i braci, jeśli niewiarę stawiają ponad wiarą. Jeśli ktoś z was weźmie ich za powierników, ten jest niesprawiedliwy.

24. Powiedz: „Jeśli wasi ojcowie, synowie, żony i krewni, wasze majątki, które zdobyliście, i handel, którego upadku się obawiacie, i siedziby, w których macie upodobanie, są wam miłsze niż Bóg i Jego Wysłannik oraz walka na Jego drodze, to oczekujcie, aż Bóg przyniesie Swoje rozstrzygnięcie. A Bóg nie prowadzi ludu występnego!”

25. Bóg pomógł wam już w wielu zmaganiach i w dniu bitwy pod Hunajn, gdy byliście dumni ze swojej liczebności. Ona jednak od niczego was nie uchroniła i ziemia mimo swej rozległości stała się dla was zbyt ciasna. Potem odwróciliście się i wycofaliście.

26. Następnie Bóg zesłał Swój spokój na Wysłannika i na wierzących i zesłał wojska, których nie widzieliście, i pokarał tych, którzy nie uwierzyli. Taka jest zapłata dla niewiernych!

27. Następnie Bóg zwróci się ku temu, komu zechce. Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!

28. O wy, którzy wierzycie! Bałwochwalcy są nieczyści. Niech więc nie zbliżają się do Świętego Meczetu po upływie tego roku. Jeśli obawiacie się niedostatku, to Bóg was wzbogaci ze Swojej łaski, jeśli zechce! Bóg jest Wiedzący, Mądry.

29. Walczcie z tymi spośród ludzi Księgi, którzy nie wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i nie zakazują tego, co uznał za zakazane Bóg i Jego Wysłannik, i nie przestrzegają religii prawdy, dopóki nie zapłacą dani-ny własnymi rękoma i nie będą ulegli.

30. Żydzi mówią: „Uzajr jest synem Boga”. Chrześcijanie zaś mówią: „Mesjasz jest synem Boga”. To są słowa wypowiedziane ich ustami: oni naśladują tych, którzy nie wierzyli już wcześniej. Niech Bóg ich przeklnie! W jakież kłamstwo popadli!

31. Oni wzięli swych uczonych w piśmie oraz swych mnichów za panów poza Bogiem, a także Mesjasza, syna Marii. A przecież rozkazano im czcić tylko Jedyne Boga, poza którym nie ma innego boga! Chwała Mu, On jest ponad wszystkim, co Mu dodają!

32. Oni chcą zgasić światło Boga swymi ustami, ale Bóg nie pozwoli na to, gdyż Jego światło musi być dopełnione, chociażby niewierni tego nienawidzili.

33. On jest Tym, który wysłał Swego Posłańca z przewodnictwem i religią prawdy, aby wywyżżyć ją ponad wszystkie religie, chociażby bałwochwalcy tego nienawidzili.

34. O wy, którzy wierzycie! Wielu z uczonych w piśmie i mnichów przejecha bezużytecznie majątki ludzi i sprowadza ich z drogi Boga. A tym, którzy zbierają złoto i srebro i nie rozdają tego na drodze Boga, przekaz wieść o karze bolesnej,

35. w Dniu, gdy będzie to rozpalone w ogniu Piekła i będą tym napiętnowane ich czoła, ich boki i grzbiety: „To jest to, coście zgromadzili dla samych siebie. Spróbujcie zatem tego, coście zgromadzili!”.

36. Liczba miesięcy u Boga to dwanaście miesięcy zaznaczonych w Księdze Boga w dniu, gdy On stworzył niebiosy i ziemię. Wśród nich są cztery zakazane, święte. Oto jest religia właściwa. Dlatego nie czyńcie sobie wzajemnie krzywdy w tych miesiącach, ale wszyscy razem walczcie z bałwochwalcami, tak jak oni wszyscy walczą z wami. I wiedzcie, że Bóg jest z bogobojnymi!

37. Przesunięcie zakazanego miesiąca jest jedynie powiększeniem niewiary, wprowadza bowiem tylko w błąd niewiernych. Oni uznają to za dozwolone w jednym roku i zakazane w następnym, aby zgadzała się liczba miesięcy, które Bóg uznał za zakazane, i czynią dozwolonym to, co Bóg uczynił zakazanym. Tak upiękzone im zostało zło ich postępowania, ale Bóg nie prowadzi tych, którzy nie wierzą!

38. O wy, którzy wierzycie! Cóż się z wami stało, że kiedy mówi się wam: „Ruszajcie na drogę Boga”, wy kurczowo trzymacie się ziemi? Czyżbyście woleli życie tego świata od życia ostatecznego? Przyjemności życia tego świata są niczym w porównaniu z życiem ostatecznym.

39. Jeśli nie wyruszyacie, to Bóg ukarze was karą bolesną i zastąpi innym narodem, a Wy nie zdołacie Mu w czymkolwiek zaszkodzić. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

40. A jeśli wy nie pomożecie Wysłannikowi, to Bóg już mu pomógł, gdy niewierni go wypędzili, jako jednego z dwóch będących w grocie. On powiedział do swego towarzysza: „Nie smuć się, przecież Bóg jest z nami”. I Bóg zesłał na niego Swój spokój i wzmocnił Swymi wojskami, których nie widzieliście. I poniżył słowo tych, którzy nie uwierzyli, a słowo Boga jest wywyższone. Bóg jest Potężny, Mądry!

41. Wyruszajcie, jakkolwiek lekko lub ciężkobrajni, i walczcie własnymi majątkami i własnymi duszami na drodze Boga! To jest najlepsze dla was, gdybyście tylko wiedzieli.

42. Jeśli zdobycz byłaby bliska, a droga łatwa, to oni bez wątpienia poszliby za tobą. Jednak odległość była dla nich zbyt duża. Oni będą przysięgać na Boga: „Gdybyśmy tylko mogli, to wyruszylibyśmy razem z wami”. Oni gubią samych siebie. Bóg dobrze wie, że oni są kłamcami.

43. Niechaj Bóg ci przebaczy! Dlaczego pozwoliłeś im zostać, zanim stało się dla ciebie jasne, którzy mówili prawdę, a którzy okazali się kłamcami?

44. Ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni nie poproszą cię o zwolnienie z walki swoimi majątkami i swoimi duszami. Bóg dobrze zna tych, którzy są pobożni.

45. Prosić cię o zwolnienie będą tylko ci, którzy nie wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i których serca są w niepewności. Oni wahają się w swych wątpliwościach.

46. Gdyby oni chcieli wyruszyć, to z pewnością poczyniliby jakieś przygotowania. Bóg jednak sprzeciwił się ich wyruszeniu i powstrzymał ich. Zostało im powiedziane: „Siedźcie razem z tymi, którzy siedzą!”.

47. Gdyby oni wyruszyli razem z wami, to powiększyliby jedynie wasze problemy i kręciliby się tu i tam, aby wzniecić wśród was bunt. A niektórzy spośród was byli gotowi dać im posłuch. Bóg wszakże dobrze zna niesprawiedliwych.

48. Oni już wcześniej przygotowywali się do buntu i gmatwali twoje sprawy, aż wreszcie przyszła prawda i pojawił się rozkaz Boga, chociaż byli temu niechętni.

49. Jest wśród nich taki, który mówi: „Zostaw mnie i nie wystawiaj na pokusę”. Czyż oni nie wpadli już w pokusę? Zaprawdę, Piekło otoczy niewiernych!

50. Jeśli spotyka cię coś dobrego, to ich smuci. Jeśli natomiast dosięga cię nieszczęście, to oni mówią: „My już wcześniej zadbaliliśmy o nasze sprawy!” – i odwracają się uradowani.

51. Powiedz: „Dosięgnie nas tylko to, co przeznaczył nam Bóg. On jest naszym Panem i Opiekunem. W Bogu niech pokładają ufność wierzący!”.

52. Powiedz: „Czy oczekiwaliście dla nas czegoś innego niż jednej z dwóch najpiękniejszych rzeczy, zwycięstwa lub Raju? My oczekujemy dla was, że Bóg dosięgnie was karą od Niego lub naszymi rękoma. Czekajcie więc, my będziemy czekać razem z wami!”.

53. Powiedz: „Rozdawajcie dobrowolnie lub pod przymusem. I tak nie będzie to od was przyjęte, gdyż jesteście ludem występny!”.

54. Przeszkadza w przyjęciu ich wydatków to, że oni nie wierzą w Boga i w Jego Wysłannika, nie przychodzą na modlitwę i są leniwi, i nie rozdają, bo jest to dla nich nienawistne.

55. Niech cię nie zachwycają ich majątki i ich dzieci. Bóg chce tylko ukarać ich tym w życiu tego świata i chce, aby ich dusze odeszły, gdy oni są niewiernymi.

56. Oni przysięgają na Boga, że są spośród nas, chociaż nie są spośród was. Oni są ludźmi, którzy się boją.

57. Gdyby oni znaleźli schronienie, jakąś jaskinię lub miejsce, w którym mogliby się ukryć, to natychmiast skierowaliby się tam w wielkim pośpiechu.

58. Wśród nich są tacy, którzy nachodzą cię w sprawie jałmużny. Jeśli coś z niej dostaną, są zadowoleni, a jeśli nie dostaną, wtedy są oburzeni.

59. Gdybyż oni byli zadowoleni z tego, co dał im Bóg i Jego Wysłannik, i powiedzieli: „Wystarczy nam Bóg! Bóg obdarzy nas wkrótce z łaskowości Boga, i Jego Wysłannik, jeśli Bóg pozwoli!”.

60. Jałmużna jest tylko dla ubogich i potrzebujących, dla zajmujących się jej zbieraniem i rozdawaniem, dla tych, których serca zostały zjednane, na wykupienie niewolników i dłużników, na drogi Boga oraz dla podróznego. To jest nakazane przez Boga. Bóg jest Wiedzący, Mądry!
61. Wśród nich są tacy, którzy obrażają Proroka i mówią: „On jest tylko uchem!”. Powiedz: „On słucha tego, co jest najlepsze dla was! On wierzy w Boga i wierzy wiernym. Jest miłosierdziem dla tych z was, którzy wierzą”. Tych zaś, którzy obrażają Wysłannika Boga, czeka kara bolesna.
62. Oni przed wami przysięgają na Boga, aby się wam przypodobać, ale Bóg i Jego Wysłannik bardziej zasługują na to, aby się im przypodobać, jeśli oni są wierzącymi.
63. Czy oni nie wiedzą, że dla tego, kto przeciwstawia się Bogu i Jego Wysłannikowi, przygotowany jest ogień Piekła, w którym przebywać będzie na wieki? To jest hańba wielka!
64. Obłudnicy boją się, aby nie został zesłany rozdział o nich, który ukaże to, co jest w ich sercach. Powiedz: „Drwijcie! Zaprawdę, Bóg ujawni to, czego się boicie!”.
65. Jeśli ich zapytasz, oni niewątpliwie powiedzą: „My tylko tak rozmawialiśmy i zabawialiśmy się”. Powiedz: „Czy drwiliście z Boga, Jego znaków i Jego Wysłannika?”.
66. Nie przepaszajcie. Okazaliście się niewiernymi, mimo że wcześniej uwierzyliście. Jeśli przebaczymy niektórym z was, to ukarzymy innych spośród was za to, że byli grzesznikami.
67. Obłudni mężczyźni i obłudne kobiety są do siebie podobni. Oni nakazują to, co złe, a zakazują tego, co dobre, i mocno zaciskają dłonie. Oni zapomnieli o Bogu i On zapomniał o nich. Zaprawdę, obłudnicy są ludźmi występny!
68. Bóg obiecał obłudnikom, mężczyznom i kobietom, i niewiernym ogień Piekła, w którym pozostaną na wieczność. Wystarczy go dla nich! Przeklął ich Bóg i czeka ich kara bezustanna.
69. Podobnie jak tych, którzy byli przed wami. Oni przewyższali was siłą i bogactwem majątków oraz dzieci i cieszyli się ze swego udziału. I wy cieszycie się ze swego udziału, tak jak cieszyli się swoim udziałem ci, którzy byli przed wami. I wy pogrążacie się w czczej gadaninie tak samo, jak oni się pogrążali. Bezowocne są ich czyny na tym świecie i w życiu ostatecznym! Oni są wśród przegranych.
70. Czy nie dotarła do nich wieść o tych, którzy byli przed nimi: o ludzie Noego, Adytach i Samudytach, o ludzie Abrahama i mieszkańcach Madianu, i o wywróconych miastach? Przychodzili do nich

ich posłańcy z jasnymi dowodami. Bóg nie był wobec nich niesprawiedliwy, ale oni byli niesprawiedliwi wobec samych siebie.

71. A wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są dla siebie wzajemnie powiernikami i opiekunami. Oni nakazują sobie to, co uznane, a zakazują sobie tego, co złe, stają do modlitwy, płacą podatek i są posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi. Bóg okaże im miłosierdzie. Bóg jest Potężny, Mądry!

72. Bóg obiecał wierzącym mężczyznom i wierzącym kobietom Ogrody, przez które płyną strumienie – tam zamieszkają na wieczność – i siedziby wspaniałe w Ogrodach Raju. Jednak największym szczęściem jest zadowolenie Boga. To jest osiągnięcie wielkie!

73. O Proroku! Walcz przeciwko niewiernym i obłudnikom i bądź stanowczy wobec nich! Ich schronieniem będzie Piekło, a jakże złe to przeznaczenie!

74. Oni przysięgają na Boga, że nic nie mówili, ale wypowiedzieli słowo niewiary i stali się niewiernymi, mimo że byli już całkowicie poddani. Wymyślili sobie to, czego nie zdołali osiągnąć, i mszczą się jedynie za to, że wzbogacił ich Bóg i Jego Wysłannik z Jego łaski. Jeśli oni się nawrócą, to będzie najlepsze dla nich, a jeśli się odwrócą, ukarze ich Bóg karą bolesną w tym życiu i w życiu ostatecznym. Oni nie mają na ziemi ani orędownika, ani pomocnika.

75. Między nimi są tacy, którzy zawarli przymierze z Bogiem, że jeśli On obdarzy ich nieco ze Swej łaski, to oni niewątpliwie będą dawać jałmużnę i z pewnością znajdą się wśród prawowiernych.

76. Kiedy zaś Bóg obdarzył ich nieco ze Swej łaski, oni poskąpili tego i odwrócili się, oddalając.

77. On więc włożył obłudę w ich serca, aż do dnia, w którym Go spotkają, ponieważ nie dotrzymali słowa danego Bogu, i dlatego, że kłamali.

78. Czy oni nie wiedzą, że Bóg zna ich tajemnice i skryte rozmowy i że Bóg wie dobrze o wszystkim, co niewidzialne?

79. Ci, którzy szydzą i wyśmiewają się z wiernych, dobrowolnie dających jałmużnę, i z tych, którzy mogą dać tylko swoją gorliwość – z nich wyśmiej się Bóg i czeka ich kara bolesna.

80. Proś o przebaczenie dla nich albo nie proś o nie. Jeśli będziesz prosił o przebaczenie dla nich nawet siedemdziesiąt razy, Bóg i tak im nie przebaczy, gdyż oni nie uwierzyli w Boga i Jego Wysłannika. Bóg nie poprowadzi ludzi szerzących zepsucie.

81. Cieszyli się ci, którzy pozostali w domach, za plecami Wysłannika Boga. Oni czuli niechęć, aby walczyć swoimi majątkami i swoimi

duszami na drodze Boga, i mówili: „Nie wyruszajcie w taką spiekotę”. Powiedz: „Ogień Piekła jest gorętszy!”. Gdybyż oni mogli to zrozumieć!

82. Niech oni pośmieją się trochę i niech popłaczą wiele w zapłacie za to, co zarabiają!

83. A jeśli Bóg sprowadzi cię do wahających się i oni poproszą cię o pozwolenie wyruszenia, to powiedz: „Nigdy ze mną nie wyruszyście i nigdy nie będziecie ze mną walczyć z wrogiem! Woleliście siedzieć w domu za pierwszym razem, siedźcie więc i teraz z pozostającymi w tyle!”.

84. Nie módl się za któregokolwiek z nich, gdy umrze, i nie stój nad jego mogiłą. Oni nie uwierzyli w Boga i w Jego Wysłannika i umarli, będąc ludźmi występnyymi.

85. Niech cię nie zachwycają ich majątki i ich dzieci. Bóg chce ich tym ukarać w ziemskim życiu, aby ich dusze odeszły, podczas gdy oni są niewiernymi.

86. Kiedy został zesłany rozdział: „Wierzcie w Boga i walczcie wraz z Jego Wysłannikiem”, to ludzie zamożni między nimi prosili cię o zezwolenie i powiedzieli: „Zostaw nas z siedzącymi w domach!”.

87. Zadowala ich bycie z tymi, którzy pozostają w tyle. Została nałożona pieczęć na ich serca i oni nie rozumieją.

88. Wysłannik i ci, którzy uwierzyli razem z nim, zmagali się i walczyli swoimi majątkami i swoimi duszami. Dla nich są wszelkie dobra, oni są tymi, którzy osiągną powodzenie!

89. Bóg przygotował dla nich Ogrody, przez które płyną strumienie. Tam zamieszkają na wieczność. To jest zwycięstwo wielkie!

90. I przyszli, usprawiedliwiając się, niektórzy z Beduinów, aby dać im pozwolenie. I siedzieli w domach ci, którzy okłamali Boga i Jego Wysłannika. Niebawem tych, którzy nie uwierzyli, spotka kara bolesna!

91. Nie są winni słabi i chorzy ani ci, którzy nie mają środków do wydania na drodze Boga, jeśli są szczerze oddani Bogu i Jego Wysłannikowi. Nie ma przeciwko czyniącym dobro żadnej drogi. Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.

92. Ani przeciwko tym, którzy przyszli do ciebie, abyś dał im wierzchowce, a ty powiedziałeś: „Nie znajduję dla was żadnych wierzchowców”. I oni odwrócili się z oczami pełnymi łez żalu, że nie mają środków, które mogliby wydać.

93. Droga jest tylko przeciwko tym, którzy proszą cię o pozwolenie, chociaż są bogaci. Oni wołają być z pozostającymi w tyle. Bóg nałożył pieczęć na ich serca, dlatego oni nie wiedzą.

94. Oni będą się usprawiedliwiać przed wami, kiedy do nich powrócicie. Powiedz: „Nie usprawiedliwiającie się! My nigdy wam nie uwierzymy. Bóg już nam przekazał wiadomość o was. Bóg i Jego Wysłannik zobaczą niebawem wasze działania, a potem będziecie sprowadzeni do Tego, który zna niewidzialne i jawne, i On obwieści wam, coście czynili”.

95. Oni będą przysięgać wam na Boga, kiedy do nich powrócicie, abyście od nich się odwrócili. Odwróćcie się więc od nich, oni są obrzydliwi! Dla nich Piekło będzie nagrodą za to, co czynili.

96. Oni będą przysięgać wam, abyście byli z nich zadowoleni. Jeśli nawet bylibyście z nich zadowoleni, to Bóg nie jest zadowolony z ludzi występnych.

97. Beduini są bardziej uparci w niewierze i obłudzie i bardziej skłonni do przekraczania granic tego, co Bóg objawił Swojemu Wysłannikowi. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry!

98. Wśród Beduinów są tacy, którzy to, co rozdają, uważają za grzywnę i wyczekują na jakieś nieszczęście u was. Niechaj to ich dosięgnie nieszczęście! Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

99. Wśród Beduinów są też tacy, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i to, co rozdają, uważają za zbliżenie do Boga i do modlitw Wysłannika. O tak! To jest blisko nich! Bóg wprowadzi ich do Swego miłosierdzia. Bóg jest przecież Przebaczący, Miłościwy!

100. I pierwsi z przesiedlających się i z pomocników, i ci, którzy poszli za nimi w czynieniu dobra: Bóg jest zadowolony z nich, a oni są zadowoleni z Niego. On przygotował dla nich Ogrody, przez które płyną strumienie, aby tam przebywali na wieki. To jest sukces ogromny!

101. Niektórzy z Beduinów wokół was są obłudnikami, podobnie jak niektórzy z mieszkańców Medyny. Oni uparcie trwają w obłudzie. Ty ich nie znasz, My ich znamy. My ukarzymy ich w dwójnasób, a potem będą jeszcze poddani karze ogromnej.

102. Są też inni, którzy uznali swe grzechy: oni pomieszały czyny dobre ze złymi. Być może, Bóg zwróci się ku nim. Bóg jest przecież Przebaczący, Miłościwy!

103. Przyjmij jałmużnę z ich majątku, aby go oczyścić i uświęcić. I módl się za nimi, gdyż twoja modlitwa jest dla nich uspokojeniem. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

104. Czy oni nie wiedzą, że tylko Bóg przyjmuje skruchę od Swoich sług i przyjmuje jałmużnę, i że Bóg jest Ustępliwy, Miłościwy?

105. Powiedz: „Działajcie! Przecież Bóg zobaczy wasze działanie, podobnie Jego Wysłannik i wierzący. I wy będziecie zwrócenii do znajomego niewidzialne i jawne i On obwieści wam to, coście czynili”.

106. Są też inni, którzy oczekują na rozkaz Boga: albo On ich ukarze, albo zwróci się ku nim. Bóg jest Wiedzący, Mądry.

107. Natomiast ci, którzy postawili sobie świątynię niezgody i niewiary, aby rozdzielić wierzących, i jako wsparcie dla tego, który wcześniej walczył z Bogiem i Jego Wysłannikiem, będą przysięgać, że chcieli tylko dobra. Bóg jednak zaświadczy, że są kłamcami!

108. Nie stawaj w niej nigdy. Świątynia, która wspiera się od pierwszego dnia na bogobojności, bardziej zasługuje na to, abyś w niej stawał. W niej są ludzie, którzy kochają się oczyszczać, Bóg zaś kocha tych, którzy się oczyszczają!

109. Czy lepszy jest ten, kto postawił swoją budowlę na bojaźni Boga i przy Jego wsparciu, czy lepszy jest ten, który postawił swoją budowlę na osypującym się urwisku, gotową spaść razem z nim w ogień Piekła? Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych!

110. Budowla, którą oni wzniesli, nie przestanie być wątpliwością w ich sercach, dopóki ich serca nie zostaną pocięte. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

111. Bóg kupił od wierzących ich dusze oraz ich majątki w zamian za Raj. Oni walczą na drodze Boga, zabijają i są zabijani zgodnie z Jego prawdziwą obietnicą w Torze, Ewangelii i Koranie. A któż jest wierniejszy w swym przymierzu niż Bóg? Cieszcie się więc z handlu, jaki poczyniliście. To jest osiągnięcie wielkie!

112. Ci, którzy zwracają się ku Bogu, oddają cześć, wychwalają, podróżują, składają się, padają na twarz, nakazują dobro, powstrzymują się od zła i zachowują granice Boga. Głoś wierzącym dobrą nowinę!

113. Nie przystoi Prorokowi i tym, którzy uwierzyli, prosić o przebaczenie dla bałwochwalców, nawet gdyby byli ich krewnymi, gdy stało się dla nich jasne, że są towarzyszami ognia.

114. Abraham prosił o przebaczenie dla swego ojca tylko z powodu obietnicy, jaką mu złożył. Kiedy jednak stało się jasne, że jest on nieprzyjacielem Boga, Abraham się go wyrzekł. Zaiste, Abraham był współczującym, wielkodusznym.

115. Bóg nie sprowadza w zbłądzenie ludzi, których wcześniej prowadził drogą prostą, zanim nie pokaże im tego, czego powinni się obawiać. Bóg dobrze wie o każdej rzeczy!

116. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią! On daje życie i On je odbiera. I nie ma dla was poza Bogiem żadnego opiekuna ani pomocnika.

117. Bóg zwrócił się do Proroka, przesiedlających się i pomocników, którzy poszli za nim w trudnej godzinie, gdy serca niektórych z nich nieomal się nie odchyliły. Potem On zwrócił się ku nim. On jest przecież Dobrotliwy, Miłościwy.

118. I do tych trzech, którzy zostali w tyle, aż ziemia stała się dla nich zbyt ciasna w swej rozległości i ich dusze wydały się im zbyt ciasne. Oni pojęli, że nie ma ucieczki przed Bogiem, jak tylko do Niego. Potem On zwrócił się ku nim, aby okazali skruchę. Przecież Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.

119. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga i bądźcie razem z prawdómównymi!

120. Nie powinni mieszkańcy Medyny i Beduini, którzy mieszkają wokół nich, pozostawać w tyle za Wysłannikiem Boga i troszczyć się bardziej o samych siebie zamiast o niego. Na drodze Boga nie dosięga ich ani pragnienie, ani znużenie, ani głód. Oni nie zrobią kroku, aby wzbudzić gniew niewiernych lub zyskać jakąś korzyść od wroga, aby nie było to im zapisane jako dobre dzieło. Bóg nie zgubi nagrody tych, którzy czynią dobro!

121. Oni nie wydadzą małej ani dużej kwoty i nie przejdą żadnej doliny, aby nie było im to zapisane, aby Bóg wynagrodził ich najlepszą nagrodą za to, co czynili.

122. Nie powinni wierni wyruszać wszyscy naraz: niech wyprawi się grupa z każdej społeczności, aby zgłębiać religię i napominać swój lud, kiedy do niego powróci. Być może, oni się ustrzegą.

123. O wy, którzy wierzycie! Walczcie z niewiernymi, którzy są blisko was i dajcie im odczuć waszą surowość. Wiedźcie, że Bóg jest z bogobojnymi!

124. Kiedy tylko zostaje zesłany jakiś rozdział, to niektórzy z nich mówią: „Komu z was wzmocnił on wiarę?”. W tych, którzy wierzą, on wzmocnił wiarę i oni się cieszą.

125. Natomiast tym, w których sercach jest choroba, on dołoży nieczystość do ich nieczystości i umrą jako niewierni.

126. Czy oni nie widzą, że każdego roku wystawiani są na próbę raz lub dwa razy? Jednak nie nawracają się i nie zastanawiają się nad tym.

127. Kiedy tylko zostaje zesłany jakiś rozdział, oni patrzą jedni na drugich: „Czy ktoś was widzi?”. Potem się odwracają. Bóg odwrócił ich serca, są bowiem ludźmi, którzy nie pojmują.

128. Przyszedł do was Wysłannik spośród was samych. Martwi go to, że grzeszycie i niepokoi się o was. Jest dla wiernych łagodny, miłościwy!
 129. A jeśli oni się odwrócą, powiedz: „Bóg mi wystarczy! Nie ma boga oprócz Niego. Tylko Jemu zaufałem, On jest Panem Tronu Wielkiego!”.

SURA 10. JONASZ

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, ra. To są znaki Księgi mądrej.
2. Czy dziwne jest dla ludzi to, że objawiliśmy jednemu spośród was: „Ostrzegaj ludzi i przekaż wierzącym dobrą nowinę, że mają prawdziwe wsparcie u swego Pana”? Mówią niewierni: „Z pewnością to jest czarownik!”.
3. Zaprawdę, waszym Panem jest Bóg, który stworzył niebiosy i ziemię w sześć dni, potem umocnił się na Tronie, zarządzając wszelkimi sprawami. Nie ma orędownictwa bez Jego zezwolenia. To jest Bóg, wasz Pan! Czujcie więc Go! Czy wy się nie opamiętacie?
4. Do Niego wszyscy powrócicie: obietnica Boga jest prawdą. On zaczyna stworzenie i powtarza je, aby nagrodzić wedle sprawiedliwości tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Dla tych zaś, którzy nie wierzą, będzie napój wrzący i kara bolesna za to, że odrzucili wiarę.
5. On jest Tym, który stworzył słońce jasnością, a księżyc światłem i odmierzył dla niego fazy, abyście znali liczbę lat i rachunek. Bóg stworzył to zgodnie z prawdą, rozdzielając Swoje znaki dla ludzi wiedzących.
6. Zaprawdę, w zmienności nocy i dnia i we wszystkim, co stworzył Bóg w niebiosach i na ziemi, są znaki dla ludzi bogobojnych!
7. Zaprawdę, dla tych, którzy nie mają nadziei na spotkanie z Nami, a są zadowoleni z życia tego świata i znajdują w nim upodobanie, a którzy zaniedbują Nasze znaki,
8. miejscem schronienia będzie ogień – za to, co zarobili.
9. Tych natomiast, którzy wierzą i czynią dobro, poprowadzi Pan ze względu na ich wiarę. U ich stóp będą płynąć strumienie w Ogrodach szczęśliwości.
10. Ich wezwaniem będzie tam: „Chwała Ci, Boże!”, powitaniem zaś: „Pokój!”, a na zakończenie wezwania: „Chwała Bogu, Panu światów!”.

11. Jeśli Bóg przyspieszyłby ludziom zło, podobnie jak oni chcą przyspieszyć sobie dobro, to ich termin byłby już rozstrzygnięty. My jednak zostawiamy tych, którzy nie spodziewają się spotkania z Nami, wędrujących w swym nienasyceciu na oślep.

12. Kiedy człowieka dosięgnie nieszczęście, on wzywa Nas, leżąc na boku, siedząc lub stojąc. Kiedy zaś usuniemy jego nieszczęście, on oddala się, jakby nigdy nie wzywał Nas z powodu nieszczęścia, które go dosięgło. Tak upiększane jest ludziom występnyemu to, co oni czynią!

13. My zniszczyliśmy pokolenia, które były przed wami, gdy stały się niesprawiedliwe. Przyszli do nich posłańcy z jasnymi dowodami, ale im nie uwierzyli. W ten sposób My odpłacamy ludowi grzesznemu!

14. Po nich uczyniliśmy was namiestnikami na ziemi, aby zobaczyć, jak wy będziecie postępować.

15. A kiedy głoszone są Nasze jasne znaki, to ci, którzy nie spodziewają się spotkania z Nami, mówią: „Przynies nam inny Koran albo zmień go!”. Powiedz: „Nie jest możliwe, abym zmienił go z własnej woli. Ja tylko idę za tym, co zostało mi objawione. Boję się okazać nieposłuszeństwo memu Panu, aby nie spotkała mnie kara Dnia Wielkiego”.

16. Powiedz: „Gdyby Bóg zechciał, to bym go wam nie głosił i byście go nie poznali. Przecież całe życie spędziłem wśród was, zanim został objawiony. Czy nie zrozumiecie?”.

17. Kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu albo uważa za kłamstwo Jego znaki? Zaprawdę, grzesznicy nie osiągną powodzenia!

18. Oni czczą poza Bogiem to, co im nie szkodzi i nie przynosi korzyści, i mówią: „To są nasi orędownicy u Boga”. Powiedz: „Czy chcecie ujawnić Bogu coś, czego On nie wie w niebiosach i na ziemi? Chwała Mu! On jest powyżej wszystkiego, co Mu dodają za współtowarzyszy!”.

19. Ludzie byli niegdyś jednym narodem, ale się podzielili. I gdyby nie było słowa, które przyszło wcześniej od twego Pana, to byłoby już rozstrzygnięte między nimi to, w czym oni się różnią.

20. Oni mówią: „Czemu nie został mu zesłany jakiś znak od jego Pana?”. Powiedz: „Niewidzialne należy tylko do Boga. Poczekajcie, ja będę czekał razem z wami!”.

21. Kiedy dajemy ludziom zasmakować miłosierdzia po tym, jak dosięgło ich zło, wtedy zaczynają spiskować przeciwko Naszym znakom. Powiedz: „Bóg jest szybszy w spiskowaniu. Zaprawdę, Nasi posłańcy zapisują wszystko, co spiskujecie”.

22. On jest tym, który pozwala wam przemierzać lądy i morza, a kiedy jesteście na statkach, płyną z wami przy pomysłnym wietrze i ludzie

cieszą się z tego. Gdy zawieje burzliwa wichura i zewsząd zalewają ich fale, oni myślą, że są przez nie otoczeni. Wtedy wzywają Boga i szczerze wyznają przed Nim swoją wiarę: „Jeśli Ty uratujesz nas od tego, to my z pewnością będziemy wdzięczni!”.

23. A kiedy On ich uratuje, to oni znowu szerzą na ziemi bezprawie. O ludzie, wasze bezprawie jest tylko przeciwko wam samym! To jedynie używanie życia tego świata, potem do Nas powrócicie i My pokażemy wam to, coście czynili.

24. Życie tego świata podobne jest do wody, którą My zesłaliśmy z nieba: miesza się z ziemią i powstaje roślinność, którą żywią się ludzie i zwierzęta. A kiedy ziemia przyozdobi się i upiększy, a ludzie sądzą, że są jej władcami, przychodzi do niej nocą lub dniem Nasz rozkaz i My czynimy ją polem skoszonym, jakby dzień wcześniej nie była w ogóle kwitnąca. Tak wyjaśniamy dokładnie znaki ludziom, którzy się zastanawiają.

25. Bóg wzywa do Domu Pokoju i prowadzi, kogo zechce, ku drodze prostej!

26. Na tych, którzy czynią dobro, czeka dobro i więcej na dodatek. Ich twarzy nie pokryje ani pył, ani upokorzenie. Oni są towarzyszami Raju, w nim pozostaną na wieczność.

27. A dla tych, którzy czynili zło, zapłatą będzie podobne zło. I okryje ich poniżenie, nie będą mieć żadnego obrońcy przed Bogiem! Ich twarze pokryte będą jakby strzępami mrocznej nocy. Oni są towarzyszami ognia i w nim pozostaną na wieczność.

28. I tego Dnia My zbierzemy ich wszystkich, a potem powiemy tym, którzy dodawali Nam współtowarzyszy: „Na wasze miejsca, wy i wasi współtowarzysze!”. My ich rozdzielimy, a ich współtowarzysze powiedzą: „Wyście nas nie czcili.

29. Bóg wystarczy za świadka między nami a wami, że nie dbaliśmy o wasze uwielbienie”.

30. Tam doświadczy każda dusza tego, co wcześniej dokonała. Oni będą sprowadzeni do Boga, ich prawdziwego Pana, i porzuci ich to, co sobie wymyślili.

31. Powiedz: „Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i ziemi? I kto ma władzę nad słuchem i wzrokiem? Kto wyprowadza żyjące z martwego i martwe z żyjącego? I kto zarządza wszelkimi sprawami?”. Oni powiedzą: „Bóg”. Powiedz: „Czemu więc nie jesteście bogobojni?”

32. Oto jest Bóg, wasz prawdziwy Pan! Czy poza prawdą jest coś oprócz błędu? Jakże się odwróciliście!”.

33. Tak potwierdziło się słowo twego Pana o tych, którzy są występni, że oni nie uwierzą!
34. Powiedz: „Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który daje początek stworzeniu, a potem je powtarza?”. Powiedz: „Bóg daje początek stworzeniu, a potem je powtarza. Jakże wy się oszukujecie!”.
35. Powiedz: „Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który prowadzi ku prawdzie?”. Powiedz: „Bóg prowadzi ku prawdzie. Czy ten, kto prowadzi ku prawdzie, nie jest pewniejszy, aby pójść za nim, od tego, który nie prowadzi, jeśli sam nie będzie prowadzony? Cóż jest z wami? Jak sądzicie?”.
36. I większość z nich postępuje tylko za przypuszczeniami. Zaprawdę, przypuszczenia nie zastąpią prawdy. Zaprawdę, Bóg wie dobrze o wszystkim, co oni czynią!
37. Ten Koran nie powstał poza Bogiem, ale jest potwierdzeniem tego, co było przed nim i wyjaśnieniem Księgi od Pana światów. Co do tego nie ma żadnych wątpliwości!
38. Możliwe, że oni powiedzą: „On go wymyślił!”. Powiedz: „Przynicie zatem rozdział podobny do tego i wzywajcie, kogo chcecie, poza Bogiem, jeśli jesteście prawdomówni!”.
39. Oni uważają za kłamstwo to, czego nie ogarniają wiedzą i czego wytłumaczenie jeszcze do nich nie dotarło. Podobnie czynili ci, którzy byli przed nimi. Zobacz, jaki był koniec ludzi niesprawiedliwych!
40. Wśród nich są tacy, którzy wierzą w niego, i są tacy, którzy w niego nie wierzą. Twój Pan najlepiej zna tych, którzy szerzą zepsucie.
41. I jeśli oni będą uważać cię za kłamcę, to powiedz: „Do mnie należy moje działanie, a do was należy wasze działanie. Wy nie odpowiadacie za to, co ja robię, i ja nie odpowiadam za to, co wy robicie”.
42. Wśród nich są tacy, którzy ci się przysłuchują, ale czy zmusisz głuchych do słuchania, skoro oni nie rozumieją?
43. I wśród nich są tacy, którzy patrzą na ciebie, ale czy możesz poprowadzić ślepych, skoro oni nie widzą?
44. Zaprawdę, Bóg nie jest niesprawiedliwy dla ludzi, ale to ludzie są niesprawiedliwi dla samych siebie!
45. W Dniu, kiedy On ich zbierze, będzie tak, jakoby przebywali na ziemi ledwie godzinę dnia, i poznają się wzajemnie. I będą stratni ci, którzy zaprzeczali spotkaniu z Bogiem i nie byli prowadzeni.
46. My pokażemy ci część tego, co im obiecaliśmy, albo wcześniej wezwiemy cię do Siebie. Do Nas oni powrócą, Bóg jest bowiem świadkiem wszystkiego, co oni czynią.

47. Każdy naród ma swego posłańca. I kiedy przyjdzie ich posłaniec, to wszystko między nimi zostanie rozstrzygnięte po sprawiedliwości i oni nie będą pokrzywdzeni.

48. Oni mówią: „Kiedy nadejdzie ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?”

49. Powiedz: „Ja nie władam sam dla siebie ani szkoda, ani korzyścią, z wyjątkiem tego, co Bóg zechce. Każdy naród ma wyznaczony kres. Kiedy nadejdzie ten kres, to oni nie zdołają opóźnić go nawet o godzinę ani też nie przyspieszą”.

50. Powiedz: „Jak sądzicie, jeśli Jego kara przyjdzie do was nocą lub w dzień, to jaką jej część chcieliby przyspieszyć grzesznicy?”

51. Czy po tym, gdy ona spadnie na was, wy uwierzycie w nią? Teraz? A wcześniej chcieliście przyspieszyć jej nadejście”.

52. Następnie będzie powiedziane tym, którzy skrzywdzili samych siebie: „Zakosztujcie kary wieczności! Dostajecie zapłatę tylko za to, co sami zarobiliście!”.

53. Oni będą dopytywać się ciebie, czy to prawda. Powiedz: „Tak, na mego Pana! To jest prawda i nie możecie jej udaremnić!”.

54. A gdyby każda dusza, która była niesprawiedliwa, miała wszystko, co jest na ziemi, wtedy oddałaby to, aby się wykupić. Oni będą wyrażać żal, gdy zobaczą karę, ale rozstrzygnięcie między nimi nastąpi zgodnie ze sprawiedliwością i oni nie zostaną pokrzywdzeni.

55. O tak! Do Boga należy wszystko to, co w niebiosach i na ziemi! O tak, obietnica Boga jest prawdą, ale większość z nich nie wie!

56. On daje życie i On je odbiera, i do Niego zostaniecie sprowadzeni.

57. O ludzie! Przyszło do was upomnienie od waszego Pana i uzdrowienie od tego, co jest w waszych piersiach, i przewodnictwo, i miłosierdzie dla wiernych.

58. Powiedz: „Łaską Boga i Jego miłosierdziem niech oni się cieszą”. To jest lepsze od tego, co oni gromadzą.

59. Powiedz: „Czy widzieliście, co Bóg zesłał wam jako zaopatrzenie, a wy uczyniliście z tego zakazane i dozwolone?”. Powiedz: „Czy Bóg dał wam na to pozwolenie, czy też wymyślicie kłamstwo i przypisujecie Bogu?”.

60. Co myślą ci, którzy wymyślają kłamstwo przeciw Bogu w Dniu Zmartwychwstania? Zaprawdę, Bóg jest pełen łaski dla ludzi, ale większość z nich jest niewdzięczna!

61. Cokolwiek byś zamierzał i cokolwiek byś recytował z Koranu, i jakiegokolwiek działania byście podejmowali, My jesteśmy przy was świadkami, gdy się tym zajmujecie. Nie ukryje się przed twym Panem nawet

ciężar pyłku na ziemi lub w niebie, ani to, co jest od niego mniejsze lub większe. To jest zapisane w Księdze wyjaśniającej.

62. Zaprawdę, przyjaciele Boga nie muszą się obawiać i nie będą się smucić.

63. Ci, którzy wierzą i są bogobojni,

64. otrzymają wieść radosną w życiu tego świata i w życiu ostatecznym. Nie zmieni się słowo Boga! To jest sukces ogromny!

65. Niech cię nie smucą ich słowa. Przecież wszelka chwała należy do Boga. On jest Słyszący, Wiedzący!

66. O tak! Zaprawdę, do Boga należą wszyscy, którzy są w niebiosach i którzy są na ziemi! Czy oni podążają za tym, co dodają Bogu za współtowarzyszy? Oni podążają jedynie za przypuszczeniem i tylko zmyślają.

67. On jest Tym, który stworzył dla was noc, abyście podczas niej odpoczywali, i dzień, abyście w nim jasno widzieli. Zaprawdę, są w tym znaki dla ludzi, którzy słuchają.

68. Oni powiedzieli: „Bóg wziął sobie syna”. Chwała Mu! On Sobie wystarcza! Do Niego należy to, co w niebiosach i co na ziemi. Nie macie nad tym żadnej władzy! Czy będziecie mówić o Bogu to, czego nie wiecie?

69. Powiedz: „Zaprawdę, ci, którzy wymyślają kłamstwa przeciwko Bogu, nie osiągną powodzenia!”.

70. Przyjemność jest na tym świecie, ale potem do Nas oni powrócą i wtedy damy im posmakować surowej kary za to, że nie uwierzyli.

71. Przytocz im opowieść o Noem. Oto powiedział on do swego ludu: „O ludu mój! Jeśli ciąży wam moja obecność i przypominanie znaków Boga, to ja pokładam ufność w Bogu. Uzgodnijcie swoje działania między sobą i waszymi współtowarzyszami i niech was już to nie dręczy. Potem sądzicie mnie i nie dajcie mi czekać!

72. A jeśli się odwrócicie, to przecież nie oczekuję od was nagrody. Moja nagroda jest tylko u Boga i rozkazano mi być jednym z tych, którzy poddali się Bogu!”.

73. Oni uznali go za kłamcę, ale My ocaliliśmy jego i tych, którzy byli z nimi na statku, i uczyniliśmy ich namiestnikami. I potopiliśmy tych, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki. Spójrz więc, jaki był koniec tych, którzy byli ostrzegani!

74. Po nim wysłaliśmy posłańców do ich ludu, którzy przynosili im jasne dowody, ale oni nie chcieli uwierzyć w to, co pierwiej uznali za kłamstwo. Tak oto pieczętujemy serca ludzi występnych!

75. Po nim wysłaliśmy z Naszymi znakami Mojżesza i Aarona do Faraona i jego dostojników. Oni jednak wzgardzili nimi i byli ludem występny.

76. Kiedy przyszła do nich prawda, oni powiedzieli: „To są jedynie czary oczywiste!”.

77. Powiedział Mojżesz: „Czy mówicie tak o prawdzie, kiedy ona do was przyszła? Czy to są czary? Czarownicy nie osiągną powodzenia!”.

78. Oni powiedzieli: „Czy przyszedłeś do nas po to, aby odwrócić nas od tego, przy czym znaleźliśmy naszych ojców, i abyście obaj zyskali wielkość na ziemi? My wam wcale nie uwierzemy!”.

79. I powiedział Faraon: „Przyprowadźcie mi wszystkich uczonych czarowników!”.

80. Kiedy czarownicy przyszli, powiedział do nich Mojżesz: „Rzucicie to, co chcecie rzucić!”.

81. I kiedy oni rzucili, Mojżesz powiedział: „To, coście uczynili, to tylko czary. Zaprawdę, Bóg je zniszczy, ponieważ Bóg nie wspiera działań tych, którzy szerzą zgorzenie.”

82. Bóg potwierdza prawdę poprzez Swoje słowa, chociażby nienawidzili tego grzesznicy”.

83. Nie uwierzył jednak Mojżeszowi nikt poza potomstwem z jego własnego ludu, ze strachu przed Faraonem i jego dostojnikami, aby ich nie prześladowali. Faraon był potężny na tej ziemi i był człowiekiem występny.

84. Mojżesz powiedział: „O ludu mój! Jeśli uwierzyliście w Boga, to zaufajcie Mu, skoro poddaliście się Jego woli”.

85. Oni powiedzieli: „Zaufaliśmy Bogu. Panie nasz, nie czyn z nas pokusy dla ciemężycieli,

86. ale, przez Swoje miłosierdzie, wybaw nas od ludu niewiernych!”.

87. I objawiliśmy Mojżeszowi i jego bratu: „Przygotujcie dla waszego ludu domy w Egipcie, uczynicie wasze domy miejscem modlitwy i odprawiajcie je. I przekaż wierzącym wieść radosną!”.

88. Mojżesz powiedział: „Panie nasz! Tyś dał Faraonowi i jego dostojnikom ozdoby i bogactwa w życiu ziemskim, Panie nasz, aby sprowadzali z Twojej drogi. Panie nasz! Zniszcz ich bogactwa i ześlij twardość na ich serca, gdyż oni nie uwierzą, dopóki nie zobaczą kary bolesnej!”.

89. Powiedział: „Wasza modlitwa została przyjęta. Idźcie obaj prosto i nie podążajcie drogą tych, którzy nie wiedzą!”.

90. I przeprowadziliśmy synów Izraela przez morze, a Faraon i jego wojsko ścigali ich z uporem i nienawiścią. Wreszcie, gdy zagroziło mu

utopienie, powiedział: „Uwierzyłem! Nie ma boga oprócz Tego, w którego uwierzyli synowie Izraela! I ja jestem jednym z tych, którzy się Mu poddali”.

91. „Dopiero teraz? Wcześniej jednak buntowałeś się i byłeś wśród szerzących zgorzenie.

92. Dzisiaj wszakże ocalimy twe ciało, abyś był znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie”. Zaprawdę, wielu z ludzi jest niedbałych wobec Naszych znaków.

93. My osiedliliśmy synów Izraela w miejscu przyjaznym i zapewniliśmy im najlepsze zaopatrzenie. Oni nie sprzecali się, zanim nie przyszła do nich wiedza. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym się różnili.

94. Jeśli masz wątpliwości do tego, cośmy ci objawili, to zapytaj tych, którzy czytają Księgę zesłaną przed tobą. Przyszła do ciebie prawda od twójgo Pana, nie bądź więc jednym z tych, którzy wątpią.

95. I nie bądź też jednym z tych, którzy zaprzeczają znakom Boga, abyś nie był wśród tych, którzy ponieśli stratę.

96. Ci, przeciwko którym sprawdziło się słowo twego Pana, nie uwierzą,

97. nawet gdyby przyszły do nich wszystkie znaki, zanim nie zobaczą kary bolesnej.

98. Gdyby tylko było jakieś miasto, którego mieszkańcy uwierzyliby i którym pomogłaby ich wiara, oprócz ludu Jonasza! Kiedy oni uwierzyli, wybawiliśmy ich od kary hańbiącej w życiu doczesnym i pozwoliliśmy im korzystać z niego do pewnego czasu.

99. Gdyby twój Pan zechciał, to uwierzyliby wszyscy, którzy są na ziemi. Czy potrafisz zmusić ludzi, aby stali się wierzącymi?

100. I nikt nie może uwierzyć bez zezwolenia Boga. On pozostawi w nieczystości tych, którzy nie rozumieją.

101. Powiedz: „Spójrzcie, oto, co jest w niebiosach i na ziemi!”. Jednak ani znaki, ani ostrzeżenia nie pomogą ludziom, którzy nie wierzą.

102. Czy oni oczekują czegoś innego niż dni podobnych do tych, które mieli ludzie przed nimi? Powiedz: „Czekajcie zatem. Ja także będę czekał razem z wami”.

103. Potem ocalimy Naszych posłańców i tych, którzy uwierzyli. Naszym obowiązkiem jest ratowanie wiernych.

104. Powiedz: „O ludzie! Jeśli macie wątpliwości co do mojej religii, to ja nie będę oddawał czci tym, których wy czcicie zamiast Boga, ale czczę Boga, który was wezwie. I rozkazano mi, abym był spośród wierzących”.

105. „I zwróć swą twarz ku religii jako prawdziwie pobożny i nie bądź spośród bałwochalców!

106. Nie wzywaj poza Bogiem tego, co nie przyniesie ci ani korzyści, ani nie wyrządzi szkody. Jeśli to uczynisz, z pewnością będziesz wśród niesprawiedliwych”.

107. Jeśli Bóg dotknie cię nieszczęściem, to nikt nie zdoła go odsunąć oprócz Niego. Jeśli zaś zechce On jakieś dobra dla ciebie, to nic nie zdoła odwrócić Jego łaski. On obdarza nią, kogo zechce ze Swoich sług.

108. Powiedz: „O ludzie! Przyszła do was prawda od waszego Pana! Kto pójdzie za nią, ten pójdzie dla dobra swej duszy, kto zaś zbłądzi, ten zbłądzi na własną szkodę. Ja nie jestem waszym opiekunem”.

109. Postępuj za tym, co zostało ci objawione, i bądź cierpliwy, aż Bóg nie zadecyduje. On jest najlepszym z sędziów!

SURA 11. HUD

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, ra. Oto Księga, której znaki zostały utwierdzone, a następnie objaśnione przez Mądrego, Świadomego,
2. abyście nie czcili nikogo poza Bogiem: „Ja jestem dla was ostrzegającym od Niego i zwiastunem dobrych wieści!”.
3. I proście waszego Pana o przebaczenie, i zwracajcie się ku Niemu ze skruchą. On da wam piękne używanie życia do oznaczonego terminu i obdarzy Swą łaską wszystkich, którzy na to zasługują. Jeśli zaś się odwróćcie, to boję się dla was kary Dnia Wielkiego.
4. Do Boga prowadzi wasze powracanie. On każdą rzecz ma w Swojej mocy!
5. Oni jednak zamykają swe piersi, aby okazać Mu swoje lekceważenie. Jednak nawet wtedy, gdy oni zasłaniają się odzieżą, On wie, co ukrywają i co ujawniają. On dobrze wie, co jest w ich piersiach.
6. Nie ma żadnego stworzenia na ziemi, aby jego zaopatrzenie nie zależało od Boga. On zna jego miejsce przebywania i miejsce odpoczynku. Wszystko to jest zapisane w Księdze.
7. On jest Tym, który stworzył niebiosa i ziemię w sześć dni, gdy Jego Tron był nad wodami, aby sprawdzić, który z was jest najlepszy w działaniu. Jeśli im powiesz: „Będziecie wskrzeszeni po śmierci”, nie wierni z pewnością powiedzą: „To nic innego, jak czary oczywiste!”.

8. Jeśli My opóźnimy ich karę do określonego czasu, to oni niewątpliwie powiedzą: „Cóż ją powstrzymuje?”. Wiedźcie, że w Dniu, gdy ona do nich przyjdzie, nie będzie już można odwrócić jej od nich i otoczy ich to, z czego się wyśmiewali.
9. Jeśli My damy człowiekowi zakosztować Naszego miłosierdzia, a następnie mu je odbierzemy, to znajdzie się w rozpacz i będzie niewdzięczny.
10. A jeśli My damy zakosztować mu dobrodziejstwa po nieszczęściu, które go osiągnęło, wówczas z pewnością powie: „Odeszła ode mnie bieda”. I będzie radosny, dumny.
11. Nie tak jak ci, którzy są cierpliwi i czynią dobre dzieła. Oni otrzymają przebaczenie i nagrodę ogromną.
12. Być może, chciałbyś pominąć część z tego, co zostało ci objawione, i twoja pierś jest ściśnięta z obawy, że powiedzą: „Dlaczego nie został mu zesłany skarb albo dlaczego nie przyszedł z nim anioł?”. Ty wszakże jesteś tylko ostrzegającym, a Bóg jest opiekunem każdej rzeczy.
13. Albo powiedzą: „On sobie to wymyślił!”. Powiedz: „Przynieście dziesięć rozdziałów, podobnych do tych, i wezwijcie na pomoc, kogo chcecie oprócz Boga, jeśli jesteście prawdomówni”.
14. Jeśli oni wam nie odpowiedzą, to wiedźcie, że zostało to zesłane za wiedzą Boga i że nie ma innego boga oprócz Niego. Czy nie poddadcie się Jego woli?
15. Tym, którzy pragną życia tego świata i jego ozdób, My wypłacimy w pełni za ich czyny tutaj i nie doznają straty.
16. To są ci, dla których w życiu ostatecznym nie będzie niczego oprócz ognia. Daremne będą ich dobre uczynki i bezskuteczne wszystko, co robili.
17. Kto opiera się na jasnym dowodzie od swego Pana, obwieszczanym przez świadka od Niego, przed którym była Księga Mojżesza jako przewodnictwo i miłosierdzie – tacy wierzą w niego. A ktokolwiek w niego nie uwierzy, dla tego ogień będzie obiecany miejscem. Nie miej zatem wątpliwości, że jest to prawda od twego Pana, chociaż większość ludzi nie wierzy.
18. Któż jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu? Tacy będą przyprowadzeni przed ich Pana i świadkowie powiedzą: „To są ci, którzy wymyślali kłamstwo przeciwko swemu Panu”. Przekleństwo Boga spadnie na niesprawiedliwych,
19. którzy sprowadzają z drogi Boga i usiłują ją wykrzywić. Oni nie wierzą w życie ostateczne!

20. Oni nie zmieniają niczego na ziemi i nie ma dla nich opiekunów oprócz Boga. A potem ich kara będzie podwojona. Oni nie mogli słyszeć i nie mogli widzieć.

21. To są ci, którzy zgubili samych siebie i opuściło ich to, co sobie wymyślili.

22. Nie ma wątpliwości, że w życiu ostatecznym oni poniosą największą stratę.

23. Ci natomiast, którzy wierzą, czynią dobre dzieła i okazują pokorę przed swym Panem, będą towarzyszami Raju, gdzie zamieszkają na wieczność.

24. Te dwie grupy są niczym ślepy i głuchy oraz widzący i słyszający. Czy oni są do siebie podobni? Czy wy się nie opamiętacie?

25. Niegdyś wysłaliśmy Noego do jego ludu: „Ja jestem dla was jawnie ostrzegającym.

26. Oddawajcie cześć jedynie Bogu! Zaprawdę, obawiam się dla was kary Dnia bolesnego”.

27. I powiedziała starszyzna z jego ludu, która nie uwierzyła: „Widzimy, że jesteś człowiekiem takim jak my. I widzimy, że idą za tobą bez zastanowienia jedynie najnędrniejsi z nas. I nie widzimy, abyście byli lepsi od nas, a przeciwnie, uważamy was za kłamców”.

28. Powiedział: „O ludu mój! Czy nie widzicie, że mam jasny dowód od mego Pana i On obdarował mnie Swoim miłosierdziem, na które byliście ślepi? Czy miałbym was zmuszać do jego przyjęcia, skoro jest dla was odrażające?

29. O ludu mój! Ja nie proszę was o żadne bogactwo w zamian. Moja nagroda jest tylko u Boga. I nie odgonię od siebie tych, którzy uwierzyli, ponieważ spotkają się ze swym Panem. Widzę jednak, że jesteście ludem nieświadomym.

30. O ludu mój! Kto ochroni mnie przed Bogiem, jeśli ich odgonię? Czyż wy się nie opamiętacie?

31. Nie mówię wam, że posiadam skarby Boga, ani że znam to, co niewidzialne. I nie mówię, że jestem aniołem, i nie mówię tym, którymi gardzą wasze oczy, że Bóg nie obdarzy ich żadnym dobrem. Bóg najlepiej wie, co jest w ich duszach. Byłbym wtedy wśród niesprawiedliwych”.

32. Oni powiedzieli: „O Noe! Dość się już z nami spierasz i jeszcze przedłużasz spór z nami. Sprowadź na nas to, czym nam grozisz, jeśli jesteś prawdomówny”.

33. Powiedział: „Sprowadzi to na was Bóg, jeśli zechce, a wy nie będziecie w stanie temu zapobiec.

34. I moja rada nie przyniesie wam pożytku, gdybym chciał wam radzić, jeśli Bóg zechce wprowadzić was w zabłądzenie. On jest waszym Panem i do Niego będziecie sprowadzeni”.
35. Albo też oni powiedzą: „On to wymyślił!”. Powiedz: „Skoro to wymyśliłem, to na mnie spadnie mój grzech. Nie jestem jednak winny grzechu, który wy czynicie”.
36. I zostało objawione Noemu: „Nie uwierzy z twego ludu nikt oprócz tych, którzy uwierzyli wcześniej. Nie zniechęcaj się tym, co oni czynią.
37. Zbuduj statek przed Naszymi oczami i z Naszego objawienia i nie wstawiaj się u Mnie za tymi, którzy są niesprawiedliwi. Oni będą potopieni!”.
38. On zbudował statek, a za każdym razem, gdy przechodziła obok starszyzna z jego ludu, wyśmiewała się z niego. On powiedział: „Teraz wyśmiewacie się z nas, ale i my będziemy się z was wyśmiewać, podobnie jak wy się wyśmiewacie.
39. Wkrótce się dowiecie, kogo dosięgnie kara ponizająca i na kogo spadnie kara nieustająca!”.
40. A kiedy przyszedł Nasz rozkaz i wytrysnęły strumienie z ziemi, powiedzieliśmy: „Wprowadź tutaj po dwoje z każdego rodzaju oraz swoją rodzinę – z wyjątkiem tych, przeciwko którym słowo już zapadło – i tych, którzy uwierzyli”. Jednak uwierzyło z nim tylko niewielu.
41. Noe powiedział: „Wejdźcie na statek! Niech płynie w imię Boga i niech przybije do brzegu. Zaprawdę, mój Pan jest Przebaczający, Miłosiwy!”.
42. I płynął z nimi po falach podobnych gór. Noe wezwał syna, który trzymał się z dala: „O synu mój! Wejdz z nami i nie bądź z niewiernymi!”.
43. Syn odpowiedział: „Wejść na jakąś górę, która uratuje mnie przed wodą”. Powiedział Noe: „Dzisiaj nie ma dla nikogo ocalenia przed rozkazem Boga oprócz tego, nad kim On się ulitował”. I fale rozlały się między nimi i syn znalazł się pośród zatopionych.
44. I powiedziane zostało: „O ziemi! Pochłoń swoją wodę! O niebo! Powstrzymaj się!”. I opadła woda, i spełnił się rozkaz, on zaś osiadł na górze Al-Dżudi. I powiedziane zostało: „Niech przepadnie lud niesprawiedliwy!”.
45. Noe zawołał do swego Pana, mówiąc: „Panie, mój syn jest z mojej rodziny. Twoja obietnica jest prawdą, a Ty jesteś najsprawiedliwszym z sędziów!”.

46. Powiedział: „O Noe! On nie był z twojej rodziny, jego postępowanie było niesprawiedliwe. Nie proś Mnie o to, czego nie znasz. Ja napominam cię, abyś nie był jednym z nieświadomych”.

47. Noe powiedział: „Panie mój, szukam u Ciebie schronienia, aby nie prosić o to, czego nie znam. A jeśli mi nie przebaczysz i nie okażesz mi miłosierdzia, to z pewnością będę wśród tych, którzy ponieśli stratę”.

48. Powiedział: „O Noe! Zejdź w spokoju od Nas, z błogosławieństwem dla ciebie i społeczności, które będą z tych, którzy są z tobą. Będą też społeczności, którym damy używanie życia, a potem dotknie je od Nas kara bolesna”.

49. Jest to jedna z ukrytych opowieści, którą ci objawiamy. Do tej pory nie znałeś jej ani ty, ani twój lud. Bądź więc cierpliwy, gdyż rozstrzygnięcie jest dla bogobojnych!

50. I posłaliśmy do ludu Ad ich brata, Huda. On powiedział: „O ludu mój! Czciście Boga! Nie ma dla was innego boga oprócz Niego. Wy tylko wymyślacie kłamstwa.

51. O ludu mój! Ja nie proszę was o zapłatę za to. Moja zapłata jest u Tego, który mnie stworzył. Czy wy tego nie rozumiecie?

52. O ludu mój! Proście waszego Pana o przebaczenie, potem zwróćcie się do Niego. On ześle wam z nieba deszcz obfity i doda siły do waszej siły. Nie odwracajcie się jako grzesznicy”.

53. Oni powiedzieli: „O Hudzie! Nie przyniosłeś nam jasnego dowodu i nie zostawimy naszych bożków na twoje słowo. My ci nie wierzymy.

54. My tylko mówimy, że jeden z naszych bożków nawiedził cię złem”. On powiedział: „Wzywam Boga na świadka i wy poświadczcie, że jestem niewinny temu, co dodajecie Mu za współtowarzyszy

55. obok Niego. Zmawiajcie się teraz wszyscy przeciwko mnie i nie dajcie mi czekać!

56. Zaufałem Bogu, Panu mojemu i waszemu Panu. Nie ma żadnej żywej istoty, której On nie trzymałby za kosmyk. Zaprawdę, mój Pan jest na drodze prostej!

57. Jeśli się odwrócicie, to przecież ja przekazałem wam to, z czym zostałem do was posłany. Mój Pan zastąpi was innym narodem, a wy nie zdołacie Mu zaszkodzić. Zaprawdę, mój Pan nad każdą rzeczą ma pieczę!”.

58. Kiedy przyszedł Nasz rozkaz, My uratowaliśmy Huda i tych, którzy uwierzyli razem z nim, przez miłosierdzie od Nas pochodzące. I uratowaliśmy ich od surowej kary.

59. Tacy byli Adyci. Oni odrzucili znaki swego Pana i sprzeciwili się Jego posłańcom, i szli za rozkazem każdego upartego tyrana.
60. Oni byli przekłęci na tym świecie i w Dniu Zmartwychwstania. Tak! Zaprawdę, Adyci nie uwierzyli w swego Pana! Tak! Niech przepadną Adyci, lud Huda!
61. I do ludu Samud wysłaliśmy ich brata, Salihę. On powiedział: „O ludu mój! Cziczcie Boga! Nie ma dla was innego boga oprócz Niego. On jest Tym, który stworzył was z ziemi i osiedlił was na niej. Proście Go o przebaczenie, potem zwróćcie się ku Niemu. Zaprawdę, mój Pan jest Bliski, Odpowiadający!”
62. Oni powiedzieli: „O Salihu! Byłeś dotychczas naszą nadzieją wśród nas. Czy chcesz zabronić nam oddawania czci temu, co czcili nasi ojcowie? Zaprawdę, my poważnie wątpimy w to, ku czemu nas wzywasz”.
63. On powiedział: „O ludu mój! Cóż wy myślicie? Jeśli mam jasny dowód od mego Pana i On obdarował mnie Swoim miłosierdziem, to kto mi pomoże przeciwko Bogu, gdybym okazał Mu nieposłuszeństwo? Wy jedynie powiększylibyście moją stratę.
64. O ludu mój! Ta wielbłądzica Boga jest dla was znakiem. Zostawcie ją, niech się pasie na ziemi Boga. Nie czyńcie jej krzywdy, aby nie dosięgła was kara bliska”.
65. Oni jednak przecięli jej ścięgna. Salih powiedział: „Cieszcie się życiem w waszych domach jeszcze przez trzy dni. I nie sądzcie, że jest to kłamstwo”.
66. Kiedy przyszedł Nasz rozkaz, ocaliliśmy Salihę i tych, którzy uwierzyli razem z nim, przez Nasze miłosierdzie, od hańby tego Dnia. Zaprawdę, twój Pan jest Silny, Potężny!
67. I tych, którzy byli niesprawiedliwi, dosięgnął krzyk przeraźliwy, i rankiem padli na twarz w swych domach,
68. jakby nigdy tam nie mieszkali. Tak! Zaprawdę, lud Samud nie uwierzył w swego Pana! Tak! Niech przepadną Samudyci!
69. Nasi posłańcy przyszli do Abrahama z wieścią radosną i powiedzieli: „Pokój!”. Odpowiedział: „Pokój!”, przynosząc niebawem pieczonego cielaka.
70. Kiedy jednak zobaczył, że ich ręce nie sięgają po niego, poczuł nieufność i strach przed nimi. Oni powiedzieli: „Nie bój się, my zostaliśmy posłani do ludu Lota”.
71. Jego żona stojąca nieopodal, zaśmiała się. My ucieszyliśmy ją wieścią o Izaaku, a po Izaaku o Jakubie.

72. Ona powiedziała: „Biada mi! Jakże ja urodzę, skoro jestem starą kobietą, a mój mąż jest starcem? Zaprawdę, to byłaby rzecz zadziwiająca!”.

73. Posłańcy powiedzieli: „Czyżby dziwił cię rozkaz Boga? Miłosierdzie Boga i Jego błogosławieństwo niech będzie nad wami, mieszkańcy tego domu! Zaprawdę, On jest godny chwały, pełen sławy!”.

74. Kiedy strach opuścił Abrahama i dotarła do niego radosna wieść, zaczął spierać się z Nami o lud Lota.

75. Zaprawdę, Abraham był łagodny, współczujący, pełen skruchy.

76. „O Abrahamie! Poniechaj tego, przyszedł już rozkaz twój Pana i przyjdzie do nich kara nieodwracalna”.

77. I kiedy Nasi posłańcy przyszli do Lota, on zmartwił się z ich powodu, bo nie czuł siły, aby ich chronić, i powiedział: „To będzie dzień przynębiający”.

78. I jego lud przyszedł pospiesznie do niego. Oni już wcześniej popełniali czyny obrzydliwe. Lot powiedział: „O ludu mój! Oto moje córki, one są czystsze dla was. Bójcie się Boga i nie okrywajcie mnie hańbą przed moimi gośćmi. Czy nie ma wśród was ani jednego prawego człowieka?”.

79. Oni powiedzieli: „Dobrze wiesz, że nie mamy prawa do twoich córek, i z pewnością dobrze wiesz, czego chcemy”.

80. On powiedział: „O, gdybym miał dość siły, aby was powstrzymać albo gdybym mógł wesprzeć się silnym wsparciem!”.

81. Powiedzieli: „O Locie! Jesteśmy posłańcami twego Pana. Oni cię nie osiągną. Wyrusz ze swoją rodziną pod koniec nocy i niechaj nikt z was się nie odwraca. Tylko twoja żona tak uczyni i osiągnie ją to, co osiągnie tamtych. Wyznaczony jest im poranek. Czy poranek nie jest już blisko?”.

82. I kiedy nadszedł Nasz rozkaz, wyróciliśmy ich miasto na nice i spuściliśmy na nich deszcz kamieni z wypalanej gliny, warstwami,

83. oznaczonych u twego Pana. I nie są one daleko od występnych.

84. I do Madianitów wysłaliśmy ich brata, Szuajba. On powiedział: „O ludu mój! Czujcie Boga! Nie ma dla was innego boga oprócz Niego! Nie pomniejszajcie miary i wagi. Widzę was żyjących w dobrobycie, ale obawiam się dla was kary Dnia wszechogarniającego!

85. O ludu mój! Dawajcie miarę i wagę po sprawiedliwości i nie zabierajcie ludziom rzeczy niezbędnych, i nie czyńcie zła na ziemi, szerząc zgorzenie!

86. To, co Bóg wam pozostawia, jest dla was lepsze, jeśli jesteście wierzący. Ja nie jestem wszakże waszym dozorcą”.

87. Oni powiedzieli: „O Szuajbie! Czy twoja modlitwa nakazuje ci, abyśmy zostawili to, czemu oddawali cześć nasi ojcowie albo zaprzestali tego, co chcemy robić z naszymi majątkami? Tyś jest przecie łagodny, rozsądny!”

88. On powiedział: „O ludu mój! Cóż wy myślicie? Jeśli mam jasnny dowód od mego Pana i On dał mi od Siebie zaopatrzenie dobre, to nie chcę robić tego, co wam zakazałem. Ja chcę jedynie waszej poprawy, jeśli tylko zdołam, ale moje powodzenie zależy od Boga. W Nim pokładam ufność i do Niego się zwracam!

89. O ludu mój! Niechaj rozdźwięk między nami nie doprowadzi was do grzechu, abyście nie doświadczyli tego, co dosięgło lud Noego albo lud Huda, albo lud Saliha, a lud Lota nie jest daleko od was.

90. Proście o przebaczenie waszego Pana i zwróćcie się ku Niemu ze skrucą. Zaprawdę, mój Pan jest Miłosiwy, Kochający”.

91. Oni powiedzieli: „O Szuajbie! My nie rozumiemy wiele z tego, co mówisz, i widzimy, że jesteś słaby wśród nas. Gdyby nie twój ród, to byśmy cię ukamienowali. Nie jesteś wobec nas zbyt silny”.

92. On powiedział: „O ludu mój! Czyżby mój ród znaczył dla was więcej od Boga, że odwróciliście się od Niego plecami? Zaprawdę, mój Pan ogarnia wszystko to, co robicie!

93. O ludu mój! Czyńcie, co możecie, ja także będę czynił. Wkrótce dowiecie się, kogo dosięgnie kara poniżająca i kto był kłamcą. Czekaćcie zatem, ja będę czekał razem z wami”.

94. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, ocaliliśmy Szuajba i tych, którzy uwierzyli razem z nim, przez Nasze miłosierdzie. Tych natomiast, którzy byli niesprawiedliwi, dosięgnął krzyk przeraźliwy i rankiem padli na twarz w swych domach,

95. jakby nigdy tam nie mieszkali. Tak! Niech przepadną Madianici, jak przepadli Samudyci!

96. I posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami i władzą oczywistą

97. do Faraona i jego dostojników, ale oni postępowali za rozkazem Faraona, chociaż rozkaz Faraona nie był przemyślany.

98. On pójdzie na czele swego ludu w Dniu Zmartwychwstania i poprowadzi go w ogień niczym do wodopoju. Jakże zły będzie wodopój, do którego są prowadzeni!

99. Podąża za nimi przekleństwo w tym życiu i w Dniu Zmartwychwstania. Jakże nędzny jest prezent, który będzie im dany!

100. To są pewne opowieści o miastach, które ci przekazujemy: niektóre z nich jeszcze stoją, inne zostały skoszone.

101. To nie My ich skrzywdziliśmy, ale oni sami siebie skrzywdzili. I nie pomogły im w niczym ich bóstwa, które wzywali zamiast Boga, gdy przyszedł rozkaz twego Pana. Przeciwnie, powiększyły tylko ich zgubę.

102. To jest kara twego Pana, gdy On karze miasta, które są niesprawiedliwe. Zaprawdę, bolesne i surowe jest Jego karanie!

103. Zaprawdę, jest w tym znak dla tych, którzy boją się kary życia ostatecznego. Tego Dnia zebrani zostaną wszyscy ludzie, tego Dnia wszystko będzie poświadczane.

104. My opóźnimy go tylko do wyznaczonego czasu.

105. Gdy ten Dzień nadejdzie, żadna dusza nie będzie mówić bez Jego zgody. Wśród nich będą nieszczęśliwi i będą szczęśliwi.

106. Ci, którzy będą nieszczęśliwi, znajdą się w ogniu, pogrążeni w jękach i płaczu.

107. Tam pozostaną, dopóki istnieć będą niebiosy i ziemia, jeśli twój Pan nie zechce inaczej. Zaprawdę, twój Pan robi to, co zechce!

108. Ci natomiast, którzy będą szczęśliwi, znajdą się w Raju. Tam pozostaną, dopóki istnieć będą niebiosy i ziemia, jeśli twój Pan nie zechce inaczej. To jest podarunek nieustający!

109. Nie miej wątpliwości co do tego, czemu oni oddają cześć. Oni czczą jedynie to, co czcili niegdyś ich ojcowie. Zaprawdę, My wypłacimy im w pełni ich udział bez umniejszenia.

110. Daliśmy niegdyś Księgę Mojżeszowi, co do której się poróżnili. Gdyby nie słowo, które przyszło wcześniej od twego Pana, to sprawa między nimi byłaby już rozstrzygnięta. Zaprawdę, oni mają do niej poważne wątpliwości.

111. Wszyscy dostaną od twego Pana pełną zapłatę za ich czyny. On dobrze wie o wszystkim, co oni robią.

112. Idź prosto, jak przykazano tobie i tym, którzy nawrócili się razem z tobą. I nie przekraczajcie granicy, On bowiem widzi to, co wy czynicie!

113. I nie wspierajcie się na tych, którzy są niesprawiedliwi, aby nie dotknął was ogień. Nie ma dla was poza Bogiem opiekuna i nikt nie okaże wam pomocy.

114. Wykonuj modlitwę w obu końcach dnia i przy nadejściu nocy. Zaprawdę, dobre czyny usuwają złe. To jest przypomnienie dla pamiętających.

115. I bądź cierpliwy, gdyż Bóg nie pozwoli, aby przepadła nagroda dla czyniących dobro!

116. Gdyby tylko wśród pokoleń, które były przed wami, znaleźli się ludzie sprawiedliwi, którzy sprzeciwiliby się szerzeniu zepsucia na zie-

mi, poza nielicznymi spośród nich, których ocaliliśmy! Ci zaś, którzy byli niesprawiedliwi, pograżali się w zbytku i stali się grzesznikami.

117. Kim byłby twój Pan, aby niesprawiedliwie niszczyć miasta, gdy ich mieszkańcy czynili dobro?

118. Gdyby twój Pan zechciał, to uczyniłby ludzi jedną społecznością, ale oni nie przestaną się spierać,

119. z wyjątkiem tych, którym twój Pan okazał miłosierdzie. Po to ich stworzył. I spełniło się słowo twego Pana: „Ja zapełnię Piekło dzinnami i ludźmi pospołu”.

120. I przekazujemy ci wszystko z opowieści o posłańcach, aby wzmocnić twe serce. W tym przysłała do ciebie prawda, a ostrzeżenie i napomnienie dla wierzących.

121. Powiedz tym, którzy nie wierzą: „Czyńcie, co możecie. My też czynimy!

122. I czekajcie. My także czekamy!”.

123. Do Boga należy to, co niewidzialne w niebiosach i na ziemi, i do Niego powróci każda sprawa. Czczij Go więc i ufaj Mu. Twój Pan jest świadomy tego, co czynicie.

SURA 12. JÓZEF

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, ra. To są znaki Księgi Jasnej.
2. My zesłaliśmy ją jako Koran w języku arabskim. Być może, zrozumiecie.
3. My objawiamy ci ten Koran, aby przekazać ci najpiękniejsze z opowieści, wcześniej bowiem byłeś między nieświadomymi.
4. Niegdyś powiedział Józef do swego ojca: „Ojczy mój! Widziałem jedenaście gwiazd, słońce i księżyc, i widziałem, jak padają przede mną w pokłonie”.
5. Powiedział: „O mój synu, nie opowiadaj tego widzenia twym braciom, aby nie uknułi spisku przeciwko tobie, wszak szatan jest dla człowieka wrogiem jawnym.
6. W ten sposób twój Pan wybierze cię i nauczy wyjaśniania wydarzeń. On dopełni Swą życzliwość wobec ciebie i rodu Jakuba, podobnie jak dopełnił ją wobec twych ojców, Abrahama i Izaaka. Zaprawdę, twój Pan jest Wiedzący, Mądry!”.
7. Były w Józefie i jego braciach znaki dla tych, którzy pytają.

8. Oni powiedzieli: „Józef i jego brat są miłsi naszemu ojcu niż my, a przecież my jesteśmy gromadą. Zaprawdę, nasz ojciec jest w jawnym błędzie!

9. Zabijcie Józefa albo wyrzucicie go na daleką ziemię, aby twarz ojca zwróciła się ku nam, a my będziemy potem ludźmi prawymi”.

10. Jeden z nich powiedział: „Nie zabijajcie Józefa, lecz wrzucicie go w głębinę studni, może wyciągnie go jakaś karawana, jeśli musicie to uczynić”.

11. Oni powiedzieli: „O nasz ojcze! Dlaczego nie ufasz nam względem Józefa? My przecież jesteśmy jego szczerymi doradcami.

12. Wyślij go z nami jutro, niech się ucieszy i zabawi, a my będziemy go pilnować”.

13. Jakub powiedział: „Zasmuci mnie to, jeśli go zabierzecie, i boję się, aby nie pożarł go wilk, gdy wy nie będziecie na niego uważać”.

14. Oni powiedzieli: „Jeśli miałby pożreć go wilk, gdy my jesteśmy taką gromadą, to będziemy przegrani”.

15. Zabrali go więc i postanowili wrzucić w głębinę studni. My objawiliśmy mu: „Ty opowiesz im o ich czynie, gdy oni nie będą tego przeczuwać”.

16. I przyszedli do swego ojca wieczorem ze łzami,

17. i powiedzieli: „O ojcze nasz! Odeszliśmy, aby się ścigać, a Józefa zostawiliśmy przy naszych rzeczach i pożarł go wilk. Ty jednak nie uwierzysz nam, nawet jeśli mówimy prawdę”.

18. I pokazali jego koszulę poplamioną fałszywą krwią. On powiedział: „O nie! To wasze dusze popchnęły was do tego, ale cierpliwość jest piękna. Tylko u Boga można szukać pomocy przeciwko temu, co wy opowiadacie”.

19. I przybyła karawana i wysłali swego człowieka po wodę. On opuścił wiadro do studni i zawołał: „Jakaż radosna nowina! Jest tu jakiś młodzieniec!”. I ukryli go niczym towar, ale Bóg wiedział dobrze, co oni czynili.

20. Sprzedali go za marną cenę, za kilka dirhamów odliczonych, nie mieli bowiem zbyt wysokich wymagań.

21. I powiedział ten z Egiptu, który go kupił, do swojej żony: „Uczyni godnym jego pobyt, może okaże się dla nas pożyteczny albo weźmiemy go za syna”. W ten sposób umieściliśmy Józefa na tej ziemi, aby nauczyć go wyjaśniania wydarzeń. Bóg panuje nad wszystkimi sprawami, ale większość ludzi o tym nie wie.

22. A kiedy osiągnął już dojrzałość, obdarzyliśmy go poważaniem i wiedzą. Tak nagradzamy tych, którzy czynią dobro.

23. Kobieta, w której domu przebywał, usiłowała go uwieść. Zamknęła drzwi i powiedziała: „Zbliź się!”. On powiedział: „Niech Bóg broni! Twój mąż jest moim panem i dał mi najlepsze miejsce pobytu. Nie-sprawiedliwi nie osiągną powodzenia!”.
24. I ona go pragnęła i on by jej pragnął, gdyby nie zobaczył dowodu od swego Pana. W ten sposób odwróciliśmy od niego zło i nieprzy-zwoitość, ponieważ był jednym spośród Naszych wiernych sług.
25. Oboje pobiegli do drzwi i ona rozdarła mu koszulę na plecach. Przy drzwiach spotkali jej pana i ona zawołała: „Jaka może być zapłata dla tego, kto chciał wyrządzić zło twojej rodzinie, jeśli nie więzienie lub kara bolesna?”.
26. Józef powiedział: „Ona usiłowała mnie uwieść”. A jeden z jejkrew-nych oświadczył: „Jeśli jego koszula jest rozerwana z przodu, to ona mówi prawdę, on zaś jest kłamcą.
27. Jeśli jego koszula jest rozerwana z tyłu, to ona kłamie, on zaś jest prawdomówny!”.
28. Kiedy jej mąż zobaczył, że jego koszula była rozerwana z tyłu, po-wiedział: „To jest jeden z kobiecych podstępów. Zaprawdę, wasz pod-stęp jest wielki!
29. Józefie, zapomnij o tym, a ty prosz o przebaczenie za swój grzech, boś, zaprawdę, zgrzeszyła”.
30. Kobiety w mieście mówiły: „Żona wielmoży pragnie uwieść swe-go sługę. On wzbudził w niej gorącą miłość. Widzimy ją w jawnym zbłądzeniu!”.
31. Kiedy usłyszała o ich złośliwych plotkach, to posłała po nie i przy-gotowała dla nich przyjęcie. Każdej z nich dała nóż i powiedziała do Józefa: „Wyjdź ku nim”. Kiedy one go zobaczyły, to ogarnął je taki zachwy-t, że pocięły sobie ręce i powiedziały: „Uchowaj Boże! To nie jest człowiek śmiertelny! To nikt inny, jak tylko szlachetny anioł!”.
32. Ona powiedziała: „Oto jest ten, z powodu którego mnie potępia-łyście! Staralam się go uwieść, ale on stanowczo odmówił. Jeśli jednak nie wykona mego rozkazu, to zostanie uwięziony i znajdzie się wśród poniżonych”.
33. On powiedział: „Panie mój! Więzienie jest mi milsze od tego, do czego one mnie namawiają. Jeśli Ty nie odwrócisz ode mnie ich skłonności, to ja skłonię się ku nim i znajdę się wśród głupców”.
34. I wysłuchał go Pan, i odwrócił od niego ich skłonności. On jest Słyszący, Wiedzący!
35. Później wydało się im właściwe, gdy zobaczyli znaki, uwięzić go na pewien czas.

36. Razem z nim poszło do więzienia dwóch młodzieńców. Jeden z nich powiedział: „Widziałem we śnie, jak wytłaczam wino”. Drugi zaś powiedział: „Widziałem we śnie, jak niosę na głowie chleb, który dziobią ptaki. Wyjaśnij nam to. My widzimy, że jesteś spośród czyniących dobro”.

37. On powiedział: „Jeszcze nie dostaniecie jedzenia, które jest wam podawane, a ja wam to wyjaśnię, zanim spełnią się te sny. Tego nauczył mnie mój Pan. Porzuciłem drogę ludzi, którzy nie wierzą w Boga i nie wierzą w życie ostateczne.

38. Poszedłem za religią moich ojców: Abrahama, Izaaka i Jakuba. My nie możemy dodawać Bogu czegokolwiek. To jest łaska Boga dla nas i dla ludzi, ale większość ludzi jest niewdzięczna.

39. O moi towarzysze więzienni! Czy wielu różnych panów jest lepszych, czy Bóg, Jedyny, Wszechogarniający?

40. Cokolwiek czcicie poza Nim, są to jedynie imiona, którymi nazwaliście ich wy i wasi ojcowie. Bóg nie zesłał im żadnej władzy. Rozstrzygnięcie należy wyłącznie do Boga. On rozkazał, abyście nie czcili nikogo oprócz Niego. To jest prawdziwa religia, ale większość ludzi nie wie.

41. O moi towarzysze więzienni! Jeden z was będzie poił winem swojego pana, a drugi będzie ukrzyżowany i ptaki będą dziobać z jego głowy. Tak została postanowiona sprawa, o którą mnie pytacie”.

42. I do tego, o którym sądził, że się uratuje, powiedział: „Wspomnij o mnie twemu panu”. Szatan jednak sprawił, że zapomniał wspomnieć swemu panu i Józef spędził w więzieniu kilka lat.

43. Powiedział król: „Widziałem we śnie siedem krów tłustych, które zjada siedem krów chudych. I widziałem siedem kłosów zielonych i siedem kłosów uschłych. O dostojni! Wyjaśnijcie mi moje widzenie, jeśli potraficie wyjaśniać widzenia”.

44. Oni powiedzieli: „Jest to mieszanina poplątanych snów, my nie potrafimy wyjaśniać takich snów”.

45. Wówczas ten z dwóch, który się uratował, przypomniał sobie po jakimś czasie o Józefie i powiedział: „Ja przyniosę wyjaśnienie. Poślijcie mnie”.

46. „O Józefie, człowieku prawdomówny! Wyjaśnij nam, co oznacza te siedem krów tłustych, które zjada siedem krów chudych, i siedem kłosów zielonych oraz siedem uschłych. Być może, wróć do ludzi i być może się dowiedzą”.

47. On powiedział: „Przez siedem lat zasiewajcie jak zazwyczaj. To, co zeżniecie, pozostawcie w kłosach, z wyjątkiem niewielkiej ilości, z której będziecie jedli.
48. Potem przyjdzie siedem lat suchych, które zjedzą to, co wcześniej odłożyliście, poza niewielką ilością, którą zachowacie.
49. Potem przyjdzie rok, w którym ludziom zesłany zostanie obfity deszcz i znowu będą wytłaczać owoce”.
50. Król powiedział: „Przyprowadźcie go do mnie”. Kiedy posłaniec przyszedł do Józefa, on powiedział: „Wróć do swego pana i zapytaj go, jakie były zamiary tych kobiet, które pocięły sobie ręce? Mój Pan z pewnością dobrze zna ich podstęp”.
51. I zapytał się ich: „Jakie miałyście zamiary, gdy chciałyście uwieść Józefa?”. One powiedziały: „Uchowaj Boże! My nic złego o nim nie wiemy!”, a żona wielmoży powiedziała: „Teraz prawda się ujawniła. To ja usiłowałam go uwieść, on zaś jest spośród prawdomównych”.
52. „To dlatego, aby mój pan wiedział, że nie zdradziłem go podczas jego nieobecności i że Bóg nie prowadzi zdradzieckiego podstępu”.
53. Ja nie niewinniam mej duszy, dusza bowiem jest podatna na zło, jeśli tylko nie zmiłuje się mój Pan. Zaprawdę, mój Pan jest Przebaczający, Miłosiwy!”.
54. Powiedział król: „Przyprowadźcie go do mnie, ja zatrzymam go blisko siebie”. A gdy z nim porozmawiał, powiedział: „Od tego dnia masz u nas wysoką pozycję i pełne zaufanie”.
55. Józef powiedział: „Postaw mnie nad spichlerzami tej ziemi, gdyż jestem strażnikiem troskliwym, obeznanym”.
56. I tak umocniliśmy Józefa na tej ziemi i mógł się osiedlić, gdziekolwiek zechciał. My obejmujemy Naszym miłosierdziem, kogo chcemy, i nie gubimy nagrody tych, którzy czynią dobro.
57. A nagroda życia ostatecznego jest lepsza dla tych, którzy wierzą i są bogobojni.
58. Potem przyszli bracia Józefa, weszli do niego i on ich rozpoznał, ale oni go nie poznali.
59. Kiedy już zaopatrzył ich w zapasy, powiedział: „Przyprowadźcie do mnie swego brata od waszego ojca. Czyż nie widzicie, że daję pełną miarę i że jestem najlepszym z gospodarzy?”
60. Jeśli nie przyprowadzicie go do mnie, to nie dostaniecie ode mnie nawet jednej miary i więcej nie zbliżajcie się do mnie”.
61. Oni powiedzieli: „Postaramy się o niego u jego ojca i z pewnością to uczynimy”.

62. Józef powiedział swoim sługom: „Włóżcie ich towar w ich juki podróżne, może go poznają po powrocie do swojej rodziny i może powrócą”.

63. Kiedy powrócili do swego ojca, powiedzieli: „O nasz ojcze! Odmówiono nam miary zboża. Poślij z nami naszego brata, wówczas będzie nam odmierzone. My, zaprawdę, będziemy dobrze się nim opiekować”.

64. On powiedział: „Czy mam go powierzyć wam tak, jak niegdyś powierzyłem wam jego brata? Wszak Bóg jest najlepszym z opiekunów, najmiłosierniejszym z miłosiernych”.

65. Kiedy otworzyli swe juki, znaleźli swój towar, który został im zwrócony. Powiedzieli: „O ojcze! Czegoż jeszcze moglibyśmy chcieć? Nasz towar został nam zwrócony i my zaopatrzymy naszą rodzinę. Będziemy strzec naszego brata i dostaniemy ładunek jednego wielbłąda więcej. To będzie miara pewna”.

66. On powiedział: „Ja nie wyślę go z wami, dopóki nie przysięgniecie na Boga, że przyprowadzicie go do mnie z powrotem, chyba że zostanieie otoczeni”. A gdy złożyli uroczystą przysięgę, on powiedział: „Bóg jest poręczycielem naszych słów!”.

67. I powiedział: „O synowie moi! Nie wchodźcie wszyscy przez jedną bramę, a wchodźcie różnymi bramami. Nie mogę w niczym wam pomóc przeciwko Bogu, gdyż rozstrzygnięcie należy tylko do Boga. W Nim pokładam moje zaufanie i niechaj Jemu zaufają wszyscy, którzy są ufający”.

68. I weszli tak, jak nakazał im ojciec, jednak nie pomogło im to w niczym przeciwko Bogu, ale zaspokoili tylko pragnienie duszy Jakuba. On posiadał wiedzę, gdyż mu ją daliśmy, lecz większość ludzi nie wie.

69. Kiedy przyszli do Józefa, on przygarnął do siebie swego brata i powiedział: „Ja jestem twoim bratem. Nie rozpaczaj z powodu tego, co uczynili”.

70. A kiedy już zaopatrzył ich w zapasy, to włożył puchar do sakwy swego brata, a potem herold zawołał: „O ludzie karawany! Jesteście złodziejami!”.

71. Powiedzieli, zwracając się ku nim: „Czegoż to szukacie?”.

72. Oni powiedzieli: „Szukamy pucharu króla. Ten, kto go przyniesie, dostanie ładunek wielbłąda. I ja za to ręczę”.

73. Bracia powiedzieli: „Na Boga! Dobrze wiecie, że nie przyszliśmy po to, aby szerzyć zgorzenie na ziemi, i nie jesteśmy złodziejami!”.

74. Oni powiedzieli: „A jaka będzie zapłata za to, jeśli okażecie się kłamcami?”.

75. Powiedzieli: „Zapłatą będzie ten, w którego sakwie znajdziecie ukradzione. Tak my odpłacamy niesprawiedliwym”.

76. Józef zaczął przeszukiwać inne sakwy, zanim doszedł do sakwy swego brata. Potem wyciągnął puchar z sakwy swego brata. To My podsunęliśmy taki podstęp Józefowi, ponieważ nie mógł zatrzymać swego brata według prawa króla, ale Bóg tego chciał. My wywyższamy stopniami, kogo chcemy. Nad każdym obdarzonym wiedzą jest wszechwiedzący.

77. Bracia powiedzieli: „Jeśli on ukradł, to jego brat ukradł już wcześniej”. Józef ukrył to w swej duszy i nie ujawnił im tego, tylko powiedział: „Wy jesteście w gorszym położeniu i Bóg wie najlepiej o tym, co twierdzicie”.

78. Powiedzieli: „O dostojny panie! On ma ojca, leciwego starca; zatrzymaj jednego z nas zamiast niego. Widzimy, że jesteś człowiekiem czyniącym dobro”.

79. Powiedział: „Niech Bóg broni, abyśmy wzięli kogoś innego niż ten, u którego znaleźliśmy naszą własność. Bylibyśmy wówczas niesprawiedliwi”.

80. A gdy stracili już nadzieję, to odeszli na stronę, aby się narodzić. Starszy z nich powiedział: „Czy nie wiecie, że wasz ojciec wziął od was przysięgę przed Bogiem i że już wcześniej byliście niesprawiedliwi wobec Józefa? Ja nie opuszczę tej ziemi, zanim nie zezwoli mi ojciec, albo niech Bóg rozstrzygnie za mnie. On jest najlepszym z rozstrzygających.

81. Wracajcie do waszego ojca i powiedzcie: «O nasz ojcze! Twój syn dopuścił się kradzieży. My poświadczamy tylko to, co wiemy, i nie poznaliśmy tego, co niewidzialne.

82. Zapytaj w mieście, w którym byliśmy, i w karawanie, z którą przybyliśmy. My przecież mówimy prawdę!»”.

83. Jakub powiedział: „O nie, to wasze dusze popchnęły was do tego, ale cierpliwość jest piękna. Może Bóg zwróci mi ich wszystkich, On jest bowiem Wiedzący, Mądry!”.

84. Odwrócił się od nich i powiedział: „O, jakże żal mi Józefa!”. Jego oczy zbiały ze smutku i nie przestawał się dręczyć.

85. Oni powiedzieli: „Na Boga, przestań wspominać Józefa, bo osłabiesz z żalu albo doprowadzisz się do zguby!”.

86. On powiedział: „Ja tylko powierzam Bogu moją gorycz i mój smutek. Wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.

87. O synowie moi! Idźcie i rozpytujcie się o Józefa i jego brata! I nie traćcie nadziei we wsparcie Boga, gdyż we wsparcie Boga tracą nadzieję tylko ludzie niewierni!”

88. Kiedy ponownie przybyli do Józefa, powiedzieli: „O dostojny panie! Nieszczęście dotknęło nas i naszą rodzinę i przynieśliśmy towar niewielkiej wartości. Daj nam jednak pełną miarę i okaż nam miłosierdzie, bo Bóg nagradza okazujących miłosierdzie”.

89. On powiedział: „Czy wiecie, coście uczynili Józefowi i jego bratu w waszej nieświadomości?”

90. Oni powiedzieli: „Czyżbyś był Józefem?”. On powiedział: „Ja jestem Józefem, a to jest mój brat. Bóg okazał nam łaskę. Zaprawdę, kto boi się Boga i jest cierpliwy, to Bóg nie zgubi nagrody dla tych, którzy czynią dobro!”

91. Oni powiedzieli: „Na Boga! Bóg wywyższył cię nad nami, a my z pewnością byliśmy grzesznikami”.

92. Powiedział: „Dzisiaj nie spadną na was żadne zarzuty. Niechaj Bóg wam wybaczy, On jest Najmiłosierniejszy z miłosiernych.

93. Idźcie z tą moją koszulą i zarzućcie ją na twarz mego ojca, a on odzyska wzrok. Potem przyjdźcie do mnie razem z całą waszą rodziną”.

94. Jak tylko karawana stamtąd wyruszyła, ich ojciec powiedział: „Zaprawdę, czuję zapach Józefa! Nie myślcie tylko, że jestem osłabiony na umyśle”.

95. Oni powiedzieli: „Na Boga! Zaprawdę, ty wciąż jesteś w starym złudzeniu!”.

96. A kiedy przyszedł posłaniec z dobrą wieścią i zarzucił koszulę na jego twarz, on odzyskał wzrok i powiedział: „Czy nie mówiłem wam, że dzięki Bogu wiem to, czego wy nie wiecie?”.

97. Powiedzieli: „O ojcze nasz! Proś dla nas o przebaczenie naszych grzechów, bośmy, zaprawdę, byli grzesznikami!”.

98. Powiedział: „Będę prosił dla was o przebaczenie mego Pana. On jest Przebaczący, Miłosiwy!”.

99. Kiedy weszli oni do Józefa, on objął swych rodziców i powiedział: „Wejdźcie do Egiptu bezpiecznie, jeśli Bóg tak chce”.

100. On podniósł rodziców wysoko na tron, oni zaś padli przed nim na twarz. Józef powiedział: „O ojcze mój! Oto jest wyjaśnienie mego dawnego widzenia. Mój Pan uczynił je prawdą. On okazał mi dobroć, gdy uwolnił mnie z więzienia i przyprowadził was z pustyni po tym, gdy szatan zasiał niezgodę między mną a moimi braćmi. Zaprawdę, mój Pan jest Wiedzący, Mądry!”

101. Panie mój, Tyś dał mi nieco władzy królewskiej i nauczył wyjaśniania wydarzeń. Stwórco niebios i ziemi, Tyś jest moim obrońcą na tym świecie i w świecie ostatecznym. Weź mą duszę jako poddane-go Twej woli i połącz mnie ze sprawiedliwymi”.

102. To jest jedna z opowieści o tym, co ukryte, które tobie objawiamy. Nie było cię z nimi, gdy oni uzgadniali swoje plany, obmyślając podstęp.

103. I nie uwierzy większość ludzi, choćbyś bardzo tego pragnął.

104. Ty nie prosisz ich za to o żadną nagrodę. To jest tylko napomnienie dla światów.

105. Ileż jest znaków w niebiosach i na ziemi, obok których oni przechodzą i od których się odwracają.

106. Większość z nich nie wierzy w Boga, a tylko dodaje Mu współtowarzyszy.

107. Czy oni są pewni, że nie dosięgnie ich kara Boga albo że nie dosięgnie ich Godzina, gdy nawet tego nie dostrzegą?

108. Powiedz: „Oto jest moja droga! Wzywam do Boga z jasną wiedzą: ja i ci, którzy idą za mną. Chwała Bogu, że nie jestem spośród niewiernych”.

109. I przed tobą My posyłaliśmy ludzi spośród mieszkańców miast, którym daliśmy objawienie. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Wszak siedziba życia ostatecznego jest najlepsza dla tych, którzy są bogobojni. Czy wy tego nie rozumiecie?

110. Kiedy posłańcy stracili nadzieję i sądzili, że zostali uznani za kłamców, wtedy przychodziła do nich Nasza pomoc. I byli ocaleni ci, których chcieliśmy ocalić, ale nie można odwrócić naszej kary od ludu grzesznego!

111. W ich opowieściach jest nauka dla ludzi rozumiejących. To nie jest opowieść wymyślona, ale potwierdzenie tego, co było wcześniej, dokładne wyjaśnienie wszystkich rzeczy, przewodnictwo i miłosierdzie dla ludzi, którzy wierzą.

SURA 13. GROM

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, min, ra. To są znaki Księgi. To, co zostało ci zesłane od twego Pana, jest prawdą, ale większość ludzi nie wierzy.

2. Bóg jest Tym, który wznosił niebiosa bez podpór widzialnych, potem umocnił się na Tronie. Podporządkował słońce i księżyc i każde z nich podąża do określonego czasu. On zarządza wszystkimi sprawami i wyjaśnia dokładnie Swoje znaki. Być może, uwierzycie w spotkanie z waszym Panem.
3. On jest Tym, który rozpostarł ziemię i umieścił na niej góry mocno stojące i rzeki, i z każdego owocu uczynił po parze, i ogarnia nocą dzień. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają.
4. I są na ziemi obszary ze sobą sąsiadujące, ogrody winorośli, pola pod zasiew, palmy wyrastające z jednego korzenia lub osobno. Wszystkie są nawadniane tą samą wodą, ale niektóre z nich My uczyniliśmy lepszymi do jedzenia od innych. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi rozumnych.
5. Jeśli się dziwisz, to zadziwiający są ich słowa: „Gdy obrócimy się już w proch, to powstaniemy w nowym stworzeniu?”. Oni są tymi, którzy nie wierzą w swego Pana i będą mieli jarzma na szyjach. Oni będą towarzyszami Piekła, gdzie pozostaną na wieczność.
6. Oni oczekują od ciebie, abyś przyspieszył nadejście zła przed dobrem, chociaż przychodziły już przed nimi kary przykładne. Zaprawdę, twój Pan jest pełen przebaczenia dla ludzi za ich niesprawiedliwość, ale twój Pan jest też surowy w karaniu.
7. Ci, którzy nie wierzą, mówią: „Dlaczego nie został mu zesłany jakiś znak od jego Pana?”. Ty jednak jesteś tylko ostrzegającym, a każdy lud ma swego przewodnika.
8. Bóg wie, co nosi każda żeńska istota i o ile zwięzają się i poszerzają ich łona. Każda rzecz ma u Niego swoją miarę.
9. On zna to, co niewidzialne, i to, co jawne. On jest Wielki, Wywyższony!
10. Są dla Boga jednakowi: ten z was, który skrywa swoje słowo, i ten, który otwarcie je wypowiada; ten, który ukrywa się nocą, i ten, który wychodzi za dnia.
11. Każdy ma swych aniołów postępujących przed nim i za nim, którzy ochraniają go z rozkazu Boga. Zaprawdę, Bóg nie zmieni tego, co jest w ludziach, dopóki oni sami tego nie zmieniają. Kiedy Bóg zechce doświadczyć ludzi złem, to nie można już tego odwrócić! I nie ma dla nich oprócz Niego żadnego obrońcy!
12. On jest Tym, który ukazuje wam błyskawicę dla strachu i nadziei, i On sprawia, że powstają ciężkie chmury.

13. Grom głosi Jego chwałę i aniołowie ze strachu przed Nim. On wysyła pioruny i razi nimi, kogo zechce, podczas gdy oni spierają się o Boga, choć On jest straszny w spełnieniu.

14. Tylko do Niego należy wezwanie prawdziwe. Ci zaś, których wzywają zamiast Niego, nie dadzą im żadnej odpowiedzi. Są podobni do tego, który wyciąga ręce ku wodzie, aby doszła do jego ust, lecz ona do nich nie dochodzi. Modlitwa niewiernych jest tylko zbłądzeniem.

15. Bogu oddają pokłon wszyscy, którzy są w niebiosach i na ziemi, dobrowolnie lub wbrew woli, podobnie jak ich cienie, rankiem i wieczorem.

16. Powiedz: „Kto jest Panem niebios i ziemi?”. Powiedz: „Bóg!”. Powiedz: „Czy wy weźmiecie sobie zamiast Niego obrońców, którzy nawet dla samych siebie nie władają ani pożytkiem, ani szkodą?”. Powiedz: „Czy ślepy jest równy widzącemu, czy ciemność równa jest światłu?”. Czy oni dodają Bogu współtowarzyszy, którzy stworzyli, tak jak On stworzył, i to stworzenie wydaje się im podobne?”. Powiedz: „Bóg jest Stworzycielem każdej rzeczy. On jest Jedyny, Podporządkowujący!”.

17. On zesłał z nieba wodę, aby wypełniła doliny, popłynęła potokami niosącymi wzbierającą się pianę. Podobna powstaje z tego, co topią w ogniu przy wyrobie wyposażenia i ozdób. W ten sposób Bóg ukazuje rozdział między prawdą i fałszem. Piana wytrąca się jako męty, natomiast to, co jest przydatne ludziom, pozostaje na ziemi. W ten sposób Bóg przekazuje przypowieści.

18. Dla tych, którzy odpowiedzieli swemu Panu, będzie nagroda piękna. Ci natomiast, którzy Mu nie odpowiedzieli, nawet gdyby posiadali wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze raz tyle, i chcieliby się tym wykupić, otrzymają zły rachunek. Ich miejscem schronienia będzie Piekło. Jakże nędzne to miejsce spoczynku!

19. Czy ten, który wie, że to, co zostało ci objawione od twego Pana, jest prawdą, podobny jest do ślepego? Pamiętają jednak o tym tylko ludzie zdolni do zrozumienia,

20. ci, którzy dotrzymują przymierza z Bogiem i nie łamią postanowień,

21. i ci, którzy łączą to, co Bóg nakazał łączyć, czują bojaźń przed swym Panem i boją się złego rachunku,

22. i ci, którzy są cierpliwi, poszukując oblicza swego Pana; odprawiają modlitwę i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, skrycie i jawnie; i oddalają zło dobrem. Dla nich jest siedziba ostateczna,

23. Ogrody Raju, do których wejdą razem z tymi, którzy byli sprawiedliwi spośród ich ojców, żon i dzieci. Aniołowie zaś będą wchodzić do nich przez wszystkie bramy:

24. „Pokój wam za to, że byliście cierpliwi!”. Jakże wspaniała to siedziba!

25. Tych zaś, którzy naruszają przymierze z Bogiem, gdy już je potwierdzili, i rozrywają to, co Bóg nakazał łączyć, i szerzą zgorzenie na ziemi, czeka przekleństwo oraz siedziba najgorsza!

26. Bóg powiększa lub ogranicza zaopatrzenie temu, komu zechce. Oni cieszą się życiem tego świata, ale życie tego świata wobec życia ostatecznego jest tylko krótkotrwałym używaniem.

27. Ci, którzy nie wierzą, mówią: „Dlaczego nie został mu zesłany jakiś znak od jego Pana?”. Powiedz: „Zaprawdę, Bóg sprowadza w zbłądzenie, kogo zechce, i prowadzi ku Sobie tych, którzy zwracają się ze skruchą”.

28. A ci, którzy uwierzyli i których serca znajdują ukojenie we wspomnianiu Boga. Tak! Wspominanie Boga daje sercom ukojenie!

29. I ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła: oni będą błogosławieni i pięknie wyróżnieni.

30. Dlatego wysłaliśmy cię do społeczności, przed którą przeminęły już inne społeczności, abyś głosił im to, co My ci objawiliśmy, gdyż oni nie wierzą w Miłosiernego. Powiedz: „On jest moim Panem! Nie ma boga oprócz Niego. W Nim pokładam mą ufność i do Niego nastąpi mój powrót”.

31. Gdyby z powodu Koranu poruszyły się góry albo rozerwała się ziemia, albo przemówili umarli. Nie! Wszystko to należy do Boga! Czy ci, którzy uwierzyli, nie pojmują, że gdyby Bóg zechciał, to poprowadziłby wszystkich ludzi? Tych, którzy nie uwierzyli, wciąż będzie dosięgać nieszczęście za ich czyny albo zatrzyma się blisko ich domów, aż spełni się obietnica Boga. Zaprawdę, Bóg nie zmienia Swjej obietnicy!

32. Wyśmiewano posłańców już przed tobą. Ja dałem wytchnienie tym, którzy nie uwierzyli, potem jednak pochwyciłem ich wszystkich. Taka była Moja kara!

33. Czy On jest Tym, który czuwa nad każdą duszą i nad tym, co ona pozyskała? Pomimo tego oni dodają Bogu współtowarzyszy. Powiedz: „Nazwijcie ich zatem! Czy wy oznajmicie Bogu to, czego On nie zna na ziemi, czy tylko wypowiedacie jakieś słowa?”. Nie, tym, którzy nie wierzą, ich wymysły zostały upiękzone i są oni sprowadzeni z drogi. Kogo zaś Bóg sprowadzi w zbłądzenie, tego nikt nie poprowadzi.

34. Dla nich przygotowana jest kara w życiu tego świata, jednak kara w życiu ostatecznym będzie bardziej bolesna. I nie będą mieć przeciwko Bogu żadnego obrońcy!

35. Wyobrażenie Raju, obiecanego bogobojnym! Będą przezeń płynęły strumienie, owoce są tam bezustannie, podobnie jak cień. To jest ostateczne osiągnięcie dla tych, którzy byli bogobojni, a ostatecznym osiągnięciem niewiernych będzie ogień!

36. Ci, którym daliśmy Księgę, cieszą się z tego, co zostało ci objawione. Między nimi są jednak grupy, które odrzucają część z tego. Powiedz: „Rozkazano mi czcić Boga i nie dodawać Mu współtowarzyszy. Do Niego więc się zwracam i do Niego powrócę”.

37. Tak oto zesłaliśmy Koran jako rozstrzygnięcie w języku arabskim. Jeśli pójdziesz za ich namiętnościami, gdy przyszła już do ciebie wiedza, to nie będziesz miał przeciwko Bogu ani opiekuna, ani obrońcy.

38. I wysyłaliśmy posłańców przed tobą, i wyznaczaliśmy im żony oraz dzieci. Żaden posłaniec nie przyniesie znaku bez zezwolenia Boga. Każdy czas ma swoją Księgę.

39. Bóg usuwa lub pozostawia bez zmiany to, co zechce. U Niego jest Matka Księgi.

40. Czy pokażemy ci część tego, co im obiecaliśmy, czy też wezwiemy cię do siebie: do ciebie należy tylko przekazywanie, a do Nas rachunek.

41. Czy oni nie widzą, jak My przenikamy ziemię, zmniejszając ją na krańcach? Bóg rozstrzyga i nikt nie zmienia Jego rozstrzygnięć. On jest szybki w rozliczaniu!

42. Ci, którzy byli przed nimi, również knuli podstęp, lecz do Boga należy każdy podstęp. On wie, co pozyskała każda dusza, i dowiedzą się niewierni, kto wstąpi do domu.

43. Ci, którzy nie wierzą, mówią: „Ty nie jesteś Wyśłannikiem!”. Powiedz: „Wystarczy Bóg jako świadek między mną a wami, i ci, którzy znają Księgę”.

SURA 14. ABRAHAM

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, ra. Oto Księga, którą ci zesłaliśmy, abyś wyprowadził ludzi z ciemności ku światłu, za zezwoleniem ich Pana, na drogę Pożądanego, Wychwalanego,

2. Boga, do którego należy wszystko to, co w niebiosach i na ziemi. Biada niewierzącym z powodu kary surowej,
3. tym, którzy umiłowanie życia tego świata przedkładają nad życie ostateczne, sprowadzają z drogi Boga i starają się ją wykrzywić. Oni są w dalekim zbłądzeniu.
4. My wysyłaliśmy każdego posłańca, aby w języku swego ludu mógł jasno im wyjaśnić. Bóg prowadzi w zbłądzenie, kogo zechce i wprowadza na drogę prostą, kogo zechce. On jest Potężny, Mądry!
5. Posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami: „Wyprowadź twój lud z ciemności ku światłu i przypomnij mu o dniach Boga”. Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego i wdzięcznego.
6. I oto Mojżesz powiedział do swego ludu: „Wspominajcie łaskę Boga wobec was, gdy On ocalił was przed ludźmi Faraona. Oni poddawali was najgorszym cierpieniom: zabijali waszych synów, a wasze kobiety pozostawiali przy życiu. Było w tym wielkie doświadczenie od waszego Pana.
7. I pamiętajcie, jak wasz Pan obwieścił: «Jeśli będziecie wdzięczni, to Ja dam wam więcej, a jeśli będziecie niewdzięczni, wtedy, zaprawdę, Moja kara będzie straszna!»”.
8. Mojżesz powiedział: „Jeśli będziecie niewdzięczni, wy i wszyscy, którzy są na ziemi, to przecież Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!”.
9. Czy nie doszła do was opowieść o tych, którzy byli przed wami: o ludzie Noego, o Adytach i Samudytach? I o tych, którzy byli po nich, a o których wie tylko Bóg? Przyszli do nich posłańcy z jasnymi dowodami, ale oni włożyli ręce do swych ust i powiedzieli: „My nie wierzymy w to, z czym zostaliście posłani, i jesteśmy w głębokim zwątpieniu wobec tego, ku czemu nas wzywacie”.
10. Ich posłańcy powiedzieli: „Czy można powątpiewać o Bogu, Stworzycielu niebios i ziemi? On wzywa was, aby przebaczyć wam grzechy i dać zwłokę do oznaczonego terminu”. Oni powiedzieli: „Jesteście ludźmi, podobnie jak my. Chcecie odwrócić nas od tego, co czcili nasi ojcowie. Przedstawcie nam zatem dowód władzy!”.
11. Ich posłańcy powiedzieli: „My jesteśmy ludźmi, podobnie jak wy. Bóg wszakże obdarza łaską tego ze Swych sług, kogo zechce, i nie możemy przynieść wam dowodu, jak tylko za zezwoleniem Boga. W Bogu niech pokładają ufność wierzący!
12. Dlaczego nie mielibyśmy pokładać ufności w Bogu? Przecież On poprowadził nas na nasze drogi. My z pewnością znieśliemy cierpliwie

wszystko, czym nas obrażacie. W Bogu niechaj pokładają ufność ci, którzy ufają!”

13. Ci, którzy byli niewierzący, powiedzieli do swoich posłańców: „Z pewnością wygonimy was z naszej ziemi lub powrócicie do naszej wiary!”. Wtedy objawił im Pan: „Zaprawdę, My wygubimy niesprawiedliwych

14. i osiedlimy was na tej ziemi po nich. To jest dla tych, którzy boją się Mego majestatu i boją się Mojej groźby”.

15. Oni poprosili o rozstrzygnięcie i rozczarowany był każdy uparty gnębiiciel.

16. Za nim jest Piekło, gdzie będzie pojony wodą cuchnącą.

17. Będzie ją sączył, ale ledwie co zdoła przełknąć. I śmierć będzie do niego podchodzić z każdej strony, lecz on nie umrze. A za nim będzie jeszcze kara surowa.

18. Czyny tych, którzy nie wierzą w swego Pana, podobne są do popiołu, nad którym rozpętał się silny wiatr podczas burzliwego dnia. Oni nie mają władzy nad niczym, co zyskali. To jest zbłądzenie dalekie.

19. Czy nie widzisz, że Bóg stworzył niebiosa i ziemię w ich prawdzie? Jeśli On zechce, to was usunie i umieści nowe stworzenie.

20. I nie jest to dla Boga nic trudnego.

21. Wszyscy stawicie się przed Bogiem i słabi powiedzą tym, którzy byli zadufani w sobie: „My zśliśmy za wami. Czy możecie teraz uchronić nas przed karą Boga?”. Oni powiedzą: „Gdyby Bóg nas poprowadził, to i my byśmy was poprowadzili. Nam jest wszystko jedno, czy będziemy rozpaczać, czy będziemy cierpliwi. Nie ma dla nas żadnego wyjścia”.

22. Szatan powie, gdy sprawa będzie rozstrzygnięta: „Bóg obiecał wam prawdę i ja wam obiecałem, ale tego nie spełniłem. I nie miałem nad wami żadnej władzy, jedynie was wzywałem, a wyście mnie słuchali. Nie obwiniajcie mnie zatem, ale obwiniajcie samych siebie. Nie mogę wam pomóc i wy mi nie pomożecie. Odrzucam to, czego wcześniej uczyniliście mnie współuczestnikiem”. Zaprawdę, niesprawiedliwych czeka kara bolesna!

23. Ci zaś, którzy uwierzyli i czynili dobro, będą wprowadzeni do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Oni pozostaną tam na wieczność za pozwoleniem swego Pana, a ich pozdrowieniem będzie: „Pokój!”.

24. Czy nie widzisz, jak Bóg przytacza przypowieść o dobrym słowie? Ono jest jak dobre drzewo, którego korzenie tkwią mocno w ziemi, a gałęzie sięgają niebios.

25. Ono przynosi swoje owoce w każdym czasie za zgodą swego Pana. Bóg przytacza ludziom przypowieści: być może, oni się opamiętają.
26. A złe słowo jest niczym złe drzewo, którego korzenie wyrwane są z ziemi i nie ma ono podparcia.
27. Bóg umacnia tych, którzy uwierzyli, słowem mocnym w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym, a sprowadza Bóg w zbłądzenie tych, którzy są niesprawiedliwi. Bóg czyni to, co zechce.
28. Czy nie widzisz tych, którzy błogosławieństwo Boga zamienili na niewiarę i umieścili swój lud w domu zguby,
29. w Piekło, gdzie będą się palić? Jakże złe jest to miejsce pobytu!
30. Oni uczynili równych Bogu, aby sprowadzać z Jego drogi. Powiedz: „Używajcie sobie, ale zmierzacie prosto do Piekła”.
31. Powiedz Mym sługom, którzy uwierzyli, aby odprowadzali modlitwę, rozdawali skrycie i jawnie z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, zanim przyjdzie Dzień, gdy nie będzie już ani handlu, ani przyjaźni.
32. Bóg jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię, zesłał z nieba wodę i dzięki niej wyprowadził owoce na wasze zaopatrzenie. On podporządkował wam statki, aby pływały po morzu z Jego rozkazu. I On podporządkował wam rzeki.
33. On podporządkował wam słońce i księżyc, bezustannie się poruszające, podporządkował wam noc i dzień.
34. On dał wam wszystko, o co prosiliście. I jeśli pragniecie zliczyć dobrodziejstwa Boga, to nigdy ich nie przeliczycie. Zaprawdę, człowiek jest niesprawiedliwy i niewdzięczny.
35. Oto powiedział Abraham: „O Panie! Uczyni to miasto bezpiecznym i uchowaj mnie oraz moich synów przed czczeniem bożków!
36. Panie mój! Oni wprowadzili w zbłądzenie wielu ludzi. Kto teraz pójdzie za mną, ten jest ode mnie. A ten, kto mi się przeciwstawia... Tyś jest Przebaczający, Miłosiwy!
37. O Panie nasz! Osiedliłem część mego potomstwa w dolinie niezdatnej pod zasiew nieopodal Twego Świętego Domu. O Panie, niech oni odprowadzają modlitwę, a Ty spraw, aby serca ludzi przybliżyły się ku nim. I daj im owoce na zaopatrzenie. Być może, oni będą wdzięczni.
38. O Panie nasz! Zaprawdę, Ty wiesz, co my ukrywamy i co czynimy jawnie. Przed Bogiem nie ukryje się nic ani na ziemi, ani w niebie.
39. Chwała Bogu, który obdarował mnie, pomimo mej starości, Izmaelem i Izaakiem! Zaprawdę, mój Pan słyszy modlitwę.
40. Panie mój! Uczyni, abym odprowadzał modlitwę, jak również moje potomstwo. Panie nasz, przyjmij moją modlitwę!

41. O Panie nasz, przebacz mi i moim rodzicom, i wszystkim wiernym w Dniu, gdy dokona się rozliczenie”.
42. Nie myśl, że Bogu jest obojętne to, co czynią niesprawiedliwi. On daje im zwłokę do Dnia, w którym ich oczy znieruchomieją z przerażenia.
43. Oni pobiegną z wyciągniętymi szycami i zadartymi głowami. Ich spojrzenia do nich nie powrócą, a ich serca będą jak powietrze.
44. Ostrzegaj ludzi przed Dniem Gniewu, gdy ci, którzy byli niesprawiedliwi, powiedzą: „Panie nasz! Daj nam niewielką zwłokę, a my odpowiemy na Twoje wezwanie i pójdziemy za posłańcami”. „Czy nie przysięgaliście już wcześniej, że nie znikniecie?”
45. Mieszkałiście w domostwach tych, którzy skrzywdzili samych siebie, i jasno widzieliście, jak z nimi postąpiliśmy. I przytoczyliśmy wam przypowieści”.
46. Oni knuli swoje podstępny, ale Bóg przejrzał ich podstępny, nawet gdyby ich podstępny zdołały przesunąć góry.
47. Nie myśl, że Bóg nie dotrzyma obietnicy, którą dał Swym posłańcom. Bóg jest Potężny, Wymagający!
48. Tego Dnia, gdy ziemia zostanie zamieniona na inną ziemię, tak samo jak niebiosa, oni postawieni będą przed Bogiem Jedynym, Niepokonanym.
49. Zobaczysz tego Dnia grzeszników powiązanych ze sobą łańcuchami,
50. ich odzież będzie ze smoły, a ich twarze będą pokryte ogniem,
51. aby Bóg mógł odpłacić każdej duszy za to, co ona zarobiła. Zprawdę, Bóg jest szybki w rozliczeniu!
52. To jest przesłanie dla ludzi, aby byli przez nie ostrzeżeni i aby wiedzieli, że On jest Bogiem Jedynym. I aby pamiętali o tym ci, którzy są rozumni.

SURA 15. KAMIENNA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Alif, lam, ra. To są znaki Księgi i Koranu jasnego!
2. Może ci, którzy nie wierzą, będą chcieli poddać się woli Boga.
3. Zostaw ich, niech oni jedzą i cieszą się użytkowaniem, i niech zwodzą ich fałszywa nadzieja. Oni niebawem się dowiedzą!

4. My nie zniszczyliśmy ani jednego miasta, zanim nie otrzymałoby znanego sobie pisma,
5. a żadna społeczność nie wyprzedzi swego kresu ani go nie opóźni.
6. Oni powiedzieli: „O ty, któremu objawiono napomnienie! Zaprawdę, jesteś opętany!
7. Dlaczego nie przyszedłeś do nas z aniołami, skoro jesteś prawdziwym?”.
8. My posyłamy aniołów jedynie z prawdą, a wtedy nie będzie im dana żadna zwłoka.
9. My posłaliśmy napomnienie i My jesteśmy jego ochraniającym!
10. I wysyłaliśmy przed tobą posłańców do dawnych ludów,
11. ale z każdego posłańca, który do nich przyszedł, oni sztydziłi.
12. W ten sposób My pozwalamy, aby weszło to w serca grzeszników.
13. Oni nie wierzą w nie, chociaż przeminęła już tradycja poprzedników.
14. Gdybyśmy nawet otworzyli przed nimi bramę niebios, przez którą by wchodzili,
15. oni powiedzieliby: „Nasze oczy są zamroczone albo jesteśmy z czarowani!”.
16. I umieściliśmy na niebie zbiorowiska gwiazd i upiększyliśmy je dla patrzących.
17. Ochroniliśmy też je przed szatanem przeklętym,
18. a gdy któryś zacznie podsłuchiwać ukradkiem, wtedy ściga go płomień gorejący.
19. Rozpostarliśmy ziemię i postawiliśmy na niej góry niewzruszenie stojące, i daliśmy na niej wzrosnąć każdej rzeczy we właściwej mierze.
20. I zapewniliśmy na niej środki do życia dla was i dla tych, których nie zaopatrujecie.
21. Nie ma żadnej rzeczy, której nie mielibyśmy w Naszym skarbcu, a którą zsyłamy tylko w określonej mierze.
22. My posłaliśmy wiatry użyźniające i zesłaliśmy wodę z nieba, aby nią was napić. Wy jednak nie jesteście strażnikami jej zasobów.
23. Zaprawdę, My dajemy życie i śmierć dajemy. My jesteśmy dziedzicami wszystkiego.
24. My dobrze znamy tych z was, którzy idą przodem, i tych, którzy trzymają się z tyłu.
25. Zaprawdę, twój Pan zbierze ich wszystkich, On jest Mądry, Wiedzący!
26. My stworzyliśmy człowieka z suchej gliny, z uformowanego mułu,
27. a dzinny stworzyliśmy wcześniej z ognia palącego.

28. Oto twój Pan powiedział do aniołów: „Ja stworzyłem człowieka z suchej gliny, z uformowanego mułu.
29. A kiedy nadam mu kształt i tchnę w niego z Mego Ducha, wówczas padnijcie przed nim na twarz”.
30. I pokłonili się wszyscy aniołowie
31. oprócz Iblisa. On nie chciał być wśród tych, którzy się pokłonili.
32. Powiedział Bóg: „O Iblisie! Dlaczego nie jesteś wśród tych, którzy się pokłonili?”.
33. Powiedział: „Nie pokłonię się przed człowiekiem, którego stworzyłeś z suchej gliny, z uformowanego mułu”.
34. Powiedział: „Wyjdź więc stąd! Jesteś przeklęty!
35. I będzie nad tobą przekleństwo aż do Dnia Sądu”.
36. Powiedział: „Panie mój, daj mi zwłokę do Dnia, w którym oni będą wskrzeszeni”.
37. Bóg powiedział: „Bądź wśród tych, którym została dana zwłoka
38. aż do Dnia czasu oznaczonego”.
39. On powiedział: „Panie mój, ponieważ wprowadziłeś mnie w zbłądzenie, ja upiększę im to, co jest na ziemi, i sprowadzę ich wszystkich w zbłądzenie,
40. oprócz tych, którzy są Twymi szczerymi sługami”.
41. Powiedział Bóg: „Oto jest droga prosta, która prowadzi do Mnie.
42. Nie masz nad Moimi sługami żadnej władzy, poza tymi spośród błądzących, którzy pójdą za tobą”.
43. Zaprawdę, Piekło będzie miejscem spotkania ich wszystkich.
44. Ma ono siedem bram, a do każdej bramy wyznaczona jest część z nich.
45. Bogobojni zaś będą w Ogrodach oraz przy źródłach:
46. „Wejdźcie tu w pokoju i bezpieczeństwie”.
47. My usuniemy z ich piersi wszelką niegodziwość. Oni będą jak bracia, twarzą w twarz spoczywać na łożach.
48. Nie dotknie ich tam żadne znużenie i nie będą stamtąd wypędzeni.
49. Obwieść Mym sługom, że Ja jestem Przebaczający, Miłościwy,
50. ale Moja kara będzie karą bolesną!
51. I obwieść im także o gościach Abrahama,
52. gdy weszli do niego i powiedzieli: „Pokój!”, on zaś powiedział: „My się was lękamy”.
53. Oni powiedzieli: „Nie bój się! Przynosimy ci radosną wieść o mądrym chłopcu”.

54. Abraham powiedział: „Jakże moglibyście przynieść mi taką radosną wieść, gdy dosięgła mnie starość? Jakaż to jest wasza dobra nowina?”.
55. Powiedzieli: „My oznajmiamy ci radosną wieść zgodnie z prawdą. Nie bądź wśród zrozpaczonych!”.
56. On powiedział: „Któż wątpi w miłosierdzie swego Pana poza tymi, którzy błędzą?”.
57. Powiedział: „Jaka jest wasza sprawa, o posłańcy?”.
58. Oni powiedzieli: „Zostaliśmy wysłani do ludu grzesznego,
59. ale nie do rodziny Lota, którą uratujemy całą,
60. poza jego żoną. Ustaliliśmy, że ona będzie wśród tych, którzy pozostali w tyle”.
61. Kiedy posłańcy przybyli do rodziny Lota,
62. on powiedział: „Wydajecie się być ludźmi nieznanymi”.
63. Posłańcy powiedzieli: „Nie, przyszliśmy do ciebie z tym, w co oni wątpią.
64. Przynieśliśmy ci prawdę i jesteście prawdomówni.
65. Wyjdź wraz z domownikami nocą w drogę, a ty idź za nimi i niechaj nikt z was się nie ogląda. Idźcie tam, gdzie wam nakazano”.
66. I uczyniliśmy mu wiadomym rozkaz, że rankiem wszyscy ci, którzy pozostaną z tyłu, będą odcięci.
67. Mieszkańcy miasta przyszli podnieceni.
68. Lot powiedział: „To są moi goście, nie czyńcie niegodziwości!
69. Bójcie się Boga i nie okrywajcie mnie wstydem!”.
70. Oni powiedzieli: „Czy nie zabroniliśmy ci wszelkich kontaktów?”.
71. Powiedział: „Oto moje córki, jeśli musicie coś zrobić”.
72. Na twoje życie, oni w swym odurzeniu wędrują na oślep!
73. I pochwyił ich krzyk o wschodzie słońca.
74. I wyróciliśmy miasto z góry do dołu, i zrzuciliśmy na nich deszcz kamieni z wypalanej gliny.
75. Zaprawdę, w tym jest znak dla tych, którzy się zastanawiają.
76. Jest ono przy drodze istniejącej:
77. zaprawdę, jest w tym znak dla wierzących.
78. Mieszkańcy Drzewa również byli niesprawiedliwi,
79. zemściliśmy się więc na nich. Zaprawdę, jest to znak wyraźny.
80. Uznali posłańców za kłamców także towarzysze kamiennej krainy.
81. My przynieśliśmy im Nasze znaki, ale oni odwrócili się od nich
82. i wydrążyli w górach siedziby bezpieczne.
83. I pochwyił ich krzyk o świcie,
84. i nieprzydatne dla nich było to, co oni pozyskali.

85. My stworzyliśmy niebiosa i ziemię, i to, co jest między nimi, w prawdzie. Godzina z pewnością nadejdzie. I tym razem przebacź im przebaczeniem pięknym.
86. Zaprawdę, twój Pan jest Stwórcą, Wiedzącym!
87. Daliśmy ci siedem wersetów powtarzanych i Koran niezrównany,
88. nie zwracaj oczu na to, co daliśmy niektórym parom z nich w używanie, i nie martw się o nich. Pochył twe skrzydło nad wiernymi.
89. Powiedz: „Zaprawdę, ja jestem jawnie ostrzegającym!”.
90. Podobnie zesłaliśmy karę na tych, którzy podzielili Pismo,
91. jak i na tych, którzy rozdzielili Koran na części.
92. Na twego Pana! My z pewnością wezwiemy ich do rozliczenia
93. z tego, co czynili.
94. Głoś otwarcie to, co zostało ci nakazane, i odwróć się od bałwochwalców!
95. My wystarczymy ci przeciwko szydercom,
96. którzy biorą sobie jakiegoś bożka zamiast Boga. Oni niebawem się dowiedzą.
97. My wiemy, że twoja pierś jest ściśnięta tym, co oni mówią.
98. Głoś jednak chwałę twego Pana i bądź wśród tych, którzy padają na twarz w pokłonie!
99. I czcij twego Pana, aż przyjdzie do ciebie pewność!

SURA 16. PSZCZOŁY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Nadejdzie rozkaz Boga. Nie proście o Jego przyspieszenie. Chwałą Mu! On jest ponad wszystkim, co Mu dodają za współtowarzyszy.
2. On zsyła aniołów wraz z Duchem z Jego rozkazu temu ze Swoich sług, komu zechce: „Ostrzegajcie, że nie ma boga poza Mną! Bądźcie więc bogobojni!”.
3. On stworzył niebiosa i ziemię w ich prawdzie. On jest ponad wszystkim, co Mu dodają za współtowarzyszy.
4. On stworzył człowieka z kropli nasienia, a on stał się jawnym przeciwnikiem.
5. On stworzył dla was trzody, z których macie ciepłe odzienie i wiele korzyści. I z nich się pożywacie.
6. I znajdujecie w nich piękno, gdy wieczorem przyganiacie je do domu i gdy rankiem wypędzacie je na pastwisko.

7. One przenoszą wasze ciężary do krajów, do których nie moglibyście dotrzeć, chyba że z wielkim wysiłkiem. Zaprawdę, wasz Pan jest Dobrotliwy, Miłościwy.
8. I stworzył konie, muły i osły, abyście na nich jeździli i jako ozdobę. On tworzy również to, o czym nie wiecie.
9. Do Boga należy wskazanie drogi prostej, ale niektórzy z niej schodzą. Gdyby Bóg zechciał, to poprowadziłby was wszystkich.
10. On jest Tym, który zsyła z nieba wodę. Z niej pijecie i z niej czerpią rośliny, którymi karmicie swoje stada.
11. Dzięki niej wyrastają dla was pastwiska, gaje oliwne, palmy, winorośl i różnego rodzaju owoce. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy się zastanawiają.
12. On poddał wam dzień i noc, słońce i księżyc. I gwiazdy są podporządkowane Jego rozkazowi. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy są rozumni.
13. I w tym, co rozsiał dla was na ziemi w rozmaitych barwach, zaprawdę, jest znak dla ludzi, którzy pamiętają.
14. On jest Tym, który podporządkował morze, abyście jedli z niego świeże mięso i wydobywali z niego ozdoby, które nosicie. I widzicie statki prujące fale, abyście mogli poszukiwać Jego dobroci. Być może, będziecie wdzięczni!
15. On postawił na ziemi góry niewzruszenie stojące, aby ona nie kołysała się z wami. A także rzeki i drogi, które mają was prowadzić.
16. I znaki wskazujące, i nawet gwiazdami oni się kierują.
17. Czy ten, który stwarza, jest taki jak ten, który nie stwarza? Czy wy się nie opamiętacie?
18. Jeśli chcecie zliczyć dobrodziejstwa Boga, to ich nie zliczycie. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.
19. Bóg wie, co ukrywacie i co ujawniacie.
20. Ci, których oni wzywają poza Bogiem, niczego nie stwarzają, sami bowiem są stworzeni.
21. Oni są martwi, bez życia, i nie wiedzą, kiedy zostaną wskrzeszeni.
22. Wasz Bóg jest Bogiem Jedynym! Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, odrzucają to swymi sercami, ponieważ są zbyt dumni.
23. Niewątpliwie Bóg wie, co oni ukrywają i co ujawniają. Zaprawdę, On nie kocha ludzi zarozumiałych.
24. Kiedy pyta się ich: „Co zesłał wasz Pan?”, oni mówią: „Opowieści przodków”.

25. Niech więc niosą całe swoje brzemię w Dniu Zmartwychwstania i część brzemienia tych, których nieświadomie wprowadzili w zbłądzenie. Jakże złe jest to, co oni poniosą!

26. Ci, którzy byli przed nimi, knuli podstępny, ale Bóg zniszczył ich budowlę od podstaw. I dach runął na nich z góry, i pochwyciła ich kara, gdy jej się nie spodziewali.

27. Potem, w Dniu Zmartwychwstania, Bóg okryje ich hańbą i powie: „Gdzie są Moi współtowarzysze, o których się spieraliście?”. A ci, którzy zostali obdarzeni wiedzą, stwierdzą: „Dzisiaj wstyd i zło spadną na niewiernych,

28. na tych, których wezwą aniołowie, ponieważ krzywdzili samych siebie”. Oni okażą skruchę: „My nie czyniliśmy nic złego”. „Nie! Zaprawdę, Bóg dobrze wie, coście czynili!

29. Wejdziecie w bramę Piekła, gdzie zostaniecie na wieczność!”. Jakże zła to siedziba dla ludzi zarozumiałych!

30. A kiedy pyta się bogobojnych: „Co zesłał wasz Pan?”, oni mówią: „Dobro”. Dla tych, którzy czynią dobro, będzie na tym świecie dobro. A siedziba życia ostatecznego jest lepsza! Jakże wspaniała to siedziba bogobojnych:

31. Ogrody Raju, do których wejdą, gdzie płyną strumienie. Będą tam mieli wszystko, czego zapagną. Tak Bóg wynagradza bogobojnych,

32. tych, których wezwą aniołowie, ponieważ czynili dobro, mówiąc: „Pokój wam! Wejdźcie do Raju w zapłacie za to, coście czynili”.

33. Czyżby oni czekali tylko na to, że przyjdą do nich aniołowie lub rozkaz twego Pana? Tak czynili ci, którzy byli przed nimi. Bóg nie był dla nich niesprawiedliwy, ale oni sami sobie wyrządzili niesprawiedliwość.

34. A potem dosięgło ich zło tego, co czynili, i ogarnęło ich to, z czego się wyśmiewali.

35. Powiedzieli ci, którzy dodają Bogu współtowarzyszy: „Gdyby Bóg zechciał, to nikomu prócz Niego nie oddawalibyśmy czci ani my, ani nasi ojcowie, i nie zakazywalibyśmy niczego innego, niż On zakazał”. Tak czynili ci, którzy byli przed nimi. Czy na posłańcach spoczywa coś innego, jak tylko głoszenie jasnego przesłania?

36. Wysłaliśmy do każdej społeczności posłańca: „Czciecie Boga i unikajcie bożków!”. Wśród nich byli tacy, których Bóg poprowadził, i byli tacy, których zbłądzenie zostało ustalone. Przejdźcie po ziemi i patrzcie, jaki był koniec tych, którzy zaprzeczali prawdzie!

37. Gdybyś nawet bardzo pragnął ich poprowadzić, to Bóg nie prowadzi drogą prostą tych, których sprowadza w zbłądzenie. I oni nie znajdują żadnych pomocników.

38. Oni przysięgają na Boga najświętszymi przysięgami, że Bóg nie wskrzesi tego, kto umarł. Nie! On to obiecał w Swej prawdzie, ale większość z ludzi nie wie,

39. aby pokazać im to, w czym się nie zgadzają, i aby ci, którzy nie wierzą, wiedzieli, że byli kłamcami.

40. Jeśli zechcemy czegokolwiek, wtedy mówimy temu: „Bądź!”, i to już jest.

41. Tym, którzy przesiedlają się dla sprawy Boga, gdy doznali przesładowań, My zapewnimy w tym świecie dobro, a nagroda życia ostatecznego będzie jeszcze większa. O, gdybyż oni wiedzieli!

42. I tym, którzy są cierpliwi i pokładają ufność w swym Panu.

43. Już przed tobą posyłałiśmy wyłącznie ludzi, którym daliśmy objawienie. Jeśli nie wiecie, to zapytajcie ludzi napomnienia,

44. z jasnymi dowodami i Pismami. Tobie zaś zesłaliśmy napomnienie, abyś wyjaśnił ludziom to, co zostało im zesłane. Być może, oni się zastanowią.

45. Czy ci, którzy zamyślają zło, są pewni, że Bóg nie sprawi, aby pochłonęła ich ziemia, albo że nie spadnie na nich gniew, gdy nie będą się nawet spodziewali,

46. albo że On nie pochwyci ich w trakcie podróży i oni nie zdołają przed tym uciec?

47. Albo też, że nie pochwyci ich, gdy będą przerażeni? Zaprawdę, wasz Pan jest Dobrotliwy, Miłosiwy!

48. Czy oni nie widzą rzeczy, które stworzył Bóg, jak ich cienie zwracają się na prawo i na lewo, padając na twarz przed Bogiem w pokorze?

49. Bogu oddaje pokłon to, co jest w niebiosach i na ziemi. I aniołowie, którzy się nie wywyższają.

50. Oni boją się swego Pana, który jest nad nimi, i robią to, co jest im nakazane.

51. Powiedział Bóg: „Nie bierzcie sobie dwóch bogów, gdyż jest tylko Bóg Jedyny! Czujcie mnie!”

52. Do Niego należy to, co w niebiosach i na ziemi. I Jego religia jest zawsze. Kogóż innego niż Boga się obawiacie?

53. Jakikolwiek macie dobro, to pochodzi ono od Boga. Kiedy zaś dotknie was nieszczęście, do Niego zwracacie się z błaganiami.

54. A kiedy On oddali od was nieszczęście, wówczas niektórzy z was dodają swemu Panu współtowarzyszy,

55. aby nie okazać wdzięczności za to, co im daliśmy. Cieszcie się, wkrótce się dowiecie!
56. Temu, o czym niczego nie wiedzą, oni wydzielają część z tego, co im daliśmy na zaopatrzenie. Na Boga! Z pewnością będziecie zapytani o to, coście wymyślili!
57. Oni dodają Bogu córki! Chwała Mu! A sobie to, czego pragną.
58. Gdy któryś z nich dowie się o narodzinach córki, to jego twarz ciemnieje i jest pełen żalu.
59. Ukrywa się przed ludźmi, przygnębiony złą wieścią; czy zachować ją na swe poniżenie, czy pogrzebać w piasku? Jakież to złe rozstrzygnięcie!
60. Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, dają przykład zła, podczas gdy Bóg daje przykład najwznioślejszy. On jest Potężny, Mądry!
61. Gdyby Bóg karał ludzi za ich niesprawiedliwość, to nie zostawiłby na ziemi żadnej żywej istoty. On jednak daje im zwłokę do ustalonego czasu, a kiedy nadejdzie ich termin, oni nie będą mogli opóźnić go ani przyspieszyć nawet o moment.
62. Oni dodają Bogu to, czego nienawidzą. Ich języki wypowiadają kłamstwo, że czeka na nich nagroda najpiękniejsza. Bez wątpienia czeka ich ogień i będą w nim jako pierwsi.
63. Na Boga! My wysyłałiśmy posłańców do narodów przed tobą, ale szatan upiększył im ich działania. On jest ich opiekunem także dzisiaj, ale czeka ich kara bolesna.
64. Zesłaliśmy ci tę Księgę po to, abys wyjaśnił im to, w czym się różnią, i aby była przewodnictwem oraz miłosierdziem dla ludzi, którzy uwierzyli.
65. Bóg zsyła z nieba wodę i ożywia nią ziemię po jej śmierci. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy słuchają!
66. Zaprawdę, i w trzodzie jest pouczenie dla was. Z tego, co mają w żołądkach pomiędzy przetrawionym a krwią, My dajemy wam mleko, czyste i przyjemne dla pijących.
67. Z owoców palm i winnej latorośli otrzymujecie napój upajający i piękne utrzymanie. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi rozumnych!
68. Twój Pan natchnął pszczoły, aby osiadały w górach, na drzewach i w tym, co wznoszą ludzie.
69. Potem odżywiają się wszelkimi owocami i podążają łatwymi drogami swego Pana. Z ich wnętrza wychodzi napój o różnych kolorach, w którym jest uzdrowienie dla ludzi. Zaprawdę, w tym jest znak dla tych, którzy się zastanawiają.

70. Bóg stworzył was, następnie powoła was do Siebie. Niektórzy z was dojdą do wieku niedołężnej starości i nie będą już wiedzieć niczego, co wcześniej wiedzieli. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mocny!
71. Bóg wywyższył jednych z was nad innymi w podziale Jego zaopatrzenia. Ci jednak, którzy otrzymali więcej, nie dzielą się z tymi, których posiadała ich prawica, aby byli równi pod tym względem. Czyżby oni zaprzeczali dobrodziejstwu Boga?
72. Bóg dał wam żony z was samych, a z nich dał wam synów i wnuków i zapewnił wam zaopatrzenie najlepsze. Czemuż więc wierzą w kłamstwo i przeklinają dobrodziejstwa Boga?
73. I oni czczą zamiast Boga to, co nie może dać im zaopatrzenia ani z niebios, ani z ziemi, i nie może nawet nic uczynić?
74. Nie przyrównujcie do Boga niczego, ponieważ Bóg wie, a wy nie wiecie.
75. Bóg przytacza przypowieść o słudze niewolnym, który nie ma nad niczym władzy, oraz o tym, któremu daliśmy zaopatrzenie piękne i on rozdaje z niego skrycie i jawnie. Czy oni są równi sobie?
76. Bóg przytacza też przypowieść o dwóch ludziach, z których jeden jest niemy i niezdolny do niczego, będący ciężarem dla swego pana. Gdziekolwiek on go wyśle, ten nie przyniesie nic dobrego. Czy jest on równy temu, który nakazuje sprawiedliwość i idzie drogą prostą?
77. Do Boga należy to, co niewidzialne w niebiosach i na ziemi. A Godzina jest już w zasięgu wzroku albo jeszcze bliżej. Zaprawdę, Bóg nad każdą rzeczą ma władzę!
78. Bóg wyprowadził was z łon waszych matek, gdyście niczego nie wiedzieli. On dał wam słuch, wzrok i serca. Być może, będziecie wdzięczni!
79. Czy oni nie widzą ptaków, posłusznie latających w przestworzach nieba? Podtrzymuje je tylko Bóg. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą.
80. Bóg uczynił wasze siedziby miejscem odpoczynku i dał wam namioty ze skór zwierzęcych, które z łatwością przenosicie, gdy wędrujecie albo gdy się zatrzymujecie na postój. A z ich wełny, sierści i włosów wyposażenie na określony czas.
81. Bóg z tego, co stworzył, uczynił dla was cień i dał wam schronienia w górach. Dał wam też odzież chroniącą was przed upałem oraz odzież chroniącą was przed waszą gwałtownością. Tak wypełnia się Jego łaska nad wami, abyście Mu się poddali!
82. Jeśli oni się odwrócą, to na tobie spoczywa tylko jasne przekazanie.

83. Oni uznają dobrodziejstwa Boga, a następnie im zaprzeczają. Większość z nich to ludzie niewdzięczni.
84. Tego Dnia, gdy My powołamy świadka z każdej społeczności, nie będzie przyjęte usprawiedliwienie od tych, którzy nie uwierzyli, i nie będą mogli się poprawić.
85. Kiedy niesprawiedliwi zobaczą karę, to nie zostanie ona im złagodzona i nie będzie im dana zwłoka.
86. Kiedy zaś ci, którzy dodają Mu współtowarzyszy, zobaczą to, co dodawali, powiedzą: „Panie nasz! To są owi współtowarzysze, których wzywaliśmy poza Tobą!”. Oni wówczas rzucą im słowo: „Zaprawdę, jesteście kłamcami!”.
87. Tego Dnia oni okażą Bogu swoje poddanie i opuści ich to, co wymyślili.
88. Tym, którzy nie uwierzyli i odpychali innych z drogi Boga, My dodamy karę do kary za to, że szerzyli zgorzenie.
89. Tego Dnia, gdy My z każdej społeczności powołamy świadka przeciwko nim, przyprowadzimy cię jako świadka przeciwko twemu ludowi. Zesłaliśmy ci Księgę jako wyjaśnienie wszystkiego i przewodnictwo, i jako miłosierdzie oraz dobrą nowinę dla tych, którzy poddali się woli Boga.
90. Zaprawdę, Bóg nakazuje sprawiedliwość, dobroczynność i szczerść wobec krewnych. On zakazuje nieprzyzwoitości, przemieszania i ucisku. On was napomina. Być może, będziecie pamiętać!
91. Dotrzymujcie przymierza, które zawarliście z Bogiem, i nie łamcie przysiąg, gdy je potwierdziliście, gdyż uczyniliście Boga waszym poręczycielem. Zaprawdę, Bóg wie, co wy czynicie!
92. Nie bądźcie podobni do pewnej kobiety, która rozrywa na włókna swoją przędzę, gdy już ją mocno skręciła. Nie wykorzystujcie waszych przysiąg, aby oszukiwać się nawzajem w przeświadczeniu, że jedna społeczność jest lepsza niż druga. Bóg was tylko doświadcza i w Dniu Zmartwychwstania wyjaśni wam to, w czym się nie zgodzaliście.
93. Gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jedną społecznością, ale On pozostawia w zbłądzeniu, kogo zechce, i prowadzi drogą prostą, kogo zechce. Wy z pewnością zostaniecie zapytani o to, co czyniliście.
94. Nie czyńcie waszych przysiąg sposobem oszukiwania się między sobą, aby nie pośliznęła się wam noga, gdy pewnie stała. I zakosztujecie zła za to, żeście zniechęcali innych do drogi Boga i kara wasza będzie ogromna.
95. Nie sprzedawajcie przymierza z Bogiem za marną cenę, gdyż to, co u Boga, jest dla was lepsze, gdybyście tylko wiedzieli!

96. To, co posiadacie, przeminie, a to, co jest u Boga, przetrwa. I z pewnością tym, którzy są cierpliwi, wypłacimy nagrodę stosownie do najlepszego, co oni czynili.

97. Wierzącemu i czyniącemu rzeczy dobre, mężczyźnie lub kobiecie, My obdarzymy życiem pięknym i wypłacimy nagrodę stosownie do najlepszego, co oni czynili.

98. Kiedy recytujesz Koran, to szukaj u Boga schronienia przed szatanem przeklętym,

99. nie ma on bowiem władzy nad tymi, którzy wierzą i ufają swemu Panu.

100. Ma władzę jedynie nad tymi, którzy biorą go za swego opiekuna i są bałwochwalcami.

101. Kiedy My zastępujemy jeden znak drugim – a Bóg najlepiej wie, co zsyła – wówczas oni mówią: „Ty jesteś tylko łgarzem!”. Nie, ale większość z nich nie wie.

102. Powiedz: „Przyniósł go Duch Święty od twego Pana z prawdą, aby umocnić tych, którzy uwierzyli, i jako wskazanie drogi prostej i wieść radosną dla tych, którzy poddali się woli Boga!”.

103. My wiemy, że oni mówią: „Jego uczy tylko zwykły człowiek”. Język tego, na którego oni wskazują, jest obcy, ten zaś to język arabski, jasny.

104. Tych, którzy nie wierzą w znaki Boga, Bóg nie poprowadzi drogą prostą. Na nich czeka kara bolesna.

105. Kłamstwo wymyślają tylko ci, którzy nie wierzą w znaki Boga, ale to oni są kłamcami!

106. Na tego, kto nie wierzy w Boga, gdy wcześniej uwierzył w Niego – poza tym, który został zmuszony, ale jego serce jest spokojne w wierze – i na tego, kto ukazuje swoją niewiarę – na tych spadnie gniew Boga i czeka ich kara ogromna.

107. To dlatego, że oni ukochali życie tego świata i przedłożyli je nad życie ostateczne. Bóg nie jest przewodnikiem ludzi niewiernych.

108. To są ci, na których serca, słuch i wzrok Bóg nałożył pieczęć. Oni są niedbali.

109. Bez wątpienia, tacy i w życiu ostatecznym będą stratni.

110. Zaprawdę, twój Pan dla tych, którzy przesiedlili się po prześladowaniach, potem zmagali się i byli cierpliwi, twój Pan po tym wszystkim jest Przebaczący, Miłosiący.

111. Tego Dnia każda dusza będzie występować w swojej obronie i każda dusza otrzyma pełną zapłatę za to, co uczyniła, i nikt nie zostanie pokrzywdzony.

112. I Bóg przytacza przypowieść o mieście, które było bezpieczne i spokojne. Docierało do niego obfite zaopatrzenie ze wszystkich miejsc, jednak okazywało niewdzięczność wobec dobrodziejstw Boga. Bóg dał im więc zakosztować szat głodu i strachu za to, co czynili.

113. Przybył do nich posłaniec spośród nich, ale oni uznali go za kłamcę. I pochwyliła ich kara, gdy trwali w swej nieprawości.

114. Jedzcie z tego, czym obdarzył was Bóg, co jest dozwolone i dobre, i bądźcie wdzięczni za dobrodziejstwa Boga, jeśli Go czcicie.

115. On zakazał wam tylko padliny, krwi, mięsa świni i tego, nad czym nie wypowiedziano imienia Boga, a jakieś inne. Kto jednak zostanie zmuszony i zje, nie pragnąc tego i nie będąc występny – wówczas Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

116. Nie mówicie tego, co kłamliwie opisują wasze języki: „To jest dozwolone, a to jest zakazane”, wymyślając przeciwko Bogu kłamstwo. Ci, którzy wymyślają kłamstwo przeciwko Bogu, nie osiągną powodzenia.

117. Przyjemność niewielka, a czeka ich kara bolesna!

118. A żydom zakazaliśmy tego, o czym wcześniej ci opowiedzieliśmy. My ich nie skrzywdziliśmy, ale oni sami sobie wyrządzili krzywdę.

119. Jednak twój Pan dla tych, którzy dopuścili się zła nieświadomie, potem zaś nawrócili się i poprawili – twój Pan po tym wszystkim jest Przebaczający, Miłosiwy.

120. Abraham przewodził wspólnocie poddanej Bogu, był prawdziwie wierzącym i nie był spośród bałwochwalców.

121. On był wdzięczny za dobrodziejstwa Boga, który wybrał go i poprowadził ku drodze prostej.

122. My obdarzyliśmy go dobrem na tym świecie i w życiu ostatecznym będzie on wśród sprawiedliwych.

123. Potem objawiliśmy ci: „Postępuj za religią Abrahama, prawdziwie wierzącego! On nigdy nie był spośród bałwochwalców!”.

124. Ustanowiona została sobota tylko dla tych, którzy się z nim nie zgadzali. Twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym się różnili.

125. Wzywaj na drogę twego Pana z mądrością i dobrym napomnieniem! Spieraj się z nimi najlepszymi słowami! Twój Pan wie najlepiej, kto zbłądził z Jego drogi, i On najlepiej wie, kto jest prowadzony.

126. Jeśli karzecie, to karzcie stosownie do tego, jak sami byliście karani. Jeśli jednak okażecie cierpliwość, to będzie najlepsze dla cierpliwych.

127. Bądź cierpliwy, gdyż twoja cierpliwość jest tylko od Boga. Nie smuć się z ich powodu i nie dręcz się tym, co oni knują.

128. Zaprawdę, Bóg, jest z tymi, którzy są bogobojni, i z tymi, którzy czynią dobro!

SURA 17. PODRÓŻ NOCNA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Chwała Temu, który przeniósł Swego sługę nocą ze Świętego Meczetu do Meczetu Dalekiego, którego otoczenie pobłogosławiliśmy, aby pokazać mu niektóre z Naszych znaków! Zaprawdę, On jest Słyszający, Widzący!
2. My daliśmy Mojżeszowi Księgę i uczyniliśmy ją przewodnikiem dla synów Izraela: „Nie bierzcie sobie oprócz Mnie żadnego powiernika,
3. o potomkowie tych, których nieśliśmy wraz z Noem! Zaprawdę, on był wdzięcznym sługą”.
4. I postanowiliśmy w Księdze o synach Izraela: „Po dwakroć dopuścicie się zgorzenia na ziemi i wzbijecie się w pychę niezmierną”.
5. A kiedy nadeszła pierwsza obietnica, wysłaliśmy przeciwko wam Nasze sługi, którym daliśmy wielką moc. Oni wniknęli pomiędzy wasze domostwa i obietnica została spełniona.
6. Potem daliśmy wam przewagę nad nimi i pomnożyliśmy wasze bogactwo i waszych synów, i uczyniliśmy was ludem liczniejszym.
7. Jeśli czynicie dobro, to czynicie dobro dla siebie samych, a jeśli czynicie zło, to również dla siebie samych. Kiedy zaś nadejdzie kolejna obietnica, aby zasmuciły się wasze twarze i aby weszli do świątyni, tak jak weszli po raz pierwszy i zniszczyli wszystko to, czym zawładnęli.
8. Być może, wasz Pan zmiłuje się nad wami. Jeśli jednak powrócicie, to i My powrócimy. I uczyniliśmy Piekło więzieniem dla niewiernych.
9. Zaprawdę, ten Koran prowadzi ku temu, co najprostsze, i zwiastuje wieść radosną wiernym, którzy czynią dobre dzieła, że czeka na nich nagroda wielka,
10. a dla tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne, przygotowaliśmy karę bolesną.
11. Człowiek modli się o zło tak samo, jak modli się o dobro; człowiek jest bardzo pochopny.

12. Uczyniliśmy noc i dzień dwoma znakami: zaciemniamy znak nocy i znak dnia rozjaśniamy, abyście mogli poszukiwać hojności od waszego Pana i abyście znali liczbę lat oraz rachunek. My wyjaśniliśmy dokładnie każdą rzecz.

13. Każdemu człowiekowi przywiązaliśmy jego los do szyi i w Dniu Zmartwychwstania przedstawimy mu księgę rozwartą:

14. „Czytaj swoją księgę! Wystarczy dzisiaj twoja dusza, aby wystawić ci rachunek”.

15. Ten, kto idzie właściwą drogą, idzie nią dla swojej duszy, a ten, kto błądzi, czyni to na własną szkodę. Żadna dusza niosąca swój ciężar nie poniesie ciężaru innej. My nie karaliśmy nikogo wcześniej, zanim nie wysłaliśmy posłańca.

16. Kiedy chcemy zniszczyć jakieś miasto, to nakazujemy posłuszeństwo jego żyjącym w zbytku mieszkańcom, ale oni pograżają się w zepsuciu. Tak potwierdza się słowo przeciwko nim i niszczymy je całkowicie.

17. Ileż pokoleń zniszczyliśmy po Noem! Dość twemu Panu grzechów Jęgo sług, On jest Świadomy, Widzący!

18. Temu, kto pragnie rzeczy przemijających, My chętnie dajemy to, co chcemy i komu chcemy. Potem przeznaczymy mu Piekło, gdzie będzie płonął, pogardzany i odrzucony.

19. A ci, którzy pragną życia ostatecznego i starają się o nie gorliwie, i są wiernymi, tych starania spotkają się z wdzięcznością.

20. Tych i tamtych obdarzamy ze szczodrości twego Pana, a szczodrość twego Pana nie jest ograniczona.

21. Popatrz, jak wyróżniliśmy jednych nad innymi. A z pewnością życie ostateczne ma więcej stopni i więcej korzyści.

22. Nie bierz innego boga zamiast Boga, abyś nie został ponizony i opuszczony!

23. Twój Pan nakazał, abyście nie czcili nikogo innego oprócz Niego! I rodzicom okazuj dobroć, a jeśli jedno z nich lub oboje dojdą za twego życia do wieku sędziwego, to nie mów im: „Fuj!” i nie odpychaj ich, ale zwracaj się do nich słowami szlachetnymi.

24. I pochyl ku nim miłosiernie skrzydło pokory, i mów: „Panie mój, obdarz ich Swym miłosierdziem, podobnie jak oni mnie, gdy byłem mały”.

25. Wasz Pan najlepiej wie, co jest w waszych sercach. Jeśli czynicie dobro, to z pewnością On przebaczy tym, którzy zwracają się ku Niemu ze skruchą.

26. I dawaj krewnemu, co mu się należy, i ubogiemu, i podróżnemu, ale nie trwój rozrzutnie.
27. Zaprawdę, rozrzutnicy są braćmi szatanów, a szatan jest niewdzięczny wobec swego Pana.
28. Jeśli odwrócisz się od nich, poszukując miłosierdzia twego Pana, na które liczysz, to powiedz im chociaż słowo życzliwe.
29. I nie miej ręki przywiązanej do swej szyi, i nie otwieraj jej też na zbyt szeroko, abyś nie został potępiony i biedny.
30. Zaprawdę, twój Pan powiększa hojnie zaopatrzenie, komu zechce, i ogranicza je. On jest wobec Swych sług Świadomy, Widzący.
31. Nie zabijajcie waszych dzieci z lęku przed ubóstwem. My zapewnimy zaopatrzenie im i wam. Zaprawdę, zabijanie ich jest wielkim grzechem!
32. Nie zbliżajcie się do cudzołóstwa, gdyż jest to rzecz nieprzyzwoita i zła droga!
33. Nie zabijajcie żadnej duszy, ponieważ Bóg tego zabronił, chyba że zgodnie z prawem. Jeśli ktoś zostanie zabity niesprawiedliwie, to My damy jego następcy władzę. Niechaj jednak nie przekroczy miary w zabijaniu, bo będzie mu dana pomoc.
34. Nie zbliżajcie się do majątku sieroty, chyba że z zamiarem najlepszym, dopóki nie osiągnie wieku dojrzałego. I dotrzymujcie swych zobowiązań, bo o każde zobowiązanie zostaniecie zapytani.
35. Dawajcie pełną miarę, gdy odmierzacie, i ważcie na uczciwych wagach. To jest lepsze i piękniejsze w ostatecznym rezultacie.
36. Nie idź za tym, o czym nie masz żadnej wiedzy: z pewnością słuch, wzrok i serce, każde z nich będzie o to zapytane.
37. I nie chodź po ziemi zarozumiały. Przecież nie zdołasz rozerwać ziemi i nie dorównasz górom wzrostem.
38. Wszystko to jest złem, którego wasz Pan nienawidzi.
39. To jest część mądrości, którą twój Pan ci objawił. I nie bierz obok Boga innego bóstwa, abyś nie został wrzucony do Piekła, potępiony i odrzucony.
40. Czyżby wasz Pan wybierał dla was synów, a dla Siebie wziął córki spośród aniołów? Zaprawdę, wypowiadacie straszne słowa!
41. My wyjaśniliśmy to dokładnie w tym Koranie, aby oni się opamiętali. To jednak zwiększa tylko ich niechęć.
42. Powiedz: „Jeśli razem z Bogiem istnieliby jeszcze inni bogowie, jak mówią, to z pewnością szukaliby drogi do Pana Tronu”.
43. Chwała Mu! On przewyższa wszystko to, co o Nim mówią, wywyższeniem wielkim.

44. Wysławia Go siedem niebios, ziemia i wszystko, co się tam znajduje. I nie ma rzeczy, która nie głosiłaby Jego chwały, lecz wy nie rozumiecie ich wysławiania. Zaprawdę, On jest Wyrozumiały, Przebaczący.
45. Kiedy recytujesz Koran, wtedy My rozciągamy między tobą a tymi, którzy nie wierzą w życie ostateczne, niewidzialną zasłonę
46. i nakładamy na ich serca osłony, aby go nie zrozumieli, a na ich uszy głuchotę. Kiedy w Koranie wspominasz swego Pana, Jedynego, oni odwracają się plecami ze wstrętem.
47. My najlepiej wiemy, dlaczego cię słuchają, gdy cię słuchają, a kiedy spotykają się na osobności, wtedy niegodziwi mówią: „Wy postępujecie jedynie za człowiekiem zaczarowanym!”.
48. Spójrz, jakie porównania wymyślają dla ciebie i jak błędzą, nie mogąc teraz znaleźć drogi.
49. Oni powiedzieli: „Gdy staniemy się kośćmi i prochem, czy zostaniemy wskrzeszeni nowym stworzeniem?”.
50. Powiedz: „Choćbyście byli kamieniem lub żelazem,
51. lub czymkolwiek wielkim, co tylko wymyślicie w waszych sercach!”.
- Powiedzą: „Kto nas wówczas przywróci?”.
- Powiedz: „Ten, który stworzył was po raz pierwszy”. Oni wtedy pokiwiają głowami i powiedzą: „Kiedy to będzie?”.
- Powiedz: „Być może, już wkrótce!”.
52. W Dniu, gdy On was wezwie, a wy odpowiecie słowami ku Jego chwale, pomyślicie, że przebywaliście tam krótką chwilę.
53. I powiedz Mym sługom, aby mówili tylko to, co jest najlepsze, gdyż szatan rozsiewa niezgodę pomiędzy nimi. Szatan bowiem jest dla człowieka jawnym wrogiem.
54. Wasz Pan zna was najlepiej. Jeśli On zechce, to okaże wam miłosierdzie, a jeśli zechce, to was ukarze. My nie posłaliśmy cię, abyś był ich orędownikiem.
55. Twój Pan wie najlepiej, kto jest w niebiosach i na ziemi. I wyróżniliśmy niektórych posłańców nad innymi, a Dawidowi daliśmy Psalm.
56. Powiedz: „Wzywajcie tych, których poza Nim wymyśliliście, ale oni nie mają władzy, aby odsunąć od was nieszczęście ani je zmienić”.
57. Ci, których oni wzywają, sami szukają sposobu zbliżenia się do ich Pana. Oni mają nadzieję na Jego miłosierdzie i boją się Jego kary. Zaprawdę, kary twego Pana należy się wystrzeżać!
58. I nie ma takiego miasta, którego byśmy nie zniszczyli przed Dniem Sądu albo nie poddali karze okrutnej. To jest zapisane w Księdze.

59. Mogłoby powstrzymać Nas przed wysłaniem znaków tylko to, że dawne pokolenia uznały je za kłamstwo. Daliśmy ludowi Samud wielbłądzącą jako znak jasny, ale oni potraktowali ją niesprawiedliwie. My posyłamy znaki tylko ku przestraszeniu.

60. Oto powiedzieliśmy ci, że twój Pan obejmuje całą ludzkość! I to widzenie, które ci ukazał, uczyniliśmy tylko sprawdzianem dla ludzi, podobnie jak i drzewo przeklęte w Koranie. My napełniamy ich strachem, ale to jedynie powiększa ich bunt.

61. Oto powiedzieliśmy aniołom: „Padnijcie na twarz przed Adamem!”. I oni się pokłonili, oprócz Iblisa, który powiedział: „Miałbym pokłonić się temu, którego stworzyłeś z gliny?”

62. Widzisz go? To jest ten, którego wywyższyłeś nade mnie! Jeśli dasz mi zwłokę do Dnia Zmartwychwstania, to ja z pewnością zapanuję nad jego potomkami, poza nielicznymi”.

63. Bóg powiedział: „Idź precz! Jeśli ktoś z nich pójdzie za tobą, zaprawdę, Piekło będzie waszą zapłatą, zapłatą pełną!

64. Przyciągaj swym głosem tych spośród nich, których zdołasz. Rzucaj na nich twoją konnicę i twoją piechotę, bądź współnikiem w ich majątkach oraz w ich dzieciach i składaj im obietnice. Szatan wszakże składa im tylko zwodnicze obietnice,

65. ale nad Moimi sługami nie ma żadnej władzy. I twój Pan wystarczy jako opiekun!”

66. Wasz Pan jest Tym, który sprawia, że statki płyną dla was przez morza, abyście mogli poszukiwać Jego łaski. Zaprawdę, On jest dla was miłościwy.

67. Kiedy zaś pochwyci was na morzu nieszczęście, to ci, których wzywacie poza Nim, oddalą się od was. Kiedy jednak On doprowadzi was bezpiecznie na ląd, wy się odwracacie. Zaprawdę, człowiek jest niewdzięczny.

68. Czy jesteście pewni, że On nie sprawi, aby pochłonęła was ziemia albo nie wysła przeciwko wam wichury z kamieniami? Wtedy nie znajdziecie dla siebie żadnego opiekuna!

69. A czy jesteście pewni, że On nie pošle was ponownie na morze i nie wysła przeciwko wam gwałtownego huraganu, aby was potopić za to, że byliście niewdzięczni? Wtedy nie znajdziecie przeciwko Nam żadnego pomocnika.

70. My zaszczyciliśmy synów Adama, prowadziliśmy ich na lądzie i morzu i daliśmy im zaopatrzenie dobre i czyste. My wyróżniliśmy ich wyjątkowo ponad większość tych, których stworzyliśmy.

71. W Dniu, gdy wezwiemy wszystkich ludzi z ich przywódcami, to ci, którzy otrzymali księgę do ich prawej ręki, będą ją czytać i nie zostaną pokrzywdzeni nawet na łupinę daktyla.
72. A kto był ślepy w tym życiu, ten będzie równie ślepy w życiu ostatecznym i jeszcze bardziej zbłądzi z drogi.
73. Oni chcieli odwieść cię pokusą od tego, co ci objawiliśmy, abys wymyślił w Naszym imieniu coś innego. Wtedy z pewnością uznaliby cię za przyjaciela.
74. I gdybyśmy cię nie wzmocnili, to prawie byłbyś się ku nim skłonił.
75. Wtedy dalibyśmy ci zakosztować kary dwukrotnego życia i dwukrotnej śmierci, a potem nie znalazłbyś nikogo, kto wspomógłby cię przeciwko Nam.
76. Oni chcieli zmusić cię do opuszczenia tej ziemi, aby cię z niej wygnać. Potem jednak pozostaliby tam po tobie bardzo krótko.
77. Taki był Nasz zwyczaj wobec posłańców, których posyłałismy przed tobą. Nie znajdziesz zmiany w Naszych zwyczajach.
78. Odprawiaj modlitwę od zachodu słońca do ciemności nocy i recytuj Koran o świetle. Zaprawdę, recytacja o świetle jest poświadczona.
79. Nocą zaś obudź się i odprawiaj dodatkową modlitwę dla siebie. Być może, twój Pan da ci miejsce chwalebne.
80. Powiedz: „Panie mój! Wprowadź mnie wejściem prawdy i wyprowadź mnie wyjściem prawdy. I daj mi od Siebie władzę wspomagającą”.
81. I powiedz: „Przyszła prawda i zniknęło kłamstwo. Zaprawdę, kłamstwo musi zniknąć!”.
82. My zsyłamy w Koranie to, co jest uzdrowieniem i miłosierdziem dla wiernych, a niesprawiedliwym wyłącznie powiększa stratę.
83. Kiedy My obdarzamy człowieka Naszą łaską, on się odwraca i staje z dala, ale gdy dotknie go nieszczęście, popada w rozpacz.
84. Powiedz: „Każdy postępuje wedle własnego uznania, a wasz Pan najlepiej wie, kto jest właściwie prowadzony”.
85. I zapytaj cię o Ducha. Powiedz: „Duch przychodzi z rozkazu mego Pana, ale wiedzy dano wam tylko niewiele”.
86. Gdybyśmy chcieli, to moglibyśmy zabrać to, cośmy ci objawili. Potem nie znalazłbyś przeciwko Nam żadnego opiekuna
87. poza miłosierdziem twego Pana. Zaprawdę, Jego łaska wobec ciebie jest ogromna!
88. Powiedz: „Jeśli ludzie i dzinny zebraliby się razem, aby stworzyć coś podobnego do tego Koranu, to nie zdołaliby uczynić nic podobnego, nawet gdyby wzajemnie sobie pomagali”.

89. Zebraliśmy dla ludzi w tym Koranie wszystkie przypowieści, ale większość ludzi jest tylko niewdzięczna.

90. Oni powiedzieli: „My nie uwierzemy ci, dopóki nie sprawisz, aby wytrysnęło dla nas źródło z ziemi

91. albo dopóki nie będziesz miał ogrodu z palmami i winoroślą i nie sprawisz, aby pośród nich wytrysnęły strumienie pełne wody,

92. albo dopóki nie sprawisz, jak mówiłeś, że niebo spadnie na nas kawałkami, albo nie przyprowadzisz Boga i aniołów jako poręczycieli,

93. albo dopóki nie będziesz miał domu ze złotymi ozdobami, albo dopóki nie wzniesiesz się do nieba. My nie uwierzemy nawet w twoje wzniesienie się, dopóki nie zesłesz nam Księgi, którą moglibyśmy przeczytać”. Powiedz: „Chwała niech będzie memu Panu! Czy nie jestem tylko człowiekiem, Wysłannikiem?”.

94. Co powstrzymywało ludzi od uwierzenia, gdy przyszło do nich wskazanie drogi prostej, poza tym, że mówili: „Czyżby Bóg posłał człowieka jako Wysłannika?”.

95. Powiedz: „Gdyby na ziemi zamieszkali aniołowie i chodzili po niej w pokoju, to z pewnością zesłalibyśmy do nich z nieba anioła jako posłańca”.

96. Powiedz: „Bóg wystarczy za świadka między mną a wami. On dobrze zna Swoje sługi i wszystko widzi”.

97. Ten, kogo Bóg prowadzi, jest właściwie prowadzony, ale kogo On wprowadzi w zbłądzenie, dla tego nie znajdziesz opiekuna oprócz Niego. Zbierzemy ich wszystkich w Dniu Zmartwychwstania, leżących na twarzach, ślepych, niemych i głuchych. Ich schronieniem będzie Piekło, a ilekroć ogień przygaśnie, My go rozpalimy.

98. Taka będzie ich zapłata za to, że odrzucili Nasze znaki i mówili: „Gdy staniemy się kośćmi i prochem, czy zostaniemy wskrzeszeni nowym stworzeniem?”.

99. Czy oni nie pojmują, że Bóg, który stworzył niebiosy i ziemię, jest zdolny do stworzenia podobnych im? On ustanowił dla nich określony termin, co do którego nie ma wątpliwości, ale niesprawiedliwi odrzucają wszystko oprócz niewiary.

100. Powiedz: „Gdybyście posiadali skarby miłosierdzia mego Pana, to byście je zatrzymali ze strachu przed ich rozdaniem”. Zaprawdę, człowiek jest bardzo skąpy.

101. Daliśmy niegdyś Mojżeszowi dziewięć jasnych znaków. Zapytaj synów Izraela: gdy on przyszedł do nich, Faraon powiedział mu: „O Mojżeszu! Zaprawdę, sądzę, że jesteś zaczarowany!”.

SURA 18. GROTA

102. Mojżesz powiedział: „Ty dobrze wiesz, że zesłał je tylko Pan niebios i ziemi jako dowody oczywiste. Zaprawdę, sądzę, że ty, o Faraonie, jesteś zgubiony!”.

103. Wtedy postanowił wypędzić ich z kraju, ale My go zatopiliśmy i wszystkich, którzy byli razem z nim.

104. I powiedzieliśmy potem synom Izraela: „Zamieszkajcie na tej ziemi, a gdy przyjdzie obietnica życia ostatecznego, My zbierzemy was w różnorodnym tłumie”.

105. My zesłaliśmy Koran z prawdą i z prawdą zstąpił, a Ciebie posłaaliśmy jako głosiciela i napominającego.

106. I podzieliliśmy Koran, abyś recytował go ludziom bez pośpiechu, i objawialiśmy go stopniowo.

107. Powiedz: „Wierzcie w niego lub nie wierzcie!”. Ci, którym wiedza była dana wcześniej, gdy jest on recytowany, padają na twarz w pokłonie

108. i mówią: „Chwała naszemu Panu! Zaprawdę, obietnica naszego Pana zostanie spełniona!”.

109. I padają na twarze płacząc, a to powiększa ich pokorę.

110. Powiedz: „Wzywajcie Boga albo wzywajcie Miłosiernego, ale jakimkolwiek imieniem Go wzywacie, do Niego należą imiona najpiękniejsze!”. Nie podnoś głosu podczas swej modlitwy, ale i nie mów zbyt cicho. Poszukaj drogi pośredniej.

111. I powiedz: „Chwała niechaj będzie Bogu, który nie wziął Sobie syna, który nie ma współtowarzysza w Swym panowaniu i który nie potrzebuje opiekuna przed poniżeniem!”. I wielkość Jego wychwalał!

SURA 18. GROTA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Chwała niech będzie Bogu, który zesłał Swemu słudze Księgę i nie uczynił jej pokrętną,
2. ale prostą, aby ostrzegła przed surową karą przychodzącą od Niego i głosiła radosną wieść wiernym, którzy czynią dobre dzieła, że czeka na nich nagroda wspaniała tam,
3. gdzie zamieszkają na wieczność.
4. I aby ostrzegła tych, którzy mówią: „Bóg wziął Sobie syna”.
5. Nie mają o tym wiedzy ani oni, ani ich ojcowie. Jakże ciężkie jest słowo, które wychodzi z ich ust! Oni mówią jedynie kłamstwo!

6. Czy teraz może zdręczysz się na śmierć, idąc po ich śladach, jeśli nie uwierzą w tę opowieść?
7. Wszystko to, co jest na ziemi, uczyniliśmy jej ozdobą, abyśmy mogli wypróbować, kto z ludzi jest najlepszy w działaniu.
8. I wszystko to, co jest na ziemi, My obrócimy w suchy pył.
9. Czy sądzisz, że towarzysze Groty i Napisu byli czymś zdumiewającym spośród Naszych znaków?
10. Oto młodzieńcy ukryli się w grocie i powiedzieli: „Panie nasz! Obdarz nas miłosierdziem od Ciebie i wskaż nam właściwą drogę w naszej sprawie”.
11. I zapieczętowaliśmy ich uszy w grocie na długie lata,
12. a potem obudziliśmy ich, aby sprawdzić, która z dwóch grup lepiej obliczy czas tam spędzony.
13. My przekazujemy ci tę historię zgodnie z prawdą: byli to młodzieńcy, którzy uwierzyli w swego Pana. I My powiększyliśmy ich przewodnictwo,
14. i wzmocniliśmy ich serca, gdy wstali i powiedzieli: „Nasz Pan jest Panem niebios i ziemi i nie będziemy wzywać żadnego boga oprócz Niego. Gdybyśmy tak uczynili, to powiedzielibyśmy coś zakazanego!
15. Ten nasz lud wziął sobie bożki zamiast Niego, ale one nie przyniosły im żadnego dowodu władzy! A któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu?”.
16. „A gdy się oddzielicie od tych ludzi i od tego, co czczą zamiast Boga, to ukryjcie się w grocie. Wasz Pan rozciągnie nad wami Swoje miłosierdzie i przygotowuje dla was sprawę łatwą”.
17. I zobaczyłbyś jak słońce, gdy wschodziło, pojawiało się za ich grota po prawej stronie, a gdy zachodziło, to przechodziło obok nich z lewej strony, oni zaś leżeli w jej rozległym wnętrzu. Oto jeden ze znaków Boga! Ten, kto jest właściwie prowadzony, idzie drogą prostą, a kogo On wprowadzi w zbłądzenie, dla tego nie znajdziesz oddanego przewodnika.
18. I sądziłbyś, że oni czuwają, podczas gdy byli pogrążeni we śnie. My odwracaliśmy ich na prawo i na lewo, a ich pies leżał, wyciągnąwszy przednie łapy na progu. Gdybyś ich zobaczył, to z pewnością uciekłbyś od nich pełen strachu na ich widok.
19. I przebudziliśmy ich, aby wypyтали się wzajemnie. Jeden z nich powiedział: „Jak długo tu przebywaliście?”. Oni powiedzieli: „Przebywaliśmy tu dzień albo część dnia”. Powiedzieli: „Wasz Pan wie najlepiej, jak długo tu przebywaliście. Wyślijcie jednego z was do miasta z waszymi monetami, niech popatrzy, kto ma najczystsze jedzenie, i nieco

wam przyniesie. Niech on postępuje ostrożnie i niech nie powiadomi o was nikogo.

20. Jeśli oni was odkryją, to was ukamienują lub nawrócą was na swoją wiarę, a wtedy nigdy nie osiągniecie powodzenia”.

21. My daliśmy o nich znać ludziom, aby wiedzieli, że obietnica Boga jest prawdziwa i że nie ma wątpliwości co do Godziny. Oni spierali się odnośnie ich sprawy i powiedzieli: „Postawcie nad nimi budowlę. Ich Pan zna ich najlepiej!”. Ci, którzy zwyciężyli w sprawie, powiedzieli: „Z pewnością zbudujemy nad nimi świątynię”.

22. Będą mówić: „Było ich trzech, a czwartym był ich pies”. Inni powiedzą: „Było ich pięciu, a pies był szóstym z nich”, usiłując odgadnąć nieznaną. Jeszcze inni powiedzą: „Było ich siedmiu, a ósmym był ich pies”. Powiedz: „Mój Pan najlepiej zna ich liczbę. I zna ich tylko niewielu”. Nie spieraj się o nich, gdy nie ma w tym wyraźnych wątpliwości, i nie wypytuj o nich słuchających.

23. Nie mów o niczym: „Z pewnością zrobię to jutro!”,

24. nie powiedziawszy: „Jeśli Bóg zechce!”. I wspomnij swego Pana, jeśli Go zapomniałeś, i powiedz: „Mam nadzieję, że mój Pan poprowadzi mnie ku temu, co jest najbliższe prawości”.

25. I przebywali w swej grocie lat trzysta i dodali jeszcze dziewięć.

26. Powiedz: „Bóg najlepiej wie, jak długo tam przebywali. Do Niego należy to, co ukryte w niebiosach i na ziemi. Jakże jasno On widzi, jakże świetnie On słyszy! Oni nie mają poza Nim żadnego opiekuna, On zaś nie dzieli się Swoją władzą z kimkolwiek”.

27. Recytuj to, co zostało ci objawione z Księgi twego Pana! Nie ma nikogo, kto mógłby zmienić Jego słowo, i poza Nim nie znajdziesz żadnego schronienia.

28. Bądź cierpliwy razem z tymi, którzy wzywają twego Pana rankiem i wieczorem, pragnąc ujrzeć Jego oblicze. I nie odwracaj od nich swych oczu, rozglądając się za ozdobami życia tego świata. Nie słuchaj tego, którego serce uczyniliśmy obojętnym na wspomnianie Nas i który postępując za swymi namiętnościami, przekracza miarę!

29. Powiedz: „Prawda pochodzi od waszego Pana. Kto chce, niech wierzy, kto zaś nie chce, niech nie wierzy”. My przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych ogień, który otoczy ich niczym płomienny namiot. I kiedy oni będą prosić o pomoc, to otrzymają wodę podobną do roztopionego metalu, która opali ich twarze. Jakże straszny to napój, jakże złe to miejsce odpoczynku!

30. Jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, zaprawdę, to My nie pozwolimy, aby przepadła nagroda dla czyniących dobro.

31. Dla nich przygotowane są Ogrody Raju, przez które płyną strumienie. Oni będą tam ozdobieni złotymi bransoletami, ubrani w zielone szaty z delikatnego jedwabiu i ciężkiego brokatu, i będą odpoczywać na wygodnych łożach. Jakaż to wspaniała nagroda, jakże piękne miejsce odpoczynku!

32. Przytocz im przypowieść o dwóch ludziach: jednemu z nich daliśmy dwa ogrody winorośli, otoczone przez palmowe gaje, a między nimi poczyniliśmy pole obsiane.

33. Oba ogrody wydały swoje płody i nie było żadnej straty. I między nimi kazaliśmy wytrysnąć strumieniowi.

34. Zebrał ten człowiek owoce i powiedział do swego towarzysza podczas rozmowy: „Mam więcej majątku niż ty i jestem też mocniejszy moimi ludźmi”.

35. Potem wszedł do swego ogrodu, gdzie wyrządził sobie niesprawiedliwość, mówiąc: „Nie sądzę, żeby to kiedykolwiek zginęło.

36. I nie sądzę też, że Godzina nadejdzie. A jeśli do mego Pana będę sprowadzony, to z pewnością znajdę w zamian coś lepszego”.

37. Jego towarzysz powiedział do niego podczas rozmowy: „Czyżbyś zaprzeczał Temu, który stworzył cię z prochu, potem z kropli nasienia, a następnie nadał ci ludzką postać?”

38. Dla mnie Bóg jest moim Panem i nie dodaję niczego Panu Jedy-nemu.

39. Kiedy wszedłeś do swego ogrodu, czemuś nie powiedział: «Niech stanie się woła Boga! Nie ma mocy jak tylko u Boga!». Widzisz mnie uboższego od ciebie w majątek i synów,

40. może jednak mój Pan obdarzy mnie czymś lepszym niż twój ogród, a na twój ogród ześle z nieba nieszczęście i stanie się on jałowym wzgórzem,

41. albo jego woda spłynie pod ziemię i nie zdołasz jej odnaleźć”.

42. I jego owoce zostały zniszczone, a on wykręcał sobie ręce nad tym, co wydał na ten ogród, teraz z roztrzaskanymi kratownicami pod winorośl, i powiedział: „O, gdybym nie dodawał niczego memu Panu Jedy-nemu!”.

43. I nie miał nikogo do pomocy oprócz Boga, i nie miał siły, aby pomóc samemu sobie.

44. W takiej sytuacji obrona pochodzi tylko od Boga, który jest prawdą. On jest najlepszy w nagradzaniu i On jest najlepszy w ostatecznym rezultacie.

45. Przytocz im przypowieść o życiu tego świata: jest podobne wodzie, którą My zsyłamy z nieba. Miesza się z nią ziemska roślinność i roz-

kwita, a potem przemienia się w suche łodygi, które rozwiewa wiatr. Bóg o każdej rzeczy decyduje.

46. Bogactwo i dzieci są upiększeniem życia tego świata, ale rzeczy, które pozostaną, dobre czyny, otrzymają najlepszą nagrodę od twego Pana i są najlepszą nadzieją.

47. Tego Dnia, gdy poruszymy góry, a ty zobaczysz ziemię niczym płaską równinę, My zbierzemy ich wszystkich i nie zostawimy ani jednego z nich.

48. I będą przyprowadzeni przed twego Pana w szeregach: „Przyszliście do Nas tacy, jakimi stworzyliśmy was po raz pierwszy, aczkolwiek twierdziście, że nie wyznaczymy wam czasu spotkania”.

49. I zostanie wyłożona księga i zobaczysz grzeszników w strachu przed tym, co w niej jest. Oni powiedzą: „O biada nam! Cóż to za księga! Nie pomija niczego, ani małego, ani wielkiego, ale wszystko podlicza!”. Oni znajdą tam wszystko, co uczynili. I nie skrzywdzi Twój Pan nikogo.

50. Kiedy powiedzieliśmy aniołom: „Pokłońcie się Adamowi!”. I oni mu się pokłonili poza Iblisem, który był spośród dzinnów i złamał rozkaz swego Pana. Czy weźmiecie sobie za opiekunów jego i jego potomstwo, zamiast Mnie, gdy są waszymi wrogami? Jakże zła to zamiana dla niesprawiedliwych!

51. Ja nie uczyniłem ich świadkami stworzenia niebios i ziemi ani ich własnego stworzenia. I nie wezmę za pomocników tych, którzy sprządzają z drogi.

52. Tego Dnia On powie: „Zawołajcie tych, których dodaliście Mi za współtowarzyszy!”. I oni będą ich wzywać, ale tamci im nie odpowiadzą, gdyż uczyniliśmy między nimi przepaść.

53. Grzesznicy zobaczą ogień i rozumieją, że zostaną do niego wrzuceni, lecz nie znajdują sposobu ocalenia.

54. I przedstawiliśmy ludziom dokładnie w tym Koranie wszelkiego rodzaju przypowieści, ale człowiek skłonny jest spierać się o większość spraw.

55. Cóż powstrzymało ludzi od uwierzenia, gdy przyszło do nich wskazanie drogi prostej, i od prośby o przebaczenie od ich Pana, poza tym, że dosięgnie ich los przodków, albo że spotkają się z karą twarzą w twarz.

56. My wysyłamy posłańców tylko jako głosiciele radosnych wieści i ostrzegających. Ci natomiast, którzy nie wierzą, spierają się, chcąc kłamstwem zniszczyć prawdę. I przyjęli Moje znaki i ostrzeżenia z niedowierzaniem.

57. Któż jest bardziej niesprawiedliwy od tego, który poznawszy znaki swego Pana, odwraca się od nich i zapomina o tym, co wcześniej przygotowały jego ręce? My nałożyliśmy na ich serca osłony, aby nie zrozumieli, a na ich uszy głuchotę. Jeśli nawet wezwiesz ich na drogę prostą, to oni nigdy jej nie znajdą.

58. Gdyby twój Pan, Przebaczający, Miłosierny, chciał pochwycić ich za to, co pozyskali, wtedy przyspieszyłby ich karę. Oni mają jednak określony termin, poza którym nie znajdują ucieczki.

59. I zniszczyliśmy te miasta, gdy pogrzyły się w nieprawości, i wyznaczaliśmy termin ich zguby.

60. Oto Mojżesz powiedział do młodzieńca: „Nie zatrzymam się, zanim nie dojdę do zlewiska dwóch mórz, nawet jeśli będę musiał iść całymi latami”.

61. Kiedy doszli do zlewiska dwóch mórz, zapomnieli o swej rybie, która odnalazła w morzu przejście.

62. A kiedy przeszli dalej, Mojżesz powiedział do młodzieńca: „Przynieś naszą strawę, bo zmęczyła nas ta wędrówka”.

63. Powiedział: „Czy zauważyłeś, że kiedy zmierzaliśmy ku skale, zapomniałem o rybie? Nikt inny, tylko szatan sprawił, że zapomniałem o niej wspomnieć. Ona zaś znalazła się w morzu zaskakującym sposobem”.

64. Mojżesz powiedział: „Tego właśnie szukaliśmy!”. I zawrócili po swoich śladach.

65. I tak znaleźli jednego z Naszych sług, którego obdarzyliśmy Swym miłosierdziem i nauczyliśmy wiedzy od Nas pochodzącej.

66. Mojżesz powiedział do niego: „Czy mogę pójść za tobą, abys nauczył mnie wiedzy o przewodnictwie, której cię nauczono?”.

67. On powiedział: „Nie wystarczy ci cierpliwości, aby przebywać ze mną.

68. Jakże miałbyś zachować cierpliwość wobec tego, co pozostaje poza twoją wiedzą?”.

69. Mojżesz powiedział: „Znajdziesz mnie, jeśli Bóg zechce, cierpliwym, i nie złamię żadnego twego rozkazu”.

70. On powiedział: „Jeśli chcesz pójść za mną, to nie pytaj mnie o cokolwiek, dopóki sam ci o tym nie wspomnę”.

71. I wyruszyli w drogę, a gdy wsiedli na statek, on go przedziurawił. Mojżesz powiedział: „Czy przedziurawiłeś go, aby zatopić tych, którzy są na nim? Zaprawdę, uczyniłeś rzecz zaskakującą!”.

72. On powiedział: „Czy nie mówiłem, że nie wystarczy ci cierpliwości, aby być ze mną?”.

73. Mojżesz powiedział: „Nie karć mnie za to, o czym zapomniałem, i nie powiększaj trudności w mej sprawie”.
74. I ponownie ruszyli w drogę. Niebawem spotkali pewnego chłopca i on go zabił. Mojżesz powiedział: „Dlaczego zabiłeś niewinnego człowieka, który nikogo nie zabił? Zaprawdę, uczyniłeś rzecz odrażającą!”.
75. On powiedział: „Czy nie mówiłem, że nie wystarczy ci cierpliwości, aby być ze mną?”.
76. Mojżesz powiedział: „Jeśli po tym zapytam cię jeszcze o cokolwiek, to nie zatrzymuj mnie przy sobie. Masz ku temu moje usprawiedliwienie”.
77. Ponownie wyruszyli w drogę, a gdy dotarli do jakiegoś miasta, poprosili mieszkańców o jedzenie, ci jednak odmówili im gościnności. Znaleźli tam mur bliski zawalenia się i on go naprawił. Mojżesz powiedział: „Gdybyś chciał, to mógłbyś otrzymać za to zapłatę”.
78. On powiedział: „To oznacza rozstanie między nami, ale wyjaśnię ci to, do czego nie miałeś cierpliwości.
79. Jeśli chodzi o statek, to należał do biedaków pracujących na morzu. Chciałem go uszkodzić, gdyż za nimi był król, który siłą zagarniał każdy statek.
80. Jeśli chodzi o chłopca, to jego rodzice byli wierzącymi, i obawialiśmy się, że on zadreńczy ich swym buntem i niewiarą.
81. Chcieliśmy, aby ich Pan dał im w zamian lepszego, czystszego i bliższego w miłosierdziu.
82. A jeśli chodzi o mur, to należał do dwóch sierot, mieszkających w mieście. Pod nim znajdował się skarb. Ich ojciec był dobrym człowiekiem, więc twój Pan chciał, aby oni osiągnęli dojrzałość i dopiero wtedy odkryli swój skarb jako miłosierdzie od twego Pana. Nie czyniłem niczego z własnej woli. Takie jest wyjaśnienie tego, ku czemu zabrakło ci cierpliwości”.
83. Oni zapytają cię o Zul Karnajna. Powiedz: „Ja przekażę wam wspomnienie o nim”.
84. Umocniliśmy go na ziemi i daliśmy mu drogę do każdej rzeczy.
85. I poszedł on jedną z dróg.
86. Dotarł wreszcie do miejsca zachodu słońca i zobaczył, że zachodzi ono do mrocznego źródła, przy którym napotkał jakiś lud. Powiedzieliśmy: „O Zul Karnajnie! Możesz ich ukarać albo obejdiesz się z nimi pięknie”.
87. On powiedział: „Tego, kto jest niesprawiedliwy, ukarzymy. Potem będzie zwrócony do swego Pana, który ukarze go karą surową.
88. Natomiast ten, który wierzy i czyni dobro, dostanie nagrodę piękną i damy mu rozkaz łatwy”.

89. Potem poszedł inną drogą.
90. Kiedy doszedł do miejsca wschodu słońca, zobaczył, że wschodzi ono nad ludem, któremu nie daliśmy żadnej osłony chroniącej przed nim.
91. Tak! I wiedzieliśmy wszystko, co się z nim dzieje.
92. Potem poszedł inną drogą.
93. Kiedy zaś doszedł do miejsca pomiędzy dwoma zaporami, znalazł tam lud, który ledwie rozumiał jakiegokolwiek słowo.
94. Oni powiedzieli: „O Zul Karnajnie, Gog i Magog szerzą na ziemi zgorzenie. Czy mamy dać ci daninę, abys między nami a nimi postawił przegrodę?”
95. On powiedział: „To, w czym umocnił mnie mój Pan, jest lepsze. Wesprzyjcie mnie swą siłą, a ja zbuduję między wami i nimi mocną przegrodę.
96. Przynieście mi sztaby żelaza!”. I kiedy wypełnił przestrzeń między dwoma stokami, powiedział: „Dmuchajcie!”. Kiedy zaś uczynił je niczym ogień, powiedział: „Przynieście mi roztopioną miedź, abym wylał ją na to”.
97. I oni nie mogli ani wdrzeć się na nią, ani się przez nią przebić.
98. On powiedział: „To jest miłosierdzie od mego Pana! A kiedy przyjdzie obietnica mego Pana, On zetrze ją w pył. Obietnica mego Pana jest prawdą”.
99. Tego Dnia zostawimy ich, aby wzburzyli się jedni na drugich niczym fale. A gdy zadną w trąby, My zbierzemy ich wszystkich razem.
100. Przedstawimy tego Dnia Piekło niewiernym w całej okazałości,
101. tym, których oczy były zasłonięte przed Moim napomnieniem, i tym, którzy nie byli w stanie słuchać.
102. Czy ci, którzy nie uwierzyli, myśleli, że wezmą sobie Moje sługi zamiast Mnie jako opiekunów? Zaprawdę, przygotowaliśmy Piekło na schronienie dla niewiernych.
103. Powiedz: „Czy przekazać wam wieść o tych, którzy ponieśli największą stratę w wyniku swych czynów,
104. o tych, których wysiłki w życiu tego świata poszły na marne, chociaż oni sądzili, że czynią dobrze?”.
105. Oni nie wierzą w znaki swego Pana i w spotkanie z Nim. Daremne są ich uczynki i w Dniu Zmartwychwstania nie nadamy im żadnej wagi.
106. To jest ich zapłata, Piekło, za to, że nie uwierzyli i sztydzili z Moich znaków i z Moich posłańców.
107. Ci natomiast, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieli Ogrody Raju za schronienie.

108. Zamieszkają tam, nie szukając niczego w zamian.

109. Powiedz: „Gdyby morze było atramentem dla zapisania słów mego Pana, to prędzej wyczerpałoby się morze niż słowa mego Pana, nawet gdybyśmy dodali jeszcze takie samo”.

110. Powiedz: „Ja jestem człowiekiem podobnym do was. Objawiono mi, że waszym bogiem jest Bóg Jedyny. Kto spodziewa się spotkać swego Pana, niech czyni dobro i nie dodaje nikogo, gdy oddaje cześć swemu Panu, Jedynemu”.

SURA 19. MARIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kaf, ha, ja, ajn, sad.
2. To jest wspomnienie miłosierdzia twego Pana wobec Jego sługi, Zachariasza.
3. Oto wezwał on swego Pana wezwaniem skrytym
4. i powiedział: „Panie, moje kości osłabły, a głowa zabłysła siwizną. I nigdy nie byłem w modlitwie do mego Pana nieszczęśliwy,
5. ale teraz obawiam się mych bliskich po mojej śmierci, a moja żona jest bezpłodna. Daj mi więc od Siebie opiekuna,
6. który będzie moim dziedzicem i dziedzicem rodu Jakuba. I uczyni go, Panie, tym, z którego będziesz zadowolony”.
7. „O Zachariaszu! Przynosimy ci dobrą nowinę o synu, którego imię będzie Jan. Nikomu nie daliśmy wcześniej takiego imienia”.
8. Powiedział: „Panie mój! Jakże mogę mieć syna, skoro moja żona jest bezpłodna, a ja osiągnąłem już podeszłą starość?”.
9. On powiedział: „Tak powiedział twój Pan: «To jest dla Mnie łatwe. Ja stworzyłem cię już wcześniej, gdyś jeszcze był niczym!»”.
10. Powiedział: „Panie mój! Daj mi znak!”. Odpowiedział: „Znakiem będzie to, że nie będziesz w stanie mówić do ludzi przez trzy noce”.
11. Wyszedł Zachariasz ze świątyni do swego ludu i przekazał im znakami: „Wychwalajcie Boga rankiem i wieczorem!”.
12. „O Janie! Trzymaj się mocno Księgi!”. I daliśmy mu mądrość rozstrzygania, gdy był jeszcze dzieckiem,
13. a także współczucie od Nas i czystość. On był pobożny
14. i uprzejmy dla swych rodziców. I nie był mocarzem ani buntownikiem.

15. Pokój z nim w dniu, gdy się narodził, i w dniu, gdy będzie umierał, i w dniu, gdy zostanie wskrzeszony do życia!
16. Wspomnij w Księdze Marię. Ona oddaliła się od swej rodziny do miejsca na wschodzie
17. i oddzieliła się od nich zasłoną. Posłaliśmy do niej Naszego Ducha i on ukazał się jej jako doskonały człowiek.
18. Maria powiedziała: „Szukam przed tobą schronienia u Miłosiernego, jeśli jesteś bogobojny”.
19. On powiedział: „Jestem tylko posłańcem twego Pana, aby podarować ci chłopca czystego”.
20. Powiedziała: „Jakże mogę mieć syna, skoro nie dotknął mnie żaden śmiertelnik ani nie jestem nierządnicą?”.
21. Powiedział: „Tak powiedział twój Pan: «To jest dla Mnie łatwe. Uczynimy go znakiem dla ludzi i miłosierdziem od Nas. Jest to już postanowione!»”.
22. Stała się brzemienna i oddaliła się z nim w ustronne miejsce.
23. Bóle porodowe dosięgły ją w pobliżu pnia palmy daktylowej. Powiedziała: „Och, bodajbym umarła wcześniej i została zupełnie zapomniana!”.
24. I rozległ się głos spod niej: „Nie smuć się! Twój Pan uczynił u tych stóp strumyczek.
25. Potrząśnij pnem palmy, aby posypały się ku tobie świeże, dojrzałe daktyle.
26. Teraz jedz, pij i ochłódź oczy, a jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz: «Ślubowałam Miłosiernemu post i dlatego nie będę dzisiaj z nikim rozmawiała»”.
27. I przyszła, niosąc go, do swego ludu. Oni powiedzieli: „O Mario! Zaprawdę, czyniłaś rzecz niesłychaną!
28. O sestro Aarona! Twój ojciec nie był złym człowiekiem i matka twoja nie była rozpustną”.
29. Maria wskazała na dziecko. Oni powiedzieli: „Jakże możemy rozmawiać z kimś, kto jest dzieckiem w kolebce?”.
30. Ono powiedziało: „Jestem sługą Boga. On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem.
31. I uczynił mnie błogosławionym, gdziekolwiek będę, i nakazał mi modlitwę i oczyszczający podatek, dopóki żyw będę.
32. I uprzejmość dla mojej matki. I nie uczynił mnie ani mocarzem, ani niewdzięcznikiem.
33. Pokój ze mną w dniu, gdy się urodziłem, i w dniu, gdy będę umierał, i w dniu, gdy zostaną wskrzeszony do życia!”.

34. Oto Jezus, syn Marii, głos prawdy, w którą oni powątpiewają.
35. Nie wypada Bogu, aby brał Sobie syna. Chwała Mu! Gdy On postanawia o czymś, to mówi tylko: „Bądź!” – i to już jest.
36. Zaprawdę, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Cziczcie Go więc, to jest droga prosta!
37. I poróżniły się grupy między nimi, ale biada tym, którzy nie uwierzyli, na widok Dnia Wielkiego!
38. Jakże wyraźnie oni usłyszą i zobaczą tego Dnia, gdy zjawią się przed Nami! Dzisiaj jednak niesprawiedliwi są w zbłądzeniu oczywistym.
39. Ostrzegaj ich przed Dniem przygnębia, gdy sprawa będzie rozstrzygnięta, oni bowiem są niedbali i nie wierzą.
40. Zaprawdę, My dziedziczymy ziemię i wszystkie istoty na niej. Do Nas wszyscy powrócicie.
41. I wspomnij w Księdze Abrahama. On był człowiekiem prawdziwym i prorokiem!
42. Oto powiedział do swego ojca: „O mój ojcze, dlaczego czcisz to, co nie słyszy, nie widzi i nie przynosi ci korzyści?”
43. O mój ojcze, przyszła do mnie wiedza, która nie dotarła do ciebie. Idź za mną, a pójdziemy drogą wspólną.
44. O mój ojcze, nie czcij szatana, ponieważ szatan zbuntował się przeciwko Miłosiernemu!
45. O mój ojcze, boję się, aby nie spadła na ciebie kara od Miłosiernego i abyś nie stał się przyjacielem szatana”.
46. Ojciec powiedział: „Czy wyrzekasz się moich bożków, o Abrahamie? Jeśli nie przestaniesz, to cię ukamienuję. Oddał się teraz ode mnie na dłużej”.
47. Abraham powiedział: „Pokój z tobą! Będę prosił o przebaczenie dla ciebie od mego Pana. On już wcześniej był dla mnie łaskawy.
48. Odwracam się od was i od tego, co wzywacie zamiast Boga. Ja wzywam tylko mego Pana z nadzieją, że nie będę w modlitwie do mego Pana nieszczęśliwy”.
49. A kiedy Abraham odwrócił się od nich i od tego, co czcili zamiast Boga, obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem i każdego z nich uczyniliśmy prorokiem.
50. I obdarzyliśmy ich Naszym miłosierdziem, i uczyniliśmy ich język prawdą najwyższą.
51. I wspomnij w Księdze Mojżesza. On był szczerze oddany i był posłańcem, prorokiem.

52. Wezwaliśmy go z prawej strony góry Synaj i zbliżyliśmy ku Sobie na rozmowę.
53. I obdarzyliśmy go z Naszego miłosierdzia jego bratem, Aaronem, także prorokiem.
54. I wspomnij w Księdze Izmaela, który był szczery w obietnicy i był posłańcem, prorokiem.
55. On nakazał swemu ludowi modlitwę i oczyszczający podatek i miał uznanie u swego Pana.
56. I wspomnij w Księdze Henocha, który był człowiekiem szczerym i prorokiem,
57. i wynieśliśmy go na miejsce najwyższe.
58. Oto ci, których Bóg obdarzył Swym błogosławieństwem, spośród proroków z potomstwa Adama, i ci, których ocaliliśmy z Noem, i z potomstwa Abrahama oraz Izraela, i ci, których prowadziliśmy i wybraliśmy. A kiedy były im recytowane znaki Miłosiernego, oni padali na twarz, płacząc.
59. Przyszli po nich następcy, którzy pomijali modlitwę, a postępowali za swymi namiętnościami. Wkrótce jednak spotkają swą zgubę,
60. oprócz tych, którzy okazują skruchę, wierzą i czynią dobre dzieła. Oni wejdą do Raju i nie będą w czymkolwiek pokrzywdzeni.
61. Do Ogrodów Raju, które Miłosierny obiecał Swym sługom w niewidzialnym. Jego obietnica musi się spełnić.
62. Nie usłyszą tam paplaniny, a tylko: „Pokój wam!”, i będzie tam dla nich zaopatrzenie rankiem i wieczorem.
63. Oto jest Raj, który dajemy w dziedzictwo tym spośród Naszych sług, którzy są bogobojni.
64. „My zstępujemy tylko z rozkazu twego Pana. Do Niego należy to, co jest przed nami, i to, co jest za nami, i to, co jest pomiędzy tym. Niczego twój Pan nie zapomina!
65. Pan niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi. Oddaj Mu cześć i bądź cierpliwy w czczeniu Go! Czy znasz kogoś równie godnego Jego imienia?”
66. Człowiek zapytał: „Gdy umrę, to będę wyprowadzony żywy?”
67. Czyżby człowiek nie przypominał sobie, że My stworzyliśmy go wcześniej, gdy był niczym?
68. Na twego Pana! My bez wątpienia zbierzemy ich oraz szatanów, a potem ustawimy ich na kolanach wokół Piekła.
69. Następnie wyciągniemy z każdej grupy tych, którzy byli wobec Miłosiernego najbardziej buntowniczy.

70. My przecież najlepiej znamy tych, którzy najbardziej zasługują, aby palić się w nim.
71. Myślicie, że nikt z was tam nie przyjdzie? To jest nieodwołalnie postanowione przez twego Pana.
72. Potem uratujemy tych, którzy byli bogobojni, a niesprawiedliwych zostawimy tam na kolanach.
73. Kiedy recytowane są im Nasze jasne znaki, to niewierzący mówią do tych, którzy uwierzyli: „Która z tych grup jest w godniejszym położeniu i w lepszym towarzystwie?”
74. Ileż to pokoleń zniszczyliśmy przed wami, które były lepsze w dostatku i postawie.
75. Powiedz: „Tym, którzy błędzą, niech Miłosierny przedłuży ich czas, aż zobaczą to, co im obiecano: karę albo Godzinę. Wtedy dowiedzą się, kto jest w gorszym położeniu i kto ma słabsze siły”.
76. Bóg wzmocni tych, którzy są prowadzeni. A za dobre uczynki, które pozostają, czeka u twego Pana najlepsza nagroda i najlepsza zapłata.
77. Czy widziałeś człowieka, który odrzucił Nasze znaki i powiedział: „Z pewnością będą mi dane majątek oraz dzieci”.
78. Czyżby on poznał to, co niewidzialne, albo zawarł przymierze z Miłosiernym?
79. Ależ nie! My zapiszemy to, co on mówi, i znacznie przedłużymy mu karę.
80. Odziedziczymy po nim to, co on mówi, on zaś przyjdzie do Nas zupełnie sam.
81. Oni wzięli sobie bożków zamiast Boga, aby dały im potęgę.
82. Ależ nie! One odrzucają ich cześć i staną się ich przeciwnikami.
83. Czyżbyś nie widział, że My wysłaliśmy szatanów przeciwko niewiernym, aby nakłaniali ich do złego?
84. Nie spiesz się przeciwko nim, ponieważ My odliczyliśmy im określoną liczbę.
85. W Dniu, gdy zgromadzimy bogobojnych u Miłosiernego jako wyróżnione poselstwo,
86. a grzeszników popędzimy do Piekła niczym stado do wodopoju,
87. nikt nie będzie miał prawa wstawiennictwa poza tymi, którzy zawarli przymierze z Miłosiernym.
88. Oni powiedzieli: „Miłosierny wziął Sobie syna”.
89. Wy popełniliście rzecz potworną!
90. Nieomalże niebiosą się rozrywają, ziemia rozpada się na kawałki i góry w proch się rozsypują,
91. od tego, że oni przypisali Miłosiernemu syna.

92. Czyż miałby Miłosierny brać Sobie syna?
 93. Każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosier-
 nego jako sługa.
 94. On liczył ich i policzył bez wyjątku.
 95. I oni wszyscy przyjdą do Niego w Dniu Zmartwychwstania poje-
 dynczo.
 96. Tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, Miłosierny obdarzy mi-
 łością.
 97. My uczyniliśmy ten Koran łatwym w twoim języku, abyś mógł
 oznajmić bogobojnym wieść radosną i ostrzegał ludzi upartych.
 98. Ileż to pokoleń zniszczyliśmy przed nimi! Czy czujesz choćby jed-
 nego z nich lub słyszysz choćby ich szept?

SURA 20. TA HA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ta, ha.
2. Nie zesłaliśmy ci Koranu, abyś znosił cierpienie,
3. ale jedynie jako napomnienie dla tych, którzy się obawiają,
4. jako objawienie od Tego, który stworzył ziemię i niebiosa najwyż-
 sze.
5. Miłosierny umocnił się na Tronie.
6. Do Niego należy to, co jest w niebiosach i na ziemi, i to, co jest
 między nimi, i to, co jest w jej wnętrzu.
7. A jeśli wypowiadasz swe słowa głośno: On zna każdą tajemnicę
 i to, co najbardziej ukryte.
8. Bóg! Nie ma boga poza Nim! Do Niego należą najpiękniejsze
 imiona.
9. Czy doszła do ciebie opowieść o Mojżeszu?
10. Oto spostrzegł on ogień i powiedział do swojej rodziny: „Poczekaj-
 cie, zobaczyłem ogień, może przyniosę wam z niego płonąca szczapę
 albo znajdę przy ogniu przewodnika”.
11. Kiedy podszedł do niego, rozległo się: „O Mojżeszu!
12. Otom Ja, Twój Pan! Zdejmij swoje sandały, jesteś bowiem w świę-
 tej dolinie Tuwa.
13. Ja cię wybrałem, posłuchaj tego, co będzie ci objawione!
14. Zaprawdę, Ja jestem Bogiem i nie ma boga poza Mną. Czuj Mnie
 i odmawiaj modlitwę, wspominając Mnie!

15. Zaprawdę, Godzina nadchodzi. Ukrywam ją jeszcze, aby każda dusza otrzymała nagrodę za swoje starania.
16. Niech nie odwróci cię od niej ten, kto w nią nie wierzy i kto idzie za swymi namiętnościami, abyś się nie zgubił.
17. Cóż to trzymasz w swej prawej ręce, Mojżeszu?”
18. Odpowiedział: „To jest moja laska. Wspieram się na niej i strącam nią liście dla moich owiec. Używam jej też do innych rzeczy”.
19. Powiedział Bóg: „Rzuć ją, o Mojżeszu!”
20. I rzucił ją i stała się wężem pełzającym.
21. Powiedział: „Wąż go, nie bój się! My przywrócimy go do poprzedniego stanu.
22. Wsuń swoją rękę w zanadrze, wyjmiesz ją stamtąd białą bez żadnej szkody. To drugi znak,
23. aby pokazać ci niektóre z Naszych wielkich znaków.
24. Idź do Faraona, on bowiem stał się ciemieżcą”.
25. Mojżesz powiedział: „Panie mój, rozszerz mą pierś
26. i ułatw mi moje zadanie.
27. Rozwiąż supeł mego języka,
28. aby zrozumieli moje słowa.
29. I daj mi pomocnika z mojej rodziny,
30. Aarona, mego brata.
31. Wzmocnij przez niego moją siłę
32. i niech dzieli za mną moje zadanie,
33. abyśmy wysławiali Cię często
34. i często Cię wspominali.
35. Ty zawsze nas widzisz!”.
36. Powiedział: „Twoja prośba będzie spełniona, o Mojżeszu.
37. My już wcześniej okazaliśmy ci łaskawość,
38. kiedy objawiliśmy twej matce to, co objawiliśmy:
39. «Włóż go do skrzyni i wrzuć ją do morza. Niech morze wyrzuci go na brzeg, aby wziął go Nasz wróg i jego wróg». A ja obdarzyłem cię Swoją miłością, abyś wychował się na Moich oczach.
40. Oto przyszła twoja siostra i powiedziała: «Czy mam pokazać wam kogoś, kto o niego zadba?». Wówczas zwróciliśmy cię twej matce, aby ochłodziło się jej oko i aby się nie smuciła. Kiedy zabiłeś pewnego człowieka, wtedy My uwolniliśmy cię od kłopotu i poddaliśmy cię innym próbom. Zamieszkiwałeś przez lata wśród Madianitów, potem przyszedłeś tutaj, jak ustalono, o Mojżeszu!
41. Ja wybrałem cię dla Siebie.
42. Idźcie, ty i twój brat, z Moimi znakami, i nie słabnijcie we wspomnianiu Mnie.

43. Idźcie do Faraona, on bowiem stał się ciemieżcą.
44. Przemówcie do niego słowem łagodnym, być może, on się opamięta albo wystraszy”.
45. Oni powiedzieli: „Panie nasz! Boimy się, że on zlekceważy nas lub okaże się ciemieżcą!”.
46. Powiedział: „Nie obawiajcie się, przecież Ja jestem z wami, słyszę i widzę.
47. Idźcie do niego i powiedzcie: «My jesteśmy posłańcami twego Pana. Daj odejść z nami synom Izraela i nie karz ich! Przyszliśmy do ciebie ze znakiem od twego Pana. Pokój temu, kto idzie drogą prostą!
48. Zostało nam objawione, że kara spadnie na tych, którzy kłamali i się odwrócili»”.
49. Faraon powiedział: „Któż jest waszym Panem, o Mojżeszu?”.
50. Odpowiedział: „Panem naszym jest Ten, kto nadał kształt każdej rzeczy, a potem ją poprowadził”.
51. Powiedział: „A jak jest z pierwszymi pokoleniami?”.
52. On powiedział: „Wiedza o nich jest u mego Pana w Księdze. Nie błądzi mój Pan i nie zapomina”.
53. On jest Tym, który dla was uczynił ziemię kolebką i dla was wyznaczył na niej drogi i zesłał z nieba wodę. Dzięki niej wyprowadza pary z różnych roślin.
54. Jedzcie i wypasajcie wasze bydło. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi rozumiejących!
55. Z ziemi was stworzyliśmy i do niej was sprowadzimy. I z niej was wyprowadzimy ponownie.
56. I pokazaliśmy Faraonowi wszystkie Nasze znaki, ale on uznał je za kłamstwo i odrzucił.
57. Powiedział: „Czy przyszedłeś do nas, aby wygnać nas z naszej ziemi swymi czarami, o Mojżeszu?”
58. My możemy pokazać ci czary podobne do twoich. Wyznacz czas spotkania między nami a tobą, którego nie naruszymy, i miejsce odpowiednie”.
59. Mojżesz powiedział: „Czasem spotkania będzie dzień święta i niech ludzie zbiorą się przed południem”.
60. Faraon wycofał się, zebrał swoją przebiegłość, a potem przyszedł.
61. Mojżesz powiedział do nich: „Biada wam! Nie wymyślajcie kłamstwa przeciwko Bogu, aby On nie zniszczył was karą. I oszukał się ten, kto wymyślił kłamstwo!”.

62. Oni spierali się między sobą w ich sprawie, ale trzymali to w tajemnicy.
63. I powiedzieli: „Ci dwaj są z pewnością czarownikami, którzy swymi czarami chcą wygnać was z waszej ziemi i sprowadzić z waszej najlepszej drogi.
64. Zbierzcie więc waszą przebiegłość, następnie przyjdźcie w szeregu. I odniesie dzisiaj sukces ten, kto będzie górą!”.
65. Oni powiedzieli: „O Mojżeszu, czy ty rzucisz, czy my rzucimy pierwsi?”.
66. Powiedział: „Nie, rzucajcie pierwsi”. I wydawało mu się, że ich sznury i laski pełzną za sprawą ich czarów,
67. i Mojżesz poczuł w swojej duszy strach.
68. Powiedzieliśmy mu: „Nie bój się! Ty będziesz górą!
69. Rzuć to, co masz w twej prawicy, a ono połknie to, co oni zrobili. To, co oni zrobili, jest tylko czarodziejską sztuczką, a żaden czarownik nie odniesie sukcesu, gdziekolwiek byłby”.
70. I padli czarownicy twarzami do ziemi, i powiedzieli: „Uwierzyliśmy w Pana Aarona i Mojżesza!”.
71. Faraon powiedział: „Uwierzyliście w Niego, zanim ja wam pozwoliłem? Z pewnością on jest waszym mistrzem, który nauczył was czarów. Każę odciąć wam ręce i nogi naprzemianlegle i każę was ukrzyżować na pniach drzew palmowych. I dowiecie się wówczas, który z nas jest surowszy i wytrwalszy w karaniu!”.
72. Oni powiedzieli: „Nigdy nie przedłożymy cię nad te jasne dowody ani nad Tego, który nas stworzył. Rozstrzygnij więc to, co masz rozstrzygnąć, ale możesz rozstrzygać jedynie w życiu tego świata.
73. Wierzymy w naszego Pana, może On wybaczy nam nasze grzechy i czarodziejstwo, do których nas zmusiłeś. Bóg jest lepszy i pozostający na zawsze!”.
74. Zaprawdę, dla tego, kto przyjdzie do swego Pana jako grzesznik, przygotowane jest Piekło. Tam ani nie umrze, ani żył nie będzie.
75. A dla tych, którzy przyjdą do Niego jako wierzący, którzy czynili dobre dzieła, dla tych przygotowane są stopnie najwyższe:
76. Ogrody Raju, przez które płyną strumienie. Oni będą tam przebywać na wieczność. Taka jest nagroda dla tych, którzy się oczyszczają!
77. I objawiliśmy Mojżeszowi: „Wyrusź nocą w drogę z Moimi sługami i uczyn dla nich suchą drogę w morzu. Nie bój się pościgu i nie obawiaj się morza”.
78. Ściągał ich Faraon ze swymi wojskami, ale morze zagarnęło ich i przykryło.

79. I tak Faraon wprowadził swój lud w zbłądzenie i nie poprowadził go właściwie.

80. O synowie Izraela! My ocaliliśmy was przed waszym wrogiem i zawarliśmy z wami przymierze na prawym stoku góry. Zesłaliśmy wam mannę i przepiórki;

81. jedzcie rzeczy dobre, w które was zaopatrzyliśmy, ale nie przekraczajcie w tym miary, aby nie spadł na was Mój gniew! Na kogo spadnie Mój gniew, ten z pewnością jest zgubiony.

82. Przebaczam zawsze temu, kto się nawróci, wierzy, czyni dobro i idzie drogą prostą.

83. Powiedział Bóg: „Co spowodowało, że tak pospieszyłeś od swego ludu, o Mojżeszu?”.

84. Powiedział: „Oni idą moimi śladami, a ja pospieszyłem do Ciebie, mój Panie, abys był zadowolony”.

85. Powiedział: „My poddaliśmy twój lud próbie po twoim odejściu i wprowadził go w zbłądzenie Samarytanin”.

86. Powrócił Mojżesz do swego ludu zagniewany i smutny. Powiedział: „O ludu mój! Czyżby wasz Pan nie dał wam pięknej obietnicy? Czy może przymierze było dla was zbyt długie albo chcieliście, aby spadł na was gniew waszego Pana? Złamaliście daną mi obietnicę!”.

87. Oni powiedzieli: „Nie złamaliśmy danej ci obietnicy z własnej woli, ale byliśmy zmuszeni do przeniesienia ciężkich ozdób ludu i rzuciliśmy je w ogień, jak postąpił też Samarytanin”.

88. Uczynił dla nich bożka w postaci cielca, który jakoby muczał. Oni powiedzieli: „To jest wasz bóg i bóg Mojżesza, ale on zapomniał”.

89. Czy oni nie widzieli, że on nie odezwał się do nich ani słowem i nie mógł przynieść im żadnej szkody ani pożytku?

90. Już wcześniej powiedział im Aaron: „O ludu mój! On jest tylko próbą dla was. Zaprawdę, waszym Panem jest Miłosierny! Postępujcie za mną i bądźcie posłuszni memu rozkazowi!”.

91. Oni powiedzieli: „Nie przestaniemy go czcić, dopóki nie powróci do nas Mojżesz”.

92. Mojżesz powiedział: „O Aaronie! Co cię powstrzymało, gdy zobaczyłeś, że oni zbłądzili,

93. aby pójść za mną? Czy ty nie byłeś posłuszny memu rozkazowi?”.

94. Powiedział: „O synu mojej matki! Nie łap mnie za moją brodę ani za głowę! Bałem się, że powiesz: «Ty uczyniłeś rozłam między dziećmi Izraela i nie przestrzegałeś mego słowa»”.

95. Powiedział Mojżesz: „Cóż się stało, o Samarytaninie?”.

96. Powiedział: „Ja widziałem to, czego oni nie widzieli. Wziąłem garść pyłu ze śladów posłańca i rzuciłem go. Tak zwiodła mnie moja dusza”.
97. Powiedział Mojżesz: „Odejdź stąd! Powinieneś w tym życiu mówić: «Nie dotykajcie mnie!»). I masz wyznaczony czas, który nie będzie opóźniony. Spójrz na swego bożka, któremu oddawałeś cześć: spalimy go, a popiół rozrzucimy w morze”.
98. Waszym bogiem jest tylko Bóg! Nie ma boga jak tylko On! On każdą rzecz ogarnia Swoją wiedzą.
99. Tak oto przekazujemy ci opowieści, które już przeminęły, i dajemy ci od Nas napomnienie.
100. Ten, kto się od niego odwróci, poniesie na sobie w Dniu Zmartwychwstania ciężar
101. na wieki. Jakże zły to dla nich ciężar w Dniu Zmartwychwstania!
102. Tego Dnia zadną w trąbę i My zbierzemy tego Dnia grzeszników jasnookich.
103. Szepcząc, będą mówić między sobą: „Przebywaliście w grobach nie dłużej niż dziesięć dni”.
104. My najlepiej wiemy, co oni będą mówić, gdy powie ten, który im przewodził: „Przebywaliście tam tylko jeden dzień!”.
105. Oni zapytają cię o góry. Powiedz: „Mój Pan zetrze je na pył.
106. On pozostawi na ich miejscu pustą równinę
107. i nie zobaczysz tam ani krzywizny, ani nierówności”.
108. Tego Dnia oni pójdą za nawołującym, w którym nie będzie żadnej krzywizny. Ich głosy ucichną przed Miłosiernym i niczego nie usłyszysz oprócz szeptu.
109. Tego Dnia nie będzie pomocne żadne wstawiennictwo, z wyjątkiem tego, kto ma pozwolenie Miłosiernego, i którego słowo pobłogosławił.
110. On zna to, co przed nimi i to, co za nimi, ale oni nie ogarniają tego swoją wiedzą.
111. Wszystkie twarze upokorzą się przed Żyjącym, Samoistnym. I rozczarowany będzie ten, kto poniesie brzemię niesprawiedliwości.
112. Ten, kto czyni dobre dzieła i jest wierzącym, nie musi się obawiać ani niesprawiedliwości, ani ucisku.
113. Oto zesłaliśmy ten Koran w języku arabskim, w którym wyjaśniliśmy dokładnie niektóre ostrzeżenia. Być może, będą bali się Boga albo odnowi w nich napomnienie.
114. Wywyższony ponad wszystko jest Bóg, Władca, prawda! Nie spiesz się z Koranem, zanim nie będzie ci zakończone objawienie, i powiedz: „Panie mój! Powiększ moją wiedzę!”.

115. Już wcześniej zawarliśmy przymierze z Adamem, ale on zapomniał i nie znaleźliśmy w nim zdecydowania.

116. Niegdyś powiedzieliśmy aniołom: „Pokłońcie się Adamowi!”. Oni pokłonili się oprócz Iblisa, który odmówił.

117. Powiedzieliśmy wówczas: „O Adamie! Zaprawdę, to jest wróg twój i twojej żony. Uważajcie, aby nie wyprowadził was z Raju, wtedy bowiem będziesz nieszczęśliwy.

118. Ty nie będziesz tam głodny i nie będziesz nagi,

119. i nie będziesz cierpiał z pragnienia ani od słonecznego żaru”.

120. Szatan jednak podszeptał mu zło mówiąc: „O Adamie! Czy poprowadzić cię do drzewa wieczności i królestwa, które nigdy nie przemienie?”.

121. Oboje zjedli z niego i dostrzegli swoją nagość, i zaczęli się okrywać rajskimi liśćmi. Adam zbuntował się przeciwko swemu Panu i zbłądził.

122. Potem wybrał go jego Pan, zwrócił się ku niemu i poprowadził.

123. Powiedział Bóg: „Odejdźcie stąd wszyscy i bądźcie wrogami jedni dla drugich! Kiedy przyjdzie do was Moje przewodnictwo, to ten, kto pójdzie za Moim przewodnictwem, nie zbłądzi i nie będzie nieszczęśliwy.

124. A kto odwróci się od Mego napomnienia, ten będzie miał życie biedne i wskresimy go ślepym w Dniu Zmartwychwstania”.

125. On powie: „Panie mój! Dlaczego wskrzesiłeś mnie ślepym, gdy byłem widzącym?”.

126. Bóg powie: „Tak jak zapomniałeś o Naszych znakach, gdy przyszły do ciebie, tak ty będziesz dzisiaj zapomniany!”.

127. Podobnie odpłacimy temu, kto przekracza granice i nie wierzy w znaki swego Pana. A kara w życiu ostatecznym będzie surowsza i długotrwała.

128. Czy nie poprowadzi ich to, jak wiele zniszczyliśmy przed nimi pokoleń, po których siedzibach teraz chodzą? Zaprawdę, w tym są znaki do ludzi rozumnych!

129. Gdyby nie wcześniejsze słowo od twego Pana i wyznaczony termin, to dokonałoby się nieuniknione.

130. Bądź cierpliwy, cokolwiek oni mówią, i wysławiaj chwałę twego Pana przed wschodem słońca i przed jego zachodem. I podczas nocy, i na krańcach dnia. Być może, będziesz zadowolony.

131. Nie kieruj twych oczu z zazdrością na rzeczy, jakie daliśmy w używanie niektórym z nich, aby poddać ich próbie. Zaopatrzenie od twego Pana jest lepsze i trwalsze.

132. Nakaż swej rodzinie odprawianie modlitwy i bądź w niej wytrwały! My nie żądamy od ciebie zaopatrzenia, ale My sami dajemy ci zaopatrzenie. Ostateczny wynik jest następstwem pobożności.

133. Oni powiedzieli: „Dlaczego on nie przyniósł nam znaku od swego Pana?”. Czyżby nie przyszedł do nich Jego dowód w pierwszych Pismach?

134. A gdybyśmy zniszczyli ich karą przed nim, wtedy oni powiedzieliby: „Panie nasz! Gdybyś wysłał do nas posłańca, to z pewnością poszlibyśmy za Twymi znakami, zanim zostaliśmy upokorzeni i zawstydzeni”.

135. Powiedz: „Każdy czeka, czekajcie więc i wy! Wkrótce się dowiecie, kto jest na drodze prostej i kto jest wśród prowadzonych!”.

SURA 21. PROROCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Zbliża się do ludzi rozliczenie, tymczasem oni obojętnie się odwracają.
2. I jeśli przychodzi nowe napomnienie od ich Pana, to słuchają, zabawiając się
3. z beztroskimi sercami. A ci, którzy są niesprawiedliwi, rozmawiają skrycie: „Czy on nie jest tylko człowiekiem podobnym do nas? Czy chcecie uczestniczyć w czarach, skoro dobrze widzicie?”.
4. Powiedz: „Mój Pan zna każde słowo w niebiosach i na ziemi. On jest Słyszący, Wiedzący”.
5. Oni powiedzieli przeciwnie: „Nie, to są poplątane senne widzenia albo on to wymyślił! On jest poetą! Niech przyniesie nam znak, z jakim byli wysyłani dawni posłańcy!”.
6. Przed nimi nie uwierzyło ani jedno miasto, które zniszczyliśmy. Czy oni uwierzą?
7. Wysyłaliśmy przed tobą tylko ludzi, którym daliśmy objawienie. Zapytajcie się zatem ludzi posiadających napomnienie, jeśli sami nie wiecie.
8. I nie daliśmy im takich ciał, które nie potrzebowałyby pożywienia, i nie byli oni nieśmiertelni.
9. My dotrzyaliśmy danej im obietnicy i ocaliliśmy ich oraz tych, których chcieliśmy, a zniszczyliśmy ludzi występnych.

10. Teraz zesłaliśmy wam Księgę, w której jest napomnienie dla was. Czy wy nie rozumiecie?
11. Jak wiele miast zniszczyliśmy, gdyż były niesprawiedliwe, i po nich stworzyliśmy inne ludy.
12. Kiedy oni poczuli Naszą karę, zaczęli stamtąd uciekać.
13. „Nie uciekajcie, powróćcie do zbytku, w którym żyliście, i do waszych domostw. Być może, będziecie wezwani do rozliczenia!”.
14. Powiedzieli: „Biada nam! My byliśmy niesprawiedliwi”.
15. I nie ustawało to ich wołanie, dopóki nie uczyniliśmy ich niczym zżęte pole.
16. My nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest między nimi, dla zabawy.
17. Gdybyśmy się chcieli zabawić, to znaleźlibyśmy rozrywkę u Nas, gdybyśmy mieli działać.
18. Nie! My rzucamy prawdę przeciwko fałszowi, ona rozbija go i fałsz znika. Biada wam za to, co Bogu dodajecie!
19. Do Niego należą ci, którzy są w niebiosach i na ziemi. Ci, którzy są z Nim, nie są tak dumni, aby Go nie wielbić, i nie przestają.
20. Głoszą Jego chwałę nocą i dniem, bezustannie i bez znużenia.
21. Czyżby wzięli sobie bożków z ziemi, które mogą wskrzeszać?
22. Gdyby były jakieś bóstwa poza Bogiem, to niebios a i ziemia popadłyby w ruinę. Chwała Bogu, Panu Tronu, On jest ponad to, co oni Mu dodają!
23. On nie będzie zapytany o to, co czyni, a oni będą zapytani.
24. Czy oni wzięli sobie jakieś bóstwa zamiast Niego? Powiedz: „Przedstawcie wasze dowody. To jest napomnienie dla tych, którzy są ze mną, a to jest napomnienie dla tych, którzy byli przede mną”. Jednak wielu z nich nie zna prawdy i odwraca się od niej.
25. Nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, nie objawiwszy mu: „Nie ma boga oprócz Mnie, dlatego czcicie Mnie!”.
26. Oni powiedzieli: „Miłosierny wziął Sobie syna”. Chwała Mu! To są Jego słudzy szanowani,
27. którzy nie wyprzedzają Go w mowie, ale działają na Jego rozkaz.
28. On wie, co jest przed nimi i co jest za nimi. Oni wstawiają się wyłącznie za tymi, z których On jest zadowolony, i lękają się ze strachu przed Nim.
29. A gdyby któryś z nich powiedział: „Ja jestem bogiem poza Nim”, temu odpłacimy Piekłem, tak bowiem odpłacamy niesprawiedliwym.

30. Czy ci, którzy nie uwierzyli, nie wiedzą, że niebiosa i ziemia były trwałą całością, a My rozdzieliliśmy je i stworzyliśmy z wody każdą żyjącą rzecz? Czy oni nie uwierzą?
31. I stworzyliśmy na ziemi góry mocno stojące, aby nie kołysała się razem z nimi. Wytyczyliśmy w nich wąwozy jako drogi. Być może, je znajdziecie.
32. I uczyniliśmy niebo sklepieniem ochraniającym, ale oni odwracają się od tych znaków.
33. On jest Tym, który stworzył noc i dzień, słońce i księżyc. I każde płynie po swojej orbicie.
34. My nie daliśmy żadnemu człowiekowi przed tobą nieśmiertelności. Jeśli ty masz umrzeć, to oni mieliby być nieśmiertelni?
35. Każda dusza zakosztuje śmierci. My doświadczamy was złem i dobrem na próbę. I do Nas będziecie sprowadzeni.
36. Kiedy widzą cię niewierzący, to kpią z ciebie i mówią: „Czy to ten, który wspomina waszych bożków?”. Sami jednak nie wierzą w napomnienie Miłosiernego.
37. Człowiek stworzony został z pośpiechu. Ja pokażę wam Moje znaki, ale nie żądajcie ode mnie pośpiechu!
38. Niewierzący mówią: „Kiedyż to spełni się ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?”.
39. Gdyby ci, którzy nie uwierzyli, wiedzieli, kiedy nie będą mogli oddalić ognia ani od swych twarzy, ani od swych pleców, i nie będą wspomóczeni!
40. Ona przyjdzie do nich niespodziewanie i wprawi ich w zdumienie. Nie będą w stanie jej uniknąć i nie będzie im dana zwłoka.
41. Wyśmiewano już posłańców, którzy byli przed tobą, ale szyderców pochwyliło to, z czego się wyśmiewali.
42. Powiedz: „Kto ochroni was nocą i dniem przed Miłosiernym?”. Oni jednak odwracają się od napomnienia swego Pana.
43. Czy oni mają bożki, mogące obronić ich przed Nami? One nie potrafią pomóc samym sobie i nikt ich nie obroni przed Nami.
44. My obdarzyliśmy dobrami tego świata ich oraz ich ojców na długość ich życia. Czy oni nie widzą, że My przychodzimy na ziemię, zmniejszając ją na krawędziach? Czy oni będą tymi, którzy wygrają?
45. Powiedz: „Ja ostrzegam was zgodnie z objawieniem”. Jednak głusi nie słyszą wezwania, gdy są ostrzegani.
46. A jeśli dotknie ich tchnienie kary twego Pana, oni powiedzą: „Bia-da nam! My rzeczywiście byliśmy niesprawiedliwi!”.

47. My ustawimy wagi sprawiedliwości w Dniu Zmartwychwstania i żadna dusza nie zostanie w niczym pokrzywdzona. Jeśli nawet będzie coś na ciężar ziarnka gorczycy, My przyniesiemy to i rozliczymy!
48. Daliśmy niegdyś Mojżeszowi i Aaronowi Rozróżnienie, światłość i napomnienie dla bogobojnych.
49. Dla tych, którzy boją się swego Pana w tym, co niewidzialne, i którzy oczekują na Godzinę z przerażeniem.
50. To jest błogosławione napomnienie, które zesłaliśmy. Czy wy je odrzucicie?
51. Już wcześniej obdarzyliśmy Abrahama jego prawością i dobrze go poznaliśmy.
52. Oto powiedział do swego ojca i swego ludu: „Cóż to za posągi, którym się tak kłaniacie?”
53. Oni powiedzieli: „My zastaliśmy naszych ojców oddających im cześć”.
54. On powiedział: „Zaprawdę, wy i wasi ojcowie byliście w jawnym zbłądzeniu!”
55. Oni powiedzieli: „Czy ty przyszedłeś do nas z prawdą, czy też jesteś jednym z tych, którzy się zabawiają?”
56. Powiedział: „Nie! Wasz Pan jest Panem niebios i ziemi, Tym, który je stworzył, ja zaś jestem z tych, którzy są tego świadkami.
57. Na Boga! Z pewnością przygotuję podstęp przeciwko waszym bożkom, gdy tylko odwrócicie się plecami”.
58. I rozbił je na kawałki oprócz największego z nich. Być może, oni zwrócą się do niego.
59. Oni powiedzieli: „Kto uczynił to naszym bożkom? On z pewnością jest jednym z niesprawiedliwych!”
60. I powiedzieli: „Słyszeliśmy młodzieńca, który wspominał o nich. Mówili na niego Abraham”.
61. Oni powiedzieli: „Przyprowadźcie go przed oczy ludzi. Być może, oni zaświadczą!”
62. Oni powiedzieli: „Czy ty postąpiłeś tak z naszymi bożkami, o Abrahamie?”
63. On powiedział: „Nie! To zrobił ten największy z nich. Zapytajcie ich, jeśli oni mogą mówić”.
64. Oni zwrócili się wtedy do samych siebie i powiedzieli: „Wy z pewnością jesteście niesprawiedliwi!”
65. Potem zwiesili ze wstydu głowy: „Przecież wiesz, że oni nie mówią”.

66. On powiedział: „Czyżbyście czcili zamiast Boga to, co nie przynosi wam ani korzyści, ani nie szkodzi?”
67. Hańba wam i temu, co czcicie zamiast Boga! Czy wy się nie zastanowicie?”
68. Oni powiedzieli: „Spalcie go! Chrońcie wasze bożki, jeśli chcecie coś zrobić!”
69. My powiedzieliśmy: „O ogniu! Bądź chłodem i pokojem dla Abrahama!”
70. Oni knuli jakiś podstęp przeciwko niemu, ale My uczyniliśmy ich największymi stratnymi.
71. I ocaliliśmy jego i Lota, i sprowadziliśmy do ziemi, którą pobłogosławiliśmy dla światów.
72. Obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem jako podarunkiem, i każdego z nich uczyniliśmy bogobojnym.
73. I uczyniliśmy ich przywódcami, prowadzącymi wedle Naszego rozkazu. I natchnęliśmy ich do czynienia dobra, odprawiania modlitwy i dawania podatku. Oni byli Naszymi oddanymi sługami.
74. Lotowi zaś daliśmy mądrość rozstrzygania i wiedzę. Wyprowadziliśmy go z miasta, gdzie popełniano obrzydliwości. To byli ludzie źli i zdeprawowani.
75. I wprowadziliśmy go do Naszego miłosierdzia, gdyż on był jednym ze sprawiedliwych.
76. I pamiętaj Noego, który wzywał Nas już wcześniej. Odpowiedzieliśmy na jego modlitwę i ocaliliśmy go wraz z rodziną od wielkiego nieszczęścia.
77. Uratowaliśmy go przed ludźmi, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki. Zaprawdę, byli to ludzie źli i potopiliśmy ich wszystkich.
78. I wspomnij Dawida i Salomona. Niegdyś sądzili w sprawie uprawy, którą zniszczyły owce pewnych ludzi, i My byliśmy świadkami ich orzeczenia.
79. Daliśmy Salomonowi zrozumienie rzeczy i każdemu z nich daliśmy mądrość rozstrzygania oraz wiedzę. I sprawiliśmy, aby wraz z Dawidem góry i praki głosiły Naszą chwałę. I tak uczyniliśmy!
80. Nauczaliśmy go robić kolczugi, aby ochraniały was przed wzajemną gwałtownością. Czy teraz będziecie wdzięczni?
81. A Salomonowi poddaliśmy wiatr gwałtownie wiejący. Na jego rozkaz wiał ku ziemi, którą pobłogosławiliśmy.
82. Z szatanów natomiast poddaliśmy mu takich, którzy nurkowali w morzu dla niego i wykonywali inne prace. I My byliśmy ich strażnikami.

83. I pamiętaj Hioba, który wzywał swego Pana: „Dotknęło mnie strapienie, a przecież Ty jesteś Najmiłosierniejszym z miłosiernych!”.
84. Wysłuchaliśmy go i odwróciliśmy od niego strapienie, które go dotknęło. I zwróciliśmy mu jego rodzinę, i podwoiliśmy ją jako Nasze miłosierdzie i jako napomnienie dla tych, którzy oddają Nam cześć.
85. I wspomnij Izmaela, i Henocha, i Ezechiela: oni wszyscy byli cierpliwi.
86. My wprowadziliśmy ich do Naszego miłosierdzia, oni bowiem byli spośród bogobojnych.
87. I Jonasza, kiedy odszedł w gniewie, sądząc, że My nie mamy władzy nad nim. Później zawołał w ciemności: „Nie ma boga poza Tobą. Chwała Ci! Zaprawdę, byłem spośród niesprawiedliwych!”.
88. Wysłuchaliśmy go i wybawiliśmy z jego niedoli. Tak oto ratujemy wierzących.
89. I pamiętaj Zachariasza, gdy wołał do swego Pana: „Panie mój! Nie pozostawiaj mnie bez potomstwa! Ty, który jesteś najlepszym z dzieciów”.
90. Wysłuchaliśmy go i obdarzyliśmy Janem, gdy jego żonę uczyniliśmy zdolną do rodzenia. Zaprawdę, oni wyprzedzali się w dobrych czynach i wzywali Nas z tęsknotą i lękiem, i byli przed Nami pokorni.
91. I wspomnij kobietę, która uchroniła swą czystość. Tchnęliśmy w nią z Naszego Ducha i uczyniliśmy ją i jej syna znakiem dla światów.
92. Ten oto wasz naród jest narodem jedynym, a Ja jestem waszym Panem! Czciecie mnie zatem!
93. Oni jednak się podzielili, chociaż wszyscy do Nas powrócą.
94. Ktokolwiek czyni dobre dzieła i jest wierzący, tego starania nie będą odrzucone i My zapiszemy to na jego korzyść.
95. Zakazane jest mieszkańcom, których miasto zniszczyliśmy, aby powrócili do niego,
96. dopóki nie zostaną wypuszczeni Gog i Magog. Oni wtedy ruszą gromadnie z każdego wzgórza.
97. Kiedy zbliży się obietnica prawdziwa, oczy tych, którzy nie uwierzyli, zastygną z przerażenia: „Biada nam! My nie zważaliśmy na to. Nie! My byliśmy niesprawiedliwi”.
98. Zaprawdę, wy i to, co czcicie zamiast Boga, będzie opałem dla Piekła! Wy do niego przyjdziecie!
99. Gdyby oni byli prawdziwymi bogami, to by ich tutaj nie było, a tak pozostaną tam na wieki.
100. Ich udziałem będzie tylko jęczenie i niczego innego tam nie usłyszą.

101. Ci zaś, do których już wcześniej przyszła od Nas najpiękniejsza nagroda, będą od Piekła oddaleni.

102. Oni nie usłyszą nawet jego najmniejszego dźwięku i będą wśród tego, czego pragnęły ich dusze, nieśmiertelni!

103. Nie zasmuci ich największe przerażenie i spotkają ich aniołowie: „To wasz Dzień, który był wam obiecany!”

104. Tego Dnia My zwiniemy niebo, jak zwija się zapisane zwoje. I tak jak uczyniliśmy pierwsze stworzenie, My ponownie je uczynimy. To jest obietnica, którą złożyliśmy: My ją spełnimy!

105. Wcześniej napisaliśmy już w Psalmach, po napomnieniu danym Mojżeszowi, że dziedzicami ziemi będą Moi słudzy sprawiedliwi.

106. Zaprawdę, w tym jest przesłanie dla tych, którzy oddają cześć.

107. My posłaliśmy cię tylko jako miłosierdzie dla światów.

108. Powiedz: „Zostało mi objawione, że waszym bogiem jest Bóg Jedyny. Czy poddaliście się Jego woli?”

109. Jeśli oni się odwrócą, powiedz: „Ja głosiłem wam wszystkim jednakowo i nie wiem, czy blisko, czy też daleko jest to, co było wam obiecane”.

110. On wie, co mówicie otwarcie, i On wie, co ukrywacie.

111. Ja nie wiem, być może jest to próba dla was i korzystanie do pewnego czasu.

112. Powiedz: „Panie mój! Rozsądź zgodnie z prawdą! Nasz Pan jest Miłosierny, On jest pomocnikiem przeciwko temu, co opisujecie”.

SURA 22. PIELGRZYMKA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O ludzie! Bójcie się waszego Pana, gdyż wstrząs Godziny będzie rzeczą straszną.
2. W Dniu, kiedy ją zobaczycie, każda karmiąca matka zapomni, kogo karmiła, a każda brzemienna utraci swój ciężar. I zobaczysz ludzi niczym pijanych, mimo że nie pili. Kara Boga będzie bowiem straszną.
3. Są między nimi tacy, którzy rozprawiają o Bogu bez żadnej wiedzy i podążają za każdym zbuntowanym szatanem.
4. Napisano o nim, że tego, kto weźmie go sobie za opiekuna, on sprowadzi w zbłądzenie i doprowadzi do kary ognia.
5. O ludzie! Jeśli macie wątpliwości co do zmartwychwstania, to pomyślcie, że My stworzyliśmy was z prochu, potem z kropli nasienia,

potem z grudki krwi zakrzepłej, potem z kęska ciała częściowo ukształtowanego i bezkształtnego, aby wam to objaśnić. I umieszczamy w łonach to, co chcemy, aż do oznaczonego czasu. Następnie wyprowadzamy was jako niemowlęta, abyście osiągnęli dojrzałość. Niektórzy z was umierają wcześniej, a niektórych doprowadzamy do takiego wieku, że nie wiedzą już niczego, co niegdyś wiedzieli. I widzisz ziemię wysuszoną i bezpłodną, ale kiedy My ześlemy na nią wodę, ona porusza się, pęcznieje i wydaje w parach wszelkiego rodzaju wspaniałe rośliny.

6. To dlatego, że Bóg jest prawdą i daje życie martwym, i On ma władzę nad wszystkimi rzeczami.

7. Zaprawdę, Godzina nadejdzie, nie ma co do niej żadnej wątpliwości, i Bóg wskrzesi tych, którzy są w grobach.

8. Między ludźmi jest taki, który spiera się o Boga, nie mając ani wiedzy, ani przewodnictwa, ani Księgi oświecającej.

9. Odwraca się z pogardą, chcąc sprowadzić innych z drogi Boga. Czeką go hańba na tym świecie, a w Dniu Zmartwychwstania damy mu zakosztować kary ognia palącego.

10. „To jest za to, co wcześniej przygotowały twoje ręce. Zaprawdę, Bóg nie skrzywdzi Swych sług”.

11. I są wśród ludzi tacy, którzy służą Bogu jedynie na krawędzi. Kiedy dostaną coś dobrego, to oni są z tego zadowoleni. Kiedy jednak przyjdzie do nich próba, to odwracają twarze, tracąc życie tego świata i życie ostateczne. A to jest strata oczywista.

12. Oni wzywają zamiast Boga to, co nie może im ani zaszkodzić, ani nie przyniesie korzyści. To jest zbłądzenie dalekie!

13. Oni wzywają tego, od którego bliższa jest szkoda niż korzyść. Jakże zły to opiekun, jakże zły to towarzysz!

14. Zaprawdę, Bóg wprowadzi tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Bóg czyni, co zechce!

15. Kto myśli, że Bóg nie pomoże mu na tym świecie i w życiu ostatecznym, niech rozciągnie linę do nieba, a potem odetnie ją i zobaczy, czy jego podstęp usunął to, co go gniewało.

16. Tak zesłaliśmy Koran jako znaki jasne i Bóg prowadzi drogą prostą tego, kogo zechce.

17. Między tymi, którzy uwierzyli, i tymi, którzy są żydami, sabejczykami, chrześcijanami i zoroastrianami, i tymi, którzy dodają współtowarzyszy, Bóg rozsądzi w Dniu Zmartwychwstania. Bóg jest bowiem świadkiem każdej rzeczy.

18. Czy nie widziałeś, że przed Bogiem pada na twarz wszystko to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi: słońce, księżyc, gwiazdy, góry, drzewa, zwierzęta i wielka ilość ludzi? Wielu jednak należy się kara. A kogo Bóg poniży, temu nikt nie przywróci szacunku. Bóg czyni to, co zechce.

19. To są dwie grupy nieprzyjaciół, które spierają się o swego Pana. Dla tych, którzy nie uwierzyli, będą szaty skrojone z ognia, a ich głowy będą polewane wrzątkiem,

20. który roztopi ich wnętrzności oraz skórę.

21. I będą dla nich żelazne pałki z hakami.

22. Za każdym razem, gdy będą chcieli wyjść stamtąd, aby uwolnić się od udręki, będą tam zwracani: „Skosztujcie kary ognia!”

23. Bóg wprowadzi tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Tam będą ozdobieni złotymi bransoletami i perłami, a ich szaty będą z jedwabiu.

24. Będą tam prowadzeni ku mowie czystej i będą prowadzeni ku drodze Wychwalanego.

25. Tym, którzy nie wierzą, zawracają innych z drogi Boga i od Świętego Meczetu, który ustanowiliśmy dla wszystkich ludzi, zarówno dla tych, którzy tam przebywają, jak i dla tych, którzy przybywają zewsząd, a także tym, których celem jest zbzczenie i czynienie niesprawiedliwości, My damy zakosztować kary bolesnej.

26. I przygotowaliśmy dla Abrahama miejsce Domu: „Nie dodawaj Mi niczego za współtowarzyszy, ale oczyść Mój Dom dla tych, którzy go okrążają, i dla tych, którzy stają do modlitwy, czynią pokłon i padają na twarz.

27. I obwieść ludziom o pielgrzymce: niech przyjdą do ciebie piesi lub jadący na smukłych wierzchowcach, przybywający z każdego głębokiego wąwozu,

28. aby poświadczyć o doznanych dobrodziejstwach i aby wspominać imię Boga w dni oznaczone nad zwierzętami, w które On ich zaopatrzył. Jedzcie z nich i nakarmcie nieszczęśliwych oraz biednych.

29. Następnie niech się oczyszczą, wypelnia swe śluby i okrążą dawny Dom”.

30. Kto szanuje święte zakazy Boga, ten pozyska dobro, gdy stanie przed swym Panem. Dozwolone są wam zwierzęta, oprócz tych, które były wam wymienione. Unikajcie obrzydliwości bożków! Unikajcie słowa kłamliwego!

31. Bądźcie prawdziwie oddani Bogu i nie dodawajcie Mu współtowarzyszy! Z tym, kto dodaje Bogu współtowarzyszy, jest tak, jakby spadł z nieba i pochwytyły go ptaki albo wiatr wywiały w dalekie miejsce.
32. Tak! Jeśli ktoś szanuje rytuały Boga, to one wzmacniają pobożność serca.
33. W nich macie korzyść do oznaczonego terminu, potem ich miejsce ofiarowania jest przy dawnym Domu.
34. Dla każdej wspólnoty ustaliliśmy miejsce ofiarowania, abyście wspominali imię Boga nad tym, co daliśmy wam na utrzymanie spośród zwierząt. Waszym bogiem jest Bóg Jedyny! Poddajcie się Jego woli! Ty zaś oznajmij wieść radosną tym, którzy są pokorni,
35. tym, którym podczas wspomniania Boga drżą serca, którzy cierpliwie znoszą to, co ich spotyka, stają do modlitwy i rozdają z tego, co im daliśmy.
36. Zwierzęta ofiarne umieściliśmy dla was wśród rytuałów Boga i jest w tym dla was dobro. Wspominajcie imię Boga nad nimi, gdy stoją już rzędami. Później, gdy upadną na boki, jedzcie z nich i nakarmcie takich, którzy żyją w zadowoleniu, oraz takich, którzy wstydliwie proszą. Tak oto poddaliśmy je wam. Być może, będziecie wdzięczni!
37. Nie dotrze do Boga ani ich mięso, ani ich krew, ale dotrze do Niego wasza pobożność. On poddał je wam, abyście głosili chwałę Boga za Jego przewodnictwo. Ty zaś obwieść radosną wieść tym, którzy czynią dobro!
38. Zaprawdę, Bóg obroni tych, którzy wierzą, gdyż Bóg nie kocha żadnego zdrajcy niewiernego.
39. Dozwolone jest walczyć tym, którzy doznali niesprawiedliwości. Zaprawdę, Bóg jest władny udzielić im pomocy!
40. I tym, których bezprawnie wygnano z ich domostw jedynie dlatego, że powiedzieli: „Naszym Panem jest Bóg!”. Gdyby Bóg nie poskramiał jednych ludzi za pomocą drugich, to zostałyby zniszczone klasztory, kościoły, cerkwie, synagogi i meczety, gdzie często wspomniane jest imię Boga. Bóg z pewnością wesprze tych, którzy Jemu pomagają. Zaprawdę, Bóg jest Silny, Potężny!
41. I tym, którzy, jeśli umocnimy ich na ziemi, będą odprawiać modlitwę, płacić podatek, nakazywać dobro i zakazywać zła. A do Boga należy ostateczny rozrachunek wszystkich spraw!
42. Jeśli oni uznają cię za kłamcę, to czynili tak już przed nimi lud Noego, ludy Ad i Samud,
43. lud Abrahama, lud Lota

44. i mieszkańcy Madianu. I Mojżesz był uznany za kłamcę. Ja dałem niewiernym pewną zwłokę, następnie ich pochwyliłem. Takie było Moje potępienie!
45. Ileż to miast zniszczyliśmy, ponieważ były niesprawiedliwe. Dziś są doszczętnie spustoszone! Ileż zasypanych studni, ileż wyniosłych zamków zrujnowanych!
46. Czy oni nie wędrują po ziemi, aby ich serca nauczyły się mądrości, a ich uszy słyszeć? To nie ich oczy są ślepe, ale ślepe są ich serca w piersiach.
47. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary. Bóg jednak nie naruszy Swojej obietnicy. Zaprawdę, dzień u twego Pana jest niczym tysiąc lat według waszego rachunku.
48. Jak wielu miastom dałem zwłokę, choć były one niesprawiedliwe. Potem je pochwyliłem. We Mnie jest przeznaczenie wszystkiego.
49. Powiedz: „O ludzie! Ja jestem dla was tylko jawnie ostrzegającym!”.
50. Ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, otrzymają przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.
51. Ci natomiast, którzy chcą zniszczyć Nasze znaki, będą mieszkańcami Piekła.
52. Nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca ani proroka, aby szatan nie chciał podrzucić czegoś do jego marzeń. Bóg jednak odrzuca to, co szatan podrzuca, następnie Bóg potwierdza Swoje znaki. Bóg jest Wiedzący, Mądry!
53. Czyni to, co podrzucił szatan, próbą dla tych, w których sercach tkwi choroba i których serca są zatwardziałe. Zaprawdę, niesprawiedliwi tkwią w głębokim odstępie!
54. I aby ci, którzy dostali wiedzę, wiedzieli, że jest to prawda od twego Pana, i aby w nią uwierzyli, i aby ukorzyły się przed nią ich serca. Zaprawdę, Bóg jest przewodnikiem tych, którzy uwierzyli, po drodze prostej.
55. Ci zaś, którzy nie uwierzyli, nie przestaną mieć wątpliwości, dopóki nagle nie przyjdzie do nich Godzina albo nie przyjdzie do nich kara Dnia jałowego.
56. Tego Dnia władza będzie należała do Boga i On rozstrzygnie między nimi. Ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, będą w Ogrodach szczęśliwości.
57. A tych, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki, czeka kara poniżająca.

58. Tych natomiast, którzy przesiedlają się na drodze Boga, a potem są zabijani lub umarli, z pewnością Bóg obdarzy zaopatrzeniem dobrym! Zaprawdę, Bóg jest najlepszym zaopatrującym!

59. On wprowadzi ich na miejsce, z którego będą zadowoleni. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Wielkoduszny.

60. To jest tak! Jeśli ktoś ukarze tak, jak sam był karany, a potem dozna niesprawiedliwości, temu pomoże Bóg. Zaprawdę, Bóg jest Wyróżniający, Przebaczący!

61. Jest tak, ponieważ Bóg łączy noc z dniem i łączy dzień z nocą. Bóg jest Słyszający, Widzący!

62. Jest tak, gdyż Bóg jest prawdą, a to, co poza Nim wzywają, jest fałszem. Zaprawdę, Bóg jest Wyniosły, Wielki!

63. Czy nie widzisz, że Bóg zsyła z nieba wodę, aby ziemia się zazieleśniła? Zaprawdę, Bóg jest Przenikliwy, Świadomy!

64. Do Niego należy to, co jest w niebiosach i na ziemi. Zaprawdę, Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!

65. Czy nie widzisz, że Bóg podporządkował wam to, co jest na ziemi, i statek, który płynie po morzu z Jego rozkazu? On trzyma niebo, aby nie upadło na ziemię, chyba że za Jego pozwoleniem. Zaprawdę, Bóg jest Łagodny, Miłościwy.

66. On jest Tym, który dał wam życie, On spowoduje, że umrzecie i ponownie was ożywi. Zaprawdę, człowiek jest niewdzięczny!

67. Dla każdej wspólnoty ustanowiliśmy rytuały, które oni wypełniają. Niech więc nie spierają się z tobą w tej sprawie. Wzywaj do swego Pana, bo z pewnością jesteś na drodze prostej!

68. Jeśli oni spierają się z tobą, to powiedz: „Bóg wie najlepiej, co wy robicie.

69. Bóg rozstrzygnie między wami w Dniu Zmartwychwstania to, w czym się różnicie”.

70. Czyżbyś nie wiedział, że Bóg zna wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi? I że jest to w Księdze? To jest dla Boga łatwe!

71. Oni czczą poza Bogiem to, czemu On nie zesłał żadnej władzy i o czym nie mają żadnej wiedzy. Dla niesprawiedliwych nie ma żadnego pomocnika.

72. A kiedy są im recytowane Nasze jasne znaki, zauważysz na twarzach tych, którzy nie uwierzyli, odrazę. Oni gotowi są rzucić się na tych, którzy głoszą im Nasze znaki. Powiedz: „Czy obwieścić wam coś o wiele gorszego niż to? Ogień, który Bóg obiecał niewiernym? Jakże złe to przeznaczenie!”.

SURA 23. WIERZĄCY

73. O ludzie! Jest wam przytoczona przypowieść, wysłuchajcie jej! Ci, których wzywacie poza Bogiem, nie są zdolni stworzyć choćby muchy, nawet gdyby wszyscy zebrali się w tym celu. A jeśli mucha zabierze im cokolwiek, to oni nie są w stanie tego odzyskać. Bezsilny jest wzywający i wzywany!

74. Oni nie szacują Boga prawdziwą miarą. Zaprawdę, Bóg jest Silny, Potężny!

75. Bóg wybiera posłańców zarówno spośród aniołów, jak i spośród ludzi. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Widzący!

76. On wie dobrze, co jest przed wami i co jest za wami. Do Boga powracają wszystkie sprawy!

77. O wy, którzy wierzycie! Skłaniajcie się, padajcie na twarz i czcijcie swego Pana! Czyńcie dobro, a być może osiągniecie powodzenie!

78. I zmagajcie się za sprawę Boga prawdziwym zmaganiem. On wybrał was i nie uczynił żadnych trudności w waszej religii, religii waszego ojca, Abrahama. On nazwał was muzułmanami już wcześniej i teraz, aby Wysłannik mógł być waszym świadkiem, a wy świadkami dla ludzi. Przestrzegajcie modlitwy, płacicie podatek i trzymajcie się Boga! On jest waszym Panem. To najlepszy Pan i najlepszy Pomocnik!

SURA 23. WIERZĄCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Szczęśliwi są wierzący,
2. ci, którzy są pokorni w swoich modlitwach,
3. oddalają się od próżnej gadaniny,
4. dają podatek,
5. strzegą swej intymności,
6. z wyjątkiem swych żon oraz tych, którymi zawładnęła ich prawica, za co nie będą obwinieni.
7. Ci zaś, którzy pożądają więcej niż to, są występni.
8. Ci, którzy pilnie strzegą tego, co im powierzono, i dotrzymują swoich obietnic,
9. i przestrzegają swej modlitwy,
10. oni będą dziedzicami,
11. którzy odziedziczą Raj, gdzie pozostaną na wieczność.
12. Stworzyliśmy człowieka z sedna gliny,
13. następnie umieściliśmy jako kroplę nasienia w ustalonym miejscu,

14. następnie z kropli nasienia uczyniliśmy grudkę krwi zakrzepłej, a z grudki krwi zakrzepłej wywiedliśmy kęsek mięsa, w kęsku mięsa zaś stworzyliśmy kości i oblekliśmy te kości ciałem. Potem rozwinęliśmy z niego inne stworzenie. Błogosławiony niech będzie Bóg, najlepszy ze stwórców!

15. Potem wreszcie umrzecie,

16. a następnie w Dniu Zmartwychwstania będziecie wskrzeszeni.

17. Stworzyliśmy nad wami siedem dróg i niczego nie zaniedbujemy w stworzeniu.

18. My zsyłamy z nieba wodę w odpowiedniej ilości i zatrzymujemy ją w ziemi, chociaż jesteśmy w stanie ją usunąć.

19. Dzięki niej rosną dla was palmowe ogrody i winnice, gdzie macie obfite owoce, które spożywacie.

20. I drzewo wyrastające z góry Synaj, które daje oliwę i przyprawę, których używacie.

21. I w stadach jest dla was pouczenie: My dajemy wam pić z tego, co znajduje się w ich brzuchach. Macie też z nich wiele innych korzyści. Z nich się pożywiacie

22. i na nich, jak również na statkach, się przenosicie.

23. Posłaliśmy niegdyś Noego do jego ludu i powiedział: „O ludu mój! Czycicie Boga, bo nie ma dla was innego boga oprócz Niego! Czy nie będziecie bogobojni?”

24. Starszyzna z jego ludu, która nie uwierzyła, powiedziała: „On jest człowiekiem takim samym jak wy, a chce się wywyżżyć nad wami. Gdyby Bóg zechciał, to z pewnością wysłałby aniołów. My nie słyszeliśmy o czymś podobnym u naszych przodków.

25. On nie jest tylko człowiekiem opętanym przez dzinny. Zaczekajcie więc przez jakiś czas!”

26. Noe powiedział: „Panie mój! Pomóż mi, gdyż oskarżają mnie o kłamstwo!”

27. Wówczas objawiliśmy mu: „Zbuduj statek przed Naszymi oczyma i zgodnie z Naszym objawieniem. Kiedy zaś przyjdzie Nasz rozkaz i zakipi piec, to wprowadź na niego po parze z każdego gatunku, a także swoją rodzinę, poza tymi, przeciwko którym słowo zostało już wypowiedziane. I nie wstawiaj się do Mnie za niesprawiedliwymi, oni bowiem będą utopieni!

28. A kiedy się urządzicie, ty i ci, którzy są z tobą na statku, powiedz: «Chwała niech będzie Bogu, który ocalił nas przed ludźmi niesprawiedliwymi!».

29. I powiedz: «Panie mój! Pozwól mi osiąść w miejscu błogosławionym. Ty jesteś najlepszym z dających schronienie!».
30. Zaprawdę, są w tym znaki! My was doświadczamy!
31. Po nich daliśmy wzrosnąć innemu pokoleniu.
32. I wysłaliśmy do nich posłańca spośród nich: „Czciecie Boga! Nie ma dla was innego boga oprócz Niego! Czy nie będziecie bogobojni?».
33. I powiedziała starszyzna z jego ludu, która nie uwierzyła i za kłamstwo uznała spotkanie życia ostatecznego, a którą obdarowaliśmy dobrami tego świata: „On jest człowiekiem takim samym jak wy. On je to, co wy jecie, i pije to, co wy pijecie.
34. Jeśli posłuchacie człowieka podobnego do was, to niewątpliwie poniesiecie stratę.
35. Czy on nie obiecuje wam, że gdy umrzecie i przemienicie się w proch i kości, to zostaniecie wyprowadzeni?
36. Daleko, bardzo daleko jest to, co wam obiecano!
37. Nie ma życia innego oprócz naszego ziemskiego! Umieramy i żyjemy, i nie będziemy wskrzeszeni!
38. To jest tylko człowiek, który wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu, ale my jemu nie uwierzamy!».
39. Powiedział: „Panie mój! Pomóż mi, gdyż oskarżają mnie o kłamstwo!».
40. Bóg powiedział: „Niebawem oni z pewnością będą tego żałować».
41. I pochwycił ich krzyk sprawiedliwie, i uczyniliśmy ich szumowinami. Niech zginie lud występny!
42. Po nich daliśmy początek innym pokoleniom.
43. Żaden naród nie przyspieszy ani nie opóźni swego terminu.
44. Następnie wysłaliśmy kolejno Naszych posłańców. Za każdym razem, gdy przychodził do jakiegoś narodu jego posłaniec, oni uznawali go za kłamcę. I sprawiliśmy, że przechodzili jedni za drugimi i uczyniliśmy z nich opowieści. Niech zginie lud, który nie wierzy!
45. Następnie posłaliśmy Mojżesza i jego brata, Aarona, z Naszymi znakami i władzą jasną
46. do Faraona i jego dostojników. Oni jednak okazali się pełni pychy i byli ludem zarozumiałym.
47. Oni powiedzieli: „Czy mamy uwierzyć dwóm ludziom podobnym do nas, skoro ich lud jest nam poddany?».
48. I uznali ich obu za kłamców, i znaleźli się wśród tych, którzy będą zgubieni.
49. I daliśmy Mojżeszowi Księgę. Być może, oni otrzymają wskazanie drogi prostej.

50. I uczyniliśmy syna Marii i jego matkę znakiem, i daliśmy im schronienie na wzgórzu bezpiecznym i pełnym źródeł.
51. O wy, posłańcy! Jedźcie rzeczy dobre i czyste i czyńcie rzeczy dobre. Ja wiem o wszystkim, co wy czynicie.
52. Ta oto wasza społeczność jest społecznością jedyną. Ja jestem waszym Panem i Mnie się bójcie!
53. Oni jednak podzielili się między sobą i każdy odłam cieszy się z tego, co posiada.
54. Pozostaw ich w zbłądzeniu na jakiś czas.
55. Czy oni sądzą, że obdarzyliśmy ich bogactwem i synami,
56. ponieważ chcemy dawać im każde dobro? Nie, oni nie mają o tym pojęcia!
57. Zaprawdę ci, którzy drżą przed swym Panem ze strachu,
58. ci, którzy wierzą w znaki swego Pana,
59. ci, którzy nie dodają swemu Panu współtowarzyszy,
60. ci, którzy dają to, co mogą, a ich serca drżą z wrażenia, że do swego Pana powrócą:
61. to są ci, którzy spieszą się ku dobrym uczynom i pierwsi je wykonują.
62. Nie nakładamy na żadną duszę ciężaru większego, niż może unieść. Do Nas należy Księga mówiąca prawdę i oni nie będą pokrzywdzeni.
63. Jednak ich serca są w głębokiej niepewności co do tego i są jeszcze inne czyny oprócz tych, które zwykle czynią.
64. A kiedy My pochwycimy karą tych spośród nich, którzy ztratili się w zbytku, wtedy oni będą błagać.
65. „Nie błagajcie dzisiaj, gdyż od Nas nie dostaniecie pomocy!
66. Moje znaki były wam recytowane, ale wy odwracaliście się na piętach
67. i pełni zarozumiałości całymi nocami rozprawialiście o niczym”.
68. Czy oni nie zastanawiają się nad słowem albo przyszło do nich to, co nie przyszło do ich dawnych ojców,
69. albo nie poznali swego Wysłannika i dlatego go odrzucają?
70. Czy może powiedzą, że jest opętany przez dżinny? Nie! On przyniósł im prawdę, ale większość z nich nienawidzi prawdy.
71. Gdyby prawda była zgodna z ich namiętnościami, wtedy niewątpliwie doszłoby do zniszczenia niebios, ziemi i wszystkich istot, które tam są. Nie! My posłaliśmy im napomnienie, ale oni odwracają się od tego napomnienia.
72. A może żądasz od nich zapłaty? Zapłata twego Pana jest najlepsza, On jest bowiem najlepszym z tych, którzy dają zaopatrzenie.

SURA 23. WIERZĄCY

73. Zaprawdę, Ty wzywasz ich ku drodze prostej,
74. ale ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, oddalają się od tej drogi.
75. Gdybyśmy nawet zmiłowali się nad nimi i odsunęli od nich cierpienie, to oni trwaliby uparcie w swej arogancji, błąkając się na oślep.
76. My poddaliśmy ich karze, ale oni nie ukorzyli się przed swym Panem ani też nie błagali o pomoc.
77. Kiedy jednak otworzymy przed nimi bramę kary surowej, oni pogrążą się tam w rozpacz.
78. On jest Tym, który stworzył dla was słuch, oczy i serca. Jakże mała jest wasza wdzięczność!
79. On jest Tym, który rozprowadził was po ziemi i do Niego będziecie zebrani.
80. On jest Tym, który daje życie i śmierć. Do Niego należy zmienność nocy i dnia. Czy wy tego nie rozumiecie?
81. Nie! Oni mówią podobnie do tego, co mówili ich poprzednicy.
82. Oni powiedzieli: „Jeśli umrzemy i staniemy się prochem i kośćmi, rzeczywiście będziemy wskrzeszeni?”
83. To było obiecane nam i naszym ojcom już wcześniej, ale są to jedynie opowieści przodków!”
84. Powiedz: „Do kogo należy ziemia i ci, którzy są na niej, jeśli wiecie?”
85. Oni powiedzą: „Do Boga!”. Powiedz: „Czemu więc tego nie pamiętacie?”
86. Powiedz: „Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem Tronu Wielkiego?”
87. Oni powiedzą: „Bóg!”. Powiedz: „Czemu więc nie jesteście bogobojni?”
88. Powiedz: „W czyich rękach jest władztwo nad wszystkimi rzeczami i kto ochrania, ale nie potrzebuje ochrony, jeśli wiecie?”
89. Oni powiedzą: „Bóg!”. Powiedz: „Dlaczego więc tak się oszukujecie?”
90. Tak! My przynieśliśmy im Prawdę, ale oni niewątpliwie są kłamcami!
91. Bóg nie wziął Sobie syna i nie ma z Nim żadnego boga. Gdyby tak było, wówczas każdy bóg zabrałby to, co stworzył, i jeden z nich chciałby zapanować nad innymi. Chwała Bogu, On jest ponad to, co oni Mu dodają.
92. On zna to, co jest ukryte i co jest jawne. On przewyższa wszystko, co Mu dodają za współtowarzyszy!

93. Powiedz: „Panie mój! Jeśli zechcesz pokazać mi to, co zostało im obiecane,
94. wówczas, Panie mój, nie umieszczaj mnie wśród ludzi niesprawiedliwych!”.
95. Zaprawdę, My jesteśmy w stanie pokazać ci to, co im obiecane,
96. ale odpychaj zło tym, co jest lepsze! My najlepiej wiemy, co oni wymyślają.
97. Powiedz: „Panie mój! Uciekam się do Ciebie przed podszeptami szatanów.
98. Uciekam się do Ciebie, Panie mój, aby nie mogli się do mnie zbliżyć!”.
99. A kiedy do któregoś z nich przyjdzie śmierć, on powie: „Panie mój! Odeślij mnie z powrotem,
100. abym mógł uczynić coś dobrego w tym, co zaniedbałem!”. Nie! To jest tylko puste słowo, które wypowiada. Za nimi stoi już przegroda aż do Dnia, w którym zostaną wskrzeszeni.
101. A kiedy zadną w trąbę, to tego Dnia nie będzie między nimi żadnego pokrewieństwa i nie będą się dopytywać jeden o drugiego.
102. Ci, których waga będzie ciężka, oni osiągną sukces.
103. Ci zaś, których waga okaże się lekka, będą tymi, którzy stracili swoje dusze i zamieszkają w Piekło.
104. Ogień będzie palił ich twarze i będą szczyrzyć zęby z rozdziawionymi ustami.
105. „Czy nie były wam recytowane Nasze znaki? Wy jednak uznaliście je za kłamstwo!”.
106. Oni powiedzą: „Panie nasz! Pokonało nas nasze nieszczęście i staliśmy się ludźmi błędzającymi.
107. Panie nasz! Wyprowadź nas stąd, a jeśli powrócimy do zła, to z pewnością będziemy ludźmi niesprawiedliwymi”.
108. Bóg powie: „Pozostaniecie tam w hańbie i nie odzywajcie się do Mnie!
109. Część Moich sług mówiła: «Panie nasz! My wierzymy, przebac nam i ulituj się nad nami! Ty jesteś przecież najlepszym z miłosiernych!».
110. Wy jednak kpiliście z nich tak bardzo, aż zapomnieliście o Moim napomnieniu, gdyście się z nich wyśmiewali.
111. Wynagrodziłem ich dzisiaj za ich cierpliwość. Oni będą zwycięzcami!”.
112. Potem powie: „Ile lat przebywaliście na ziemi?”.

113. Oni powiedzą: „Byliśmy tam tylko dzień lub część dnia. Zapytaj tych, którzy liczą”.

114. On powie: „Byliście zaledwie chwilę. Gdybyście tylko wiedzieli!

115. Czy sądzicie, że stworzyliśmy was nadaremnie i że nie zostaniecie do Nas zwrócenii?”.

116. Niech wywyższony będzie Bóg, Król, Prawda! Nie ma boga oprócz Niego, Pana Tronu Szlachetnego!

117. Kto zamiast Boga wzywa jakiegoś innego boga, o którym nie ma żadnego dowodu, ten będzie musiał rozliczyć się ze swym Panem. Zaprawdę, niewierni nie osiągną powodzenia!

118. Powiedz: „Panie mój, przebac i ulituj się! Tyś jest najlepszy z miłosiernych!”.

SURA 24. ŚWIATŁO

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Oto rozdział, który zesłaliśmy i uczyniliśmy obowiązkiem. Zesłaliśmy w nim znaki jasne. Być może, będziecie pamiętali.
2. Cudzołożnicy i cudzołożnikowi, każdemu z nich, wymierzcie setkę batów. Niech nie ogarnie was współczucie dla nich ze względu na religię Boga, jeśli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni. I niechaj grupa wiernych będzie świadkami ich ukarania.
3. Cudzołożnik może ożenić się jedynie z cudzołożnicą lub bałwochwalczynią, a cudzołożnica może pojąć za męża jedynie cudzołożnika lub bałwochwalcę. To jest zakazane dla ludzi wierzących.
4. Tych zaś, którzy oskarżają kobiety niewinne i nie przedstawią czterech świadków, ukarście osiemdziesięcioma batami i nie przyjmujcie już od nich nigdy świadectwa. Oni są ludźmi występnyimi,
5. oprócz tych, którzy później okażą skruchę i się poprawią. Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.
6. A dla tych, którzy oskarżają swoje żony, nie mając świadków oprócz siebie samych, niech świadectwem każdego z nich będzie czterokrotna przysięga przed Bogiem, że są prawdomówni.
7. Piątą zaś poświadczą, że spadnie na nich przekleństwo Boga, jeśli są kłamcami.
8. I odwrócona będzie kara od kobiety, jeśli złoży ona czterokrotną przysięgę przed Bogiem, że jej mąż jest kłamcą,

9. piątą zaś poświadczy, że ściągnie na siebie gniew Boga, jeśli mówił on prawdę.
10. I gdyby nie łaska i miłosierdzie Boga nad wami, i gdyby Bóg nie był Przebaczający, Mądry!
11. Ci, którzy przyszli z kłamstwem, są tylko niewielką grupą między wami. Nie bierzcie ich za zło dla siebie. Przeciwnie, to jest dla was dobre. Każdy z nich odpowie za grzech, który zarobił. A tego, który wziął na siebie najwięcej grzechów, spotka kara ogromna.
12. Dlaczego wierzący mężczyźni i wierzące kobiety, usłyszawszy to, nie pomyśleli, co jest dobre dla nich samych, i nie powiedzieli: „To jest kłamstwo oczywiste!”?
13. Czy oni przyprowadzili czterech świadków? Jeśli nie przyprowadzili świadków, to w obliczu Boga są kłamcami.
14. Gdyby nie łaska Boga nad wami i Jego miłosierdzie na tym świecie i w życiu ostatecznym, to za to, czym się zajmujecie, dosięgłaby was kara ogromna.
15. Wzięliście na swoje języki i mówiliście swoimi ustami coś, o czym nie mieliście żadnej wiedzy. Sądzicie, że to nieistotne, gdy u Boga jest to wielkie.
16. Dlaczego, gdyście to usłyszeli, nie powiedzieliście: „Nie godzi się nam mówić o tym. Chwała Mu! To jest oszczerstwo ogromne!”.
17. Bóg ostrzega was, abyście nigdy do tego nie powracali, jeśli jesteście wierzącymi.
18. Bóg objaśnia wam znaki, Bóg jest Wiedzący, Mądry!
19. Na tych, którzy pragną, aby nieprzyzwoitość rozpowszechniała się wśród wierzących, czeka kara bolesna w tym życiu i w życiu ostatecznym. Bóg wie, a wy nie wiecie.
20. Gdyby nie łaska Boga nad wami i Jego miłosierdzie i gdyby Bóg nie był Łagodny, Miłościwy.
21. O wy, którzy uwierzyliście! Nie idźcie śladami szatana! Temu, kto idzie śladami szatana, on nakazuje rozwiązłość i czyny nikczemne. Gdyby nie łaska Boga nad wami i Jego miłosierdzie, to żaden z was nigdy by się nie oczyścił. Bóg wszakże oczyszcza, kogo zechce. Bóg jest Słyszący, Wiedzący!
22. Niech ci spośród was, którzy są obdarzeni dostatkiem oraz łaską, nie zarzekają się, że nie będą wspierać krewnych, ubogich i podróżujących na drodze Boga. Niech przebaczą im i będą wyrozumiali. Czy nie pragniecie, aby Bóg wam przebaczył? Bóg jest Przebaczający, Miłościwy.

23. Ci, którzy oskarżają cnotliwe kobiety, lekkomyślne, ale wierzące, będą przekłęci w tym życiu i w życiu ostatecznym. Czeka ich kara ogromna

24. w Dniu, gdy świadczyć będą przeciwko nim ich języki, ręce i nogi o tym, co oni czynili.

25. Tego Dnia Bóg wypłaci im pełną należność za ich zasługi i przekonają się, że Bóg jest prawdą jasną.

26. Występne kobiety są dla występnych mężczyzn, a występni mężczyźni są dla występnych kobiet. Dobre kobiety są dla dobrych mężczyzn, a dobrzy mężczyźni są dla dobrych kobiet. Oni nie są winni tego, o czym mówią ludzie. Czeka na nich przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.

27. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do żadnych domów, innych niż wasze własne, zanim nie poprosicie o zezwolenie i nie pozdrowicie ich mieszkańców. To jest najlepsze dla was. Być może, będziecie o tym pamiętali.

28. Jeśli nie zastaniecie nikogo w domu, to nie wchodźcie, dopóki nie otrzymacie pozwolenia. A jeśli powiedzą wam, abyście zawrócili, wtedy zawróćcie. Tak będzie dla was czystiej. Bóg wie dobrze o wszystkim, co robicie.

29. Nie będzie dla was grzechem wejście do domów niezamieszkałych, jeśli macie tam swoje rzeczy. Bogu znane jest to, co wy ujawniacie i co ukrywacie.

30. Powiedz wierzącym mężczyznom, aby skromnie opuszczali swój wzrok i strzegli swej intymności. To będzie dla nich czystsze. Zaprawdę, Bóg jest świadomy tego, co oni czynią.

31. Powiedz wierzącym kobietom, aby skromnie opuszczały swój wzrok i strzegły swej intymności. Niech nie wystawiają na pokaz swych ozdób oprócz tego, co jest widoczne. Niech narzucają zasłony na piersi i nie ukazują swoich ozdób nikomu oprócz swych mężów lub ojców, lub ojców swych mężów, lub swych synów i synów swych mężów, lub swych braci, synów swych braci i synów swych siostr lub ich żon albo swych kobiet, albo tych, którymi zawładnęły ich prawice, albo tych spośród sług, którzy są pozbawieni pożądania, albo chłopców niepojmujących jeszcze kobiecej nagości. I niech nie stąpają tak, aby zwracać uwagę na ozdoby, które skrywają. O wy, wierzący! Zwróćcie się wszyscy do Boga ze skruchą. Być może, osiągniecie powodzenie!

32. Żeńcie tych spośród was, którzy są samotni, jak również ludzi prawych spośród waszych niewolników i niewolnic. Jeśli są biedni, to Bóg

ich wzbogaci ze Swojej łaski. Zaprawdę, Bóg jest Ogarniający, Wiedzący.

33. Ci, którzy nie mają możliwości do zawarcia małżeństwa, niech zachowają czystość, dopóki Bóg nie wzbogaci ich ze Swojej łaski. Tym zaś z waszych niewolników, którzy zabiegają o umowę wyzwolenia, wydajcie taką umowę, jeśli wiecie, że jest w nich dobro. I dajcie im z majątku Boga, którym was obdarzył. Nie zmuszajcie swych niewolnic do nierządu, jeśli pragną żyć w czystości, aby pozyskać przemijające dobra tego świata. A jeśli ktoś je zmusi, to Bóg, po takim zmuszeniu, jest Przebaczający, Miłosiwy.

34. My zesłaliśmy wam znaki jasne i przykład z tych, którzy byli przed wami, i napomnienie dla bogobojnych.

35. Bóg jest światłością niebios i ziemi. Jego światło podobne jest do niszy, w której znajduje się lampa: lampa zamknięta jest w szkłe, a szkło niczym perłowa gwiazda. Zapala się ona od drzewa błogosławionego, drzewa oliwnego, jakiego nie ma na wschodzie ani na zachodzie. Jego oliwa gotowa zabłysnąć, nawet bez zetknięcia z ogniem. Światło na świetle! Bóg prowadzi ku Swemu światłu, kogo zechce. Bóg przytacza ludziom przypowieści. Bóg wie o każdej rzeczy!

36. W domach, które Bóg pozwolił wznieść i w których wspomina się Jego imię, gdzie głoszą Jego chwałę rankiem i wieczorem

37. ci, których ani handel, ani wymiana nie odciągają od wspomnienia Boga, odprawiania modlitwy i płacenia podatku. Oni boją się Dnia, w którym odwrócone będą serca i oczy,

38. gdy Bóg wynagrodzi ich za najlepsze z ich czynów i jeszcze doda im do tego ze Swej łaski. Bóg daje zaopatrzenie, komu zechce, bez miary.

39. Czyny niewierzących podobne są złudzeniu na pustyni, które spragniony człowiek bierze za wodę. Kiedy jednak zbliży się do niego, to nie znajdzie niczego, ale znajdzie tam Boga, który wypłaci mu jego rachunek. Bóg jest szybki w rozrachunku!

40. Podobne są też ciemności w morskiej otchłani, którą pokrywają fale, na które nachodzi następna fala, a nad nią znajduje się chmura. Ciemność jedna nad drugą. Gdy człowiek wyciągnie rękę, to jej nie zobaczy. Jeśli komuś Bóg nie da światła, to jakie on może mieć światło?

41. Czy nie widziałeś, że Boga wychwalają wszyscy w niebiosach i na ziemi i ptaki z rozpostartymi skrzydłami? Każdy zna swoją modlitwę i słowa chwały. Bóg dobrze wie o wszystkim, co oni czynią.

42. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią. Do Niego zmierza powracanie.

43. Czy nie widzisz, że Bóg napędza obłoki, potem je łączy, a następnie zbiera w kłębowisko? Widzisz wtedy, jak z ich środka wydostaje się deszcz. On strąca z nieba góry chmur pełne gradu i uderza nim, kogo zechce, i odwraca go, od kogo zechce. Blask Jego błyskawicy nieomal odbiera wzrok.

44. Bóg czyni przemienność nocy i dnia. W tym jest pouczenie dla tych, którzy widzą!

45. Bóg stworzył każdą istotę z wody. Wśród nich są takie, które pełzną na swych brzuchach, i takie, które chodzą na dwóch nogach, i takie, które chodzą na czterech. Bóg tworzy, co zechce. Zaprawdę, Bóg nad każdą rzeczą ma władzę!

46. My zesłaliśmy już jasne znaki. Bóg prowadzi, kogo zechce, ku drodze prostej.

47. Oni mówią: „Wierzymy w Boga i Jego Wysłannika i jesteśmy posłuszni!”. Potem jednak część z nich się odwraca: tacy nie są wierzącymi.

48. Kiedy są wzywani do Boga i Jego Wysłannika, aby rozsądził pomiędzy nimi, wtedy część z nich się odwraca.

49. Gdyby prawda była po ich stronie, to przysliby do Niego z pokorą.

50. Czy w ich sercach jest choroba albo popadli w zwątpienie lub boją się, że Bóg i Jego Wysłannik wyrządzą im krzywdę? Nie! Oni sami są niesprawiedliwi!

51. Jednak słowa wierzących, gdy wezwani są do Boga i Jego Wysłannika, aby rozsądził pomiędzy nimi, to tylko: „Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni”. Tacy jak oni osiągną powodzenie.

52. Ci, którzy są posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi i boją się Boga, i są prawi, oni będą zwycięzcami!

53. Oni przysięgają na Boga najsilniejszymi przysięgami, że jeśli im rozkażesz, to z pewnością wyruszą na wyprawę. Powiedz: „Nie przysięgajcie! Wasze posłuszeństwo jest wystarczające. Bóg jest dobrze zorientowany w tym, co czynicie”.

54. Powiedz: „Bądźcie posłuszni Bogu i bądźcie posłuszni Wysłannikowi! Jeśli się odwrócicie, wtedy spocznie na nim to, czym go obciążono, a na was spocznie to, czym was obciążono. Jeśli będziecie mu posłuszni, to znajdziecie drogę prostą. A na Wysłanniku spoczywa tylko głoszenie jasne!”.

55. Bóg obiecał tym z was, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, że uczyni ich namiestnikami na ziemi, jak uczynił namiestnikami tych, którzy byli przed nimi. I obiecał, że umocni ich religię, którą dla nich

wybrał, i zmieni ich strach w bezpieczeństwo. Czciście Mnie i nie dawajcie Mi niczego. A ci, którzy nadal będą niewiernymi, to ludzie występni.

56. Odprawiajcie modlitwę, płaćcie podatek i bądźcie posłuszni Wyśłannikowi! Być może, dostąpiacie miłosierdzia.

57. Nie myśl, że ci, którzy nie wierzą, pozostaną na ziemi. Ich schronieniem będzie ogień. Jakże złe to miejsce odpoczynku!

58. O wy, którzy wierzycie! Niechaj ci, którymi zawładnęły wasze prawi-
ce, i ci spośród was, którzy nie osiągnęli dojrzałości, proszą was o pozwolenie wejścia trzykrotnie: przed modlitwą poranną, w po-
rze południa, gdy zdejmujecie swą odzież, oraz po modlitwie nocnej. To są trzy okresy, gdy możecie być w nagości. Poza tymi porami nie będzie grzechem ani dla was, ani dla nich, jeśli się wzajemnie odwiedzacie. Tak wyjaśnia wam Bóg Swoje znaki. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

59. Kiedy wasze dzieci osiągną dojrzałość, niech proszą was o pozwolenie, tak jak prosili ci, którzy byli przed nimi. Tak wyjaśnia wam Bóg Swoje znaki. Bóg jest Wiedzący, Mądry!

60. Dla kobiet starszych, które nie mają już widoków na zamążpójście, nie będzie grzechem, jeśli zdejmą wierzchnią odzież bez wystawiania na pokaz swych ozdób. Powstrzymanie się od tego jest jednak dla nich lepsze. Bóg jest Słyszący, Wiedzący!

61. Nie jest naganne dla niewidomego ani dla kulawego, ani dla chorego, ani dla was samych, abyście posilali się w waszych domach, w domach waszych ojców lub w domach waszych matek, w domach waszych braci lub w domach waszych sióstr, w domach waszych stryj-
ków lub w domach waszych stryjenek, w domach waszych wujów lub w domach waszych ciotek, w domach, do których macie klucze, lub w domach waszego przyjaciela. I nie jest dla was grzechem, jeśli będziecie jeść razem lub osobno. Kiedy wchodzić do domów, to pozdrawiajcie się wzajemnie pozdrowieniem od Boga, błogosławionym, czystym. Tak Bóg wyjaśnia wam znaki. Być może, zrozumiecie.

62. Wierzącymi są tylko ci, którzy wierzą w Boga i w Jego Wyśłannika, a kiedy są z nim razem we wspólnej sprawie, to nie odchodzą, zanim nie poproszą go o pozwolenie. Ci, którzy proszą cię o pozwolenie, oni są tymi, którzy wierzą w Boga i w Jego Wyśłannika. Kiedy poproszą cię o pozwolenie wejścia w jakiejś ich sprawie, to daj pozwolenie, komu chcesz, i proś Boga o przebaczenie dla nich. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy!

63. Nie traktujcie wezwania Wyśłannika tak, jak wezwania jednego spośród was. Bóg zna tych z was, którzy się wymykają pod byle pre-

tekstem. Niech strzegą się ci, którzy lekceważą jego rozkaz, aby nie dosięgła ich niezgoda lub kara ogromna.

64. Wiedźcie, że do Boga należy to, co w niebiosach i na ziemi. On dobrze wie, co się z wami dzieje. W Dniu, w którym ludzie będą sprowadzeni do Niego, On oznajmi im to, co oni czynili. Bóg ma wiedzę o każdej rzeczy!

SURA 25. ROZRÓŻNIENIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Błogosławiony jest Ten, który zesłał Rozróżnienie Swemu słudze, aby był zwiastunem dla światów.
2. Ten, do którego należy panowanie nad niebiosami i ziemią, który nie wziął sobie syna i który nie ma współtowarzysza w panowaniu. On stworzył każdą rzecz i określił jej możliwości.
3. Oni jednak wzięli sobie zamiast Niego bożki, które niczego nie tworzą, a same są stworzone. One nie mogą sobie ani wyrządzić krzywdy, ani przynieść korzyści, i nie panują ani nad śmiercią, ani nad życiem, ani nad zmartwychwstaniem.
4. I powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: „To jest tylko kłamstwo, które on wymyślił i pomogli mu w tym inni ludzie”. I dopuścili się niesprawiedliwości i kłamstwa.
5. Oni powiedzieli: „To są tylko opowieści przodków, które kazał spisać i które są recytowane przed nim rankiem oraz wieczorem”.
6. Powiedz: „Zesłał to Ten, kto zna tajemnice niebios i ziemi. On jest Przebaczający, Miłosiwy!”.
7. Oni powiedzieli: „Cóż to za Wysłannik, który spożywa jedzenie i chodzi po bazarach? Czemu nie został zesłany do niego anioł, aby razem z nim być ostrzegającym?”
8. Albo gdyby rzucony był dla niego skarb, lub ogród, z którego by się żywił?”. I powiedzieli niesprawiedliwi: „Wy postępujecie tylko za człowiekiem zaczarowanym!”.
9. Spójrz, jakie przypowieści ci przytaczają! Oni zbłądzili i nie mogą znaleźć drogi.
10. Błogosławiony jest Ten, który jeśli zechce, da ci coś lepszego niż to: Ogrody, przez które płyną strumienie, i sprawi, że będziesz miał tam pałace.

11. Kłamstwem dla nich jest Godzina, a My przygotowaliśmy dla tych, którzy zaprzeczają Godzinie, ogień palący!

12. A kiedy on zobaczy ich z oddali, wówczas usłyszą jego wściekłość i wycie.

13. A jeśli zostaną tam wrzuceni w ciasne miejsce, powiązani łańcuchami, będą wzywać zniszczenia.

14. „Nie wzywajcie dzisiaj jednego zniszczenia, ale wzywajcie zniszczenia po wielokroć!”

15. Powiedz: „Czy jest lepsze to, czy też Ogród wieczności, obiecany bogobojnym? On będzie dla nich zapłatą i miejscem przeznaczenia”.

16. Tam będą mieli to, czego zapragną, i tam będą na wieczność. To jest obietnica twego Pana, za którą odpowiada.

17. Tego Dnia On zbierze ich i tych, których czczą zamiast Boga, i powie: „Czy to wy sprowadziliście Moje sługi w zbłądzenie, czy oni sami zeszli z drogi?”

18. Oni powiedzą: „Chwała Ci! Nie powinniśmy brać za opiekunów innych poza Tobą, ale obdarzyłeś przyjemnościami ich i ich ojców, że zapomnieli o napomnieniu. To byli ludzie zgubieni”.

19. „Oni zarzucili wam kłamstwo w tym, co mówicie, a wy nie możecie odwrócić kary ani odnieść zwycięstwa. A kto z was jest niesprawiedliwy, temu damy zakosztować kary ogromnej”.

20. A wśród tych, których posyłałismy przed tobą z Przesłaniem, nie było takich, którzy by nie jedli i nie chodzili po bazarach. I uczyniliśmy niektórych z was sprawdzianem dla innych, aby zobaczyć, czy jesteście cierpliwi. A twój Pan dobrze widzi!

21. Ci, którzy nie spodziewają się spotkania z Nami, mówią: „Czemu nie zostali zesłani do nas aniołowie albo czemu nie widzimy naszego Pana?” Oni stali się zadufani w sobie i przekroczyli granicę wielkiego zuchwałstwa.

22. W Dniu, kiedy oni zobaczą aniołów, a nie będzie radosnych wieści tego Dnia dla grzeszników, będą mówili: „To jest całkowicie zakazane!”

23. A My skierujemy się ku czynom, które zrobili, i obrócimy je w pył rozwiewany.

24. Tego Dnia mieszkańcy Raju będą w najlepszych siedzibach i najpiękniejszych miejscach odpoczynku.

25. Tego Dnia rozdzieli się niebo z chmurami i zesłani będą aniołowie,

26. władztwo tego Dnia w całej prawdzie należeć będzie do Miłosiernego i trudny ten Dzień będzie dla niewiernych.

27. Tego Dnia niesprawiedliwy będzie gryzł swoje ręce i powie: „O, gdybym wybrał drogę z Wysłannikiem!
28. Biada mi! Gdybym nie wziął tego tam za przyjaciela!
29. On odwiódł mnie od napomnienia, gdy ono do mnie przyszło. Zaprawdę, szatan jest dla człowieka zdrajcą”.
30. A Wysłannik powie: „O Panie! Mój lud potraktował ten Koran z lekceważeniem”.
31. I tak uczyniliśmy dla każdego proroka wroga spośród grzeszników, ale twój Pan wystarczy za przewodnika i pomocnika.
32. I powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: „Czemu Koran nie został mu zesłany w całości?”. To dlatego, aby wzmocnić nim twoje serce, przekazywaliśmy go powoli, stopniowo.
33. I nie przychodzą oni do ciebie z jakąkolwiek sprawą, abyśmy nie wskazali ci prawdy i najlepszego wyjaśnienia.
34. Ci, którzy zostaną zebrani w Piekło, leżąc na twarzach, będą mieć najgorsze miejsca i najbardziej zbłądzą z drogi.
35. Już niegdyś daliśmy Mojżeszowi Księgę i wyznaczaliśmy z nim jego brata, Aarona, jako pomocnika.
36. I powiedzieliśmy: „Idźcie do ludu, który za kłamstwo uznał Nasze znaki”. Potem zniszczyliśmy ten lud całkowicie.
37. I lud Noego, gdy oni zarzucali kłamstwo posłańcom, potopiliśmy i uczyniliśmy go znakiem dla ludzi, i przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych karę bolesną.
38. I Adytom, i Samudytom, i mieszkańcom ar-Rassy, i wielu pokoleniom między nimi,
39. im wszystkim przytaczaliśmy przypowieści i zniszczyliśmy ich wszystkich do ostatniego.
40. Oni przechodzili nieopodal miasta, na które spadł deszcz zła: czyżby go nie widzieli? Nie! Oni nie mają nadziei na zmartwychwstanie!
41. Kiedy oni cię widzą, to traktują cię z kpina: „Czyżby to ten, którego Bóg posłał jako proroka?
42. Przecież on oddaliłby nas od naszych bożków, gdybyśmy wytrwale nie trzymali się ich”. Oni wkrótce się dowiedzą, gdy zobaczą karę, kto bardziej zbłądził z drogi.
43. Czy widziałeś tego, który wziął sobie za Boga swoją namiętność? Czy będziesz jego opiekunem?
44. Czy myślisz, że większość z nich słyszy albo rozumie? Nie! Oni są niczym bydło, a nawet jeszcze bardziej zesłi z drogi.

45. Czy nie widziałeś, jak twój Pan przedłużył cię? Gdyby chciał, to uczyniłby go nieruchomym. I uczyniliśmy słońce jego przewodnikiem,
46. następnie przygarniamy go do Siebie powoli.
47. On jest Tym, który uczynił noc okryciem dla was, sen odpoczynkiem, a dzień zmartwychwstaniem.
48. On jest Tym, który wysłał wiatry jako zwiastunów radosnych wieści, głoszących Jego miłosierdzie. My zsyłamy z nieba wodę czystą,
49. aby ożywić nią martwą krainę i aby napoić nią Nasze liczne stworzenia, trzody i ludzi.
50. My rozprowadzamy ją między nimi, aby pamiętali, ale większość ludzi odrzuca wszystko poza niewiarą.
51. Gdybyśmy chcieli, to wysłalibyśmy ostrzegającego do każdego miasta.
52. Nie słuchaj niewiernych, ale zmagaj się z nimi zmaganiem wielkim, tym Koranem!
53. On jest Tym, który dał wolną drogę dwom morzom. Jedno to słodka, przyjemna woda, a drugie słone i gorzkie. I ustawił między nimi barierę i przegrodę nie do przebycia.
54. On jest Tym, który stworzył człowieka z wody i ustanowił dla niego związki rodzinne i małżeństwo. Twój Pan jest pełen mocy!
55. Oni czczą poza Bogiem to, co nie może przynieść im ani korzyści, ani zaszkodzić. Niewierny jest przeciwko swemu Panu pomocnikiem.
56. My posłaliśmy cię tylko jako głosiciela wieści radosnej i przepowiadającego.
57. Powiedz: „Nie oczekuję od was za to żadnej zapłaty, poza tym, aby ci, którzy chcą, wstąpili na drogę do swego Pana”.
58. I zaufaj Żyjącemu, który nie umiera, i głos Jego chwałę! On jest świadomy grzechów Swoich sług.
59. On jest Tym, który stworzył niebiosą i ziemię oraz to, co jest między nimi, w sześć dni. Potem umocnił się na Tronie. Miłosierny! Zapytaj o Niego wiedzącego.
60. Kiedy mówi się im: „Padnijcie na twarz przed Miłosiernym!”, oni mówią: „Czym jest ów Miłosierny? Mamy padać na twarz przed tym, co nam nakazuje?”. I to zwiększa ich niechęć.
61. Błogosławiony Ten, który stworzył na niebie gwiazdozbiory i umieścił tam lampę i księżyc jaśniejący.
62. On jest Tym, który uczynił noc i dzień następujące po sobie dla tych, którzy chcą pamiętać i chcą okazać wdzięczność.

63. Sługami Miłosiernego są ci, którzy chodzą po ziemi z pokorą, a kiedy zwracają się do nich ludzie nieświadomi, mówią: „Pokój!”.
64. I ci, którzy spędzają noce przed swym Panem, padając na twarz i stojąc.
65. I ci, którzy mówią: „Panie nasz! Odwróć od nas karę Piekła, gdyż kara ta jest bolesnym cierpieniem!”
66. Jakże złe to schronienie i miejsce pobytu!”.
67. I ci, którzy rozdając, nie są rozrzutni i nie skąpią, lecz trzymają się pomiędzy jednym i drugim.
68. I ci, którzy nie wzywają na równi z Bogiem innego bóstwa i nie zabijają nikogo, kogo Bóg zakazał, chyba że zgodnie z prawem, i nie cudzołożą. A kto tak czyni, tego spotka kara za grzechy.
69. Podwojona będzie jego kara w Dniu Zmartwychwstania i pozostanie w niej poniżony.
70. Tym jednak, którzy się nawrócili, uwierzyli i czynili dobre dzieło, Bóg zamieni ich złe uczynki na dobre. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!
71. A kto się nawróci i czyni dobro, ten, zaprawdę, zwrócił się ku Bogu prawdziwie.
72. Ci, którzy nie dają fałszywego świadectwa, a kiedy przechodzą obok pustosłowania, przechodzą z godnością.
73. I ci, którzy podczas wspomnienia znaków ich Pana, nie stają naprzeciw nich głusi i ślepi.
74. I ci, którzy mówią: „Panie nasz! Obdarz nas żonami i potomstwem, które będzie pociechą dla naszych oczu, i pozwól nam prowadzić bogobojących!”.
75. Tych nagrodzimy komnatami wyniosłymi za to, że byli cierpliwi, i tam spotkają się z pozdrowieniami i słowem „Pokój”.
76. Tam zamieszkają. Jakże wspaniałe to schronienie i miejsce pobytu!
77. Powiedz: „Nie zajmowałby się wami mój Pan, gdyby nie wasza modlitwa. Wy jednak kłamaliście i wkrótce nadejdzie nieuniknione”.

SURA 26. POECI

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ta, sin, mim.
2. To są znaki Księgi Jasnej!
3. Być może, zadręczasz się, że oni nie są wierzącymi.

4. Jeśli zechcemy, to zesłamy na nich z nieba taki znak, że zegną się przed nim ich karki.
5. Nie przychodzi do nich żadne nowe napomnienie od Miłosiernego, aby się od niego nie odwrócili.
6. Oni uznali je za kłamstwo, ale wkrótce przyjdzie do nich to, z czego szydzili.
7. Czyż oni nie patrzą na ziemię, na której dzięki Nam wyrasta z każdego rodzaju para szlachetna?
8. Zaprawdę, w tym jest znak, jednak większość z nich nie wierzy!
9. I, zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
10. Niegdyś twój Pan wezwał Mojżesza: „Idź do tego niesprawiedliwego ludu,
11. do ludu Faraona. Czyż oni nie będą bogobojni?”.
12. On powiedział: „Panie mój! Obawiam się, że uznają mnie za kłamcę
13. i ściśnie się moja pierś, i nie rozwiąże się język. Poślij po Aarona!
14. Jestem winny przelania krwi, gdy byłem u nich, i boję się, że mnie zabiją”.
15. Powiedział: „Ależ nie! Idźcie obydwa z Naszymi znakami. My będziemy razem z wami i będziemy się przysłuchiwać.
16. Idźcie obydwa do Faraona i powiedzcie mu: «Jesteśmy posłańcami od Pana światów.
17. Odeślij z nami synów Izraela!»”.
18. Faraon powiedział: „Czy nie wychowywałeś się wśród nas, gdy byłeś dzieckiem, i nie spędziłeś wśród nas wielu lat twego życia?
19. I popełniłeś ten czyn, który popełniłeś, i jesteś wśród niewdzięczników”.
20. Mojżesz powiedział: „Kiedy to popełniłem, byłem wśród błędzących.
21. I uciekłem od was, gdyż się was bałem, ale mój Pan dał mi mądrość orzekania i uczynił jednym z posłańców.
22. A dobrodziejstwo, które mi wypominasz, jest zapewne w tym, że zniewoliłeś synów Izraela”.
23. Faraon powiedział: „Kimże jest Pan światów?”.
24. Odpowiedział: „Pan niebios i ziemi, i tego, co jest pomiędzy nimi: jeśli jesteście pewni wiary”.
25. Powiedział Faraon do tych, którzy stali dokoła: „Czy wy nie słyszycie?”.
26. Mojżesz powiedział: „Pan wasz i Pan waszych pierwszych ojców”.

27. Powiedział: „Zaprawdę, wasz posłaniec, który został do was wysłany, jest opętany!”.
28. Powiedział Mojżesz: „To Pan Wschodu i Zachodu, i tego, co jest między nimi, jeśli to pojmujecie”.
29. Faraon powiedział: „Jeśli wzięłeś sobie jakiegoś boga poza mną, z pewnością wtrącę cię do więzienia!”.
30. Powiedział: „A jeśli przyjdę do ciebie z czymś przekonującym?”.
31. Powiedział: „Przyjdź więc z tym, skoro jesteś prawdomówny”.
32. Wówczas rzucił Mojżesz swą laskę i oto stała się ona wężem prawdziwym.
33. Potem wyciągnął swą rękę i oto stała się ona biała dla patrzących.
34. Faraon powiedział do otaczającej go starszyny: „Rzeczywiście, to jest uczony czarownik.
35. Chce wygnać was z waszej ziemi swoim czarodziejstwem. Cóż więc radzicie?”.
36. Oni powiedzieli: „Zatrzymaj jego i jego brata i roześlij po miastach gońców,
37. niech przyprowadzą do ciebie wszystkich mądrych czarowników.
38. I czarownicy zostali zebrani w wyznaczonym czasie dnia wiadomego.
39. I powiedziano ludziom: „Czyście się zebrali?”
40. Być może, pójdziemy za czarownikami, jeśli będą zwycięzcami!”.
41. Kiedy przybyli czarownicy, powiedzieli Faraonowi: „Czy otrzymamy nagrodę, jeśli odniesiemy zwycięstwo?”.
42. Powiedział: „Tak, i będziecie potem blisko mnie”.
43. Mojżesz powiedział do nich: „Rzucicie to, co chcecie rzucić!”.
44. I oni rzucili swe liny i laski i powiedzieli: „Na potęgę Faraona, zwycięstwo mamy zapewnione!”.
45. Wtedy Mojżesz rzucił swoją laskę i ona połączyła to, co oni fałszywie wyczarowali.
46. Padli wówczas czarownicy twarzami na ziemię
47. i powiedzieli: „Uwierzyliśmy w Pana światów,
48. Pana Mojżesza i Aarona!”.
49. Faraon powiedział: „Uwierzyliście w Niego, zanim wam pozwoliłem? On jest zapewne waszym mistrzem, który nauczył was czarów, ale niebawem się dowiecie! Każę wam odrąbać wasze ręce i wasze nogi naprzemianlegle i wszyscy zostaniecie ukrzyżowani!”.
50. Oni powiedzieli: „To bez znaczenia, my powrócimy do naszego Pana!

51. Pragniemy, aby nasz Pan wybaczył nam nasze grzechy, gdyż jesteśmy pierwsi wśród wierzących”.
52. I objawiliśmy Mojżeszowi: „Nocą wyjdź z Moimi sługami. Z pewnością będziecie ścigani”.
53. I rozesał Faraon gońców po miastach:
54. „To jest tylko nieliczna grupa.
55. Oni nas rozgniewali,
56. a my jesteśmy liczni i przezorni”.
57. I wyprowadziliśmy ich z ogrodów i źródeł,
58. z bogactwa i z pozycji szlacheckiej.
59. Tak było. I daliśmy to w dziedzictwo synom Izraela.
60. Faraon i jego ludzie podążyli za nimi o świcie.
61. I kiedy obie grupy ujrzały się nawzajem, ludzie Mojżesza powiedzieli: „Z pewnością nas dogonia!”.
62. Mojżesz powiedział: „Ależ nie! Jest ze mną mój Pan! On mnie poprowadzi!”.
63. Wtedy objawiliśmy Mojżeszowi: „Uderz morze twą laską!”. I morze się rozdzieliło, a każda część była niczym wielka góra.
64. Potem daliśmy zbliżyć się tamtym.
65. I ocaliliśmy Mojżesza i tych wszystkich, którzy z nim byli,
66. a następnie utopiliśmy tamtych.
67. Zaprawdę, w tym jest znak, ale czy większość z nich uwierzy?
68. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
69. Opowiedz im historię Abrahama.
70. Oto powiedział on do swego ojca i do swego ludu: „Cóż wy czcicie?”.
71. Oni powiedzieli: „Czcimy bożki i pozostajemy im oddani”.
72. Powiedział: „Czy one słyszą was, gdy je wzywacie?
73. Czy one wam pomagają lub szkodzą?
74. Powiedzieli: „Nie, ale zastaliśmy naszych ojców, którzy tak czynili”.
75. Abraham powiedział: „Czy przyjrzelście się temu, co czcicie
76. wy i wasi najstarsi ojcowie?
77. Te bożki są moimi wrogami, a nie Pan światów,
78. który mnie stworzył i który mnie prowadzi,
79. który mnie karmi i poi,
80. a kiedy jestem chory, to On mnie leczy,
81. który mnie uśmierci, a potem ożywi,
82. i który, mam nadzieję, przebaczy mi moje występki w Dniu Sądu.

83. Panie mój, obdarz mnie mądrością rozstrzygnięcia i dołącz mnie do sprawiedliwych.
84. Uczyni mój język znakiem szczerości dla przyszłych pokoleń
85. i uczyni mnie jednym z dziedziców Ogrodu szczęśliwości,
86. i wybacz mojemu ojcu, on bowiem był wśród błędzących,
87. i nie zawstydz mnie w Dniu, kiedy oni będą wskrzeszeni.
88. Tego Dnia nie pomoże ani bogactwo, ani synowie,
89. tylko ten, który przyjdzie do Boga z czystym sercem!”.
90. I przybliżony będzie Raj ku sprawiedliwym,
91. a ukazane będzie Piekło błędzącym!
92. Powiedziane im będzie: „Gdzież są ci, których czciliście
93. poza Bogiem? Czy mogą wam pomóc lub pomóc samym sobie?”.
94. I wrzuceni zostaną tam, gdzie są ci, którzy zbłądzili,
95. i zastępy Iblisa, oni wszyscy!
96. Będą mówili, spierając się wzajemnie:
97. „Na Boga, my z pewnością byliśmy tylko w jawnym błędzie,
98. gdy uważaliśmy was za równych z Panem światów!
99. Nas sprowadzili z drogi grzesznicy,
100. a teraz nie mamy orędowników
101. ani bliskiego przyjaciela.
102. Jeśli byłoby nam dane powrócić, to byłibyśmy spośród wierzących!”.
103. Zaprawdę, w tym jest znak, ale większość z nich nie wierzy!
104. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłościwy!
105. Lud Noego uznał posłańców za kłamców.
106. Oto powiedział do nich ich brat, Noe: „Czy nie boicie się Boga?
107. Ja jestem posłańcem do was, godnym zaufania prorokiem.
108. Bójcie się więc Boga i słuchajcie mnie!
109. Ja nie oczekuję za to od was zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana światów.
110. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!”.
111. Oni powiedzieli: „Jakże mamy ci uwierzyć, gdy idą za tobą tylko najnędrniejsi?”.
112. Powiedział: „Nie mam wiedzy o tym, co oni czynili.
113. Ich rachunek należy tylko do mego Pana, jeśli to pojmujecie.
114. Ja nie odpycham wierzących,
115. ja jestem tylko jawnie ostrzegającym”.
116. Oni powiedzieli: „Jeśli nie zaprzestasz, o Noe, to będziesz ukamienowany!”.
117. Powiedział: „Panie mój! Mój lud zarzucił mi kłamstwo!

118. Rozsądź otwarcie między mną a nim i ocal mnie oraz tych spośród wierzących, którzy są ze mną”.
119. I ocaliliśmy jego i tych, którzy byli z nim na załadowanym statku,
120. a następnie potopiliśmy pozostałych.
121. Zaprawdę, w tym jest znak, ale większość z nich nie wierzy!
122. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
123. I także lud Ad uznał posłańców za kłamców.
124. Oto powiedział do nich ich brat, Hud: „Czy nie boicie się Boga?”
125. Ja jestem posłańcem do was, godnym zaufania prorokiem.
126. Bójcie się więc Boga i słuchajcie mnie!
127. Ja nie oczekuję za to od was zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana światów.
128. Czy będziecie budować na każdym wzniesieniu jakiś znak dla czczej satysfakcji?
129. I stawiać wspaniałe budowle w nadziei na życie wieczne?
130. A jeśli najeżdżacie, to najeżdżacie z całą gwałtownością?
131. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!
132. I bójcie się Tego, który obdarzył was tym, o czym wiecie.
133. On obdarzył was trzodami i synami,
134. ogrodami i źródłami.
135. Zaprawdę, boję się dla was kary Dnia Wielkiego!”.
136. Oni powiedzieli: „Nam jest wszystko jedno, czy nas napominasz, czy też nie jesteś spośród napominających.
137. To jest tylko stworzone przez przodków
138. i my nie będziemy za to ukarani”.
139. Oni uznali go za kłamcę i My ich zniszczyliśmy. Zaprawdę, w tym jest znak, ale większość z nich nie wierzy!
140. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
141. I lud Samud uznał posłańców za kłamców.
142. Powiedział do nich ich brat, Salih: „Czy nie boicie się Boga?”
143. Ja jestem posłańcem do was, godnym zaufania prorokiem.
144. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!
145. Ja nie oczekuję za to od was zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana światów.
146. Czy myślicie, że będziecie bezpieczni wśród tego, co się tu znajduje?
147. Wśród ogrodów i źródeł,
148. pól uprawnych i gajów palmowych z ciężkimi kiściami owoców?
149. I myślicie, że będziecie wykuwać w górach domostwa?
150. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!

151. Nie słuchajcie ludzi występnych,
 152. którzy szerzą zgorzenie na ziemi i nie czynią dobra!”.
153. Oni powiedzieli: „Ty jesteś tylko jednym z zaczarowanych.
 154. Jesteś tylko człowiekiem jak my. Przynieś nam znak, skoro jesteś
 prawdomówny!”.
155. Powiedział: „To jest wielbłądzica. Ona będzie piła w dzień wyznaczony i wy będziecie pili w dzień wyznaczony.
 156. Nie dotykajcie jej ze złym zamiarem, aby nie dosięgła was kara
 Dnia Wielkiego”.
157. Oni jednak okaleczyli ją, choć potem tego żalowali.
 158. I dosięgła ich kara. Zaprawdę, jest w tym znak, ale większość
 z nich nie wierzy.
159. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
 160. Lud Lota uznał posłańców za kłamców.
161. Powiedział do nich ich brat, Lot: „Czy nie boicie się Boga?
 162. Ja jestem posłańcem do was, godnym zaufania prorokiem.
 163. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!
 164. Ja nie oczekuję za to od was zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana
 światów.
165. Czyżbyście zblizali się do mężczyzn ze światów
 166. i zostawiali wasze żony, które wasz Pan dla was stworzył? Zaprawdę,
 jesteście ludem występny!”.
167. Oni powiedzieli: „Jeśli nie zaprzestaniesz, o Locie, to będziesz stąd
 wygnany!”.
168. Powiedział: „Nienawidzę tego, co wy czynicie.
 169. Panie mój! Ocal mnie i moją rodzinę od tego, co oni czynią!”.
170. I ocaliliśmy jego oraz jego rodzinę, wszystkich,
 171. oprócz starej kobiety, która pozostała w tyle.
 172. Potem zniszczyliśmy innych
 173. i spuściliśmy na nich ulewny deszcz. Jakże zły to deszcz dla tych,
 którzy byli upominani!
174. Zaprawdę, w tym jest znak, ale większość z nich nie wierzy!
 175. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
 176. I mieszkańcy Drzewa uznali posłańców za kłamców.
177. Oto powiedział do nich Szuajb: „Czy nie boicie się Boga?
 178. Ja jestem posłańcem do was, godnym zaufania prorokiem.
 179. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!
 180. Ja nie oczekuję za to od was zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana
 światów.
181. Dawajcie pełną miarę i nie bądźcie przyczyniającymi się do straty.

182. Odważajcie uczciwymi wagami
 183. i nie zabierajcie ludziom ich własności, i nie szerzcie zgorszenia na ziemi, czyniąc zepsucie!
 184. Bójcie się Tego, który stworzył was i dawnych przodków!”
 185. Oni powiedzieli: „Ty jesteś tylko jednym z zaczarowanych.
 186. Jesteś jedynie człowiekiem jak my. Sądzymy, że jesteś tylko kłamcą.
 187. Spuść więc na nas kawałek nieba, jeśli jesteś prawdomówny”
 188. Szuajb powiedział: „Mój Pan wie najlepiej, co wy czynicie”
 189. Oni uznali go za kłamcę i pochwyliła ich kara Dnia Cienia. To była kara Dnia Wielkiego!
 190. Zaprawdę, w tym jest znak, ale większość z nich nie wierzy!
 191. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Miłosiwy!
 192. Zaprawdę, to jest objawienie od Pana światów.
 193. Zstał z nim Duch wierny
 194. na twoje serce, aby był jednym z ostrzegających
 195. w języku arabskim, jasnym.
 196. Zaprawdę, to jest w Pismach dawnych przodków!
 197. Czy nie jest dla nich znakiem to, że znają to uczeni synowie Izraela?
 198. A gdybyśmy zesłali to jakiemuś cudzoziemcowi
 199. i gdyby on recytował to im, oni by w to nie uwierzyli.
 200. W ten sposób przechodziło to w serca grzeszników,
 201. oni jednak nie uwierzą, dopóki nie zobaczą kary bolesnej.
 202. I przyjdzie ona do nich nieoczekiwanie, gdy nie będą się jej spodziewali.
 203. Powiedzą wtedy: „Czy będzie nam dana zwłoka?”
 204. Czy oni chcą przyspieszyć Naszą karę?
 205. Widzisz? Jeśli nawet pozwolimy im używać życia przez wiele lat,
 206. a następnie przyjdzie do nich to, co im było obiecane,
 207. to i tak nie będą mieli korzyści z tego, co dostali w używanie.
 208. My nie zniszczyliśmy żadnego miasta, zanim nie wysłaliśmy tam ostrzegającego
 209. z napomnieniem. I nigdy nie byliśmy niesprawiedliwi.
 210. I nie przynieśli Koranu szatani,
 211. bo ani to do nich nie należy, ani tego nie potrafią.
 212. Oni odsunięci są od słuchania.
 213. Nie wzywaj poza Bogiem innego boga, abyś nie znalazł się wśród tych, którzy będą ukarani.
 214. I ostrzegaj twój ród, najbliższych krewnych,
 215. i pochyl tve skrzydła ku wierzącym, którzy podążają za tobą.

216. Jeśli oni cię nie słuchają, to powiedz: „Jestem niewinny temu, co wy czynicie!”.

217. Zaufaj Potężnemu, Miłościwemu,

218. Temu, który widzi cię, gdy stajesz do modlitwy

219. i gdy pochylasz się wśród padających na twarz.

220. On jest przecież Słyszący, Wiedzący!

221. Czy mam wam oznajmić, na kogo zstępują szatani?

222. Oni zstępują na każdego kłamcę, grzesznika,

223. i przekazują to, co podsłuchali, ale większość z nich to kłamcy.

224. Także za poetami postępują ci, którzy błędzą.

225. Czy nie widzisz, jak oni wędrują po wszystkich dolinach

226. i mówią o tym, czego nie robią?

227. Wyjątkiem są ci, którzy wierzą, czynią dobre dzieła i często wspominają Boga. Oni zwyciężali po tym, gdy zostali skrzywdzeni. I dowiedzą się ci, którzy czynią zło, jak odwrócić się ich działania.

SURA 27. MRÓWKI

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ta, sin. To są znaki Koranu i Księgi wyjaśniającej,
2. przewodnictwo i wieść radosna dla ludzi wierzących,
3. którzy wykonują modlitwę, płacą podatek i wierzą w życie ostateczne.
4. Tym, którzy nie wierzą w życie ostateczne, upiększyliśmy ich działania i tułają się na oślepie.
5. Oni są tymi, na których czeka najgorsza kara i w życiu ostatecznym oni poniosą największą stratę.
6. A ty otrzymujesz Koran od Mądrego, Wiedzącego.
7. Oto powiedział Mojżesz do swojej rodziny: „Zauważyłem ogień. Przyniosę wam stamtąd wiadomość albo przyniosę wam płonąca głownię. Być może, wy się ogrzejecie!”.
8. Kiedy zbliżył się do niego, rozległ się głos: „Błogosławiony Ten, który jest w ogniu i wokół niego. Chwała Bogu, Panu światów!
9. O Mojżeszu! Zaprawdę, otom Ja, Bóg, Potężny, Mądry!
10. Rzuć swoją łaskę!”. Kiedy zobaczył, jak ona wije się niczym wąż, odwrócił się plecami i nie mógł się ruszyć. „O Mojżeszu! Nie bój się. Przy Mnie posłańcy nie muszą się bać.

11. A jeśli ktoś dopuszcza się niesprawiedliwości, ale potem zamieni zło na dobro, to, zaprawdę, Ja jestem Przebaczącą, Miłosiwną!
12. Wsuń twą rękę w zanadrze, wyjmiesz ją stamtąd białą bez żadnej szkody. To jeden z dziewięciu znaków dla Faraona i jego ludu. Zaprawdę, oni są ludem występny!”
13. Kiedy przyszły do nich Nasze znaki rozjaśniające, oni powiedzieli: „To są czary oczywiste!”
14. I zaprzeczali im, chociaż ich dusze je potwierdzały, przez niesprawiedliwość i dumę. Zobacz, jaki był koniec ludzi zepsutych.
15. My daliśmy wiedzę Dawidowi i Salomonowi. Oni powiedzieli: „Chwała Bogu, który wywyższył nas ponad wielu Jego sług wierzących!”
16. Salomon był następcą Dawida. On powiedział: „O ludzie! Zostaliśmy nauczeni języka ptaków i obdarowani wszelkimi rzeczami. Zaprawdę, to jest dobrodziejstwo oczywiste!”
17. I zgromadzone zostały u Salomona jego wojska z dzinnów, ludzi i ptaków, i rozstawiono je oddziałami.
18. Kiedy zaś doszli do doliny mrówek, jedna mrówka powiedziała: „O mrówki! Wejdźcie do swych siedzib, aby Salomon i jego oddziały nie rozdeptały was w nieświadomości!”
19. On uśmiechnął się, słysząc te słowa, i powiedział: „Panie mój! Natchnij mnie, abym był wdzięczny za Twą łaskawość, którą obdarzyłeś mnie i moich rodziców, i abym czynił dobro, które będzie Ci się podobało. Wprowadź mnie dzięki Twemu miłosierdziu między Twoje sługi bogobojne!”
20. Potem zrobił przegląd ptaków i powiedział: „Dlaczego nie widzę dudka? Czyżby był nieobecny?”
21. Z pewnością ukarzę go karą surową lub go zabiję, jeśli nie przyniesie mi jasnego usprawiedliwienia”.
22. Dudek przyleciał niebawem i powiedział: „Dowiedziałem się tego, czego ty nie wiesz, i przynoszę ci z Saby wieść pewną.
23. Znalazłem kobietę panującą nad nimi, która została obdarzona wszelkimi rzeczami i posiada tron wspaniałą.
24. I znalazłem ją i jej lud padających na twarz przed słońcem zamiast przed Bogiem. Szatan upiękaczył im ich działania i sprowadził z drogi, nie są więc nią prowadzeni.
25. Nie oddają czci Bogu, który wyprowadza to, co jest ukryte w niebiosach i na ziemi, i który wie, co wy ukrywacie i co ujawniacie.
26. Oto Bóg! Nie ma boga poza Nim! Pan Tronu Wielkiego!”

27. Powiedział: „Zobaczymy, czy mówisz prawdę, czy też jesteś kłamcą.
28. Idź z tym moim listem, zanieś go im, a następnie trzymaj się z boku. Zobacz, co uczynią, i przybądź z powrotem”.
29. Królowa powiedziała: „O wielmożni! Przyniesiono mi pismo szlachetne.
30. Jest od Salomona i oto ono: «W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!
31. Nie wywyższajcie się nade mnie, ale przyjdźcie do mnie poddani Bogu!»”.
32. Powiedziała: „O wielmożni! Doradźcie mi w mojej sprawie. Nie mogę rozstrzygnąć niczego, jeśli wy nie będziecie świadkami”.
33. Oni powiedzieli: „Mamy wielką siłę i mamy bojowy zapal, ale rozkaz należy do ciebie. Rozważ więc, co rozkażesz”.
34. Ona powiedziała: „Królowie, gdy wchodzi do miasta, niszczy je i czynią jego najgodniejszych mieszkańców upokorzonymi. Tak oni postępują.
35. Ja zamierzam wysłać im prezent i zobaczę, z czym powrócą wysłańcy”.
36. Kiedy przybyli do Salomona, ten powiedział: „Chciecie wspomóc mnie bogactwem? Przecież to, co dał mi Bóg, jest lepsze niż to, co dał wam. To wy cieszyście się waszymi darami.
37. Wracajcie do nich, my zaś przyjdziemy do nich z wojskami, jakim nie zdołają się oprzeć, i wypędzimy ich stamtąd upokorzonych i poniżonych”.
38. Powiedział: „O wielmożni! Który z was przyniesie mi jej tron, zanim oni przyjdą do mnie poddani?”.
39. Ifryt spośród dzinnów powiedział: „Przyniosę ci go, zanim podniesiesz się ze swego miejsca. Jestem do tego wystarczająco silny i godny zaufania”.
40. Powiedział ten, który miał wiedzę z Księgi: „Przyniosę ci go, zanim zdąży wrócić do ciebie twoje spojrzenie”. I kiedy Salomon zobaczył go stojącego mocno przed sobą, powiedział: „To jest z łaski mego Pana, aby mnie wypróbować, czy będę wdzięczny, czy niewdzięczny. Kto jest wdzięczny, ten jest wdzięczny dla własnej duszy, a kto jest niewdzięczny: zaprawdę, mój Pan jest Samowystarczalny, Szlachetny!”.
41. Salomon powiedział: „Zmieńcie jej tron i zobaczymy, czy ona jest prowadzona drogą prostą, czy jest jedną z tych, którzy nie są prowadzeni”.

42. Kiedy ona przybyła, powiedziano jej: „Czy to jest twój tron?”. Ona powiedziała: „Wydaje mi się, że to on”. „My dostaliśmy wiedzę przed nią i poddaliśmy się Bogu”.

43. Odepchnęło ją to, co czciła poza Bogiem, ona była bowiem z ludu niewiernego!

44. Powiedziano jej: „Wejdz do pałacu!”. A kiedy ona go zobaczyła, pomyślała, że to toń wodna i odkryła swe nogi. Salomon powiedział: „To jest pałac wyłożony płytami z kryształu”. Ona powiedziała: „Panie mój! Wyrządziłam krzywdę mej duszy i razem z Salomonem poddaję się woli Boga, Pana światów!”.

45. Niegdyś wysłaliśmy do ludu Samud ich brata, Saliha: „Cziczcie Boga!”. Oni jednak podzielili się na dwie grupy, które spierały się ze sobą.

46. On powiedział: „O ludu mój! Dlaczego chcecie przyspieszyć nadejście zła przed dobrem? Czemu nie poprosicie Boga o przebaczenie, abyście dostąpili miłosierdzia?”.

47. Oni powiedzieli: „Mamy złą wróżbę dla ciebie i dla tych, którzy są z tobą”. On powiedział: „Wasza wróżba jest od Boga. Tak! Wy jesteście ludem wystawionym na próbę!”.

48. I było w tym mieście dziewięciu ludzi, którzy szerzyli zgorszenie na ziemi i nie chcieli się poprawić.

49. Oni powiedzieli: „Przysięgamy wzajemnie na Boga, że nocą napadniemy na niego i jego rodzinę! Potem powiemy jego opiekunowi: «My nie byliśmy świadkami zguby jego i jego rodziny. My jesteśmy prawdomówni»”.

50. Oni zaplanowali podstęp, ale i My zaplanowaliśmy podstęp, ale oni nie mieli o tym pojęcia.

51. Spójrz, jaki był koniec ich podstępu! My zniszczyliśmy ich oraz ich lud, wszystkich.

52. Oto są ich domostwa opustoszone za to, że byli niesprawiedliwi. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy wiedzą!

53. I ocaliliśmy tych, którzy uwierzyli i byli bogobojni.

54. I posłaliśmy także Lota. Oto powiedział do swego ludu: „Czyż będziecie oddawać się obrzydliwości, jeśli dobrze widzicie?”

55. Czyż będziecie zbliżać się z pożądaniem do mężczyzn zamiast do kobiet? Tak! Wy jesteście ludem nieświadomym!”.

56. Odpowiedzią jego ludu były tylko słowa: „Wygońcie ród Lota z naszego miasta. To są ludzie, którzy pragną być czyści”.

57. I uratowaliśmy jego i jego rodzinę, oprócz jego żony. Postanowiliśmy, aby była wśród tych, którzy pozostali w tyle.

58. I zesłaliśmy na nich ulewny deszcz. Jakże zły to deszcz dla tych, którzy byli ostrzeżeni!
59. Powiedz: „Chwała niech będzie Bogu i pokój Jego sługom, których On wybrał!”. Czy Bóg jest lepszy, czy to, co oni dodają Mu za współtowarzyszy?
60. Ten, który stworzył niebiosa i ziemię i zesłał wam wodę z nieba? Z niej daliśmy wyrosnąć ogrodom pełnym blasku. Wy nie jesteście zdolni spowodować, aby wyrosło tam choćby jedno drzewo! Czy jest jakiś bóg poza Bogiem? Nie! Oni są ludźmi, którzy zbłądzili!
61. Ten, który uczynił ziemię miejscem stałym i utworzył rzeki płynące w jej szczelinach, i utworzył na niej góry pewnie stojące, i ustawił przegrodę między dwoma morzami. Czy jest jakiś bóg poza Bogiem? Nie! A większość ludzi nie wie!
62. Ten, który odpowiada przesładowanemu, gdy Go wzywa, który oddała zło i czyni was namiestnikami na ziemi. Czy jest jakiś bóg poza Bogiem? Jakże mało wy pojmujecie!
63. Ten, który prowadzi was przez ciemności lądu i morza i który wysła wiatry, jako zwiastuny radosnych wieści przed nadejściem Jego miłosierdzia. Czy jest jakiś bóg poza Bogiem? On jest powyżej tego, co dodają Mu za współtowarzyszy!
64. Ten, który rozpoczyna stworzenie, a następnie je powtarza, i który daje wam zaopatrzenie z niebios i ziemi. Czy jest jakiś bóg poza Bogiem? Powiedz: „Pokażcie wasz dowód, jeśli jesteście prawdomówni!”.
65. Powiedz: „Nikt w niebiosach i na ziemi, poza Bogiem, nie zna tego, co ukryte. I nie wiedzą oni, kiedy będą wskrzeszeni!”.
66. Nie! Ich wiedza nie ogarnia życia ostatecznego. Nie! Oni w nie wątpią, są na nie ślepi!
67. Mówią ci, którzy nie wierzą: „Kiedy my i ojcowie nasi staniemy się prochem, to rzeczywiście powstaniemy?”
68. To było już obiecane nam i wcześniej naszym ojcom. To nic innego jak opowieści przodków!”.
69. Powiedz: „Przejdźcie przez ziemię i zobaczą, jaki był koniec grzeszników!”.
70. I nie smuć się z ich powodu i nie martw się z powodu ich kłowań.
71. Oni mówią: „Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli mówicie prawdę?”.
72. Powiedz: „Być może, idzie już za wami część tego, co tak przypieszacie”.
73. Zaprawdę, twój Pan jest pełen łaski dla ludzi, ale większość z nich jest niewdzięczna!
74. Zaprawdę, twój Pan wie, co kryją ich piersi i co ujawniają.

75. Nie ma niczego ukrytego w niebiosach i na ziemi, czego nie byłoby w Księdze wyjaśniającej!
76. Zaprawdę, ten Koran opowiada synom Izraela znaczną część tego, w czym się różnią.
77. I, zaprawdę, on jest przewodnictwem i miłosierdziem dla tych, którzy wierzą.
78. Zaprawdę, twój Pan rozstrzygnie między nimi Swoim orzeczeniem. On jest Potężny, Wiedzący!
79. Zaufaj Bogu! Ty przecież trzymasz się prawdy wyjaśnionej!
80. Zaprawdę, ty nie zmusisz do słyszenia martwych i nie zmusisz głuchych do usłyszenia wezwania, gdy oni odwracają się plecami.
81. I nie możesz wyprowadzić ślepych z ich zbłądzenia. Możesz dać usłyszeć tylko tym, którzy wierzą w Nasze znaki i którzy się poddali.
82. A kiedy padnie na nich słowo, My wyprowadzimy dla nich bestię z ziemi, która przemówi do nich: „Ludzie nie byli przekonani do Naszych znaków!”.
83. Tego Dnia, zbierzemy z każdego ludu zastęp tych, którzy uznawali Nasze znaki za kłamstwo, oni zostaną rozdzieleni.
84. A kiedy przyjdą, On powie: „Czyście uznawali Moje znaki za kłamstwo, nie pojmując ich swą wiedzą, czy też czyniliście coś innego?”.
85. I spełni się słowo przeciwko nim, ponieważ byli niesprawiedliwi, i nie będą mogli już nic powiedzieć.
86. Czy oni nie widzą, że uczyniliśmy noc, aby podczas niej odpoczywali, i dzień, aby dawał im jasność? Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi wierzących!
87. A tego Dnia, gdy zadną w trąbę, przerażeni będą ci, którzy są w niebiosach i na ziemi, z wyjątkiem tych, których Bóg zechce uchronić, i wszyscy przyjdą do Niego z pokorą.
88. I zobaczysz, że góry, które uważałeś za niewzruszone, przesuwają się tak, jak przesuwają się chmury. To jest działanie Boga, który wszystko wykonał doskonale. On jest w pełni świadomy tego, co czynicie.
89. Ci, którzy przyjdą z czymś dobrym, dostaną lepsze od tego i będą bezpieczni tego Dnia od wszelkiego strachu.
90. A ci, którzy przyjdą z czymś złym, będą twarzami wrzuceni w ogień: „Czyż nie otrzymaliście zapłaty tylko za to, coście czynili?”.
91. „Rozkazano mi jedynie czcić Pana tego miasta, które On uświęcił. Do Niego należy każda rzecz! Rozkazano mi, abym był w pełni poddany Jego woli

92. i abym recytował Koran”. Kto jest prowadzony drogą prostą, ten idzie nią dla własnej duszy, a jeśli ktoś błądzi, powiedz: „Ja jestem tylko ostrzegającym!”.

93. I powiedz: „Chwała niech będzie Bogu! On pokaże wam Swoje znaki i wy je poznacie! Wasz Pan nie lekceważy tego, co wy czynicie!”.

SURA 28. OPOWIEŚĆ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Ta, sin, mim.
2. To są znaki Księgi Jasnej.
3. Przytoczymy ci opowieść o Mojżeszu i Faraonie, zgodnie z prawdą, dla ludzi, którzy wierzą.
4. Zaprawdę, Faraon wywyższał się na ziemi i podzielił jej mieszkańców na grupy, gnębiąc jedną z nich. On zabijał ich synów i zostawiał przy życiu ich kobiety. Zaprawdę, on był wśród szerczących zgorzenie.
5. My chcieliśmy okazać miłosierdzie tym, którzy byli prześladowani na ziemi, i uczynić ich przywódcami w wierze, i uczynić ich dziedzicami.
6. Chcieliśmy umocnić ich na ziemi i pokazać Faraonowi, Hamanowi i ich zastępom to, czego od nich się obawiali.
7. I objawiliśmy matce Mojżesza: „Karm go, ale gdy będziesz się o niego bała, to wrzuc go w morze. Nie obawiaj się i nie rozpaczaj, ponieważ ci go zwrócimy i uczynimy posłańcem!”.
8. I wzięła go rodzina Faraona, aby stał się dla niej przeciwnikiem i powodem smutku. Zaprawdę, Faraon, Haman i ich zastępy byli grzesznikami!
9. I powiedziała żona Faraona: „To dziecko będzie radością oczu dla mnie i dla ciebie! Nie zabijajcie go! Być może, będzie dla nas pożyteczny lub weźmiemy go za syna”. Oni jednak nie uświadamiali sobie niczego.
10. Nazajutrz serce matki Mojżesza stało się puste. Ona była gotowa to ujawnić, gdybyśmy nie wzmocnili jej serca, aby mogła pozostać wierząca.
11. Powiedziała do jego siostry: „Idź za nim!”. I ona obserwowała go z boku, a oni nie byli tego świadomi.

12. Początkowo zakazaliśmy mu piersi mamek i ona powiedziała: „Czy wskazać wam mieszkańców pewnego domu, którzy dla was zadbają o niego i oni go wychowają?”

13. I tak zwróciliśmy go jego matce, aby ucieszyły się jej oczy i aby się nie smuciła i wiedziała, że obietnica Boga jest prawdą. Jednak większość z nich nie wie!

14. A kiedy Mojżesz osiągnął dojrzałość, daliśmy mu mądrość rozstrzygania i wiedzę. Tak My wynagradzamy tych, którzy czynią dobro!

15. I wszedł on do miasta, gdy jego mieszkańcy tego nie zauważyli. Spotkał tam dwóch ludzi, którzy ze sobą walczyli. Jeden był z jego ludu, a drugi z jego wrogów. I ten, który był z jego ludu, wezwał go na pomoc przeciwko temu, który był z jego wrogów. Mojżesz uderzył go pięścią i zabił. Powiedział: „To jest dzieło szatana, on jest wrogiem jawnym, zwodzicielem jawnym!”

16. Powiedział Mojżesz: „Panie mój, uczyniłem niesprawiedliwość mojej duszy. Wybacz mi!”. I On mu wybaczył. On jest przecież Przebaczący, Miłosiwy!

17. I powiedział: „Panie mój, za dobrodziejstwa, którymi mnie obdarzyłeś, ja nigdy nie będę pomocnikiem grzeszników!”

18. Nazajutrz zatrzymał się w mieście wystraszony i czujny. Naraz ten, który wczoraj wzywał go na pomoc, znowu zawołał do niego. Mojżesz powiedział mu: „Zaprawdę, ty jesteś jawnym podżegaczem!”

19. A kiedy chciał pochwycić tego, który był wrogiem ich obu, ten powiedział: „O Mojżeszu! Czyżbyś chciał mnie zabić, tak jak zabiłeś wczoraj człowieka? Ty chcesz być tylko ciemieżcą na ziemi i nie chcesz być spośród czyniących dobro!”

20. Wtedy przybył biegiem człowiek z krańca miasta i powiedział: „O Mojżeszu, starszyzna naradza się w twojej sprawie, aby cię zabić. Odejdź niezwłocznie, ja jestem dla ciebie szczerym doradcą!”

21. I odszedł stamtąd wystraszony, mający się na baczności i powiedział: „Panie mój! Ocal mnie od tych ludzi niesprawiedliwych!”

22. A kiedy skierował się w stronę Madianu, powiedział: „Być może, mój Pan doprowadzi mnie tam bezpiecznie!”

23. I kiedy doszedł do wody w Madianie, to znalazł tam grupę ludzi pojących stada. I znalazł też dwie kobiety, trzymające z tyłu swoją trzodę. Mojżesz powiedział: „Co jest z wami?” One powiedziały: „Nie możemy poić, dopóki nie odejdą pasterze, a nasz ojciec jest bardzo starym człowiekiem”.

24. Napiił Mojżesz ich trzodę, a potem oddalił się do cienia i powiedział: „Panie mój, potrzebuję każdego dobra, które mi zesłesz”.

25. I podeszła do niego jedna z nich, idąc nieśmiało, i powiedziała: „Mój ojciec wzywa cię, aby wynagrodzić cię za to, że napoiłeś naszą trzodę”. Kiedy Mojżesz przyszedł do niego i opowiedział mu swoją historię, on powiedział: „Nie obawiaj się, ocaliłeś się od ludu niesprawiedliwego!”.

26. Jedna z nich powiedziała: „Ojciec mój, najmij go jako pasterza. On jest najlepszy, jakiego możesz wynająć, silny i godny zaufania”.

27. Powiedział: „Ja chcę dać ci jedną z moich córek, ale będziesz służył u mnie przez osiem lat. A jeśli zechcesz dziesięć lat, to zależy tylko od ciebie. Ja nie chcę ci niczego utrudniać. Znajdziesz mnie, jeśli Bóg pozwoli, jednym ze sprawiedliwych”.

28. Mojżesz powiedział: „To jest między mną a tobą. Którykolwiek z tych dwóch terminów wypełnię, niech nie będzie w tym dla mnie żadnej niesprawiedliwości. Bóg jest poręczycielem tego, co mówimy”.

29. I kiedy Mojżesz wypełnił swój termin i wyruszył w drogę ze swoją rodziną, zauważył ogień od strony Góry. Powiedział do swej rodziny: „Zaczekajcie, zauważyłem ogień. Przyniosę wam stamtąd wiadomość albo przyniosę wam płonącą głownię. Być może, wy się ogrzejecie!”.

30. Kiedy zbliżył się do niego, rozległ się głos z prawej strony doliny, z krzewu w poświęconym miejscu: „O Mojżeszu! Otom Ja, Bóg! Pan światów!”

31. Rzuć swoją łaskę!”. I kiedy zobaczył, że ona wije się niczym wąż, odwrócił się plecami i nie mógł się ruszyć. „O Mojżeszu! Podejdz bliżej i nie bój się. Ty jesteś z tych, którzy są bezpieczni!”

32. Wsuń swoją rękę w zanadrze, wyjmiesz ją stamtąd białą bez żadnej szkody. Potem zaś przyciśnij swoje ramię, abyś się nie lękał. Oto są dwa świadectwa od twego Pana dla Faraona i jego starszyny. Zaprawdę, oni są ludem występny!”.

33. Powiedział: „Panie mój, zabiłem jednego z nich i boję się, że oni mnie zabiją.”

34. Mój brat, Aaron, jest bardziej wymowny ode mnie. Poślij go wraz ze mną jako pomocnika, aby potwierdził moją prawdomówność, gdyż obawiam się, że oni uznają mnie za kłamcę”.

35. Bóg powiedział: „My wzmocnimy twoje ramię przez twego brata i damy wam władzę. Oni was nie osiągną. Dzięki Naszym znakom, wy i ci, którzy idą za wami, będziecie zwycięzcami”.

36. I kiedy Mojżesz przyszedł do nich z Naszymi jasnymi znakami, oni powiedzieli: „To jest nic innego, jak tylko zmyślone czary! Nie słyszeliśmy o tym między naszymi dawnymi ojcami!”.

37. Powiedział Mojżesz: „Mój Pan wie najlepiej, kto przyszedł z przewodnictwem od Niego i dla kogo przeznaczona będzie ostateczna siedziba. Zaprawdę, występní nie osiągną powodzenia!”.

38. Faraon powiedział: „O wielmożni, nie znam dla was innego boga oprócz mnie. O Hamanie, rozpal ogień na glinie i zbuduj dla mnie wyniosłą wieżę: być może, wzniosę się do Boga Mojżesza. Myślę jednak, że jest on kłamcą”.

39. I wywyższył się na ziemi on i jego zastępy bez jakiegokolwiek prawa, i sądzili, że nie będą musieli do Nas powrócić.

40. Pochwyciliśmy więc jego i jego wojska i wrzuciliśmy do morza. Spójrz, jaki był koniec ludzi niesprawiedliwych!

41. My uczyniliśmy ich przywódcami wzywającymi do ognia, a w Dniu Zmartwychwstania nie otrzymają pomocy.

42. I naznaczyliśmy ich na tym świecie przekleństwem, a w Dniu Zmartwychwstania oni będą wśród znieawidzonych.

43. I daliśmy Mojżeszowi Księgę, gdy zniszczyliśmy pierwsze pokolenia, jako dowód dla ludzi, przewodnictwo i miłosierdzie. Być może, oni się opamiętają!

44. Tyś nie był na zachodnim zboczu, gdy wydaliśmy Mojżeszowi rozkaz, i nie byłeś jednym ze świadków.

45. My powołaliśmy nowe pokolenia i długie wieki przeszły nad nimi. Tyś nie przebywał wśród mieszkańców Madianu, głosząc im Nasze znaki, ale My wysłaliśmy posłańców.

46. I nie byłeś na zboczu Góry, gdyśmy cię wzywali. Byłeś wysłany jako miłosierdzie od twego Pana, abyś ostrzegał lud, do którego przed tobą nie przyszedł żaden ostrzegający. Być może, oni się opamiętają!

47. Jeśli nie, to kiedy dosięgłoby ich nieszczęście za to, co wcześniej przygotowały ich ręce, oni mogliby powiedzieć: „Panie nasz! Gdybyś wysłał do nas posłańca, to my postępowałibyśmy za Twoim znakiem i bylibyśmy wśród wierzących!”.

48. Kiedy jednak przyszła do nich prawda od Nas, oni powiedzieli: „Dlaczego nie dano mu tego, co było dane Mojżeszowi?”. Czy oni nie odrzucili tego, co dane było wcześniej Mojżeszowi? Oni powiedzieli: „Dwie księgi czarów wspierające jedna drugą!”. I powiedzieli: „My w to wszystko nie wierzymy”.

49. Powiedz: „Przyniesiecie zatem Księgę od Boga, która będzie lepszym przewodnikiem od tych dwóch, a pójdę za nią, jeśli jesteście prawdomówni!”.

50. Jeśli oni ci nie odpowiedzą, to wiedz, że podążają jedynie za swoimi namiętnościami. A kto bardziej zbłądził niż ten, kto podąża

za swymi namiętnościami bez przewodnictwa Boga? Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych!

51. My teraz przynieśliśmy im Słowo. Być może, będą o tym pamiętać!

52. Ci, którym zesłaliśmy Księgę przed Koranem, oni wierzą w niego,

53. a kiedy jest im recytowany, mówią: „My uwierzyliśmy w niego. On jest prawdą od naszego Pana. My jeszcze przed nim byliśmy całkowicie poddani”.

54. Tacy otrzymają podwójną nagrodę za to, że byli cierpliwi. Oni odpłacają dobrem za zło i rozdają z tego, co daliśmy im na utrzymanie.

55. A gdy słyszą czczą gadaninę, odwracają się od niej i mówią: „My mamy nasze działania i wy macie wasze działania. Pokój z wami! My nie zwracamy uwagi na ludzi nieświadomych!”.

56. Ty nie poprowadzisz drogą prostą każdego, kogo kochasz, ale Bóg prowadzi drogą prostą, kogo zechce. On najlepiej zna tych, którzy są prowadzeni.

57. Oni powiedzieli: „Jeśli my pójdziemy za wskazaniem razem z tobą, to zostaniemy wyrwani z naszej ziemi”. Czyż nie ustanowiliśmy dla nich świątyni bezpiecznej, do której zbierane są wszelkie owoce, jako zaopatrzenie od Nas pochodzące? Jednak większość z nich nie wie!

58. Ileż to miast zniszczyliśmy, które chępiły się swym życiem. Oto domostwa po nich są opustoszałe, poza nielicznymi. I My jesteśmy ich dziedzicami.

59. Twój Pan nie zniszczył żadnego miasta, zanim nie wysłał do jego wspólnoty posłańca, który ogłosiłby im Nasze znaki. My niszczyliśmy tylko te miasta, których mieszkańcy okazali się niesprawiedliwi.

60. I wszystko, co otrzymaliście, jest tylko używaniem doczesnego życia i jego ozdobą. To, co jest u Boga, jest lepsze i trwalsze. Czyżbyście tego nie rozumieli?

61. Czy ten, któremu uczyniliśmy piękną obietnicę i który z nią się spotka, jest podobny do tego, któremu daliśmy używanie doczesnego życia i który w Dniu Zmartwychwstania będzie wśród postawionych przed Nami?

62. Tego Dnia Bóg wezwie ich i powie: „Gdzie są Moi współtowarzysze, o których tak zabiegaliście?”.

63. Ci, wobec których potwierdziło się słowo, powiedzą: „Panie nasz! To są ci, których wprowadziliśmy w zbłądzenie. Wprowadziliśmy ich w zbłądzenie, ponieważ sami zbłądziliśmy. My wyrzekamy się ich przed Tobą, oni nas nie czcili”.

64. I zostanie im powiedziane: „Wezwijcie waszych współtowarzyszy!”. Oni będą ich wzywać, ale nie zostaną wysłuchani i zobaczą karę. Gdybyż oni byli prowadzeni!
65. Tego Dnia On wezwie ich i powie: „Co odpowiedzieliście Moim posłańcom?”.
66. I tego Dnia nie będą w stanie zrozumieć żadnej wiadomości i nie będą się wzajemnie wypytywać.
67. Jeśli ktoś nawróci się, uwierzy i czyni dobro, ten może mieć nadzieję, że osiągnie powodzenie.
68. Twój Pan wzywa, co chce, i wybiera. Oni nie mają wyboru. Chwała niech będzie Bogu! On jest ponad tym, co dodają Mu za współtowarzyszy!
69. Twój Pan wie, co skrywają ich piersi i co one ujawniają.
70. On jest Bogiem i nie ma boga poza Nim! Do Niego należy chwała w pierwszym i w ostatnim. Do Niego należy rozstrzygnięcie i do Niego zostaniecie zwróceni.
71. Powiedz: „Widzicie? Jeśli Bóg uczyni nad wami noc bezustanną aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg poza Bogiem mógłby przynieść wam światłość? Czyżbyście nie słuchali?”.
72. Powiedz: „Widzicie? Jeśli Bóg uczyni nad wami dzień bezustanny aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg poza Bogiem mógłby przynieść wam noc, abyście podczas niej odpoczęli? Czyżbyście nie widzieli?”
73. Ze Swego miłosierdzia On uczynił dla was noc i dzień, abyście odpoczywali i poszukiwali Jego łaski. Być może, będziecie wdzięczni!”.
74. Tego Dnia On wezwie ich i powie: „Gdzie są Moi współtowarzysze, których Mi dodajecie?”.
75. Z każdego narodu weźmiemy świadka i powiemy: „Przynieście wasz dowód!” Wtedy będą wiedzieli, że prawda należy do Boga i opuściło ich to, co oni wymyślili”.
76. Karun pochodził z ludu Mojżesza, ale był wobec niego bezwzględny. My daliśmy mu tyle skarbów, że klucze do nich byłyby ciężarem nawet dla silnych mężczyzn. I oto powiedział mu jego lud: „Nie raduj się, Bóg nie miłuje tych, którzy się radują,
77. ale z tym, czym obdarzył cię Bóg, poszukuj domu życia ostatecznego. Nie zapominaj o swoim udziale na tym świecie i bądź dobry tak, jak Bóg był dobry dla ciebie! I nie szukaj zepsucia na ziemi, Bóg nie kocha szerzących zepsucie!”.
78. On powiedział: „To zostało mi dane ze względu na wiedzę, którą posiadam”. Czyżby on nie wiedział, że Bóg zniszczył przed nim całe

SURA 29. PAJĄK

pokolenia tych, którzy byli od niego mocniejsi siłą i więcej bogactwa zgromadzili? Grzesznicy nie będą zapytani o swoje grzechy!

79. I wyszedł on do swego ludu w blasku ozdób. Ci, którzy pożądali życia ziemskiego, powiedzieli: „O, gdybyśmy i my mieli tyle, ile dane było Karunowi. Zaprawdę, on jest pełen bogactwa wielkiego!”

80. Ci, którzy otrzymali wiedzę, powiedzieli: „Biada wam! Nagroda Boga jest lepsza dla tego, kto wierzy i czyni dobro, ale dana będzie tylko cierpliwym!”

81. I sprawiliśmy, że ziemia pochłonęła jego i jego siedzibę. I nie miał popleczników, którzy pomogliby mu przeciwko Bogu, i nie zdołał się obronić.

82. Ci, którzy zostali i pragnęli być wczoraj na jego miejscu, mówili: „Biada! Bóg szczerze przydziela zaopatrzenie, komu chce ze Swoich sług, i ogranicza je. Gdyby nie łaska Boga nad nami, to mogłaby nas pochłonąć ziemia. Biada! Niewierni nie osiągną powodzenia!”

83. Oto jest dom ostateczny. My damy go tym, którzy nie wywyższają się na ziemi ani nie szerzą zgorzenia. A koniec jest dla bogobojnych!

84. Kto przyjdzie z dobrym uczynkiem, ten otrzyma lepszy od niego. A kto przyjdzie ze złym uczynkiem, ten otrzyma tylko zapłatę za zło, które sam uczynił.

85. Zaprawdę, Ten, który powierzył ci Koran, doprowadzi cię do miejsca powrotu. Powiedz: „Mój Pan najlepiej wie, kto przyszedł z przewodnictwem, a kto jest w zbłądzeniu oczywistym”.

86. Ty się nie spodziewałeś, że będzie ci dana Księga jako miłosierdzie od twego Pana. Nie wspieraj więc niewiernych!

87. Niech oni nie odwrócą cię od znaków Boga, gdy zostały ci objawione. Wzywaj do twego Pana i nie bądź spośród bałwochwalców!

88. Nie wzywaj razem z Bogiem innego boga. Nie ma boga oprócz Niego! Przemienie wszystko poza Jego obliczem. Do Niego należy rozstrzygnięcie i do Niego zostaniecie sprowadzeni!

SURA 29. PAJĄK

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, mim.
2. Czyżby ludzie sądzili, że zostawimy ich, jeśli powiedzą: „Uwierzyliśmy!”, i nie będą poddani próbie?
3. My wypróbowaliśmy tych, którzy byli przed nimi, i Bóg z pewnością wie, którzy są prawdomówni, i wie, którzy kłamią.

4. Czyżby ci, którzy dopuszczają się zła, myśleli, że Nas wyprzedzą? Jakże źle oni sądzą!
5. Kto ma nadzieję na spotkanie z Bogiem, to termin wyznaczony przez Boga z pewnością nadejdzie. On jest Słyszący, Wiedzący!
6. A kto stara się gorliwie, ten stara się dla swej duszy. Bóg jest Samowystarczalny!
7. Tym, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, My odpuścimy wszystkie złe uczynki i wynagrodzimy ich czymś piękniejszym niż to, co oni robili.
8. I nakazaliśmy człowiekowi dobroć wobec jego rodziców, ale jeśli będą cię zmuszać, abys dodał Mi to, o czym nie masz żadnej wiedzy, to ich nie słuchaj. Do Mnie powrócicie i Ja powiem wam, coście czynili.
9. Tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, My wprowadzimy pośród błogosławionych.
10. Są między ludźmi tacy, którzy mówią: „My uwierzyliśmy w Boga”, ale kiedy doświadczą cierpień na drodze Boga, wówczas ludzkie prześladowanie biorą za karę Boga. Kiedy zaś przyjdzie zwycięstwo od twego Pana, wtedy niewątpliwie powiedzą: „My przecież byliśmy z wami!”. Czyż Bóg nie wie najlepiej, co jest w piersiach światów?
11. Bóg z pewnością zna tych, którzy wierzą, i równie dobrze zna obłudników.
12. I mówią niewierzący do tych, którzy wierzą: „Idźcie naszą drogą, a my poniesiemy wasze winy”. Oni jednak nie poniosą wcale ich win. Oni są kłamcami!
13. Oni poniosą swoje ciężary i inne ciężary ze swoimi ciężarami i w Dniu Zmartwychwstania będą wezwani do rozliczenia się z tego, co zmyślali.
14. Wysłaliśmy już Noego do jego ludu i przebywał wśród nich tysiąc lat bez pięćdziesięciu. I pochwycił ich potop, gdyż byli niesprawiedliwi.
15. Uratowaliśmy jego i tych, którzy byli na statku, i uczyniliśmy go znakiem dla światów.
16. I uratowaliśmy Abrahama. Oto powiedział on do swego ludu: „Czciecie Boga i bójcie się Go! To będzie najlepsze dla was, jeśli pojmujecie!
17. Wy czcicie bożków zamiast Boga i wymyślacie kłamstwo. To, co czcicie zamiast Boga, nie jest władne dać wam żadnego zaopatrzenia. Szukajcie zaopatrzenia u Boga. Czciecie Go i bądźcie Mu wdzięczni! Do Niego zostanieie sprowadzeni!”.

18. A jeśli odrzucicie przesłanie, to już inne społeczności przed wami je odrzucały. Na posłańcu spoczywa tylko jasne przekazywanie.
19. Czyżby oni nie widzieli, jak Bóg czyni pierwsze stworzenie, a następnie powtarza je? Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe!
20. Powiedz: „Przejdźcie się po ziemi i popatrzcie, jak On rozpoczął stworzenie. Potem Bóg dokona ostatniego stworzenia. Zaprawdę, Bóg ma władzę nad wszystkimi rzeczami!”.
21. On karze, kogo zechce, i okazuje miłosierdzie, komu zechce. Do Niego zostanieiecie sprowadzeni.
22. I ani nie możecie w niczym Mu przeszkodzić ani na ziemi, ani w niebie. I nie macie poza Bogiem żadnego opiekuna ani pomocnika.
23. Ci, którzy nie wierzą w znaki Boga i w spotkanie z Nim, stracili nadzieję na Moje miłosierdzie. To są ci, na których czeka kara bolesna.
24. Odpowiedzią ludu Abrahama były jedynie słowa: „Zabijcie go albo spalcie!”. Bóg jednak ocalił go przed ogniem. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!
25. On powiedział: „Wzięliście sobie bożków zamiast Boga tylko z wzajemnej miłości do ziemskiego życia. Potem, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się wypierać jedni drugich i będziecie wzajemnie się przeklinać. Waszym schronieniem będzie ogień i nie znajdziecie dla siebie pomocników”.
26. Lot uwierzył mu i powiedział: „Ja wyruszę do mego Pana. On jest przecież Potężny, Mądry!”.
27. I obdarzyliśmy go Izaakiem oraz Jakubem, i daliśmy jego potomstwu prorocstwo i Księgę. Daliśmy mu nagrodę w tym życiu, a w życiu przyszłym będzie on wśród sprawiedliwych.
28. I wspomnij Lota. Oto powiedział on do swego ludu: „Wy, zaprawdę, popełniacie taką obrzydliwość, jakiej przed wami nie popełnił nikt ze światów.
29. Czy rzeczywiście zbliżacie się do mężczyzn i zasadzacie się na nich przy drogach, i dopuszczacie się bezecności na waszych spotkaniach?”. Odpowiedzią jego ludu było tylko: „Sprowadź na nas karę Boga, skoro jesteś prawdomówny!”.
30. On powiedział: „Panie mój! Wspomóż mnie przeciwko temu ludowi zepsutemu!”.
31. A kiedy Nasi posłańcy przyszli do Abrahama z wieścią radosną, powiedzieli: „My zniszczymy mieszkańców tego miasta, są to bowiem ludzie nikczemni”.

32. On powiedział: „Przecież jest tam Lot”. Oni powiedzieli: „My lepiej wiemy, kto tam jest. Ocalimy jego oraz jego rodzinę, z wyjątkiem jego żony, która będzie pośród pozostających w tyle”.

33. I kiedy Nasi posłańcy przyszli do Lota, on martwił się z ich powodu i czuł swą bezsilność. Oni powiedzieli: „Nie bój się i nie martw! My ocalimy ciebie i twoją rodzinę, z wyjątkiem twojej żony. Ona będzie pośród pozostających w tyle.

34. My zrzucimy na mieszkańców tego miasta karę z nieba za rozpustę, którą czynią”.

35. I zostawiliśmy z tego miasta jasny znak dla ludzi, którzy są rozumni.

36. A do ludu Madianu wysłaliśmy ich brata, Szuajba. Powiedział on: „O ludu mój! Czciecie Boga, miejcie nadzieję na Dzień Ostatni i nie szercie na ziemi zgorzenia!”.

37. Oni jednak uznali go za kłamcę, pochwylił ich wtedy potężny wstrząs. I znaleźli się w swych domach leżący bez życia.

38. I pamiętaj ludy Ad i Samud: ukażą wam to ich domy. Szatan upiękaczył im ich działania i sprowadził z drogi, mimo że byli ludźmi przenikliwymi.

39. Pamiętaj też Karuna, Faraona, Hamana. Przyszedł do nich Mojżesz z jasnymi dowodami, ale oni wywyższali się na ziemi, chociaż nie byli w stanie Nas wyprzedzić.

40. Każdego z nich pochwyciliśmy za jego grzech. Na niektórych zesłaliśmy burzę z kamieniami, niektórych pochwylił krzyk, niektórych kazaliśmy pochłonąć ziemi, a niektórych utopiliśmy. To nie Bóg ich skrzywdził, ale to oni skrzywdzili samych siebie.

41. Ci, którzy wzięli sobie opiekunów poza Bogiem, są podobni do pająka, który zbudował dom, a dom pająka jest najslabszy ze wszystkich. Gdybyż oni wiedzieli!

42. Zaprawdę, Bóg wie najlepiej, co oni wzywają zamiast Niego. On jest Potężny, Mądry!

43. Takie przypowieści My przytaczamy ludziom, ale rozumieją je tylko posiadający wiedzę.

44. Bóg stworzył niebiosy i ziemię w prawdzie. Zaprawdę, w tym jest znak dla wierzących!

45. Głoś to, co zostało ci objawione z Księgi i stawaj do modlitwy, modlitwa bowiem powstrzymuje przed tym, co haniebne i nieprzyzwoite. A wspomnianie Boga jest większe. Bóg wie, co wy robicie.

46. I nie spierajcie się z ludźmi Księgi, chyba że w sposób piękny, poza tymi, którzy są niesprawiedliwi, i mówcie: „Uwierzyliśmy w to, co zo-

stało zesłane nam, i w to, co zostało zesłane wam. Nasz Bóg i wasz Bóg jest jeden i my jesteśmy Mu poddani”.

47. Tak oto zesłaliśmy ci Księgę, a ludzie, którym daliśmy Księgę, wierzą w nią podobnie jak niektórzy z nich. Odrzucają Nasze znaki tylko niewierni!

48. Ty nie głosiłeś wcześniej żadnej Księgi i nie zapisywałeś jej swą prawicą. Gdyby tak było, to mówiący po próżnicy mieliby podejrzenia.

49. Tak, to są znaki jasne w piersiach tych, którzy otrzymali wiedzę. Tylko niesprawiedliwi odrzucają Nasze znaki!

50. Oni mówią: „Dlaczego nie zostały mu zesłane znaki od jego Pana!”. Powiedz: „Znaki są wyłącznie u Boga, a ja jestem tylko jawnie ostrzegającym”.

51. Czy nie wystarczy im, że zesłaliśmy ci Księgę, która jest im recytowana? Zaprawdę, w tym jest miłosierdzie i napomnienie dla ludzi, którzy wierzą!

52. Powiedz: „Bóg wystarczy za świadka między mną a wami. On wie, co jest w niebiosach i na ziemi, ci zaś, którzy wierzą w fałsz i nie wierzą w Boga, oni ponieśli stratę”.

53. Oni dopominają się u ciebie przyspieszenia kary i gdyby nie oznaczony termin, to kara przyszłaby już do nich. Ona niewątpliwie przyjdzie do nich nieoczekiwanie, gdy nie będą się tego spodziewali.

54. Oni zwracają się do ciebie, abyś przyspieszył kary, i z pewnością Piekło obejmie niewiernych.

55. Tego Dnia, gdy kara dosięgnie ich z góry i z dołu, On powie: „Zakosztujcie tego, coście uczynili!”.

56. O słudzy Moi, którzy wierzycie! Zaprawdę, przestronna jest Moja ziemia, czcicie Mnie więc!

57. Każda dusza zakosztuje śmierci, następnie do Nas będziecie wprowadzeni.

58. Tych, którzy wierzą i czynią dobro, My umieścimy w Raju, w wysokich pałacach, gdzie w dole płyną strumienie. Oni zamieszkają tam na wieczność. Jakaż to wspaniała nagroda dla czyniących,

59. którzy są cierpliwi i pokładają ufność w swym Panu.

60. Jakże wiele stworzeń nie może przygotować sobie zaopatrzenia, ale Bóg żywi je i was. On jest Słyszący, Wiedzący!

61. Jeśli ich zapytasz, kto stworzył niebiosy i ziemię i kto podporządkował słońce i księżyc, oni z pewnością powiedzą: „Bóg!”. Skoro tak, to czemuż się odwracają?

62. Bóg powiększa zaopatrzenie, komu zechce ze Swoich sług, i ogranicza je. Bóg o każdej rzeczy ma pełną wiedzę!

SURA 30. BIZANTYJCZYCY

63. A jeśli ich zapytasz: „Kto zsyła z nieba wodę i ożywia nią ziemię po jej śmierci”, oni niewątpliwie powiedzą: „Bóg!”. Powiedz: „Chwała niech będzie Bogu!”. Jednak większość z nich nie rozumie.

64. Życie tego świata jest jedynie zabawą i grą, a dom ostateczny jest życiem prawdziwym. Gdybyż oni wiedzieli!

65. Kiedy oni wsiadają na statek, to wzywają Boga i poświadczają wierność Jego religii. Kiedy zaś On doprowadzi ich bezpiecznie na ląd, wówczas dodają Mu współtowarzyszy,

66. aby nie okazać wdzięczności za to, czym im obdarzyliśmy. Cieszcie się zatem! Niebawem będziecie wiedzieć!

67. Czy oni nie widzą, że uczyniliśmy z Mekki miejsce poświęcone, bezpieczne, podczas gdy wokół niej ludzie są chwytni? Czyżby oni wierzyli w kłamstwo, a odrzucali łaskę Boga?

68. A kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu albo odrzuca prawdę, gdy do niego przyszedł? Czyż Piekło nie będzie siedzibą dla niewiernych?

69. Tych zaś, którzy walczą w Naszej sprawie, My poprowadzimy po Naszych drogach. Zaprawdę, Bóg jest z tymi, którzy czynią dobro!

SURA 30. BIZANTYJCZYCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, mim.
2. Bizantyjczycy zostali pokonani
3. w najbliższej ziemi, ale nawet po porażce, wkrótce będą zwycięzcami
4. w ciągu kilku lat. Do Boga należy dowództwo w minionym i w przyszłym. Tego Dnia wierzący ucieszą się
5. z pomocy Boga. On daje zwycięstwo, komu zechce. On jest Potężny, Miłościwy!
6. Oto obietnica Boga. Bóg nie zmienia Swojej obietnicy, ale większość ludzi nie wie.
7. Oni znają tylko powierzchowność ziemskiego życia i nie dbają o życie przyszłe.
8. Czyżby oni nie zastanawiali się nad sobą: Bóg stworzył niebiosa i ziemię, i to, co jest między nimi, w zgodzie z prawdą i na określony czas. Zaprawdę, wielu ludzi nie wierzy w spotkanie ze swoim Panem!

9. Czyżby oni nie chodzili po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Tamci byli potężniejsi od nich siłą, uprawiali ziemię i zaludniali ją liczniej niż oni. Przyszli do nich ich posłańcy z jasnymi znakami. Bóg nie był dla nich niesprawiedliwy, ale oni sami wyrządzili sobie niesprawiedliwość.

10. I końcem tych, którzy czynili zło, będzie zło, ponieważ odrzucili oni znaki Boga i szydzili z nich.

11. Bóg zaczyna stworzenie, potem je powtarza. Następnie do Niego zostaniecie sprowadzeni.

12. Tego Dnia, gdy nadejdzie Godzina, grzesznicy wpadną w rozpacz.

13. Nie będą mieli orędowników spośród współtowarzyszy, których dodawali Bogu, i przestali w nich wierzyć.

14. I tego Dnia, gdy nastanie Godzina, ludzie zostaną podzieleni.

15. Ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, będą na rajskich łąkach szczęśliwi.

16. A ci, którzy nie uwierzyli i uznali za kłamstwo Nasze znaki oraz spotkanie w życiu ostatecznym, zostaną poddani karze.

17. Chwała niech będzie Bogu, gdy ogarnia was wieczór i gdy wstajecie rankiem!

18. I chwała Mu w niebiosach i na ziemi, w porze przedwieczornej i gdy południe następuje!

19. On wyprowadza żyjącego z martwego i wyprowadza martwego z żyjącego. On ożywia ziemię po jej śmierci. Tak oto wy będziecie wyprowadzeni.

20. Z Jego znaków jest to, że On stworzył was z prochu, a potem staliście się ludźmi i rozprzestrzeniliście się.

21. I z Jego znaków jest to, że On stworzył dla was żony z was samych, abyście znaleźli w nich odpoczynek, i ustanowił między wami miłość oraz miłosierdzie. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!

22. I z Jego znaków jest stworzenie niebios i ziemi, różnorodność waszych języków i kolorów. Zaprawdę, w tym są znaki dla wiedzących!

23. I z Jego znaków jest wasz sen w nocy i za dnia wasze poszukiwanie Jego hojności. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy słyszą!

24. I z Jego znaków jest to, że On pokazuje wam błyskawicę, aby wzbudzić strach i nadzieję. I zsyła z nieba wodę, i ożywia nią ziemię po jej śmierci. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy pojmują!

25. I z Jego znaków jest to, że niebo i ziemia stoją pewnie z Jego rozkazu. Potem, gdy On wezwie was jednym wezwaniem z ziemi, wy z niej wyjdziecie!

26. Do Niego należy to, co w niebiosach i na ziemi. Wszyscy są Mu pobożnie posłuszni.
27. On jest Tym, który czyni pierwsze stworzenie, a potem je powtarza. To jest dla Niego łatwe. Do Niego należą najwspanialsze przymioty w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!
28. On przytacza wam przykład z was samych. Czy wśród tych, którymi zawładnęły wasze prawice, macie współników w tym, w co was zaopatrzyliśmy, i czy jesteście w tym sobie równi? Czy boicie się ich, tak jak boicie się siebie nawzajem? Tak My wyjaśniamy znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
29. Nie! Ci, którzy są niesprawiedliwi, podążają za swymi namiętnościami bez jakiegokolwiek zastanowienia! Kto poprowadzi tego, którego Bóg sprowadził z drogi? Oni nie będą mieć pomocników!
30. Zwróć swoją twarz ku religii ze szczerą wiarą, zgodnie z naturą, jaką Bóg nadał ludziom przy stworzeniu. Niezmienne jest dzieło Boga! Oto jest religia prawdziwa, ale większość ludzi nie wie!
31. Zwracajcie się ku Niemu, bójcie się Go, odprawiajcie modlitwę i nie bądźcie spośród bałwochwalców,
32. spośród tych, którzy podzielili swoją religię i stali się różnymi odłamami. Każdy z nich jest zadowolony z tego, co ma.
33. Kiedy ludzi dotyka zło, oni zwracają się do swego Pana z pokorą. Następnie, gdy On da im zakosztować Swego miłosierdzia, część z nich dodaje swemu Panu współtowarzyszy,
34. aby nie okazywać wdzięczności za to, co im daliśmy. Cieszcie się, bo niebawem się dowiecie!
35. Czy zesłaliśmy im jakąś władzę, która mówiłaby im o tym, co oni dodają Mu za współtowarzyszy?
36. Kiedy My dajemy ludziom zakosztować miłosierdzia, oni się nim cieszą. Kiedy jednak osiągnie ich zło, z powodu tego, co wcześniej przygotowały ich ręce, oni są wówczas w rozpacz!
37. Czyżby oni nie widzieli, że Bóg powiększa zaopatrzenie, komu zechce, i ogranicza je? Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy wierzą!
38. Daj więc to, co należne krewnemu i ubogiemu, i podróżnemu. To jest najlepsze dla tych, którzy pragną oblicza Boga. Oni są tymi, którzy osiągną powodzenie.
39. To, co dajecie z lichwą, aby powiększyło się z majątków ludzi, nie powiększy się u Boga. To zaś, co dajecie jako podatek, pragnąc oblicza Boga: tacy będą wzbogaceni.

40. Bóg jest Tym, który was stworzył i dał wam zaopatrzenie. Potem uśmierci was, aby następnie was ożywić. Czy spośród współtowarzyszy, których Mu dodajecie, jest taki, który uczyni dla was cokolwiek z tego? Chwała Mu, On jest ponad to, co Mu dodajecie!

41. Pojawiło się zepsucie na lądzie i morzu z powodu tego, co zyskały ręce ludzi, aby On mógł im dać zakosztować z tego, co oni uczynili. Być może, oni się nawrócą!

42. Powiedz: „Przejdźcie po ziemi i popatrzcie, jaki był koniec tych, którzy byli przed wami! Większość z nich była bałwochwalcami”.

43. Zwróć swoją twarz ku prawej religii, zanim nadejdzie Dzień od Boga, którego nie sposób odwrócić. Tego Dnia ludzie zostaną rozdzieleni.

44. Ten, kto nie wierzy, odpowie za swoją niewiarę. Ci natomiast, którzy czynią dobro, sami dla siebie je przygotowują,

45. tak, aby On nagroził tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, ze Swej hojności. Zaprawdę, On nie kocha niewierzących.

46. Z Jego znaków jest to, że wysłał wiatry jako zwiastunów radosnych, dając wam zasmakować Swego miłosierdzia, aby płynęły statki zgodnie z Jego rozkazem i abyście poszukiwali Jego dobrodziejstwa. Być może, będziecie wdzięczni!

47. My już przed tobą wysyłaliśmy posłańców do ich ludu i przychodzili do nich z jasnymi dowodami. I zemściliśmy się na tych, którzy zgrzeszyli, gdyż naszym obowiązkiem było wspieranie wiernych.

48. Bóg jest Tym, który posyła wiatry, które wprawiają w ruch obłoki. On rozpościera je po niebie, jak chce, i dzieli na kawałki. Widzisz wtedy, jak spomiędzy nich spada deszcz, i On sprawia, że osiąga tego, kogo chce spośród Jego sług. Oni się radują,

49. chociaż, zanim został im zesłany, byli w rozpacz.

50. Spójrz teraz na ślady miłosierdzia Boga: jak On ożywia ziemię po jej śmierci! Zaprawdę, tak On ożywi martwych! On każdą rzecz ma w Swojej mocy!

51. A jeśli My pošlemy wiatr i oni zobaczą pożółkłe zasiewy, to i wtedy pozostaną niewdzięcznymi.

52. Ty nie możesz sprawić, aby umarli słuchali, i nie możesz sprawić, aby głusi usłyszeli wezwanie, gdy oni odwracają się plecami.

53. Ty nie możesz wyprowadzić ślepych z ich zbłądzenia. Możesz sprawić, aby usłyszeli tylko ci, którzy wierzą w Nasze znaki i są całkowicie poddani.

54. Bóg jest Tym, który stworzył was słabymi, następnie po słabości dał wam siłę, a po sile dał słabość i siwe włosy. On stwarza, co zechce. On jest Wiedzący, Potrafiący!

55. Tego Dnia, gdy nastąpi Godzina, grzesznicy będą przysięgać, że oni nie przebywali nawet godziny. W ten sposób byli oszukani!

56. I powiedzieli ci, którzy otrzymali wiedzę i wiarę: „Przebywaliście w Księżce Boga do Dnia Zmartwychwstania. Oto jest Dzień Zmartwychwstania, ale wy nie wiedzieliście”.

57. Tego Dnia nie pomoże tym, którzy byli występni, ich usprawiedliwienie i nie będą mogli się poprawić.

58. Zaprawdę, przytoczyliśmy ludziom w tym Koranie rozliczne przypowieści. Jeśli jednak przyjdiesz do nich z jakimś znakiem, to niewierzący z pewnością powiedzą: „Wymyślacie jedynie kłamstwa!”.

59. Tak nakłada Bóg pieczęć na serca tych, którzy nie rozumieją!

60. Bądź cierpliwy, gdyż obietnica Boga jest prawdziwa i niech cię nie zwiodą ci, którzy nie mają pewności wiary.

SURA 31. LOKMAN

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, mim.
2. To są znaki Księgi Mądrej,
3. jako przewodnictwo i miłosierdzie dla czyniących dobro,
4. którzy stają do modlitwy, płacą podatek i mają pewność życia ostatecznego.
5. Oni są na drodze prostej od ich Pana i oni osiągną powodzenie.
6. Są między ludźmi tacy, którzy kupują zabawne opowieści, aby nieświadomie sprowadzać z drogi Boga i czynić z niej żarty. Dla takich będzie kara upokarzająca!
7. Kiedy recytowane są takiemu Nasze znaki, on odwraca się pogardliwie, jakby ich nie słyszał, jakby w jego uszach była głuchota. Ogłoś mu karę bolesną!
8. Dla tych zaś, którzy wierzą i czynią dobro, będą Ogrody szczęśliwości,
9. gdzie zamieszkają, gdyż obietnica Boga jest prawdziwa. On jest Potężny, Mądry!
10. On stworzył niebiosa bez podparcia, które byście widzieli, i rzucił na ziemię góry pewnie stojące, aby nie kolebała się z wami, i rozprowadził po niej wszelkie zwierzęta. My zsyłamy z nieba wodę, aby wyrosły tam parami każdego rodzaju szlachetne stworzenia.

11. Oto jest stworzenie Boga. Pokażcie Mi teraz, co stworzyli ci, którzy są poza Nim. Tak! Niesprawiedliwi są w jawnym błędzie!
12. Niegdyś daliśmy mądrość Lokmanowi: „Podziękuj Bogu, ponieważ ten, kto dziękuje, dziękuje dla własnej duszy. Kto zaś jest niewdzięczny, to, zaprawdę, Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!”.
13. Oto powiedział Lokman do swego syna, napominając go: „Synu mój! Nie dodawaj Bogu współtowarzyszy, gdyż dodawanie współtowarzyszy to niesprawiedliwość wielka”.
14. I nakazaliśmy człowiekowi wobec jego rodziców: matka nosiła go w słałości uciążliwej, a odstawiła od piersi po dwóch latach. „Bądź wdzięczny Mnie i twoim rodzicom. Do mnie powrócicie!”.
15. A jeśli oni będą nalegać, abyś dodawał Mi coś, o czym nie masz żadnej wiedzy, to nie słuchaj ich. Jednak traktuj ich zgodnie na tym świecie i podążaj drogą tych, którzy zwracają się ku Mnie. Potem do Mnie powrócicie, a Ja powiem wam to, co czyniliście.
16. „O synu mój! Jeśli byłoby to na wagę ziarenka gorczycy i byłoby w skale lub w niebiosach, lub na ziemi, Bóg to wyprowadzi! Zaprawdę, Bóg jest Przenikliwy, Świadomy!”
17. O synu mój! Odprawiaj modlitwę, nakazuj to, co wiadome, i zakazuj tego, co naganne, znoś cierpliwie, co cię dosięgnie: takie są postanowienia sprawy.
18. Niech twoja twarz nie pęcznieje z dumy przy ludziach i nie chodź po ziemi zarozumiały. Zaprawdę, Bóg nie miłuje chełpliwych pyszałków!
19. Miarkuj swój krok i zniżaj swój głos, gdyż najbardziej przykrym z głosów jest głos osłów!”.
20. Czy nie widzicie, że Bóg podporządkował wam to, co w niebiosach i na ziemi, i obdarzył was Swym dobrodziejstwem widzialnym i ukrytym? Są wśród ludzi tacy, którzy rozprawiają o Bogu bez jakiegokolwiek wiedzy, bez przewodnictwa i bez Księgi oświecającej.
21. A kiedy powie się im, aby postępowali za tym, co zesłał Bóg, oni mówią: „Nie, my postępujemy za tym, przy czym znaleźliśmy naszych ojców”. Nawet jeśli szatan wzywał ich do kary ognia?
22. Ten, kto zwraca swą twarz ku Bogu i czyni dobro, ten uchwycił za najpewniejszy uchwyt. Do Boga należy zakończenie wszelkich spraw.
23. A kto nie uwierzył, niech cię nie smuci jego niewiara. Do Nas oni powrócą i My powiemy im o tym, co oni czynili. Zaprawdę, Bóg dobrze wie, co jest w ich piersiach.
24. My damy im nieco używania, a potem poddamy ich karze surowej.

25. Jeśli ich zapytasz, kto stworzył niebiosa i ziemię?”, oni niewątpliwie powiedzą: „Bóg!”. Powiedz: „Chwała niech będzie Bogu!”, ale większość z nich nie wie.

26. Do Boga należy to, co jest w niebiosach i na ziemi. Zaprawdę, Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!

27. Gdyby wszystkie drzewa na ziemi były piórami i gdyby morze, któremu pomogłoby jeszcze siedem mórz, było atramentem, to i wówczas nie wyczerpałyby się słowa Boga. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Mądry!

28. Wasze stworzenie i wasze zmartwychwstanie jest takie samo jak jednej duszy. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Widzący!

29. Czy nie widzisz, że Bóg wprowadza noc w dzień i wprowadza dzień w noc? On podporządkował Sobie słońce i księżyc, a każde z nich ma określony termin. Bóg jest świadomy tego, co czynicie.

30. To dlatego, że Bóg jest prawdą, a to, co wzywacie poza Nim, jest fałszywe, i dlatego, że Bóg jest Wyniosły, Wielki!

31. Czy nie widzisz, że statki płyną po morzu dzięki łasce Boga, aby mógł pokazać wam niektóre z Jego znaków? Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego.

32. Kiedy okryje ich fala niczym ciemność, oni wzywają Boga, szczerze oddani jego religii. Kiedy jednak On wyniesie ich bezpiecznie na ląd, to wśród nich znajdą się wahający, ale zaprzecza Naszym znakom tylko perfidny niewdzięcznik!

33. O ludzie! Bójcie się waszego Pana i obawiajcie się Dnia, gdy ojciec nie będzie mógł się wstawić za swym synem, a syn nie wstawi się niczym za swym ojcem. Zaprawdę, obietnica Boga jest prawdą! Niech was nie zwiedzie doczesne życie i niech was nie zwiedzie względem Boga zwodziciel.

34. Zaprawdę, u Boga jest wiedza o Godzinie! On zsyła deszcz i wie, co jest w łonach. Nikt nie wie, co jutro zyska, i nie wie dusza, w jakiej ziemi zemrze. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Świadomy!

SURA 32. POKŁON

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Alif, lam, mim.
2. Objawienie Księgi, co do której nie ma wątpliwości, pochodzi od Pana światów.

3. Czy oni mówią: „On ją wymyślił”? Nie! To jest prawda od twego Pana, abys ostrzegął ludzi, do których przed tobą nie przyszedł żaden ostrzegający. Być może, oni będą prowadzeni.
4. Bóg jest Tym, który stworzył niebiosa i ziemię, i to, co pomiędzy nimi, w sześć dni, a następnie umocnił się na Tronie. Czy nie będziecie o tym pamiętać?
5. On kieruje sprawy z niebios na ziemię, a następnie wracają do Niego w ciągu dnia liczącego tysiąc lat wedle waszej rachuby.
6. Oto On, Znający niewidzialne i poświadczony, Potężny, Miłościwy,
7. Ten, który stworzył wszystko najlepszym sposobem. On rozpoczął stworzenie człowieka z gliny,
8. potem uczynił jego potomstwo z nędznej kropli wody,
9. a następnie nadał mu kształt i tchnął w niego ze Swego Ducha, i dał wam słuch, wzrok oraz serce. Jakże niewiele okazujecie wdzięczności!
10. Oni powiedzieli: „Jeśli zagubimy się w ziemi, to odnajdziemy się w nowym stworzeniu?”. Nie, oni nie wierzą w spotkanie ze swym Panem!
11. Powiedz: „Zabierze was anioł śmierci, któremu powierzone są wasze dusze, a potem do waszego Pana będziecie sprowadzeni”.
12. Gdybyś widział, jak grzesznicy pochylają głowy przed swym Panem: „Panie nasz! My widzieliśmy i słyszeliśmy. Wyślij nas z powrotem, abysmy mogli czynić dobro! My jesteśmy już pewni!”.
13. Gdybyśmy chcieli, to dalibyśmy każdej duszy właściwe przewodnictwo, ale prawdziwe jest Moje słowo: „Ja zapełnię Piekło dzinnami i ludźmi, wszystkimi razem!”.
14. Zasmakujcie więc kary, bo zapomnieliście o spotkaniu z tym waszym Dniem! I My zapomnimy o was: zasmakujecie kary wieczności za to, coście czynili!
15. Wierzą w Nasze znaki tylko ci, którzy, gdy są one wspomniane, padają na twarz, głoszą chwałę swego Pana i nie stają się zarozumiali.
16. Ich boki zrywają się z posłań i oni wyzywają swego Pana w lęku oraz nadziei i rozdają z zaopatrzenia, którym ich obdarzyliśmy.
17. I nie wie żadna dusza, jakie radości dla ich oczu ukryte są jako nagroda za ich czyny.
18. Czy ten, który wierzy, nie jest lepszy od wiarołomnego? Oni nie są sobie równi!
19. Dla tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, są Ogrody jako siedziby gościnne za ich czyny.

SURA 33. SPRZYMIERZENI

20. Dla tych zaś, którzy są występni, miejscem przebywania będzie ogień. Za każdym razem, gdy będą chcieli wyjść z niego, zostaną tam zawróceni i będzie im powiedziane: „Skosztujcie kary ognia, który uznaliście za kłamstwo!”.

21. I damy im zakosztować lżejszej kary tego życia przed karą wielką. Być może, oni powrócą!

22. Któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, któremu są przypominane znaki jego Pana, a on odwraca się od nich? Zaprawdę, zemścimy się na grzesznikach!

23. Niegdyś daliśmy Mojżeszowi Księgę, nie powątpiewaj więc w spotkanie z nim, i uczyniliśmy ją przewodnictwem dla synów Izraela.

24. I wyznaczaliśmy spośród nich przywódców, prowadzących ich zgodnie z Naszym rozkazem, dopóki byli cierpliwi i wierzyli w Nasze znaki.

25. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania sprawy, w jakich oni się różnili.

26. Czyż nie jest to dla nich wskazaniem, jak wiele pokoleń zniszczyliśmy przed nimi? Oni chodzą teraz po ich siedzibach. Zaprawdę, w tym są znaki. Czy oni nie słuchają?

27. Czy oni nie widzą, że My sprowadzamy wodę na wyschniętą ziemię i dzięki niej wyprowadzamy zasiewy, z których pożywiają się ich trzody i oni sami? Czy oni nie przejrzą?

28. Oni mówią: „Kiedy będzie to zwycięstwo, jeśli jesteście prawdómówni?”.

29. Odpowiedz: „W Dniu Zwycięstwa nie pomoże już tym, którzy nie uwierzyli, ich wiara i nie będzie im dana zwłoka”.

30. Odwróć się więc od nich i czekaj. Oni także czekają.

SURA 33. SPRZYMIERZENI

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O Proroku! Bój się Boga i nie słuchaj niewiernych i obłudników! Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry!
2. Postępuj za tym, co zostało ci objawione od twego Pana. Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!
3. Pokładaj ufność w Bogu, gdyż Bóg wystarczy jako poręczyciel!
4. Bóg nie uczynił człowieka z dwoma sercami w ciele i nie uczynił waszych żon, z którymi się rozwodzicie, podobnymi do pleców wa-

szych matek. I nie uczynił też waszych przysposobionych synów waszymi synami. To są jedynie słowa w waszych ustach. Tylko Bóg mówi prawdę i On prowadzi drogą prostą.

5. Nazywajcie ich imionami ich ojców, to jest sprawiedliwe u Boga. Jeśli nie znacie ich ojców, to niech będą waszymi braćmi w wierze i podopiecznymi. Nie będzie dla was grzechem, jeśli w czymś się pomylicie: liczy się zamiar waszych serc. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

6. Prorok jest bliższy wierzącym niż oni sami sobie, a jego żony są ich matkami. Złączeni więzami krwi są sobie nawzajem bliżsi według Księgi Boga niż wierzący i przesiedleńcy. Niemniej jednak czyńcie dobro dla najbliższych przyjaciół. To jest zapisane w Księdze.

7. I zawarliśmy przymierze z prorokami: z tobą i z Noem, i z Abrahamem, i z Mojżeszem, i z Jezusem, synem Marii. Zawarliśmy z nimi uroczyste przymierze,

8. aby On mógł zapytać prawdomównych o ich szczerość, a dla niewiernych przygotował karę bolesną.

9. O wy, którzy wierzyacie! Wspomnijcie błogosławieństwo Boga nad wami, gdy szły na was wojska, a My wysłaliśmy przeciwko nim wiatr i oddziały, których nie widzieliście. Bóg widział dobrze, co czyniliście,

10. gdy natarli na was z góry i z dołu. Wasze oczy były niespokojne, a serca podchodziły do gardeł i snuliście o Bogu różne przypuszczenia.

11. Tam wierzący zostali poddani próbie i wstrząśnięci dotkliwym wstrząsem!

12. Oto obłudnicy i ci, w których sercach była choroba, powiedzieli: „To, co obiecał wam Bóg i Jego Wysłannik, jest tylko złudzeniem!”

13. I oto powiedział jeden odłam spośród nich: „O mieszkańcy Jasribu! Nie wytrzymacie tego, wracajcie!”. A inny ich oddział poprosił Proroka o pozwolenie powrotu, mówiąc: „Zaprawdę, nasze domy są bez osłony!”. Domy ich nie były jednak bez osłony, ale oni chcieli tylko uciec.

14. A gdyby wtargnęli do nich z różnych stron miasta i następnie byliby nakłaniani do odstępstwa, to oni zgodziliby się, ale tylko na krótko.

15. Już wcześniej zawarli z Bogiem przymierze, że nie odwrócą się plecami, a z przymierza z Bogiem będą rozliczeni.

16. Powiedz: „Nie pomoże wam ucieczka, jeśli uciekacie od śmierci lub od zabicia. I tak będziecie cieszyć się życiem nader krótko”.

17. Powiedz: „Kto ochroni was przed Bogiem, jeśli On zechce wam zaszkodzić lub zechce okazać wam miłosierdzie?”. Oni nie znajdują dla siebie poza Bogiem ani opiekuna, ani pomocnika.

18. Bóg zna tych spośród was, którzy powstrzymują ludzi, i tych, którzy mówią do swych braci: „Chodźcie do nas!”, ale nie przyłączają się na dłużej

19. i są dla was skąpi. A kiedy nadchodzi strach, widzisz ich, jak patrzą na ciebie, przewracając oczyma, jak ktoś omdlewający przed śmiercią. A kiedy strach minie, dźgają was ostrymi językami, zachłanni na dobra. Oni nie uwierzyli i Bóg obróci wniwecz ich czyny. To jest dla Boga łatwe.

20. Oni sądzą, że sprzymierzeni się nie wycofali. A jeśliby sprzymierzeni mieli przyjść, to oni chcieliby być na pustyni wśród Beduinów, rozpytując o wieści o was. Gdyby zaś byli wśród was, to walczyliby niechętnie.

21. Macie w Wysłanniku Boga piękny przykład dla każdego, kto pokłada nadzieję w Bogu i w Dniu Ostatnim i kto często Boga wspomina.

22. Kiedy wierni zobaczyli sprzymierzonych, powiedzieli: „To jest to, co obiecał nam Bóg i Jego Wysłannik. Prawdomówny jest Bóg i Jego Wysłannik!”. I to zwiększyło tylko ich wiarę i poddanie.

23. Pomiędzy wiernymi są ludzie, którzy pozostają wierni przymierzu z Bogiem. Niektórzy z nich wypełnili już swoje ślubowanie, a niektórzy jeszcze czekają, ale oni wcale się nie zmienili.

24. To dlatego, aby Bóg mógł wynagrodzić prawdomównych za ich prawość i ukarać obłudników, jeśli zechce, lub zwrócić się ku nim. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

25. Bóg odesłał tych, którzy nie uwierzyli, wraz z ich wściekłością, i nie zyskali żadnego dobra. Wystarczył Bóg wiernym do walki. Bóg jest Potężny, Wielki!

26. I tych spośród ludzi Księgi, którzy im pomagali, wyprowadził On z ich twierdz i rzucił w ich serca strach. Część z nich zabiliście, a część uczyniliście jeńcami.

27. I objęliście ich ziemię, ich domostwa, ich majątki oraz ziemię, na którą jeszcze nie wstąpiliście. Bóg ma władzę nad każdą rzeczą!

28. O Proroku! Powiedz swoim żonom: „Jeśli pragniecie życia tego świata i jego uroków, to idźcie! Pozostawię wam jego używanie i uwolnię was piękną odprawą.

29. A jeśli pragniecie Boga, Jego Wysłannika i domu ostatecznego, to Bóg przygotował dla tych z was, którzy czynią dobro, nagrodę wielką”.

30. O żony Proroka! Jeśli któraś z was popełni niegodziwość jawną, to jej kara zostanie podwojona. To jest dla Boga łatwe.

31. A każdej z was, która jest oddana Bogu i Jego Wysłannikowi i czyni dobro, damy nagrodę podwójną i przygotujemy dla niej zaopatrzenie szlachetne.

32. O żony Proroka! Wy nie jesteście takie jak inne kobiety. Jeśli jesteście bogobojne, to nie bądźcie zbyt przychyłne w słowach, aby nie pożądał was ten, w którego sercu tkwi choroba, ale mówcie słowa właściwe.

33. Pozostawajcie w swych domach i nie wystawiajcie na pokaz swych ozdób jak w czasach niewiedzy! Wykonujcie modlitwę, płacicie podatek i bądźcie posłuszne Bogu oraz Jego Wysłannikowi. Bóg chce tylko oddalić od was, o ludzie domu, wszelkie obrzydliwości i oczyścić was pełnym oczyszczeniem.

34. I powtarzajcie to, co jest recytowane w waszych domach ze znaków Boga i Jego Mądrości. Zaprawdę, Bóg jest Przenikliwy, Świadomy!

35. Zaprawdę, poddani Bogu i poddane Bogu, wierzący i wierzące, pobożni i pobożne, cierpliwi i cierpliwe, pokorni i pokorne, dający jałmużnę i dające jałmużnę, poszczący i poszczące, strzegący swej czystości i strzegące swej czystości, wspominający często Boga i wspominające: dla nich Bóg przygotował przebaczenie i nagrodę ogromną.

36. I nie mają wyboru wierzący i wierzące, jeśli Bóg i Jego Wysłannik zdecydowali w ich sprawie. A kto nie słucha Boga i Jego Wysłannika, ten błądził w sposób oczywisty.

37. Oto powiedziałeś temu, którego Bóg obdarzył dobrodziejstwami i którego ty obdarzyłeś życzliwością: „Zatrzymaj swoją żonę i bój się Boga!”. I skrywałeś w swej duszy to, co Bóg chciał ujawnić, gdyż bałeś się ludzi, a przecież to Boga powinienesię bać. Kiedy więc Zajd rozstał się z nią, My daliśmy ci ją za żonę, aby nie było dla wiernych trudnością, jeśli chcieliby pojąć żony swych przysposobionych synów, gdy się z nimi rozstali. Nakaz Boga musi być wykonany!

38. Nie jest grzechem dla Proroka to, co Bóg na niego nałożył. Taki był zwyczaj Boga wśród tych, którzy byli wcześniej. Nakaz Boga jest postanowieniem przesądzonym

39. dla tych, którzy głoszą posłannictwo Boga i boją się Go, a nie boją się nikogo poza Bogiem. Bóg wystarczy jako prowadzący rozrachunek.

40. Muhammad nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, ale jest Wysłannikiem Boga i Pieczęcią Proroków. Bóg o każdej rzeczy ma pełną wiedzę!

41. O wy, którzy wierzycie! Wspominajcie Boga częstym wspomnianiem

42. i wychwalajcie Go rankiem i wieczorem!

43. On jest Tym, który zsyła na was błogosławieństwo, jak i Jego aniołowie, aby wyprowadzić was z ciemności ku światłu. On jest miłościwy dla wierzących.

44. Ich powitaniem w Dniu, gdy Go spotkają, będzie: „Pokój!”. On przygotował dla nich nagrodę szlachetną.

45. O Proroku! My wysłaliśmy cię jako świadka, głosiciela nowiny radosnej i ostrzegającego,

46. wzywającego ku Bogu za Jego przyzwoleniem, i jako lampę rozświetlającą.

47. Przekaż nowinę radosną wierzącym, że czeka na nich od Boga dobrodziejstwo wielkie.

48. I nie słuchaj niewiernych ani obłudników, i pozostaw ich zniewagi, ale zaufaj Bogu, gdyż Bóg wystarczy za rzecznika.

49. O wy, którzy wierzycie! Kiedy żenicie się z kobietami wierzącymi, a potem rozwodzicie się z nimi, zanim jeszcze je dotknęliście, to nie macie prawa naliczać im okresu oczekiwania. Dajcie im ustaloną odpłatność i uwolnijcie w sposób piękny.

50. O Proroku! My daliśmy ci za żony te, którym dałeś wiana, i te, które posiadała twoja prawica ze zdobyczy danej ci przez Boga, i córki twego stryja, i córki twych ciotek ze strony ojca, i córki twego wuja ze strony matki, i córki twych ciotek ze strony matki, które przesiedliły się razem z tobą, i kobietę wierzącą, która przeznaczyła się Prorokowi, jeśli Prorok zechce się z nią ożenić. To jest postanowione wyłącznie dla ciebie, a nie dla innych wiernych. My wiemy, cośmy ustanowili dla nich w sprawie ich żon i tych, którymi zawładnęły ich prawice, abyś nie czuł się skrzepowany. Bóg jest Przebaczający, Miłościwy!

51. Możesz odsunąć tę z nich, którą zechcesz, i przyjąć do siebie tę, którą zechcesz. I nie popełnisz grzechu, jeśli zapragniesz przyjąć jedną z tych, co wcześniej odsunąłeś. To będzie najwłaściwsze, aby rozweseliły się ich oczy, nie smuciły się i były zadowolone z tego, co im dasz, wszystkie z nich. Bóg wie dobrze, co jest w waszych sercach. Bóg jest Wiedzący, Wielkoduszny!

52. Zakazane są tobie inne kobiety i zamienianie ich na inne żony, nawet jeśli będziesz pod wrażeniem ich piękności, z wyjątkiem tych, które posiadała twoja prawica. Bóg jest strażnikiem wszystkiego!

53. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów Proroka, jeśli zostanieie zaproszeni na posiłek, nie czekając na jego przygotowanie. Kiedy on was wezwie, wejdźcie, a kiedy zjecie, rozejdźcie się i nie wdawajcie się w poufale rozmowy. To mogłoby sprawić przykrość Prorokowi, a on wstydziłby się was odprawić. Bóg jednak nie wstydzi się

prawdy. A kiedy prosicie jego kobiety o cokolwiek, to proście je zza zasłony. To jest czystsze dla waszych serc i dla ich serc. Nie jest wam dozwolone, abyście sprawiali ból Wysłannikowi Boga i abyście poślubiali kiedykolwiek wdowy po nim. Byłaby to wobec Boga obrzydliwość wielka.

54. Jeśli wy cokolwiek ujawniacie lub skrywacie, to przecież Bóg o każdej rzeczy ma pełną wiedzę.

55. Nie jest grzechem, jeśli pokażą się przed swymi ojcami, synami, braćmi, synami braci, synami siostr, ich kobietami i tymi, które posiada ich prawica. Bójcie się Boga, On jest świadkiem każdej rzeczy!

56. Bóg i Jego aniołowie błogosławią Proroka. O wy, którzy wierzycie! Módlcie się za niego i pozdrawiajcie go z szacunkiem.

57. Tych, którzy obrażają Boga i Jego Wysłannika, przeklnie Bóg na tym świecie i w życiu ostatecznym. On przygotował dla nich karę hańbiącą!

58. Ci zaś, którzy obrażają wierzących i wierzące, jeśli na to nie zasłużyli, obciążają się oszczerstwem i grzechem jawnym.

59. O Proroku! Powiedz swoim żonom, córkom i kobietom wierzących, aby narzucały na siebie swe wierzchnie okrycia. To będzie dogodniejsze dla nich, aby były rozpoznane i nieobrażane. Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!

60. Zaprawdę, jeśli obłudnicy i ci, w których sercach jest choroba, i ci, którzy wywołują zamieszanie w Medynie, nie zaprzestaną, to My spowodujemy, abyś zwrócił się przeciwko nim. I wtedy nie pozostaną w twym sąsiedztwie zbyt długo.

61. Przekłęci, gdziekolwiek ich znajdziecie, będą pojmani i zabici.

62. Taki był zwyczaj Boga wśród tych, którzy byli wcześniej. I nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej zmiany!

63. Ludzie zapytają cię o Godzinę. Powiedz: „Wiedza o niej jest u Boga!”, a cóż ty możesz wiedzieć? Być może, Godzina jest już bliska.

64. Zaprawdę, Bóg przeklął niewiernych i przygotował dla nich ogień palący.

65. Oni pozostaną w nim na wieczność i nie znajdą ani opiekuna, ani pomocnika.

66. Tego Dnia, gdy ich twarze będą obracać się w ogniu, oni powiedzą: „O, gdybyśmy słuchali Boga i gdybyśmy słuchali Wysłannika!”.

67. I powiedzą: „Panie nasz! Byliśmy posłuszni naszej starszyźnie i naszym wielmożom, oni sprowadzili nas z drogi!”

68. Panie nasz! Daj im karę podwójną i przeklnij ich przekleństwem wielkim!”.

69. O wy, którzy wierzycie! Nie bądźcie podobni do tych, którzy skrzywdzili Mojżesza! Bóg oczyścił go z tego, co oni mówili, i był u Boga w poszanowaniu.

70. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga i mówcie słowa właściwe!

71. Bóg naprawi wasze działania i przebaczy wam wasze grzechy. A kto słucha Boga i Jego Wysłannika, ten odniósł zwycięstwo wielkie.

72. My zaproponowaliśmy depozyt wiary niebiosom, ziemi i górom, ale one odmówiły noszenia go i przestraszyły się. Podjął się tego człowiek, mimo że był niesprawiedliwy i nieświadomy,

73. aby Bóg mógł ukarać obłudników i obłudnice, balwochwalców i balwochwalczynię, i aby Bóg mógł skierować się ku wierzącym mężczyznom i kobietom. Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy!

SURA 34. SABA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Chwała niech będzie Bogu, do którego należy wszystko, co w niebiosach i na ziemi. Chwała Mu w życiu ostatecznym! On jest Mądry, Wiedzący!

2. On wie, co wchodzi w ziemię i co z niej wychodzi, co schodzi z nieba i co się ku niemu podnosi. On jest Miłosiwy, Przebaczący!

3. Ci, którzy nie wierzą, mówią: „Nie przyjdzie do nas Godzina!”. Powiedz: „Tak! Na mego Pana, znającego to, co niewidzialne, ona przyjdzie do was!”. Nie ukryje się przed Nim nic, choćby na wagę pyłku, w niebiosach i na ziemi, i nie ma nic mniejszego od tego ani większego. Wszystko jest w Księdze wyjaśniającej”.

4. Przyjdzie, aby On mógł nagrodzić tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Dla nich będzie przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.

5. Na tych zaś, którzy starają się zniszczyć Nasze znaki, czeka kara męki bolesnej.

6. I zobaczą ci, którym dano wiedzę, że to, co zesłał ci twój Pan, jest prawdą i prowadzi ku drodze Potężnego, Wychwalanego.

7. I mówią niewierzący: „Czy mamy wskazać wam człowieka, który powie wam, że kiedy rozpadniecie się na kawałki, to będziecie w nowym stworzeniu?”

8. Czy on wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu, czy też opętały go dżinny?”. Tak! Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, są już ukarani i są w głębokim zbłądzeniu.

9. Czy oni nie widzą tego, co jest przed nimi i za nimi, z nieba i ziemi? Jeśli zechcemy, to sprawimy, że pochłonie ich ziemia albo spadnie na nich kawałek nieba. Zaprawdę, w tym jest znak dla każdego sługi okazującego skrucę.

10. I daliśmy niegdyś Dawidowi łaskę od Nas: „O góry, wystawiajcie chwałę Boga razem z nim! I wy, ptaki!”. I zmiękczyliśmy dla niego żelazo:

11. „Wykonuj opadające nisko kolczugi i odmierzaj ich ogniwa. I czyncie dobro! Ja widzę jasno, co czynicie!”.

12. A Salomonowi daliśmy wiatr. Jego poranny wiew trwał miesiąc i jego wieczorny wiew trwał miesiąc. I kazaliśmy wytrysnąć dla niego źródło roztopionej miedzi. A spośród dzinnów były takie, które pracowały dla niego za pozwoleniem jego Pana. A jeśli któryś z nich uchylił się od Naszego rozkazu, My daliśmy mu zakosztować męki ognia.

13. I robiły dla niego, co on chciał: świątynie, posągi, misy niczym zbiorniki i kotły pewnie stojące. Okaż wdzięczność, rodzie Dawida! Jakże niewielu z Moich sług jest wdzięcznych.

14. A kiedy postanowiliśmy o jego śmierci, to wskazał na jego śmierć tylko robak z ziemi, który pogryzł jego łaskę. A kiedy on upadł, wtedy dzinny zrozumiały, że gdyby znały to, co ukryte, to nie pozostawałyby w karze upokarzającej.

15. W siedzibach ludu Saby był znak: ogród z prawej strony i z lewej strony: „Jedźcie z zaopatrzenia waszego Pana i bądźcie Mu wdzięczni! Jest to kraina szczęśliwa i Pan przebaczący!”.

16. Oni jednak odwrócili się i posłaliśmy na nich powódź zza tamy. Zamieniliśmy ich dwa ogrody na ogrody dające gorzkie owoce, tamaryzki oraz kilka drzew lotosu.

17. Tak odpłaciliśmy im za ich niewiarę. Czy odpłacamy tak komukolwiek innemu niż niewiernym?

18. Między nimi i miastami, które pobłogosławiliśmy, umieściliśmy miasta na widocznych miejscach i wyznaczyliśmy etapy podróży: „Podróżujcie po nich nocą i dniem bezpiecznie!”.

19. Oni powiedzieli: „Panie nasz, wydłuż etapy naszych podróży!” i skrzywdzili tym sami siebie. Uczyniliśmy z nich opowieść i rozproszyliśmy ich wokół grupkami. Zaprawdę, są w tym znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!

20. I potwierdził Iblis swe mniemanie o nich i oni poszli za nim, oprócz niewielu spośród wierzących.

21. Miał jednak nad nimi tylko tyle władzy, abyśmy mogli oddzielić tych, którzy wierzą w życie ostateczne, od tych, którzy w nie wątpią. Twój Pan każdej rzeczy jest strażnikiem.

22. Powiedz: „Wzywajcie tych, których wymyśliliście zamiast Boga! Oni nie mają władzy nawet na wagę pyłku w niebiosach lub na ziemi. Nie mają tam żadnego udziału i nie ma Bóg wśród nich żadnego pomocnika”.

23. Nie pomoże przed Nim żadne wstawienictwo, poza tymi, na których On się zgodzi. A kiedy strach będzie usunięty z ich serc, oni powiedzą: „Co powiedział wasz Pan?”. Powiedzą: „Prawdę! On jest Wyniosły, Wielki!”.

24. Powiedz: „Kto daje wam zaopatrzenie z niebios i ziemi?”. Powiedz: „Bóg! Zaprawdę, my lub wy jesteśmy na drodze prostej albo jesteśmy w jawnym zbłądzeniu!”.

25. Powiedz: „Nie będziecie pytani o nasze grzechy i my nie będziemy pytani o to, co wy czynicie”.

26. Powiedz: „Nasz Pan zbierze nas wszystkich, a następnie rozstrzygnie między nami zgodnie z prawdą. On jest przecież Rozstrzygający, Wiedzący!”.

27. Powiedz: „Pokażcie mi tych, których dodajecie Mu za współtowarzysz””. Nie! On jest Bogiem, Potężnym, Mądrym!

28. Wysłaliśmy cię do wszystkich ludzi tylko jako zwiastuna wieści radosnej i ostrzegającego, ale większość ludzi nie wie.

29. Oni mówią: „Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?”.

30. Powiedz: „Jest wam obiecany Dzień, którego nie możecie opóźnić ani o godzinę, ani przyspieszyć”.

31. Niewierzący powiedzieli: „My nie uwierzemy w ten Koran ani w to, co było zesłane przed nim”. Gdybyś ty widział niesprawiedliwych, gdy będą postawieni przed swym Panem, wzajemnie się obwiniając. Ci, którzy byli ciemnieni, powiedzą tym, którzy się wywyższali: „Gdyby nie wy, to z pewnością bylibyśmy wierzącymi!”.

32. Ci, którzy się wywyższali, powiedzą tym, którzy byli ciemnieni: „Czy to my zawróciliśmy was z drogi prostej, gdy ona do was przyszła? Nie! Wy już byliście ludźmi występnymi!”.

33. Wtedy ci, którzy byli ciemnieni, powiedzą tym, którzy się wywyższali: „Nie! To wasze spiskowanie w noc i dni zmusiło nas, abyśmy nie wierzyli w Boga i czynili podobnych do Niego!”. I oni będą pełni żalu, gdy zobaczą karę. I nałożymy jarzma na szyje tych, którzy nie wierzyli. Czy nie będzie to tylko zapłata za ich czyny?

34. I nie wysłaliśmy ostrzegającego do żadnego miasta, aby żyjący tam w przepychu nie mówili: „My nie wierzymy w to, z czym zostaliście wysłani!”.
35. I powiedzieli: „My jesteśmy zasobniejsi w majątki oraz synów i nie możemy być ukarani”.
36. Powiedz: „Zaprawdę, mój Pan powiększa zaopatrzenie, komu zechce, i ogranicza je, ale większość ludzi nie wie”.
37. To nie wasz majątek ani wasi synowie przybliżą was do Nas, ale tylko ci, którzy uwierzyli i czynili dobro. Dla nich będzie nagroda podwójna za to, co oni czynili, i będą w wysokich pałacach, bezpieczni.
38. Ci zaś, którzy starają się zniszczyć Nasze znaki, będą poddani karze.
39. Powiedz: „Zaprawdę, mój Pan powiększa zaopatrzenie i ogranicza je, komu zechce ze Swych sług. I cokolwiek z tego rozdajecie, On wam zwróci. On jest najlepszym spośród zaopatrujących!”.
40. Tego Dnia On zbierze ich wszystkich, potem powie aniołom: „Czy oni oddawali wam cześć?”.
41. Odpowiedzą: „Bądź pochwalony! Tyś jest naszym opiekunem, a nie oni. Nie! Oni oddawali cześć dzinnom, większość z nich wierzyła w nie!”.
42. Tego Dnia nie zdołacie sobie wzajemnie ani pomóc, ani zaszkodzić. I powiemy tym, którzy byli niesprawiedliwi: „Zakosztujcie kary ognia, który uważaliście za kłamstwo!”.
43. A kiedy są im recytowane Nasze jasne znaki, oni mówią: „On jest tylko człowiekiem, który chce was oddalić od tego, co czcili wasi ojcowie!”. I mówią: „To jest tylko wymyślone kłamstwo!”. I ci, którzy nie uwierzyli, mówią o prawdzie, gdy do nich przysła: „To jest nic innego jak czary oczywiste!”.
44. Nie daliśmy im jednak Książ, które mogliby studiować, i nie posyłałiśmy do nich przed tobą żadnego ostrzegającego.
45. I ci, którzy byli przed nimi, odrzucili prawdę. A ci nie otrzymali nawet dziesiątej części tego, cośmy tamtym dali, i uznali za kłamców Moich posłańców. Jakież było Moje oburzenie!
46. Powiedz: „Ja napominam was tylko o jednym: stawajcie przed Bogiem po dwóch lub pojedynczo, potem się zastanawiajcie. Wasz towarzysz nie jest opętany, a jedynie ostrzega was przed karą surową!”.
47. Powiedz: „Ja nie oczekuję od was zapłaty: ona będzie dla was samych. Moja zapłata jest tylko od Boga. On jest świadkiem każdej rzeczy!”.

48. Powiedz: „Zaprawdę, mój Pan zsyła tylko prawdę! On dobrze wie o wszystkim, co niewidzialne”.
49. Powiedz: „Przyszła prawda i nie pojawi się kłamstwo, i nie powróci!”.
50. Powiedz: „Jeśli zbłądziłem, to błędę tylko ze stratą dla własnej duszy, a jeśli jestem prowadzony drogą prostą, to dzięki temu, co objawił mi mój Pan. Zaprawdę, On jest Słyszący, Bliski!”.
51. Gdybyś mógł widzieć, jak będą trzęśli się ze strachu, gdy nie będzie już możliwości ucieczki, i zostaną pochwyteni z miejsca bliskiego!
52. I powiedzą: „Wierzimy w Niego!”, ale jakże mogliby otrzymać wiarę z tak dalekiego miejsca?
53. Oni nie wierzyli już wcześniej i zwracali się ku niewidzialnemu z dalekiego miejsca.
54. Teraz między nimi a ich pragnieniami będzie postawiona przegroda, jak było to uczynione już wcześniej z podobnymi im. Byli oni w głębokim zwątpieniu.

SURA 35. STWÓRCA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Chwała Bogu, Stwórcy niebios i ziemi, który uczynił aniołów posłańcami mającymi po dwa, trzy lub cztery skrzydła. On powiększa w stworzeniu, co zechce. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!
2. Cokolwiek Bóg ujawni ludziom ze Swego miłosierdzia, tego nikt nie powstrzyma, a cokolwiek On powstrzyma, tego nikt po Nim nie ześle. On jest Potężny, Mądry!
3. O ludzie! Wspominajcie dobrodziejstwo Boga nad wami! Czy jest poza Bogiem inny stwórca, który daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Nie ma boga oprócz Niego. Dlaczego więc jesteście odwrócenieni?
4. Jeśli oni uważają cię za kłamcę, to za kłamców uważano już innych posłańców przed tobą. Do Boga powracają wszystkie sprawy.
5. O ludzie, przecież obietnica Boga jest prawdą! Niech was nie zwiedzie życie ziemskie i niech was nie zwiedzie w sprawie Boga żaden zwodziciel.
6. Zaprawdę, szatan jest waszym wrogiem i traktujcie go za wroga! On wzywa swych zwolenników, aby stali się towarzyszami ognia.

7. Dla tych, którzy nie uwierzą, przygotowana jest kara straszna. Tych zaś, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, czeka przebaczenie i nagroda wielka.

8. Cóż z tym, któremu upiększono jego złe uczynki, że postrzega je za piękne? Zaprawdę, Bóg sprowadza w zabłądzenie, kogo zechce, i prowadzi drogą prostą, kogo zechce. Niech więc twoja dusza nie rozkliwia się nad nimi. Zaprawdę, Bóg wie, co oni czynią!

9. Bóg jest Tym, który posyła wiatry, aby wznosiły chmury, a My pędzimy je nad martwą krainę i ożywiamy nimi ziemię po jej śmierci. Takie będzie zmartwychwstanie!

10. Jeśli ktoś szuka potęgi, to wszelka potęga należy do Boga. Do Niego wznoszą się słowa czyste i każdy czyn zbożny, który On wywyższa. Tych zaś, którzy knują złe czyny, czeka kara surowa, a ich knowania obróca się wniwecz.

11. Bóg stworzył was z prochu, potem z kropli nasienia, a wreszcie uczynił was parami. I żadna istota żeńska nie nosi w sobie i nie wydaje na świat bez Jego wiedzy. I nie przedłuża się życia długowiecznemu, i nie skróca się żadnego życia, z wyjątkiem tego, co jest w Księdze. Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe!

12. Dwa morza nie są jednakowe: jedno jest słodkie, orzeźwiające i przyjemne do picia, drugie natomiast słone, gorzkie. Z każdego pożywiacie się świeżym mięsem i wydobywacie z nich ozdoby, które nosicie. I widzisz tam statki prujące fale, abyście mogli poszukiwać Jego dobrodziejstwa. Być może, będziecie wdzięczni!

13. On wprowadza noc w dzień i dzień wprowadza w noc. On podporządkował słońce i księżyc: wszystko podąża do wyznaczonego kresu. Taki jest Bóg, wasz Pan! Do Niego należy królestwo, gdy ci, których wzywacie poza Nim, nie władają nawet łupiną pestki daktyla.

14. Jeśli ich wezwiecie, oni nie usłyszą waszego wzywania, a jeśli usłyszą, to wam nie odpowiedzą. A w Dniu Zmartwychwstania oni wyprą się współtowarzystwa. I nikt nie może powiadomić cię lepiej niż Ten, który jest w pełni świadomy.

15. O ludzie! Wy potrzebujecie Boga, a Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!

16. Jeśli On zechce, to weźmie was i sprowadzi nowe stworzenie.

17. I nie jest to dla Boga trudne.

18. I nie poniesie żadna dusza niosąca ciężar ciężaru innej, a jeśli jakaś ciężko obciążona wezwie, aby ponieść jej ciężar, to nikt nie poniesie nawet kawałka, choćby to był bliski krewny. Ty ostrzegasz tylko tych, którzy boją się swego Pana w niewidzialnym i odprawiają modlitwę.

A kto się oczyszcza, ten oczyszcza się dla siebie samego. I do Boga wszystko powróci.

19. Ślepy nie jest podobny do widzącego

20. ani ciemność do światła,

21. ani cień do upału.

22. Nie są podobni do siebie żywi i umarli. Bóg daje słyszeć, komu zechce, ale ty nie możesz sprawić, aby słyszeli ci, którzy są w grobach.

23. Ty jesteś tylko ostrzegającym.

24. My posłaliśmy cię z prawdą jako głosiciela i ostrzegającego. Nie było żadnej społeczności, do której nie przyszedłby ostrzegający.

25. Jeśli uważają cię za kłamcę, to podobnie czynili ich poprzednicy, do których przychodzili posłańcy z jasnymi dowodami, z Pismami i z Księgą Oświecającą.

26. Potem pochwyliłem tych, którzy nie uwierzyli. I jakież było Moje oburzenie!

27. Czy nie widzisz, że Bóg zsyła z nieba wodę? Z nią dajemy wyrosnąć owocom o rozlicznych kolorach, a w górach odznaczają się pasma białe i czerwone, różnokolorowe i całkiem czarne.

28. Także między ludźmi, wśród zwierząt i trzód są rozmaite barwy. Zaprawdę, boją się Boga tylko ci z Jego sług, którzy mają wiedzę. Bóg jest Potężny, Przebaczający!

29. Ci, którzy recytują Księgę Boga, odprawiają modlitwę, rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, skrycie i jawnie, mogą liczyć na handel, który nigdy nie przepadnie.

30. On bowiem da im pełną zapłatę i jeszcze powiększy ze Swojej hojności. Zaprawdę, On jest Przebaczający, Wdzięczny!

31. To, co objawiliśmy ci z Księgi, jest prawdą potwierdzającą to, co było objawione przed nią. Zaprawdę, Bóg jest świadomy Swoich sług, doskonale widzący!

32. Potem daliśmy tę Księgę w dziedzictwo tym z Naszych sług, których wybraliśmy. Są między nimi niesprawiedliwi dla samych siebie, są trzymający się środka i są prześcigający się w dobrych czynach za zezwoleniem Boga. I to jest wielka łaska!

33. Oni wejdą do Ogrodów Raju, gdzie będą ozdobieni bransoletami ze złota i pereł, a ich odzież będzie z jedwabiu.

34. I będą mówili: „Chwała niech będzie Bogu, który oddalił od nas smutek. Zaprawdę, nasz Pan jest Przebaczający, Wdzięczny!

35. On jest Tym, który ze Swojej łaski osiedlił nas w domu wyznaczonym, gdzie nie dotknie nas wysiłek ani zmęczenie”.

36. Na tych, którzy nie wierzą, czeka ogień Piekła. Nie będzie postanowione, aby umarli, a ich kara nie zostanie zmniejszona. Tak odpłacamy każdemu niewiernemu!

37. I będą tam krzyżeć: „Panie nasz, wyprowadź nas! Będziemy czynić dobro, nie to, co wcześniej czyniliśmy!”. Czy nie daliśmy wam wystarczająco długiego życia, aby opamiętał się ten, kto był upomniany? I przychodził do was ostrzegający. Skosztujcie zatem! Dla niesprawiedliwych nie ma żadnego pomocnika!

38. Zaprawdę, Bóg zna to, co ukryte w niebiosach i na ziemi. On dobrze wie, co jest w piersiach.

39. On jest Tym, który uczynił was namiestnikami na ziemi. A kto nie wierzy, tego niewiara obróci się przeciwko niemu. Niewiara niewiernych tylko powiększa odrazę ich Pana. Niewiara niewiernych tylko powiększa ich zgubę.

40. Powiedz: „Czy widzieliście waszych współtowarzyszy, których wzywacie oprócz Boga? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi? Czy mają jakiś udział w niebiosach? Czy daliśmy im jakąś Księgę, w której byłby jasny dowód?”. Nie! Niesprawiedliwi obiecują sobie wzajemnie jedynie urojenia.

41. Zaprawdę, Bóg podtrzymuje niebiosy i ziemię, aby nie ustały. Gdyby one upadły, to nikt po Nim by ich nie podtrzymał. Zaprawdę, On jest Wspaniałomyślny, Przebaczący!

42. Oni przysięgali na Boga najsilniejszą z ich przysięg, że jeśli przyjdzie do nich ostrzegający, to oni pójdą prostszą drogą niż jakakolwiek inna wspólnota. A kiedy przyszedł do nich ostrzegający, to zwiększyła się jedynie ich niechęć,

43. zarozumiałość na ziemi i złośliwe knowanie. Wszak złośliwe knowanie dosięga jedynie tego, kto się go dopuszcza. Czy oni wypatrują czegoś innego niż zwyczaju pierwszych pokoleń? Nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej zmiany! I nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnego odstępstwa!

44. Czy oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? A przecież oni byli silniejsi od nich mocą! Nikt nie może osłabić Boga ani w niebiosach, ani na ziemi. On jest Wiedzący, Potrafiący!

45. Gdyby Bóg chciał karać ludzi za to, co popełnili, to nie zostawiłby na powierzchni ziemi żadnej żywej istoty, ale On daje im zwłokę do ustalonego terminu. A kiedy nastąpi ich termin: zaprawdę, Bóg przecież widzi Swoje sługi!

SURA 36. JA SIN

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ja, sin.
2. Przysięgam na Koran Mądry.
3. Zaprawdę, ty jesteś jednym z posłańców
4. na drodze prostej.
5. To jest objawienie Potężnego, Miłosiernego,
6. abyś ostrzegał tych, których ojcowie nie byli ostrzegani, pozostali więc niedbali.
7. Słowo sprawdziło się już nad większością z nich, ale oni nie wierzą.
8. Założyliśmy na ich szyje jarzma, sięgające aż do podbródków, tak że ich głowy są zadarte.
9. Postawiliśmy przegrodę przed nimi i przegrodę za nimi i zakryliśmy ich, że niczego nie widzą.
10. Jest im wszystko jedno, czy ich ostrzegasz, czy też ich nie ostrzegasz. Oni i tak nie wierzą.
11. Ostrzegać możesz jedynie tego, który podąży za napomnieniem i boi się Miłosiernego w niewidzialnym. Przekaż mu wieść radosną o przebaczeniu i nagrodzie szlachetnej.
12. Zaprawdę, My przywracamy życie martwym i My zapisujemy to, co posyłają wcześniej i co pozostawiają. I każdą rzecz podliczamy w jasnym rejestrze.
13. Przekaż im przypowieść o mieszkańcach miasta, gdy przyszli do niego posłańcy.
14. Oto posłaliśmy do nich dwóch, ale oni uznali ich za kłamców. Wtedy wzmocniliśmy ich trzecim i oni powiedzieli: „Zostaliśmy do was posłani”.
15. Odpowiedzieli im: „Jesteście tylko ludźmi podobnymi do nas. Miłosierny niczego nie zesłał, wy jedynie kłamacie!”.
16. Powiedzieli: „Nasz Pan wie, że jesteśmy do was wysłani
17. i mamy tylko obowiązek przekazania jasnego przesłania”.
18. Ludzie powiedzieli: „Mamy dla was złą wróżbę. Jeśli nie przestaniecie, to z pewnością was ukamienujemy i będzie to dla was kara bolesna”.
19. Oni powiedzieli: „Wasza wróżba niech pozostanie z wami. Jesteście napominani? Nie, wy jesteście ludźmi występny!”.
20. I przybiegł z najdalszej części miasta człowiek, wołając: „O ludzied! Idźcie za posłańcami!

21. Idźcie za tymi, którzy nie żądają od was żadnej zapłaty i którzy są właściwie prowadzeni.
22. Dlaczego nie miałbym czcić Tego, który mnie stworzył i do którego będziecie sprowadzeni?
23. Dlaczego mam brać sobie innych bogów poza Nim? Jeśli Miłosierny będzie chciał mi zaszkodzić, to nie pomoże mi ich wstawiennictwo i oni mnie nie zbawią.
24. Z pewnością byłbym wówczas w jawnym zbłądzeniu.
25. Zaprawdę, ja uwierzyłem w waszego Pana! Słuchajcie mnie!”.
26. Zostało mu powiedziane: „Wejź do Raju!” On powiedział: „O, gdyby mój lud wiedział,
27. że mój Pan mi wybaczył i uczynił mnie jednym z zaszczyconych!”.
28. I po nim nie wysłaliśmy przeciwko jego ludowi żadnego wojska z niebios, nie było też potrzeby, aby tak czynić.
29. Był tylko jeden krzyk i oto oni zgaśli!
30. O, biada tym sługom! Nie przyszedł do nich żaden posłaniec, aby się z niego nie naśmiewali.
31. Czyż oni nie widzieli, ile pokoleń zniszczyliśmy przed nimi? Oni do nich już nie powrócą,
32. ale wszyscy zostaną przed Nami postawieni.
33. I znakiem dla nich jest martwa ziemia. My dajemy jej życie i wyprowadzamy z niej ziarno, które oni jedzą.
34. Umieściliśmy na niej gaje palmowe i winnice, i źródła z niej wytryskające,
35. aby pożywali się jej owocami i tym, co wytworzą ich ręce. Czyż nie powinni być wdzięczni?
36. Chwała Temu, który stworzył w parach wszystko to, co wydaje ziemia, ich samych i to, czego nie znają.
37. I znakiem dla nich jest noc. My zdejmujemy z niej dzień i oto oni pogrążają się w ciemności.
38. I słońce toczące się do wyznaczonego miejsca. Takie jest postanowienie Potężnego, Wiedzącego!
39. I księżyc: wyznaczyliśmy mu przystanki, dopóki nie powróci podobny do zwiędłej palmowej gałęzi.
40. I słońce nie zdoła dogonić księżycy, i noc nie prześcignie dnia. Każde płynie po swojej orbicie.
41. I znakiem dla nich jest to, że nosiliśmy ich potomstwo na załadowanym statku.
42. I stworzyliśmy dla nich podobny do niego, na którym oni podróżują.

43. Jeśli zechcemy, to ich utopimy i nie znajdą wtedy żadnego pomocnika, i nie będą uratowani,
44. chyba że z Naszego miłosierdzia, aby korzystali z życia do pewnego czasu.
45. Kiedy im powiedziano: „Bójcie się tego, co przed wami, i tego, co za wami. Być może, dostacie miłosierdzia”.
46. I nie przychodzi do nich żaden ze znaków ich Pana, aby się od niego nie odwrócili.
47. A kiedy mówi się im: „Rozdawajcie z tego, w co zaopatrzył was Bóg!”, to niewierzący mówią do tych, którzy wierzą: „Czy mamy karmić tych, których nakarmiłby Bóg, gdyby zechciał? Wy jesteście tylko w jawnym błędzie”.
48. I mówią: „Kiedy to spełni się ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?”.
49. Nie czeka ich nic prócz jednego krzyku, który pochwyci ich, gdy jeszcze będą się sprzeczać
50. i nie będą w stanie przekazać ostatniego polecenia ani powrócić do swych rodzin.
51. A kiedy zadną w trąbę, oto oni wyjdą z grobów, pospieszając do swego Pana!
52. Oni powiedzą: „Biada nam! Kto podniósł nas z miejsca naszego spoczynku?”. Usłyszą: „To jest to, co obiecał Miłosierny, i prawdę mówili posłańcy!”.
53. I nie będzie niczego oprócz jednego krzyku. I oto oni wszyscy będą przed Nami postawieni.
54. I tego Dnia żadna dusza nie zostanie w czymkolwiek pokrzywdzona. Odpłacone wam będzie jedynie za to, co czyniliście.
55. Zaprawdę, mieszkańcy Raju tego Dnia będą cieszyć się ze wszystkiego!
56. Oni i ich małżonki będą spoczywać w cieniu, leżąc wygodnie na łóżkach.
57. Będą tam dla nich owoce i wszystko, czego tylko zapragną.
58. „Pokój”, słowo od Pana Miłościwego!
59. „A wy, grzesznicy, tego Dnia trzymajcie się z daleka!
60. Czy nie nakazałem wam, synowie Adama, abyście nie oddawali czci szatanowi? On jest dla was wrogiem jawnym!
61. I abyście Mnie czcili, bo to jest droga prosta!
62. Szatan sprowadził z drogi wielu z was. Czy tego nie zrozumieliście?
63. To jest Piekło, które było wam obiecane!
64. Tego Dnia spłoniecie w nim za to, żeście nie uwierzyli!”.

65. Tego Dnia nałożymy pieczęć na ich usta, ale mówić będą ich ręce i ich nogi poświadczą o tym, co zarobili.
66. I gdybyśmy chcieli, moglibyśmy wymazać ich oczy. Rzuciliby się wówczas na poszukiwanie drogi, ale jakże mogliby widzieć?
67. I gdybyśmy chcieli, moglibyśmy przemienić ich na miejscu i nie byłiby zdolni odejść ani powrócić.
68. A komu dajemy długie życie, tego pochylamy w jego postaci: czy oni tego nie pojmują?
69. My nie nauczyliśmy go poezji, to nie byłoby dla niego odpowiednie. To jest jedynie napomnienie i Koran wyjaśniający,
70. aby ostrzegać wszystkich żyjących i aby potwierdziło się słowo wobec niewiernych.
71. Czy oni nie widzą, że My stworzyliśmy dla nich wśród tego, co uczyniły Nasze ręce, także trzody, które są ich własnością?
72. My poddaliśmy je im: na jednych jeżdżą, inne są pożywieniem.
73. Mają z nich rozmaite korzyści, także i picie. Czy oni będą wdzięczni?
74. Oni zaś wzięli sobie bóstwa zamiast Boga: być może, będą im pomocne!
75. One jednak nie mogą im pomóc, choćby były przygotowanymi dla nich oddziałami.
76. Niech cię nie zasmucają ich słowa! Zaprawdę, My wiemy, co oni ukrywają i co ujawniają.
77. Czyżby człowiek nie widział, że stworzyliśmy go z kropli nasienia? I oto stał się jawnym przeciwnikiem!
78. Przytacza Nam przypowieści i zapomina o swym stworzeniu. Mówi: „Kto ożywi kości, które zmurszały?”.
79. Powiedz: „Ożywi je Ten, który stworzył je po raz pierwszy. On ma pełną wiedzę o każdym stworzeniu.
80. On jest tym, który uczynił dla was ogień z zielonego drzewa i oto wy zapalacie z niego”.
81. Czyż Ten, który stworzył niebiosa i ziemię, nie jest zdolny stworzyć podobnych do nich? Tak! On jest Stwórcą, Wiedzącym!
82. Kiedy On zechce jakiejś rzeczy, to Jego rozkazem jest tylko: „Bądź!” – i ona jest.
83. Chwała niech będzie Temu, w którego ręku jest panowanie nad wszystkim! Do Niego wszyscy powróciecie.

SURA 37. SZEREGI

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na stojących w szeregach,
2. odpychających zdecydowanie,
3. głoszących napomnienie!
4. Zaprawdę, wasz Bóg jest Jedyny!
5. Pan niebios i ziemi, i tego, co pomiędzy nimi, i Pan wschodów!
6. My najbliższe niebo ubraliśmy w piękno gwiazd,
7. także dla ochrony przed każdym szatanem zbuntowanym.
8. Teraz oni nie mogą przysłuchiwać się najwyższej radzie i są rażeni ze wszystkich stron.
9. Są odganiani i czeka ich kara bezustanna.
10. A jeśli któryś z nich podsłucha jakieś słowo, to podąży za nim płomień przenikający.
11. Zapytaj ich, czy oni są trudniejsi do stworzenia od tych, których stworzyliśmy? My przecież stworzyliśmy ich z lepkiej gliny.
12. Ty zapewne się dziwisz, a oni się wysmiewają,
13. i kiedy się ich napomina, nie zwracają na to uwagi.
14. Kiedy zaś widzą znak, to z niego szydzą
15. i mówią: „To nic innego, jak czary oczywiste!
16. Czy kiedy umrzemy i staniemy się prochem i kośćmi, to zostaniemy wskrzeszeni?
17. I także nasi pierwsi ojcowie?”.
18. Powiedz: „Tak! I będziecie poniżeni!”.
19. Rozlegnie się tylko jeden krzyk i oni wtedy zobaczą,
20. i powiedzą: „Biada nam! Oto Dzień Sądu!”.
21. To jest Dzień Rozliczenia, który uznaliście za kłamstwo!
22. Zbierzcie tych, którzy byli niesprawiedliwi, wraz z ich żonami, oraz to, co czcili
23. poza Bogiem, i poprowadźcie ich ku drodze do Piekła!
24. I zatrzymajcie ich, gdyż będą zapytani:
25. „Cóż stało się z wami, że nie pomagacie sobie nawzajem?”.
26. Nie, oni dzisiaj są poddani!
27. Zwracają się jeden do drugiego i wypytują wzajemnie.
28. Oni powiedzą: „To wy przychodziliście do nas z prawej strony”.
29. Tamci powiedzą: „Nie, wy przecież nie wierzyliście
30. i nie mieliśmy nad wami władzy. Nie, wy byliście ludem buntowniczym.

31. I potwierdziło się nad nami słowo naszego Pana. My z pewnością zakosztujemy!
32. My wprowadziliśmy was w zbłądzenie, jednak sami byliśmy błądzący”.
33. Zaprawdę, tego Dnia oni wszyscy będą współnikami w karze.
34. Zaprawdę, tak postępujemy z grzesznikami.
35. Kiedy im mówiono: „Nie ma boga oprócz Boga!”, okazywali pogardę
36. i mówili: „Czyżbyśmy mieli porzucić nasze bóstwa dla jakiegoś opętanego poety?”.
37. Nie! On przyszedł z prawdą i potwierdził prawdziwość posłańców.
38. Wy z pewnością zasmakujecie kary bolesnej!
39. I będzie wam zapłacone tylko za to, coście uczynili,
40. oprócz sług Boga szczerze oddanych.
41. Dla nich będzie zaopatrzenie wiadome,
42. owoce, i będą uszanowani
43. w Ogrodach szczęśliwości,
44. naprzeciw siebie spoczywając na łożach.
45. Między nimi krążyć będzie puchar napoju ze źródła,
46. przejrzystego, rozkosznego dla pijących.
47. Nie ma w nim zamroczenia i nie prowadzi do przemocy.
48. Razem z nimi będą kobiety czyste, skromnie patrzące, wielkookie,
49. niczym perły ukryte.
50. Oni będą zwracać się jedni do drugich, wypytując się wzajemnie.
51. Jeden z nich powie: „Miałem bliskiego towarzysza,
52. który mówił: «Czy jesteś wśród tych, którzy potwierdzają?
53. Czy kiedy umrzemy i staniemy się prochem i kośćmi, rzeczywiście będziemy sądzeni?»”.
54. On powie: „Czy chciałbyś spojrzeć w dół?”.
55. Wtedy spojrzy i zobaczy swego towarzysza w środku Piekła,
56. i powie: „Na Boga! Omal żeś mnie nie zgubił.
57. Gdyby nie łaska mego Pana, ja także byłbym wśród skazanych.
58. Czy teraz już nie umrzemy,
59. poza swoją pierwszą śmiercią i nie będziemy ukarani?”.
60. Zaprawdę, to jest wygrana wielka!
61. Dla czegoś podobnego niech się starają starający.
62. Czy to jest lepsze przyjęcie, czy drzewo Az-Zakkum?
63. My uczyniliśmy je próbą dla niesprawiedliwych.
64. To jest drzewo, które wyrasta z głębin Piekła,
65. a jego owoce są niczym głowy szatanów.

66. Oni będą jeść z niego i napelniać nimi brzuchy.
67. Potem otrzymają mieszaninę wrzącej wody.
68. Potem powrócą do Piekła.
69. Zaprawdę, oni znaleźli swych ojców błędzących
70. i sami poszli w ich ślady!
71. Już przed nimi błędziła większość dawnych przodków,
72. a przecież posyłałiśmy do nich ostrzegających.
73. I spójrz, jaki był koniec ostrzeganych,
74. z wyjątkiem oddanych sług Boga.
75. Oto wzywał Nas Noe, a My najlepiej odpowiadamy na wezwanie!
76. I uratowaliśmy jego i jego rodzinę od wielkiego nieszczęścia,
77. i uczyniliśmy jego potomstwo jedynym, które przetrwało.
78. I zostawiliśmy o nim późniejszym pokoleniom:
79. „Pokój Noemu pomiędzy światami!”.
80. Tak oto My wynagradzamy czyniących dobro!
81. Zaprawdę, on był spośród Naszych sług wierzących.
82. Potem potopiliśmy innych.
83. I z jego zwolenników był Abraham,
84. gdy przyszedł do swego Pana z czystym sercem.
85. Oto powiedział do swego ojca i swego ludu: „Cóż wy czcicie?
86. Fałszu, bożków zamiast Boga, tego pragniecie?
87. Cóż wy myślicie o Panie światów?”.
88. Po czym przyjrzał się gwiazdom
89. i powiedział: „Zaprawdę, jestem chory!”.
90. Oni odwrócili się od niego i odeszli.
91. Wtedy poszedł do ich bożków i powiedział: „Czemu nie jecie?
92. Cóż jest z wami, że nie mówicie?”.
93. I ruszył na nie, uderzając je prawą ręką.
94. Wtedy zbliżyli się do niego pospiesznie.
95. On powiedział: „Czcie to, co sami wykuliście?
96. Przecież Bóg stworzył was i to, co wy zrobiliście”.
97. Oni powiedzieli: „Zbudujcie dla niego stos i rzućcie go w płonący ogień!”.
98. I knuli przeciwko niemu, ale My ich poniżyliśmy.
99. Abraham powiedział: „Pójdę do mego Pana, aby mnie poprowadził!
100. Panie mój! Obdaruj mnie sprawiedliwym!”.
101. I My uradowaliśmy go dobrą wieścią o synu wyrozumiałym.
102. A kiedy doszedł do wieku, gdy mógł pracować razem z nim, Abraham powiedział: „Synu mój! Widziałem we śnie, że składam cię w ofie-

rze. Powiedz, co o tym myślisz?”. Odpowiedział: „Ojcie mój, czyń to, co ci nakazano. Jeśli Bóg zechce, to znajdziesz mnie cierpliwym”.

103. I kiedy obaj poddali się Bogu, i Abraham ułożył go czołem ku ziemi,

104. zawołaliśmy do niego: „O Abrahamie!

105. Potwierdziłeś już swoje widzenie. Tak oto nagradzamy czyniących dobro!

106. Była to próba oczywista”.

107. I wykupiliśmy go wielką ofiarą,

108. i zostawiliśmy o nim późniejszym pokoleniom:

109. „Pokój Abrahamowi!”.

110. Tak oto nagradzamy czyniących dobro!

111. Zaprawdę, On był spośród Naszych wiernych sług.

112. I uradowaliśmy go dobrą wieścią o Izaakowi, proroku pomiędzy sprawiedliwych.

113. Pobłogosławiliśmy jemu i Izaakowi, ale wśród ich potomków są tacy, którzy czynią dobro, i tacy, którzy jawnie czynią zło samym sobie.

114. Niegdyś okazaliśmy miłosierdzie Mojżeszowi i Aaronowi.

115. Ocaliliśmy ich oraz ich lud przed wielkim nieszczęściem.

116. Pomogliśmy im i stali się zwycięzcami.

117. I daliśmy im Księgę wyjaśniającą,

118. i poprowadziliśmy ich drogą prostą.

119. I zostawiliśmy o nich następnym pokoleniom:

120. „Pokój Mojżeszowi i Aaronowi!”.

121. Tak oto nagradzamy czyniących dobro.

122. Oni obaj byli spośród Naszych sług wierzących.

123. I Eliasz był jednym z posłańców.

124. Oto powiedział on do swojego ludu: „Czy nie boicie się Boga?

125. Czy będziecie wzywać Baala, a porzucicie najlepszego ze stwórców,

126. Boga, Pana waszego i Pana waszych praocjów?”.

127. Oni uznali go za kłamcę i z pewnością będą rozliczeni,

128. z wyjątkiem oddanych sług Boga.

129. I zostawiliśmy o nim późniejszym pokoleniom:

130. „Pokój Eliaszowi!”.

131. Tak oto nagradzamy czyniących dobro.

132. On był jednym z Naszych sług wierzących.

133. Zaprawdę, także i Lot był wśród posłańców.

134. Oto ocaliliśmy jego i jego ród, wszystkich,

135. poza starą kobietą, która była między pozostającymi w tyle.

136. Potem zniszczyliśmy pozostałych.

137. Zaprawdę, przechodźcie obok nich rankiem
 138. i nocą: czy tego nie rozumiecie?
 139. I Jonasz był także między posłańcami.
 140. Niegdyś uciekł na statek załadowany,
 141. potem rzucał losy i znalazł się wśród przegranych.
 142. Połknęła go ryba, gdy zasłużył na potępienie.
 143. I gdyby nie był wysławiającym Boga,
 144. to pozostałby w jej brzuchu aż do Dnia Zmartwychwstania.
 145. Wyrzuciliśmy go na pustynny brzeg chorego
 146. i sprawiliśmy, że wyrosło nad nim drzewo tykwy.
 147. Potem wysłaliśmy go do stu tysięcy lub więcej.
 148. Oni uwierzyli i pozwoliliśmy im używać życia do określonego czasu.
 149. Zapytaj ich, dlaczego twój Pan ma córki, a oni mają synów?
 150. A może stworzyliśmy aniołów kobietami i oni mogą to poświadczyć?
 151. Albo w swym zmyśleniu powiedzą:
 152. „Bóg urodził syna!”. Oni są kłamcami!
 153. Czyżby Bóg przedkładał córki nad synów?
 154. Co jest z wami, jak sądzicie?
 155. Czy wy się opamiętacie
 156. albo macie władzę oczywistą?
 157. Przynieście waszą Księgę, jeśli jesteście prawdomówni!
 158. Oni wymyślili pokrewieństwo między Nim i dzinnami, ale dzinny wiedzą, że będą przed Nim postawione.
 159. Chwała niech będzie Bogu, który jest ponad to, co oni opisują,
 160. poza oddanymi sługami Boga.
 161. Wy i to, co czcicie,
 162. możecie skusić przeciwko Niemu
 163. tylko tych, którzy będą palić się w ogniu piekielnym.
 164. „I nie ma wśród nas nikogo, kto nie miałby wyznaczonego miejsca.
 165. Zaprawdę, my stoimy w szeregach
 166. i głosimy chwałę!”
 167. Oni jednak powiedzieli:
 168. „Gdybyśmy mieli napomnienie od przodków,
 169. to z pewnością bylibyśmy szczerymi sługami Boga!”
 170. Oni wcale nie uwierzyli w Koran, ale niebawem się dowiedzą.
 171. Już wcześniej daliśmy Nasze słowo Naszym sługom posłanym,
 172. że z pewnością otrzymają wsparcie

173. i prowadzimy ich do zwycięstwa!
 174. Odwróć się od nich na chwilę
 175. i obserwuj ich. Oni wkrótce zobaczą!
 176. Czyżby chcieli przyspieszyć Naszą karę?
 177. Kiedy ona zejdzie na ich podwórze, będzie to zły poranek dla tych, którzy byli ostrzegani.
 178. Odwróć się od nich na chwilę
 179. i obserwuj ich. Oni wkrótce zobaczą!
 180. Chwała twemu Panu, Panu Wszechmocnemu, który jest ponad to, co oni opisują!
 181. I pokój posłańcom!
 182. I chwała Bogu, Panu światów!

SURA 38. SAD

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Sad. Na Koran, zawierający napomnienie!
2. Jednak ci, którzy nie wierzą, trwają w pysze i odstępstwie.
3. Jakże wiele pokoleń zniszczyliśmy przed nimi! Oni wołali, ale nie było już czasu na wybawienie.
4. Dziwią się, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich, i mówią niewierni: „To jest czarownik kłamliwy!
5. Czy on uczyni wiele bóstw jednym Bogiem? Zaprawdę, to jest rzecz zadziwiająca!”.
6. Starszyzna spośród nich oddaliła się, mówiąc: „Idźcie i trzymajcie się wytrwale waszych bóstw. Zaprawdę, to jest rzecz wam przeznaczona!
7. Nie słyszeliśmy nigdy o tym w ostatniej religii. To jest tylko wymysł.
8. Czyżby napomnienie zostało zesłane jemu spośród nas?”. Oni jednak powątpiewają w Moje napomnienie! Nie! Oni jeszcze nie zakosztowali Mojej kary!
9. Czyżby oni posiadali skarbnicę miłosierdzia twego Pana, Potężnego, Obdarzającego?
10. Czy oni posiadają królestwo niebios i ziemi, i tego, co między nimi? Jeśli tak, to niech wzniosą się na linach!
11. Oni są tylko sprzymierzonymi oddziałami, które rozbito.

12. Przed nimi uznali to za kłamstwo: lud Noego, lud Ad i Faraon, właściciel kolumn,
13. lud Samud i lud Lota, i mieszkańcy Drzewa. Oni wszyscy byli sprzymierzeńcami.
14. I wszyscy uważali posłańców za kłamców i spełniła się Moja kara!
15. Teraz czeka ich tylko jeden krzyk, który nastąpi bez opóźnienia.
16. Oni mówią: „Panie nasz, przyspiesz nasz udział przed Dniem Rozliczenia!”.
17. Znoś cierpliwie to, co oni mówią, i wspomnij Naszego sługę, Dawida, posiadającego siłę. Zaprawdę, on zwracał się ku Bogu!
18. Podporządkowaliśmy mu góry, aby razem z nim głosiły chwałę wieczorem i o brzasku dnia.
19. I ptaki zebrane wokół: wszystkie zwracały się ku Niemu.
20. I wzmocniliśmy jego panowanie, i daliśmy mu mądrość oraz rozróżnienie mowy.
21. Czy doszła do ciebie opowieść o prowadzących spór? Oto oni przeszli przez mur do świątyni.
22. Kiedy weszli do Dawida, przestraszył się ich. Oni powiedzieli: „Nie bój się, jesteśmy dwoma spierającymi się. Jeden z nas skrzywdził drugiego. Rozsądź między nami zgodnie z prawdą, nie bądź niesprawiedliwy i wyprowadź nas na drogę prostą.
23. Oto jest mój brat, który ma dziewięćdziesiąt dziewięć owiec, ja zaś tylko jedną. I powiedział on: «Powiedz ją mi», i zwyciężył mnie w mowie”.
24. Dawid powiedział: „On cię skrzywdził, prosząc o przyłączenie twej owcy do swoich. Zaprawdę, wielu współników krzywdzi się wzajemnie, ale nie ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Takich jednak jest niewielu”. I domyślił się Dawid, że poddaliśmy go jedynie próbie i poprosił swego Pana o przebaczenie. Padł na twarz w pokłonie i wyraził skruchę.
25. Przebaczyliśmy mu to i czeka go Nasza bliskość oraz piękne miejsce powrotu.
26. O Dawidzie! Uczyniliśmy cię namiestnikiem na ziemi, rozsądzaj zatem między ludźmi zgodnie z prawdą i nie podążaj za namiętnością, aby nie sprowadziła cię z drogi Boga! Tych, którzy zejdu z drogi Boga, czeka kara surowa za to, że zapomnieli o Dniu Rozliczenia!
27. My nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest między nimi, na próżno. To jest przypuszczenie tych, którzy nie wierzą. Biada tym, którzy nie wierzą, z powodu ognia!

28. Czy My będziemy traktować tych, którzy wierzą i czynią dobro, tak samo jak tych, którzy szerzą zgorzenie na ziemi? Czy będziemy traktować bogobojnych tak samo jak rozpustników?
29. To jest Księga, którą ci zesłaliśmy, błogosławiona, aby oni zastanawiali się nad jej znakami i aby ludzie rozumni otrzymali ostrzeżenie.
30. I daliśmy Dawidowi Salomona. Jakże wspaniały to sługa! On zawsze zwracał się ku Nam!
31. Niegdyś przed wieczorem pokazano mu rumaki pełnokrwiste, szybko nogie.
32. On powiedział: „Pokochałem je bardziej niż wspomnianie mego Pana, dopóki słońce nie skryło się za zasłoną.
33. Przyprowadźcie je do mnie!” . I zaczął przecinać im ścięgna i szyje.
34. Poddaliśmy Salomona próbie i umieściliśmy na jego tronie ciało: wówczas się nawrócił.
35. Powiedział: „Panie mój, przebac mi i daj mi królestwo, jakiego nie będzie miał nikt po mnie. Ty przecież jesteś Obdarzający!”.
36. I poddaliśmy mu wiatr, który na jego rozkaz wiał lekko tam, gdzie on zechciał,
37. i szatanów budujących i nurkujących,
38. i innych, powiązanych ze sobą łańcuchami.
39. „Oto jest Nasz dar. Rozdawaj z niego albo zatrzymaj bez rozliczenia!”.
40. I czeka go Nasza bliskość oraz piękne miejsce powrotu.
41. I wspomnij Naszego sługę, Hioba, gdy wołał do swego Pana: „Szatan dotknął mnie cierpieniem i męką!”.
42. „Uderz nogą! Jest tam chłodna woda do obmycia się i picia”.
43. I daliśmy mu jego rodzinę, i podwoiliśmy ją jako miłosierdzie od Nas i jako napomnienie dla ludzi rozumiejących.
44. „Weź do ręki wiecheć i uderz nim, i nie łam przysięgi!” . Zaprawdę, znaleźliśmy go cierpliwym. Jakże wspaniały to sługa! On zawsze zwracał się ku Nam!
45. I wspomnij Nasze sługi: Abrahama, Izaaka i Jakuba, posiadających siłę i przenikliwych.
46. Zaprawdę, wybraliśmy ich, aby wspominali dom ostateczny.
47. Zaprawdę, oni są u Nas wśród wybranych, najlepszych.
48. Wspomnij także Izmaela, Eliasza i Ezechiela, każdy z nich jest wśród najlepszych!
49. To jest napomnienie. Zaprawdę, na bogobojnych czeka siedziba piękna,
50. Ogrody wieczności z otwartymi dla nich bramami.

51. Spoczywając tam, poproszą o owoce w obfitości i napoje.
52. I będą z nimi czyste kobiety o skromnym spojrzeniu, równego wieku.
53. To właśnie wam obiecano na Dzień Rozliczenia.
54. Zaprawdę, takie będzie Nasze zaopatrzenie, które nigdy się nie wyczerpie!
55. Tak będzie! A na buntowników czeka siedziba najgorsza,
56. Piekło, w którym będą się palić. Jakże złe to łoża!
57. Tak będzie! Niech oni posmakują tego: wody wrzącej i napoju cuchnącego,
58. i innych mąk podobnego rodzaju.
59. To jest tłum spieszący razem z wami. Nie ma dla nich powitania! Będą palić się w ogniu!
60. Oni powiedzą: „Nie! To wy! Dla was nie ma powitania, wyście nam to przygotowali! Jakże to złe rozstrzygnięcie!”
61. Oni powiedzą: „Panie nasz! Temu, kto nam to przygotował, powiększ w dwójnasób karę w ogniu!”
62. Oni powiedzą: „Cóż jest z nami, że nie tu widzimy ludzi, których uważaliśmy za złych?”
63. Czy wyśmiewaliśmy się z nich albo odwracaliśmy od nich nasz wzrok?”
64. Zaprawdę, tak będą się kłócić mieszkańcy Ognia.
65. Powiedz: „Ja jestem tylko ostrzegającym. Nie ma żadnego boga oprócz Boga Jedyneho, Podporządkowującego!”
66. Pana niebios i ziemi, i tego, co między nimi, Wielkiego, Przebaczącego!”
67. Powiedz: „To jest nowina wielka,
68. a wy się od niej odwracacie.
69. Nie miałem żadnej wiadomości o wysokim zgromadzeniu, gdy oni spierali się między sobą.
70. Zostało mi tylko objawione, że jestem jawnie ostrzegającym”.
71. Oto twój Pan powiedział aniołom: „Ja stworzę człowieka z gliny,
72. a kiedy go ukształtuję i tchnę w niego Mojego ducha, wówczas padnijcie przed nim na twarz”.
73. I padli aniołowie przed nim na twarz, wszyscy razem
74. oprócz Iblisa, który wbił się w pychę i stał się niewiernym.
75. Bóg powiedział: „O Iblisie, coź powstrzymało cię od pokłonenia się temu, co Ja stworzyłem Moimi rękoma? Stałeś się tak pyszny, czy też znalazłeś się wśród wywyższonych?”

76. On powiedział: „Jestem lepszy od niego. Ty stworzyłeś mnie z ognia, a jego stworzyłeś z gliny”.
77. Powiedział: „Odejdź stąd, boś odrzucony, przeklęty!
78. Moje przekleństwo będzie ciążyło na tobie aż do Dnia Sądu!”.
79. Iblis rzekł: „Panie mój, daj mi zwłokę do Dnia ich wskrzeszenia!”.
80. On powiedział: „Dana ci jest zwłoka
81. do Dnia ustalonego czasu”.
82. Iblis powiedział: „Przysięgam na Twoją wielkość, że poprowadzę ich wszystkich w zbłądzenie,
83. z wyjątkiem Twych sług spośród nich, szczerze oddanych”.
84. Bóg powiedział: „To jest prawda! I, zaprawdę, powiadam,
85. że zapełnię Piekło tobą i tymi, którzy pójdą za tobą, wszystkimi razem!”.
86. Powiedz: „Ja nie oczekuję od was za to żadnej zapłaty i nie obarczam się zmyśleniami”.
87. To jest tylko napomnienie dla światów
88. i dowiecie się o tym po pewnym czasie.

SURA 39. GRUPY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Objawienie Księgi pochodzi od Boga Potężnego, Mądrego!
2. Zaprawdę, My zesłaliśmy ci Księgę z prawdą. Czcij zatem Boga, okazując Mu szczerą wiarę!
3. Czy nie do Boga należy szczera wiara? Ci, którzy wzięli opiekunów poza Nim: „My czcimy ich tylko po to, aby zbliżyli nas do Boga”. Bóg z pewnością rozsądzi między nimi to, w czym oni się różnią. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą tego, który jest kłamcą i niewdzięcznikiem.
4. Jeśli Bóg chciałby wziąć Sobie syna, to wybrałby, co Mu odpowiada, z tego, co stworzył. Chwała Mu! On jest Bogiem, Jedynym, Podporządkowującym!
5. On stworzył niebiosa i ziemię w prawdzie. On owija nocą dzień i dniem owija noc. On podporządkował słońce i księżyc. Każde toczy się do wyznaczonego kresu. On jest Potężny, Przebaczający!
6. On stworzył was z jednej duszy, potem uczynił z niej parę i zesłał wam z trzód osiem w parach. On stwarza was w łonach waszych matek stopniowo, jedno po drugim, w trzech ciemnościach. Oto Bóg, was

Pan. Do Niego należy królowanie. Nie ma boga oprócz Niego! Jakże więc jesteście odwrócenii?

7. Jeśli nie wierzycie, to, zaprawdę, Bóg was nie potrzebuje, chociaż nie podoba Mu się niewiara Jego sług. A jeśli jesteście wdzięczni, to On jest z was zadowolony. I nie poniesie niosąca ciężar ciężaru innej. Potem powrócicie do waszego Pana, a On powie wam o tym, co czyniliście. On dobrze wie, co jest w waszych piersiach.

8. Kiedy człowieka dotknie jakieś nieszczęście, on wzywa swego Pana, zwracając się ku Niemu z pokorą. Kiedy jednak On obdarzy go dobrodziejstwem, człowiek zapomina, o co wcześniej prosił, i dodaje Bogu podobnych, sprowadzając innych z Jego drogi. Powiedz: „Korzystaj ze swej niewiary przez jakiś czas, bo, zaprawdę, będziesz wśród mieszkańców ognia!”

9. Czyż podobny jest ten, który wielbi Boga w godzinach nocy, padając na twarz i stojąc w modlitwie, i troszczy się o życie ostateczne z nadzieją na miłosierdzie swego Pana? Powiedz: „Czy równi są ci, którzy wiedzą, i ci, którzy nie wiedzą?”. Pamiętają o tym tylko ci, którzy otrzymują napomnienie.

10. Powiedz: „O słudzy Moi, którzy wierzycie! Bójcie się waszego Pana! Na tych, którzy czynią dobro na tym świecie, czeka dobro, a ziemia Boga jest przestronna. Zaprawdę, cierpliwi otrzymają nagrodę bez rachunku!”

11. Powiedz: „Zostało mi poleczone, abym oddawał cześć Bogu, szczerze wyznając Jego religię.

12. I polecono mi, abym był pierwszym z tych, którzy poddali się Jego woli”.

13. Powiedz: „Obawiam się, jeśli okażę nieposłuszeństwo memu Panu, kary Dnia Wielkiego”.

14. Powiedz: „Czczę tylko Boga, szczerze wyznając Jego religię.

15. Czciście zatem, kogo chcecie, poza Nim!”.

16. Powiedz: „Zaprawdę, poniosą stratę ci, którzy stracą siebie samych i swoje rodziny w Dniu Zmartwychwstania”. Tak! To jest strata oczywista!

17. A nad nimi będą zasłony z ognia i pod nimi będą zasłony. Przed tym Bóg ostrzeża swoje sługi. O Moi słudzy, bójcie się Mnie!

18. A tych, którzy oddalili się od bożków, aby nie oddawać im czci, i zwrócili się ku Bogu, czeka wieść radosna. Przekaż wieść radosną Moim sługom,

19. którzy przysłuchują się słowu i postępują za tym, co w nim najlepsze! To są ci, których prowadzi Bóg i którzy są obdarzeni rozumieniem.

19. Ten, wobec którego spełniło się słowo kary: czy ocalisz tego, który jest w ogniu?
20. Na tych zaś, którzy obawiają się swego Pana, czekają wysokie pałace, a ponad nimi następne wysokie pałace, w dole zaś będą płynęły strumienie: to jest obietnica Boga. Bóg nie łamie Swej obietnicy!
21. Czy nie widzisz, że Bóg zesłał z nieba wodę i poprowadził ją do źródeł w ziemi? Potem dzięki niej daje wyrosnąć różnobarwnym uprawom, potem wędną i widzisz, jak żółkną, gdy On zmienia je w zasuszone badyle. Zaprawdę, w tym jest napomnienie dla tych, którzy posiadają rozum!
22. Czy ten, którego pierś Bóg otworzył, aby poddał się Mu całkowicie, i który otrzymał światło od swego Pana? Biada tym, których serca są zatwardziałe wobec napominania Boga! Oni są w zbłądzeniu oczywistym.
23. Bóg zesłał opowieść najpiękniejszą, Księgę z podobnymi powtórzeniami, od których cierpnie skóra tych, którzy boją się swego Pana. Potem mięknie ich skóra i serca od wspomnienia Boga. To jest droga Boga, On prowadzi nią, kogo zechce, a kogo z niej sprowadzi, ten nie będzie już miał żadnego przewodnika.
24. Czy ten, który boi się stanąć twarzą przed najstraszniejszą karą w Dniu Zmartwychwstania? I powiedziane będzie niesprawiedliwym: „Zakosztujcie tego, co zarobiliście!”
25. Ci, którzy byli przed nimi, odrzucili objawienie. I przyszła do nich kara stamtąd, skąd nawet się nie spodziewali.
26. Bóg dał im zakosztować pohańbienia w obecnym życiu, ale kara życia ostatecznego jest jeszcze większa. Gdybyż oni wiedzieli!
27. My daliśmy ludziom w tym Koranie wszelkiego rodzaju przypowieści. Być może, się opamiętają.
28. To jest Koran arabski, bez jakichkolwiek niejasności, aby mogli obronić się przed złem.
29. Bóg przytoczył przypowieść o człowieku, którego współnicy się sprzecają, i o człowieku, który ma spokojnego współnika. Czy to podobny przykład? Chwała niech będzie Bogu! Jednak większość z nich nie wie.
30. Zaprawdę, tyś jest śmiertelny i oni są śmiertelni!
31. Później, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się sprzeczać przed swoim Panem.
32. Któż jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymyśla kłamstwa o Bogu i uznaje za kłamstwo prawdę, kiedy do niego przychodzi? Czyż nie w Piekło jest siedziba niewiernych?

33. A kto przynosi prawdę i kto ją potwierdza: tacy są ludźmi bogobojnymi.
34. Oni otrzymają to, co zechcą, od Swojego Pana. Taka jest nagroda dla tych, którzy czynią dobro.
35. Bóg odpuści im zło, które czynili, i nagrodzi ich czymś piękniej-
szym niż to, co czynili.
36. Czy Bóg nie wystarczy dla Swego sługi, gdy oni straszą cię tymi,
którzy są oprócz Niego? Kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie będzie
miał żadnego przewodnika.
37. A kogo Bóg prowadzi drogą prostą, tego nikt nie sprowadzi
w zbłądzenie. Czyż Bóg nie jest Potężny, Mściwy?
38. Jeśli ich zapytasz: „Kto stworzył niebios i ziemię?”, oni niewąt-
pliwie powiedzą: „Bóg!”. Powiedz: „Czy pomyśleliście o tych, których
wzywacie poza Bogiem? Jeśli Bóg będzie chciał wyrządzić mi krzyw-
dę, to czy oni oddalą ode mnie tę krzywdę? A jeśli On zechce okazać
mi Swoje miłosierdzie, to czy oni powstrzymają Jego miłosierdzie?”.
Powiedz: „Wystarczy mi Bóg, Jemu ufają ludzie ufający!”.
39. Powiedz: „O ludu mój! Czyńcie według waszych możliwości, jako
i ja czynię! Niebawem się dowiecie,
40. do kogo przyjdzie kara poniżająca i na kogo spadnie kara bezu-
stanna”.
41. My zesłaliśmy ci Księgę z prawdą dla ludzi. Kto przyjmuje prze-
wodnictwo, ten czyni to dla samego siebie, kto zaś zbłądził, ten błądzi
na swoją szkodę. Ty nie jesteś dla nich poręczycielem.
42. Bóg przyjmie dusze w chwili śmierci, a tych, którzy nie umar-
li, podczas snu. I zatrzymuje te dusze, o których śmierci postanowił,
a inne odsyła do ustalonego terminu. Zaprawdę, w tym są znaki dla
ludzi, którzy się zastanawiają!
43. Czy oni wzięli sobie orędowników zamiast Boga? Powiedz: „Nawet
wtedy, gdy oni nad niczym nie panują i niczego nie rozumieją?”.
44. Powiedz: „Do Boga należy wszelkie orędownictwo! Do Niego na-
leży panowanie nad niebiosami i ziemią i do Niego będziecie sprowa-
dzeni!”.
45. I kiedy wspominany jest Bóg Jedyny, to zżymają się serca tych,
którzy nie wierzą w życie ostateczne. Kiedy zaś wspomina się innych
niż On, wówczas oni się radują.
46. Powiedz: „O Boże, Stworzycielu niebios i ziemi, który znasz to,
co niewidzialne i jawne! Ty rozsądzisz między Twymi sługami to,
w czym się różnili”.

47. Gdyby do niesprawiedliwych należało to, co jest na ziemi, i jeszcze znacznie więcej, oni oddaliby wszystko, aby wykupić się od bólu kary w Dniu Zmartwychwstania. Wtedy dostanie się im od Boga to, na co nie liczyli.
48. I będzie im ujawnione zło tego, co zyskali, i otoczy ich to, z czego sztydzi.
49. Kiedy człowieka dotknie jakieś nieszczęście, on Nas wzywa. Później, gdy obdarzymy go Swym dobrodziejstwem, mówi: „Zostało mi to dane ze względu na moją wiedzę”. Nie! To jest tylko próba, ale większość z nich nie wie!
50. Tak już mówili ci, którzy byli przed nimi, jednak to, co czynili, nie przyniosło im korzyści.
51. I dosięgło ich zło tego, co czynili. Tych, którzy są niesprawiedliwi, także dosięgnie zło tego, co czynili, i nie będą w stanie temu zapobiec.
52. Czy oni nie wiedzą, że Bóg powiększa zaopatrzenie temu, komu zechce, lub je ogranicza? Zaprawdę, w tym są znaki dla tych, którzy wierzą!
53. Powiedz: „O śludzy Moi, którzy wystąpiliście przeciwko sobie samym, nie obawiajcie się o miłosierdzie Boga! Zaprawdę, Bóg odpuszcza wszystkie grzechy, On jest Przebaczający, Miłościwy!
54. Zwróćcie się z pokorą ku waszemu Panu i poddajcie się Jego woli, zanim dosięgnie was kara, bo wtedy nie będzie dla was pomocy.
55. Podążajcie za najlepszym z tego, co zostało wam zesłane przez waszego Pana, zanim nie dosięgnie was kara, gdy nawet jej nie przeczujecie”.
56. I powie dusza: „Biada mi za to, com zaniedbała wobec Boga. Ja przecież byłam między tymi, którzy sztydzili!”
57. i powie: „Gdyby Bóg mnie poprowadził, to z pewnością byłabym wśród bogobojnych!”
58. i powie, gdy zobaczy karę: „Gdybym miała jeszcze jedną możliwość, to z pewnością byłabym wśród czyniących dobro!”
59. Nie! Przyszły do ciebie Moje znaki, ale uznałeś je za kłamstwo. Wbiłeś się w pychę i stałeś się jednym z niewiernych.
60. W Dniu Zmartwychwstania zobaczysz tych, którzy wymyślali kłamstwa przeciwko Bogu, z poczerniałymi twarzami. Czyż nie Piekło jest siedzibą dla nazbyt dumnych?
61. Bóg ocali bogobojnych i będą zbawieni. Nie dotknie ich zło i nie będą zasmuceni.
62. Bóg jest Stwórcą wszystkich rzeczy i On jest wszystkich rzeczy po-wiernikiem.

63. On posiada klucze niebios i ziemi. Ci zaś, którzy nie wierzą w znaki Boga, z pewnością poniosą stratę.
64. Powiedz: „Każecie mi oddawać cześć komuś innemu niż Bóg, o nieświadomi?”.
65. Objawione zostało tobie i tym, którzy byli przed tobą: „Jeśli dodajesz współtowarzyszy, to z pewnością daremne będzie twe działanie i niewątpliwie znajdziesz się wśród stratnych”.
66. Nie! Czcij tylko Boga i bądź jednym z wdzięcznych!
67. Oni nie oceniali Boga zgodnie z prawdą, choć cała ziemia w Dniu Zmartwychwstania będzie w Jego ręku, a niebiosą będą zwinięte w Jego prawicy. Chwała Mu! On jest ponad to, co oni dodają Mu za współtowarzyszy!
68. I zadną w trąbę, i ci wszyscy, którzy są w niebiosach i na ziemi, zostaną porażeni, oprócz tych, których Bóg zechce oszczędzić. Potem zadną w trąbę po raz drugi i oto oni powstaną i będą się rozglądać.
69. Ziemia rozbłyśnie światłem swego Pana i Księga będzie położona. Prorocy i świadkowie zostaną sprowadzeni i będzie rozstrzygnięte między nimi zgodnie z prawdą, i nie będą pokrzywdzeni.
70. Każda dusza otrzyma pełną zapłatę za to, co zarobiła. On wie najlepiej, co oni czynili.
71. I poprowadzeni zostaną ci, którzy nie uwierzyli, do Piekła tłumnie, a kiedy tam dojdą, otworzą się jego bramy i jego strażnicy powiedzą: „Czy nie przychodzili do was posłańcy spośród was, głosząc wam znaki waszego Pana i ostrzegając was przed spotkaniem tego Dnia?”. Oni powiedzą: „Tak!”, i wówczas potwierdzi się słowo kary na niewiernych.
72. Będzie im powiedziane: „Wejdźcie w bramy Piekła, gdzie zamieszkacie na wieczność!”. Jakże zła to siedziba dla zarozumiałych!
73. A tych, którzy bali się swego Pana, poprowadzą tłumnie do Raju, a kiedy tam dojdą, otworzą się jego bramy i jego strażnicy powiedzą: „Pokój wam! Czyniliście dobro, wejdźcie więc tu, aby zamieszkać w nim na wieczność!”.
74. Oni powiedzą: „Chwała niech będzie Bogu, który spełnił dla nas Swą obietnicę i dał nam w dziedzictwo ziemię. Będziemy mieszkać w Raju, gdziekolwiek zechcemy”. Jakże wspaniała to nagroda dla działających!
75. I zobaczysz aniołów otaczających Tron ze wszystkich stron i głoszących chwałę swego Pana. I będzie rozstrzygnięte między nimi zgodnie z prawdą, i będzie powiedziane: „Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!”.

SURA 40. WIERNY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim.
2. Objawienie tej Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Mądrego,
3. przebaczącego grzechy, przyjmującego skruchę, surowego w karaniu, pełnego hojności. Nie ma boga, jak tylko On! Do Niego prowadzi powracanie.
4. Spierają się o znaki Boga tylko ci, którzy nie wierzą. Niech cię nie zwiedzie ich zmienność w tym kraju.
5. Przed nimi odrzucił je lud Noego i różne grupy po nich. Każda społeczność spiskowała przeciwko swemu posłańcowi, chcąc go pochwyć. Oni spierali się, jak za pomocą fałszu zniszczyć prawdę. Pochwyliłem ich jednak i jakaż była Moja kara!
6. Tak spełniło się słowo twego Pana wobec niewierzących: oni z pewnością są mieszkańcami Piekła!
7. Ci, którzy niosą Tron, i ci, którzy są wokół niego, głoszą chwałę swego Pana, wierzą w Niego i proszą o przebaczenie dla tych, którzy wierzą: „Panie nasz, Ty obejmujesz wszystko Swym miłosierdziem i wiedzą. Przebacz tym, którzy się nawrócili i podążają Twoją drogą! Ochroń ich przed karą ognia!
8. Panie nasz, wprowadź ich do Ogrodów Raju, które obiecałeś im i tym, którzy byli sprawiedliwi spośród ich ojców, żon oraz ich potomstwa. Tyś jest Potężny, Mądry!
9. I uchroni ich od zła, a kogo uchronisz tego Dnia od zła, tego obdarzysz Swym miłosierdziem. To będzie zwycięstwo wielkie!”
10. Tym, którzy nie uwierzyli, ogłosiła: „Nienawiść Boga jest większa od waszej wzajemnej nienawiści, kiedy bowiem wzywano was do wiary, wy pozostaliście niewiernymi”.
11. Oni powiedzą: „Panie nasz, Ty dwukrotnie nas uśmierciłeś i dwukrotnie przywróciłeś nas do życia. My wyznaliśmy swoje grzechy. Czy jest jakaś droga wyjścia?”
12. To dlatego, że kiedy wzywano Boga Jedyne, wy nie wierzyliście, a kiedy dodawano Mu współtowarzyszy, toście wierzyli. Rozstrzygnięcie wszakże należy do Boga, Wyniosłego, Wielkiego!
13. On jest Tym, który ukazuje wam Swoje znaki i zsyła wam z nieba zaopatrzenie, ale pamięta o tym jedynie ten, który zwraca się ku Niemu.

14. Wzywajcie więc Boga, szczerze wyznając Jego religię, nawet jeśli nienawidzą tego niewierni.

15. On jest wyniosły stopniami, Władca Tronu. On zsyła Ducha ze Swego rozkazu, na kogo zechce spośród Swych sług, aby ostrzegał przed Dniem Spotkania.

16. Tego Dnia, gdy oni się podniosą, nic o nich nie będzie przed Bogiem ukryte. Do kogo będzie należało królestwo tego Dnia? Do Boga, Jedynego, Podporządkowującego!

17. Tego Dnia każda dusza otrzyma zapłatę za to, co zarobiła. Tego Dnia nie będzie niesprawiedliwości. Zaprawdę, Bóg jest szybki w rozliczaniu!

18. I ostrzegaj ich przed Dniem, który się zbliża, gdy wylęknione serca podejną do gardeł. Niesprawiedliwi nie będą mieli bliskiego przyjaciela ani orędownika, któremu dano by posłuch.

19. On zna zdradliwość oczu i to, co ukrywają piersi.

20. Bóg rozstrzyga zgodnie z prawdą, a ci, których oni wzywają zamiast Niego, nie rozstrzygają niczego. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Widzący!

21. Czy oni nie chodzili po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli silniejsi od nich mocą i śladami pozostawionymi na ziemi. I pochwycił ich Bóg za ich grzechy i nie mieli przed Bogiem żadnego obrońcy.

22. To dlatego, że przychodzili do nich ich posłańcy z jasnymi dowodami, a oni nie uwierzyli. I pochwycił ich Bóg. On jest silny, surowy w karaniu.

23. Niegdyś posłaliśmy Mojżesza z naszymi znakami i władzą oczywistą

24. do Faraona, Hamana i Karuna, ale oni powiedzieli: „Czarownik, kłamca!”.

25. A kiedy on przyniósł im Prawdę od Nas, oni powiedzieli: „Zabijcie synów tych, którzy uwierzyli razem z nim, a zostawcie przy życiu ich kobiety”. Jednak knowanie niewiernych okazało się błędem.

26. Faraon powiedział: „Pozwólcie mi zabić Mojżesza i niechaj wzywa swego Pana! Obawiam się, że on zmieni waszą religię albo wywoła na ziemi zgorzenie”.

27. Mojżesz powiedział: „Szukam schronienia u mego Pana i waszego Pana przed każdym wywyższającym się, który nie wierzy w Dzień Rozliczenia”.

28. I pewien wierzący z rodu Faraona, który ukrywał swoją wiarę, powiedział: „Czy zabijecie człowieka za to, że on mówi: «Moim Panem

jest Bóg!» i przychodzi do was z jasnymi dowodami od waszego Pana? Jeśli on jest kłamcą, to jego kłamstwo obróci się przeciwko niemu, a jeśli jest prawdomówny, wtedy dosięgnie was coś z tego, przed czym was ostrzega. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi tego, kto jest występny kłamcą!

29. O ludu mój! Dzisiaj macie władzę i wy panujecie na ziemi, ale któż nas obroni przed karą Boga, gdy ona do nas przyjdzie?”. Faraon powiedział: „Ja wskazuję wam jedynie to, co widzę, i prowadzę was tylko na drogę prawości”.

30. Wówczas ten, który uwierzył, powiedział: „O ludu mój! Zaprawdę, boję się dla was czegoś podobnego do dnia sprzymierzonych,

31. podobnego do losu, jaki spotkał ludy Noego, Ad i Samud, i tych, którzy przyszli po nich. Bóg nie pragnie niesprawiedliwości dla Swoich sług!

32. O ludu mój! Zaprawdę, boję się dla was dnia, gdy będziecie się wzajemnie nawoływać,

33. dnia, gdy odwróciecie się, nie mając przed Bogiem żadnego obrońcy. Kogo bowiem Bóg sprowadzi z drogi, ten nie ma żadnego przewodnika”.

34. Już wcześniej przyszedł do was Józef z jasnymi dowodami, ale wy nie przestaliście wątpić w to, z czym on przyszedł. A kiedy zginął, powiedzieliście: „Po nim Bóg nie wyśle już żadnego posłańca”. Tak oto Bóg wprowadza w zbłądzenie tego, kto jest występny, wątpiący.

35. Ci, którzy sprzecząją się o znaki Boga, nie mając ku temu żadnej władzy, wzbudzają nienawiść w Bogu oraz w tych, którzy wierzą! Tak Bóg nakłada pieczęć na serce każdego zadufanego w sobie ciemńczy!

36. I powiedział Faraon: „O Hamanie, zbuduj mi wieżę. Być może, wstąpię na drogi,

37. na drogi niebios, i może dojdę aż do Boga Mojżesza, wszak myślę, że jest on kłamcą”. Tak upiększone zostało Faraonowi zło jego postępowania i był sprowadzony z drogi. I cały podstęp Faraona okazał się niczym.

38. I powiedział ten, który uwierzył: „O ludu mój! Idźcie za mną, ja poprowadzę was na drogę prawości!

39. O ludu mój! Przecież życie tego świata jest tylko doczesnym używaniem, gdy życie ostateczne jest domem trwałym.

40. Kto czyni zło, ten otrzyma tylko podobną odpłatę, a kto czyni dobro, wierzący mężczyzna lub wierząca kobieta, oni wejdą do Raju i otrzymają zaopatrzenie bez rachunku.

41. O ludu mój! Dlaczego wzywam was do zbawienia, a wy wzywacie mnie do ognia?
42. Wy wzywacie mnie, abym zaprzeczył Bogu i dodał Mu za współtowarzyszy to, o czym nie mam żadnej wiedzy. Ja natomiast wzywam do Potężnego, Przebaczającego!
43. Bez wątpienia wzywacie mnie do tego, co nie ma głosu ani na tym świecie, ani w ostatecznym. Nasz powrót zmierza do Boga, a ludzie występni będą towarzyszami ognia!
44. Niebawem przypomnicie sobie to, co wam mówię. Powierzam swoją sprawę Bogu. Zaprawdę, Bóg najlepiej widzi Swe sługi!”
45. Bóg uratował go przed złem, które oni wymyślili, a ród Faraona dosięgła najgorsza kara,
46. ogień, na który będą wystawieni rankiem i wieczorem. A w Dniu, gdy nadejdzie Godzina: „Pogrążcie ród Faraona w najstraszniejszej karze!”
47. A kiedy będą spierać się w ogniu, słabi powiedzą do tych, którzy się wywyższali: „My postępowaliśmy za wami, czy możecie wybawić nas od części ognia?”
48. I ci, którzy się wywyższali, powiedzą: „My wszyscy w nim jesteśmy. Zaprawdę, Bóg rozsądził między Swymi sługami!”
49. I ci, którzy są w ogniu, będą mówić do strażników Piekła: „Poproście waszego Pana, aby złagodził wam karę choć na jeden dzień!”
50. Oni powiedzą: „Czyżby nie przychodzili do was posłańcy z jasnymi dowodami?”. Odpowiedzą: „Tak!”. Powiedzą im: „Módlcie się więc!”. Jednak modlitwa niewiernych jest tylko oszustwem.
51. My pomożemy Naszym posłańcom i tym, którzy uwierzyli, w życiu tego świata i w Dniu, gdy powstaną świadkowie;
52. w Dniu, gdy niesprawiedliwym nie pomoże ich skrucha, a spadnie na nich przekleństwo i otrzymają siedzibę najgorszą.
53. I daliśmy wcześniej Mojżeszowi przewodnictwo i daliśmy synom Izraela w dziedzictwo Księgę,
54. jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi rozumiejących.
55. Bądźże więc cierpliwy! Obietnica Boga jest prawdziwa! Proś o przebaczenie za twój grzech i głoś chwałę twego Pana wieczorem i rankiem!
56. Ci, którzy sprzeczną się o znaki Boga bez żadnego uprawnienia, mają w piersiach tylko pragnienie wielkości i nie osiągną swego celu. Szukaj schronienia u Boga, On jest Słyszący, Widzący!
57. Stworzenie niebios i ziemi jest bez wątpienia czymś znacznie większym, niż stworzenie ludzi, ale większość ludzi nie wie!

58. Nie jest równy ślepy temu, który widzi. Ci, którzy wierzą i czynią dobro, nie są równi czyniącym zło. Jakże niewiele wy pamiętacie!
59. Zaprawdę, Godzina niewątpliwie nadejdzie, jednak większość ludzi nie wierzy!
60. I wasz Pan powiedział: „Wzywajcie Mnie, a ja wam odpowiem! Ci wszakże, którzy są zbyt dumni, aby oddawać Mi cześć, wejdą do Piekła, poniżeni!”
61. Bóg jest Tym, który dał wam noc, abyście podczas niej odpoczywali, i dzień, abyście jasno widzieli. Zaprawdę, Bóg jest pełen łaski dla ludzi, ale większość ludzi jest niewdzięczna!
62. To jest Bóg, wasz Pan, Stwórca każdej rzeczy. Nie ma boga oprócz Niego. Dlaczegoż więc tak się oszukujecie?
63. Tak właśnie oszukiwani są ci, którzy odrzucają znaki Boga.
64. Bóg jest Tym, który uczynił dla was ziemię miejscem zamieszkania, a niebo sklepieniem. On ukształtował was, nadał wam piękną postać i obdarzył was dobrami. To jest Bóg, wasz Pan! Chwała Bogu, Pan światów!
65. On jest Żyjący! Nie ma boga jak tylko On. Wzywajcie Go zatem, wyznając szczerze Jego religię! Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów!
66. Powiedz: „Zostało mi zakazane wzywanie tych, których wy wzywacie zamiast Boga, kiedy przyszły do mnie jasne dowody od mego Pana i nakazano mi poddać się Panu światów”.
67. On jest Tym, który stworzył was z prochu, potem z kropli nasienia, potem z grudki krwi zakrzepłej, potem wyprowadził was niemowlęciem, abyście osiągnęli dojrzałość, a potem stali się starcami – są wśród was tacy, którzy odejdą wcześniej – a wszystko po to, abyście doszli do określonego terminu. Być może, wy zrozumiecie!
68. On jest Tym, który daje życie i sprowadza śmierć, a kiedy postanowi o czymś, to mówi temu jedynie: „Bądź!”, i to się staje.
69. Czyżbyś nie widział tych, którzy sprzecząją się o znaki Boga? Jakże oni są odwrócenii!
70. Ci, którzy odrzucają Księgę i to, z czym wysłaliśmy Naszych posłańców, dowiedzą się wkrótce,
71. gdy z jarzmami na szyjach i w łańcuchach będą wleczeni
72. do wrzącej wody, a potem wrzuceni w ogień.
73. Wtedy powiedzą im: „Gdzie są ci, którym oddawaliście cześć

74. zamiast Boga?”. Oni powiedzą: „Oni nas zostawili, chociaż już dawniej wzywaliśmy coś, co było niczym”. Tak oto Bóg sprowadza w zbłądzenie niewiernych.

75. To dlatego, że cieszyliście się na ziemi bezprawnie, i jedynie się zabawialiście.

76. Wejdźcie w bramy Piekła, gdzie zamieszkacie! Jakże zła to siedziba dla wywyższających się!

77. Bądź zatem cierpliwy! Obietnica Boga jest prawdziwa. Czy pokazemy ci część tego, co im obiecaliśmy, czy też weźmiemy twą duszę, i tak do Nas oni powrócą.

78. Wysłałiśmy posłańców przed tobą: o niektórych ci opowiadaliśmy, a o innych ci nie opowiadaliśmy. Żaden posłaniec nie przyniósł znaku bez zezwolenia Boga. A kiedy przyjdzie rozkaz Boga, to wszystko zostanie rozstrzygnięte zgodnie z prawdą i poniosą stratę ci, którzy uważali to za kłamstwo.

79. Bóg jest Tym, który stworzył dla was zwierzęta, abyście na jednych jeździli, a innymi się odżywiali.

80. I macie z nich jeszcze inne korzyści: dzięki nim możecie osiągnąć to, czego potrzebują wasze serca. Na nich i na statkach jesteście przenoszeni.

81. On pokazuje wam Swoje znaki. Któremuż zatem ze znaków Boga zaprzeczycie?

82. Czy oni nie chodzą po ziemi i nie widzą, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli liczniejsi od nich i silniejsi mocą oraz śladami pozostawionymi na ziemi. Jednak nie pomogło im to, co pozyskali.

83. Kiedy przyszli do nich posłańcy z jasnymi dowodami, oni cieszyli się wiedzą, jaką posiadali. I ogarnęło ich to, z czego oni szydzili.

84. A kiedy zobaczyli Naszą karę, powiedzieli: „Wierzimy w Boga Jedynego i nie wierzymy w tych, których dodawaliśmy Mu za współtowarzyszy”.

85. Nie pomogła im jednak ich wiara, gdy zobaczyli Naszą karę. To jest droga Boga, którą ustanowił dla swoich sług. I stratę poniosą tam niewierni!

SURA 41. WYJAŚNIONE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim.
2. Objawienie od Miłosiernego, Miłościwego.
3. Księga, której wersety są dokładnie wyjaśnione, Koran arabski dla ludzi, którzy rozumieją,
4. jako zwiastun dobrych wieści i ostrzeżenie. Jednak większość z nich się odwróciła, oni nie słuchają.
5. Oni powiedzieli: „Nasze serca są zasłonięte przed tym, do czego nas wzywasz. W naszych uszach jest głuchota, a między nami i tobą jest przegroda. Czyń więc i my będziemy czynić!”
6. Powiedz: „Ja przecież jestem człowiekiem podobnym do was. Zostało mi objawione, że waszym Bogiem jest Bóg Jedyny. Pospieszajcie więc do Niego i proście o Jego przebaczenie. Biada bałwochwalcom,
7. którzy nie dają jałmużny i nie wierzą w życie ostateczne!
8. Tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, czeka nagroda niewyczerpana!”
9. Powiedz: „Czy nie wierzycie w Tego, który stworzył ziemię w dwa dni, i dodajecie Mu równych? On jest Panem światów!”
10. On umieścił na niej góry pewnie stojące, wznoszące się nad nią, pobłogosławił ją i rozdzielił na niej jej pożywienie w ciągu czterech dni, po równo dla wszystkich proszących.
11. Potem zwrócił się ku niebu, które było jeszcze dymem, i powiedział jemu i ziemi: „Przychodźcie dobrowolnie lub wbrew woli!”. One powiedziały: „Przychodzimy posłusznie”.
12. On stworzył z nich siedem niebios w dwa dni i objawił każdemu niebu jego zadanie. I ozdobiliśmy najbliższe niebo lampami, również dla ochrony. To jest postanowienie Potężnego, Wiedzącego!
13. Jeśli oni się odwrócą, powiedz: „Ostrzegam was przed błyskawicą, podobną do błyskawicy, która poraziła ludy Ad i Samud”.
14. Oto przyszli do nich posłańcy z przodu i z tyłu, którzy powiedzieli: „Nie czcicie nikogo oprócz Boga”. Powiedzieli: „Gdyby nasz Pan zechciał, to z pewnością zesłałby aniołów. My nie wierzymy w to, z czym zostaliście posłani”.
15. Jeśli chodzi o lud Ad, to oni wbili się w pychę na ziemi bezprawnie i powiedzieli: „Któż jest silniejszy od nas?”. Czyżby oni nie widzieli, że

Bóg, który ich stworzył, jest silniejszy od nich? I oni odrzucali Nasze znaki.

16. Wysłałiśmy przeciwko nim wściekły wiatr w te dni nieszczęścia, aby dać im zakosztować kary poniżającej w obecnym życiu. Jednak kara życia ostatecznego będzie bardziej poniżająca i oni nie otrzymają pomocy!

17. Natomiast ludowi Samud wskazaliśmy drogę prostą, ale oni wybrali ślepotę zamiast drogi prostej. I dosięgnął ich piorun kary hańbiącej za to, co oni zyskali.

18. I ocaliliśmy tych, którzy uwierzyli i byli bogobojni.

19. I tego Dnia wrogowie Boga zostaną zebrani przy ogniu i zostaną podzieleni.

20. A kiedy już zbliżą się do niego, będą świadczyły ich uszy, oczy i skóra o tym, co oni czynili.

21. i powiedzą do swych skór: „Dlaczego świadczycie przeciwko nam?”. One powiedzą: „Dał nam mowę Bóg, który dał mowę każdej rzeczy. On stworzył was za pierwszym razem i do Niego wy powrócicie”.

22. I nie zdołaliście się ukryć, aby wasze uszy, oczy i skóra nie świadczyły przeciwko wam, ale myśleliście, że Bóg nie wie zbyt wiele o tym, co czynicie.

23. To, coście sobie wyobrażali o waszym Panu, doprowadziło was do zguby i znaleźliście się wśród tych, którzy ponieśli stratę.

24. Jeśli nawet okażą cierpliwość, i tak ogień będzie ich schronieniem, a jeśli będą się usprawiedliwiać, to ich usprawiedliwienie nie zostanie wzięte pod uwagę.

25. I przeznaczylismy dla nich towarzyszy, którzy upiększyli im to, co było przed nimi i co za nimi. I spełniło się słowo wśród społeczności, które przeminęły przed nimi spośród dzinnów i ludzi. Zaprawdę, oni ponieśli stratę!

26. I powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: „Nie słuchajcie tego Koranu, rozprowadajcie o nim puste słowa. Być może, będziecie górami!”.

27. My z pewnością damy niewiernym zakosztować kary surowej! Odpłacimy im za najgorsze z ich czynów.

28. Taka oto jest zapłata dla nieprzyjaciół Boga: ogień! W nim będzie ich siedziba wieczna i zapłata za to, że oni odrzucali Nasze znaki.

29. I powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: „Panie nasz, pokaż nam tych spośród ludzi i dzinnów, którzy nas zwiedli. My rzucimy ich pod nasze nogi, aby stali się najniższymi!”
30. Do tych, którzy mówią: „Naszym Panem jest Bóg!”, a potem idą drogą prostą, zstępują aniołowie i mówią: „Nie bójcie się i nie smućcie! Cieszcie się Rajem, który został wam obiecany!”
31. My jesteśmy waszymi opiekunami w tym życiu i w życiu ostatecznym. Będziecie mieli tam wszystko, czego zapagnie wasza dusza, i będziecie mieli tam to, o co poprosicie,
32. jako ugoszczenie od Przebaczającego, Miłościwego!”
33. Cóż jest lepszego od słów tego, kto wzywa do Boga, czyni dobro i mówi: „Zaprawdę, jestem wśród tych, którzy się poddali!”
34. Nie są sobie równe dobro i zło. Odpłacaj za zło tym, co najlepsze, a wówczas zobaczysz, że ten, z którym dzieliła cię wrogość, będzie twym bliskim przyjacielem.
35. Nikt jednak nie otrzymał takiej dobroci oprócz tych, którzy są cierpliwi, oprócz tych, którzy mają powodzenie wielkie.
36. A jeśli czujesz podszept szatana, to szukaj schronienia u Boga. On jest przecież Słyszący, Wiedzący!
37. Między Jego znakami są dzień i noc, słońce i księżyc. Nie padajcie na twarz przed słońcem ani przed księżycem, ale padajcie na twarz przed Bogiem, który je stworzył, jeśli Go czcicie!
38. A jeśli oni się wywyższają, to obecni u twego Pana wychwalają Go nocą i dniem i nie są znużeni.
39. Między Jego znakami jest to, że widzisz ziemię zeschniętą, a kiedy My zsyłamy na nią wodę, ona wzbudza się i nabrzmiewa. Zaprawdę, Ten, który ją ożywia, może z pewnością ożywić zmarłych. Każda przeciwieź rzecz jest w Jego mocy!
40. Ci, którzy odrzucają Nasze znaki, nie ukryją się przed Nami! Któż jest lepszy: czy ten, który będzie wrzucony w ogień, czy ten, który przyjdzie bezpieczny w Dniu Zmartwychwstania? Róbcie, co chcecie: On widzi to, co wy czynicie!
41. Ci, którzy nie wierzą w napomnienie, kiedy do nich przychodzi, będą ukarani. To jest Księga niezrównana!
42. Fałsz nie ma do niej dostępu ani z przodu, ani z tyłu. To jest objawienie od Mądrego, Wychwalanego!
43. Powiedziano ci tylko to, co zostało powiedziane posłańcom przed tobą. Twój Pan jest pełen przebaczenia i pełen kary surowej!

44. Jeśli uczynilibyśmy ten Koran w obcym języku, to oni by powiedzieli: „Dlaczego jego znaki nie zostały jasno wyjaśnione? Dlaczego w obcym języku, skoro jest arabski?”. Powiedz: „On jest przewodnictwem i uzdrowieniem dla tych, którzy wierzą. Ci natomiast, którzy nie wierzą, mają w uszach głuchotę i są na niego ślepi. Oni są wzywani z dalekiego miejsca”.

45. Daliśmy już wcześniej Mojżeszowi Księgę, ale wywołała spory i gdyby nie słowo, które przyszło wcześniej od twojego Pana, byłoby między nimi już rozstrzygnięte. A tak pozostali w głębokim zwątpieniu!

46. Ten, kto czyni dobro, czyni to dla samego siebie, a kto czyni zło, czyni to przeciwko sobie. Twój Pan nie krzywdzi Swoich sług!

47. Jemu jest dana wiedza o Godzinie. Żaden owoc nie powstanie ze swego zawiązku i żadna istota żeńska nie nosi i nie wydaje na świat, jak tylko za Jego wiedzą. Tego Dnia, gdy On zapyta: „Gdzież to są moi współtowarzysze?”, oni powiedzą: „Zapewniamy Cię, że wśród nas nie ma na to świadka!”.

48. I opuści ich to, co wcześniej wzywali, i przyspieszą to, co nieuniknione.

49. Człowiek nie męczy się proszeniem o dobro, ale jeśli dotknie go zło, to porzuca wszelką nadzieję i jest w rozpacz.

50. Kiedy My damy mu zakosztować Naszego miłosierdzia po nieszczęściu, jakie go dotknęło, on z pewnością powie: „To mi się należy i nie sądzę, aby Godzina została ustalona. Jeśli będę sprowadzony do mego Pana, to czeka mnie u Niego dobro”. My niewątpliwie pokazemy wówczas niewierzącym to, co oni czynili, i damy im zakosztować kary surowej!

51. Kiedy obdarzamy człowieka dobrodziejstwami, on staje z boku, ale kiedy dotknie go zło, on jest pełen długiej modlitwy.

52. Powiedz: „Widzicie? Skoro to pochodzi od Boga, a potem nie wierzycie, to kto jest bardziej zabłąkany niż ten, który tkwi w głębokim rozłamie?”.

53. Wkrótce pokazemy im Nasze znaki we wszystkich stronach świata i w nich samych, dopóki nie stanie się dla nich jasne, że to jest prawda. Czy nie wystarczy, że twój Pan jest świadkiem każdej rzeczy?

54. Czyżby oni wąpili w spotkanie ze swoim Panem? On jest Tym, który obejmuje każdą rzecz!

SURA 42. NARADA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim,
2. ajn, sin, kaf.
3. Tak oto zsyła objawienie tobie i tym, którzy byli przed tobą, Bóg, Potężny, Mądry!
4. Do Niego należy to, co w niebiosach i to, co na ziemi. On jest Wyniosły, Wspaniały!
5. Prawie że niebiosa rozerwą się od góry, gdy aniołowie głoszą chwałę swego Pana i proszą o przebaczenie dla tych, którzy są na ziemi. Wiedźcie, że Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!
6. A tych, którzy wzięli sobie opiekunów zamiast Niego, Bóg obserwuje wnikliwie, a ty nie jesteś dla nich poręczycielem.
7. I tak objawiliśmy ci Koran arabski, abyś ostrzegął Matkę Miast i tych wszystkich, którzy są wokół niej. I abyś ostrzegął o Dniu Zgromadzenia, co do którego nie ma wątpliwości. Część znajdzie się w Raju, a część w ogniu palącym!
8. Gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jednym ludem, ale On wprowadza, kogo zechce, do Swego miłosierdzia, a niesprawiedliwi nie będą mieli ani opiekuna, ani pomocnika.
9. Czyżby oni wzięli sobie opiekuna zamiast Niego? Przecież tylko Bóg jest opiekunem! On ożywia martwych i On ma władzę nad każdą rzeczą!
10. A jeśli w czymkolwiek się różnicie, to wyłącznie do Boga należy rozstrzygnięcie. Taki jest Bóg, mój Pan! W Nim pokładam moje zaufanie i ku Niemu się zwracam.
11. Stwórca niebios i ziemi. On uczynił dla was z was samych pary i spośród trzód pary. Takim sposobem On was rozmnożył. Nie ma niczego, co byłoby do Niego podobne. On jest Słyszący, Widzący!
12. Do Niego należą klucze niebios i ziemi. On daje hojne zaopatrzenie, komu zechce, i ogranicza je. On dobrze wie o każdej rzeczy!
13. On ustanowił dla was w religii to samo, co niegdyś nakazał Noemu, i to, co ci objawiliśmy, i to, co nakazaliśmy Abrahamowi, Mojżeszowi i Jezusowi: „Przestrzegajcie religii i nie rozdzielajcie się w niej!”. Wielkie dla bałwochwalców jest to, kuczemu ich wzywasz. Bóg wybiera dla Siebie tego, kogo zechce, i prowadzi do Siebie tego, kto się ku Niemu zwraca.

14. Oni podzielili się dopiero wtedy, gdy przyszła do nich wiedza, nienawidząc się wzajemnie. I gdyby nie wcześniejsze słowo od twego Pana o wyznaczonym terminie, to sprawa między nimi byłaby rozstrzygnięta. Zaprawdę, ci, którzy odziedziczyli po nich Księgę, są wobec niej w zwątpieniu i niepewności.

15. Dlatego wzywaj ich i idź prosto, jak ci nakazano, i nie postępuj za ich namiętnościami. Powiedz: „Wierzę w to, co Bóg objawił w każdej Księdze. Rozkazano mi być sprawiedliwym między wami. Bóg jest naszym Panem i waszym Panem. Dla nas są nasze uczynki, a dla was wasze uczynki. Nie ma żadnego sporu między nami a wami. Bóg zbierze nas wszystkich i do Niego prowadzi powracanie!”

16. Ci, którzy spierają się w sprawie Boga, gdy już Mu odpowiedzieli, mają argumenty bezwartościowe w oczach ich Pana. Nad nimi jest gniew i czeka ich kara straszna.

17. To jest Bóg, który zesłał Księgę z prawdą i wagę. Skąd miałbyś wiedzieć, że może Godzina jest blisko?

18. Pragną ją przyspieszyć ci, którzy w nią nie wierzą. A ci, którzy wierzą, obawiają się jej i wiedzą, że ona jest prawdą. Zaprawdę, ci, którzy powątpiewają w Godzinę, są w zbłądzeniu dalekim!

19. Bóg jest życzliwy dla Swoich sług, On zaopatruje, kogo zechce. On jest Silny, Potężny!

20. Jeśli ktoś pragnie plonów życia ostatecznego, My powiększymy jego plony, a kto pragnie plonów tego świata, to My damy mu nieco z tego, ale nie będzie miał udziału w życiu ostatecznym.

21. Czy oni mają współtowarzyszy, którzy ustanowili dla nich cokolwiek prawem w religii bez zgody Boga? Gdyby nie słowo rozstrzygnięcia, to sprawa byłaby już między nimi rozstrzygnięta. Zaprawdę, dla niesprawiedliwych będzie kara bolesna!

22. Zobaczysz niesprawiedliwych w strachu przed tym, na co sobie zaśleżyli, gdy to na nich spadnie. A ci, którzy uwierzyli i czynili dobro, będą na kwiatnych łąkach Raju. Oni będą mieli to, czego zapragną u swego Pana. Oto jest hojność wielka!

23. Tak oto obwieszcza Bóg radosne wieści Swoim sługom, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Powiedz: „Ja nie żądam od was zapłaty za to, a jedynie miłości dla bliskich”. Jeśli ktoś czyni dobro, temu je powiększymy. Bóg jest bowiem Przebaczający, Wdzięczny!

24. Oni powiedzą: „On wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu!”. Zaprawdę, gdyby Bóg zechciał, to nałożyłby pieczęć na twoje serce, ale Bóg wymaże kłamstwo i potwierdzi prawdę Swoimi słowami. Zaprawdę, On wie dobrze, co ukryte jest w piersiach!

25. On jest Tym, który przyjmuje skrucę od Swoich sług, wybacza złe uczynki i dobrze wie, co wy czynicie.
26. On odpowiada tym, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, i powiększa ich nagrodę ze Swojej łaski. A na niewiernych czeka kara dotkliwa.
27. Gdyby Bóg rozszerzył zaopatrzenie dla Swoich sług, to oni staliby się występni na ziemi, ale On zsyła we właściwej mierze, jak zechce. On jest względem Swoich sług Świadomy, Widzący!
28. On jest Tym, który zsyła obfity deszcz, gdy ludzie wpadli w rozpacz, i rozpościera Swoje miłosierdzie. On jest Opiekunem, Wychwalanym!
29. Między Jego znakami jest stworzenie niebios i ziemi, i stworzeń, które na nich rozmieścił. I On jest w mocy zebrać je, jeśli zechce!
30. Wszelkie nieszczęścia, które was dosięgają, są z powodu tego, co wykonały wasze ręce, ale On przebacza wiele.
31. Wy jesteście bezsilni na ziemi i nie macie poza Bogiem ani opiekuna, ani pomocnika.
32. Z Jego znaków są statki pływające po morzu niczym góry.
33. Jeśli On zechce, to ucisza wiatr i one stają w bezruchu na grzbiecie morza. Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!
34. Albo też zniszczy je za to, co ludzie zyskali, ale wiele przebacza,
35. aby wiedzieli ci, którzy sprzecząją się o Nasze znaki, że nie ma dla nich schronienia.
36. Wszystko to, co zostało wam dane, jest przemijającym używaniem życia tego świata, ale to, co jest u Boga, jest lepsze i trwalsze: to dla tych, którzy wierzą i pokładają ufność w swym Panu,
37. dla tych, którzy unikają wielkich grzechów i nikczemnych czynów, a kiedy się rozniewają, to przebaczą,
38. dla tych, którzy odpowiadają swemu Panu i odprawiają modlitwę, którzy swoje sprawy rozwiązują podczas wzajemnej narady i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy,
39. którzy, gdy spotka ich nieszczęście, wzajemnie się wspierają.
40. I odpłatą za zło jest zło mu podobne. Kto jednak przebaczy i się pojedna, tego nagroda będzie u Boga. Zaprawdę, On nie miłuje niesprawiedliwych!
41. A na tych, którzy bronią się, gdy zostali skrzywdzeni, nie ma winy.
42. Wina spoczywa tylko na tych, którzy ciemnią ludzi i szerzą na ziemi bezprawie. Dla takich jest kara bolesna!
43. A kto okaże cierpliwość i przebaczenie, to będzie postanowiona sprawa.

44. Kogo Bóg sprowadza z drogi, ten nie ma już po Nim opiekuna. I ujrzysz niesprawiedliwych, gdy widząc karę, powiedzą: „Czy jest jakaś droga powrotu?”.

45. Zobaczysz, jak przyprowadzą ich tutaj zgnębionych od poniżenia i spoglądających ukradkiem. I powiedzą ci, którzy uwierzyli: „Zaprawdę, stratni są ci, którzy wyrządzili szkodę samym sobie i swym rodzinom w Dniu Zmartwychwstania”. O tak, niesprawiedliwi będą poddani karze bezustannej!

46. I nie będą mieli opiekunów, którzy mogliby im pomóc, oprócz Boga. A kogo Bóg sprowadzi w zbłądzenie, dla tego nie ma już drogi.

47. Odpowiadajcie waszemu Panu, zanim nadejdzie Dzień od Boga, od którego nie będzie odwrotu. Tego Dnia nie będzie dla was ani schronienia, ani możliwości zaprzeczenia.

48. Jeśli oni się odwrócą, to My nie posłaliśmy cię jako ich strażnika. Na tobie spoczywa tylko przekazanie. I kiedy My dajemy człowiekowi zakosztować Naszego miłosierdzia, on cieszy się z tego, ale kiedy dosięgnie go zło za to, co wcześniej przygotowały jego ręce, wtedy człowiek jest niewdzięczny.

49. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią. On stwarza to, co zechce. Obdarza córkami, kogo zechce, i obdarza synami, kogo zechce,

50. albo obdarza parami: synami i córkami, a kogo zechce, czyni bezpłodnym. On jest Wiedzący, Potrafiący!

51. I nie ma człowieka, z którym Bóg rozmawiał inaczej, jak przez objawienie lub spoza zasłony, lub też posyłając posłańca, aby za Jego zezwoleniem objawiał to, co On zechce. On jest Wyniosły, Mądry!

52. I tak objawiliśmy ci Ducha z Naszego rozkazu: tyś nie wiedział, czym jest Księga i wiara, ale My uczyniliśmy ją Światłem, którym prowadzimy drogą prostą każdego, kogo chcemy z Naszych sług. I będziesz prowadził ludzi drogą prostą,

53. drogą Boga, do którego należy to, co w niebiosach i co na ziemi. Czyż nie do Boga zmierzają wszystkie sprawy?

SURA 43. OZDOBY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim.
2. Na Księgę Jasną!

3. Uczyniliśmy ją Koranem arabskim, abyście mogli zrozumieć!
4. On jest u Nas, w Matce Księgi, wzniosły, mądry!
5. Czyżbyśmy mieli odwrócić od was napomnienie, gdyż jesteście ludźmi występnymi?
6. Iluż to proroków posłaliśmy do poprzednich pokoleń,
7. ale gdy przyszedł do nich jakiś prorok, to się z niego wyśmiewali.
8. My zniszczyliśmy silniejszych od nich mocą i minął już przykład poprzednich pokoleń.
9. Jeśli ich zapytasz: „Kto stworzył niebiosa i ziemię?“, oni niewątpliwie powiedzą: „Stworzył je Potężny, Wiedzący!“.
10. On uczynił dla was ziemię kolebką i wyznaczył dla was drogi, po których, być może, pójdziecie!
11. My zsyłałyśmy z nieba wodę we właściwej mierze. I My ożywiamy nią martwą krainę. Tak też i wy będziecie wyprowadzeni!
12. On stworzył wszelkie pary i uczynił dla was statki i zwierzęta, abyście na nich podróżowali,
13. a gdy usadowicie się już na ich grzbietach, pamiętajcie o dobrodziejstwie waszego Pana i mówcie: „Chwała temu, który nam to porządkował, gdyż sami nie zdołalibyśmy tego osiągnąć!“.
14. I z pewnością do naszego Pana powrócimy!“.
15. I oni uczynili z niektórych Jego sług część Jego. Zaprawdę, człowiek jest jawnym bluźniercą!
16. Czyżby z tego, co stworzył, On wziął sobie córki, a was obdarzył synami?
17. Jeśli któryś z nich otrzyma wieść o narodzinach tej, którą dodają Miłosiernemu, to jego twarz ciemnieje i ledwo powstrzymuje gniew.
18. Tej, która dorasta wśród ozdób i która w sporze nie daje jasnego świadectwa?
19. I oni uczynili aniołów, którzy są sługami Miłosiernego, kobietami. Czyżby byli świadkami ich stworzenia? Ich świadectwo zostanie zapisane i będą zapytani!
20. Oni powiedzieli: „Gdyby zechciał Miłosierny, to byśmy ich nie czcili!“.
21. Oni nie mają żadnej wiedzy i tylko zmyślają.
22. Czy My daliśmy im wcześniej jakąś Księgę, której się trzymają?
23. Nie! Oni mówią: „My znaleźliśmy naszych ojców w pewnej wspólnocie i postępujemy ich śladami!“.
23. Podobnie nie wysyłaliśmy przed tobą ostrzegającego do żadnego miasta, aby żyjący w zbytku nie powiedzieli: „My znaleźliśmy naszych ojców w pewnej wspólnocie i postępujemy ich śladami!“.

24. Powiedz: „A gdybym przyszedł do was z lepszym przewodnictwem niż to, przy czym znaleźliście waszych ojców?”. Oni powiedzieli: „My nie wierzymy w to, z czym zostałeś posłany!”.
25. Wtedy zemściliśmy się na nich. Spójrz, jaki był koniec tych, którzy uznali to za kłamstwo!
26. Oto powiedział Abraham do swego ojca i swego ludu: „Jestem niewinny tego, co wy czcicie
27. oprócz Tego, który mnie stworzył, a który z pewnością mnie poprowadzi!”.
28. I on uczynił to słowem, które przetrwało wśród jego potomstwa. Być może, oni powrócą!
29. Tak! Ja dałem im i ich ojcom używanie życia, dopóki nie przyszła do nich prawda i Wysłannik jasny.
30. A kiedy przyszła do nich prawda, oni powiedzieli: „To są czary i my w to nie wierzymy!”.
31. I powiedzieli: „Dlaczego ten Koran nie został zesłany jakiemuś znamienitemu człowiekowi z dwóch miast?”.
32. Czyżby oni rozdzielali miłosierdzie twego Pana? My rozdzielamy między nich środki do życia na tym świecie i My wywyższamy stopniami jednych nad innymi, aby jedni z nich mogli brać innych na służbę. I miłosierdzie twego Pana jest lepsze od tego, co oni gromadzą.
33. I gdyby nie to, że ludzie staliby się jedną wspólnotą, to tym, którzy nie wierzą w Miłosiernego, dalibyśmy domy ze srebrnymi dachami i schodami, po których by wchodzili,
34. i drzwi do ich domów, i łoża, na których by się pokładali,
35. a także ozdoby ze złota. To wszystko są tylko dobra tego świata, a życie ostateczne u twego Pana jest dla bogobojnych.
36. Jeśli ktoś unika wspominania Miłosiernego, temu wyznaczymy szatana, który będzie jego towarzyszem.
37. I oni w rzeczywistości sprowadzają ich z drogi, a ci myślą, że są prowadzeni drogą prostą.
38. Kiedy wreszcie człowiek przyjdzie do Nas, to powie szatanowi: „O, gdyby między mną a tobą była odległość jak między wschodem i zachodem. Jakże złym jesteś towarzyszem!”.
39. Nie pomoże to wam tego Dnia, ponieważ byliście niesprawiedliwi, i będziecie w karze współnikami.
40. Czy możesz sprawić, aby głusi słyszeli, albo poprowadzisz ślepego i tego, który jest w błędzie jawnym?
41. Nawet jeśli My cię zabierzemy, to i tak zemścimy się na nich,

42. albo pokażemy ci to, co im obiecaliśmy. My, zaprawdę, mamy władzę nad nimi!
43. Trzymaj się więc mocno tego, co ci zostało objawione! Zaprawdę, jesteś na drodze prostej!
44. To jest przypomnienie dla ciebie i twego ludu; wkrótce będziecie zapytywani.
45. Zapytaj tych spośród Naszych posłańców, których wysłaliśmy przed tobą, czy My uczyniliśmy poza Miłosiernym jakieś bóstwa, abyście je czcili?
46. Posłaliśmy niegdyś Mojżesza z Naszymi znakami do Faraona i jego starszyny i on powiedział: „Jestem posłańcem Pana światów!”.
47. Kiedy jednak on przyszedł do nich z Naszymi znakami, oni się z nich wysmiewali,
48. chociaż pokazywaliśmy im znak po znaku, każdy większy od poprzedniego. I pochwyciliśmy ich karą. Być może, oni powrócą!
49. I oni powiedzieli: „O czarowniku! Módl się za nas do twego Pana zgodnie z przymierzem, które z tobą zawarł. My z pewnością będziemy właściwie prowadzeni!”.
50. A kiedy odsunęliśmy od nich karę, oni o tym zapomnieli.
51. I Faraon obwieścił swemu ludowi, mówiąc: „O ludu mój! Czyż nie do mnie należy królestwo Egiptu i te rzeki, płynące pod moimi stopami? Czyż nie widzicie?”
52. Czy nie jestem lepszy od tego nędznika, który z ledwością się wyraża?
53. Dlaczego nie zostały mu założone złote bransolety albo dlaczego nie przyszli razem z nim aniołowie, towarzysząc mu?”.
54. On uczynił swój lud lekkomyślnym i byli mu posłuszni. Zaprawdę, to był lud występny!
55. A kiedy Nas rozgniewali, zemściliśmy się na nich i potopiliśmy ich wszystkich.
56. I uczyniliśmy ich przeszłością i przykładem dla następnych pokoleń.
57. Kiedy syn Marii został podany jako przykład, twój lud odwrócił się od niego.
58. Oni powiedzieli: „Czy nasze bóstwa są lepsze, czy on?”. Powtarzają to, aby się spierać, są bowiem ludem lubiącym się sprzeczać.
59. On był tylko sługą, którego obdarzyliśmy łaską i którego uczyniliśmy przykładem dla synów Izraela.
60. Gdybyśmy chcieli, to uczynilibyśmy z was aniołów, którzy zastąpiliby was na ziemi.

61. On jest wiedzą o Godzinie. Nie powątpiewajcie w to i podążajcie za Mną! To jest droga prosta.
62. I niech nie zwiedzie was szatan, on jest waszym wrogiem jawnym.
63. I kiedy przyszedł Jezus z jasnymi dowodami, powiedział: „Przyszedłem do was z mądrością i wyjaśnię wam niektóre z rzeczy, w których się różnicie. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie!
64. To Bóg jest moim Panem i waszym Panem, toteż czcicie Go! To jest droga prosta”.
65. I podzielili się, i poróżnili się między sobą. Biada tym, którzy są niesprawiedliwi, przed karą Dnia bolesnego!
66. Czy oni wypatrują Godziny, która przyjdzie do nich niespodziewanie, że nawet tego nie poczują?
67. Przyjaciele tego Dnia będą sobie wzajemnie wrogami, oprócz ludzi bogobojnych.
68. „O słudzy Moi! Nie obawiajcie się tego Dnia i nie bądźcie zasmuceni!
69. Wy, którzy uwierzyliście w Nasze znaki i poddaliście się woli Boga,
70. wejdźcie do Raju, wy i wasze żony, i bądźcie zadowoleni!”.
71. I będą między nimi krążyć złote tace i puchary. Będzie tam wszystko, czego zapragną dusze i co napelni rozkoszą oczy. I będziecie tam na wieczność.
72. Oto jest Raj, który odziedziczyliście za to, coście czynili.
73. Będziecie mieć obfitość owoców, które będziecie spożywali.
74. Grzesznicy zaś w karze Piekła będą na wieczność!
75. I nie będzie dla nich ułatwienia, i będą tam pogrążeni w rozpacz.
76. My nie byliśmy dla nich niesprawiedliwi, ale oni byli dla siebie niesprawiedliwi.
77. Oni zawołają: „O Maliku! Niech twój Pan nas osądzi!”, a on powie: „Wy tu zostaniecie!”.
78. My przyszlśmy do was z prawdą, ale większość z was nienawidzi prawdy.
79. Czyżby oni podjęli jakieś postanowienie? My także podejmiemy!
80. Czy oni myślą, że nie słyszymy ich tajemnic i ukradkowych rozmów? Tak! I Nasi posłańcy są z nimi i zapisują.
81. Powiedz: „Gdyby Miłosierny miał syna, to ja byłbym pierwszym z czcicieli”.
82. Chwała Panu niebios i ziemi, Panu Tronu, przewyższającego wszystko, co Mu dodają!
83. Zostaw ich, niech się pogrążają i zabawiają, dopóki nie spotkają Dnia, który został im obiecany.

84. On jest Bogiem w niebie i Bogiem na ziemi. On jest Mądry, Wiedzący!
85. Niech błogosławiony będzie Ten, do którego należy królestwo niebios i ziemi, i wszystkiego między nimi! On ma wiedzę o Godzinie i do Niego powróćcie!
86. I nie mają możliwości wstawiennictwa ci, których wzywają zamiast Niego, jak tylko ci, którzy poświadczają Prawdę i mają wiedzę.
87. Jeśli ich zapytasz, kto ich stworzył, oni niewątpliwie powiedzą: „Bóg!”. Jakże oni są oszukani!
88. I powiedział Wysłannik: „O Panie! Ci są ludźmi, którzy nie wierzą!”.
89. Odwróć się więc od nich i powiedz: „Pokój!”. Oni niebawem się dowiedzą!

SURA 44. DYM

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim.
2. Na tę Księgę Jasną!
3. Zesłaliśmy ją w noc błogosławioną. My bowiem jesteśmy ostrzegającymi!
4. Tej nocy rozdzielane jest mądre polecenie,
5. jako rozkaz pochodzący od Nas. My wysłaliśmy posłańców
6. jako miłosierdzie od twego Pana. On jest Słyszący, Wiedzący!
7. Pan niebios i ziemi, i wszystkiego między nimi, jeśli jesteście pewni wiary.
8. Nie ma boga oprócz Niego. On daje życie i sprowadza śmierć. On jest Panem waszym i Panem waszych praoców.
9. Oni jednak powątpiewają, zabawiając się.
10. Wypatruj zatem Dnia, gdy niebo przyniesie widoczny dym,
11. który okryje ludzi. To będzie kara bolesna!
12. „Panie nasz! Odwróć od nas tę karę, my już jesteśmy wierzącymi!”.
13. Jakież to dla nich napomnienie, skoro przychodził już do nich posłaniec wyraźnie wyjaśniający,
14. a oni odwrócili się od niego i powiedzieli: „Wyuczony, opętany!”.
15. My oddaliśmy karę na krótko, ale wy powróćcie.
16. Tego Dnia, gdy pochwycimy ich wielkim atakiem, My się zemścimy.

17. Przed nimi poddaliśmy próbie lud Faraona, kiedy przyszedł do nich posłaniec szlachetny,
18. mówiąc: „Zwróćcie mi sługi Boga! Ja jestem dla was posłańcem pewnym!
19. I nie wywyższajcie się ponad Boga: ja przychodzę do was z władzą oczywistą.
20. I szukam schronienia u mego Pana i waszego Pana, abyście mnie nie ukamienowali,
21. a jeśli mi nie wierzycie, to odstąpcie ode mnie”.
22. I zawołał on do swego Pana: „To jest lud grzeszny!”.
23. „Wyjdź z Moimi sługami nocą, gdyż niewątpliwie będziecie ścigani.
24. I zostaw morze rozdzielone: oni są wojskiem, które będzie zatopione”.
25. Jakże wiele oni zostawili ogrodów i źródeł,
26. i pól obsianych, i siedzib szlachetnych,
27. i dóbr, którymi się zabawiali!
28. Właśnie tak! I My oddaliśmy to w dziedzictwo innemu ludowi.
29. I nie zapłakało nad nimi ani niebo, ani ziemia, i nie była im dana żadna zwłoka.
30. My niegdyś ocaliliśmy synów Izraela przed karą poniżającą
31. od Faraona. On był wyniosły między występnyymi.
32. I wybraliśmy ich świadomie ponad światami.
33. I daliśmy im znaki, w których była próba oczywista.
34. Jednak oni tylko powiedzą:
35. „Przecież jest tylko nasza pierwsza śmierć i my nie będziemy wskrzeszeni!
36. Przyprawdźcie naszych ojców, jeśli jesteście prawdomówni”.
37. Czy oni są lepsi, czy lud Tubba i ci, którzy byli przed nimi? Zniszczyliśmy ich, ponieważ oni byli grzesznikami.
38. My nie stworzyliśmy niebios i ziemi, i wszystkiego pomiędzy nimi, dla zabawy.
39. Stworzyliśmy je w prawdzie, ale większość z nich nie wie.
40. Dzień Rozdzielenia to czas wyznaczony dla wszystkich.
41. Tego Dnia przyjaciel nie wspomogę przyjaciela i nikt nie otrzyma pomocy,
42. jak tylko z łaski Boga. On jest Potężny, Miłościwy!
43. Oto drzewo Az-Zakkum
44. będzie pożywieniem grzesznika,
45. podobnym do roztopionej miedzi, gotującej się w ich brzuchach

46. niczym wrząca woda.
47. „Weźcie go i wrzucie w otchłań Piekła,
48. potem lejcie na jego głowę karę wody wrzącej”.
49. „Posmakuj! Ty przecież jesteś wielki, szlachetny!
50. Oto jest to, w co wąpiliście!”.
51. Zaprawdę, bogobojni będą w siedzibie bezpiecznej,
52. wśród Ogrodów i źródeł,
53. ubrani w jedwab i brokat, twarzami naprzeciw siebie.
54. Właśnie tak! I połączymy ich z dziewicami o wielkich, lśniących oczach.
55. Oni tam będą wołać o różnorodne owoce, bezpieczni.
56. Nie zakosztują tam śmierci oprócz pierwszej śmierci. On wybawi ich od kary Piekła,
57. dzięki łasce od twego Pana. To jest osiągnięcie wielkie!
58. My uczyniliśmy Koran łatwym w twoim języku. Być może, oni zapamiętają!
59. Wyczekuj więc, oni także wyczekują!

SURA 45. PRZYKŁĘKAJĄCA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Ha, mim.
2. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Mądrego!
3. Zaprawdę, w niebiosach i na ziemi są znaki dla wierzących!
4. W waszym stworzeniu i w rozmieszczeniu zwierząt są znaki dla ludzi pewnych wiary.
5. I w odmienności nocy i dnia, i w tym, co Bóg zsyła z nieba na utrzymanie, aby ożywić nim ziemię po jej śmierci, i w zmienności wiatrów, są znaki dla ludzi rozumnych.
6. Oto są znaki Boga, które recytujemy ci zgodnie z prawdą. W jaką opowieść, po Bogu i Jego znakach, oni teraz uwierzą?
7. Biada każdemu kłamcy grzesznemu!
8. On słyszy znaki Boga, które są mu recytowane, potem jednak zapiera się dumny, jakby ich nie słyszał. Obwieść mu karę bolesną!
9. I kiedy on pozna niektóre z Naszych znaków, to czyni z nich żarty. Dla takich będzie kara upokarzająca!

10. Przed nimi jest Piekło. I nie pomoże im to, co oni zyskali, ani to, co wzięli sobie zamiast Boga za opiekunów. Dla nich będzie kara ogromna!

11. To jest przewodnictwo, a dla tych, którzy nie wierzą w znaki swego Pana, będzie kara gniewu wielkiego.

12. Bóg jest Tym, który podporządkował wam morze, aby pływały po nim statki na Jego rozkaz, i abyście poszukiwali Jego hojności. Być może, będziecie wdzięczni!

13. I On podporządkował wam w niebiosach i na ziemi wszystko, co pochodzi od Niego. W tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!

14. Powiedz tym, którzy uwierzyli, aby przebaczyli tym, którzy nie mają nadziei na Dni Boga. On wynagrodzi ludzi za to, co uzyskali.

15. Kto czyni dobre dzieło, czyni je dla swojej duszy, a kto czyni zło, czyni przeciwko niej. Potem do waszego Pana powrócicie.

16. Niegdyś daliśmy synom Izraela Księgę, mądrość rozstrzygania i prorocstwo i zaopatrzyliśmy ich w to, co dobre, i wynieśliśmy ich ponad światy.

17. Daliśmy im jasne dowody w sprawie religii, ale poróżnili się, gdy przysłała do nich wiedza, ze wzajemnej zawiści. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni się różnili.

18. Potem wskazaliśmy ci drogę prawa, abyś nią podążał, ale nie podążaj za namiętnościami tych, którzy nie wiedzą.

19. Oni przecież nie pomogą ci przed Bogiem. Zaprawdę, niesprawiedliwi są opiekunami dla siebie nawzajem, a Bóg jest opiekunem bogobojnych!

20. To są wyraźne dowody dla ludzi, wskazanie drogi prostej i miłosierdzie dla ludzi pewnych wiary.

21. Czy ci, którzy czynią zło, sądzą, że My uczynimy ich podobnymi do tych, którzy wierzą i czynią dobro, i że jednakowe będzie ich życie oraz ich śmierć? Jakże źle oni przypuszczają!

22. Bóg stworzył niebios i ziemię w prawdzie, aby każda dusza otrzymała nagrodę za to, co ona pozyskała. I nikt nie będzie pokrzywdzony.

23. Czy widziałeś tego, który wziął swoją namiętność za bożka? Bóg objawił swoją wiedzę i zapieczętował jego słuch i serce, i położył zasłonę na jego oczy. Któż teraz poprowadzi go zamiast Boga? Czy wy się nie opamiętacie?

24. Oni powiedzieli: „To jest tylko nasze życie na tym świecie. Umieramy i żyjemy, niszczy nas tylko czas”. Oni nie mają o tym żadnej wiedzy, oni tylko tak przypuszczają.

25. A kiedy są im recytowane Nasze jasne znaki, to nie mają innego argumentu poza słowami: „Przyprowadźcie naszych ojców, jeśli jesteście prawdomówni!”.
26. Powiedz: „Bóg daje wam życie, potem daje wam śmierć, potem zbierze was w Dniu Zmartwychwstania, co do którego nie ma wątpliwości”. Jednak większość ludzi nie wie!
27. Do Boga należy panowanie nad niebiosami i ziemią. I Dzień, gdy nadejdzie Godzina, będzie Dniem, w którym oni znajdą się wśród przegranych.
28. I zobaczysz każdą wspólnotę przyklękającą. Każda wspólnota będzie wezwana do swojej Księgi: „Dzisiaj otrzymacie zapłatę za wszystko, coście czynili.
29. Ta Nasza Księga przedstawia przeciwko wam prawdę, My przecież zapisywaliśmy to, coście czynili”.
30. A tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, Pan wprowadzi do Swego miłosierdzia. To będzie wygrana oczywista!
31. A tym, którzy nie uwierzyli: „Czy nie recytowano wam Naszych znaków? Wy jednak byliście zarozumiali i byliście grzesznikami!”.
32. I kiedy powiedziano: „Obietnica Boga jest prawdą, podobnie Godzina, i nie ma co do tego żadnych wątpliwości!”, wy odpowiedzieliście: „My nie wiemy, co to jest Godzina, my jedynie przypuszczamy i nie jesteśmy przekonani”.
33. I ukaże się im zło tego, co czynili, i obejmie ich to, z czego oni szydzili.
34. I będzie powiedziane: „Dzisiaj My was zapomnimy, tak jak wy zapomnieliście spotkania z tym waszym Dniem. Waszym schronieniem będzie ogień i nie będziecie mieli pomocników.
35. To jest dla was za to, że wzięliście znaki Boga za kpinę i zwiodło was życie tego świata”. Tego Dnia nie zostaną z niego wyprowadzeni i nie będą mogli się poprawić.
36. Chwała Bogu, Panu niebios i Panu ziemi, Panu światów!
37. Do Niego należy wspaniałość w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!

SURA 46. WYDMY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ha, mim.

2. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Mądrego!
3. My stworzyliśmy niebiosa i ziemię, i wszystko pomiędzy nimi, w prawdzie i na określony czas. A ci, którzy nie wierzą, odwracają się od tego, przed czym są ostrzegani.
4. Powiedz: „Czy widzieliście to, co wzywacie zamiast Boga? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi albo czy mają jakiś udział w niebiosach? Przynieście mi Księgę wcześniejszą niż ta lub jakiś ślad wiedzy, skoro jesteście prawdomówni!”.
5. Któż jest bardziej błędzący od tego, kto wzywa zamiast Boga tych, którzy nie odpowiedzą mu do Dnia Zmartwychwstania? Oni na ich wezwania są obojętni.
6. A kiedy ludzie zostaną zebrani, wtedy oni będą ich wrogami i zaprzeczą, że byli przez nich czczeni.
7. A kiedy są im recytowane Nasze znaki, ukazane wyraźnie, to mówią ci, którzy nie uwierzyli w Prawdę, gdy do nich przyszła: „To są czary oczywiste!”.
8. albo mówią: „On to wymyślił!”. Powiedz: „Jeśli ja wymyśliłem Koran, to nie zdołacie ochronić mnie przed Bogiem. On najlepiej wie, co wy o nim rozpowiadacie. On wystarczy jako świadek między mną a wami! On jest Przebaczący, Miłosiwy!”.
9. Powiedz: „Ja jestem żadną nowością wśród posłańców i nie wiem, co będzie ze mną i co będzie z wami. Ja tylko podążam za tym, co zostało mi objawione i jestem tylko jawnie ostrzegającym”.
10. Powiedz: „Widzieliście, że Koran pochodzi od Boga, ale wy nie uwierzyliście w niego, chociaż świadek spośród synów Izraela zaświadczył o podobnym doń i uwierzył, natomiast wy staliście się zarozumiali”. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych!
11. I powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli, o tych, którzy uwierzyli: „Jeśli w tym byłoby dobro, to oni nie wyprzedziliby nas ku temu”. I ponieważ oni nie są przez niego prowadzeni, dlatego będą mówić: „To jest stare kłamstwo!”.
12. Przed nim była zesłana Księga Mojżesza jako przewodnictwo i miłosierdzie. A to jest Księga potwierdzająca w języku arabskim, aby ostrzegać tych, którzy są niesprawiedliwi, i jako radosna wieść dla czyniących dobro.
13. Ci, którzy mówią: „Naszym Panem jest Bóg” i potem idą drogą prostą, nie muszą się obawiać i nie będą się smucić!
14. Oni będą mieszkańcami Raju i zamieszkają tam w nagrodę za to, co czynili.

15. My nakazaliśmy człowiekowi dobroć wobec jego rodziców. Matka nosiła go w trudzie i urodziła w bólu. Jego noszenie i odstawienie od piersi trwać ma trzydzieści miesięcy. Kiedy wreszcie osiągnie dojrzałość i dojdzie do lat czterdziestu, mówi: „Panie mój, pozwól mi podziękować za łaskę, jaką obdarzyłeś mnie i moich rodziców, i abym czynił dobro, z którego będziesz zadowolony. I uczyni dobro dla mnie w moim potomstwie! Ja zwróciłem się ku Tobie i poddałem się Twojej woli”.

16. To są ci, od których My przyjmujemy najlepsze z ich uczynków i odpuszczamy im złe czyny. Oni będą mieszkańcami Raju, zgodnie z obietnicą prawdy, która była im dana.

17. Jest taki, który mówi do swych rodziców: „Bodaj was! Czy naprawdę obiecacie mi, że będę podniesiony z martwych, skoro tyle pokoleń przeminęło przede mną?”. Oni zaś szukają pomocy Boga: „Biada ci! Uwierz, przecież obietnica Boga jest prawdą!”. On jednak mówi: „To nic innego jak opowieści przodków!”.

18. To są ci, na których sprawdziło się Słowo dotyczące społeczności z dzinnów i ludzi, które przeminęły przed nimi. Zaprawdę, oni ponieśli stratę!

19. Dla wszystkich są stopnie za to, co oni zrobili, aby On mógł wynagrodzić ich działania. I nikt nie będzie pokrzywdzony.

20. I tego Dnia, gdy niewierzący będą postawieni przed ogniem: „Marnotrawiliście wasze dobra w życiu na tym świecie i cieszyliście się nimi, a dzisiaj będziecie wynagrodzeni karą poniżającą za to, że byliście dumni na ziemi bez żadnego prawa i byliście występni”.

21. Wspomnij jednego z braci ludu Ad, który ostrzegał swój lud przy piaszczystych wydmach, a byli tam już ostrzegający przed nim i po nim: „Oddawajcie cześć tylko Bogu! Boj się dla was kary Dnia Potężnego!”.

22. Oni powiedzieli: „Czyżbyś przyszedł po to, aby odwrócić nas od naszych bóstw? Przynieś nam to, co nam obiecujesz, jeśli jesteś prawdomówny!”.

23. On powiedział: „Wiedza jest tylko u Boga. Ja przekazuję wam jedynie to, z czym zostałem posłany, ale widzę, że jesteście ludem nieświadomym”.

24. Kiedy oni zobaczyli chmurę zbliżającą się do ich dolin, powiedzieli: „To jest chmura, która da nam deszcz!”. Nie! To jest to, coście pragnęli przyspieszyć: wiatr, w którym jest kara bolesna!

25. On zniszczy wszystko na rozkaz swego Pana. I nie widzieli niczego, poza ich domostwami. Tak odpłacamy ludowi grzesznemu!

26. My umożliwiliśmy im to, czego nie umożliwiliśmy wam. I daliśmy im słuch, wzrok i serca, ale nie przyniósł im korzyści ani słuch, ani wzrok, ani serca, gdyż odrzucili znaki Boga. I otoczyło ich to, z czego sztydzi.

27. My zniszczyliśmy miasta, które były wokół was, i ukazaliśmy im Nasze znaki. Być może, oni powrócą.

28. Dlaczego nie pomogli im ci, których oni wzięli sobie zamiast Boga, aby się zbliżyć? Nie, oni ich opuścili. Takie było ich kłamstwo i to, co oni wymyślili.

29. Oto wysłaliśmy do ciebie grupę dzinnów, aby wysłuchali Koranu. Kiedy się zjawili, powiedzieli: „Słuchajcie w milczeniu!”. A kiedy się zakończyło, oni powrócili do swego ludu jako ostrzegający.

30. Powiedzieli: „O ludu nasz! Słyszeliśmy Księgę zesłaną po Mojżesz, potwierdzającą to, co przyszło przed nim. Ona prowadzi ku prawdzie i ku drodze prostej.

31. O ludu nasz! Odpowiedzcie wzywającemu do Boga i uwierzcie w Niego. On przebaczy wam wasze grzechy i ochroni was przed karą bolesną.

32. A kto nie odpowie wzywającemu do Boga, ten nie zdoła udaremnić Jego woli na ziemi i nie będzie miał poza Nim żadnych opiekunów. Tacy są w zbłądzeniu oczywistym!”.

33. Czyżby oni nie widzieli, że Bóg, który stworzył niebiosa i ziemię i nie zmęczył się ich stworzeniem, jest w stanie ożywić umarłych? Tak! Zaprawdę, On każdą rzecz ma w Swojej mocy!

34. W Dniu, gdy niewierzący będą postawieni przed ogniem: „Czy to nie jest prawda?”. Powiedzą: „Tak! Na naszego Pana!”. On powie: „Zakosztujcie więc kary za to, żeście nie uwierzyli!”.

35. Bądź zatem cierpliwy, tak jak cierpliwi byli w swym postanowieniu posłańcy, i nie przyspieszaj ich. Tego Dnia, w którym zobaczą to, co było im obiecane, wyda się im, że przebywali w grobach tylko godzinę dnia. Oto przesłanie! Czy zostanie zgubiony ktokolwiek inny niż lud występny?

SURA 47. MUHAMMAD

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ci, którzy nie wierzą i odwracają się od drogi Boga, wykonują swe czyny na próżno.

2. A ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, i wierzą w to, co zostało objawione Muhammadowi, a jest to prawda od ich Pana: On usunie z nich zło i poprawi ich położenie.
3. To dlatego, że ci, którzy nie wierzą, podążają za kłamstwem, a ci, którzy wierzą, podążają za prawdą od ich Pana. W ten sposób Bóg przytacza ludziom przykłady.
4. Kiedy spotkacie w walce tych, którzy nie wierzą, to uderzajcie ich po szyjach, a kiedy ich pokonacie, to zaciśnijcie na nich więzy. Potem albo ich uwolnijcie, albo weźcie okup, dopóki wojna nie złoży swych ciężarów. Tak, ale gdyby Bóg zechciał, to Sam zemściłby się na nich, ale On chce doświadczyć was jednych przez drugich. A czynom tych, którzy są zabijani na drodze Boga, On nie pozwoli pójść na marne.
5. On poprowadzi ich i poprawi ich położenie,
6. i wprowadzi ich do Raju, który dał im poznać.
7. O wy, którzy wierzycie! Jeśli pomożecie Bogu, to On pomoże wam i wzmocni wasze stopy.
8. A ci, którzy nie uwierzyli, niech będą zatraceni, a ich uczynki daremne.
9. To dlatego, że oni nienawidzą tego, co zesłał Bóg, On udaremni ich działania.
10. Czyżby oni nie chodzili po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Zniszczył ich Bóg i niewiernych czeka podobny los.
11. To dlatego, że Bóg jest obrońcą tych, którzy uwierzyli, i dlatego, że dla niewiernych nie ma żadnego obrońcy.
12. Zaprawdę, Bóg wprowadzi tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Ci zaś, którzy nie uwierzyli, będą cieszyć się tym światem i jeść niczym bydło, a ogień będzie ich siedzibą.
13. Ileż to miast zniszczyliśmy silniejszych niż twoje miasto, które cię wyгнаło. I nie miały one żadnego pomocnika!
14. Czyż ten, który trzyma się jasnego dowodu od swego Pana, jest podobny do tego, któremu upiękuszono zło jego postępowania? Oni poszli za swymi namiętnościami!
15. Taki jest obraz Raju obiecanego bogobojnym: są tam strumienie z niepsującą się wodą i strumienie z mleka, którego smak się nie zmienia, i strumienie z wina sprawiające przyjemność pijącym, i strumienie z miodu klarownego. I są tam dla nich owoce wszelkiego rodzaju i przebaczenie od ich Pana. Czy oni są jak ci, którzy zamieszkają

na wieczność w ogniu i będą pili wrzącą wodę, rozdzierającą ich wnętrzności?

16. Wśród nich są tacy, którzy ci się przysłuchują, ale gdy wyjdą od ciebie, to pytają tych, którzy otrzymali wiedzę: „Cóż to on powiedział przed chwilą?”. To są ci, których serca Bóg zapieczętował i którzy podążają za swymi namiętnościami.

17. A tym, którzy przyjęli przewodnictwo, On wzmocnił ich pobożność.

18. Czyżby oni oczekiwali czegoś innego niż Godziny, która przyjdzie do nich niespodziewanie? Przecież przyszły już jej oznaki. I kiedy ona do nich przyjdzie, to po cóż im napomnienie?

19. Wiedz zatem, że nie ma boga oprócz Boga, i proś o przebaczenie za twój grzech i za wierzących mężczyzn i wierzące kobiety. Bóg wie, gdzie się poruszacie i gdzie macie miejsce odpoczynku.

20. Mówią ci, którzy uwierzyli: „Dlaczego nie został zesłany rozdział?”. A kiedy zostaje objawiony rozdział o istotnym znaczeniu i wspomniana jest w nim walka, to widzisz, jak ci, których serca są chore, patrzą na ciebie wzrokiem tracącego świadomość przed śmiercią. Lepsze byłoby dla nich

21. posłuszeństwo i słowo właściwe! A kiedy sprawa jest rozstrzygnięta, to wierność Bogu będzie dla nich lepsza.

22. Czy to znaczy, że jeśli się odwrócicie, to będziecie szerzyć zgorzelenie na ziemi i rozrywać więzy pokrewieństwa?

23. To są ci z was, których przeklął Bóg, uczynił ich głuchymi i oślepił ich wzrok.

24. Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem lub na ich sercach są zasuwę?

25. Zaprawdę, tych, którzy stali się odstępcami, gdy ukazane im zostało przewodnictwo, szatan skusił i wzbudził w nich próżne nadzieje.

26. To dlatego, że oni powiedzieli tym, którzy nienawidzą tego, co zesłał Bóg: „My będziemy wam posłuszni w niektórych sprawach”. Bóg jednak zna ich tajemnice.

27. Jak więc to będzie, gdy aniołowie zabiorą ich dusze, bijąc ich po twarzy i po plecach?

28. To dlatego, że oni poszli za tym, co wzbudza gniew Boga, i nienawidzą tego, co Mu się podoba. Dlatego więc On udaremnił ich działania.

29. Czyżby ci, w których sercach jest choroba, sądzili, że Bóg nie ujawni ich wrogości?

SURA 48. ZWYCIĘSTWO

30. A gdybyśmy chcieli, to mogliśmy ci ich pokazać i bez wątpienia poznałbyś ich po znamionach. I bez wątpienia poznasz ich po tonie ich mowy. Bóg zna wasze czyny!

31. My będziemy was doświadczać, aby poznać tych spośród was, którzy zmagają się w imię wiary i są cierpliwi, i aby sprawdzić wasze wiadości.

32. Zaprawdę, ci, którzy nie uwierzyli i odpychali ludzi z drogi Boga, i przeciwstawiają się Wysłannikowi, gdy ukazane im już zostało przewodnictwo, nie zaszkodzą Bogu w niczym. On obróci w niwecz ich działania.

33. O wy, którzy wierzycie! Słuchajcie Boga i słuchajcie Wysłannika! I nie czyńcie daremnymi waszych działań!

34. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli i odpychali ludzi z drogi Boga, a potem umarli, pozostając niewiernymi, Bóg nie przebaczy.

35. Nie słabnijcie, wzywając do pokoju, gdy jesteście górą. Bóg jest z wami i On nie pozwoli przepaść waszym działaniom.

36. Życie tego świata jest tylko grą i zabawą. Jeśli wierzycie i jesteście bogobojni, to On da wam waszą nagrodę i nie będzie się pytał o wasze majątki.

37. Gdyby On pytał o nie i na was nalegał, to stalibyście się skąpi i On ukazałby wasze pretensje.

38. Oto jesteście tymi, których wezwano, aby rozdawali na drodze Boga. A wśród was są tacy, którzy skąpią, ale kto skąpi, ten skąpi na własną szkodę. Bóg jest przecież Bogaty, a wy jesteście biedni. Jeśli się odwrócicie, to On zamieni was na inny lud i oni nie będą do was podobni.

SURA 48. ZWYCIĘSTWO

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Zaprawdę, daliśmy ci jawne zwycięstwo,
2. aby Bóg wybaczył ci twe grzechy z przeszłości i te, które będą później, i aby dopełnił Swoją łaskę wobec ciebie i poprowadził cię drogą prostą,
3. i aby dopomógł ci Bóg w zwycięstwie bliskim!
4. On jest Tym, który zesłał spokój w serca wiernych, aby powiększyli wiarą swoją wiarę – do Boga należą wojska niebios i ziemi, Bóg jest Wiedzący, Mądry! –

5. i aby wprowadzić wierzących i wierzące do Ogrodów, przez które płyną strumienie, gdzie będą przebywać na wieczność, i aby odpuścić im ich złe czyny. To jest u Boga osiągnięcie wielkie!
6. On ukarze obłudników i obłudnice, bałwochwalców i bałwochwalczyńce, którzy mają o Bogu złe myśli. Zło obróci się przeciwko nim i spadnie na nich gniew Boga. On przeklął ich i przygotował dla nich Piekło. Jakże złe to przeznaczenie!
7. Do Boga należą wojska niebios i ziemi. Bóg jest Potężny, Mądry!
8. Zaprawdę, wysłaliśmy cię jako świadka, zwiastuna dobrej wieści i jako ostrzegającego,
9. abyście uwierzyli w Boga i w Jego Wysłannika, pomagali mu i szanowali go, i abyście wychwalali Go rankiem i wieczorem.
10. Zaprawdę, ci, którzy przysięgają tobie, przysięgają Bogu. Ręka Boga jest ponad ich rękoma. A kto naruszy przysięgę, ten skrzywdzi samego siebie. Kto zaś wypełni umowę, którą zawarł z Bogiem, ten otrzyma od Niego nagrodę ogromną.
11. Powiedzą ci pozostający z tyłu Beduini: „Zajmowaliśmy się naszym dobytkiem i naszymi rodzinami. Proście o wybaczenie dla nas!”. Oni mówią swoimi językami to, czego nie ma w ich sercach. Powiedz: „A któż może uzyskać cokolwiek dla was od Boga, jeśli On zechce wam zaszkodzić albo dać wam korzyść?” Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!
12. Spodziewaliście się, że Wysłannik i wierni nigdy nie powrócą do swych rodzin. To było upiększone w waszych sercach i rozważaliście złą myśl. I staliście się ludem zgubionym!
13. A kto nie wierzy w Boga i w Jego Wysłannika: My przygotowaliśmy dla niewiernych ogień płonący!
14. Do Boga należy władza nad niebiosami i ziemią. On przebacza, komu zechce, i On karze, kogo zechce. Bóg jest Przebacząjący, Miłosiwy!
15. Powiedzą ci, którzy pozostali w tyle, gdy wyruszyli na wyprawę, aby uzyskać zdobycz: „Pozwólcie nam pójść za wami”. Oni chcą zmienić słowo Boga. Powiedz: „Wy nie pójdziecie za nami! Tak powiedział już wcześniej Bóg”. Oni wówczas powiedzą: „Wy nam zazdrościcie!”. Nie! Oni nie rozumieją albo tylko nieznacznie!
16. Powiedz Beduinom, którzy pozostali w tyle: „Będziecie wezwani przeciwko ludowi, obdarzonemu wielką walecznością. Będziecie z nim walczyć albo oni się poddadzą. Jeśli będziecie posłuszni, Bóg da wam nagrodę piękną, a jeśli się odwrócicie, jak odwróciliście się wcześniej, On ukarze was karą bolesną”.

17. Nie jest winny ślepy, nie jest winny kulawy i nie jest winny chory. A kto jest posłuszny Bogu i Jego Wysłannikowi, tego On wprowadzi do Ogrodów, przez które płyną strumienie. A kto się odwróci, tego On ukarze karą bolesną.

18. Znalazł Bóg zadowolenie w wiernych, gdy przysięgali ci wierność pod drzewem. On wiedział, co było w ich sercach i zesłał na nich Swój spokój, i dał im w nagrodę bliskie zwycięstwo

19. i znaczną zdobycz, którą oni zagarną. Bóg jest Potężny, Mądry!

20. Bóg obiecał wam znaczną zdobycz, którą zagarniecie. On przyspieszył wam to, a powstrzymał ręce ludzi od was, aby było to znakiem dla wiernych i aby poprowadził was drogą prostą.

21. I jest inna zdobycz, której nie posiadliście. Bóg ją posiadał, gdyż Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

22. Jeśli mieliby walczyć z wami ci, którzy nie uwierzyli, to oni z pewnością odwróciliby się plecami i potem nie znaleźliby ani opiekuna, ani pomocnika.

23. Taki był zwyczaj Boga już wcześniej i nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej zmiany.

24. On jest Tym, który powstrzymał ich ręce od was i wasze ręce od nich w dolinie Mekki po tym, jak dał wam zwycięstwo nad nimi. Bóg widzi to, co czynicie!

25. To są ci, którzy nie uwierzyli i odepchnęli was od Świętego Meczetu, i zatrzymali ofiarne zwierzęta, aby nie dotarły na miejsce. I gdyby nie wierzący mężczyźni i wierzące kobiety, których nie znaliście i mogliście ich zdeptać, tak że spadłoby na was nieświadome przewinienie, mogłoby dojść do walki, ale Bóg powstrzymał wasze ręce, aby wprowadzić do Swego miłosierdzia, kogo zechce. A jeśli oni byli rozdzieleni, My z pewnością ukaralibyśmy tych z nich, którzy nie uwierzyli, karą bolesną.

26. Oto ci, którzy nie uwierzyli, umieścili w swych sercach zawziętość, zawziętość ignorancji, ale Bóg zesłał Swój spokój na Swego Wysłannika i na wiernych i nakazał im trzymać się słowa pobożności. Oni mieli do niego prawo i byli jego godni. Bóg o każdej rzeczy jest wiedzący!

27. Bóg potwierdził Swemu Wysłannikowi jego widzenie prawdy: „Wy wejdziecie do Świętego Meczetu, jeśli Bóg zechce, bezpieczni, z ogólnymi głowami i z przyciętymi włosami, bez żadnego strachu”. On wie to, czego wy nie wiecie, i dał wam do tego bliskie zwycięstwo.

28. On jest Tym, który posłał Swego Wysłannika z przewodnictwem i religią prawdy, aby wywyżżyć ją nad każdą religią. A Bóg wystarczy jako świadek!

29. Muhammad jest Wysłannikiem Boga. Ci, którzy są z nim, są mężni wobec niewiernych i miłosierni względem siebie. Widzisz ich, jak kłaniają się i padają na twarz, poszukując łaski Boga i Jego zadowolenia. Na ich twarzach są ich znaki od padania w pokłonie. I podobnie jest w Torze, i podobnie jest w Ewangelii: są niczym zasiew, który wydał z siebie kiełek i wzmocnił go. On stał się twardy i wzniósł się na swej łodydze, wywołując podziw siewców na przekór wściekłości niewiernych. Bóg obiecał tym spośród nich, którzy uwierzyli i czynili dobro, przebaczenie i nagrodę wielką!

SURA 49. KOMNATY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. O wy, którzy wierzycie! Nie wysuwajcie się przed Boga i Jego Wysłannika i bójcie się Boga! Bóg jest Słyszący, Wiedzący!
2. O wy, którzy wierzycie! Nie podnoście swych głosów ponad głos Proroka! I nie mówcie do niego podniesionym głosem, jakim mówicie do siebie nawzajem, aby wasze działania nie obróciły się wniwecz, a wy nie będziecie tego świadomi.
3. Ci, którzy zniżają swój głos w obecności Wysłannika Boga, to są ci, których serca Bóg wypróbował dla pobożności. Dla nich będzie przebaczenie i nagroda wielka.
4. Ci, którzy wzywają cię spoza tylnych komnat, w większości pozbawieni są zrozumienia.
5. Gdyby oni cierpliwie zaczekali, aż wyjdiesz do nich, to byłoby dla nich lepsze. Bóg jest przebaczący dla skruszonych, miłosiwy.
6. O wy, którzy wierzycie! Jeśli przyjdzie do was człowiek niegodziwy z jakąś wiadomością, to upewnijcie się najpierw, abyście nie skrzywdzili ludzi nieświadomie i abyście później nie żałowali tego, coście czynili.
7. I wiedzcie, że jest wśród was Wysłannik Boga. Gdyby on posłuchał was w wielu sprawach, to niewątpliwie byście ucierpieli. Bóg jednak dał wam umiłowanie wiary i upiększył ją w waszych sercach, a napełnił was nienawiścią do niewiary, rozwiązłości i nieposłuszeństwa. Tacy są ci, którzy idą w prawość,
8. będącej dobrodziejstwem od Boga i Jego łaską. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry!

9. I jeśli dwie grupy spośród wierzących będą się zwalczać, to zaprowadźcie między nimi pokój. A jeśli jedna z nich wystąpi przeciwko drugiej, to walczcie z tymi, którzy wystąpili, dopóki nie powrócą pod rozkaz Boga. A jeśli powrócą, to zaprowadźcie między nimi pokój sprawiedliwie i bądźcie bezstronni. Bóg miłuje tych, którzy zaprowadzają pokój!

10. Wierzący są bowiem dla siebie braćmi! Zaprowadźcie więc pokój między braćmi i bójcie się Boga! Być może, dostąpiacie miłosierdzia!

11. O wy, którzy wierzycie! Niech jedni ludzie nie szydzą z drugich. Być może, są oni lepsi od nich. Ani kobiety z kobiet: być może, one są lepsze od nich! Nie obrażajcie się wzajemnie i nie obrzucajcie się wyzwiskami! Złe jest imię sugerujące zepsucie po przyjęciu wiary! A ci, którzy się nie nawrócą, oni są niesprawiedliwi.

12. O wy, którzy wierzycie! Wystrzegajcie się wielce podejrzeń, ponieważ niektóre podejrzania są grzechem. I nie szpiegujcie się, i nie obmawiajcie się wzajemnie. Czy któryś z was chciałby jeść ciało swego brata, gdy on umrze? Przecież odczuwalibyście obrzydzenie! Bójcież się Boga! Zaprawdę, Bóg jest Powracający, Miłościwy!

13. O ludzie! My stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was narodami i plemionami, abyście się wzajemnie znali. Zaprawdę, najbardziej szanowanym z was jest dla Boga ten, kto jest najbardziej bogobojny. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Świadomy!

14. Beduini powiedzieli: „My wierzymy!”. Powiedz: „Wy nie wierzycie, ale mówcie: «Myśmy się poddali!», bo wiara jeszcze nie weszła w wasze serca. A jeśli będziecie posłuszni Bogu i Jego Wysłannikowi, On w niczym nie umniejszy waszych czynów. Bóg jest przecież Przebaczący, Miłościwy!”.

15. Wierzącymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego Wysłannika, potem nie popadali w zwątpienie i walczyli swymi majątkami i swymi osobami na drodze Boga. Oni są prawdomówni!

16. Powiedz: „Czyżbyście chcieli uczyć Boga o waszej religii? Bóg przecież wie, co jest w niebiosach i co na ziemi! Bóg wie wszystko o każdej rzeczy!”.

17. Oni traktują jako łaskę dla ciebie to, że poddali się woli Boga. Powiedz: „Nie traktujcie waszego poddania się Jego woli jako łaski dla mnie, ale to Bóg uczynił wam łaskę, że poprowadził was do wiary, jeśli jesteście prawdomówni!”.

18. Zaprawdę, Bóg zna to, co niewidzialne w niebiosach i na ziemi! Bóg widzi wszystko to, co wy czynicie!

SURA 50. KAF

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Kaf. Na Koran Chwalebny!
2. Tak! Oni zdziwili się, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich. I powiedzieli niewierni: „To jest rzecz zdumiewająca!
3. Czy powstaniemy, gdy umrzemy i staniemy się prochem? To jest powrót daleki!”.
4. My wiemy, jak wielu z nich pochłania ziemia. My mamy Księgę przechowującą.
5. Oni uznali za kłamstwo prawdę, kiedy do nich przyszła i są w stanie zmieszania.
6. Czyżby oni nie patrzyli na niebo nad nimi? Jak je zbudowaliśmy i ozdobiliśmy i że nie ma w nim żadnych pęknięć?
7. I ziemię rozpostarliśmy, i wzniesiliśmy na niej góry pewnie stojące. I daliśmy na niej wyrosnąć wszelkim wspaniałym roślinom:
8. do zobaczenia i przypomnienia każdemu śludze, który zwraca się ku Bogu.
9. I zesłaliśmy z nieba wodę błogosławioną i dzięki niej daliśmy wyrosnąć ogrodom i wysianemu ziarnu,
10. i palmom wysokim z kiściami owoców ułożonymi jedne nad drugimi
11. jako zaopatrzenie dla Naszych sług. I ożywiłiśmy nią martwą krainę. Takie też będzie wasze zmartwychwstanie!
12. Przed nimi zaprzeczyli temu lud Noego, mieszkańcy Ar-Rassu i lud Samud,
13. lud Ad i Faraon, bracia Lota
14. i mieszkańcy Drzewa, i lud Tubba. Oni wszyscy uznali posłańców za kłamców i spełniło się nad nimi Moje ostrzeżenie.
15. Czyżby miało zmęczyć Nas pierwsze stworzenie, że oni powątpiewają w nowe stworzenie?
16. My stworzyliśmy człowieka i wiemy, co podpowiada mu dusza. Jesteśmy bliżej niego niż jego tętnica szyjna.
17. Gdy odbiorą ich dwaj wyznaczeni przyjmujący, siedzący z prawej strony i z lewej strony,
18. to nie wypowie człowiek ani słowa, aby nie było przy nim strażnika.
19. I odrętwienie śmierci jest prawdą: tym, przed czym uciekasz!
20. I zadną w trąbę. To będzie Dzień Ostrzeżenia!

21. I przyjdzie każda dusza z prowadzącym ją i ze świadkiem.
22. „Ty nie dbałeś o to, a teraz zdjęliśmy z ciebie zasłonę i twój wzrok wyostrzy się tego Dnia”.
23. I powie jego towarzysz: „Oto co mam przygotowane dla ciebie”.
24. „Wrzucicie do Piekła każdego upartego niewiernego,
25. który sprzeciwia się dobru, występnego i szerzącego zwątpienie,
26. który wziął sobie zamiast Boga innego boga. Wrzucicie go do kary surowej!”.
27. Jego towarzysz, szatan, powie: „Panie nasz, ja nie uczyniłem go występny, on sam był w dalekim zbłądzeniu!”.
28. Bóg powie: „Nie sprzeczaście się przede Mną! Ja już wcześniej wysłałem wam ostrzeżenie.
29. Nie zmienia się Moje słowo i nie jestem gnębicielem Moich sług”.
30. Tego Dnia powiemy Piekłu: „Czy jesteś już pełne?”, a ono powie: „Czy jest ktoś więcej?”.
31. I przybliżony zostanie Raj dla bogobojnych, i będzie niedaleko.
32. To jest obietnica dla każdego żałującego, oddanego,
33. kto boi się Miłosiernego w niewidzialnym i przychodzi z sercem pełnym skruchy.
34. „Wejdźcie tu w pokój! To jest Dzień Wieczności!”.
35. Będzie tam dla nich wszystko, czego zapragną, a My mamy jeszcze więcej.
36. Ileż to pokoleń przed nimi zniszczyliśmy! Oni byli silniejsi od nich i wędrowali po ziemi, ale czy mieli gdzie uciec?
37. Zaprawdę, w tym jest napomnienie dla każdego, kto ma serce albo się przysłuchuje i jest świadkiem.
38. My stworzyliśmy niebiosy i ziemię, i to, co między nimi, w sześć dni, i nie dotknęło Nas zmęczenie.
39. Znoś cierpliwie to, co oni mówią, i głos chwałę twego Pana przed wschodem słońca i przed zachodem,
40. i wychwalaj Go nocą i po pokłonie!
41. I przysłuchuj się tego Dnia, gdy wzywający wezwie z bliskiego miejsca!
42. Tego Dnia, gdy oni usłyszą krzyk prawdy: to będzie Dzień Wyjścia.
43. Zaprawdę, My dajemy życie i dajemy śmierć i do Nas powrócicie.
44. Tego Dnia, gdy ziemia popęka od nich, spieszących się na zgrozmadzenie. To będzie dla Nas łatwe.

45. My najlepiej wiemy, co oni mówią, a ty nie możesz ich zmuszać siłą. Napominaj zatem przez Koran tych, którzy boją się Mojego ostrzeżenia!

SURA 51. ROZPRASZAJĄCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na gwałtownie rozprasząc
2. i na niosące brzemię,
3. i na płynące z lekkością,
4. i na rozdzielające polecenia!
5. Zaprawdę, to, co zostało wam obiecane, jest prawdziwe!
6. I Sąd z pewnością nadejdzie!
7. Na niebo pełne dróg gwiazdzistych,
8. zaprawdę, wy różnicie się poglądami!
9. Odwrócenie od prawdy są ci, którzy się sami odwrócili.
10. Niech zginą zmyślający,
11. którzy pograżają się w odmętach niedbałości.
12. Oni pytają: „Kiedy nastanie Dzień Sądu?”.
13. Tego Dnia, kiedy zostaną poddani próbie ognia:
14. „Zakosztujcie waszej próby! To jest to, co staraliście się przyspieszyć!”.
15. Pobożni natomiast będą przebywać w Ogrodach, przy źródłach,
16. ciesząc się z tego, czym obdarzył ich Pan. Oni już wcześniej byli wśród czyniących dobro.
17. Oni niewiele po nocy sypiali
18. i o świcie prosili o przebaczenie.
19. W ich majątku mieli należny udział i żebrak, i potrzebujący.
20. Są na ziemi znaki dla ludzi przekonanych
21. i są w was samych. Czyż nie widzicie?
22. W niebie jest wasze zaopatrzenie i to, co wam obiecano.
23. Na Pana niebios i ziemi, to jest tak prawdziwe, jak to, że mówicie!
24. Czy dotarła do ciebie opowieść o czcigodnych gościach Abrahama?
25. Oto weszli do niego i powiedzieli: „Pokój!”. On odpowiedział: „Pokój, nieznani ludzie!”.
26. Potem wrócił do swego obejścia i przyniósł tłustego cielaka,
27. podał im i powiedział: „Czy będziecie jedli?”.

28. I poczuł przed nimi obawę. Oni powiedzieli: „Nie bój się!” i przekazali mu radosną wieść o chłopcu pełnym wiedzy.
29. Wtedy przyszła jego żona z krzykiem i uderzając się po twarzy, powiedziała: „Jestem już stara, bezpłodna!”.
30. Oni powiedzieli: „Tak powiedział twój Pan, a On jest Mądry, Wiedzący!”.
31. Abraham powiedział: „Z czym przychodzicie, o posłańcy?”.
32. Odpowiedzieli: „Zostaliśmy wysłani do ludu grzesznego,
33. aby rzucić na nich kamienie z gliny,
34. oznaczone u twego Pana dla ludzi występnych”.
35. Wcześniej wyprowadziliśmy stamtąd tych, którzy byli spośród wierzących,
36. ale znaleźliśmy tam tylko jeden dom w pełni poddanych Bogu.
37. I zostawiliśmy tam znak dla tych, którzy boją się kary bolesnej.
38. I w Mojżeszu był znak: oto wysłaliśmy go do Faraona z władzą oczywistą,
39. lecz on odwrócił się, pewny swej potęgi, i powiedział: „Czarownik albo opętany!”.
40. I pochwyciliśmy go i jego wojska, i wrzuciliśmy w otchłań morza. On był pełen winy!
41. I w ludzie Ad był znak. Oto posłaliśmy na nich wiatr niszczycielski,
42. który wszystko, nad czym przeszedł, obrócił w pył.
43. I także w ludzie Samud. Oto było im powiedziane: „Cieszcie się aż do czasu!”,
44. ale oni sprzeciwili się nakazowi swego Pana i poraził ich piorun, gdy się mu przypatrywali.
45. Oni nie mogli się podnieść i byli ludźmi przegranymi.
46. Podobnie było przed nimi z ludem Noego. Oni byli ludem występny.
47. I niebo zbudowaliśmy Naszą mocą, i My je rozszerzamy!
48. I ziemię rozpostariliśmy: niczym wspaniałą kolebkę!
49. Z każdej rzeczy stworzyliśmy po parze. Być może, wy się zastanowicie!
50. „Pospieszajcie do Boga! Ja jestem dla was od Niego jawnie ostrzegającym!”
51. I nie bierzcie sobie z Bogiem innego boga: Ja jestem dla was od Niego jawnie ostrzegającym!”.
52. Przecież i do tych, którzy byli przed wami, nie przychodził żaden posłaniec, aby nie powiedzieli: „Czarownik albo opętany!”.

SURA 52. GÓRA

53. Czyżby oni przekazywali to sobie? Nie! Oni są ludem występny!
54. Odwróć się od nich: nie będzie w tym twojej winy.
55. I napominaj, ponieważ napominanie przynosi korzyść wiernym!
56. Ja przecież stworzyłem dzimny i ludzi jedynie po to, aby Mnie czcili.
57. I nie chcę od nich żadnego zaopatrzenia, i nie chcę, aby Mnie żywili.
58. Zaprawdę, Bóg jest Zaopatrującym, Silnym, Niewzruszonym!
59. Ci, którzy są niesprawiedliwi, otrzymają udział podobny udziałowi ich współtowarzyszy i niech Mnie nie przyspieszają!
60. Biada tym, który nie uwierzyli, z powodu Dnia, który jest im obiecany!

SURA 52. GÓRA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na tę Górę!
2. Na Księgę zapisaną
3. na zwoju rozpostartym!
4. Na Dom często odwiedzany,
5. na sklepienie wzniesione wysoko
6. i na morze wzburzone!
7. Zaprawdę, kara twego Pana z pewnością nadejdzie
8. i nikt nie może jej odwrócić.
9. Tego Dnia zakolysze się niebo kołysaniem
10. i poruszą się góry poruszeniem.
11. Biada w tym Dniu zaprzeczającym prawdzie,
12. tym, którzy rozprawiają o niczym, zabawiając się.
13. Tego Dnia oni zostaną wepchnięci w ogień Piekła:
14. „Oto ogień, który uważaliście za kłamstwo.
15. Czy to są czary, czy tego nie widzicie?
16. Palcie się w nim! Dla was to wszystko jedno, czy będziecie cierpliwi, czy nie będziecie cierpliwi: wy otrzymujecie zapłatę za to, coście czynili”.
17. Bogobojni zaś będą w Ogrodach i szczęśliwośći
18. cieszyć się tym, co im dał ich Pan: uwolnił ich Pan od kary Piekła.
19. „Jedzcie i pijcie w najlepsze, za to coście czynili,

20. odpoczywając na łożach ustawionych rzędami”. My ożenimy ich z dziewicami o wielkich oczach.
21. Tych, którzy uwierzyli i których potomstwo postępowało za nimi z wiarą, My połączymy z ich potomstwem i nie umniejszymy żadnego z ich czynów. Każdy człowiek jest zakładnikiem swego postępowania.
22. My zapewnimy im owoce i mięso, jakie tylko zapragną.
23. Podawać będą sobie puchar, wolny od paplaniny i od grzechu.
24. I krążyć będą wokół nich młodzieńcy na ich usługi, jak gdyby byli najskrytszymi perłami.
25. Będą podchodzić jedni do drugich, rozpytując się.
26. Powiedzą: „Byliśmy wcześniej wśród swych rodzin zaniepokojeni,
27. ale Bóg okazał nam dobroć i wybawił nas od kary palącego wiatru.
28. My już wcześniej Go wzywaliśmy. On jest Życzliwy, Miłościwy!”.
29. Napominaj zatem! Ty z łaski twego Pana nie jesteś ani wróżbitą, ani opętanym.
30. Oni też powiedzą: „To poeta! Oczekujmy jakiegoś nieszczęścia dla niego!”.
31. Powiedz: „Czekajcie więc, ja będę z wami wśród oczekujących!”.
32. Czy im nakazują to ich sny, czy oni są ludem występny?”
33. Albo powiedzą: „On to wymyślił!”. Nie, oni nie wierzą!
34. Niech oni przytoczą opowieść podobną do tego, jeśli mówią prawdę!
35. Czy oni zostali stworzeni z niczego albo sami są stwórcami?
36. Czy oni stworzyli niebiosy i ziemię? Nie, oni nie mają pewności wiary!
37. Czy oni posiadają skarby twego Pana albo też nim zarządzają?
38. Czy oni mają drabinę, z której się przysłuchują? Niech więc słuchający spośród nich przedstawi dowód jasny.
39. Czy On ma tylko córki, a wy macie synów?
40. Czyś ty prosił ich o wynagrodzenie, a oni są obciążeni długiem?
41. Czy oni posiadli niewidzialne i zapisują to?
42. Czy oni zamierzają spiskować? Ci, którzy nie wierzą, sami wpadną w pułapkę.
43. Czy oni mają innego boga poza Bogiem? Chwała niech będzie Bogu, który jest ponad to, co dodają Mu za współtowarzyszy!
44. A kiedy oni zobaczą płat nieba spadający, powiedzą: „To jedynie chmura skłębiona!”.
45. Zostaw ich więc, aż spotkają swój Dzień, w którym zostaną porażeni.

46. Tego Dnia ich spiskowanie nie pomoże im w niczym i nie będzie dla nich pomocy.
47. I tych, którzy byli niesprawiedliwi, czeka wkrótce jeszcze inna kara, ale większość z nich nie wie!
48. Czekał cierpliwie na rozstrzygnięcie twego Pana. Jesteś przecież na Naszych oczach. I wysławiaj chwałę twego Pana, kiedy wstajesz!
49. I wysławiaj Go nocą i przy zachodzie gwiazd!

SURA 53. GWIAZDA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na gwiazdę spadającą!
2. Nie zbłądził wasz towarzysz i się nie oddalił,
3. i nie mówi o jakiejś fantazji.
4. To tylko objawienie, które mu zostało zesłane.
5. Nauczył go potężny mocą,
6. obdarzony mądrością; pojawił się
7. w najwyższym punkcie horyzontu.
8. Potem zbliżył się i ukazał,
9. i był w odległości dwóch łuków albo jeszcze bliżej.
10. I objawił Swemu słudze to, co objawił.
11. Nie skłamało serce w tym, co widział.
12. Czy będziecie się z nim sprzeczać o to, co on widzi?
13. I zobaczył go podczas drugiego zejścia,
14. przy drzewie lotosu najdalszej granicy,
15. w pobliżu Ogrodu Schronienia.
16. Okryte było drzewo lotosu tym, co je okrywało.
17. Nie odwracał wzroku na boki i nie był omamiony:
18. zaprawdę, ujrzał największy ze znaków swego Pana.
19. Czy widzieliście Al-Lat i Al-Uzzę,
20. i Manat, tę trzecią, inną?
21. Czyżby mężczyźni byli dla was, a dla Niego kobiety?
22. Przecież byłby to podział niesprawiedliwy.
23. Oni są tylko imionami, którymi nazwaliście ich wy i wasi ojcowie. Bóg nie zesłał im żadnej władzy. Oni postępują jedynie za przypuszczeniami i za tym, ku czemu skłaniają się ich dusze, chociaż przyszło już do nich przewodnictwo od ich Pana.
24. Czy człowiekowi należy się to, czego zapragnie?

25. Przecież do Boga należy życie ostateczne i pierwsze.
26. Iluż to aniołów jest w niebiosach, których wstawiennictwo nie uchroni przed niczym, chyba że Bóg zezwoli temu, komu zechce, i kto mu się podoba.
27. Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, nazywają aniołów żeńskimi imionami,
28. mimo że nie mają o tym żadnej wiedzy i idą tylko za przypuszczeniami, a przecież przypuszczenia nie zastąpią prawdy.
29. Odwróć się od tych, którzy odwracają się od Naszego napomnienia i pragną wyłącznie życia tego świata.
30. Taka jest suma ich wiedzy. Zaprawdę, twój Pan najlepiej wie, kto zbłądził z Jego drogi i najlepiej wie, kto jest właściwie prowadzony!
31. Do Boga należy to, co jest w niebiosach i na ziemi, aby wynagrodzić tych, którzy czynią zło, tym, co czynili, i aby wynagrodzić tych, którzy czynią dobro, tym, co najlepsze.
32. Dla tych, którzy wystrzegają się wielkich grzechów i haniebnych czynów, poza drobnymi występkami, Twój Pan jest ogarniający przebaczeniem! On znał was dobrze, gdy stworzył was z ziemi i gdy byliście zarodkami w łonach waszych matek. Nie sądźcie, że oczyścicie sami siebie: On najlepiej wie, kto jest wśród pobożnych!
33. Czy widziałeś tego, który się odwrócił
34. i dał niewiele, i pożałował?
35. Czy on ma wiedzę o niewidzialnym, aby mógł widzieć?
36. Może nie przekazano mu, co znajduje się w zwojach Mojżesza
37. i Abrahama, który spełnił swe zobowiązanie:
38. że żadna dusza niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej,
39. że człowiek ma tylko to, o co się stara,
40. że jego starania będą dostrzeżone,
41. a potem zostanie w pełni wynagrodzony,
42. i że u twego Pana jest cel ostateczny,
43. i że to On jest Tym, który daje śmiech i płacz,
44. i że to On jest Tym, który daje śmierć i życie,
45. i że On stworzył parę, męczyznę i kobietę,
46. z kropli nasienia, gdy jest wydzielane,
47. i że na Nim spoczywa drugie stworzenie,
48. i że to On wzbogaca i zaspokaja,
49. i że to On jest Panem Syriusza,
50. i że to On zniszczył dawny lud Ad
51. i lud Samud, nikogo nie oszczędzając,

52. i wcześniej lud Noego, ponieważ byli najbardziej niesprawiedliwi i najbardziej występni,
53. i zniszczył przewrócone miasta Lota,
54. które przykryło to, co je przykryło.
55. W które więc z dobrodziejstw twego Pana powątpiewasz?
56. Oto jest ostrzegający spośród dawnych ostrzegających.
57. Zbliża się zapowiedziane
58. i nikt poza Bogiem nie może go odwrócić.
59. Zastanawia was ta wypowiedź?
60. I śmiejecie się, a nie płaczecie,
61. i zabawiacie się?
62. Padnijcie na twarz przed Bogiem i oddawajcie Mu cześć!

SURA 54. KSIĘŻYC

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Zbliżyła się Godzina i rozdzielił się księżyc.
2. Kiedy oni widzą znak, to odwracają się i mówią: „To bezustanne czary!”.
3. Oni odrzucili ostrzeżenie i podążyli za swymi namiętnościami, ale każda rzecz jest określona.
4. I przyszły do nich wieści, w których było ostrzeżenie,
5. mądrość nadzwyczajna, ale nie pomogło w niczym ostrzeżenie.
6. Odwróć się od nich tego Dnia, gdy wzywający wezwie do rzeczy strasznej.
7. Oni wyjdą z mogił z opuszczonym wzrokiem, podobni do rozproszonej szarańczy,
8. spiesząc się do wzywającego. Niewierni powiedzą: „To jest trudny Dzień!”.
9. Już przed nimi uznał to za kłamstwo lud Noego i uznał za kłamcę Naszego sługę. Powiedzieli: „Opętany!” i wygnali go.
10. Wezwał wtedy swego Pana: „Zostałem pokonany, pomóż mi!”.
11. I otworzyliśmy wrota niebios z wodą lejącą się strugami,
12. i wyprowadziliśmy z głębin ziemi źródła tryskające i spotkały się wody, jak było nakazane.
13. I ponieśliśmy go na tym, co było zrobione z desek i gwoździ,
14. aby płynął pod Naszymi oczyma jako nagroda dla tego, który został odrzucony.

15. I zachowaliśmy go jako znak, ale czy będzie ktoś pamiętał?
16. Jakaż była Moja kara i ostrzeżenie!
17. I uczyniliśmy Koran łatwym do przypomnienia, ale czy znajdzie się ktoś przypominający?
18. Uznał to za kłamstwo lud Ad i jakaż była Moja kara i ostrzeżenie!
19. Oto wysłaliśmy na nich wściekły wichur w Dniu bezustannego nieszczęścia,
20. który porwał ludzi, jak gdyby byli pniami palm wyrwanymi z korzeniami.
21. Jakaż była Moja kara i ostrzeżenie!
22. I uczyniliśmy Koran łatwym dla przypomnienia, ale czy znajdzie się ktoś przypominający?
23. Za kłamstwo lud Samud uznał ostrzeżenie.
24. Oni powiedzieli: „To człowiek spośród nas! Jeśli pójdziemy za nim, to będziemy w błędzie i szaleństwie!
25. Czy napomnienie zostało dane tylko jemu spośród nas? Nie, on jest nikczemnym kłamcą!”.
26. Oni dowiedzą się nazajutrz, kto jest nikczemnym kłamcą!
27. My pošemy im wielbłądnicę, aby ich wypróbować. Obserwuj ich więc i bądź cierpliwy.
28. I obwieść im, że woda ma być podzielona między nich, a każdy będzie pił kolejno.
29. Oni wezwali swego towarzysza, a ten podniósł rękę i przeciął jej ścięgna.
30. Jakaż była Moja kara i ostrzeżenie!
31. Oto wysłaliśmy przeciwko nim jeden krzyk i oni stali się niczym suche ściernisko przeznaczone dla bydła.
32. I uczyniliśmy Koran łatwym dla przypomnienia, ale czy znajdzie się ktoś przypominający?
33. Za kłamstwo lud Lota uznał ostrzeżenie.
34. Oto wysłaliśmy na nich huragan niosący kamienie, oprócz rodziny Lota. Ich ocaliliśmy o świcie,
35. jako błogosławieństwo od Nas. Tak odpłacamy tym, którzy są wdzięczni.
36. On ostrzegął ich przed Naszym pochwyceniem, ale oni wątpili w ostrzeżenie.
37. Oni próbowali odciągnąć jego gości od niego, ale My oślepiłmy ich oczy: „Skosztujcie teraz Mojej kary i ostrzeżenia!”.
38. I wczesnym rankiem dosięgła ich kara ustalona.
39. „Skosztujcie teraz Mojej kary i ostrzeżenia!”.

SURA 55. MIŁOSIERNY

40. I uczyniliśmy Koran łatwym dla przypomnienia, ale czy znajdzie się ktoś przypominający?
41. Wcześniej przyszło też ostrzeżenie do rodu Faraona.
42. Oni uznali za kłamstwo wszystkie Nasze znaki, pochwyciliśmy ich więc, jak chwyta Potężny, Potrafiący.
43. Czy wasi niewierni są lepsi od tamtych albo macie jakieś zapewnienie w Piśmie?
44. Czy może oni powiedzą: „Wszyscy razem będziemy zwycięzcami!”.
45. Wszyscy jednak zostaną pokonani i odwrócą się plecami.
46. Nie, ta Godzina jest czasem im obiecany i będzie bolesna i gorzka.
47. Zaprawdę, grzesznicy są w zbłądzeniu i szaleństwie.
48. Tego Dnia będą zaciągnięci na twarzach w ogień: „Zakosztujcie dotknięcia Piekła!”.
49. Zaprawdę, każdą rzecz stworzyliśmy zgodnie z miarą.
50. I Nasz rozkaz jest tylko jeden, jak mgnienie oka.
51. I niegdyś zniszczyliśmy podobnych wam, ale czy znajdzie się ktoś pamiętający?
52. A wszystko, co oni uczynili, znajduje się w Piśmie.
53. I wszystko małe i wielkie jest zapisane.
54. Bogobojni natomiast będą wśród Ogrodów i strumieni,
55. w siedzibie prawdy, u Władcy Potrafiącego!

SURA 55. MIŁOSIERNY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Miłosierny,
2. On nauczył Koranu,
3. stworzył człowieka,
4. nauczył go jasnej wymowy.
5. Słońce i księżyc podążają według dokładnego rachunku,
6. a trawa i drzewa chylą się w pokłonie.
7. I niebo On podźwignął i ustanowił równowagę,
8. abyście nie przekraczali równowagi.
9. I przestrzegajcie wagi w sprawiedliwości, aby nie stracić równowagi!
10. I ziemię rozpostarł dla stworzeń.
11. Na niej są owoce i palmy z kiściami dojrzewającymi,

12. i kłosa z ziarnami, i pachnące rośliny.
13. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
14. On stworzył człowieka z gliny niczym naczynie
15. i stworzył dzinny z bezdymnego ognia.
16. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
17. Pan dwóch wschodów i Pan dwóch zachodów.
18. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
19. On dał swobodnie płynąć dwóm morzom, które się spotykają.
20. Między nimi jest jednak przegroda, której nie przekraczają.
21. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
22. Z nich obu pochodzą perły i korale.
23. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
24. Jego są statki żeglujące po morzach, wysokie jak góry.
25. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
26. Wszystko to jest przemijające,
27. pozostanie tylko oblicze twego Pana, pełne majestatu i godne chwały.
28. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
29. Zwracają się do Niego wszyscy, którzy są w niebiosach i na ziemi: każdego dnia On objawia się na nowo.
30. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
31. My rozstrzygniemy niebawem wasze sprawy, o ludzie i dzinny!
32. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
33. O zgromadzenie dzinnów i ludzi! Jeśli potraficie przedostać się poza strefę niebios i ziemi, to przechodźcie! Nie przejdziecie jednak, jeśli nie będziecie mieć władzy.
34. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
35. Na was będzie wysłany płomień ognisty i miedź roztopiona i wy nie otrzymacie pomocy.
36. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
37. Kiedy niebo się rozerwie i stanie się czerwone niczym zdarta skóra:
38. które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
39. Tego Dnia nie zostaną zapytani o ich grzechy ani ludzie, ani dzinny.
40. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
41. Rozpoznani będą grzesznicy po ich znamionach i zostaną pochwyconieni za grzywki oraz stopy.
42. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
43. To jest Piekło, które za kłamstwo uważają grzesznicy!
44. Oni będą krążyć między nim i wrzątkiem kipiącym.

45. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 46. A na tych, którzy boją się stanąć przed swym Panem, czekają dwa Ogrody
 47. – które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? –
 48. obfitujące w rozłożyste gałęzie.
 49. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 50. W nich będą dwa źródła płynące.
 51. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 52. W nich będą wszelkie owoce w parach.
 53. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 54. Oni spoczną na łożach pokrytych brokatem, a owoce z obu Ogródów będą blisko.
 55. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 56. Będą tam dziewice o skromnym wzroku, których nie dotknął przed nimi ani człowiek, ani dzinn.
 57. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 58. Podobne będą do rubinów i koralu.
 59. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 60. Czy jest jakaś inna zapłata za dobro oprócz dobra?
 61. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 62. I poza tymi dwoma będą jeszcze dwa Ogrody
 63. – które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? –
 64. oba ciemnozielone.
 65. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 66. W nich będą dwa źródła wodą obficie tryskające.
 67. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 68. W nich będą owoce, palmy daktylowe i granaty.
 69. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 70. W nich będą dobre i piękne
 71. – które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? –
 72. dziewice skromne w strzeżonych namiotach.
 73. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 74. Nie dotknął ich przed nimi ani człowiek, ani dzinn.
 75. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 76. Będą oni spoczywać na zielonych poduszkach i na połyskujących kobiercach kosztownych.
 77. Które więc z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
 78. Błogosławione niech będzie imię twego Pana, pełnego majestatu i godnego chwały!

SURA 56. WYDARZENIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kiedy nadejdzie nieuniknione wydarzenie,
2. wtedy nikt nie zaprzeczy jego przyjściu.
3. Wielu poniżej, a wielu wywyższy.
4. I kiedy ziemia zostanie wstrząśnięta wstrząsem,
5. i kiedy góry zostaną skruszone skruszeniem,
6. aż staną się prochem rozrzuconym,
7. wy staniecie się trzema grupami.
8. Towarzysze prawej strony: co będzie z towarzyszami prawej strony?
9. I towarzysze lewej strony: co będzie z towarzyszami lewej strony?
10. I wyprzedzający będą wyprzedzającymi.
11. To ci, którzy będą blisko Boga
12. w Ogrodach szczęśliwości.
13. Wielu spośród pierwszych
14. i niewielu z późniejszych
15. na łożach wyszywanych
16. wygodnie wsparci twarzami ku sobie.
17. I krążyć będą wokół nich młodzieńcy nieśmiertelni
18. z pucharami, dzbanami i kielichami, napełnionymi napojem z płynącego źródła,
19. po którym nie rozboli ich głowa ani nie będą upojeni,
20. i z owocami, które sobie wybiorą,
21. z mięsem ptaków, jakie tylko zapragną.
22. I będą tam dziewice wielkookie,
23. podobne do pereł dobrze strzeżonych,
24. w nagrodę za to, co czynili.
25. Nie usłyszą tam czczej gadaniny ani nakłaniania do grzechu,
26. a tylko słowa: „Pokój! Pokój!”.
27. Towarzysze prawej strony: co będzie z towarzyszami prawej strony?
28. Będą wśród lotosów pozbawionych cierni
29. i bananowców z kiściami owoców,
30. i w cieniu wydłużonym,
31. i wody płynącej,
32. i owoców w obfitości,
33. niewyczerpujących się i niezakazanych,
34. spoczywać na łożach podwyższonych.
35. My stworzyliśmy je wyjątkowym stworzeniem

36. i uczyniliśmy je dziewczynami,
37. pełnymi miłości, w jednakowym wieku,
38. dla towarzyszy prawej strony,
39. wielu spośród pierwszych
40. i wielu spośród późniejszych.
41. A towarzysze lewej strony: co będzie z towarzyszami lewej strony?
42. Będą w podmuchu palącym i wrzącej wodzie,
43. w cieniu czarnego dymu,
44. który nie daje ochłody ani odświeżenia.
45. Oni wcześniej byli pogrążeni w zbytku
46. i trwali uparcie w wielkim grzechu,
47. i mówili: „Kiedy umrzemy i stanimy się prochem i kośćmi, naprawdę będziemy wskrzeszeni, my
48. lub nasi pierwsi ojcowie?”.
49. Powiedz: „Zaprawdę, pierwsi i ostatni,
50. będą zebrani na spotkanie Dnia znanego”.
51. Potem wy, którzy bładzicie i zarzucacie kłamstwo,
52. zakosztujecie z drzewa Az-Zakkum.
53. Będziecie wypełniać nim swoje brzuchy
54. i popijać to wrzącą wodą,
55. pić łapczywie niczym spragnione wielbłądy.
56. Takie będzie ich ugoszczenie w Dniu Sądu.
57. My was stworzyliśmy, dlaczego więc nie uwierzycie?
58. Czy widzieliście nasienie, jakie wydzielacie?
59. Czy to wy je stwarzacie, czy My jesteśmy Stworzycielem?
60. My przeznaczaliśmy między wami śmierć i My jesteśmy zdolni,
61. aby zmienić was i ponownie stworzyć w postaci, jakiej nie znacie.
62. Przecież znacie pierwsze stworzenie, dlaczego więc sobie nie przypominacie?
63. Czyście widzieli to, co uprawiacie?
64. Czy to wy zasialiście, czy też My siejemy?
65. Gdybyśmy chcieli, to uczynilibyśmy z tego zeschnięte zielsko, a wy bylibyście zdenerwowani:
66. „My jesteśmy obciążeni długami
67. i wszystkiego zostaliśmy pozbawieni!”.
68. Czy widzicie wodę, którą pijecie?
69. Czy to wy ją zsyłacie z obłoku, czy to My ją zsyłamy?
70. Gdybyśmy chcieli, to uczynilibyśmy ją gorzką. Dlaczego zatem nie okażecie wdzięczności?
71. Czy widzicie ogień, który rozniecacie?

SURA 57. ŻELAZO

72. Czy to wy dajecie rosnąć drzewu, czy to My sprawiamy?
73. My uczyniliśmy je przypomnieniem i użytecznym przedmiotem dla mieszkańców pustyni.
74. Chwal więc imię twego Pana, Potężnego!
75. Nie! Przysięgam na ustawienie gwiazd,
76. a to jest, gdybyście tylko wiedzieli, przysięga potężna!
77. Zaprawdę, to jest Koran Szlachetny,
78. w Księdze dobrze strzeżonej.
79. Nie może go dotknąć, kto nie jest oczyszczony:
80. to objawienie od Pana światów.
81. Czyżbyście i tę opowieść lekceważyli
82. i czynili waszym zaopatrzeniem to, że kłamiecie?
83. Dlaczego więc, gdy dusza podchodzi do gardła umierającego
84. i wy na to patrzycie,
85. a My jesteśmy bliżej niego niż wy, choć tego nie widzicie,
86. dlaczego zatem, jeśli nie jesteście Naszymi dłużnikami,
87. nie zawrócicie jej, jeśli jesteście prawdomówni?
88. A jeśli ten człowiek jest blisko Mnie,
89. to znajdzie odpoczynek, zadowolenie i Ogród szczęśliwości.
90. A jeśli jest spośród towarzyszy prawicy,
91. to „Pokój z tobą!” od towarzyszy prawicy.
92. A jeśli jest pomiędzy tymi, którzy zaprzeczają i błądzą,
93. to będzie przyjęty wrzącą wodą
94. i paleniem w ogniu!
95. Zaprawdę, to jest prawda pewna.
96. Wychwalaj zatem imię twego Pana, Wspaniałego!

SURA 57. ŻELAZO

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Głoś chwałę Boga to, co w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!
2. Do Niego należy królestwo niebios i ziemi. On daje życie i wprowadza śmierć. On każdą rzecz ma w Swojej mocy!
3. On jest Pierwszy i Ostatni, Jawny i Ukryty. On o każdej rzeczy ma pełną wiedzę!
4. On jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię w sześć dni, potem umocnił się na Tronie. On wie, co wchodzi w ziemię i co z niej wy-

chodzi; co schodzi z nieba i co się doń wznosi. On jest z wami, gdziekolwiek byście nie byli. Bóg widzi wszystko to, co robicie.

5. Do Niego należy panowanie nad niebiosami i ziemią i do Boga powracają wszystkie sprawy.

6. On wprowadza noc w dzień i wprowadza dzień w noc i On dobrze wie, co kryje się w piersiach.

7. Wiercie w Boga i Jego Wysłannika i rozdawajcie z tego, czego dziedzicami On was uczynił. Dla tych z was, którzy wierzą i rozdają, jest nagroda ogromna.

8. Cóż jest z wami, że nie wierzycie w Boga, gdy Jego Wysłannik wzywa was, abyście uwierzyli w waszego Pana? On przecież przyjął od was przymierze, jeśli jesteście wierzącymi.

9. On jest Tym, który zsyła Swojemu słudze znaki jasne, aby wyprowadzić was z ciemności ku światłu. Zaprawdę, Bóg jest dla was Łagodny, Miłosiwy!

10. Cóż jest z wami? Dlaczego nie rozdajecie na drodze Boga, gdy do Boga należy dziedzictwo niebios i ziemi? Nie jesteście sobie równi: ci, którzy rozdawali i walczyli przed zwycięstwem, będą wyżsi stopniem od tych, którzy rozdawali i walczyli po zwycięstwie. Każdemu Bóg obiecał znaczną nagrodę, a Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!

11. Kto udzieli Bogu pięknej pożyczki, temu On zwróci ją wielokrotnie i obdarzy nagrodą szlachetną.

12. Tego Dnia zobaczysz wierzących mężczyzn i wierzące kobiety, jak ich światło jaśnieje przed nimi i po ich prawej stronie: „Dzisiaj jest dla was wieść radosna: Ogrody, w których płyną strumienie, tam zamieszkacie na wieki”. To jest sukces ogromny!

13. Tego Dnia obłudni mężczyźni i obłudne kobiety powiedzą do tych, którzy uwierzyli: „Poczekajcie na nas, abyśmy wzięli nieco z waszego światła”. Odpowiedzą im: „Odwróćcie się do tyłu i szukajcie światła!”. Postawiony zostanie między nimi mur, w którym będzie brama. Po jego wewnętrznej stronie będzie miłosierdzie, a przed nimi kara.

14. Oni zawołają do nich: „Czy nie byliśmy z wami?”. Ci odpowiedzą: „Tak, ale wy zwiedliście samych siebie. Wyczekiwaliście i powątpiewaliście i wasze pragnienia was oszukały, aż przyszedł rozkaz Boga, a zwodziciel zwiódł was względem Boga”.

15. Tego Dnia nie zostanie przyjęty żaden okup ani od was, ani od tych, którzy nie uwierzyli. Waszą siedzibą jest ogień: on jest waszym panem. Jakże złe to przeznaczenie!

16. Nadszedł czas dla tych, którzy uwierzyli, aby ich serca ukorzyły się na wspomnianie Boga i tego, co On zesłał z prawdy, i aby nie stali się podobni do tych, którym dano Księgę wcześniej. Przeszły nad nimi długie wieki i utwardziły się ich serca. I wielu z nich to ludzie występnicy.

17. Wiedźcie, że Bóg ożywia ziemię po jej śmierci. My wyjaśniliśmy wam znaki: być może, wy zrozumiecie!

18. Mężczyznom dającym jałmużnę i kobietom dającym jałmużnę, którzy udzielają Bogu pięknej pożyczki, będzie im powiększone wielokroć i będzie dla nich nagroda szlachetna.

19. A ci, którzy wierzą w Boga i w Jego Wysłannika, są prawdomówni i są świadkami u swego Pana, oni otrzymają swoją nagrodę i swoje światło. Ci zaś, którzy nie uwierzyli i uznali za kłamstwo Nasze znaki, oni będą towarzyszami Piekła.

20. Wiedźcie, że życie tego świata jest tylko zabawą i grą, złudnym upiększaniem i chwaleniem się między sobą; jest tylko rywalizacją w wielkości majątku i w dzieciach. Jest ono podobne do deszczu, po którym bujna roślinność wzbudza podziw niewiernych. Potem ona więdnie i widzisz, jak żółknie, wysycha i staje się mierzwą. A w życiu ostatecznym jest kara surowa, ale i przebaczenie od Boga i Jego zadowolenie, podczas gdy życie tego świata jest tylko próżnym używaniem.

21. Spieszcie po przebaczenie od waszego Pana i do Ogrodu, którego szerokość jest niczym szerokość nieba i ziemi, przygotowanego dla tych, którzy wierzą w Boga i Jego posłańców. To jest łaska Boga! On obdarza nią tego, kogo zechce. Bóg jest władcą łaski ogromnej.

22. Nie przydarzy się żadne nieszczęście ani na ziemi, ani wam samym, aby nie było zapisane w Księdze wcześniej, niż je sprowadzimy. Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe!

23. To jest po to, abyście nie rozpaczali za tym, co was ominęło i nie radowali się tym, coście otrzymali. Bóg nie kocha wyniosłego pyszałka

24. ani tych, którzy skąpią i nakazują ludziom skąpstwo. A kto się odwraca: zaprawdę, Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!

25. Niedgdyś wysłaliśmy Naszych posłańców z jasnymi dowodami i wysłaliśmy razem z nimi Księgę i równowagę, aby ludzie trzymali się sprawiedliwości. I zesłaliśmy żelazo, w którym jest wielka moc i pożytek dla ludzi, aby wiedział Bóg, kto pomaga Jemu i Jego posłańcom w tym, co niewidzialne. Zaprawdę, Bóg jest Silny, Potężny!

26. Wysłaliśmy Noego i Abrahama i ustanowiliśmy w ich potomstwie prorocstwo oraz Księgę. Niektórzy z nich się nawrócili, ale wielu z nich to ludzie występnicy.

27. Potem wysłaliśmy ich śladem Naszych posłańców i wysłaliśmy po nich Jezusa syna Marii, i daliśmy mu Ewangelię, i umieściliśmy w sercach tych, którzy poszli za nim, współczucie i miłosierdzie. Oni wymyślili stan zakonny, którego My im nie nakazaliśmy, chcąc uzyskać zadowolenie Boga. Oni jednak nie przestrzegali jego zasad, tak jak powinni strzec. Ci spośród nich, którzy uwierzyli, otrzymali swą nagrodę, ale wielu z nich to ludzie występni.

28. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga i wierzcie w Jego Wysłannika. On obdarzy was podwójnym udziałem ze Swego miłosierdzia i da wam światło, w którym pójdziecie, i wam przebaczy. Bóg jest Przebaczący, Miłosiwy.

29. Niech wiedzą ludzie Księgi, że nie mają władzy nad niczym z łaski Boga i że łaska jest tylko w Jego ręku, a On obdarza nią, kogo zechce. Bóg jest pełen łaski ogromnej!

SURA 58. SKARŻĄCA SIĘ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Bóg słyszał słowa tej, która powiedziała ci, że spierała się z mężem i skarżyła się Bogu, a Bóg słyszał wasze wywody. Bóg jest przecież Słyszący, Widzący!
2. Ci z was, którzy chcą się rozwieść, mówiąc do swych żon, że są niczym plecy ich matek, niech wiedzą, że one nie są ich matkami. Matkami są przecież tylko te, które ich urodziły. Oni bez wątpienia mówią słowa godne potępienia i fałszywe. Zaprawdę, Bóg jest Wyrozumiały, Przebaczący!
3. Ci, którzy oddalają swe żony, mówiąc, że są niczym plecy ich matek, a następnie odrzekają się tych słów, powinni wyzwolić niewolnika, zanim wzajemnie się dotkną. To jest wam nakazane. Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!
4. A kto nie ma takiej możliwości, ten powinien pościć przez dwa następujące po sobie miesiące, zanim wzajemnie się dotkną. Kto zaś nie może tego uczynić, ten powinien nakarmić sześćdziesięciu biedaków. Tak dlatego, abyście wierzyli w Boga i w Jego Wysłannika, i takie są granice Boga. A dla niewiernych będzie kara bolesna!
5. Ci, którzy sprzeciwiają się Bogu i Jego Wysłannikowi, zostaną poniżeni, tak jak poniżeni zostali ci, którzy byli przed nimi. My zesłaliśmy jasne znaki! A dla niewiernych będzie kara bolesna!

6. Tego Dnia Bóg wskrzesi ich wszystkich i obwieści im o tym, co oni czynili. Obliczył to Bóg, a oni zapomnieli. Bóg jest świadkiem każdej rzeczy!
7. Czy nie widzisz, że Bóg wie, co jest w niebiosach i na ziemi? Nie ma potajemnej rozmowy trzech, aby On nie był czwartym, ani pięciu, aby On nie był szóstym. Czy więcej ich, czy mniej, On zawsze jest z nimi, gdziekolwiek by oni się nie znajdowali. Potem obwieści im, co oni czynili, w Dniu Zmartwychwstania. Bóg o każdej rzeczy jest wiedzący!
8. Czy nie widzisz tych, którym zakazane były potajemne narady, ale powracają do tego, co im zakazano, aby zmawiać się do grzechu, wrogości i nieposłuszeństwa wobec Wysłannika? Kiedy zaś przychodzą do ciebie, to pozdrawiają cię nie tak, jak pozdrawia cię Bóg, i mówią do siebie: „Czemuż Bóg miałby nas ukarać za to, co mówimy?”. Dość dla nich Piekła! Jakże złe to miejsce przeznaczenia!
9. O wy, którzy wierzycie! Kiedy odbywacie potajemne narady, to nie zmawiajcie się do grzechu, wrogości i nieposłuszeństwa wobec Wysłannika, a zachęcajcie się do pobożności i sprawiedliwości i lękajcie się Boga, do którego będziecie sprowadzeni!
10. Potajemne narady pochodzą od szatana, aby zasmucić tych, którzy wierzą. On jednak nie może w niczym im zaszkodzić, chyba że za pozwoleniem Boga. I Bogu niech zaufają wierzący!
11. O wy, którzy wierzycie! Jeśli powiedzą wam: „Zróbcie miejsce w radzie!”, to zróbcie miejsce, a Bóg zrobi miejsce dla was. A kiedy powiedzą wam: „Wstańcie!”, to wstańcie. Bóg wywyższy tych z was, którzy wierzą, i tych, którzy otrzymali wiedzę. Bóg jest świadomy tego, co czynicie!
12. O wy, którzy wierzycie! Kiedy naradzacie się z Wysłannikiem, to poprzedźcie naradę jałmużną. To będzie dla was lepsze i czystsze, a jeśli niczego nie znajdziecie, to Bóg jest Przebaczający, Miłosiwy!
13. Czy obawiacie się poprzedzić wasze narady jałmużną? Jeśli nie możecie tego uczynić, a Bóg zwrócił się ku wam, to stawajcie do modlitwy, przychodźcie z podatkiem i bądźcie posłuszni Bogu oraz Jego Wysłannikowi. Bóg jest świadomy tego, co czynicie!
14. Czy widziałeś tych, którzy zaprzyjaźnili się z ludem, na którego zagniewał się Bóg? Oni nie są ani z was, ani z nich. Oni przysięgają kłamliwie i wiedzą o tym!
15. Bóg przygotował dla nich karę surową. Zaprawdę, jakże złe jest to, co oni czynią!

16. Oni zasłaniają się swymi przysięgami i zawracają ludzi z drogi Boga. Dla nich będzie kara upokarzająca!

17. Nie pomogą im ani ich majątki, ani ich dzieci w niczym przed Bogiem. Oni będą towarzyszami ognia i w nim pozostaną na wieczność.

18. Tego Dnia Bóg wskrzesi ich wszystkich, oni będą przysięgali Mu tak, jak przysięgają wam, sądząc, że mają jakieś oparcie. Oni są jednak tylko kłamcami!

19. Zawładnął nimi szatan i kazał zapomnieć o wspomnianiu Boga. Oni są stronnictwem szatana. O tak! Zaprawdę, stronnictwo szatana, oni poniosą stratę!

20. Ci, którzy sprzeciwiają się Bogu i Jego Wysłannikowi, oni będą wśród ponizonych.

21. Napisał Bóg: „Nie pokonacie Mnie i Moich posłańców!”. Zaprawdę, Bóg jest Silny, Potężny!

22. Nie znajdziesz ludzi wierzących w Boga i w Dzień Ostatni, którzy kochaliby tych, którzy sprzeciwiają się Bogu i Jego Wysłannikowi, choćby byli ich ojcami lub synami, lub ich braćmi, lub ich bliskimi krewnymi. Bóg zapisał w ich sercach wiarę i umocnił ich Duchem od Niego. On wprowadzi ich do Ogrodów, przez które płyną strumienie, i zamieszkają tam na wieki. Bóg będzie z nich zadowolony i oni z Niego. Oni są stronnictwem Boga. O tak! Zaprawdę, stronnictwo Boga, oni osiągną sukces!

SURA 59. WYGNANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Wychwala Boga wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!

2. On jest Tym, który wypędził niewierzących spośród ludu Księgi z ich siedlisk podczas pierwszego zgromadzenia. Nie sądziliście, że oni odejdą, a oni sądzili, że ich twierdze ochronią ich przed Bogiem. Bóg przyszedł do nich stamtąd, skąd się nie spodziewali, i rzucił w ich serca strach. Oni zniszczyli swoje domy własnymi rękoma i rękoma wiernych. Rozważcie to ostrzeżenie, o wy, którzy macie oczy!

3. Gdyby Bóg nie zapisał dla nich wygnania, to On ukarałby ich na tym świecie, a w życiu ostatecznym czekałaby na nich kara ognia.

4. To dlatego, że oni sprzeciwili się Bogu i Jego Wysłannikowi, kto zaś sprzeciwia się Bogu, to Bóg jest surowy w karaniu!

5. Drzewa palmowe, które wycięliście albo zostawiliście stojące na swych korzeniach, to było za pozwoleniem Boga, aby On mógł poniżyć występnych.

6. I to, co Bóg dał Swemu Wysłannikowi jako zdobycz od nich, a wy nie musieliście wyprawić ani koni, ani wielbłądów. Bóg jednak daje Swym posłańcom przewagę, nad kim zechce. Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy!

7. To, co dał Bóg Swemu Wysłannikowi jako zdobycz od mieszkańców miast, należy do Boga i do Wysłannika, do bliskich krewnych i do sierot, do biednych i do podróżnych – aby nie zostało rozdzielone między bogatych spośród was. I co daje wam Wysłannik, to bierzcie, a co wam zakazał, to się powstrzymajcie. I bójcie się Boga, Bóg jest straszny w karaniu!

8. Należy też do biednych przesiedleńców, którzy zostali wypędzeni ze swych domostw i pozbawieni majątków, poszukujących łaski i zadowolenia Boga i pomagających Bogu i Jego Wysłannikowi. Oni są prawdomówni.

9. Ci, którzy przed nimi umocnili się w swych domach i w swej wierze, miłują tych, którzy się do nich przesiedlili, i nie znajdują w swych sercach pożądania tego, co im dano. Oni dają im pierwszeństwo przed sobą, choćby sami znajdowali się w biedzie. A kto się uchroni przed skąpstwem własnej duszy, ten osiągnie powodzenie!

10. Ci, którzy przyszli po nich, mówią: „Panie nasz, przebacz nam i naszym braciom, którzy wyprzedzili nas w wierze! Nie wprowadzaj do naszych serc urazy do tych, którzy uwierzyli. Panie nasz! Ty przecież jesteś Współczujący, Miłosiwy!”

11. Czy nie widziałeś obłudników, mówiących do swych braci spośród ludu Księgi, którzy nie uwierzyli: „Jeśli zostaniecie wygnani, to my pójdziemy razem z wami i nigdy nie posłuchamy nikogo przeciwko wam. Jeśli zaś będą z wami walczyć, to my wam pomożemy”. Bóg jest świadkiem, że oni są kłamcami!

12. Jeśli tamci zostaną wygnani, to oni nie pójdą razem z nimi, a jeśli z nimi będą walczyć, to oni im wcale nie pomogą. A jeśli nawet i pomogą, to szybko odwrócą się plecami i nie będzie dla tamtych pomocy.

13. Wy napełniacie ich serca większym strachem niż Bóg. To dlatego, że oni są ludźmi, którzy nie pojmują.

14. Oni nie będą walczyć z wami wszyscy naraz, ale jedynie w umocnionych siedliskach lub spoza murów. Ich waleczność jest wielka, gdy są między sobą: ty myślisz, że oni są razem, lecz ich serca są podzielone. To dlatego, że oni nie rozumieją.

15. Oni są podobni do tych, którzy byli krótko przed nimi i zakosztowali złych skutków swych działań. Dla nich będzie kara bolesna.
16. Oni są podobni do szatana, który mówi do człowieka: „Bądź niewierny!”. A kiedy człowiek stanie się niewiernym, on mówi: „Ja wyrzekam się ciebie. Boję się Boga, Pana światów!”.
17. I końcem dla nich obu będzie to, że znajdą się w ogniu, gdzie zamieszkają na wieczność. Taka jest zapłata dla niesprawiedliwych!
18. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga! Niech każda dusza popatrzy na to, co przygotowała na jutro. Bójcie się Boga, ponieważ Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!
19. Nie bądźcie jak ci, którzy zapomnieli o Bogu, a On sprawił, że zapomnieli o samych sobie. Oni są ludźmi występnyymi.
20. Nie są równi sobie towarzysze ognia i towarzysze Raju. Towarzysze Raju będą zwycięzcami!
21. Gdybyśmy zesłali ten Koran na górę, to zobaczyłbyś ją pokornie rozpadającą się ze strachu przed Bogiem. Takie są przypowieści, które przytaczamy ludziom: być może, oni się zastanowią!
22. On jest Bogiem i nie ma żadnego boga oprócz Niego, znającego niewidzialne i poświadczone. On jest Miłosierny, Miłosiwy!
23. On jest Bogiem i nie ma żadnego boga oprócz Niego! Oto Król, Święty, Pokój, Zapewniający, Panujący, Potężny, Silny, Wyniosły. Chwała niech będzie Bogu! On jest powyżej tego, co Mu dodają za współtowarzyszy!
24. On jest Bogiem, Stworzycielem, Twórcą, Kształtującym! Należą do Niego same najpiękniejsze imiona. Wysławia Go wszystko, co w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!

SURA 60. SPRAWDZANA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie Mojego wroga i waszego wroga za opiekuna. Wy obdarzacie ich miłością, a oni nie wierzą w to, co przyszło do was z prawdą. Chcą wypędzić Wysłannika i was samych, ponieważ wierzycie w Boga, waszego Pana. Jeśli wyruszyliście walczyć na Mojej drodze i poszukiwać Mojej przychylności, to nie spieszcie ku nim z przyjaźnią. Ja wiem najlepiej, co wy ukrywacie i co ujawniacie. Ktokolwiek z was to uczyni, ten zbłądził z równej drogi.

2. Jeśli oni was pokonają, to będą się zachowywać jak wrogowie i wyciągną do was swoje ręce i języki ze złem, i będą chcieli, abyście stali się niewiernymi.
3. Nie pomogą wam ani wasi bliscy krewni, ani wasze dzieci w Dniu Zmartwychwstania. On rozsądzi wśród was: Bóg dobrze widzi wszystko, co czynicie!
4. Mielіście wspaniały przykład w Abrahamie i tych, którzy z nim byli. Oto powiedzieli oni do swego ludu: „Nie mamy nic wspólnego ani z wami, ani z tym, co czcicie zamiast Boga! Wyrzekamy się was i zapanowała między nami a wami nienawiść i wrogość na zawsze, aż uwierzycie w Boga Jedynego!”. Jedyne Abraham powiedział do swego ojca: „Będę prosił o przebaczenie dla ciebie, chociaż nie mam niczego od Boga, aby cokolwiek dla ciebie uczynić”. „Panie nasz, tylko Tobie ufamy i do Ciebie się zwracamy! Do Ciebie zmierza powracanie!
5. Panie nasz! Nie wystawiaj nas na próbę dla tych, którzy nie wierzą, ale przebacz nam, Panie nasz! Tyś jest przecież Potężny, Mądry!”.
6. Mielіście w nich wspaniały przykład dla tych, którzy pragną spotkać Boga w Dniu Ostatnim. A kto się odwróci: zaprawdę, Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!
7. Być może, Bóg ustanowi między wami a tymi spośród was, z którymi jesteście wrogami, przyjaźń i przywiązanie. Bóg jest Potrafiący, Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!
8. Bóg nie zabrania wam okazywania życzliwości i sprawiedliwości tym, którzy nie zwalczają was z powodu religii i nie wyganiają was z waszych domostw. Bóg przecież miłuje sprawiedliwych!
9. Bóg zabrania wam tylko, abyście brali za przyjaciół tych, którzy zwalczają was z powodu religii, wyganiają was z waszych domostw i pomagają przy wyganianiu was. A ci, którzy się ku nim zwracają, są ludźmi niesprawiedliwymi!
10. O wy, którzy wierzycie! Kiedy przychodzą do was wierzące kobiety, które się przesiedliły, to sprawdźcie je – Bóg najlepiej zna ich wiarę. Jeśli uznacie, że są wierzące, to nie odsyłajcie ich do niewiernych: one nie są im dozwolone za żony, a oni nie są dozwoleni dla nich za małżonków. Zwróćcie niewiernym to, co wydali na wiano. I nie będziecie mieli grzechu, jeśli je poślubicie, gdy dacie im stosowne wiano. I nie zatrzymujcie w węzłach małżeńskich kobiet niewierzących, i proście o to, coście wydali na ich wiano, oni zaś niech proszą o to, co oni wydali. Takie jest rozstrzygnięcie Boga. On rozsądza między wami. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry!

11. A jeśli któraś z waszych żon odeszła od was do niewiernych, to z wojennej zdobyczy dajcie tym, których żony odeszły, równowartość tego, co na nie wydali. I bójcie się Boga, w którego wierzycie!

12. O Proroku! Kiedy przyjdą do ciebie wierzące kobiety, aby złożyć ci przysięgę wierności, że nie będą dodawać Bogu żadnych współtowarzyszy i nie będą kraść, cudzołożyć ani zabijać swych dzieci i nie będą szerzyć oszczerstw, zmyślając je między swoimi rękoma i nogami, i nie będą ci się sprzeciwiały w tym, co uznane, to przyjmij ich przysięgę i proś Boga o przebaczenie dla nich. Bóg jest przecież Przebaczający, Miłosiwy!

13. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół ludzi, na których spoczywa gniew Boga. Oni powątpiewają w życie ostateczne, podobnie jak niewierni wątpią w mieszkańców mogił.

SURA 61. SZEREG

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Wychwała Boga to, co w niebiosach i na ziemi. On jest Potężny, Mądry!
2. O wy, którzy wierzycie! Dlaczego mówicie to, czego nie czynicie?
3. Nienawistne dla Boga jest to, że mówicie to, czego nie czynicie.
4. Bóg miłuje tych, którzy walczą na Jego drodze w zwartym szeregu, jak gdyby byli budowlą solidnie spojona.
5. Oto powiedział Mojżesz do swego ludu: „O ludu mój! Dlaczego mnie znieważacie, skoro wiecie, że jestem posłańcem Boga wysłanym do was?”. Kiedy oni się odwrócili, Bóg odwrócił ich serca. Bóg nie prowadzi ludzi występnych!
6. I oto powiedział Jezus syn Marii: „O synowie Izraela! Ja jestem posłańcem Boga wysłanym do was, aby potwierdzić to, co zesłano przede mną w Torze, i oznajmić dobrą nowinę o Wysłanniku, który przyjdzie po mnie, a którego imię będzie Ahmad”. Kiedy jednak przyszedł on z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: „To są czary oczywiste!”.
7. Kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu, gdy jest wzywany do poddania się Mu? Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych.
8. Oni chcą zgasić światło Boga swoimi ustami, ale Bóg dopełni Swoje światło, nawet jeśli będzie to nienawistne dla niewierzących.

9. On jest Tym, który posłał Swojego Wysłannika z przewodnictwem i religią prawdy, aby wynieść ją ponad wszelkie religie, nawet jeśli będzie to nienawistne dla bałwochalców.

10. O wy, którzy wierzycie! Czy mam wskazać wam handel, który ochroni was przed karą bolesną?

11. Wierzcie w Boga i Jego Wysłannika, walczcie za sprawę Boga waszymi majątkami i waszymi osobami. To będzie lepsze dla was, gdybyście tylko wiedzieli!

12. On wybaczy wam wasze grzechy i wprowadzi was do Ogrodów, przez które płyną strumienie, i do siedlisk wspaniałych w Ogrodach wieczności. To jest wygrana wielka!

13. Da wam też inne rzeczy, które kochacie: pomoc od Boga i bliskie zwycięstwo. Przekaż wieść radosną wiernym!

14. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie pomocnikami Boga, jak powiedział Jezus syn Marii apostołom: „Którzy będą moimi pomocnikami na drodze Boga?”. Apostołowie powiedzieli: „My jesteśmy pomocnikami Boga!”. I uwierzyła wtedy część synów Izraela, a część nie uwierzyła. I My wsparliśmy tych, którzy uwierzyli, przeciwko ich wrogom i oni stali się zwycięzcami.

SURA 62. ZGROMADZENIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Wychwała Boga to, co w niebiosach i na ziemi: Króla, Świętego, Potężnego, Mądrego!

2. On wysłał do ludzi prostych Wysłannika spośród nich, który głosi im Jego znaki, oczyszcza ich i naucza ich Księgi oraz Mądrości, wcześniej bowiem byli oni w błędzie jawnym.

3. I do innych spośród nich, którzy jeszcze nie dołączyli do nich. On jest Potężny, Mądry!

4. To jest łaska Boga. On obdarza nią, kogo zechce. Bóg jest władcą łaski niezmiernej!

5. Ci, którym powierzono niesienie Tory, a którzy później nie ponieśli jej, są naszym osioł, który niesie księgi. Jakże zły jest przykład ludzi, którzy uznali za kłamstwo znaki Boga! Bóg nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych!

6. Powiedz: „O wy, którzy jesteście żydami! Skoro utrzymujecie, że jesteście najbliżsi Bogu ze wszystkich ludzi, to życcie sobie śmierci, jeśli jesteście prawdomówni!”

7. Oni nie będą jej pragnęli ze względu na to, co wcześniej przygotowały ich ręce. Bóg dobrze zna ludzi niesprawiedliwych!

8. Powiedz: „Śmierć, od której uciekacie, niewątpliwie was spotka. Potem będziecie sprowadzeni do Tego, który zna ukryte i jawne, i On obwieści wam to, coście czynili”.

9. O wy, którzy wierzycie! Kiedy rozlegnie się wezwanie na modlitwę piątkową, to spieszcie wspominać Boga i pozostawcie swój handel. To jest dla was najlepsze, gdybyście tylko wiedzieli!

10. A kiedy modlitwa zostanie zakończona, to rozejdźcie się po ziemi i szukajcie łaski Boga, i wspominajcie często Boga. Być może, osiągniecie powodzenie!

11. Kiedy jednak oni zobaczą handel lub rozrywkę, to spieszą ku nim i zostawiają cię stojącego. Powiedz: „To, co jest u Boga, jest lepsze niż rozrywka i handel. Zaprawdę, Bóg jest najlepszym z dających zaopatrzenie!”.

SURA 63. OBŁUDNICY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kiedy przychodzą do ciebie obłudnicy, mówią: „Poświadczamy, że jesteś Wysłannikiem Boga!”. Bóg wie, że ty jesteś Jego Wysłannikiem i Bóg poświadczą, że obłudnicy są kłamcami.

2. Oni zasłaniają się swymi przysięgami i zawracają ludzi z drogi Boga. Zaprawdę, jakże złe są ich działania!

3. To dlatego, że oni uwierzyli, a potem stali się niewiernymi: została nałożona pieczęć na ich serca i oni nie rozumieją.

4. A kiedy ich widzisz, to podobają ci się ich postaci, a kiedy mówią, to słyszysz ich słowo, choć są jak podparci słupami. Oni sądzą, że każdy krzyk jest przeciwko nim. Oni są nieprzyjaciółmi, więc strzeż się ich! Oby Bóg ich zniszczył! Jakże oni są odwrócenii!

5. Kiedy zaś mówią im: „Przyjdźcie, Wysłannik Boga będzie prosił o przebaczenie dla was”, to odwracają głowy i widzisz, jak odchodzą pełni pychy.

6. To jest obojętne, czy prosisz o przebaczenie dla nich, czy też nie prosisz o przebaczenie dla nich: nie przebaczy im Bóg. Bóg nie prowadzi ludu występnego.

7. Oni są tymi, którzy mówią: „Nie rozdawajcie niczego tym, którzy są z Wysłannikiem Boga, zanim od niego nie odejdą!”. Do Boga należą skarby niebios i ziemi, ale obłudnicy tego nie rozumieją!

8. Oni mówią: „Jeśli wrócimy do Medyny, to z pewnością znaczniejsi wypędzą stamtąd niżej postawionych”. Do Boga jednak należy chwała, do Jego Wysłannika i do wiernych, ale obłudnicy tego nie wiedzą.

9. O wy, którzy wierzyacie! Niechaj nie odrywają was wasze majątki i wasze dzieci od wspomnienia Boga. Ci, którzy tak uczynią, poniosą stratę.

10. Rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzyliśmy, zanim do któregoś z was przyjdzie śmierć i on wtedy powie: „Panie mój! Jeśli mógłbyś dać mi zwłokę choćby na chwilę, to rozdawałbym jałmużnę i był jednym ze sprawiedliwych!”.

11. Bóg jednak nie da zwłoki żadnej duszy, gdy nadejdzie jej czas. Bóg jest świadomy tego, co wy czynicie!

SURA 64. STRATA I ZYSK

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Wychwała Boga to, co w niebiosach i na ziemi. Do Niego należy władztwo i do Niego należy chwała. On każdą rzecz ma w Swojej mocy!

2. On jest Tym, który was stworzył; wśród was są niewierzący i wśród was są wierzący. Bóg widzi jasno, co wy czynicie!

3. On stworzył niebiosa i ziemię w prawdzie, dał wam postać i pięknie ukształtował wasze postaci. I do Niego nastąpi powrót!

4. On wie dobrze, co jest w niebiosach i na ziemi. On wie też, co ukrywacie i co ujawniacie. Bóg wie, co kryje się w piersiach!

5. Czy doszła do was wieść o tych, którzy wcześniej nie uwierzyli i zakosztowali złych skutków swego postępowania? Dla nich będzie kara bolesna.

6. To dlatego, że kiedy przychodzili do nich Nasi posłańcy z jasnymi dowodami, oni mówili: „Mieliby ludzie nas poprowadzić?”. Oni nie uwierzyli i odwrócili się, a Bóg obszedł się bez nich. Bóg jest Samowystarczalny, Wychwalany!

7. Ci, którzy nie wierzą, sądzą, że oni nie będą wskrzeszeni. Powiedz: „Przeciwnie! Na mego Pana! Wy z pewnością zostaniecie wskrzeszeni, a potem dowiecie się, coście czynili. To jest dla Boga łatwe”.
8. Uwierzcie zatem w Boga i Jego Wysłannika, i w Światło, które zesłałiśmy! Bóg jest świadomy tego, co czynicie!
9. Dzień, w którym On zgromadzi was na Dzień Zgromadzenia, będzie dniem wzajemnej straty i zysku. Tym, którzy wierzą w Boga i czynią dobro, On odpuści złe uczynki i wprowadzi ich do Ogrodów, przez które płyną strumienie, i tam pozostaną na wieczność. To jest powodzenie niezmierne!
10. A ci, którzy nie uwierzyli i uznali za kłamstwo Nasze znaki, będą towarzyszami ognia, gdzie pozostaną na wieczność. Jakże złe to przeznaczenie!
11. Nie dosięgnie nikogo żadne nieszczęście bez zezwolenia Boga. A kto wierzy w Boga, to On poprowadzi jego serce. Bóg o każdej rzeczy jest wiedzący!
12. Bądźcie posłuszni Bogu i bądźcie posłuszni Wysłannikowi! Jeśli się odwrócicie, to wiedźcie, że na Naszym Wysłanniku spoczywa tylko jasne obwieszczenie!
13. Bóg! Nie ma żadnego bóstwa oprócz Niego! I Bogu niech zaufają wierzący!
14. O wy, którzy wierzycie! Zaprawdę, między waszymi żonami i waszymi dziećmi są wasi wrogowie! Strzeżcie się ich! Jeśli jednak będziecie pobłażliwi, odpuścicie im i przebaczycie, to Bóg przecież jest Przebacząjący, Miłosiwy!
15. Wasze majątki i dzieci są jedynie pokuszeniem, gdy u Boga jest nagroda ogromna.
16. Bójcie się zatem Boga, jak tylko możecie! Słuchajcie, bądźcie posłuszni i rozdawajcie dla dobra waszych dusz! Ci, którzy uchronią się przed skąpstwem swej duszy, oni osiągną powodzenie!
17. Jeśli dacie Bogu piękną pożyczkę, On zwróci ją wam podwójnie i przebaczy wam. Bóg jest Wdzięczny, Wielkoduszny!
18. On zna niewidzialne i jawne, jest Potężny, Mądry!

SURA 65. ROZWÓD

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O Proroku! Jeśli rozwodźcie się ze swymi żonami, to rozwódźcie się w wyznaczonym dla nich terminie i odliczajcie określone im okresy. I bójcie się Boga, waszego Pana! Nie wyganiajcie ich z domów i niech same nie wychodzą, chyba że dopuszczą się jawnej nieczystości. Takie są granice Boga, a kto je przekracza, ten krzywdzi samego siebie. Ty nie wiesz, ale może Bóg spowoduje później inną sytuację.
2. A kiedy nadejdzie ich termin, to albo zatrzymajcie je w sposób godny, albo rozstańcie się z nimi w sposób godny. I wezwijcie dwóch świadków sprawiedliwych spośród was, i złożcie świadectwo przed Bogiem. To jest napomnienie dla tego, który wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. A dla tego, kto boi się Boga, On znajdzie wyjście
3. i da mu zaopatrzenie z najmniej spodziewanej strony. A kto ufa Bogu, temu On wystarczy. Bóg wypełnia Swoje rozkazy. Bóg ustawił miarę dla każdej rzeczy.
4. A te spośród waszych żon, które już nie mają nadziei na okres miesięczny, to jeśli macie wątpliwości, niech odczekają trzy miesiące, podobnie jak te, które jeszcze nie miały okresu. Dla kobiet brzemiennych termin oczekiwania skończy się, gdy złożą swe brzemię. A temu, kto boi się Boga, On ułatwi jego sprawy.
5. Taki jest rozkaz Boga, który wam zesłał. A temu, kto boi się Boga, On odpuści złe uczynki i powiększy jego nagrodę.
6. Dajcie żonom mieszkanie tam, gdzie sami mieszkacie, zgodnie z waszymi możliwościami. I nie krzywdźcie ich, aby je ograniczać. A jeśli są brzemiennie, to utrzymujcie je, dopóki nie złożą swego brzemia. Jeśli zaś karmią piersią wasze dziecko, to dawajcie im zapłatę i porozumiewajcie się między sobą uprzejmie i w sposób znany. A jeśli znajdziecie się w trudnościach, to niech karmi je inna.
7. Niech ten, kto jest zamożny, wydaje wedle swojej zamożności. Ten natomiast, kogo zaopatrzenie jest ograniczone, niech wydaje z tego, co dał mu Bóg. Bóg nie obciąża żadnej duszy niczym więcej, niż tym, co jej dał. Po trudnościach Bóg da ułatwienie.
8. I leż to miast wzgardziło rozkazem ich Pana i Jego posłańców. My rozliczyliśmy się z nimi surowym rozliczeniem i ukaraliśmy je karą straszną!
9. Oni zakosztowali zła swego postępowania i koniec ich postępowania okazał się stratą.

10. Bóg przygotował dla nich karę surową. Bójcie się Boga wy, ludzie rozumni, którzy uwierzyliście! Bóg zesłał wam napomnienie,

11. Wysłannika, który recytuje wam jasno znaki Boga, aby tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, wprowadzić z ciemności do światła. Kto wierzy w Boga i czyni dobro, tego On wprowadzi do Ogrodów, przez które płyną strumienie, gdzie zamieszka na wieczność. Bóg przeznaczył dla niego piękne utrzymanie.

12. Bóg jest Tym, który stworzył siedem niebios i tyleż samo ziem. Jego rozkaz rozchodzi się między nimi, abyście wiedzieli, że Bóg każdą rzecz ma w Swojej mocy i że Bóg każdą rzecz obejmuje Swoją wiedzą.

SURA 66. ZAKAZANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O Proroku! Dlaczego zakazujesz sobie tego, co zezwolił ci Bóg, starając się o zadowolenie twych żon? Bóg jest Przebaczący, Miłościwy!

2. Bóg ustanowił dla was zwolnienie z takich przysiąg. Bóg jest waszym orędownikiem. On jest Wiedzący, Mądry!

3. Przekazał Prorok w sekrecie jednej ze swych żon opowieść. A kiedy ona rozpowiedziała ją innym i Bóg mu to ujawnił, on niektóre potwierdził i niektóre pominął. Gdy powiedział jej o tym, zapytała: „Kto ci to przekazał?”. On powiedział: „Przekazał mi Wiedzący, Świadomy!”.

4. Wy obie zwróćcie się ze skruchą do Boga, gdyż odchyliły się już wasze serca. A jeśli będziecie się wzajemnie wspierać przeciwko Prorokowi, to przecież Bóg jest jego opiekunem, a Gabriel i sprawiedliwi spośród wierzących, i aniołowie będą go wspierać.

5. Być może, jego Pan, jeśli on rozwidzie się z wami, da mu w zamian żony lepsze niż wy, poddane woli Boga, wierzące, bogobojne, pokorne, gorliwie poszczące, wdowy lub dziewice.

6. O wy, którzy wierzycie! Strzeżcie siebie i swoje rodziny od ognia, którego paliwem są ludzie i kamienie! Przy nim będą aniołowie surowi i silni, którzy nie sprzeciwiają się rozkazom Boga i czynią to, co im nakazano.

7. O wy, którzy nie wierzycie! Nie przepraszać tego Dnia. Będzie wam odpłacone tylko za to, coście czynili.

8. O wy, którzy wierzycie! Zwróćcie się do Boga ze szczerą skruchą! Być może, wasz Pan odpuści wam złe uczynki i wprowadzi was

do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Tego Dnia Bóg nie okryje hańbą Proroka ani tych, którzy z nim uwierzyli. Ich światło pójdzie przed nimi oraz po ich prawicy. Oni powiedzą: „Panie nasz! Uczyni doskonałym nasze światło i przebacz nam. Ty przecież każdą rzecz masz w Swojej mocy!”.

9. O Proroku! Walcz z niewiernymi i obłudnikami i bądź dla nich surowy! Ich schronieniem będzie Piekło! Jakże złe to przeznaczenie!

10. Przytoczył Bóg dla tych, którzy nie uwierzyli, przypowieść o żonie Noego i żonie Lota. Obie były poślubione Naszym sługom sprawiedliwym i obie ich zdradziły. I oni nie mogli w niczym im pomóc przed Bogiem i powiedziano im: „Wejdźcie do ognia razem z wchodzącymi!”.

11. I przytoczył Bóg dla tych, którzy uwierzyli, przypowieść o żonie Faraona, która powiedziała: „Panie mój, postaw dla mnie dom w Raju i ocal mnie przed Faraonem i jego czynami, i ocal mnie przed ludem niesprawiedliwym!”.

12. I o Marii, córce Imrana, która zachowała swą czystość, a My tchnęliśmy w nią z Naszego Ducha. I ona potwierdziła słowa jej Pana i Jego Książę i była jedną z pobożnych.

SURA 67. WŁADZTWO

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Błogosławiony niech będzie ten, w którego rękach jest władztwo i który każdą rzecz ma w Swojej mocy,
2. który stworzył śmierć i życie, aby wypróbować, który z was jest lepszy w działaniu. On jest Potężny, Przebaczący!
3. On, który stworzył siedem niebios jedno nad drugim. Czy widzisz w tworzeniu Miłosiernego jakieś przeoczenie? Spójrz ponownie: czy widzisz tam jakąś wadę?
4. Potem spójrz jeszcze raz: twoje spojrzenie powróci do ciebie przegrane i pokorne.
5. My ozdobiliśmy najbliższe niebo lampami i uczyniliśmy je pociskami, aby razić szatanów, i przygotowaliśmy dla nich karę płonącego ognia.
6. A dla tych, którzy nie wierzą w swego Pana, jest kara Piekła. Jakże złe to przeznaczenie!

7. Kiedy będą tam wrzuceni, usłyszą jego straszliwy oddech, a ono tak wrze,
8. że ledwie nie rozerwie się ze wściekłości. Za każdym razem, gdy wrzucą doń jakąś gromadę, ich strażnicy pytają się: „Czy nie przychodził do was ostrzegający?”.
9. Oni mówią: „Tak, przychodził do nas ostrzegający, ale uznaliśmy go za kłamcę i powiedzieliśmy: «Bóg niczego nie zesłał i wy z pewnością jesteście w wielkim błędzie»”.
10. I mówią: „Gdybyśmy posłuchali lub zrozumieli, to nie bylibyśmy wśród towarzyszy ognia”.
11. Oni wyznali swoją winę, ale przebaczenie będzie daleko od towarzyszy ognia!
12. A dla tych, którzy boją się swego Pana w niewidzialnym, jest przebaczenie i wielka nagroda.
13. Czy ukrywacie swoje słowa, czy je ujawniacie: On wie, co kryjecie w piersiach!
14. Miałby nie wiedzieć Ten, który stworzył? On jest Przenikliwy, Świadomy!
15. On jest tym, który uczynił wam ziemię poddaną, chodźcie po jej traktach i jedźcie z tego, w co was zaopatrzył. I do Niego będzie zmartwychwstanie.
16. Czy jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie każe pochłonąć was ziemi, kiedy się zatrzęsie?
17. Czy jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie wyśle na was wichury pełnej kamieni? Wtedy będziecie wiedzieć, jakie jest Moje ostrzeżenie.
18. I uznawali je za kłamstwo ci, którzy byli przed nimi. Jakież było Moje oburzenie!
19. Czy oni nie widzą ptaków nad sobą, rozkładających i składających skrzydła? Nikt ich nie podtrzymuje oprócz Miłosiernego. Zaprawdę, On każdą rzecz dobrze widzi!
20. Kim jest ten, który niczym wojsko pomoże wam zamiast Miłosiernego? Niewierni są tylko w złudzeniu!
21. Kim jest ten, kto da wam zaopatrzenie, jeśli On powstrzyma Swoje zaopatrzenie? Tak! Oni uparcie trwają w zuchwałości i niechęci!
22. Czy ten, który chodzi z opuszczoną twarzą, jest lepiej prowadzony od tego, który idzie równo po drodze prostej?
23. Powiedz: „On jest Tym, który was wyprowadził i dał wam słuch, wzrok i zrozumienie. Jakże niewiele jesteście wdzięczni!”.

SURA 68. PIÓRO

24. Powiedz: „On jest Tym, który rozprowadził was po ziemi i do Niego zostaniecie sprowadzeni”.
25. Oni pytają: „Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli mówicie prawdę?”.
26. Powiedz: „Wiedza jest tylko u Boga. Ja jestem tylko jawnie ostrzegającym”.
27. A kiedy oni zobaczą ją z bliska, będą przerażone twarze tych, którzy nie uwierzyli, i powiedzą im: „To jest to, coście wzywali!”.
28. Powiedz: „Widzicie? Jeśli Bóg zniszczy mnie i tych, którzy są razem ze mną, albo się nad nami zmiłuje, to kto uratuje niewiernych przed karą bolesną?”.
29. Powiedz: „On jest Miłosierny, my wierzymy w Niego i Jemu ufamy. Niebawem się dowiecie, kto jest w błędzie jawnym!”.
30. Powiedz: „Widzicie? Jeśli rankiem wasza woda zniknie w głębinie, to kto dostarczy wam czystej wody płynącej?”.

SURA 68. PIÓRO

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Nun. Na pióro i na to, co zapisują!
2. Ty, dzięki łasce twego Pana, nie jesteś opętany!
3. Zaprawdę, czeka na ciebie nagroda niezawodna
4. i, zaprawdę, masz naturę wspaniałą!
5. Wkrótce zobaczysz i oni zobaczą,
6. kto z was jest opętany.
7. Zaprawdę, twój Pan najlepiej wie, kto zbłądził z Jego drogi, i On najlepiej wie, kto jest prowadzony!
8. Nie słuchaj tych, którzy odrzucają prawdę,
9. oni chcieliby, abyś im uległ, wtedy i oni byliby ulegli.
10. Nie słuchaj zatem żadnego zarzekającego się niegodziwca,
11. bluźniercy, szerzącego oszczerstwa,
12. przeciwstawiającego się dobru, napastliwego i grzesznika,
13. grubianina podłego pochodzenia,
14. choćby był majątny i obdarzony synami!
15. Gdy recytowane są przed nim Nasze znaki, on mówi: „To są legendy przodków!”.
16. Szybko naznamyzy go na pysku.
17. Wypróbowaliśmy ich tak, jak wypróbowaliśmy właścicieli ogrodu, którzy przysięgali, że rankiem zbiorą z niego owoce

18. i nie zastrzegli woli Boga.
19. I przeszło po nim nieszczęście od twego Pana, gdy oni spali,
20. i stał się spustoszony.
21. Rankiem się zwoływali:
22. „Chodźcie wcześniej na waszą uprawę, jeśli chcecie wszystko zebrać!”.
23. I wyruszyli, obawiając się:
24. „Oby nie wszedł tu dzisiaj żaden biedak”.
25. I poszli rankiem, zdecydowani w swym postanowieniu.
26. A kiedy go zobaczyli, powiedzieli: „Z pewnością zabłądziliśmy!
27. Nie, zostaliśmy wszystkiego pozbawieni!”.
28. Powiedział jeden z nich, najbardziej sprawiedliwy: „Czy nie mówiłem wam: «Dlaczego nie chwalicie Boga?»”.
29. Oni powiedzieli: „Chwała niech będzie naszemu Panu! Zaprawdę, byliśmy niesprawiedliwi!”.
30. Wtedy zwrócili się przeciwko sobie z wzajemnymi wyrzutami.
31. Powiedzieli: „Biada nam! Zaprawdę, byliśmy zarozumiali,
32. może jednak nasz Pan da nam w zamian coś lepszego niż to. My przecież zwracamy swe pragnienie ku naszemu Panu!”.
33. Taka jest kara, ale kara życia ostatecznego będzie większa. Gdybyż oni wiedzieli!
34. Zaprawdę, dla pobożnych są u ich Pana Ogrody szczęśliwości!
35. Czy My potraktujemy tych, którzy poddali się woli Boga, podobnie jak grzeszników?
36. Cóż z wami? Jak sądzicie?
37. Czy macie Księgę, którą studiujecie,
38. gdzie znajdziecie to, co sobie wybierzeć?
39. Czy macie umowę z Nami potwierdzoną aż do Dnia Zmartwychwstania, że dostaniecie wszystko, co sądzicie?
40. Zapytaj, który z nich za to poręczy?
41. Czy oni mają współtowarzyszy? Niech więc przyprowadzą swych współtowarzyszy, skoro są prawdomówni,
42. tego Dnia, gdy odkryją ze strachu łydki, zostaną wezwani, aby padli na twarz, a nie będą w stanie tego uczynić.
43. Zapadną się im oczy i okryje ich upokorzenie, chociaż wzywano ich, aby padli na twarz, gdy byli zupełnie zdrowi.
44. Zostaw Mnie samego z tymi, którzy uznali za kłamstwo tę opowieść. My poprowadzimy ich stopniowo tak, że nawet nie będą wiedzieć.
45. Dam im zwłokę, ale Mój plan jest niezmienny.

46. Czy spodziewasz się od nich zapłaty, gdy oni są obciążeni długiem?
47. Czy oni znają to, co ukryte, i to zapisują?
48. Czekaj zatem cierpliwie na rozstrzygnięcie twego Pana i nie bądź podobny do towarzysza ryby, który wzywał, gdy był zduszony.
49. Gdyby nie dosięgła go łaska jego Pana, to zostałby wyrzucony na pustkowiu i byłby poniżony.
50. Jednak wybrał go jego Pan i uczynił jednym ze sprawiedliwych.
51. Ci, którzy nie wierzą, nieomal wywracają cię swymi spojrzzeniami, gdy słyszą napomnienie, i mówią: „Zaprawdę, on jest opętany!”
52. A to tylko napomnienie dla światów!

SURA 69. NIEUNIKNIONE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Nieuniknione!
2. Cóż to jest nieuniknione?
3. I skąd miałbyś wiedzieć, co to jest nieuniknione?
4. Za kłamstwo Samudyci i Adyci uznali wydarzenie przerażające.
5. I lud Samud został zniszczony przez burzę strasliwą,
6. natomiast lud Ad został zniszczony przez wichur wściekle wyjący.
7. On dał mu szaleć przeciwko nim siedem nocy i osiem dni po sobie następujących, tak że mogłeś zobaczyć lud powalony pokotem niczym wyrwane z korzeniami pnie palmowe.
8. Czyżbyś widział tych, którzy pozostali?
9. I Faraon, i ci, którzy byli przed nim, i wywrócone miasta: oni pograżali się w grzechu.
10. Okazali nieposłuszeństwo posłańcowi swego Pana i On pochwycił ich uchwytem potężnym.
11. My, gdy woda wystąpiła z brzegów, ponieśliśmy was w statku płynącym,
12. aby uczynić to dla was przypomnieniem i aby zatrzymało je ucho.
13. A kiedy zadną w trąbę jednym zadęciem
14. i zniesione zostaną ziemia i góry, i zmiażdżone jednym uderzeniem,
15. tego Dnia nastąpi wydarzenie.
16. Niebo się rozerwie i będzie tego Dnia rozwarte.
17. Aniołowie będą na jego krańcach i ośmiu z nich poniesie tego Dnia Tron twego Pana ponad nimi.

18. Tego Dnia będziecie rozpatrzeni i nic w was nie zostanie ukryte.
19. I ten, któremu będzie podana jego księga w prawą rękę, powie:
„Macie, przeczytajcie moją księgę!
20. Właśnie myślałem, że muszę zdać rachunek”.
21. I on będzie w życiu szczęśliwym,
22. w Ogrodzie na wysokościach,
23. z jego owocami w pobliżu.
24. „Jedzcie i pijcie na zdrowie za to, coście czynili w dniach, które minęły!”.
25. Ten zaś, któremu będzie podana jego księga w lewą rękę, powie:
„O, gdyby nie była mi dana moja księga!
26. I gdybym nie wiedział, jaki jest mój rachunek!
27. O, gdyby to już był koniec!
28. Nie pomogło mi moje bogactwo,
29. przepadła moja władza!”.
30. „Zabierzcie go w kajdany!
31. Potem palcie go w ogniu płonącym!
32. A potem obwiążcie go łańcuchem, którego długość ma siedemdziesiąt łokci!”.
33. On nie wierzył w Boga potężnego
34. i nie zachęcał do nakarmienia ubogiego.
35. I nie będzie tego Dnia dla niego przyjaciela,
36. i żadnego pożywienia oprócz zgniłej ropy,
37. której nie je nikt oprócz grzeszników.
38. Nie! Przysięgam na to, co widzicie,
39. i na to, czego nie widzicie!
40. Zaprawdę, to są słowa Wysłannika szlachetnego!
41. Czyżby to były słowa poety? Jakże mała jest wasza wiara!
42. I nie są to słowa wróżbity. Jakże niewiele pamiętacie!
43. To jest objawienie od Pana światów.
44. A jeśli będzie on zmyślał jakieś słowa,
45. to pochwycimy go za prawą rękę
46. i przetniemy jego tętnicę,
47. a nikt z was nie zdoła w tym przeszkodzić.
48. Zaprawdę, przypomnienie jest dla bogobojnych!
49. I, zaprawdę, My wiemy, że wśród was są tacy, którzy uważają je za kłamstwo.
50. Ono jest nieszczęściem dla niewiernych.
51. I to jest prawda pewna!
52. Wychwalaj zatem imię twego Pana Potężnego!

SURA 70. STOPNIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Zapytał pytający o karę spadającą
2. na niewiernych, których nikt nie obroni,
3. od Boga, władcy stopni.
4. Aniołowie i Duch wchodzą po nich do Niego w Dniu, którego długość wynosi pięćdziesiąt tysięcy lat.
5. Bądźże więc teraz cierpliwy cierpliwością piękną.
6. Oni przecież widzą ją odległą,
7. a My widzimy ją bliską.
8. Dzień, w którym niebo będzie niczym miedź roztopiona,
9. a góry będą niczym kłęby wełny
10. i nie zapyta przyjaciel o przyjaciela,
11. chociaż będą widzieli się nawzajem. Grzesznik będzie chciał wykupić się od kary tego Dnia swymi synami
12. i towarzyszką swoją, i bratem,
13. i swoim rodem, który go ochraniał,
14. i wszystkimi, którzy są na ziemi, aby się ocalić.
15. Jednak nie! Dla niego ogień palący,
16. spalający skórę na głowie,
17. wzywający tych, którzy odwracają się plecami i odwracają swe twarze,
18. którzy gromadzą majątek i skąpią.
19. Zaprawdę, człowiek został stworzony niecierpliwym.
20. Kiedy dotknie go zło, jest wzburzony,
21. a kiedy dotknie go dobro, jest wyrachowany,
22. poza tymi, którzy oddają cześć Bogu,
23. tymi, którzy są wytrwali w swej modlitwie
24. i tymi, w których majątku uznane jest prawo
25. dla proszącego i pokrzywdzonego,
26. i tymi, którzy wierzą w Dzień Sądu,
27. i tymi, którzy boją się kary swego Pana,
28. a przecież kara ich Pana jest nieuchronna,
29. i tymi, którzy chronią swą czystość
30. dla swych żon i dla tych, których posiadły ich prawice. Oni są tu bez winy,
31. a ci, którzy przekraczają poza to, są przestępcami.
32. I tymi, którzy są godni zaufania i pewni w przymierzu,

33. i tymi, którzy stoją prosto przy swych świadectwach,
34. i tymi, którzy strzegą swych modlitw.
35. Oni będą w Ogrodach uszanowani.
36. Cóż jest z tymi, którzy nie wierzą, że biegną przed tobą
37. z prawa i z lewa tłumami?
38. Czy każdy człowiek pragnie wejść do Ogródów szczęśliwości?
39. Otóż nie! My stworzyliśmy ich z tego, co oni wiedzą.
40. Nie! Przysięgam na Pana wschodu i zachodu, że My możemy
41. zastąpić ich lepszymi niż oni i nikt nas nie wyprzedzi!
42. Zostawże ich pogrążających się i zabawiających, dopóki nie spotkają tego Dnia, który jest im obiecany.
43. Dnia, w którym wyjdą pospiesznie z grobów, jakby biegli do swych ołtarzy,
44. ze spuszczoneymi oczami, przytłoczeni upokorzeniem. Oto Dzień, który im obiecano!

 SURA 71. NOE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Zaprawdę, wysłaliśmy Noego do jego ludu: „Ostrzegaj swój lud, zanim przyjdzie do niego kara bolesna!”.
2. On powiedział: „O ludu mój! Jestem dla was jawnie ostrzegającym:
3. czcijcie Boga, bójcie się Go i słuchajcie mnie!
4. On przebaczy wam wasze grzechy i da wam zwłokę do ustalonego czasu. Kiedy bowiem nadejdzie czas Boga, to nie będzie już zwłoki. Gdybyście to wiedzieli!”.
5. On powiedział: „Panie mój! Wzywałem swój lud nocą i dniem,
6. ale moje wezwanie jedynie zwiększyło ich oddalenie.
7. I za każdym razem, gdy wzywałem ich, abyś im przebaczył, oni wkładali palce w uszy, zakrywali twarze szatami i zacinali się w uporze oraz hardzieli w dumie.
8. Potem wzywałem ich głośno,
9. potem mówiłem im jawnie i rozmawiałem z nimi w tajemnicy,
10. i mówiłem: «Proście o przebaczenie waszego Pana, on bowiem jest przebaczący.
11. On sprawi, że niebo ześle wam deszcz obfity,

SURA 72. DŻINNY

12. i zapewni wam majątki oraz synów, i obdarzy was Ogrodami, i obdarzy was rzekami.
13. Dlaczego nie pokładacie nadziei w życzliwości Boga?
14. On stworzył was fazami.
15. Czy nie widzicie, jak Bóg stworzył siedem niebios, jedno nad drugim,
16. i umieścił księżyc w nich jako światło, a słońce uczynił lampą?
17. I Bóg dał wam wzrosnąć z ziemi niczym roślinom,
18. potem sprowadzi was do niej i ponownie was wyprowadzi.
19. Bóg uczynił dla was ziemię kobiercem,
20. abyście chodzili po niej szerokimi drogami”.
21. Noe powiedział: „Panie mój, oni mnie nie posłuchali i poszli za tym, którego bogactwo i dzieci tylko powiększają jego stratę.
22. Oni uknuli wielki podstęp
23. i powiedzieli: «Nie zostawiajcie waszych bóstw, nie zostawiajcie Ładda ani Suła, ani Jaghuta, ani Ja’uka, ani Nasra!».
24. Oni wprowadzili w błąd już wielu. I nie zwiększaj niesprawiedliwym niczego poza zbłądzeniem!”.
25. Za swoje grzechy zostali potopieni i byli wprowadzeni w ogień. I nie znaleźli poza Bogiem żadnego pomocnika.
26. I Noe powiedział: „Panie mój, nie pozostaw na ziemi niewiernych domowników!
27. Jeśli Ty ich zostawisz, oni będą zwodzili Twoje sługi i nie spłodzą nikogo innego, jak tylko występnych niewiernych.
28. Panie mój! Przebacz mi i moim rodzicom, i tym, którzy weszli do mego domu wierząc, i wierzącym mężczyznom, i wierzącym kobietom. I nie powiększaj niesprawiedliwym niczego oprócz zatury!”.

SURA 72. DŻINNY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Powiedz: „Objawiono mi, że przysłuchiwała się grupa dżinnów i powiedziała: «Zaprawdę, słyszeliśmy Koran przecudowny!
2. On prowadzi ku prawości, więc uwierzyliśmy w niego i nie będziemy do naszego Pana dodawać nikogo.
3. I niech wywyższony będzie majestat naszego Pana! On nie wziął sobie ani towarzyszki, ani syna.

4. Głupiec spośród nas mówił przeciwko Bogu kłamstwo uwłaczające,
5. a sądziliśmy, że ani ludzie, ani dżinny nie będą mówić przeciwko Bogu kłamstwa.
6. I mężczyźni spośród ludzi szukają schronienia u mężczyzn spośród dżinnów, którzy tylko powiększyli ich szaleństwo.
7. Oni sądzili, jak i wy sądziliście, że Bóg nikogo nie wskrzesi.
8. I my dotknęliśmy nieba i znaleźliśmy je pełne surowych straży i płomieni ognia.
9. I siedzieliśmy tam na miejscach dogodnych, aby się przysłuchiwać, ale ten, kto się teraz przysłuchuje, znajdzie płomień czekający nań w zasadzce.
10. I my nie wiemy, czy chciano zła dla tych, którzy są na ziemi, czy ich Pan chciał dla nich prawości.
11. Są wśród nas zgodni i są przeciwni: byliśmy prowadzeni różnymi drogami.
12. I pomyśleliśmy, że nie zdołamy osłabić Boga na ziemi i że nie zdołamy osłabić Go ucieczką.
13. A kiedy usłyszeliśmy o przewodnictwie, uwierzyliśmy w nie. Kto zaś wierzy w swego Pana, ten nie boi się straty ani bezprawia.
14. I są wśród nas tacy, którzy poddali się woli Boga, i są wśród nas tacy, którzy się odcinają. Ci zaś, którzy poddali się woli Boga, idą drogą prawości,
15. a ci, którzy się odcinają, oni są drewnem dla Piekła»”.
16. Gdyby oni utrzymali się prosto na drodze, My napoilibyśmy ich wodą obfitą,
17. aby ich tym wypróbować. Kto odwraca się od wspomnienia swego Pana, tego On wprowadzi w karę narastającą.
18. Miejsca oddawania czci są tylko dla Boga, dlatego nie wzywajcie nikogo poza Bogiem!
19. Kiedy podniósł się do modlitwy sługa Boga, oni otoczyli go, pchając się na niego.
20. Powiedz: „Ja wzywam tylko swego Pana i nie dodaję Mu nikogo!”.
21. Powiedz: „Nie przynoszę wam ani krzywdy, ani prawości”.
22. Powiedz: „Nikt nie ochroni mnie przed Bogiem Jedynym i nie znajdę poza Nim schronienia.
23. To jest przekazane od Boga i z Jego przesłania. Dla tych zaś, którzy nie słuchają Boga i Jego Wysłannika, będzie ogień Piekła, w którym pozostaną na wieczność.

24. Wtedy zobaczą to, co było im obiecano, i wtedy dowiedzą się, kto jest słabszy pomocnikami i słabszy liczebnie”.

25. Powiedz: „Nie wiem, jak blisko jest to, co wam obiecano, czy też mój Pan wyznaczy temu jakiś termin”.

26. On zna to, co niewidzialne i nie ujawnia nikomu tego, co dla Niego niewidzialne,

27. oprócz posłańca, którego wybrał, i prowadzi przed nim i za nim obserwujących,

28. aby wiedzieć, czy posłańcy głoszą przesłanie swego Pana. On obejmuje wszystko, co mają, i wszystko podliczył odpowiednią liczbą.

SURA 73. OWINIĘTY SZATĄ

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. O ty, owinięty szatą!
2. Stawaj do modlitwy nocą, oprócz niewielkiej części,
3. jej połowy albo nieco mniej,
4. albo nieco więcej, i recytuj Koran z właściwą melodyką.
5. My ześlemy ci słowo wagi niezmiernej.
6. Zaprawdę, wstawanie do modlitwy nocą sprawia, że jest ona najbardziej skuteczna i pewniejsza w wymowie,
7. bo masz w ciągu dnia rozliczne obowiązki.
8. I wspominaj imię twego Pana, i poświęć się Mu całkowicie!
9. On jest Panem wschodu i zachodu! Nie ma innego boga oprócz Niego, weź Go więc za powiernika!
10. I znoś cierpliwie to, co oni mówią, i opuść ich opuszczeniem pięknym.
11. I pozostaw Mnie z tymi, którzy odrzucają Naszą łaskę, a żyją w dobrobycie, i daj im niewielką zwłokę.
12. Zaprawdę, mamy dla nich łańcuchy i Piekło,
13. i pożywienie, które dławi gardło, i karę bolesną,
14. tego Dnia, gdy gwałtownie poruszy się ziemia i góry, a góry będą niczym kopce osypującego się piasku.
15. My posłaliśmy do was posłańca świadczącego przeciwko wam, podobnie jak posłaliśmy posłańca do Faraona.
16. Faraon jednak nie posłuchał posłańca, pochwyciliśmy go więc mocnym uchwytem.

17. Jak zdołacie się ochronić, pozostając niewiernymi, przed tym Dniem, który dzieci uczyni siwowłosymi?

18. Niebo wówczas się rozdzieli i Jego obietnica się wypełni.

19. Zaprawdę, to jest przypomnienie! Kto zechce, niech wstąpi na drogę do swego Pana.

20. Zaprawdę, twój Pan wie, że ty i wielu z tych, którzy są z tobą, spędzacie na modlitwie prawie dwie trzecie nocy, połowę lub trzecią jej część. Bóg wszakże odmierza noc i dzień. On wie, że wy tego nie policzycie i dlatego okazał wam miłosierdzie. Przeczytajcie z Koranu to, co jest dla was łatwe. On wie, że będą wśród was chorzy i inni, przemierzający ziemię w poszukiwaniu dobroci Boga, i jeszcze inni, walczący na drodze Boga. Przeczytajcie zatem, co jest dla was łatwe i stawajcie do modlitwy, i przybывajcie z podatkiem, i pożyczajcie Bogu piękną pożyczkę! Cokolwiek przygotujecie dla siebie dobrego, znajdziecie to u Boga lepszym i większym w nagrodę. I proście Boga o przebaczenie! Zaprawdę, Bóg jest Przebacząjący, Miłosiwy!

SURA 74. OKRYTY PŁASZCZEM

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. O ty, okryty płaszczem!
2. Wstań i ostrzegaj!
3. I Pana swego wychwalaj!
4. I odzież swą oczyszczaj!
5. I obrzydliwości unikaj!
6. I nie dawaj, oczekując czegoś więcej.
7. I dla twego Pana bądź cierpliwy!
8. A kiedy zadmą w trąbę,
9. to będzie ten Dzień Dniem trudnym;
10. dla niewiernych nie będzie on łatwy.
11. Zostaw Mnie i tego, którego stworzyłem
12. i któremu dałem znaczne bogactwo
13. oraz synów świadczących o nim,
14. i któremu utorowałem drogę.
15. Potem jednak chce więcej i więcej.
16. Ależ nie! On wobec Naszych znaków był oporny.
17. Popchnę go w górę,
18. aby pomyślał i zdecydował,

19. i niech zginie, jak zdecydował!
20. Niechaj więc zginie, jak zdecydował!
21. Potem spojrzął,
22. potem zmarszczył brwi i zachmurzył się,
23. potem odwrócił się i był wyniosły.
24. Powiedział: „To tylko czary, które oddziałują!
25. To tylko słowa śmiertelników!”.
26. Ja wrzucę go w otchłań Piekła!
27. A skąd miałbyś wiedzieć, co to jest otchłań?
28. Ona niczego nie pozostawia i nie oszczędza,
29. paląca na czarno ludzi,
30. nad nią jest dziewiętnastu.
31. Uczyniliśmy strażnikami ognia tylko aniołów, a ich liczbę uczyniliśmy próbą dla tych, którzy nie uwierzyli, aby upewnili się ludzie Księgi i aby ci, którzy wierzą, powiększyli swą wiarę. I aby nie wątpili ludzie Księgi i wierzący, i aby powiedzieli ci, w których sercach jest choroba, oraz niewierzący: „Cóż w ten sposób Bóg chciał przekazać?”. W ten sposób Bóg prowadzi w zbłądzenie, kogo zechce, i prowadzi drogą prostą, kogo zechce. I nikt nie zna wojsk twego Pana poza Nim samym, a to jest jedynie przypomnienie dla ludzi.
32. Wcale nie! Na księżyc
33. i na noc, gdy ustępuje,
34. i na zorzę, gdy się pojawia!
35. On jest jednym z największych,
36. ostrzeżeniem dla ludzi,
37. dla tych z was, którzy chcą iść naprzód albo chcą się cofać.
38. Każda dusza jest zastawem tego, co zarobiła,
39. oprócz ludzi prawej strony,
40. którzy w Ogrodach będą się wzajemnie rozpytywać
41. o grzeszników:
42. „Co sprowadziło was do otchłani?”.
43. Oni powiedzą: „My nie byliśmy wśród modlących się
44. i nie nakarmiliśmy biednego,
45. ale pograżaliśmy się w próżnej gadaninie wraz z pograżającymi się
46. i uznaliśmy za kłamstwo Dzień Sądu,
47. dopóki nie przyszła do nas pewność”.
48. I nie przyniesie im korzyści wstawiających się.
49. Cóż to jest z nimi, że odwracają się od przypomnienia,
50. jak byli wystraszonymi osłami,
51. uciekającymi przed lwem?

52. Nie! Każdy z nich chciałby dostać zwoje rozpostarte.
53. Wcale nie! Oni nie boją się życia ostatecznego!
54. Wcale nie! To jest przypomnienie.
55. Kto zechce, zachowa je w pamięci.
56. Nie będą jednak pamiętać, jeśli nie zechce tego Bóg. On jest Panem pobożności, On jest Panem przebaczenia!

SURA 75. ZMARTWYCHWSTANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Nie! Przysięgam na Dzień Zmartwychwstania
2. i przysięgam na duszę, która czyni sobie wyrzuty!
3. Czy człowiek sądzi, że nie zbierzemy jego kości?
4. Nie! My możemy złożyć nawet końce jego palców,
5. ale człowiek pragnie grzeszyć jak wcześniej.
6. On pyta: „Kiedy będzie Dzień Zmartwychwstania?”.
7. Wtedy, gdy wzrok będzie porażony
8. i księżyc będzie przyćmiony,
9. i zejdzie się słońce z księżycem.
10. Tego Dnia człowiek powie: „Gdzież jest schronienie?”.
11. Nie! Nie ma schronienia!
12. Tego Dnia jedynie u Twego Pana będzie miejsce schronienia!
13. Tego Dnia oznajmione będzie człowiekowi to, co zawczasu przygotował, i to, czego zaniechał.
14. Nie! Człowiek będzie świadczył przeciwko sobie,
15. nawet jeśli przedstawi swoje usprawiedliwienie.
16. Nie poruszaj twym językiem przy czytaniu Koranu, aby je przyspieszyć.
17. Zaprawdę, do Nas należy zebranie go i recytowanie.
18. A kiedy go recytujemy, ty postępuj za jego recytacją.
19. Potem do Nas należy jego wyjaśnienie!
20. Wszak nie! Wy kochacie przemijające
21. i pomijacie ostateczne.
22. Niektóre twarze tego Dnia będą jaśniejące
23. ku swemu Panu spoglądać.
24. I niektóre twarze tego Dnia będą zachmurzone,
25. myśląc, że osiągnie je nieszczęście grzbiet łamiące.
26. Wcale nie! Kiedy dusza dojdzie do obojczyka,

27. będzie powiedziane: „Kto jest czarownikiem?”
28. i człowiek pomyśli, że to rozstanie,
29. i spłącze się noga z nogą.
30. Do twego Pana tego Dnia będzie sprowadzony.
31. On nie był miłosierny i nie modlił się,
32. ale uznał to za kłamstwo i odwrócił się,
33. potem poszedł do swej rodziny pełen pychy.
34. Biada ci, biada!
35. Raz jeszcze biada ci, biada!
36. Czy człowiek myśli, że będzie pozostawiony bez nadzoru?
37. Czy nie był on kroplą nasienia, która wytrysnęła?
38. Potem stał się grudką zakrzepłą i On go stworzył i ukształtował,
39. i uczynił z niego parę: mężczyznę i kobietę.
40. Czyż nie jest w Jego mocy ożywić martwych?

SURA 76. CZŁOWIEK

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Czy nie przeszedł nad człowiekiem pewien czas, w którym nie był wspomniany?
2. Zaprawdę, My stworzyliśmy człowieka z kropli nasienia, z mieszaniny, aby go wypróbować, i uczyniliśmy go słyszącym, widzącym.
3. My pokazaliśmy mu drogę i będzie wdzięczny albo niewdzięczny.
4. Zaprawdę, przygotowaliśmy dla niewiernych łańcuchy, okowy i ogień płonący.
5. A sprawiedliwi picie będą z pucharu napój wymieszany z kamforą,
6. ze źródła, z którego piją tylko oddani Bogu, sprawiającemu, że płynie w nieziennej obfitości.
7. Oni wypełniają swe ślubowanie i obawiają się Dnia, którego zło rozejdzie się wokół.
8. I karmią, z miłości do Boga, biednego, sierotę i jeńca:
9. „My przecież karmimy was tylko dla oblicza Boga. Nie pragniemy od was ani zapłaty, ani podziękowań.
10. My tylko boimy się od naszego Pana Dnia mrocznego, straszego”,
11. ale Bóg wybawi ich od zła tego Dnia i roztoczy nad nimi jasność i radość,
12. i wynagrodzi za ich cierpliwość Ogrodem i jedwabiem.

13. Spoczywając tam, wsparci wygodnie na łożach, nie zobaczą ani słońca, ani zimna.
14. Nisko nad nimi ułoży się ich cień i kiście owoców zwieszają się nisko.
15. I będą krążyć między nimi naczynia ze srebra i puchary jak butelki,
16. butelki ze srebra, miarą odpowiednią wymierzone.
17. I napoją ich tam z pucharu napojem wymieszanym z imbirem,
18. ze źródła zwanego Salsabil.
19. Między nimi krążyć będą młodzieńcy nieśmiertelni. Gdy ich zobaczysz, to weźmiesz za rozsypane perły.
20. A gdziekolwiek spojrzysz, tam ujrzysz szczęśliwość i królestwo wielkie.
21. Będą na nich szaty zielone z jedwabiu i brokatu i ozdobieni będą bransoletami ze srebra. Napoi ich Pan napojem czystym.
22. „Zaprawdę, to jest nagroda dla was, wasze staranie zyskało wdzięczność!”.
23. Zaprawdę, My zesłaliśmy ci Koran stopniowo,
24. wytrwaj więc cierpliwie do rozstrzygnięcia twego Pana i nie słuchaj grzesznika ani niewdzięcznego spośród nich!
25. I wspominaj imię twego Pana rankiem i wieczorem,
26. i przez część nocy padaj przed Nim na twarz, i wychwalaj Go długo w nocy!
27. Oni kochają to, co przemijające, i nie dbają o ten ciężki Dzień.
28. My ich stworzyliśmy i uczyniliśmy silnymi, ale jeśli zechcemy, to zamienimy ich na podobnych do nich.
29. To jest przypomnienie i kto chce, niech wybierze drogę do swego Pana.
30. Wy jednak nie zechcecie, jeśli nie zechce Bóg. Zaprawdę, Bóg jest Wiedzący, Mądry!
31. On wprowadza, kogo zechce, do Swego miłosierdzia, a dla niesprawiedliwych przygotował karę bolesną.

 SURA 77. WYŚLANE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na wysyłane kolejno
2. i na wiejące porywczco,

3. i na rozrzucające szeroko.
4. Na oddzielające pewnie
5. i przekazujące napomnienie,
6. ku usprawiedliwieniu lub ostrzeżeniu.
7. Bez wątpienia to, co wam obiecano, nadejdzie.
8. Kiedy gwiazdy pogasną
9. i kiedy niebo się rozdzieli,
10. i kiedy góry zostaną rozproszone,
11. i kiedy posłańcom będzie wyznaczony czas.
12. Do jakiego dnia będzie to odłożone?
13. Do Dnia Rozdzielenia!
14. A skąd będziesz wiedział, co to jest Dzień Rozdzielenia?
15. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
16. Czyż nie zniszczyliśmy ich poprzedników?
17. Następnie posłaliśmy za nimi innych.
18. Tak postępujemy z grzesznikami.
19. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
20. Czyż nie stworzyliśmy was z byle wody,
21. którą umieściliśmy w bezpiecznym miejscu
22. do oznaczonego czasu?
23. Tak wyznaczaliśmy, a My jesteśmy najlepszymi wyznaczającymi!
24. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
25. Czyż nie uczyniliśmy ziemi zbiorowiskiem
26. żywych i martwych
27. i nie umieściliśmy na niej gór pewnie stojących, wyniosłych, i nie napoiiliśmy was słodką wodą?
28. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
29. „Idźcie do tego, co uznaliście za kłamstwo!
30. Idźcie do cienia wznoszącego się trzema kolumnami,
31. nieocieniającego ani niechroniącego przed płomieniem!”.
32. On rozrzuca iskry wielkie niczym wieże,
33. podobne do złotych wielbłądów.
34. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
35. Tego Dnia nie będą mogli mówić
36. i nie będzie im dozwolone, aby się usprawiedliwiać.
37. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
38. To będzie Dzień Rozdzielenia, zgromadzimy was i poprzedników.
39. A jeśli macie jakiś podstęp, to użyjcie go przeciwko Mnie.
40. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
41. Bogobojni będą wśród cieni i źródeł,

SURA 78. WIEŚĆ

42. i owoców, jakich tylko zapragną.
43. „Jedzcie i pijcie na zdrowie za to, co czyniliście!”.
44. Zaprawdę, tak My odpłacamy tym, którzy czynią dobro.
45. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
46. „Jedzcie i korzystajcie co nieco, gdyż jesteście grzesznikami!”.
47. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
48. I kiedy powiedzą im: „Pokłońcie się!”, oni się nie pokłonią.
49. Biada tego Dnia tym, którzy odrzucają prawdę!
50. W jakąż opowieść po tym uwierzycie?

SURA 78. WIEŚĆ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. O co oni się wypytują?
2. O wieść wielką,
3. co do której się różnią.
4. Nie, oni niebawem będą wiedzieli!
5. Jeszcze raz nie, oni niebawem będą wiedzieli!
6. Czy nie uczyniliśmy ziemi kolebką,
7. a góry podporami?
8. I stworzyliśmy was parami,
9. i uczyniliśmy wasz sen odpoczynkiem,
10. i uczyniliśmy noc okryciem,
11. i uczyniliśmy dzień czasem działania,
12. i zbudowaliśmy nad wami siedem sklepień,
13. i umieściliśmy lampę płomienistą,
14. i zesłaliśmy z chmur deszczowych wodę obfitą,
15. aby dzięki niej wyrosły ziarna i rośliny,
16. i bujne ogrody.
17. Zaprawdę, Dzień Rozliczenia jest wyznaczony;
18. tego Dnia, gdy zadmą w trąbę, nadejdziecie tłumnie.
19. I niebo się otworzy i stanie się bramą,
20. i poruszą się góry, i staną się złudzeniem.
21. Zaprawdę, Piekło jest zasadzką
22. na niesprawiedliwych, miejscem przeznaczenia,
23. gdzie pozostaną na wieki.
24. Nie zakosztują tam chłodu ani picia,
25. a tylko wrzątek i ropę cuchnącą

SURA 79. WYRYWAJĄCY

26. jako zapłatę odpowiednią.
27. Oni nie spodziewali się, że będą musieli zdać rachunek,
28. i uznali za kłamstwo Nasze znaki.
29. A My każdą rzecz policzyliśmy i zapisaliśmy w Księdze.
30. „Skosztujcie! My nie zwiększymy wam niczego oprócz kary!”.
31. Zaprawdę, dla pobożnych będzie osiągnięcie:
32. ogrody i winnice,
33. i dziewczęta w jednym wieku,
34. i puchary pełne.
35. Nie usłyszą oni tam ani czczej paplaniny, ani kłamstwa.
36. To nagroda od twego Pana, dar wyliczony
37. od Pana niebios i ziemi, i wszystkiego między nimi, Miłosiernego. I nie będą mieli pozwolenia, aby doń przemówić.
38. Tego Dnia, gdy Duch i aniołowie staną w szeregach, nie odezwie się nikt oprócz tego, komu pozwoli Miłosierny, i będzie mówił to, co słuszne.
39. Ten Dzień jest prawdą, a kto zechce, znajdzie drogę powrotu do swego Pana.
40. My ostrzegamy was przed bliską karą: Dniem, gdy człowiek zobaczy, co przygotowały jego ręce, i powie niewierny: „O, gdybym był prochem!”.

SURA 79. WYRYWAJĄCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na wyrywających gwałtownie,
2. na wyciągających łagodnie,
3. na płynących płynnie,
4. na wyprzedzających szybko
5. i na wykonujących rozkazy!
6. Tego Dnia, gdy zatrząsie się wstrząśnięta,
7. nastąpi kolejny wstrząs.
8. Serca tego Dnia będą wzburzone,
9. oczy zaś upokorzone.
10. Oni powiedzą: „Czy to możliwe, że powrócimy do dawnego stanu?”
11. Po tym, gdy byliśmy zbutwiały mi kośćmi?”.
12. Oni powiedzą: „Byłby to powrót przynoszący stratę!”.

13. I będzie tylko jeden krzyk,
14. gdy oni zostaną wyprowadzeni na ziemię.
15. Dotarła do ciebie opowieść o Mojżeszu?
16. Oto wezwał go Pan w świętej dolinie Tuwa:
17. „Idź do Faraona, on bowiem okazał się ciemieźcą,
18. i powiedz mu: «Powinieneś się oczyścić,
19. abym poprowadził cię do twego Pana. Okaż więc lęk przed Nim»”.
20. I pokazał mu znak największy,
21. ale on uznał to za kłamstwo i był nieposłuszny.
22. Potem odwrócił się, czyniąc starania usilne.
23. Zebrał ludzi i ogłosił,
24. mówiąc: „Ja jestem waszym najwyższym panem!”.
25. I Bóg pochwycił go karą w życiu ostatecznym i pierwszym.
26. Zaprawdę, w tym jest pouczenie dla bogobojnych!
27. Czy trudniej było stworzyć was, czy niebo? On je zbudował,
28. wznosił jego sklepienie i ukształtował.
29. On zaciemnił jego noc i wprowadził jasność poranka,
30. a ziemię rozpostarł.
31. Wywiódł z niej wodę i jej pastwiska,
32. i góry osadził pewnie,
33. na pożytek dla was i waszych stad.
34. A kiedy nadejdzie wielkie nieszczęście,
35. Dzień, gdy przypomni sobie człowiek to, o co się starał,
36. i pokazane będzie Piekło tym, którzy widzą.
37. A kto był występny
38. i wołał życie tego świata,
39. tego schronieniem będzie Piekło.
40. A kto bał się postawienia przed swym Panem i powstrzymywał duszę od namiętności,
41. to Raj będzie jego schronieniem.
42. Zapytają cię o Godzinę: „Kiedy ona nastąpi?”.
43. Czyżbyś o tym wspominał?
44. Do twego Pana należy jej ostateczny termin.
45. Ty jesteś tylko ostrzegającym dla tych, którzy się jej obawiają.
46. Tego Dnia, gdy oni ją zobaczą, wyda im się, że byli w grobach tylko jeden wieczór lub ranek.

SURA 80. ZMARSZCZYŁ BRWI

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Zmarszczył brwi i odwrócił się,
2. gdyż podszedł do niego ślepiec.
3. Skąd miałbyś wiedzieć; może on się oczyści
4. albo będzie pamiętał o napomnieniu i to przyniesie mu korzyść?
5. Bądź ten, który uważa, że jest od tego zwolniony;
6. zwracasz na niego uwagę,
7. chociaż nie odpowiadasz za to, że się nie oczyścił.
8. Albo ten, który przychodzi do ciebie pełen zapału
9. i boi się Boga,
10. a ty go pomijasz.
11. Ależ nie! To jest przypomnienie,
12. kto zechce, będzie je pamiętał,
13. na zwojach szacownych,
14. wywyższonych, oczyszczonych
15. rękoma zapisujących,
16. szlachetnych, sprawiedliwych.
17. Niech zginie człowiek! Jakże on jest niewdzięczny!
18. Z czego On go stworzył?
19. Z kropli nasienia! Stworzył go i ukształtował,
20. potem ułatwił mu drogę,
21. potem sprowadzi na niego śmierć i da złożyć go do grobu,
22. potem, jeśli zechce, wskrzesi go.
23. Wcale nie! On nie wykonuje tego, co Bóg mu nakazał!
24. Niech popatrzy człowiek na swoje pożywienie,
25. jak wylewamy wodę w obfitości,
26. następnie rozdzielamy ziemię szczelinami,
27. aby wyrosły na niej ziarna
28. i winorośl, i trawy,
29. i drzewa oliwne, i palmy daktylowe,
30. i bujne ogrody,
31. i owoce, i pastwiska
32. na użytek wasz i waszych stad.
33. Kiedy zaś przyjdzie huk ogłuszający,
34. tego Dnia człowiek ucieknie od swego brata,
35. od swojej matki i od swego ojca,
36. od swojej towarzyszki i od swych dzieci.

SURA 81. ZWIJANIE

37. Tego Dnia każdy z nich będzie się troszczył tylko o siebie.
38. Tego Dnia niektóre twarze będą jaśniejące,
39. śmiejące się, radosne.
40. Tego Dnia niektóre twarze będą pokryte pyłem,
41. okryte ciemnością.
42. To będą niewierni i rozpustnicy.

SURA 81. ZWIJANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Kiedy słońce zostanie zwinięte
2. i kiedy gwiazdy spadną,
3. i kiedy góry się poruszają,
4. i kiedy brzemienne wielbłądźce w dziesiątym miesiącu pozostaną bez opieki,
5. i kiedy dzikie zwierzęta będą zebrane,
6. i kiedy morza się wzbурzą,
7. i kiedy dusze będą połączone w pary,
8. i kiedy dziewczynka żywcem pogrzebana będzie zapytana,
9. za jaki grzech została zabita,
10. i kiedy zwoje będą rozwinięte,
11. i kiedy niebo zostanie zgarnięte,
12. i kiedy Piekło się rozpali,
13. i kiedy Raj będzie przybliżony,
14. wówczas dowie się dusza, co sobie przygotowała.
15. Ależ nie! Przysięgam na planety cofające się,
16. pędzące i znikające,
17. i na noc, gdy już zanika,
18. i na poranek, gdy nabiera oddechu!
19. Zaprawdę, to jest słowo posłańca szlachetnego,
20. obdarzonego mocą przez Władcę Tronu,
21. poważanego, godnego zaufania.
22. Wasz towarzysz nie jest opętany:
23. on bez wątpienia zobaczył go na jasnym horyzoncie.
24. On nie skąpi wiedzy o niewidzialnym
25. i nie jest to słowo szatana ukamienowanego.
26. Gdzież więc idziecie?
27. To jest tylko napomnienie dla światów,

28. dla tych z was, którzy chcą pójść prosto.
29. Wy jednak tego nie zechcecie, jeśli nie będzie chciał Bóg, Władca światów.

SURA 82. ROZDZIELENIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kiedy niebo się rozdzieli
2. i kiedy gwiazdy będą rozrzucone,
3. i kiedy morza się wzburzą,
4. i kiedy mogiły zostaną wywrócone,
5. wówczas dowie się każda dusza, co sobie przygotowała i co zaniechała.
6. O człowieku! Cóż zwiódło cię względem twego Pana Szlachetnego,
7. który cię stworzył i ukształtował proporcjonalnie
8. w takiej postaci, jak zechciał?
9. Wcale nie! Wy za kłamstwo uznajecie Sąd,
10. ale, zaprawdę, nad wami są strzegący,
11. szlachetni zapisujący.
12. Oni wiedzą, co wy czynicie.
13. Zaprawdę, sprawiedliwi będą w szczęśliwości,
14. a bezbożni będą w Piekło!
15. Wejdą tam w Dniu Sądu
16. i nie będą mogli go opuścić.
17. Skąd miałbyś wiedzieć, co to jest Dzień Sądu?
18. I znowu: skąd miałbyś wiedzieć, co to jest Dzień Sądu?
19. Tego Dnia żadna dusza nie będzie mogła pomóc innej duszy: tego Dnia rozkaz będzie należał do Boga!

SURA 83. OSZUKUJĄCY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Biada oszukującym,
2. którzy, gdy jest im odmierzane, żądają od ludzi pełnej miary,
3. a kiedy sami odmierzają lub ważą dla innych, to dają ze stratą.

SURA 83. OSZUKUJĄCY

4. Czy oni nie myślą, że będą wskrzeszeni
5. w Dniu Potężnym,
6. w Dniu, gdy ludzie staną przed Panem światów.
7. Wcale nie! Przecież księga niegodziwych jest w Sidździnie.
8. Skąd miałbyś wiedzieć, co to jest Sidździn?
9. To jest księga zapisana!
10. Biada tego Dnia tym, którzy opowiadają się za kłamstwem,
11. którzy uznają za kłamstwo Dzień Sądu!
12. A uznaje go za kłamstwo tylko występny i grzesznik.
13. Kiedy recytowane są mu Nasze znaki, on mówi: „To są opowieści przodków!”.
14. Wcale nie! Ich serca pokryła rdza tego, co oni czynią.
15. Ależ nie! Oni tego Dnia zostaną oddzieleni od swego Pana.
16. Potem palić się będą w Piekło.
17. Potem powiedzą im: „To jest to, coście uznali za kłamstwo!”.
18. Wcale nie! Przecież księga sprawiedliwych znajduje się w Illijjunie.
19. Skąd miałbyś wiedzieć, co to jest Illijjun?
20. To jest księga zapisana!
21. O niej poświadczą ci, którzy są blisko Boga.
22. Zaprawdę, sprawiedliwi w szczęśliwości
23. na łożach spoczywając, będą się rozglądać.
24. Na ich twarzach ujrzysz świeżość szczęśliwości.
25. Napojeni zostaną winem pieczętowanym,
26. a jego pieczęcią będzie piżmo – o to niech się starają ci, którzy się starają –
27. zmieszane z wodą z Tasnim,
28. źródła, z którego piją ci, którzy są blisko Boga.
29. Ci, którzy zgrzeszyli, wyśmiewali się z tych, którzy uwierzyli,
30. a kiedy się mijali, to mrugali do siebie,
31. a kiedy powracali do swych rodzin, to powracali, strojąc żarty.
32. I kiedy ich widzieli, mówili: „Zaprawdę, to są błądzący!”.
33. Oni jednak nie zostali wysłani, aby być ich strzegącymi.
34. Tego Dnia ci, którzy uwierzyli, będą się wyśmiewać z niewiernych,
35. spoczywając na łożach i rozglądając się.
36. Czy nie otrzymali niewierni zapłaty za to, co czynili?

SURA 84. ROZERWANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Kiedy niebo się rozerwie
2. i okaże posłuszeństwo swemu Panu, a tak jest zawsze,
3. i kiedy ziemia się wyrówna
4. i wyrzuci to, co w niej jest, i stanie się opuszczona,
5. będzie posłuszna swemu Panu, a tak jest zawsze.
6. O człowieku! Zaprawdę, starasz się usilnie dla swego Pana i spótkasz Go!
7. Wtedy ten, który dostanie swoją księgę w prawą rękę,
8. będzie rozliczony lekkim rozrachunkiem
9. i on powróci do swojej rodziny zadowolony.
10. A ten, który dostanie swoją księgę zza pleców,
11. będzie wołał o zgładzenie,
12. i zostanie wrzucony do ognia.
13. On był wśród swej rodziny zadowolony
14. i myślał, że nic tego nie zakłóci.
15. Wcale nie! Przecież jego Pan go widział!
16. Nie! Przysięgam na zmierzch
17. i na noc, i na to, co okrywa,
18. i na księżyc, gdy jest w pełni,
19. że będziecie przechodzić z warstwy na warstwę.
20. Czemu więc oni nie wierzą,
21. a gdy jest im recytowany Koran, nie padają na twarz?
22. Przeciwnie, ci, którzy nie wierzą, uważają go za kłamstwo!
23. Bóg jednak najlepiej wie, co oni ukrywają.
24. Ogłoś im wieść o karze bolesnej,
25. oprócz tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Dla nich będzie nagroda niezawodna!

SURA 85. GWIAZDOZBIORY

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Przysięgam na niebo pełne gwiazdozbiorów
2. i na Dzień Obiecany,
3. i na świadka, i na to, co on poświadcza!

SURA 86. WĘDRUJĄCA NOCĄ

4. Zabici zostali ludzie rowu
5. od ognia podsycanego paliwem.
6. Oni siedzieli naprzeciw niego
7. i byli świadkami tego, co zrobiono wiernym.
8. Oni nienawidzili ich tylko za to, że uwierzyli w Boga, Potężnego, Wychwalanego,
9. do którego należy panowanie nad niebiosami i ziemią. I Bóg każdej rzeczy jest świadkiem!
10. Dla tych, którzy przesładują wierzących i wierzące, a potem się nie nawrócili, będzie dla nich kara Piekła i będzie dla nich kara ognia palącego.
11. Dla tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, będą dla nich Ogrody, przez które płyną strumienie. To jest osiągnięcie wielkie!
12. Zaprawdę, uderzenie twego Pana jest potężne!
13. On pokazuje stworzenie i je przywraca!
14. On jest Przebaczący, Kochający,
15. Władca Tronu pełnego chwały!
16. On czyni to, co zechce.
17. Czy dotarła do ciebie opowieść o wojskach,
18. o Faraonie i o ludzie Samud?
19. Nie, ci, którzy nie wierzą, pozostają w zaprzeczeniu,
20. ale Bóg ogarnia ich zza pleców.
21. Nie! To jest Koran chwalebny,
22. na tablicy ochraniaanej!

SURA 86. WĘDRUJĄCA NOCĄ

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na niebo i na wędrującą nocą!
2. Skąd miałbyś wiedzieć, czym jest wędrująca nocą?
3. To jest gwiazda przenikająca.
4. Każda dusza ma nad sobą strzegącego.
5. Niechaj spojrzy człowiek, z czego został stworzony.
6. Stworzony został z płynu wytryskującego,
7. wychodzącego spomiędzy lędźwi i żeber.
8. Zaprawdę, On jest w stanie sprowadzić go do życia.
9. W Dniu, w którym ujawnione zostaną wszystkie tajemnice,
10. nie będzie on miał ani siły, ani pomocnika.

SURA 87. NAJWYŻSZY

11. Na niebo z powracającym deszczem,
12. na ziemię otwierającą się pęknięciami!
13. Zaprawdę, to jest słowo rozróżniające
14. i nie jest to zabawa!
15. Oni zamyślają podstęp
16. i Ja zamyślałam podstęp!
17. Dlatego udziel niewiernym zwłoki, daj im nieco wytchnienia.

SURA 87. NAJWYŻSZY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Wychwalaj imię swego Pana, Najwyższego,
2. który stworzył i ukształtował,
3. który wyznaczył i poprowadził.
4. On wyprowadza zielone pastwiska
5. i sprawia, że zmieniają się w poczerńiałe ściernisko.
6. My nauczymy cię przesłania i nie zapomnisz niczego,
7. poza tym, co zechce Bóg. On wie, co jest jawne i co ukryte!
8. I My ułatwimy ci drogę.
9. Napominaj zatem, jeśli napomnienie będzie pożyteczne!
10. Zapamięta ten, kto boi się Boga,
11. a unikał będzie najbardziej nieszczęśliwy,
12. który będzie palił się w ogniu największym
13. i nie umrze w nim ani żył nie będzie.
14. Osiągnie powodzenie ten, kto się oczyści
15. i będzie wspominał imię swego Pana, i modlił się.
16. Nie, wy wolicie życie tego świata,
17. choć życie ostateczne jest lepsze i trwalsze.
18. Zaprawdę, to jest w dawnych zwojach,
19. zwojach Abrahama i Mojżesza!

SURA 88. PRZYTLĄCZAJĄCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Czy dotarła do ciebie opowieść o przytłaczającym wydarzeniu?
2. Tego Dnia niektóre twarze będą poniżone,

SURA 89. JUTRZENKA

3. utrudzone, wyczerpane,
4. palące się w ogniu płonącym
5. i pojone ze źródła wrzącego.
6. Ich pożywieniem będą tylko suche ciernie,
7. które nie tuczą i nie zaspokajają głodu.
8. Tego Dnia niektóre twarze będą szczęśliwe,
9. zadowolone ze swego starania,
10. w Ogrodzie wyniosłym,
11. gdzie nie usłyszą czczej paplaniny.
12. Tam będzie źródło płynące,
13. tam będą łoża podniesione
14. i puchary rozstawione,
15. i poduszki rzędami ułożone,
16. i kobierce rozpostarte.
17. Czemu oni nie popatrzą na wielbłądy, jak one zostały stworzone,
18. na niebo, jak ono zostało wzniesione,
19. i na góry, jak one zostały postawione,
20. i na ziemię, jak ona została rozpostarta?
21. Przypominaj, gdyż jesteś tylko przypominającym,
22. a nie jesteś od ich kontrolowania.
23. Tylko tego, kto się odwróci i nie uwierzy,
24. Bóg ukarze karą największą!
25. Zaprawdę, do Nas prowadzi ich powracanie,
26. i wtedy My wystawimy im rachunek.

SURA 89. JUTRZENKA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Przysięgam na zorzę poranną
2. i na dziesięć nocy,
3. na parzyste i nieparzyste,
4. na noc, kiedy przemija!
5. Czy nie jest to przysięga dla tego, który rozumie?
6. Czy nie widziałeś, jak postąpił twój Pan z ludem Ad,
7. z Iramem, właścicielem kolumn,
8. do których podobnych nie stworzono w żadnym kraju?
9. I z ludem Samud, który wydrążył skały w dolinie,
10. i z Faraonem, władcą pali namiotów?

11. Oni byli przestępcami w swych krajach
12. i szerzyli w nich zgorzenie,
13. dlatego twój Pan spuścił na nich bat kary.
14. Twój Pan bowiem na wszystko daje baczenie!
15. Człowiek, jeśli Pan go doświadcza, szanując i obdarzając dobrodziejstwami, mówi: „Mój Pan mnie uszanował!”.
16. Kiedy natomiast doświadcza go, ograniczając mu zaopatrzenie, mówi: „Mój Pan mnie upokorzył!”.
17. Nie! Wy sami nie szanujecie sieroty,
18. nie zachęcacie się nawzajem, aby nakarmić biednego,
19. przejadacie dziedzictwo z wielką chciwością
20. i miłujecie bogactwo z niepomierną miłością.
21. Nie! Tego Dnia, gdy ziemia zostanie przemielona na pył,
22. i przyjdzie Bóg i aniołowie ustawieni rzędami,
23. i tego Dnia, gdy ukazane będzie Piekło, człowiek sobie przypomni, ale na cóż mu wówczas to przypomnienie?
24. On powie: „O, gdybym przygotował coś dla mego życia!”.
25. Tego Dnia nikt nie ukarze tak, jak ukarze On,
26. i nikt nie spęta tak, jak spęta On.
27. O ty, duszo uspokojona,
28. wróć do swego Pana zadowolona, z Jego zadowoleniem.
29. Wejdz między Moje sługi,
30. wejdz do Mego Raju!

SURA 90. MIASTO

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Przysięgam na to miasto,
2. a ty jesteś mieszkańcem tego miasta,
3. i na rodziciela oraz jego potomstwo,
4. zaprawdę, My stworzyliśmy człowieka w trudzie.
5. Czy on myśli, że nikt go nie osądzi?
6. On mówi: „Zmarnotrawiłem wielki majątek”.
7. Czy on sądzi, że nikt go nie widzi?
8. Czyż nie daliśmy mu pary oczu,
9. języka i pary warg?
10. I nie wskazaliśmy mu dwóch dróg?
11. On jednak nie pokonuje przeszkód.

SURA 91. SŁOŃCE

12. Skąd będziesz wiedział, co to są przeszkody?
13. To wyzwolenie niewolnika
14. albo nakarmienie w dniu niedostatku
15. sieroty spośród krewnych
16. lub ubogiego zaniedbanego.
17. To być wśród tych, którzy wierzą, zachęcają się wzajemnie do cierpliwości i zachęcają się wzajemnie do miłosierdzia.
18. Tacy są towarzyszami prawicy.
19. A ci, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki, są towarzyszami lewicy.
20. Nad nimi zamknie się ogień.

SURA 91. SŁOŃCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na słońce i jego poranne lśnienie,
2. na księżyc, kiedy za nim podąża,
3. na dzień, kiedy ukazuje jego jasność,
4. na noc, kiedy je skrywa!
5. Na niebo i na Tego, który je zbudował!
6. Na ziemię i na Tego, który ją rozpostarł!
7. Na duszę i na Tego, który ją ukształtował
8. i tchnął w nią występność i prawość.
9. Powiedzie się temu, kto ją oczyści,
10. poniesie zaś stratę ten, kto ją zaniedba.
11. Zarzucił posłańcowi kłamstwo lud Samud w swym buncie,
12. gdy podniósł się najnędzniejszy z nich.
13. Powiedział do nich posłaniec Boga: „Oto wielbłądzica Boga! Dajcie jej pić!”
14. ale oni uznali go za kłamcę i przecięli jej ścięgna. Wtedy ich Pan zniszczył ich za ten grzech i zrównał.
15. I On nie boi się następstw.

SURA 92. NOC

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na noc, kiedy ciemność zapada,

SURA 93. JASNOŚĆ PORANKA

2. na dzień, kiedy się rozjaśnia!
3. Na Tego, który stworzył mężczyznę i kobietę!
4. Jakże różnorodne są wasze starania!
5. Kto daje i jest bogobojny
6. i potwierdza to, co najlepsze,
7. temu My ułatwimy drogę do szczęśliwości.
8. Kto zaś skąpi i sądzi, że jest samowystarczalny,
9. i za kłamstwo uznaje to, co najlepsze,
10. temu My ułatwimy drogę do trudności.
11. Nie pomoże mu jego bogactwo, jeśli sam się zatracza.
12. Zaprawdę, na Nas spoczywa przewodnictwo
13. i do Nas należy życie ostateczne i pierwsze!
14. Dlatego ostrzegam was przed ogniem płonącym!
15. Płonąc w nim będą najbardziej niegodziwi,
16. którzy zaprzeczają prawdzie i się odwracają.
17. Uniknie go jedynie bogobojny,
18. który rozdaje swój majątek, aby się oczyścić,
19. i nie wyświadczają nikomu żadnej przysługi w oczekiwaniu na nagrodę,
20. ale tylko z pragnienia znalezienia oblicza swego Pana Najwyższego.
21. I będzie on zadowolony.

SURA 93. JASNOŚĆ PORANKA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Na poranek jaśniejący!
2. Na noc, gdy spokojnie oddycha!
3. Nie opuścił cię twój Pan i nie jest na ciebie zagniewany.
4. Zaprawdę, życie ostateczne będzie dla ciebie lepsze od tego pierwszego.
5. Wkrótce obdarzy cię twój Pan i będziesz zadowolony.
6. Czy nie znalazł cię sierotą i nie dał ci schronienia?
7. Czy nie znalazł cię błędzącym i nie poprowadził cię?
8. Czy nie znalazł cię biednym i nie wzbogacił cię?
9. Dlatego więc sieroty nie uciskaj
10. i proszącego nie odpychaj,
11. i o życzliwości twego Pana rozgłaszać!

SURA 94. OTWARCIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Czy nie otworzyliśmy twej piersi
2. i nie zdjęliśmy z ciebie ciężaru,
3. który przygniatał ci plecy?
4. Czy nie wywyższyliśmy twego znaczenia?
5. Obok trudności jest też łatwość.
6. Zaprawdę, obok trudności jest też łatwość.
7. Jeśli więc skończyłeś, to bądź przygotowany
8. i ku twemu Panu zwróć swe starania!

SURA 95. DRZEWO FIGOWE

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Na drzewo figowe i oliwkowe,
2. i na górę Synaj,
3. i na to miasto bezpieczne!
4. My stworzyliśmy człowieka w najlepszej postaci,
5. potem zaś uczyniliśmy go najniższym spośród niskich,
6. oprócz tych, którzy wierzą i czynią dobro. Na nich czeka nagroda niewyczerpana.
7. Dlaczego więc sądzisz, że kłamstwem jest Sąd?
8. Czy Bóg nie jest najmądrzejszym z sędziów?

SURA 96. SKRZEPNIĘTA KREW

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Głoś! W imię twego Pana, który stworzył,
2. stworzył człowieka z grudki krwi skrzepniętej!
3. Głoś! Twój Pan jest najhojniejszy.
4. On nauczył piórem,
5. nauczył człowieka tego, czego on nie wiedział.
6. Nie! Człowiek zaczyna się buntować,
7. gdy czuje się samowystarczalny,
8. ale do twego Pana powróćcie.

SURA 97. NOC PRZEZNACZENIA

9. Czy widziałeś tego, który zakazuje
10. śludze, gdy ten się modli?
11. Spójrz, czy on jest właściwie prowadzony
12. albo nakazuje pobożność?
13. Spójrz, czy też on odrzuca prawdę i odwraca się?
14. Czy on nie wie, że Bóg widzi?
15. Nie! Niech się pilnuje! Jeśli on nie przestanie, to My pociągniemy go za grzywkę,
16. grzywkę kłamliwą, grzeszną!
17. Niech wezwie swoich zwolenników,
18. My wezwiemy strażników.
19. Nie! Nie słuchaj go, ale padnij na twarz i zbliż się ku Bogu!

SURA 97. NOC PRZEZNACZENIA

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Zaprawdę, zesłaliśmy ten Koran w Noc Przeznaczenia.
2. Skąd miałbyś wiedzieć, co to jest Noc Przeznaczenia?
3. Noc Przeznaczenia jest lepsza od tysiąca miesięcy!
4. Zstępują wówczas Aniołowie i Duch za pozwoleniem swego Pana, aby wypełnić każde polecenie.
5. Ona jest pokojem aż do nastania brzasku.

SURA 98. JASNY DOWÓD

W imię Boga Miłosiernego, Miłościwego!

1. Ci, którzy nie wierzą spośród ludzi Księgi i bałwochwalców, nie oddzielili się, dopóki nie przyszedł do nich jasny dowód:
2. Wyśłannik od Boga, który recytuje oczyszczone stronicę,
3. zawierające pisma pełne wartości.
4. I podzielili się ci, którzy otrzymali Księgę, dopiero wtedy, gdy przyszedł do nich jasny dowód.
5. I nakazano im oddawać cześć tylko Bogu, ofiarując Mu szczerą wiarę jako prawdziwie pobożni, wykonywać modlitwę i płacić roczny podatek. To jest religia prawości!

SURA 99. TRZĘSIENIE ZIEMI

6. Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą spośród ludu Księgi i bałwochwalców, pozostaną w ogniu Piekła. Oni są najgorsi ze stworzeń.
7. Ci zaś, którzy wierzą i czynią dobro, oni są najlepsi ze stworzeń.
8. Nagrodą dla nich od ich Pana będą Ogrody Raju, przez które płyną strumienie. Tam pozostaną na wieczność. Bóg będzie z nich zadowolony, a oni zadowoleni z Boga. To będzie dla tych, którzy boją się swego Pana.

SURA 99. TRZĘSIENIE ZIEMI

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kiedy zatrzęsie się ziemia swym trzęsieniem
2. i kiedy wyrzuci ziemia swoje ciężary,
3. i powie człowiek: „Co się z nią dzieje?”,
4. tego Dnia przekaze mu swoją opowieść,
5. zgodnie z tym, co twój Pan jej objawił.
6. Tego Dnia ludzie wyjdą tłumnie, aby pokazane im zostały ich czyny.
7. Kto uczynił dobra na wagę pyłku, zobaczy je,
8. i kto uczynił zła na wagę pyłku, zobaczy je.

SURA 100. GALOPUJĄCE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Na galopujące, parskające,
2. krzeszące iskry ognia,
3. gdy ruszają do ataku o świcie,
4. wzbijając kłęby kurzu
5. i wdzierając się w sam środek tłumu!
6. Zaprawdę, człowiek jest niewdzięczny wobec swego Pana
7. i sam jest tego świadkiem.
8. Zaprawdę, jego umiłowanie dóbr jest niezmierne.
9. Czy on nie wie, że kiedy to, co jest w grobach, będzie wywrócone,
10. i ujawnione to, co jest w piersiach,
11. tego Dnia ich Pan będzie o nich wszystkiego świadomy?

SURA 101. NIESZCZĘŚCIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Nieszczęście!
2. Co to jest nieszczęście
3. i skąd miałbyś wiedzieć, co to jest nieszczęście?
4. Tego Dnia ludzie będą niczym rozpierzchłe motyle,
5. a góry będą niczym kłęby zgrzebnej wełny.
6. Wówczas ten, którego szalki będą ciężkie,
7. będzie z życia zadowolony.
8. Ten zaś, którego szalki będą lekkie,
9. tego matką będzie Otchłań.
10. Skąd miałbyś wiedzieć, co to takiego?
11. To jest ogień palący!

SURA 102. POMNAŻANIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Prześciganie się w pomnażaniu pochłania was,
2. dopóki nie odwiedzicie mogił.
3. Nie! Niebawem się dowiecie.
4. Jeszcze raz nie! Niebawem się dowiecie.
5. Nie! Gdybyście tylko wiedzieli wiedzą pewną.
6. Z pewnością zobaczycie Piekło.
7. Potem z pewnością zobaczycie je okiem pewności.
8. Potem będziecie tego Dnia zapytani o szczęśliwość.

**SURA 103. CZAS
PRZEDWIECZORNY**

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Na czas przedwieczorny!
2. Zaprawdę, człowiek zmierza do zguby,
3. oprócz tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, zachęcają się wzajemnie do prawdy i zachęcają się wzajemnie do cierpliwości.

SURA 104. OSZCZERCA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Biada każdemu oszczercy ubliżającemu,
2. który gromadzi majątek i przelicza go,
3. myśląc, że majątek zapewni mu wieczność.
4. Wcale nie! On z pewnością zostanie wrzucony do Kruszącego!
5. Skąd miałbyś wiedzieć, czym jest Kruszący?
6. To jest ogień Boga płonący,
7. który oczekuje na serca.
8. On zamknie się nad nimi sklepieniem
9. na kolumnach wydłużonych.

SURA 105. SŁOŃ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Czy widziałeś, co zrobił twój Pan z towarzyszami słonia?
2. On obrócił ich podstęp w zbłądzenie
3. i wysłał przeciwko nim ptaki stadami,
4. obrzucające ich kamieniami z wypalanej gliny.
5. I uczynił ich niczym łodygi objedzone.

SURA 106. KURAJSZYCI

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Dla przychylności Kurajszytów,
2. ich przychylności podczas podróżowania zimą i latem.
3. Niech oddają cześć Panu tego Domu,
4. który ich nakarmił, gdy byli głodni, i zapewnił bezpieczeństwo przed strachem.

SURA 107. POTRZEBA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Czy widziałeś tego, który za kłamstwo uważa religię?
2. To jest ten, który przepędza sierotę
3. i nie zachęca do nakarmienia ubogiego.
4. Biada modlącym się,
5. którzy są niedbali w swych modlitwach,
6. którzy chcą być widziani,
7. ale odmawiają wsparcia w potrzebie.

SURA 108. OBFITOŚĆ

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Zaprawdę, My obdarzyliśmy cię obfitością,
2. módl się zatem do twego Pana i złóż ofiarę!
3. Ten, kto cię nienawidzi, będzie bezpotomny.

SURA 109. NIEWIERNI

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Powiedz: „O wy, niewierni!
2. Ja nie czczę tego, co wy czcicie,
3. i wy nie czcicie tego, co ja czczę.
4. Ja nie będę czcił tego, co wy czcicie,
5. i wy nie będziecie czcić tego, co ja czczę.
6. Dla was jest wasza religia i dla mnie jest moja religia”.

SURA 110. POMOC

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Kiedy nadejdzie pomoc Boga i zwycięstwo
2. i zobaczysz ludzi tłumnie przystępujących do religii Boga,
3. to głoś chwałę twego Pana i proś o Jego przebaczenie! Zaprawdę, On zawsze powraca z przebaczeniem.

SURA 111. PALMOWE WŁÓKNA

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Niech przepadną ręce Abu Lahaba! I niech on przepadnie!
2. Nie pomoże mu ani jego bogactwo, ani jego zyski.
3. Będzie się palił w ogniu palącym płomieniem,
4. i jego żona, nosząca drewno na opał,
5. z powrozem z palmowych włókien na szyi.

SURA 112. CZYSTOŚĆ WIARY

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Powiedz: „On, Bóg Jedyny,
2. Bóg Samoistny.
3. On nie rodził i nie został zrodzony.
4. I nie ma nikogo, kto byłby Mu równy!”.

SURA 113. ŚWIT

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Powiedz: „Szukam schronienia u Pana świtu
2. przed złem tego, co stworzył,
3. i przed złem ciemności, gdy się rozszerza,
4. i przed złem tych, którzy dmuchają na węzły,
5. i przed złem zazdrosnego, gdy zaczyna zazdrościć”.

SURA 114. LUDZIE

W imię Boga Miłosiernego, Miłosiwego!

1. Powiedz: „Szukam schronienia u Pana ludzi,
2. Władcy ludzi,
3. Boga ludzi,
4. przed złem szeptów upadłego,
5. który szepcze w piersi ludzi,
6. spośród dzinnów i ludzi!”.

SPIS SUR KORANU

Nr sury	Nazwa sury	liczba ajatów	strona	Nr sury	Nazwa sury	liczba ajatów	strona
1	OTWIERAJĄCA	7	4	58	SKARŻĄCA SIĘ	22	339
2	KROWA	286	4	59	WYGNANIE	24	341
3	RODZINA IMRANA	200	30	60	SPRAWDZANA	13	343
4	KOBIETY	176	46	61	SZEREG	14	345
5	STÓŁ ZASTAWIONY	120	62	62	ZGROMADZENIE	11	346
6	TRZODY	165	74	63	OBŁUDNICY	11	347
7	PRZEGRODY	206	88	64	STRATA I ZYSK	18	348
8	ZDOBYCZ	75	104	65	ROZWÓD	12	350
9	SKRUCHA	129	109	66	ZAKAZANIE	12	351
10	JONASZ	109	121	67	WŁADZTWO	30	352
11	HUD	123	129	68	PIÓRO	52	354
12	JÓZEF	111	138	69	NIEUNIKNIONE	52	356
13	GROM	43	146	70	STOPNIE	44	358
14	ABRAHAM	52	150	71	NOE	28	359
15	KAMIENNA	99	154	72	DŻINNY	28	360
16	PSZCZOŁY	128	158	73	OWINIĘTY SZATA	20	362
17	PODRÓŻ NOCNA	111	167	74	OKRYTY PŁASZCZEM	56	363
18	GROTA	110	174	75	ZMARTWYCHWSTANIE	40	365
19	MARIA	98	182	76	CZŁOWIEK	31	366
20	TA HA	135	187	77	WYSŁANE	50	367
21	PROROCY	112	194	78	WIEŚĆ	40	369
22	PIELGRZYMKA	78	200	79	WYRYWAJĄCY	46	370
23	WIERZĄCY	118	206	80	ZMARSZCZYŁ BRWI	42	372
24	ŚWIATŁO	64	212	81	ZWIJANIE	29	373
25	ROZRÓŻNIENIE	77	218	82	ROZDZIELENIE	19	374
26	POĘCI	227	222	83	OSZUKUJĄCY	36	374
27	MRÓWKI	93	230	84	ROZERWANIE	25	376
28	OPOWIEŚĆ	88	236	85	GWIAZDOZBIORY	22	376
29	PAJĄK	69	242	86	WĘDRUJĄCA NOCĄ	17	377
30	BIZANTYJCZYCY	60	247	87	NAJWYŻSZY	19	378
31	LOKMAN	34	251	88	PRZYTLACZAJĄCE	26	378
32	POKŁON	30	253	89	JUTRZENKA	30	379
33	SPRZYMIERZENI	73	255	90	MIASTO	20	380
34	SABA	54	261	91	SŁOŃCE	15	381
35	STWÓRCA	45	265	92	NOC	21	381
36	JA SIN	83	269	93	JASNOŚĆ PORANKA	11	382
37	SZEREGI	182	273	94	OTWARCIE	8	383
38	SAD	88	278	95	DRZEWO FIGOWE	8	383
39	GRUPY	75	282	96	SKRZEPNIĘTA KREW	19	383
40	WIERNY	85	288	97	NOC PRZEZNACZENIA	5	384
41	WYJAŚNIONE	54	294	98	JASNY DOWÓD	8	384
42	NARADA	53	298	99	TRZĘSIENIE ZIEMI	8	385
43	OZDOBY	89	301	100	GALÓPUJĄCE	11	385
44	DYM	59	306	101	NIESZCZĘŚCIE	11	386
45	PRZYKŁĘKAJĄCA	37	308	102	POMNAŻANIE	8	386
46	WYDMY	35	310	103	CZAS PRZEDWIECZORNY	3	386
47	MUHAMMAD	38	313	104	OSZCZERCA	9	387
48	ZWYCIĘSTWO	29	316	105	SŁOŃ	5	387
49	KOMNATY	18	319	106	KURAJSZYCI	4	387
50	KAF	45	321	107	POTRZEBA	7	388
51	ROZPRASZAJĄCE	60	323	108	OBFITOŚĆ	3	388
52	GÓRA	49	325	109	NIEWIERNI	6	388
53	GWIAZDA	62	327	110	POMOC	3	388
54	KSIĘŻYC	55	329	111	PALMOWE WŁÓKNA	5	389
55	MIŁOSIERNY	78	331	112	CZYSTOŚĆ WIARY	4	389
56	WYDARZENIA	96	334	113	ŚWIT	5	389
57	ŻELAZO	29	336	114	LUDZIE	6	389

SPIS TREŚCI

Nazwa sury	Nr sury	liczba ajatów	strona	Nazwa sury	Nr sury	liczba ajatów	strona
- A -				- L -			
ABRAHAM	14	52	150	LOKMAN	31	34	251
- B -				LUDZIE	114	6	389
BIZANTYJCZYCY	30	60	247	- M -			
- C -				MARIA	19	98	182
CZAS				MIASTO	90	20	380
PRZEDWIECZORNY	103	3	386	MIŁOSIERNY	55	78	331
CZŁOWIEK	76	31	366	MRÓWKI	27	93	230
CZYŚCIE WIARY	112	4	389	MUHAMMAD	47	38	313
- D -				- N -			
DRZEWO FIGOWE	95	8	383	NAJWYŻSZY	87	19	378
DYM	44	59	306	NARADA	42	53	298
DŹINNY	72	28	360	NIESZCZĘŚCIE	101	11	386
- G -				NIEUNIKNIONE	69	52	356
GALOPUJĄCE	100	11	385	NIEWIERNI	109	6	388
GÓRA	52	49	325	NOC	92	21	381
GROM	13	43	146	NOC PRZEZNACZENIA	97	5	384
GROTA	18	110	174	NOE	71	28	359
GRUPY	39	75	282	- O -			
GWIAZDA	53	62	327	OBFIŁOŚĆ	108	3	388
GWIAZDOZBIORY	85	22	376	OBLUDNICY	63	11	347
- H -				OKRYTY PŁASZCZEM	74	56	363
HUD	11	123	129	OPOWIEŚĆ	28	88	236
- J -				OSZCZERCA	104	9	387
JA SIN	36	83	269	OSZUKUJĄCY	83	36	374
JASNOŚĆ PORANKA	93	11	382	OTWARCIE	94	8	383
JASNY DOWÓD	98	8	384	OTWIERAJĄCA	1	7	4
JONASZ	10	109	121	OWINIĘTY SZATĄ	73	20	362
JÓZEF	12	111	138	OZDOBY	43	89	301
JUTRZENKA	89	30	379	- P -			
- K -				PAJĄK	29	69	242
KAF	50	45	321	PALMOWE WŁÓKNA	111	5	389
KAMIENNA	15	99	154	PIELGRZYMKA	22	78	200
KOBIETY	4	176	46	PIÓRO	68	52	354
KOMNATY	49	18	319	PODRÓŻ NOCNA	17	111	167
KROWA	2	286	4	POECI	26	227	222
KSIĘŻYC	54	55	329	POKLON	32	30	253
KURAJSZYCI	106	4	387	POMNAŻANIE	102	8	386

Nazwa sury	Nr sury	liczba ajatów	strona	Nazwa sury	Nr sury	liczba ajatów	strona
POMOC	110	3	388	SZEREGI	37	182	273
POTRZEBA	107	7	388	ŚWIATŁO	24	64	212
PROROCY	21	112	194	ŚWIT	113	5	389
PRZEGRODY	7	206	88				
PRZYKŁĘKAJĄCA	45	37	308	- T -			
PRZYTŁACZAJĄCE	88	26	378	TA HA	20	135	187
PSZCZOŁY	16	128	158	TRZĘSIENIE ZIEMI	99	8	385
				TRZODY	6	165	74
- R -				- W -			
RODZINA IMRANA	3	200	30	WĘDRUJĄCA NOCĄ	86	17	377
ROZDZIELENIE	82	19	374	WIERNY	40	85	288
ROZERWANIE	84	25	376	WIERZĄCY	23	118	206
ROZPRASZAJĄCE	51	60	323	WIEŚĆ	78	40	369
ROZRÓŻNIENIE	25	77	218	WŁADZTWO	67	30	352
ROZWÓD	65	12	350	WYDARZENIA	56	96	334
				WYDMY	46	35	310
- S -				WYGNANIE	59	24	341
SABA	34	54	261	WYJAŚNIONE	41	54	294
SAD	38	88	278	WYRYWAJĄCY	79	46	370
SKARŻĄCA SIĘ	58	22	339	WYŚLANE	77	50	367
SKRUCHA	9	129	109				
SKRZEPNIĘTA KREW	96	19	383	- Z -			
SŁOŃ	105	5	387	ZAKAZANIE	66	12	351
SŁOŃCE	91	15	381	ZDOBYCZ	8	75	104
SPRAWDZANA	60	13	343	ZGROMADZENIE	62	11	346
SPRZYMIERZENI	33	73	255	ZMARSZCZYŁ BRWI	80	42	372
STOPNIE	70	44	358	ZMARTWYCHWSTANIE	75	40	365
STÓŁ ZASTAWIONY	5	120	62	ZWIJANIE	81	29	373
STRATA I ZYSK	64	18	348	ZWYCIĘSTWO	48	29	316
STWÓRCA	35	45	265	ŻELAZO	57	29	336
SZEREG	61	14	345				

Ministerstwo do spraw Religii, Diyanet, to jedyna oficjalna instytucja państwowa, odpowiedzialna za prowadzenie wszelkich spraw religijnych w Turcji.

Republika Turcji jest państwem, które powstało w roku 1923 jako kontynuacja starożytnej cywilizacji. Zdecydowaną większość mieszkańców Turcji, leżącej na skrzyżowaniu różnych kultur, stanowią muzułmanie.

